

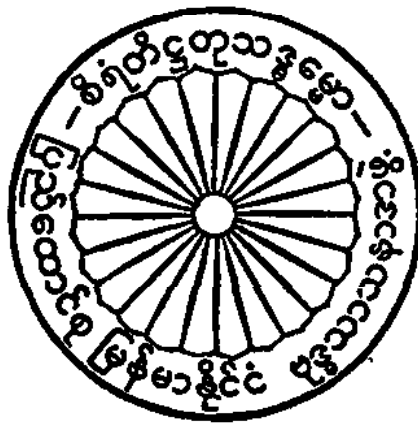
ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ဝိဇ္ဇကတ်တော်

သံယုတ္တနိကာယ်ဝင် သုတ္တန်ပိဋကတ်

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်

ဓိဿယ

(ပဌမအုပ်)

မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာ့အဖွဲ့
ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ ချီးမြှင့်သည်။

သံယုတ္တနိကာယ်ပါဠိတော် နိဿယ

ကျမ်းဦးနိဒါန်း

ဗုဒ္ဓ၏ တနေ့တာ လုပ်ငန်းစဉ်

နမော ဗုဒ္ဓါယ၊ သိဒ္ဓဓံ—

- (က) ဝိရတ္တော သဗ္ဗဓမ္မေသု၊ သတ္တေသု စ ဥပေက္ခကော။
သဒါ သတ္တဟိတေ ယုတ္တော၊ အဟော အတ္ထရိယော ဇိနော။
- (ခ) သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ဟိတာယ စ သုခါယ စ။
ဥယျုတ္တော အင်္ဂါလာသု စ၊ အဟော အတ္ထရိယော ဇိနော^၁။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည် ၄၅-ဝါ ကာလပတ်လုံး နေ့ညမအား အမှန်တရားကို ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။ တပည့်တို့အားလည်း ဟောကြားစေတော်မူခဲ့၏။ လောကဓာတ်တခုလုံး အမှန်တရား ထင်ရှားကျယ်ပြန့်စေရန် ဟောပြော ညွှန်ပြရသော တာဝန်ကား ကြီးလေးလှသည်။ လူသာမန်တို့ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်ကို မဆိုထားဘိ စိတ်နှင့်မျှပင် မကြံ့ခိုင်သော တာဝန်ကြီးတရပ် ဖြစ်ချေသည်။ ယင်းသို့ကြီးလေးလှသည့် တာဝန်ကြီးကို နေ့ရော ညဉ့်ပါ ဆောင်ရွက်တော် မူခဲ့ရပေသည်။ ၄၅-ဝါ ကာလပတ်လုံး အမြဲမပြတ် ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သော ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်၏ မဟာကရုဏာနှင့် ဝိရိယတော်ကို မိမိတို့ ဉာဏ်မှီသမျှနှင့်ပင် ခန့်မှန်း ကြည်ညိုနိုင်ကြစေရန် ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်၏ တနေ့တာအတွက် ပြုလုပ်မြဲ လုပ်ငန်းစဉ် အကျဉ်းချုပ်ကို ဖော်ပြလိုက်ပါအံ့။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည် တနေ့တနေ့အတွက် အချိန်ကိုငါးပိုင်းခွဲခြား၍ ဆောင်ရွက်တော်မူမြဲ ဖြစ်သည်။ နေ့ခင်းအချိန်ကို ၂-ပိုင်း၊ ညဉ့်အချိန်ကို ၃-ပိုင်းအားဖြင့် ခွဲခြားဆောင်ရွက်တော် မူသည်။

(၁) နံနက်ပိုင်း လုပ်ငန်း ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားသည် ကျိန်းစက်တော်မူရာမှ နံနက် စောစော ထတော်မူပြီးနောက် ပြုစုလုပ်ကျွေးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ချီးမြှောက်တော်မူရန်၎င်း၊ ခန္ဓာကိုယ် ချမ်းချမ်းသာသာရှိစေရန်၎င်း မျက်နှာသစ်တော်မူခြင်းစသော ကိုယ်ခန္ဓာဆိုင်ရာ ပရိဂံများကို ပြုတော်မူသည်။ ထို့နောက် ဆွမ်းခံမဝင်မီအတွင်း ဆိတ်ငြိမ်ရာတွင် ဖလသမာပတ် ဝင်စားတော်မူကာ အချိန်ကို ကုန်လွန်စေတော်မူမြဲဖြစ်၏။ ဆွမ်းခံချိန်ရောက်သောအခါ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်တော်မူခြင်း၊ ခါးပန်းပွဲ့တော်မူခြင်း၊ သင်္ကန်းရံတော်မူခြင်းများကို ပြုတော်မူပြီးလျှင် သပိတ်ကို ယူတော်မူကာ ရံခါတပါးတည်း ရံခါရဟန်းတော်အပေါင်း ခြံရံအပ်လျက် မြို့တွင်း ရွာတွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူမြဲဖြစ်၏။ ထိုသို့ကြွတော်မူရာ၌လည်း တခါတရံ

ပက ၂၀ အတိုင်း ကြွတော်မူတတ်၏။ တခါတရံ တန်းခိုးပြာဠိဟာ အမျိုးမျိုးတို့ကို ဖြစ်စေကာ ကြွတော်မူတတ်၏။

တန်ခိုးပြာဠိဟာ အမျိုးမျိုးတို့ကို ဖြစ်စေကာ ကြွတော်မူပုံကား— ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏ရှေ့မှ ကြိုကာ ကြိုကာ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော လေကလေးတို့သည် မြေကြီးကို စင်ကြယ်အောင် သုတ်သင်ရှင်းလင်းနှင့်ကြကုန်၏။ တိမ်တိုက်များသည် ရေပေါက်ကလေးများကို လွှတ်ချ (သွန်းလောင်း) ပြီးလျှင် လမ်းစဉ်တလျှောက်၌ မြူမှုန့်ပျားကိုငြိမ်စေ၍ အထက်ကောင်းကင်၌ဗိတန် (မျက်နှာကြက်) ဖြစ်စေကာ တည်နေကြကုန်၏။ အခြားလေတို့ကလည်း ပန်းများကိုဆောင်ယူကာ လမ်းစဉ်တလျှောက် ကြဲ၍ထားကြကုန်၏။ မြင့်သောမြေနေရာများသည် ညီအောင် နိမ့်၍သွားကြကုန်၏။ နိမ့်သောမြေနေရာများသည်လည်း ညီအောင် မြင့်တက်၍ လာကြကုန်၏။ ခြေတော်ချတော်မူလိုက်သောအခါ တပြင်တည်း တညီတည်းဖြစ်၍ နေလေ၏။ ကောင်းမြတ်သော အတွေ့အထိရှိကြသည့် ပဒုမာ ကြာပန်းတို့ကလည်း ခြေတော်အစုံတို့ကို ခံလင့်ကြကုန်၏။ မြို့ရွာတံခါးတိုင် အတွင်းဘက်သို့ လက်ျာ ခြေတော်ကို ချလိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ခန္ဓာကိုယ်တော်မှ ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်တို့ထွက်၍ ပြာသာဒ် စုလစ်မွန်းချွန်တပ်သော အိမ်စသည်တို့ကို ရွှေရေအယဉ်သဖွယ် ရွှေရောင်ရှိကုန်သကဲ့သို့၎င်း ဆန်းကြယ်သော အဝတ်အထည်တို့ဖြင့် လွှမ်းခြုံအပ်ကုန်သကဲ့သို့၎င်း တန်းဆာ ဆင်ကြကုန်လျက် ထိုမှ ဤမှ ပြေးလွှားကြလေကုန်၏။ ဆင်၊ မြင်း၊ ငှက် စသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း မိမိတို့ရောက်ရှိနေသည့် နေရာတွင်ပင် တည်နေကြကုန်လျက် သာယာ ချိုမြိန်သည့် အခြင်းအရာရှိသော အသံဖြင့် ကျူးရင့်မြည်တုန်ကြလေကုန်၏။ စည်၊ စောင်း၊ ငြင်း စသော တူရိယာတို့သည်၎င်း လူတို့ကိုယ်၌ ဆင်ထားကြသည့် ခြေချင်း၊ နားခောင်း၊ လက်ကောက် စသော တန်းဆာတို့သည်၎င်း လူမတီးခတ်ဘဲ အလိုလိုမြည်ကြလေကုန်၏။

လူတို့သည် ဆိုခဲ့သည့် အမှတ်အသားများကို တွေ့မြင်ရသောအားဖြင့် “ယနေ့ ရှင်တော်ဘုရား ဤအရပ်သို့ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူလာသည်” ဟု သိကြရကုန်၏။ လူတို့သည် ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံကြပြီးလျှင် ပန်း၊ နံ့သာ စသည်တို့ကို ယူကာ အိမ်မှ ထွက်ကြပြီးနောက် ခရီးအကြားသို့ သွားကြကာ ရှင်တော်ဘုရားကို ပန်း၊ နံ့သာ စသည်တို့ဖြင့် ရှိသေစွာ ရှိခိုးပူဇော်ကြ၍ “အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့အား သံသာ ၁၀-ပါး ပေးသနားတော်မူပါဘုရား။ တပည့်တော်တို့အား သံသာ ၂၀-ပေးသနားတော်မူပါဘုရား။ ပ။ သံသာ ၁၀၀-ပေးသနားတော်မူပါဘုရား” စသည်ဖြင့် တောင်းကြကုန်၏။ ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏ ထံတော်မှ သပိတ်တော်ကို ယူငင်၍ နေရာခင်းကာ ရိရိသေသေ လေးလေးမြတ်မြတ် ဆွမ်းဖြင့် လုပ်ကျွေးကြကုန်၏။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားသည်လည်း ဆွမ်းကိစ္စပြည့်စုံ ပြီးစီးလေလျှင် ထိုသူတို့၏ ရှေးအကြောင်းခံ ပါရမီနှင့် မျက်မှောက်စိတ်သန္တာန်တို့ကို ကြည့်တော်မူပြီးနောက် ဆီလျော်ရာ တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေ၏။ ထိုအခါ အချို့ကား သရဏဂုံ တည်ကြလေကုန်၏။ အချို့ကား ငါးပါးသီလ တည်ကြလေကုန်၏။ အချို့ကား သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် ဟူသော အောက်ဖိုလ်တို့တွင် တခုခု၌ တည်ကြလေကုန်၏။ အချို့ကား ရဟန်းပြု၍ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ကြလေကုန်၏။

ဤသို့ လူအများကို ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့တော်မူပြီးနောက် နေရာမှ ထတော်မူကာ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူလေ၏။ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်အရောက်တွင် ရဟန်းတော်တို့

၁။ ဤစကားဖြင့် ရဟန်းသာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရနိုင် (ဂဟန္တာဖြစ်နိုင်) သလော ? ဟု လျှပ်းပါးဘွယ်ရှိသည်။ စင်စစ်သောကား လူသည်လည်း အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရနိုင် (ဂဟန္တာဖြစ်နိုင်) သည်သာတည်း။ သို့ရာတွင်

ဆွမ်းကိစ္စပြီးချိန်ကို ငုံ့လင့်တော်မူရင်း ဂန္ဓကုဋိ တန်ဆောင်းဝန်း၌ရှိသည့် မြတ်သောဘုရား နေရာတော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ထို့နောက် အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ရဟန်းတော်က ရဟန်းတော်တို့ ဆွမ်းကိစ္စ ပြီးပြီဖြစ်ပါကြောင်း - လျှောက်လာသောအခါတွင်မူ ဂန္ဓကုဋိသို့ ဝင်ကြတော်မူလေ၏။

[ဤကား ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မမူမီ ကာလအတွင်း ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏ ဆောင်ရွက်တော်မူခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ပုရောသတ္တကိစ္စ။]

(၂) နေ့ပိုင်းလုပ်ငန်း ဆုံးသည့်အတိုင်း ဂန္ဓကုဋိသို့ ဝင်တော်မူသည့် ဆိုသော်လည်း မဝင်မီ ဂန္ဓကုဋိအနီး၌ ထိုင်နေတော်မူကာ ခြေတော်များကို ဆေးတော်မူပြီး နောက် ခြေဆေးအင်းပျဉ်၌ ရပ်တည်တော်မူရင်း (အသင့်ရောက်နေနှင့်ကြသည့် ရဟန်းတော်တို့အား) ဆုံးမစကား မိန့်ကြားတော်မူမြဲဖြစ်၏။ “ချစ်သားတို့။ မမေ့မလျော့ခြင်း (သတိ) နှင့် ပြည့်စုံကြစေလော့။ လောက၌ ဗုဒ္ဓဘုရားပွင့်ချိန်ကို ရခဲ-ကြုံခဲပေသည်။ လူအဖြစ်ကိုလည်း ရခဲပေသည်။ (လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌ နေရခြင်း၊ ဣန္ဒြေများ မချို့တဲ့ခြင်း၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်း စသော) ခဏကောင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း ရခဲပေသည်။ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်း ရခဲပေသည်။ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားစကားကိုလည်း ကြားနာရခဲပေသည်” ဟု ဆုံးမတော်မူမြဲဖြစ်၏။ ဤသို့ပင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ရဟန်းတို့အား ဒုလ္လဘတရား ငါးပါးကို သတိပေးဟောပြောလေ့ ရှိပေသည်။

ထိုနေ့ဆုခံပင် အချို့ ရဟန်းတော်တို့သည် မိမိတို့နှင့်သင့်လျော်သည့် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မေးလျှောက်ကြကုန်၏။ ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားသည် ထိုရဟန်းတော်တို့အား စရိုက်နှင့်လျော်ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေးသနားတော်မူလေ၏။ ထို့နောက်မူ ရဟန်းတော်အားလုံးပင် ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားကို ရှိခိုးကာ မိမိတို့ညွှန့်နေရာ၊ နေ့နေရာများသို့ ကြွသွားကြလေကုန်၏။ အချို့ကား တောသို့၊ အချို့ကား သစ်ပင်ရင်းသို့၊ အချို့ကား တောင်စသည်တို့တွင် တခုခုသို့၊ အချို့ကား စတုမဟာရာဇ်ဘုံရှိ ဆိတ်ငြိမ်ရာ ဗိမာန်သို့။။။။ အချို့ကား ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္ထိဘုံရှိ ဆိတ်ငြိမ်ရာဗိမာန်သို့ ကြွကြလေကုန်၏။

ထို့နောက် ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်တွင်းသို့ ဝင်တော်မူကာ အကယ်၍ အလိုရှိတော်မူပါက လကျာ နံစောင်းဖြင့် လျောင်းဟော်မူ၍ သတိ၊ သမ္မဇဉ် ယှဉ်တော်မူလျက် တမုဟုတ်မျှ ခြင်္သေ့ မင်းကဲ့သို့ ကျိန်းစက်တော်မူလေ၏။ ကျိန်းစက်တော်မမူသော အခါ၌လည်း သမာပတ် ဝင်စားတော်မူလေသည်။

ဤသို့ တမုဟုတ်ကလေးမျှ ကျိန်းစက်တော်မူလိုက်သောကြောင့် ခန္ဓာကိုယ် မျှတမှုကိုရတော်မူပြီးလျှင် တတော်မူကာ ဒုတိယအဖို့၌ (ပစ္စိမယာမ်အခါ၏ တတိယအဖို့မှာကဲ့သို့ပင်) ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့ကို ဉာဏ်ဖြင့် ရှုစားတော်မူလေ၏။

တတိယအဖို့၌ သီတင်းသုံး မှီတင်းတော်မူရာ ရွာ၊ နိဂုံးရှိ ဒါနရှင်အပေါင်းတို့က နံနက်ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မမူမီအချိန်အတွင်း အလှူဒါနများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြပြီးလျှင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီး

လူသည် အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရလျှင် ယင်းရသော နေ၌ ရဟန်းပြုရမည်။ သို့မဟုတ်လျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရမည် ဖြစ်သည်။ “ကေစံ ပဗ္ဗဇိတွာတိ စ အရဟတ္တသမာပန္နာနံ ပဗ္ဗဇ္ဇသင်္ခေပဒဿနတ္ထံ၊ န ပန ဂိဟိနံ အရဟတ္တသမာပန္နတာ ပဋိက္ခေပနတ္ထံ။ အယဉ္စိ အရဟတ္တပတ္တာနံ ဂိဟိနံ သဘာဝေါ၊ ယာ တ ဟောဝ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဝါ၊ ကာလံ ဂိရိယာ ဝါ” စသည်ဖြင့် သိဋ္ဌိသစ်၊ ၁၊ ၂၀၇၊ ၌ဖွင့်ဆိုလေသည်။

အချိန်၌လည်း ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံကြပြီးလျှင် ပန်း၊ နံ့သာ စသည်တို့ကို ယူဆောင်ကြ၍ ဗုဒ္ဓရှင်
တော်ဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူရာ ကျောင်းတော်၌ အညီအညွတ် စည်းဝေးကြလေ၏။ ထိုသို့
စည်းဝေးချောက်လာကြသည့် ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်းနှင့် သင့်လျော်သော တန်ခိုးပြာဠိဟာဖြင့်
ကြွလာတော်မူကာ တရားသဘင်ရှိ ဘုရားနေရာတော်မြတ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူလျက် ကာလ၊
သမယနှင့်အညီ (မိုးမချုပ်မီအပြီး) တရားရေအေး တိုက်ကြွေးတော်မူ၍ ဖြစ်ပေ၏။ [ဤကား
ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးနောက် အချိန်အတွင်း ဆောင်ရွက်တော်မူပုံပေတည်း။]

(၃) ညဉ့်ပထမပိုင်းလုပ်ငန်း ဤသို့ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး နောက်ပိုင်း အချိန်ကာလ အတွင်း
ဆောင်ရွက်ဖွယ် ရှိသမျှကိုဆောင်ရွက်တော်မူပြီးနောက် ခန္ဓာ
ကိုယ်ကို ရေသွန်းလောင်း (သပ္ပယ်) တော်မူလိုပါက သီတင်းသုံးတော်မူရာနေရာမှ ထတော်မူကာ
ရေချိုးရုံသို့ ဝင်တော်မူ၍ အလုပ်အကျွေး ရဟန်းတော်၏ အသင့် စီမံထားသော ရေဖြင့်
ကိုယ်တော်ကို ချမ်းစေတော်မူ၏။ ထို့နောက် အလုပ်အကျွေးက ရှင်တော်ဘုရား၏ နေရာတော်ကို
ယူဆောင်ကာ ဂန္ဓကုဋိ ပရိဝုဏ်အတွင်း၌ အသင့်ခင်းထားနှင့်လေရာ ဘုရားရှင်သည် ကောင်းစွာ
ဆုံးထားသည့် နှစ်ထပ်သင်းပိုင်ကို ဝတ်တော်မူခြင်း၊ ခါးပန်းဖွဲ့တော်မူခြင်း၊ ကိုယ်ရုံတော်ကို
လျှော်၍ ပစ္စိမယာမံ၌ စမ္ပယ်တင်ခြင်းများပြုတော်မူပြီးနောက် ကြွလာတော်မူကာ တမုဟုတ်မျှ
တပြောတော်မူ၍ သီတင်းသုံးတော်မူလေသည်။ (ဗလသမာပတ် ဝင်စားတော်မူလေသည်။)

ထိုအခါ ရဟန်းတော်တို့သည် ထိုထိုအရပ်များမှ ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ ရောက်လာကြပြီးလျှင်
အချို့ကား ပြဿနာ မေးလျှောက်ကြကုန်၏။ အချို့ကား ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမေးလျှောက်ကြကုန်၏။
အချို့ကား တရားနာယူလိုပါကြောင်း တောင်းပန်ကြကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းတော်တို့၏
အလိုကို ပြည့်စုံစေတော်မူရင်း ပုရိမယာမံ (ညဉ့်ဦးယာမံ) ညဉ့်ရှေ့ပိုင်းအချိန်ကို ကုန်လွန်စေ
တော်မူလေ၏။

(၄) ညဉ့် ဒုတိယပိုင်းလုပ်ငန်း မဇ္ဈိမယာမံခေါ်သော ညဉ့်အလယ်ပိုင်း အချိန်ကာလ နတ်ဗြဟ္မာ
တို့အတွက် သီးသန့် အခွင့်ရသောအချိန် ဖြစ်လေသည်။ မှန်၏။
တသောင်းသော လောကဓာတ်မှ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ဤညဉ့်အလယ်ပိုင်း အချိန်ကျမှသာ မိမိတို့
မေးမြန်းလျှောက်ထားလိုသော ပြဿနာများကို မေးလျှောက်ခွင့်ရကြလေသည်။ ထို့ကြောင့်
နတ်များ လာရောက်ဆည်းကပ်သော အခါတိုင်းပင် “အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ (ညဉ့်ဦးယာမံ
လွန်ပြီးသော သန်းကောင်အခါ၌)” ဟု ပါရှိလေသည်။ ဤသံယုတ္တနိကာယ်သည် ဗုဒ္ဓရှင်တော်
မြတ်၏ ညဉ့်အလယ်ပိုင်း လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးသက်ရောက်ခဲ့ပုံများကို အများဆုံး
မှတ်တမ်းတင်သည့် နိကာယ်ကြီးပင်ဖြစ်ပေသည်။ (ဒေဝတာသံယုတ်၊ ဒေဝပုတ္တသံယုတ်
စသည်ရှု။)

(၅) ညဉ့် နောက်ဆုံးပိုင်းလုပ်ငန်း ပစ္စိမယာမံ ခေါ်သော ညဉ့် နောက်ဆုံးပိုင်း၌ကား၊
အချိန် ၃-ချိန်ပိုင်းခြား၍ ပထမအချိန်၌ ကိုယ်၏ ပင်ပန်း
နွမ်းနယ်မှုပပျောက်စေရန် စင်္ကြံကြွမြဲဖြစ်သည်။ ဒုတိယအချိန်၌ကား ဂန္ဓကုဋိသို့ဝင်၍ ကျိန်းစက်တော်
မူလေ့ရှိသည်။ တတိယအချိန်ကား (နေ့ပိုင်းကကဲ့သို့) ချွေချတ်သင့်သော သတ္တဝါများအား

၁။ နိယာမော ဟိ ကိရေသ ဒေဝတာနံ ယဒိဒံ ဗုဒ္ဓါနံ ဝါ ဗုဒ္ဓသာဝကာနံ ဝါ ဥပဋ္ဌာနံ အာဂစ္ဆန္တာ မဇ္ဈိမ
ဟာမသမနန္တရေယေဝ အာဂစ္ဆန္တိ (သံ ၄၁၊ ၁၃)။

ချွေချွတ်နိုင်ရန် တလောကလုံးကို ခြုံ၍ ကြည့်ရှုတော်မူမြဲ ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းသို့လျှင် နောက် တနေ့အတွက် နံနက်ပိုင်းလုပ်ငန်းစဉ်နှင့် ဆက်စပ်သွားမြဲဖြစ်ပေသည်။

အခြားအကြောင်းထူးကိစ္စ တစ်ခုတရာမပေါ်ပေါက်လျှင် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ဌာနတိုင်း၌ ဤအတိုင်းပင် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်မြဲ ဖြစ်ပေသည်။ ဤမျှဖြင့်ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်၏ တနေ့တာ ဆောင် ရွက်မြဲလုပ်ငန်းတာဝန်မှာ မည်မျှကြီးလေးကြောင်း အကဲခတ်နိုင်ပေသည်။ တနေ့နှင့် တညဉ့် = ၂၄-နာရီတွင် တနာရီခွဲမျှလောက်သာ ကျိန်းစက်တော်မူ၍ ကျန်အချိန်အားလုံး (၂၂-နာရီခွဲခန့်) အလုပ်လုပ်တော်မူခဲ့သော ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်၏ မဟာကရုဏာနှင့် ဝိရိယစွမ်းအင်မှာ အတိုင်းမသိ ချီးကျူးဘွယ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် စရိယာပိဋကအဋ္ဌကထာဆရာက (ဤနိဒါန်းအစ၌ ဖော်ပြခဲ့သည့် ဂါထာများ ဖြင့်) —

“ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည် ခပ်သိမ်းသော ဓမ္မနှင့် သတ္တဝါမှန်သမျှတို့အပေါ်၌ တွယ်တာ ကပ်ငြိမှုမရှိပဲ ဥပေက္ခာဝိဟာရီ (လျစ်လျူရှုလေ့ရှိသူ) ဖြစ်တော်မူလျက် သတ္တဝါအများ၏ အကျိုးပြုလုပ်ငန်းကို အမြဲတန်း ဆောင်ရွက်တော်မူနေသည်မှာလည်း လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးဘွယ်တပါးပင် ဖြစ်ပါပေသည်” ဟု၎င်း

“(ယင်းသို့လျှင် အတန်းအစား မခွဲခြားပဲ) အများသတ္တဝါတို့ ကြီးပွားချမ်းသာရေး အတွက် အချိန်ရှိသမျှ ကြိုးစားပြုလုပ်တော်မူရပါလျက် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုဟူ၍ ရှိတော် မမူခြင်းသည်လည်း လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးဘွယ်တပါးပင် ဖြစ်ပါပေသည်” ဟု၎င်း ချီးကျူးတော်မူခဲ့လေသည်။

နိကာယ်ငါးရပ် ဤသို့ သတ္တဝါတို့ အပေါ်၌ ဝဋ်ဒုက္ခဝေဒနာကို ကုစားရန် သနားခြင်း ပိဋကတ်သုံးသွယ် မဟာကရုဏာတော်ကို အရင်းခံ၍ ပြင်းထန်သော ဝိရိယစွမ်းဖြင့် ၄၅-ဝါပတ် လုံး အပင်ပန်းခံကာ တရားဒေသနာ အဆုံးအမများကို နေ့မနား ညမအား ဆုံးမ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပေသည်။ ထိုတရားဒေသနာများကို သင့်တော်သလို ပေါင်းစည်းစုရုံး လိုက်သည့်အခါ ဒီဃနိကာယ၊ မဇ္ဈိမနိကာယ၊ သံယုတ္တနိကာယ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ၊ ခုဒ္ဒက နိကာယ ဟူ၍ နိကာယ်ငါးရပ် ပိဋကတ်သုံးသွယ် အဖြစ်ဖြင့် တည်ရှိနေပေသည်။

နိကာယ်ငါးရပ်တွင် ငါးကျမ်းကို “ဉာဏပ္ပဘေဒဇနနဿ = ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ခန္ဓာ၊ အာယတန သံယုတ္တနိကာယ် ဓာတ်၊ သစ္စာတို့နှင့်ပတ်သက်၍ အသိဉာဏ်ပညာထူးများ ဖြစ်ပေါ်စေတတ် သော ဂုဏ်သကတ်ရှိသည့် နိကာယ်” ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာမြတ်က ချီးကျူး ဂုဏ်ပြုခဲ့ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရုပ်၊ နာမ်၊ ဓမ္မ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာတို့နှင့် ပတ်သက်၍ အထူး ညွှန်ကြား ပြသသောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လည်း “ဝိပဿနာ အလုပ်စခန်း၌ သိမ်မွေ့သော အသိဉာဏ်ပညာရှိကုန်သော ရဟန်းယောဂီ ထို့အား အလွန်ကျေးဇူးများလှသော နိကာယ်” ဖြစ်ကြောင်းကို အဋ္ဌကထာနိဂုံး၌—

“ဗဟုကာရဿ ယထိနံ ဝိပဿနာစာရနိပုဏဗုဒ္ဓိနံ သံယုတ္တဝရနိကာယဿ” ဟု ထပ်လောင်း၍ ဂုဏ်ပြုခဲ့သေးသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနိကာယ်အား “ဉာဏပ္ပဘေဒဇနနဿ” ဟု ချီးကျူးဂုဏ်ပြု ထားသည်မှာ ကိုက်ညီလှပါပေသည်။

ဤသံယုတ္တနိကာယ်၏ အဖွင့်အဋ္ဌကထာ ၃-ကျမ်း၏ အမည်ကိုလည်း “ သာရတ္ထပကာသနီ = အနုစ သဘာဝ အလင်းပြ အဖွင့်ကျမ်း ” ဟု မှည့်ခေါ်ခဲ့ပေသည်။

ဟောကြားပုံ အစီအစဉ် ‘သံယုတ္တ’ ဟူသည် ယှဉ်စပ်စုပေါင်း ဖွဲ့စည်းမှုဟူသော အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်သည်။ အဘယ်သို့ စပ်ယှဉ် စုပေါင်းဖွဲ့စည်းသနည်းဟူ၍အံ့—

အက္ခရာဗျည်းတို့၏ စုပေါင်းမှုသည် -	ပုဒ်
ပုဒ်တို့၏ စုပေါင်းမှုသည် -	ဝါကျ
ဝါကျတို့၏ စုပေါင်းမှုသည် -	သုတ်
သုတ်တို့၏ စုပေါင်းမှုသည် -	ဝဂ်

ထိုသုတ်နှင့်ဝဂ်တို့၏ စုပေါင်းမှုကို သံယုတ်ဟု ခေါ်ဆိုရလေသည်။ အကျဉ်းချုပ်၍ ဆိုရသော် ယင်းသုတ် ဝဂ် အကြောင်းအရာတို့ကို သဘောတူရာ စုပေါင်းဖွဲ့စည်း၍ သူ့ကဏ္ဍနှင့်သူ စီစဉ်ထားသည်ကို “သံယုတ်” ဟု ခေါ်သည်။ ဖွဲ့စည်းရာ၌လည်း ပင်မဖွဲ့စည်းမှု ပုံသဏ္ဌာန်ကို ၅-မျိုး ခွဲခြား၍ ထို ၅-မျိုးတွင်လည်း သဘောတူရာ သံယုတ် ဝဂ် သုတ်အလိုက် ထပ်မံ၍ ခွဲခြားစီစဉ်ထားပြန်လေသည်။

ဤပုံသဏ္ဌာန်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဤနိကာယ်ကြီးသည် မည်မျှ ကျယ်ဝန်းစေကာမူ မိမိအလိုရှိသော အကြောင်းအရာ တစုံတခုကို အချိန်မကုန်ပေ လွယ်ကူစွာ ရှာဖွေရရှိနိုင်သည်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

ပင်မ အခြေခံ ဖွဲ့စည်းပုံ ငါးမျိုးမှာ—

(၁) သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်။ ယင်းသံယုတ်သည် ဂါထာဗန္ဓုပါရှိသော အကြောင်းအရာတို့များကို ဒေဝတာ သံယုတ် စသည်အားဖြင့် ၎င်း၊ နဋဝဂ် စသည်အားဖြင့်၎င်း အဆင့်ဆင့် ပေါင်းစည်းထားသော ပင်မ အခြေခံဖွဲ့စည်းမှု အပိုင်း ၁-ဖြစ်သည်။ ဤအပိုင်း ၁-၌ သဘောတူ အတွင်း သံယုတ်ပေါင်း ၁၁-သံယုတ်၊ ဝဂ်ပေါင်း ၃၈-ဝဂ်၊ သုတ်ပေါင်း ၂၇၀ သုတ် ပါဝင်သည်။

ဤအပိုင်း ၁-၌ ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓသာဝကတို့နှင့် နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သိကြား၊ မာရ်နတ်၊ ဘိလူး၊ ဗြာဟ္မဏတို့ အချင်းချင်း ပြောဆိုဆက်ဆံပုံများ၊ ကောသလမင်းကြီး၏ အကြောင်း၊ ရှင်ဝံဂီသ အကြောင်း စသည်တို့ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။

(၂) နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်။ ၎င်းသည် အကြောင်းအကျိုးဆက်သွယ်မှု (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်)ကို ပဓာနပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ အတ္တ၊ ဇီဝမှ ကင်းဆိတ်ပုံ စသည်ကို အကြောင်း ဥပမာအမျိုးမျိုးဖြင့် ဟောထားသည့် ဒေသနာတို့ကို သဘောတူရာ စုပေါင်း ဖွဲ့စည်းထားသော ပင်မ အခြေခံ ဖွဲ့စည်းမှုအပိုင်း ၂-ဖြစ်သည်။ ဤအပိုင်း ၂-၌ အတွင်း သံယုတ်ပေါင်း ၉-သံယုတ်၊ ဝဂ်ပေါင်း ၃၉-ဝဂ်၊ သုတ်ပေါင်း ၄၂၆-သုတ် ပါဝင်သည်။

ဤအပိုင်း ၂-၌ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ပင်မ အခြေခံ ပြု၍ အကြောင်းဥပမာအမျိုးမျိုး၊ မဂ်ဖိုလ် ရသူများ၏ ဆင်းရဲယွတ်ကင်းပုံ ဥပမာများ၊ အချင်းချင်း ဓာတ်သဘောတူရာဆက်ဆံတတ်ကြပုံ၊

အစေ့ထင်သော သံသရာ၊ ဆွေမျိုးမိဘမတော်စပ်ဘူးသူ မရှိပုံ ဥပမာများ၊ ရှင်မဟာကဿပ၏ ကျေးဇူးဂုဏ်များ၊ ဒကာ ဒကာမ ဆက်ဆံရေးနှင့် လာဘ်လာဘတို့၏ အပြစ်များ၊ ပြိတ္တာမျိုးစုံ လူ့ အဖြစ် ရခဲပုံ၊ အသက်တိုပုံ၊ မေတ္တာ အကျိုးများပုံ ဥပမာများ၊ အပ္ပမာဒ ဖြစ်ဖွယ်များ စသည် တို့ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။

(၃) ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်။ ၎င်းသည် ခန္ဓာငါးပါးကို ပဓာနပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ အတ္တ၊ ဇီဝ စသည် ကင်းဆိတ်ပုံစသည်ကို အကြောင်း ဥပမာအမျိုးမျိုးဖြင့် ဟောထား သည့်ဒေသနာတို့ကို သဘောတူရာစုပေါင်းဖွဲ့စည်းထားသော ပင်မ အခြေခံဖွဲ့စည်းမှုအပိုင်း ၃-ဖြစ် သည်။ ဤအပိုင်း ၃-၌ အတွင်းသံယုတ်ပေါင်း ၁၁-သံယုတ်၊ ဝဂ်ပေါင်း ၅၉-ဝဂ်၊ သုတ်ပေါင်း ၇၆-သုတ် ပါဝင်သည်။ (သီဟိုဠ်မူအလို ၇၆၄-သုတ်။)

ဤအပိုင်း ၃-၌ ခန္ဓာငါးပါး၌ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး ထင်ပုံကိုပင်မ၊ အခြေခံပြု၍ ဟောတော် မူသည်။ ဝိပဿနာရှုပုံ၊ ခန္ဓာငါးပါး ဆင်းရဲပုံ၊ ဥပမာများ၊ အနတ္တလက္ခဏသုတ်၊ ခန္ဓာငါးပါးသိ၍ ဝိဇ္ဇာဖြစ်ပုံ၊ မသိ၍ ဝိဇ္ဇာဖြစ်ပုံ၊ သေသည့်နောက်၌ သတ္တဝါ ဖြစ်၊မဖြစ် စသော မိစ္ဆာဝိဒ္ဓိအယူမျိုးစုံ (အပြည့်အစုံ)၊ ရှင်သာရိပုတြာ၏ ဝိပဿနာသုခရိပုံ၊ နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ဂန္ဓဗ္ဗ မိုး၊ လေ စသော ဝလာဟက နတ်များ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် လောကီဈာန်အမျိုးမျိုး စသည်တို့ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။

(၄) သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်။ ၎င်းသည် အတွင်းအပြင် အာယတန ၁၂-ပါးကို ပဓာနပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဇီဝ စသည့် အတ္တဝိဒ္ဓိအစွဲအလန်းမှ ကင်း လွတ်ပုံ အကြောင်းတို့ကို ဥပမာအမျိုးမျိုးဖြင့် သဘောတူရာ စုပေါင်းဖွဲ့စည်းထားသော ပင်မ၊ အခြေခံဖွဲ့စည်းမှုအပိုင်း ၄-ဖြစ်သည်။ ဤအပိုင်း ၄-၌ အတွင်းသံယုတ်ပေါင်း ၉-သံယုတ်၊ ဝဂ်ပေါင်း ၃၈-ဝဂ်၊ သုတ်ပေါင်း ၄၃၈-သုတ် ပါဝင်သည်။

ဤအပိုင်း ၄-၌ အာယတန ၁၂-ပါးကို ဝိပဿနာရှုပုံ၊ ဆန်းကြယ်သော ဥပမာ အမျိုးမျိုးဖြင့် အာယတနသဘောကိုပြသည့် အာသိဝိသောပမ စသော ဥပမာပြ သုတ်များ၊ မာတုဂါမတို့၏ အကြောင်း၊ ရဟန္တာ၊ နိဗ္ဗာန် စသော ပြဿနာများ၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်၏ အဘိညာဉ် အစွမ်းသတ္တိများ၊ စိတ္တသူကြွယ်အကြောင်း၊ အထူး စိတ်ဝင်စားဘွယ်ကောင်းသော ရွာသူကြီး များအား ဟောသော တရားစု၊ သဘင်သည်ငရဲ၊ စစ်သားငရဲ၊ တမလွန်ဘဝ စသော ပြဿနာမျိုးစုံ စသည်တို့ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။

(၅) မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်။ ၎င်းသည် မဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါး၊ သစ္စာ ၄-ပါး စသော သဘောတူရာတို့ကို စုပေါင်းဖွဲ့စည်းထားသော ပင်မ၊ အခြေခံဖွဲ့စည်းမှု အပိုင်း ၅-ဖြစ်သည်။ ဤအပိုင်း ၅-၌ သံယုတ်ပေါင်း ၁၂-သံယုတ်၊ ဝဂ်ပေါင်း ၄၈-ဝဂ်၊ သုတ် ပေါင်း ၁၁၉၉-သုတ် ပါဝင်သည်။

ဤအပိုင်း ၅-၌ မဂ္ဂင်၊ ဗောဇ္ဈင်၊ အာနာပါန၊ သတိပဋ္ဌာန်၊ ဣန္ဒြေ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်၊ ဗိုလ်၊ ဣဒ္ဓိပါဒ် တို့၏အစွမ်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒ် ပွားများပုံနှင့် ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်၊ ဈာန်အဘိညာဉ်၊ သောတာပန်အကြောင်း၊ သစ္စာ ၄-ပါး၊ ဓမ္မစက္ကဟတ္ထနသုတ်၊ သစ္စာ ၄-ပါးသိသူ အလွန်နည်းပုံ ဥပမာများ၊ လောက အကြောင်းကို မကြံစည်သင့်ပုံ၊ မနုဿတ္တဒုလ္လဘကို လိပ်ကာဏ်းကွင်းစွပ် စသောဥပမာများဖြင့်

မဟာကြားထူးပုံ၊ သေရည်သေရက်၊ ကျွန်မိန်းမ၊ ကျွန်ယောက်ျား၊ မိန်းမပျို၊ အိုကို အလှူခံမှု စသည့် အကြောင်း၊ လူနတ်သေလျှင် အပါယ်ကျသူများကြောင်း စသည်တို့ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။

သံယုတ္တနိကာယ် ငါးကျမ်းကို စာအုပ်သုံးအုပ်ခွဲ၍ ရိုက်နှိပ်ထားသည်။ ပထမအုပ်၌ သဂါထာ-ဝဂ္ဂသံယုတ်နှင့် နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ၂-ကျမ်းပါဝင်သည်။ ဒုတိယအုပ်၌ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်နှင့် သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ် ၂-ကျမ်းပါဝင်သည်။ တတိယအုပ်၌ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ၁-ကျမ်းသာ ပါဝင်သည်။ စာအုပ်အားဖြင့် သုံးအုပ်ဖြစ်၍ ကျမ်းအရေအတွက်အားဖြင့် ငါးကျမ်းဖြစ်သည်။ အစုစု သံယုတ်ပေါင်း ၅၂,ဝဂ်ပေါင်း ၂၂၂,သုတ်ပေါင်း ၃၀၄၉-သုတ်ဖြစ်သည်။ သံယုတ်နှင့် ဝဂ်အရေအတွက်မှာ ဇီကာ (၁၁၅)အရ ဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်၏။ သုတ်အရေအတွက်မှာကား ကိုယ်တိုင် အထပ်ထပ် တွက်ယူရရှိချက် (ယခုလက်ရှိ ပါဠိတော်မူအရ)သာ ဖြစ်သည်။ သုတ်အရေအတွက်နှင့် ပတ်သက်၍ အဋ္ဌကထာ (၁၂၃)၌—

သတ္တ သုတ္တသဟဿာနိ၊ သတ္တ သုတ္တသတာနိ စ။
ဒွါသဋ္ဌိ စေဝ သုတ္တာနိ၊ ဧသော သံယုတ္တသင်္ဂဟော-ဟု

သုတ်ပေါင်း ၇၇၆၂-သုတ် ရှိကြောင်း ပြဆိုလျက်ရှိ၏။

ဘာသာပြန် အမျိုးအစား။ ။ပါဠိမှ မြန်မာပြန်ဆိုရာ၌ ပုံသဏ္ဌာန် အမျိုးအစားမှာ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်—

- ၁။ ပါဠိတကျော့၊ မြန်မာတကျော့၊ ပြန်ဆိုနည်း (နိဿယ)
- ၂။ တိုက်ရိုက်မြန်မာပြန်ဆိုနည်း (ဘာသာပြန်)
- ၃။ လင်္ကာဖြင့် ဖြစ်စေ စကားပြေဖြင့် ဖြစ်စေ အဓိပ္ပါယ်ကိုယူ၍ အမူအရာတင် ချဲ့ထွင်ပြန်ဆိုနည်း (ဝတ္ထု၊ ပျို့၊ ကဗျာ)အားဖြင့် ၃-စား တွေ့ရပေသည်။ ထို ၃-စားတို့တွင် ပါဠိတကျော့၊ မြန်မာတကျော့၊ ပြန်ဆိုနည်းဖြစ်သော (နိဿယ=အမှီ)၏ အမျိုးအစားနှင့် ဝေါဟာရများမှာ—

- ၁။ နိဿယ နံကျဉ်း။
- ၂။ နိဿယ နံကျယ်။
- ၃။ နိဿယ နံပြောက်ဟူ၍ ၃-မျိုးခွဲခြားခဲ့ကြ၏။

- (၁) နံကျဉ်းဟူသည် တိုတိုကျဉ်းကျဉ်းဖြင့် လိုရင်းစေ့ငုံ ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။
- (၂) နံကျယ်ကား အဓိပ္ပါယ် အမှာအထားများနှင့်တကွ ဆန်း၊ သဒ္ဓါ၊ အလင်္ကာနည်း၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဇီကာ၊ အာစရိယဝါဒနည်းများဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ အကျယ်ရေးသားခြင်း ဖြစ်၏။
- (၃) နံပြောက်ဟူသည် နံကျဉ်း၊ နံကျယ်တို့ကဲ့သို့ မဟုတ်ပဲ ခက်ခဲရာ ပုဒ်လောက်ကိုသာ ရွေးချယ်၍ (ပြောက်ကျား) ရေးသားခြင်း ဖြစ်၏။

၁။ ရွှေဥမင်ဆရာတော် ရေးသော ပိနည်းငါးကျမ်း နိဿယကို နံစောင်ခေါ်၍ ဒုတိယ မောင်းထောင်သာသနာပိုင် ဦးညေယျ ရေးသော နိဿယကို နံကျယ်ဟု ဆိုကြောင်း ၁၂၉၀-ပြည့်နှစ်ရေး ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာနိဿယ (ရွှေဥမင်မူ)၏ နိဒါန်း၌ တွေ့ရသည်။

ထို့ပြင် နိဿယနှင့် ပတ်သက်သော ဝေါဟာရများကား မနည်းလှပေ။ တွေ့ရှိရသမျှမှာကား — နိဿရည်း၊ နံ၊ အမှီ၊ နံစောင်၊ နံစံ၊ ချနက် ဟူ၍လည်း ခေါ်ဝေါ်သုံးနှုံးကြသည်။

တဖန် ရှေးက စာရေးသောအခါ ရေးသော ဆရာတော်က များသောအားဖြင့် ဖုရပိုဏ်မှာ ရေး၍ နောက်မှ ကျောင်းစာရေးက ပေမာတင်လေ့ရှိသည်။ ထိုသို့မဟုတ်မူ၍ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်က ပုရပိုဏ်မှာမရေးပဲ ဒူးထက်တွင် ပေတင်ရေးလျှင် လက်အလွန်ပင်ပန်းသောကြောင့် ယင်းနိဿယ မျိုးကို “လက်ပန်း နိဿယ” ဟု ခေါ်စမှတ်ပြုကြသည်။

အထက်ကပြဆိုခဲ့သော မြန်မာပြန်ဆိုနည်း ၃-မျိုးတွင် နိဿယခေါ် ပါဠိတကျော့၊ မြန်မာ တကျော့၊ ပြန်ဆိုနည်းမှာ အလွန်ပင် ကျေးဇူးများ၍ စိတ်ဝင်စားဘွယ်လည်း ကောင်းသော စံနစ် ဟောင်းတခု ဖြစ်ပေသည်။ ပါဠိရော မြန်မာပါ ၂-ဘာသာလုံး ဂရုတစိုက် တွဲစပ်မှတ်သားမိစေခြင်း ဖြင့် ပါဠိဘာသာကို အထူးကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းစေလေသည်။ မူလ ပါဠိ ဝေါဟာရ၏သဘောအနက်ကို အတိအကျ အပြည့်အဝ နားလည်ခွင့်ရယူနိုင်စေသည်။ ပါဠိဘာသာနှင့် မြန်မာဘာသာတို့၏ ဝါကျ ဖွဲ့စည်းပုံချင်း အလွန်နီးစပ်သဖြင့်လည်း ယင်းသို့ ထပ်တူထပ်မျှ ဘာသာပြန်ဆိုနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေ သည်။ ဤနည်းသည် ဝါကျ တခု တခု၏ ပဓာန ဆိုလိုချက် (ပိဏ္ဏတ္ထ) ကို အပြည့်အစုံ မပေါ်လွင် စေကာမူ လုံးကောက်သဘောကိုကား အခြားဘာသာပြန်နည်းတို့ထက် ပို၍ အကျိုးများစေသော နည်းဟောင်း နည်းကောင်းတခုပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဤစံနစ်ကို မည်သည့်ခေတ်က စတင် တည်ထောင်ခဲ့သည်ဟူကား မဖော်ပြနိုင်သော်လည်း သက္ကရာဇ် ၄၀၀-ကျော်ကာလ၌ ဤစံနစ် ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်းကိုကား အထောက်အထား ရရှိနိုင်ပေသည်။ ပထမဆုံး နိဿယအဖြစ် (စာရင်း တွေ့ရသမျှတွင်) ခုဒ္ဒသိက္ခာ အဋ္ဌကထာ နိဿယကို တွေ့နိုင်ပေသည်။ (ရှေး၌ပြအံ့)။

မြစေတီကျောက်စာမှ ပါဠိမှ မြန်မာဘာသာ ပြန်ဆိုမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ပုဂံခေတ်ဦးပိုင်းမှ တိုက်ရိုက် မြန်မာပြန် အထောက်အထားကို ကျမ်းစာအုပ် အနေဖြင့် ရရှိနိုင်တော့သည် မဟုတ် ပေ။ ထို့အတွက် ကျောက်စာအနေဖြင့် အထောက်အကူကို ရှာဖွေသော အခါ မြစေတီကျောက်စာခေါ် ပုဂံမြို့ မြင်းကပါရွာဂူပြောက်ကြီးဘုရား ကျောက်စာကို တွေ့ရပေ သည်။ ပါဠိ၊ ပျူ၊ မွန်၊ မြန်မာ ၄-ဘာသာဖြင့် ၄-ဖက် ရေးထိုးခဲ့သဖြင့်လည်း သုတေသနအတွက် များစွာ အထောက်အကူ ပေးလျက် ရှိပေသည်။ ထိုကျောက်စာကို ၁၂၄၈-ခုနှစ်လောက်က ကျောက်စာဝန် ဒေါက်တာဖိုးရှမ်းမား၊ ဂျာမန်လူမျိုးက တွေ့ရှိထုတ်ဖော်ခဲ့သည်။

ဤကျောက်စာကို လေ့လာခြင်းအားဖြင့် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း တထောင်ခန့် အခါကာလ ပုဂံခေတ်ဦးဖြစ်သည့် နော်ရထာ၊ ကျန်စစ်မင်းတို့ခေတ်က ပါဠိမှ မြန်မာဘာသာပြန်ပုံကို အကဲ ခတ်နိုင်ပေသည်။ အကြောင်းအရာတူတခုကို ၄-ဘာသာ ယှဉ်ပြိုင်ရေးထိုးထားသဖြင့်လည်း တဘာသာမှ တဘာသာ ပြန်ဆိုသည်ဟု ယူဆသင့်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤ၌ ပါဠိနှင့် မြန်မာ ၂-ဘာသာကို အောက်ပါအတိုင်း ကြိုးကြား ထုတ်နှုတ်တွဲစပ်၍ ပြလိုက်ပါသည်။

ပါဠိ အနိစ္စတာ ဝသံ တဿာ၊ ဂတာယ ပန ဒေဝိယာ။
 ရာဇာ ရာဇကုမာရဿ၊ အဒါ ဂါမတ္ထယံ ပုန။ ။

မြန်မာ ထိုချစ်သောမယား သေခဲ့ရကား၊ (ထိုချစ်သောမယား၏ တန်းဆာနှင့်)° ထိုကျွန်
သုံးရွာထို့ကိုပင် ထိုချစ်စွာသော မယား၏ သား ရာဇကုမာရ မည်သောသူအား
မင်းကြီးက ပေးတော်မူ၏။

ပါဠိ အဋ္ဌဝိသတိ ဝဿာနိ၊ ရဋ္ဌံ ဓမ္မေန ကာရိယ။
မာရဏန္တိကရောဂဿ၊ ဝသံ ပတ္တေ နရာဓိပေ။ ။

မြန်မာ ထိုမင်း အနှစ် နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် မင်းပြုတော်မူပြီးလျှင် သေခါနီး နာတော်မူသောအခါ
ပေတည်း။

ပါဠိ သရန္တော ဓမ္မရာဇဿ၊ မဟန္တံ ဂုဏသဉ္ဇယံ။
ကာရေတွာ သတ္တုနော ဗိမ္ဗံ၊ သဗ္ဗသောဝဏ္ဏယံ သုဘံ။ ။

မြန်မာ ထို ရာဇကုမာရ မည်သော ချစ်သောမယား၏ သားက မိမိကို မွေးမြူခဲ့သော မင်းကြီး
၏ ကျေးဇူးကို အောက်မေ့ရကား ရွှေအတိပြီးသော ဘုရားသခင်အဆင်း (ရုပ်တု)
ပြု၍။

ပါဠိ ဧဝံ ဝုတ္တေ မဟိပါလော၊ (ရောဂေနာတုရမာနသော)။
သာဓု သာဓုတိ ဝတ္တာန၊ တုဠဟဋ္ဌော ပမောဒိတော။ ။
... .. ဧတေသံ ပန ဘိက္ခုနံ၊ သံမုခေ သော သုမာနသော။ ဇလံ ပါတေသိ။

မြန်မာ ထို ရော်(အခါ) တည်း၊ မင်းကြီးနှစ်ခြိုက်ရကား ကောင်းလှသတည်း၊ ကောင်းလှ
သတည်း ဟု မိန့်၏၊ ထိုသခင် (အရှင်မြတ်) တို့ မျက်မှောက် မင်း ရေသွန်
(ရေစက်ချ)၏။ ။

[မြန်မာကျောက်စာအရေးထို့ကို အမျှား နားလည်စေရန် မူဒင်းနှင့် မက္ခာလွန်းစေဘဲ ခေတ်
ရေးနှင့်နီးစပ်အောင် ပြင်ရေးထားသည်။]

ဤ နှိုင်းယှဉ်ဘာသာပြန်ချက်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ထိုခေတ် ပါဠိစီကုံးမှုသည် ဆန်းသဒ္ဒါ
ကျန၍ အလွန်ခေတ်ဆာလှသော်လည်း မြန်မာစာမှာ အတွန့်အတက် အညွန့်အခက် မရှိသေး၊
အဓိပ္ပါယ် စေ့င လုံလောက်ရုံမျှသာရှိသေးကြောင်း တွေ့နိုင်ပေသည်။ ကျောက်ထက်အက္ခရာဖြစ်၍
ဤသို့ကျ၊ ရုံ၊ နေသည်ဟုလည်း ယူဆရပေသည်။

ပေစာ မင်စာခေတ် ကျောက်စာမထိုးမီခေတ်နှင့် ကျောက်စာခေတ် ဘာသာပြန် သမိုင်းကို
ဘာသာပြန် ပြုပြီးနောက် ဤ၌ ပေစာ မင်စာခေတ်ဟု ခေါ်ရမည့် ရာဇဝင်ခေတ်
ဘာသာပြန်သမိုင်းကို ဖော်ပြသင့်ပေသည်။ ဘာသာပြန် သမိုင်းကို
ဖော်ပြရာ၌လည်း စာပေရေးသားမှု နည်းပါးခဲ့ခြင်း၊ ခေတ်ဆိုးများကို အတန်တန် ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရ
ခြင်း စသည်တို့ကြောင့် အထောက်အထားများ လိုသလောက် မရနိုင်တော့ပေ။ ဥပမာ—
သက္ကရာဇ် ၅၂၇-ခုနှစ် ကုလားကျခေါ် နရသမင်းခေတ်၊ (သီဟိုဠ်တိုက်၍ ပုဂံ၌ ၉-နှစ် မင်းမဲ့။)
တရပ်ပြေး နရသီဟပတေ့ခေတ်၊ အင်းဝသို့ဟန်ဘွားခေတ်၊ တောင်နန္ဒဘုရင် နတ်ရှင်နောင်တို့

ခေတ်, (ပျော်တူကီ ဇင်ကာခေါ် ပိလစ်ဒေဘရစ်, တိုနီကိုတေထို့ရန်ကြောင့် ကျောင်းကန်ဘုရား စာမေများ ဆွဲရှုံးခဲ့ရကြောင်း) သီဘောခေတ်, (နန်းတိုင်းပေထုပ်ပေါင်း ၁၁၅၀-ကို လန်ဒန်သို့ ယူသွားကြကြောင်း) စသော ခေတ်ဆိုးများသည်လည်း ဤ ဘာသာပြန်သမိုင်းအတွက် ဝမ်းနည်းဖွယ် ချို့တဲ့ချက်များ ဖြစ်ကြ၏။

ယင်းသို့သောအကြောင်းများကြောင့် ယခု တွေ့ရှိရသမျှ ပေစာတို့တွင် ညောင်ရမ်းခေတ် ဝမ်းဘဲအင်းစံမင်းခေါ် (ပေကို သားရိုး သစ္စေးကိုင်ပြီးမှ ပိဋက ပါဠိကို ဆေးဒန်းရေး ရွှေရေးများ ဖြင့်ရေးခြင်းကို စတင် တီထွင်ခဲ့သူ) မင်းရဲကျော်ထင်လက်ထက် ၁၀၄၂-ခုနှစ် ရေးကူးသော ပေစာ သည် ရှေးအကျဆုံးဟု ယူဆကြ၏။ ထို ပေစာလည်း လန်ဒန်ရောက် ပေစာဖြစ်နေ၏။ ဝေါဟာရ လိနတ္ထဒီပနိဆရာ ဦးခြံမ့် (ဘကြီးတော်ခေတ်) ထို့ ခေတ်ကပင် တောင်ငူရောက်မင်း လက်ထက်က ပေစာကိုသာ တွေ့ရတော့ကြောင်း၊ ယင်း ဒီပနီ (၅၈-၉)၌ ဖော်ပြလျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ယခု တွေ့ရှိသမျှပေစာနှင့် မှတ်တမ်းများကို မူတည်၍ ဤ သမိုင်းဖော်ပြရပေသည်။

ခေတ်အားဖြင့် အလွန်စောသည် မဆိုနိုင်သော်လည်း နိဿယဘာသာပြန်အတွက် မင်စာအဖြစ် တွေ့ရှိရသည်မှာ ပုဂံမြို့ စူဠာမဏိဘုရားလိုက်အတွင်းရှိ ဝိမလာစာရထေရ် ရေးသားခဲ့သည်ဆိုသော အောက်ပါ မင်စာရေး နိဿယဘာသာပြန်ပင် ဖြစ်သည်။

“ဥပ္ပလေဟိ၊ အထူးထူးသော ကြာဆိုဖြင့်။ သဉ္ဇန္တံ၊ ဖုံးလွှမ်းထသော။ နိမ-
လောဒကံ၊ ကြည်သော ရေလည်းရှိထသော။ နာလိကေရေဒကသမံ၊ အုန်းရည်
နှင့်တူသော ရေရှိထသော။ ပေါရာဏေဟိ= ရှေးသူဟောင်းတို့သည်။ ရူပပုစ္ဆနဝိသဇ္ဇန-
တလာကသမ္ပတံ= ရုပ်မေးကန် ရုပ်ဖြေကန် ဟု သမုတ်အပ်ထသော။ တဠာကဿ၊
တဖက်ဆည်းကန်၏”။ (ပါဠိသဒ္ဒါနည်းကား မကျ။)

ပုဂံခေတ် နိဿယများ နိဿယဘာသာပြန်မူနှင့်ပတ်သက်၍ ရှေးအကျဆုံးသော နိဿယများကို အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

“ခုဒ္ဒသိက္ခာ အဋ္ဌကထာနိဿယဟောင်းမှာ သက္ကရာဇ် ၄၅၅-ခုနှစ် အရိမဒ္ဒနာ မည်သော ပုဂံမြို့
၌ နန်းတက်သော သိရိတြိဘဝနာဒိတျပဝရပဏ္ဍိတသုဓမ္မရာဇာ မဟာဓိပတိ နရပတိစည်သူတံဆိပ်
နာမံခံသော အလောင်းစည်သူမင်းလက်ထက် ထီးလင်းမြို့စီရင်စု ပေါင်လောင်ရွာဇာတိ ရှင်မဟာ-
ကဿပ ပုဂံမြို့တောင် ခရီးတတိုင်ကျော်ကွာ တောရကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေစဉ် စီရင်သည်”

၁။ ပိဋကတ်တော်သမိုင်းလာ စကားအရှိအတိုင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ (ဤနိဿယကားဘားနဒ်ပိဋက
တိုက်) (ယခု ၇၂၂ ဇာလီဟောစာကြည့်တိုက်) ၌ ရှိသည်ဟု သိရသည်။ ယင်းသမိုင်း၌ ပြထားသည့်မင်းနှင့်
သက္ကရာဇ်ကိုလည်း စဉ်းစားသင့်မည်ထင်ပါသည်။ ယင်းဆရာတော်ရေး သဟာသရံသီ ဋီကာခေါ် မဟာဗောဓိ
ဝင်ဋီကာ (ရှစ်ကြောင်းပေ၊ ၈၂၂မှ တာအထိ) နိဂုံး၌ကား “ပဉ္စဝဿသတေ ယာ တေ၊ ပဉ္စဆဋ္ဌိမဟာယနေ” ဟု
ပါဠိစီကုံး၍ သိမ်ဝိဇယမင်းသားက ၅၆၅-ခုနှစ် ယင်းဋီကာကို ပေတင်ကြောင်း ပါရှိ၏။ ဤ သက္ကရာဇ်အရ
သော် အလောင်းစည်သူ မဖြစ်နိုင်။ နရပတိစည်သူသာ ဖြစ်နိုင်၏။ ယင်းသမိုင်း၌ပင် ၃၃၀, မဟာဗောဓိဝင်
ဋီကာကို ပြရာ၌ နရပတိစည်သူဟုပင် ပြထားသည်။ ဒေါက်တာသန်းထွန်းရေး “ခေတ်ဟောင်း မြန်မာ
ရာဇဝင်” ၂၃၇၊ ၂၄၁-၌ ယင်းဆရာတော် သက်တော် ၁၀၃, သို့မဟုတ် ၁၀၉-နှစ်ရှည်ပုံရကြောင်း ရေးသား
ချက်နှင့် ၎င်းဦးဖိုးကျားရေး “ပေါင်လောင်ရှင်ကဿ” စာအုပ်နှင့်၎င်း နီးနှော၍ ဆက်လက်လေ့လာရန်ပင်
ဖြစ်ပါသည်။

ဟု ပိဋကတ်တော်သမိုင်း (ဦးရေ ၇၆၀)၌ တွေ့ရှိရ၏။ သာသနာလင်္ကာရဓိကာ (၁၂၂၄) အဓိကဝိနိစ္ဆယကထာ၌ “ခုဒ္ဒသိက္ခာ နိဿယေ ဝုတ္တံ” ဟု ကိုးကားဖော်ပြထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ ယင်းနိဿယပင် ဖြစ်ဖွယ်ရှိသည်ဟု ယူဆရပေသည်။

၎င်းနောက်ခေတ်စော နိဿယတစောင်ကား ဗြဟ္မဗိသုဒ္ဓိရည်းဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းကို ဘိုးတော်နှင့် ပဌမမောင်းထောင်သာသနာပိုင်တို့၏ အမေးတော်အဖြေ ၅၄၆-၌ “အရိမဒ္ဓနာ ပုဂံကျစွာမင်းကြီးလက်ထက် (၅၉၃-၆၁၁) သဒ္ဓတ္တဘေဒစိန္တာကျမ်းကို စီရင်သော ဓမ္မသိရိ (သဒ္ဓမ္မသိရိ) မထေရ်ပြုစုခဲ့သော ဗြဟ္မဗိသုဒ္ဓိရည်းသည် ကာလရှည်ကြာသဖြင့် အရေးအသားပျက်၍ အချို့အရာ၌ မယူသာ မသိသာရှိသည်နှင့်” ဗြဟ္မဗိသုဒ္ဓိအသစ် ရေးသားကြောင်းပါရှိသည်။

၎င်းနောက် တွေ့ရှိရသမျှ ပုဂံခေတ် နိဿယများမှာ ဒီသနိကာယ်ပါဠိနှင့် အဋ္ဌကထာနိဿယများ ဖြစ်ကြသည်။ ယင်းနိဿယတို့အကြောင်းကို ပိဋကတ်တော်သမိုင်း (ဦးရေ ၄၆၃၊ ၅၇၅) ၌ “သက္ကရာဇ် ၉၈၇-ခုနှစ် အရိမဒ္ဓနာ မည်သော ပုဂံမြို့တွင် နန်းတက်သော စောမုန်နှစ်မင်း ညီတော်ရာဇသူ မြောက်သားတော် စောမြတ်လှတို့က မွေးဖွားသူ ညောင်ရမ်း၊ သာဂရ နှစ်မြို့စား ဂုဏ္ဏန္တရာဇ်မင်းသားက ပုဂံမြို့တွင် ရွှေကျောင်းကြီးဆောက်လုပ်ကိုးကွယ်သည့် ဆရာတော်ရှင်ဂုဏဝဋ်သက စီရင်သည်” ဟု ပါရှိသည်။

ယင်းဆရာသည်ပင် မုမတ္တဒီပနီ (ချာသ-ဉာသ) နိဿယဟောင်း (ဦးရေ ၂၂၉)နှင့် ကဝိသာရဓိကာသစ်နိဿယ (၁၀၁၉) များကိုလည်း ရေးသားကြောင်း ယင်းသမိုင်း၌ပင် ဖော်ပြလျက်ရှိ၏။ ယင်းသို့လျှင် ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ၊ သဒ္ဓမ္မသီရိနှင့် အထူးသဖြင့် ရှင်ဂုဏဝဋ်သက တို့သည် တွေ့ရှိရသမျှ ရှေးခေတ်နိဿယစာမူများအရ အာဒိကမ္ပိက (ရွှေပြေး) ပုဂံခေတ် နိဿယကျမ်းပြုဆရာများအဖြစ် ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းတင်ရပေသည်။

နောက်ဆုံးသက္ကရာဇ် ၇၀၀-ကျော်က ပုဂံခေတ်နှောင်း နိဿယများ စာရင်းကိုကား ပိဋကတ်သမိုင်းတို့နှင့် အခြားစာအုပ်စာတမ်းတို့၌ မတွေ့ရှိရပေ။ သက္ကရာဇ် ၈၀၄-ခုနှစ် တောင်တွင်းမင်း၊ မင်းသီရိဇေယျသူ တည်သည့် ပုဂံမြို့ ရွှေစည်းခုံဘုရားအနောက် တက်နွဲ့ချောင်းကျောင်း ကျောက်စာ၌ကား ယင်းခေတ်ရှိ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဦးကာ စသော သာသနာဝင်ကျမ်းများ စာရင်းနှင့်ဆေး၊ ဗေဒင်စသော လောကီကျမ်းများစာရင်း အထူးသဖြင့် ထိုခေတ်ရှိ နိဿယစာရင်းများကို တွေ့နိုင်ပေသည်။ ပိဋကသမိုင်းအတွက် လွန်စွာကျေးဇူးများသော ကျောက်စာဖြစ်ပေသည်။ ထိုကျောက်စာပါနိဿယစာရင်းများကို ဤ၌ မူအတိုင်း ထည့်သွင်းဖော်ပြကာ မှတ်တမ်းပြုလိုက်ပါသည်။

၁။ သာသနာလင်္ကာရစာတမ်း ၁၂၀ နှင့် ပိဋကတ်တော်သမိုင်း(ဦးရေ ၃၉၅)၌လည်းရှိ။
၂။ ယင်းနိဿယများလည်း ဘားနဒ်ပိဋကတိုက်၌ ရှိကြောင်းသိရသည်။ ယင်းစာမူရင်းကို ကြည့်ရှုရသော် ပါဠိ မြန်မာ ၂-ဘာသာအတွက် ဝေါဟာရသုတေသန (ဝါ) ဘာသာပြန်ဆိုပုံနှင့် ခုနစ်သက္ကရာဇ်လည်း အတိအကျသိနိုင်ပေရ၏။ သထုံပိဋကတိုက်၌ကား “ကဝိသာရဓိကာသစ်နိဿယ” ကိုသာ တွေ့ရ၏။ (စာထုပ်နံပါတ် ၃၁၈။)
၃။ သာသနာလင်္ကာရစာတမ်း(၁၄၁)၊ ပိဋကတ်တော်သမိုင်း(၁၀၇)၊ ဝေါဟာရလိနတ္ထဒီပနီ(၁၈၁)တို့၌ ဤကျောက်စာကို အမြတ်မျှကိုးကားဖော်ပြလျက်ရှိကြသည်။

“ဝိနည်းနံ ၁၇-နစ်ကျံ နိဿရေညံ၊ သုတ်နံ၊ လက်ပံကျံ၊ ကျံရတ်၊ ဆင်စွယ်ကျံ၊ အဋ္ဌသာလိဏိ ကုဋ္ဌတိသာဏိ ? ကထာဝတ္ထုနိဿရေညံ၊ အဋ္ဌသာလိဏိနိဿရေညံ၊ ကစွယ် နိဿရေညံ၊ ရူပသိဒ္ဓိနိဿရေညံ၊ အဘိဓာန်နိဿရေညံ၊ စစ်ငါရွှာနိဿရေညံ၊ စစ်ငါရွှာ-ဂန္ဓေ၊ ဓမ္မပကန္တေ နိဿရေညံ ၁၅၁-သေဝ်၊ ငွေ ၅၆။ (တတိယမျက်နှာ။ ကြောင်းရေ ၂၃-၂၈။) အမြဲတုတ်နိဿရေညံ၊ ပြဏောနိဿရေညံ၊ ကလပ်နိဿရေညံ၊ နိဿရေညံ သုံမိကျံသေဝ်၊ ငွေ ၁၂၂ ကျပ်၊ (စတုတ္ထမျက်နှာ ၃-၅။) သာရသဂြိုဟ်အမှီ၊ ကာမန္တကိ အမှီ၊ ယောယာတြာအမှီ၊ ရောဂနိဒါန်အမှီ၊ သာရတ္ထစိန္တာအမှီ၊ ပါရာအမှီ၊ ဂါရာမိတိ ကဗျအမှီ၊ သဗ္ဗဟတ်အမှီ၊ ရတ္တမာလာနံ၊ ယုတ္တိသင်္ဂဟအမှီ။” (ယင်းနာ ၁၆-၁၉။)

ပုဂံဖြစ် မိန်တောင်း၊ ပုဂံခေတ်နိဿယများ၏ နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် မိန်တောင်း၊ ပိုင်တောင်း၊ ပိုင်တောင်းကျမ်း ၂-ကျမ်းကိုပါ ထည့်သွင်း ဖော်ပြသင့်ပေသည်။^၁ ယင်း ၂-ကျမ်းလည်း ပုဂံ ဖြစ်ကျမ်းဟု နှုတ်မှတ်တမ်းပြုကြသည်။ အဋ္ဌသာလိနိဂဏ္ဌိများဖြစ်သော်လည်း ခက်နီးရာ ပုဒ်ဝါကျများကို အနက်ဘာသာပြန်ပြလေ့ရှိသဖြင့် နိဿယနံပြောက်ဟုပင် ဆိုသင့်၏။ ထူးခြားသည်မှာ ပိဋကတ်သမိုင်းတို့၌ ဤကျမ်းစာများ၏အမည်ကို မတွေ့ရခြင်းပင်ဖြစ်၏။ သို့ရာ တွင် ယင်းမှနေကာ၌ ရေးသားအပ်သည့် အဋ္ဌသာလိနိဂဏ္ဌိများ ဖြစ်ကြသော ပဌမကျော်အောင်စံ ထား ဆရာတော် (ဟံသာဝတီပါမင်းလက်ထက်) ၏ ဂဏ္ဌိနှင့် မြို့ပြင်ကြီးဆရာတော် အရှင်စန္ဒဝံသာ လင်္ကာရ၏ ဂဏ္ဌိတို့၌ မိန္ဒောင်း၊ ပိုင်ဟူသော သင်္ကေတများဖြင့် မကြာခဏကိုးကား ဖော်ပြလေ့ ရှိကြပေသည်။ ပမာဏပြုသင့်သောကျမ်း ၂-ကျမ်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။

တဖန် ဟံသာဝတီပါမင်းလက်ထက် တောင်တင်းကြီးမြို့ မင်းကျောင်းဘုန်းတော်ကြီး ဖြေဆို သည့် “ကန်တော်မင်းကျောင်း မေတ္တာစာအဖြေ”^၂ အစ၌ပင် ကျမ်းဂန်တတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တတ် သိအပ်သော ကျမ်းစုကိုဖော်ပြရာ၌လည်း ဤ ၂-ကျမ်း၏ အမည်များကိုပါဖော်ပြထားသည် ကိုတွေ့ရ၏။ သို့ဖြင့်ထင်ရှားခိုင်ခံ့သောကျမ်းများဖြစ်ကြောင်း သိအပ်သည်။ ယနေ့တိုင်လည်း ကျမ်းစာကို မမြင်ဘူးကြစေကာမူ သာသနာဝင်တို့၏ နား၌ ကျက်စားမိသော ကျမ်းများဖြစ်လျက် ရှိကြပေသေးသည်။

ကျမ်း အမည်ပေးပုံ သို့မဟုတ် ခေါ်တွင်ပုံနှင့်ပတ်သက်၍ကား အတိအကျ မဆိုသာ။ “မြန်လှ ပေတောင်း ပိုင်လှပေတောင်း”ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ရှိသည့်ကျမ်းဟုဆရာတို့ဆိုစမှတ်ပြုကြ၏။ စစ်ငါရွှာ

၁။ ယင်းကျောက်စာလာဤကျမ်းစာရင်းကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ထိုခေတ်ရှိ စာပေအဆင့်အတန်းကို သိခွင့်ရသည်သာမက မည်သည့်ကျမ်းမျိုးကို နိဿရေညံနံ၊ အမှီဟု ခေါ်ဝေါ်ကြောင်းကိုလည်း အကဲခတ်နိုင်၏။ ထိုခေတ်ကကျမ်းစာ၏ငွေတန်ဖိုးကိုလည်း သိနိုင်သည်။

အေဒီ ၁၂၇၃-ခုနှစ် (၆၃၈ = မြန်မာ ၆၃၅-ခုနှစ်) ပုဂံခေတ်က ပိဋကတစ်စုံ၏ ငွေတန်ဖိုးမှာ ၃၀၀၀ ဖြစ်၍ ထိုခေတ်ကာလတန်ကြေးဖြင့် ကေ ၅၃၁၀-ရှိ မြေကိုပင် ဝယ်နိုင်သည်ဟု ခေတ်ဟောင်း မြန်မာရာဇဝင် ၂၀၅-၌ ဖော်ပြထား၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ပိဋကစာပေများဆင့်ပွားမှုကူးယူ မပူဇော်နိုင်ပဲဖြစ်ရကာ မှီသမျှ စာစုလည်း ခေတ်ဆိုးများနှင့်ကြုံရ၍ ပျောက်ကွယ်မှုများခြင်း ဖြစ်ခဲ့ရပေလိမ့်မည်။

၂။ ယင်း ၂-ကျမ်းကို ကမ္ဘာအေး ဇမ္ဗူဒီပကျောင်းဆောင် အဘိဓာန်နာယက-အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာ တော် ဦးဉာနုတ္တရထံ၌ ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

၃။ ၁၂၆-ခုနှစ် ပြာသိုလဆန်း ၄-ရက်နေ့ ကဝိမျက်မှန်စာပုံနှိပ်တိုက်၌ရှိကုန်သည်။

၄။ ကဝိမျက်မှန်စာပုံနှိပ်တိုက်၊ ခရစ် ၁၉၄၁-ခုနှစ်ရှိကုန်၊ စာမျက်နှာ ၆။

လ္လှီ၊ မြို့ပြင်ကြီး၊ ဂဏ္ဍီ၊ ကစွယ်နိဿယ၊ ဒန္တတိုင်မူ စသည်တို့ကို သို့ ရွာအမည်ကို တင်စားခေါ်ဝေါ်ခြင်း လောဟုလည်း စဉ်းစားသင့်၏။ ရောဂတိမြစ်ဆိပ်၌ ရေချိုးသောမောင်ရှင်တစ်ဦးနှင့် မာတုဂါမလေး များ အဝတ်အစားကို အပြန်အလှန်ဝှက်ကြရာမှ “ကျမ်းပြုကြေး” ကတိဖြင့် ထမိန် သင်းပိုင် တောင်းကြပုံ ပြောဆိုကြသည်ကား အပျော်အပျက်မျှသာ ဖြစ်၏။ ပိုင်တောင်း ကျမ်းဆရာကမူ ခဲရပ်အဓိပ္ပါယ်တခု ရေးပြီးတိုင်းပြီးတိုင်း “ပိုင်” ဟုသီးသန့်ထင်ရှားစွာထည့်လေ့ရှိ၏။ တမျက်နှာ လျှင် ၂-ခု ၃-ခုပင်တွေ့ရတတ်၏။ မိန့်တောင်း၌ကား ဤသို့မတွေ့ရှိရ။

ယင်းပေစာရေးကူးသော သက္ကရာဇ်ကို ပေ ရေးဆရာက “ဦးကာမိန္ဒောင်း။ သက္ကရာဇ် ၁၁၃၉-ခု တပို့တွဲလဆန်း ၁၂-ရက်နေ့တွင် မိန္ဒောင်းကိုဝံ ရေးကူး၍ပြီးပြည့်စုံသည်ဘုရား။ ပိုင်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၃၉-ခုတပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၁၃-ရက်နေ့တွင် ပိုင်ကိုဝံ ရေးကူး၍ ပြီးပြည့်စုံသည်ဘုရား” ဟု ရေးသားဖော်ပြ၏။ နှစ်ပေါင်း ၂၀၀-နီးပါးရှိလေပြီ။ ယင်း ပေရေးကူးသည့်ခေတ်၏ စာလုံးပေါင်းနှင့် ရေးသားဟန်များ လွှမ်းမိုးနေခဲ့မည်မှာ မလွဲမရှောင်သာသော်လည်း မူလရေးဟန်များကိုကား အရသာခံနိုင်ပေသေးသည်။

ဤ၌သိစေလိုရင်းဖြစ်သော စကားအသုံးအနှုန်းနှင့် အနက်သာသာပြန်ပုံတို့ကို အောက်ပါ အတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ (အောက်ပါအားလုံး မိန့်တောင်းကျမ်းမှချည်းဖြစ်သည်။)

လက္ခဏကြို့မာဉ်သဉ်ကား လက္ခဏကြို့မာ မပြီးမီ ပြဦးသည်လည်းရှိ၏။ အတီနှောင်း။ ဒဌာသု အာဂတော တဉ်း။

စေတနာနှင့် တြားလည်း အာရုံ အာရမ္မဏိကအားဖြင့် အာဓဉ် အာဓာရ ဖြစ်တတ်၏။ ကာယဝစီအမူကား ဆြာ၌တဉ်အံ့။ ဖုရားနှင့် အာဓဉ် အာဓာရ အသိုဝ်ဖြစ်အံ့နှေး။

သွာချာတ ဘာဝသရုပ်ကား လှုံမစောက် ပတေပတာအားမှတ်၍ ဟောအပ်သော တြား၏အဖြစ်ဟူသော...ငြန်းနှင့် ကူဓုတ်သိုဝ် နှလုံးမူ၍ တပုရိတ်လည်းမူ၏။ (လည်း=၄၊ သော=၆၊ ယ - သတ်အစား နောက်ပစ်အသုံး၊ ဥပမာ အဓိပ္ပာယ်ကား စသော ရေးဟန်များ နှင့် ကြေဉူး စသော စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဝေါဟာရများကိုလည်း များစွာ တွေ့နိုင်၏။)

ဒဉ္ဇေဓမ္မာ၊ လေးလက်စွဲသော။ ခနုဂ္ဂဟာ၊ လေးသမား။ သိက္ခိတာ၊ ဆြာအထံ၌ ဆဲနှစ်နှစ်တိုင်တိုင် အတတ်သင်ပြီးသ။ ကတဟတ္ထာ၊ လေးကိုလျှင် လက်မူစသော။ လေး၏ လေး ဟူသတည်း။ ကတုပါသနာ၊ ရှေးတောဖြစ်ပြီးသော။ စတုဒိသာမိ(ဌိ)တာ၊ နောက်ခြင်ခိုင်လျက် လေးမြက်နှာရပ် ရတ်သည်ဖြစ်၏။ ခိတ္တေ၊ ပစ် ၆။ ကဏ္ဏေ၊ မြားသည်။ ပထဝိယံ အပ္ပတိဓိတေ၊ မြေသို့မရောက်မီ။ ဂမနဿာဒါနံ၊ သွားခြင်း၌ သာယာစလို သော။ ဟေဋ္ဌ(ဋ္ဌ)ပရိယဝသေန၊ ဩဇာခက်ဖြစ်သအားဖြင့်။ ပဋိမုခံ၊ ရွှေဆိုင်။ သိရသိ၊ ဩဇာနုဿာ (နတ်သား) ဥက္ခောင်းခက်၌။ ပါဒေ စ၊ အထက်နုဿာခြေ၌။ (ဇိကာ၌ စိတ်၏လျှင်ပုံကို ပြသော ပါဠိကို အနက်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။)

ထို့ပြင်ပါဝုရဏံ။ ဖုံးမတီး။ ကပလ္လ၊ မဲပျူ(မီးအိုးကင်း)။ ကတ္တရ၊ အသက်ကြီး တောင်ဝေး။ ဩသမိ၊ သောက်ရှူး (စိုင်ရှူး)။ ကလသ၊ ကြာသအိုဝ်း။ (ကြာသွတ်အိုး၊ ရေတံခေါင်း)။

သုဝဏ္ဏာလိင်္ဂံ၊ ချော့ကုန်ရွက်။ ပါနိယသရာဏက၊ အိုးဖုံးခွက်။ ဗန္ဓုဇီဝက၊ မိုင်းစေ့ပန်း (ရေမြင်း)။ ကုသုမ၊ ဝတ်ပန်း (ပန်းသဉ်း)။ ကုက္ကုဋ္ဌစုတ္တ၊ မာလာကျိကျ၊ မုန့် ကန့်ကုတ်မှုန့်လည်းဟူ။ သာရသ္မဓိ၊ မြသကြင် (သံကျင်)။ တိဒဏ္ဍ၊ ခြသချေ (ရေသောက် ခရုသင်းတင်ရန် သစ်သားသုံးခွ)။

ဤကား အမြက်မျှ ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ပုဂံခေတ် မည်သည့်မင်းလက်ထက်က မည်သည့် ဆရာတို့ ရေးသားသည်ဟု အတတ်မဆိုသာချေသော်လည်း နှောင်းခေတ် မြန်မာဝေါဟာရနှင့် ပါဠိမှ သည် မြန်မာဘာသာသို့ ပြောင်းလဲပြန်ဆိုပေးမှုအတွက် ရှေးဦး မီးရှူးတန်ဆောင်များဖြစ် သည့်အပြင် အဘိဓမ္မာဉာဏ်ရောင်ပေးခဲ့သော ခေတ်ဦးကျမ်းဟောင်းများအဖြစ် ဤ၌ မှတ်တမ်း တင်လိုက်ရပါသည်။

ဤတွင်ရွှေကား ပုဂံခေတ် နိဿယဘာသာပြန်တို့ အကြောင်းခြင်းတ ဖြစ်ပေသည်။

အင်းဝခေတ်နိဿယ အင်းဝခေတ်တွင် ဘာသာပြန်လုပ်ငန်းသည်အတော်ပင် ကျယ်ပြန့်လျက် ဘာသာပြန်များ ရှိပေပြီ။ ပျို့ ကဗျာများနှင့် ပါရာယနဝတ္ထု (ရှင်မဟာသီလဝံသ၊ ယသဝစန ဝတ္ထု (တောင်ဖီလာ)၊ မဏိကုဏ္ဍလဝတ္ထု (ဝရာဘိသင်္ဃနာ ထ) စသော ဝတ္ထုများသည် (၁) နိဿယနည်း (၂) တိုက်ရိုက် ဘာသာပြန်နည်း (၃) ခွဲထွင် ဘာသာပြန်နည်း သုံးနည်းလုံးကို အလျဉ်းသင့်သလိုလည်းလည်း အသုံးပြုရေးသား ထားသော ကျမ်းများဖြစ်ကြ၏။ ယခု ထိုစာအုပ်များ ဖတ်ရှုနိုင်ကြသည်ဖြစ်၍ အထူးမဖော်ပြလိုပေ။

သို့သော် အင်းဝခေတ်ဦး နိဿယစစ်စစ်များကား အလွန်ပင် ရှားပါးလှပေသည်။ နဂပတိ၊ ပြည်စုန်မင်းတို့လက်ထက် မဏိသာရမဉ္ဇူသဒ္ဓိကာကျမ်းပြုဆရာ ပင်းယ ရှင်အရိယဝံသ၏ ဝိသတိ ဝဏ္ဏနာ နိဿယ၊ သမ္မောအဋ္ဌကထာနိဿယ၊ အနုဋ္ဌိကာနိဿယ၊ ပင်းယအရှင် ဝိဇီတာဝိ၏ ဝါစ- ကောပဒေသနိဿယ၊ သာလွန်မင်းကြီးလက်ထက်^၁ ရွှေဥမင်ဆရာတော်၏ ဝိနည်းပါဠိအဋ္ဌကထာ နိဿယများ၊^၂ နန်းကျောင်းဆရာတော်၏ သဒ္ဓါကြီးစသော နိဿယ စသည်တို့ကိုကား အချို့ စာအုပ် အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ ယေဘုယျအားဖြင့် ပေစာအဖြစ်ဖြင့်၎င်း ရှားပါးသော်လည်း သထုံ ပိဋကတ်တိုက် စသည်တို့၌ တွေ့ရှိနိုင်ပေသေးသည်။

ထိုခေတ်၏ တွေ့ရသမျှ ခေတ်ဦး နိဿယဘာသာပြန်အဖြစ် ဘာသာပြန်ပုံကို အထက်ဖော်ပြရာ ပါကျမ်းများ၌၎င်း၊ အလွယ်တကူသိလိုပါက ပါရမီခန်းပျို့ စသည်၌၎င်း ဖတ်ရှုနိုင်ပေသည်။ ရှင်မ ဟာသီလဝံသအကျော်၏ နေတ္တိပါဠိတော် နိဿယဟောင်းမှာ မတွေ့နိုင်တော့သော်လည်း ၎င်းရေး မဟာရဟနီတိပါဠိနိဿယကိုကား^၃ ယနေ့ဖတ်ရှုနိုင်ပေသေးသည်။

၁။ ဤမင်းလက်ထက်၌ နိဿယကျမ်းစာများ အများဆုံးပေါ်ထွက်ခဲ့၏။ ဂ-နှစ်တိုင်တိုင် ပါဠိ ပိဋက များ ရေးကူးစေခြင်း (ရာဇမဏိစူဠာ ကောင်းမှုတော်ကြီး ကျောက်စာကြောင်းရေ ၂၉) ပဌမပြန် စာမေးပွဲကို ၁၀၀၀ - ပြည့်နှစ်၌ စတင်စေခြင်းဖြင့် ထင်ရှားခဲ့သည်။

၂။ ယင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နိဿယများ၌ ရှေးနိဿယများရှိနေကြောင်း “ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော အပိုဟောင်းဘို့သည် ရှိကုန်ပါသော်လည်း” ဟု ပဏာမမဋ္ဌိညာဉ် ဂါထာများ၌ ပြဆိုထားသည်။

၃။ ၁၉၂၉-ခုနှစ် ဟံသာဝတီပိဋကပုံနှိပ်တိုက်မှ ရိုက်နှိပ်သည်။ ဂါထာပေါင်း ၂၅၄-ဂါထာ ရှိသည်။ ယင်း ခေတ်ပေါ် နိဿယဘာသာပြန်ကျမ်းစာတို့ကား ယခုခေတ် ပြန်ဆိုပုံနှင့်လည်း များစွာ မကွဲပြားသည့် အပြင် အချို့စာအုပ်အဖြစ်ဖြင့်ပင် တွေ့ရှိနိုင်သေးသဖြင့် မဖော်ပြလိုက်ပြီ။

ကုန်းဘောင်ခေတ် သည်မှနောက် အင်းဝခေတ်နှောင်းနှင့် ကုန်းဘောင်ခေတ် နိဿယဘာသာ ပြန်တို့ကိုကား လွယ်ကူစွာ ဖတ်ရှုနိုင်ကြပေသေးသည်။ ဘိုးတော် ဇေတိ အထူးသဖြင့် မင်းတုန်း၊ သီတောခေတ်တို့၌ကား ပါဠိမှသာမက အခြားသက္ကတ၊ ပြင်သစ်၊ အင်္ဂလိပ်၊ တရုတ် စသော ဘာသာမှလည်း ဆေးကျမ်း၊ ဓာတ်ကျမ်းစသည်တို့ကို ဘာသာပြန်ခဲ့ ကြလေပြီ။

နိဿယသမိုင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရှေးနိဿယများကို ပေါင်းရုံးဖြည့်စွက်၍ ရေးသော မိုးထိမူ ပါဠိတော်နိဿယများကား ပါဠိတော်အပြည့်အစုံမျှပင် ရှိနေပေပြီ။ ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီနှင့် ဆရာ တော် ဦးဘေဂရထို့၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းတရပ် ဖြစ်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ယင်း နိဿယတို့၌ မည်သည့် ရှေးနိဿယကို မူတည်၍ ရေးသည်စသော သမိုင်းစဉ်များ မပါရှိခဲ့ပေ။

သံယုတ္တနိကာယ်ပါဠိ သံယုတ္တနိကာယ်ပါဠိတော် ၅-ကျမ်း နိဿယဟောင်း တမူကို “သက္ကရာဇ် နိဿယ သမိုင်း ၁၁၄၄-ခုနှစ် အမရပူရ ပဌမမြို့တည်နန်းတည် သိရိပဝရ ဝိဇယာနန္တယသ တြိဘဝနာဒိတျာဓိပတိပဏ္ဍိတ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇာတံဆိပ်နာမံခံသော အောင်မြေလောကစေတီ ဒါယကာမင်းလက်ထက် သက္ကရာဇ် ၁၁၆၈-ခုနှစ်လောကမှန်ကင်း ဆရာ တော် ဝရသဒ္ဓမ္မဓဇမဟာဓမ္မရာဇဂူရု” စီရင်သည်ဟု ပိဋကတ်တော်သမိုင်း (ဦးရေ ၄၇၂) ၌ ဆို သည်။ စာမူမတွေ့ရ၊ အချို့အဝက် ဘားနပ်ပိဋကတိုက်၌ ရှိသည်ဟု သိရ၏။

အခြားယင်း ၅-ကျမ်း နိဿယဟောင်း တမူကို မဇ္ဈိမနိကာယ်ပါဠိ ၃-ကျမ်းနိဿယ၊ မနော ရထပကာသနီဆေးကျမ်း၊ ဥပေါသထပကာသနီ (တူ-ဇော်၊ ၃-အင်္ဂါ ၅-ချပ်၊ ၁၂-ကြောင်းပေါ့ ပိန်း၊ ၁၁၈၄-ချပ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၅-ရက် ၂-လံာ်နေ့ စီရင်ပြီး) ကျမ်းများကို ရေးသားတော်မူခဲ့သော ပင်းဆရာတော်လေး စီရင်သည်။ နိဂုံး၌ “အထူးသဖြင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော သီလအာစာရ ရှိတော်မူသော သာမဏေဖြစ်သောအခါ၌ ကဝိန္ဒ ဟူသောအမည်၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သောအခါ၌ ကဝိန္ဒ ဟူသော အမည် ကဝိန္ဒာဘိဝံသသဒ္ဓမ္မပဝရမဟာဓမ္မရာဇဂူရုဟူသော တံဆိပ်တော်၊ ကဝိန္ဒာဘိ သိရိသဒ္ဓမ္မဓဇမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂူရုဟူသောတံဆိပ်တော် ဤသို့လျှင် နှစ်ကြိမ်မြောက်လူတော်

၁။ ဘိုးတော်လက်ထက် နန်းထက်စ၌ သာသနာပြုတံဆိပ်တော်အလှူခံရသော ဆရာတော်များစာရင်း (သာသနာလင်္ကာရ ၁၉၈၊ သီလဝိသောဓနီ ၁၇၀) နှင့် ၁၁၅၃-၅၄ ခုနှစ် ရွှေမြို့တော်စာပြန်နိဿယည်းဆရာ တို့စာရင်းအင်းစောက်ကိုပြရာ (အမေးတော်အဖြေကျမ်း ၄၆၄)၌ လောကမှန်ကင်းဆရာတော်၏ အမည်ကို “ကဝိန္ဒသာရဓဇမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂူရု (၅၅-နှစ်)” ဟုသာ ပါရှိ၏။

တဖန် မင်းလှသီရိသီဟသူ၏ ဆရာတော် ၁၀၅-ပါး အဋ္ဌပ္ပတ္တိ (လက်ရေးမူ) ဦးရေ ၃၂-၌ “လောက မှန်ကင်းဆရာတော် ၁၀၉၉-ခုဘွား၊ နံ ၄၊ ဦးထွေး၊ အမရပူရပဌမမြို့တည်မင်းလက်ထက် ဝန်ထောက် စန္ဒ ဝေဇောက ကိုးကွယ်သည်။ အမရပူရမြို့ မြောက်မျက်နှာ လောကမှန်ကင်းတိုက် ဝန်ထောက် စန္ဒဝေဇောက ဆောက်သည့်ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးတော်မူသည်” ဟု ပါရှိ၏။ အချုပ်ကား ၁၁၄၄-ခုနှစ်မှ ၁၁၅၄-ခုနှစ်ထိ ဘိုးတော်လက်ထက် လောကမှန်ကင်းဆရာဟူသည် ဝရသဒ္ဓမ္မဓဇမဟာ ကဝိန္ဒသာရသာ ဖြစ်၏။ ကျမ်းပြု သက္ကရာဇ် ၁၁၆၈-ခုနှစ်၌ကား ယင်းဆရာ ရှိ-မရှိ အသေအချာ မဆိုနိုင်သော်လည်း ကဝိန္ဒသာရသာ ဖြစ်ဘယ် များ၍ ပိဋကသမိုင်းစကားကို ကျမ်းရင်းနှင့် ယှဉ်စပ်ပြီးမှ လက်ခံနိုင်မည်ဖြစ်၏။

မူအပ်သော တံဆိပ်တော် ဤလေးပါးသောအမည်နာမ ဝိသေသရှိတော်မူသော ဆရာတော်သည် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၏ စည်ပင်ပွင့်လင်း ပျိုးများခြင်းအကျိုးငှါ ရေးပြုစီရင် အပ်သော သံယုတ္တနိကာယပါဠိတော်၌ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယကား ဤတွင် ရွှေလျှင် ပြီးခြင်းသို့ရောက်၏” ဟု ပါရှိသည်။

ယင်းဆရာတော်၏ အကြောင်းကို ၁၂၁၃-ခုနှစ် မင်းလှသီရိသီဟသူ ကောက်နုတ်မှတ်သားထား သည့် ဆရာတော် ၁၀၅-ပါးတို့၏ စာရင်း ၂ ဦးရေ ၉၅-၌—

“ပင်းဆရာတော်ကလေး၊ ၁၁၅၅-ဘွား၊ နံ ၂-လံ၊ ရှင်ကဝိန္ဒ၊ ၁၂၁၃-ခုနှစ် ဘဝကူး၊ (ငယ်နံမည်) ဦးလွမ်းပြေ၊ မိတ္ထိလာမြို့သပြေကုန်းရွာ၊ အမိရှင်ဖြူ၊ အဖမောင်ကြာ(တို့မှ) ဖွား။ ရတနာပူရစတုတ္ထနှင့် ရွှေဘိုမင်းလက်ထက် ရေနံချောင်းဝန်ကြီး မောင်တုတ်ကြီး မြို့ဝန် နောက်တော်ပါမြင်းဝန် (ကိုးကွယ်) ကဝိန္ဒာဘိသီရိမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု” ဟူ၍ တွေ့ရသည်။ ဘကြီးတော်လက်ထက် လောကထိပ်ဦး ဘုရားတောင်ဖက်ရှိ မဲထီးကျောင်း တိုက်၌ သီတင်းသုံးကြောင်း၊ ၁၂၁၂-ခုနှစ်တွင် မိတ္ထိလာနယ်၌ ဘုရားတည်တော်မူစဉ် မိုးကောင်း၊ တောင်နှာမောင်း တောကျောင်းတွင် တောမီးသင့်၍ပျံ့လွန်တော်မူရာ ယင်း တော်မြို့နယ် ရှင်မငယ်ရွာသို့ ပင့်ဆောင် သဂြိုဟ်ရကြောင်း “ဂန္ထဝင်ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များ အတ္ထုပ္ပတ္တိ (ဦးရေ ၉၈)” ၌ တွေ့ရသည်။

ဤတွင်ရှေ့ကား ဘိုးတော်နှင့် ဘကြီးတော်တို့ခေတ်မှစတင်ခဲ့သော သံယုတ္တနိကာယပါဠိ နိဿယဟောင်းများ၏ သမိုင်းစဉ်တရပ် ဖြစ်လေသည်။

သံယုတ္တနိကာယ သံယုတ်နိဿယများကို ယင်းဆရာတော်စီရင်ရေးသားခဲ့သော်လည်း သဂါထာ နိဿယသစ် ဝဂ္ဂသံယုတ်နှင့် နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် နိဿယကိုသာ ပုံနှိပ်ဘူး၍ ကျန်သော ခန္ဓဝဂ္ဂ၊ သဠာယတနဝဂ္ဂနှင့် မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်နိဿယများမှာ ပေမူအဖြစ်ဖြင့်သာ ရှား ရှားပါးပါးရှိနေခဲ့ကြပေသည်။ ခဲခဲယဉ်းယဉ်းရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်သည့်တိုင်အောင်လည်း ပေါရာဏာ ဖရိယတို့၏ ရှေးခေတ်ပေါရာဏအသုံးအနှုန်း ပေါရာဏအစီအစဉ် စသည်တို့နှင့်သာ တည်ရှိနေသဖြင့် ခေတ်စာသင်၊ စာချုတ်အတွက် ပြည့်စုံလုံလောက်သော အကူအညီကို ပေးစွမ်းနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဆဋ္ဌသံဂါယနာ ကိစ္စအောင်မြင်ပြီးဆုံးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် ဆဋ္ဌသံဂါ ယနာဝန်ဆောင် ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဆုံးဖြတ်အမိန့်ပေးချက်အရ ယခုနိဿယသစ်ကို ရေးသား စီစဉ်ရပေသည်။ ရေးသားရာ၌လည်း -

“ရှေးမူလည်း မပယ်ပစ် ခေတ်နှင့်လည်း ဆီလျော်စွာ” ဘာသာပြန်ဆိုရေးသားခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ သို့ရာတွင် ရှေးမူများမှာ အပြည့်အစုံ ရှာဖွေရရှိရန် ခဲခက်လှသဖြင့် အဋ္ဌကထာ ဋီကာကို ပဓာနမှီ၍ရေးသားခဲ့ရပေသည်။ ဝင်စစ် နိဿယဘာသာပြန်လုပ်ငန်း ဟူသည့် ပြည့်စုံ

၁။ ပိဋကတ်တော် သမိုင်းဦးရေ ၄၇၇-၈၁။ သသံပိဋကတ်သုံးပုံစာတမ်း ၁၄၂-၌လည်း ရှေး ဆရာ၏ နိဿယများကို ခရစ် ၁၉၁၈-ခုနှစ် ဇမ္ဗူမိတ်ဆွေပိန္နိပိတိုက်မှ စက်တင်ဘိုက်ဘူးပြီ။
၂။ ယင်း မှတ်တမ်းမှာ ၁၂၆၁-ခုနှစ် သီတင်းကျွတ်လဆုတ် ၁၃-ရက်နေ့ မောင်းဆောင်ကြီးများနှင့် နှုတ်ရွာဇာတိ သံတော်ဆင့်မင်းလှမင်းထင်ရာဇာ ဘွဲ့ခံ မောင်ဆုပန် ရေးကူးထားချက်မှ ပေါ်ပြပါသည်။

ပြီးဆုံးမှုဟူ၍ မရှိစကောင်းပေ။ ပြဆိုပြီး မိန့်တောင်း ပိုင်တောင်းကျမ်းလာ စကား အသုံးအနှုန်း ဝေါဟာရများကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်လည်း တခေတ်မှ စာပေသည် တခေတ်အတွက် လုံလောက်သော ကုညီမှုမပေးနိုင်ကြောင်း ထင်ရှားစေခဲ့သည်။ အချို့ ရှေးခေတ်နိဿယများသည်၊ ယခုခေတ်နှင့် များစွာမထူးခြားယှဉ်ဆိုင်သော်လည်း သင်္ခေပရူပီ (အတိုကြိုက်) ခေတ်နှင့် မဆီလျော်တော့သော အစီအစဉ်များလည်းရှိခဲ့၏။ ၎င်းပြင် ထိုခေတ်နိဿယများ၌—

“ဥပ္ပဋ္ဌိပါဠိယာ=ကျိထကျူအားဖြင့်

ပါမင်္ဂ=ဦးညွတ်

ပရိယကေ=ပြတည်း၌

ဒိဝါဒိဝဿ=နေတောတော၌

ကောလာဟလ=အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်

ကုက္ကုစ္စ=အလိုလို” ဤသို့စသည်အားဖြင့် ခေတ်စာသင်တို့နား၌ အဆန်းတကြယ် ဖြစ်စေသော ဝေါဟာရများလည်း များစွာပါရှိခဲ့ကြ၏။ ထို့ပြင်—

“ဧကီ=ဧကီမည်သောသားကောင် (တဿမပြန်နည်း)

မာလုဝ=မာလောနွယ် (တဗ္ဘဝပြန်နည်း)

လဠာကိကာ=ဗီလုံး ပျံလွှား မိုးဆူငှက်” ဤသို့စသော ပါဠိအတိုင်းထားရသော ပါဠိပျက် ဝေါဟာရနှင့် ပါဠိတပုဒ်တည်းက အမျိုးမျိုးပြန်ထားသော ဝေါဟာရများကိုလည်း တွေ့ရပေသည်။

တဖန် အချို့ ပါဠိဂတိကိုယ်ကပင် မြန်မာမှုနှင့် အလွမ်းကွာနေသဖြင့် မြန်မာမှုနှင့် ဆီလျော်အောင် အထူးသတိပြု၍ ဘာသာပြန်ဆိုရသော—

“ဥဒကဿ ပါဒါနံ ဧဝဝနံ=ရေ၏ ခြေတို့အား ဆေးကြောင်း (ခြေဆေးရေ)

ဝတ္ထာနီ အတ္ထာဒေတွာ=အဝတ်တို့ကို ဖုံးလွှမ်း၍ (အဝတ် ဝတ်၍)

သာလီနံ သြဒနံ=သလေးစပါးတို့၏ ထမင်း (သလေးထမင်း)

အာစရိယဿ အာစရိယနံ=ဆရာ၏ဆရာဥစ္စာ (ဆရာခ) ” ဤသို့စသော ဝေါဟာရများလည်း ရှိကြပြန်သည်။

သည်မှတစ်ပါး ဝေါဟာရကြွယ်ဝသော ပါဠိနောက်သို့ မြန်မာက လိုက်မမီနိုင်သော သတ္တဝါ ပါဏာ ဘူတာ ပုဂ္ဂလာ အတ္ထဘာဝပရိယာပနာ ခဏေန လယေန မဟုတ္တေန စသောပုဒ်များသည် များစွာရှိခဲ့ကြ၏။ ယင်းသို့လျှင် မူလပါဠိအတွက် အခက်အခဲ၊ မြန်မာ ဝေါဟာရအတွက် အခက်အခဲ စသော ဘာသာပြန်လုပ်ငန်း၏ အခက်အခဲများသည် များလှပေသည်။ အခေတ်ခေတ် လက်ဆင့်ကမ်း ရေးသားကြရာ၌ ယင်းအခက်အခဲများကို တတ်နိုင်သလောက် ရှာဖွေ၍ ဖြေရှင်းပေးကြရမဲ့ ဖြစ်၏။ အစားမထိုးနိုင်သော အရာ၌လည်း ရှေးစံနစ်ဟောင်းသို့သာ လိုက်ကြရလေသည်။ ထို့ကြောင့် အခက်အခဲပေါင်း များစွာဖြင့် ရင်ဆိုင်ရသော ဘာသာပြန်မှုလုပ်ငန်းကို ပြီးဆုံးပြီ ပြည့်စုံပြီဟု ယူဆလျှင်ကား မှားပေ

လိမ့်မည်။ ဘာသာပြန်လုပ်ငန်း၌ အလွမ်းမီသမျှ လက်ဆင့်ကမ်းရယူရသော စံနစ်အတွက် အောက်ပါ သာဓကတစ်ခုကို ပြရပေလိမ့်မည်။

ပုဒ်တစ်ခုအတွက် ၁။ သာလွန်မင်းကြီးလက်ထက်က ဝရာဘိသင်္ဃနာထ ဆရာတော်ရေးသားအနက် ၂၅၀-ကျော် သော မဏိကုဏ္ဍလဝတ္ထု တတိယတွဲ (၂၀၉-၂၁၀) တွင်ပေါ်ရိသာဒနှင့် သုတသောမတို့ စကားဆွေးနွေးခန်း၌ “မင်းကြီး...မင်း၏တရားကိုသိသော မင်းသည် ငါးချောင်းသော ခြေသည်း လက်သည်း ရှိကုန်သော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့တွင် ယုန်၊ ဖြူဖွတ်၊ သာဝီ၊ လိပ် ဟူသော ငါးပါးသော သတ္တဝါတို့ကိုသာ စားအပ်၏။ (ဤ၌ သာဝီ ပုဒ်ကို အနက်မထင်၍ ပါဠိအတိုင်းထားခဲ့ရသည်။ ရိုက်စစ်ဒေးဗစ်၏ ပါဠိအင်္ဂလိပ်အဘိဓာန်၌ သွာဝီမဟူသော သက္ကတမှ ပုဒ်ပျက်ဟု ယူဆ၍ ဖြူကောင်ဟုပြန်ထား၏။

၂။ ဘိုးတော်လက်ထက် ဝက်ခုတ်ဆရာတော် ဦးမင်္ဂ၏ သုတသောမ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ နိဿယ၌ “သာဝီ=သင်းခွေချပ်” ဟု အနက်ပြန်ခဲ့၏။

၃။ အချို့က သာဝီပါဠိပျက် ကဝိသာဖြစ်တန်ရာသည်ဟု ယူဆကာ “မျောက်” ဟု ပြန်ခဲ့ကြ၏။

၄။ ဘကြီးတော်လက်ထက် ၁၁၉၂-ခုနှစ် ဝေါဟာရလိနတ္ထဒီပနီဆရာကား သာဝီ မှ သိဝါသို့ ပြောင်းလဲကာ “မြေခွေး” ဟု ပြင်ခဲ့၏။

ရွှေဘိုမင်းလက်ထက် ၁၂၀၁-ခုနှစ်၌ ဆီမီးခုံရွာစား စာဆို ဦးရွှန်းက ယင်းဝါဒနောက်သို့ လိုက်ကာ သူ၏ သုတသောမပျို့ ပုဒ်ရေ ၉၇-၌—

“ထိုမှတုံလည်း၊ ခြေလက်သည်းလျှင်၊ ငါးခုမြင်သည်၊ သားတွင်တမူ၊ ယုန်နှင့် ဖြူက၊ ဖွတ်လိပ် စ၍၊ သည်မှတခြား၊ မြေခွေးသားသို့၊ ငါးပါးသတ္တဝါ၊ ဤမျှသာလျှင်၊ စားရာဖြစ်ကြ၊ ကြွင်းသမျှကို၊ ရှောင်ရသည်သာ” ဟု စပ်ဆိုခဲ့၏။

၅။ သီဘောမင်းလက်ထက် ၁၂၄၂-ခုနှစ် ယောအတွင်းဝန်မင်း ဦးဖိုးလှိုင်က ဥတုဘောဇနသင်္ဂဟကျမ်း အဋ္ဌာရသမကဏ္ဍ၌—

“ဘက္ခာနိယ ပဉ္စ နခါ။ စားကောင်းသော ခြေသည်းငါးခု လက်သည်းငါးခု ရှိသော သတ္တဝါတို့မည်သည်ကား။ ယထာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူ။ သသကော၊ ယုန်။ သလ္လကီ၊ ဖြူ။ ဂေါဓာ၊ ဖွတ်။ ခဂ္ဂ၊ ကြုံ။ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော။ ကုမ္မော၊ လိပ်။ ဣတိ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ + + + ကြုံဟော ခဂ္ဂိ ဟူသော ပါဠိမှာလည်း သာဝီကဝီ အစရှိသည်ဖြင့် အရေးလွဲလျက် အထူးထူး အထွေထွေရှိသည်။ အနက်ကိုလည်း သင်းခွေချပ်ဟု ရမ်းဆ၍ ပေးကြသည်ကား ဤသမုတိကျမ်း ဘဒ္ဒိကျမ်းများကို မတွေ့ဘူးသောကြောင့် လွဲလေသည်ဟူ၍ မှတ်ရမည်” ဟု အပြီးအပြတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့လေသည်။”

၁။ ဥတုဘောဇနသင်္ဂဟ ၁၉၄-၅။ ဝေါဟာရလိနတ္ထဒီပနီ ၂၁၇-ဂ ယဉ်ကျေးမှုစာစောင်အတွဲ . . . အမှတ် ၆၊ ၅၈၊ ၆၂။

ယင်းသို့လျှင် သာလွန်မင်းလက်ထက်မှသည် သီဘောမင်းလက်ထက်သို့တိုင် နှစ်ပေါင်း ၂၅၀-
ကျော်မှ သာဝိပုဒ်တခု၏အနက်မှန် ထွက်လာခဲ့ရပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဘာသာပြန်လုပ်ငန်းတခု၌
ရင်ဆိုင်ရပြန်သော တာဝန်နှင့် အခက်အခဲများကား မနည်းလှကြောင်း သဘောပေါက်နိုင်
ပေသည်။

တော်လှန်ရေးအစိုးရနှင့် ဤကျမ်းစာ

ဤနိဿယသစ်ကို ပြုစုကြရာ၌လည်း ရှေးနက်များကိုမပစ်ပယ်ပဲ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရန် ဝေါဟာ
ရသစ်ရှိလျှင် ဖလှယ်၍၎င်း မရှိလျှင်လည်း ရှေးဝေါဟာရအတိုင်း ယူငင်၍၎င်း သုံးစွဲ ခဲ့ကြရပေ
သည်။ ရှေးရှေးသောဆရာတို့၏ ပါဠိမြန်မာဝေါဟာရပြန်ဆိုမှုအဆက်ဆက်တို့ကို မှီငြမ်းပြုခွင့်
ရသဖြင့်လည်း ဤနိဿယသစ် ဖြစ်ပေါ်နိုင်ခဲ့ပေသည်။

ဤနိဿယသစ်ကို ရေးသားရာ၌ ရှေးကကဲ့သို့ တဦးချင်းမဟုတ်ပဲ စုပေါင်း ရေးသားခဲ့ကြပေ
သည်။ အောက်ဖော်ပြရာပါဆရာတော်များသည် (မဇ္ဈိမနိကာယ် ပါဠိ ၃-ကျမ်း နိဿယကိုရေး
ပြီးသောအခါ) ဤသံယုတ္တနိကာယ်ကြီး ၅-ကျမ်း ပါဠိကို—

- ၁။ မူလ အနက်မြန်မာရေးသူ (မူလဝိသောမကဂန္ထကာရ) အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊
- ၂။ ထပ်မံတည်းဖြတ်ပြင်ဆင်သူ (ပဋိဝိသောကေ) အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊
- ၃။ စာအုပ်ဖြစ်သည်အထိ အပြီးသတ်အချောကိုင်ပြင်ဆင်သူ (ဩသာနသောကေ) အဖြစ်
ဖြင့်၎င်း အလှည့်သင့်သလို အဆင့်ဆင့်တာဝန်ယူဆောင်ရွက်စေော် မူခဲ့ကြပေသည်။

- ၁။ ဆရာတော် ဦးနုရပတိ၊ ဓမ္မကာရုံတိုက်၊ မန္တလေး၊
- ၂။ ဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လ၊ ပတ္တမြားတိုက်၊ မန္တလေး၊
- ၃။ ဆရာတော် ဦးသဇ္ဇနာဘိဝံသ၊ ပါဠိကာရီသုံးခွေချောင်၊ စစ်ကိုင်း၊
- ၄။ ဆရာတော် ဦးဉာဏဗလ၊ ဘာဝနာနုယောဂါရာမတိုက်၊ ရှစ်မိုင်-ရန်ကုန်၊
- ၅။ ဆရာတော် ဦးကောလိနိယ၊ မစိုးရိမ်တိုက်၊ မန္တလေး၊
- ၆။ ဦးမျိုးမြင့်၊ အယ်ဒီတာ၊ ရန်ကုန်၊ တို့ဖြစ်ကြ၏။

သံယုတ်ပါဠိတော် နိဿယ ဩသာန သောကေ ဆရာတော်များ

- ၁—၆။ အထက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်—
- ၇။ ဆရာတော် ဦးဇောတိက၊ အရှေ့ပိန္နဲကုန်း၊ ရန်ကုန်၊
- ၈။ ဆရာတော် ဦးဓမ္မာလောက၊ မြတောင်ချောင်၊ စစ်ကိုင်း၊
- ၉။ ဆရာတော် ဦးဝိသုတ၊ ခေမာသီဝီတိုက်၊ နတ္ထလင်းမြို့၊
- ၁၀။ ဆရာတော် ဦးဂုဏိယ၊ မစိုးရိမ်တိုက်၊ မန္တလေး၊
- ၁၁။ ဆရာတော် ဦးဇနိန္ဒာဓိပတိ၊ ဘုရားကြီးတိုက်၊ မန္တလေးတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤနိဿယသည်ပါဠိအနည်းငယ်မျှ မတတ်ကျွမ်းသသူတို့အတွက်ကား အသုံးဝင်မည်မဟုတ်ပေ။ ပါဠိပညာရှင်တို့အတွက်မူ ဆိုင်ရာပါဠိကျမ်းစာများနှင့် တွဲစပ်ကြည့်ရှုပါက အချိန်တိုတိုဖြင့် လိုရင်း သိစေနိုင်သော အကျိုးများကို ပေးစွမ်းနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်အပ်ပေသည်။ မူလအဓိပ္ပါယ်ကို ပေါ့ပျက်စေသော ဝါ-နှင့် တနည်းကားများဖြင့် အကျယ်ချဲ့မှုကိုရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ အထပ်ထပ်လာ သောပုဒ် ဝါကျတူများကို တူရာ ညွှန်ခြင်း၊ ပေးယျာလထိုးခြင်း၊ ဝိဘတ်နက်မျှကိုသာ ပေးခြင်း စသောနိဿယသစ်ရေးပုံ အစီအစဉ်နှင့် နိဿယလုပ်ငန်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပုံ ထုဝေကို မဇ္ဈိမနိကာယ် ပါဠိနိဿယ နိဒါန်း၌ ပြန်လည်ကြည့်ရှုရန် ညွှန်ကြားအပ်ပေသည်။

ဤနိဿယနှင့်တကွ အခြားအဘိဓာန်လုပ်ငန်း၊ ဘာသာပြန်လုပ်ငန်း၊ ရှားပါးသော ပါဠိကျမ်းစာ များ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိမှုလုပ်ငန်းနှင့် ပိဋကလမ်းညွှန် စသော လုပ်ငန်းများမှာ ဆဋ္ဌသံဂါယနာ၏ ဖွားဖက်လုပ်ငန်းများ ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရစေကာမူ ဤမျှ တိုးချဲ့၍ ကျယ်ပြန့်စွာ ပြုလုပ်နိုင်ခြင်းမှာ တော်လှန်ရေးအစိုးရ၏ စေတနာကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ တော်လှန်ရေးအစိုးရတာဝန် ပေးချက်အရ ၁၇၊ ၂၊ ၆၂ မှ စ၍—

- ၁။ ဦးလွန်းဘော်၊ ဥက္ကဋ္ဌ၊ သတိုးသိရိသုဓမ္မ သတိုးမဟာသရေစည်သူ၊ (ကွယ်လွန်)
- ၂။ ဦးဘခင်၊ သရေစည်သူ၊ ငွေစာရင်းမင်းကြီးဟောင်း၊
- ၃။ ဦးလှမောင်၊ M.A., M.S., B.L., အတွင်းရေးမှူး၊ ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ် ဒညွှန်ကြားရေးဝန်၊
- ၄။ ဦးပါလွင်၊ ဒေသန္တရစာရင်းစစ်ဝန်

တို့သည် ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ကြီးကို ဦးစီးအုပ်ချုပ်စေကာ တိုင်းပြုပြည်ပြုလုပ်ငန်းတွင်^၁ အသိဉာဏ်နှင့် စာရိတ္တဖွံ့ဖြိုးရေးသည် မရှိမဖြစ်သော တာဝန်တခု လိုအပ်ချက်တခု ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ထိုလိုအပ်ချက်အတွက် ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင် ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သော စာပေ ပြုစုဖြန့်ချိမှု လုပ်ငန်းကြီးကို အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု မစိုးရိမ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓါဘိဝံသ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ စသော ဝန်ဆောင် ဆရာတော်များ၏ ညွှန်ပြချက်ကို ဦးထိပ်ပန်၍ ယနေ့တိုင်အောင် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိနေကြပေသည်။

၁။ မြန်မာ မွန် အဘိဓာန် စသော တိုင်းရင်းဘာသာစာပေအတွက် တိုင်းရင်းသားတို့ မပြုစုနိုင်ခဲ့ကြသေးမီ အနောက်တိုင်းသားတို့သည် ရေးပြီးနှင့်ခဲ့ကြပေပြီ။ ပါဠိအဘိဓာန်များလည်း အမျိုးမျိုးပြုစုခဲ့ ပြုစုဆံ့ရှိကြပေသည်။ မြန်မာပြည်ဖြစ် သဒ္ဒန်တိပါဠိနှင့် မြန်မာဖြစ် ယင်းနိဿယကိုပင် အက္ခရာဖလှယ်စံနစ်ဖြင့် ဂျာမနီပြည်၌ ပြုလုပ်ကြသဖြင့် ဗမာပြည်၏စာပေ အရည်အခြင်းသည် ကမ္ဘာ၌ ပေါ်လွင်ခဲ့၏။ ဗမာပြည်၌ကား လူမျိုးခြားလက်အောက်ခံဘဝ၌ နေခဲ့ကြရသဖြင့် ယင်းလုပ်ငန်းများကို အပြည့်အဝ မဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ကြပေ။ ဤလုပ်ငန်းများသည် ကမ္ဘာ့ထိပ်ဆုံးတနေ့မှာဆို ချီတက်လိုသော တိုင်းပြည်နှင့် အမျိုးသားတိုင်း ဘာသာရေးအနေဖြင့်သာမဟုတ်ပဲ တိုင်းပြု ပြည်ပြု စာပေတရပ်အနေဖြင့်လည်း ကမ္ဘာ၌ လုပ်ဆောင်လျက်ရှိကြသည်နှင့်အမျှ တိုးတက်သော ဗမာပြည်သည်လည်း ဤအချက်၌ အားတက်သရော လုပ်ဆောင်လျက်ရှိသည်မှာ ဂုဏ်ယူထိုက်ပေစွ။

ယင်းသို့လျှင် တော်လှန်ရေးအစိုးရ၏ ကိုယ်စား ဆောင်ရွက်ကြသူ ဦးလွန်းတော်၊ ဦးဘခင်၊ ဦးလှမောင်၊ ဦးပါလွင်တို့၏ လုံ့လဥဿာဟ၌ အခြေပြု၍ အဆိုပါ ဆရာတော်များ၏ သြဝါဒကို နာယူလျက် တိုင်းပြု ပြည်ပြု လုပ်ငန်းတရပ်ဖြစ်သော ဤ ပါဠိမြန်မာစာပေဖြန့်ချိမှု လုပ်ငန်းကြီး၏ အောင်မြင်မှုတို့သည်ကား တနေ့တခြား တိုးတက်လျက်ရှိကြောင်း တိပိဋကပါဠိအဘိဓာန်ကြီး အတွဲ ၁-နှင့်တကွ ဤ သံယုတ္တနိကာယ် ပါဠိနိဿယ စသည်တို့က ဖော်ပြလျက် ရှိကြပေပြီ။

နိဿယ ပဋိပိသောဓက ဆရာတော်များ

၁၃၂၆-ခုနှစ် တော်သလင်းလဆန်း ၁၅-ရက် (၂၁-၉-၆၄)

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၁-ဒေဝတာသံယုတ်

၁-နဠဝဂ်

၁-ဩသတရဏသုတ်

- ၁။ သံသရာဝဲဩဃကို မည်သို့ကူးမြောက်ခဲ့သနည်း ဟူသော နတ်သား၏ အမေးကို တည်ငြိမ်ရပ်နားခြင်းလည်းမရှိ ကြောင့်ကြစိုက်ကာ လှုပ်ရှက်ခြင်းလည်းမပြုပဲ ကူးမြောက်ခဲ့ပြီ စသည်ဖြင့် ဘုရားက ပြောဆိုခြင်း ၁-၂

၂-နိမောက္ခသုတ်

- ၂။ ကိလေသာအနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်ကြောင်း မဂ်ဖိုလ်နှင့် ဆင်းရဲတင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို အဘယ်ကြောင့်သိသနည်း ဟူသော နတ်သား၏ အမေးကို တဏှာလျှင် အကြောင်းရှိသော ကမ္မဘဝနှင့် သညာ ဝိညာဏ်တို့၏ ကုန်ခြင်း ဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် သိသည်ဟု ဘုရားက ပြောဆိုခြင်း ၂-၃

၃-ဥပနိယသုတ်

- ၃။ (က) ဇီဝိတိန္ဒြေခေါ် အသက်သည် အိုခြင်း သေခြင်းသို့ ပို့ဆောင်ခံနေရသည် (ခ) ၎င်း အသက်သည် တိုတောင်းလှသည် (ဂ) ထိုသူ့အတွက် ကိုးကွယ်အားထားရာ မရှိဟု သိမြင်သူသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုရာ၏ဟု နတ်သားက လျှောက်၍ ဘုရားရှင်က ထိုသို့သိမြင်သူသည် နိဗ္ဗာန်မြော်မှန်းကာ ပစ္စည်းလေးပါး တေဘုမ္မက ဝဋ်တရားကို စွန့်ပစ်ရာ၏ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၃

၄-အစွေန္တိသုတ်

- ၄။ (က) ထမင်းမစားမီ ထမင်းစားပြီးစသော အချိန်ကာလတို့သည်၎င်း (ခ) နေ့၊ ညဦးရက်၊ လ၊ နှစ်ဟုဆိုအပ်သော ကာလတို့သည်၎င်း (ဂ) လူငယ်၊ လူလတ်၊ လူကြီး ဟူသော အရွယ်တို့သည်၎င်း တစတစ ကျော်လွန်၊ ကျော်လွန်၍ သွားနေသည်ဟု သိမြင်သူသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုရာ၏ဟု နတ်သားက လျှောက်၍ ဘုရားက ထိုသို့သိမြင်သူသည် နိဗ္ဗာန်ကိုမြော်မှန်း၍ ပစ္စည်းလေးပါး တေဘုမ္မက ဝဋ်တရားကို စွန့်ပစ်ရမည်ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၄

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၅-ကတိဆန္ဒသုတ်

၅။ အဘယ်မျှသော မကောင်းမှုတို့ကို ဖြတ်တောက်ပယ်စွန့်၍ အဘယ်မျှသော တရားကို ပါးများရမည်နည်း၊ အဘယ်မျှသော ကပ်ငြိခြင်းကို လွန်မြောက်သူကို “ဩဃတိဏ္ဏ” ခေါ်ဆိုနိုင်သနည်း ဟူသော အမေးကို ဗုဒ္ဓက ဖြေတော်မူပုံ

၄

၆-ဇာဂရသုတ်

၆။ (က) “ နိုးနေစဉ် အိပ်ပျော်သည်မည်သော တရားမည်မျှ (ခ) အိပ်ပျော်နေစဉ် နိုးသည်မည်သော တရားမည်မျှ (ဂ) အဘယ်မျှသော တရားတို့ဖြင့် ကိလေသာ မြို့ကိုယူ၍ (ဃ) အဘယ်မျှသော တရားတို့ဖြင့် စင်ကြယ်သနည်း” ဟူသော အမေးကို ဗုဒ္ဓက ဖြေတော်မူပုံ

၄

၇-ဂ-အပ္ပဋ္ဌိဝိဒိတသုတ်နှင့် သုသမ္မုဋ္ဌသုတ်

၇-ဂ။ သစ္စာလေးပါးကိုလည်းမသိ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူ တည်းဟူသော ခြောက်ကမ်းပါးသို့ ကျရောက်နေသူတို့သည် အိပ်ပျော်သူမနိုးကြားသူတို့ မည်၏၊ ထိုသူတို့ကို နိုးရန်အချိန်တန်ပြီဟု နတ်သားက လျှောက်၍ ဘုရားက ဟောကြားပုံ

၂

၉-မာနကာမသုတ်

၉။ (က) မာနမှန်နေသူအား ဆုံးမရန်တရားမရှိ (ခ) သမာဓိကင်းသူသည် သစ္စာလေးပါးကို မသိနိုင် (ဂ) တပါးတည်း တောရဆောက်တည်သော်လည်း မေ့လျော့နေလျှင် သေခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်တဖန်ကမ်းသို့ မရောက်နိုင်ဟူသော နတ်သား၏ စကားနှင့် စပ်၍ ဘုရားရှင် တောကြားတော်မူပုံ

၆

၁၀-အရညသုတ်

၁၀။ တောထဲ၌ တထပ်ထည်းသောဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးနေကြသော အရှင်ဘုရားတို့၏ အဆင်းသည် အဘယ်ကြောင့် ကြည်လင်နေသည်ဟူသော အမေးကို (က) အတိတ်ကိုလည်း မ,တသ(ခ) အနာဂတ်ကိုလည်း မကြောင့်ကျမတောင့်တ(ဂ) ပစ္စုပ္ပန်ရသမျှဖြင့် မျှတစေရန်ကြသောကြောင့် ဟု ဗုဒ္ဓက ဖြေဆိုတော်မူပုံ

၆

၂-နန္ဒနဝဂ်

၁-နန္ဒနသုတ်

၁၁။ ခြွေရံသင်းပင်းနှင့်တကွ ၃-ကျိပ်သော နတ်သားတို့၏ ပျော်စံရာ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို မတွေ့မမြင်ရသေးလျှင် ချမ်းသာသူကို တွေ့မြင်ရသည်ဟု မခေါ်နိုင်သေး ဟူသောနတ်သား၏ အဆိုကို သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သည်သာ ချမ်းသာ

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

သုခအစစ်ဟူသော အရိယာထို့၏ စကားတော်ကို မကြားမသိလို့သာဟု
အရိယသာဝိကာနတ်သမီးက ချေပပြောဆိုခြင်း

....

....

၇

၂-နန္ဒတိသုတ်

၁၂။ သားရှင်တို့သည် သားသမီးတို့ဖြင့် နွားရှင်တို့သည် နွားတို့ဖြင့် နှစ်ခြိုက် ပျော်ပိုက်
ကြ၏ ဟူသော နတ်သား တယောက်၏ လျှောက်ထားချက်ကို သားရှင်တို့သည်
သားသမီးတည်းဟူသော ကာမူပဓိတို့ကြောင့် နွားရှင်တို့သည် နွားတည်း
ဟူသော ကာမူပဓိတို့ကြောင့် စိတ် ညစ်ကြရ၏ ဟု ဗုဒ္ဓက ပယ်ဖျက် ဟောကြား
ခြင်း (ဥပဓိလေးပါး အဋ္ဌကထာရှု)

....

....

....

၈

၃-နတ္ထိပုတ္တသမသုတ်

၁၃။ အချစ်တကား အချစ်၊ ဥစ္စာတကား ဥစ္စာ၊ အရောင်တကား အရောင်၊ အိုင်တကား
အိုင်တို့တွင် ဘယ်အချစ်၊ ဘယ်ဥစ္စာ၊ ဘယ်အရောင်၊ ဘယ်အိုင်သာ အသာလွန်
အမြင့်မြတ်ဆုံး ဟု နတ်သားနှင့် ဘုရား အသီးသီးလျှောက်ပုံ မိန့်တော်မူပုံ

....

၈

၄-ခတ္တိယသုတ်

၁၄။ (က) ခြေ ၂-ချောင်းနှင့် (ခ) ၄-ချောင်း (ဂ) မယား သားသမီး များတွင်
အဘယ်ကား အမြတ်ဆုံးပါနည်း ဟူသော ပြဿနာကို နတ်သားနှင့် ဘုရားတို့
ဖြေရှင်းကြပုံ

....

....

....

....

....

....

၉

၅-သဏမာနသုတ်

၁၅။ နေမွန်း မတ်မတ်တည့်ချိန်ဝယ် ငှက်အပေါင်းတို့ မလှုပ်မရွက် အနားယူနေသည့်
အတွက် လေတိုး၍လှုပ်သော တောဟိန်းသံကို ထင်ထင်ရှားရှား ကြားရသော
နတ်သားနှင့် ဘုရားတို့ အယူအဆ ကွာခြားပုံ

....

....

....

၉

၆-နိဒ္ဒါတန္တိသုတ်

၁၆။ နိဒ္ဒါတန္တိ အရတီနှင့် ထမင်းဆီယစ် စမ္ပါယ်လစ် ပယ်စစ် ဝိရိယဖြင့်တည်းဟု
ဟောကြားခြင်း

....

....

....

....

....

....

၉

၇-ဒုက္ကရသုတ်

၁၇။ မသင့်သော စိတ်ကို မတားမြစ်လျှင် ရဟန်းတရားကို မကျင့်နိုင်သဖြင့် ကာမသက်ပ္ပ
စသည်တို့၏ အလိုသို့လိုက်ကာ အာရုံတိုင်း နှစ်မွန်းရာ၏၊ လိပ်သည် ခြေလက်
ဦးခေါင်းတို့ကို မိမိအခွံတွင်းသို့ သွင်းထားဘိသကဲ့သို့ ကာမဝိတက်စသည်တို့ကို
ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံ တည်းဟူသော အခွံ၌ သွတ်သွင်းထားသော ရဟန်း၏
ကိလေသာမှ ငြိမ်းအေးပုံကို ဟောတော်မူခြင်း

....

....

....

၁၀

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၈-ဟိရိသုတ်

၁၈။ အာဇာနည်မြင်းသည် ကြိမ်တင်မခံသကဲ့သို့ ဆဲရေးခြင်း ၁၀-ပါးဖြင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို
 ဖယ်ရှားကာ ဟိရိဖြင့် မကောင်းမှုကို တားမြစ်နိုင်သော ရဟန်းရှိသလောဟု
 အမေးကို ဘုရားရှင် ပြေဆိုခြင်း ၁၀

၉-ကုဋိကာသုတ်

၁၉။ အမိ ဟူသော ကုဋိ၊ မယား ဟူသော အသိုက်၊ သားသမီး ဟူသော ကုန်ယက်၊
 တဏှာ ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ ရှိမရှိနှင့် ပတ်သက်၍ ဗုဒ္ဓဖြေဆိုပုံ ၁၀-၁

၁၀-သမိဒ္ဓိသုတ်

၂၀။ ကာမဂုဏ်ခံစားပြီးမှ ဆွမ်းခံသွားဖို့ ကာမဂုဏ်စံစားနိုင်သည့် အချိန်ကောင်းကို
 လက်မလွတ်လိုက်ဖို့ နတ်သမီးက လျှောက်ထားသောအခါ ဘယ်ချိန် ဘယ်ခါ
 သေမည်ကို မသိနိုင်၍ ကာမဂုဏ် မခံစားနိုင်ပဲ ဆွမ်းခံသွားရကြောင်းနှင့်
 ကာမဂုဏ် ခံစားခြင်းဖြင့် ရဟန်းတရား အားထုတ်နိုင်မည့် အခွင့် အရေးကို
 လက်လွတ်မခံနိုင်ကြောင်း ရှင်သမိဒ္ဓိက မိန့်တော်မူခြင်း ၁၂

၂၁။ လက်ရှိ လူ့ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို စွန့်၍ အနာဂတ် နတ်ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို
 မတောင့်တပါလင့် ဟု နတ်သမီးက လျှောက်ထားသောအခါ အနာဂတ် နတ်
 ကာမဂုဏ်ကို မတောင့်တပါ။ မျက်မှောက် လောကုတ္တရာ ချမ်းသာကိုသာ
 တောင့်တပါသည် ဟု ရှင်သမိဒ္ဓိက မိန့်တော်မူခြင်း (ပရိယတ္တိဓမ္မကို မရည်ပဲ
 လောကုတ္တရာတရားကို ရည်၍ တရားဂုဏ် ငါးပါးသာ ဤ၌ ဟောတော်မူသည်။) ၁၂

၂၂။ လူ နတ် ကာမဂုဏ်တို့သည် မည်သို့ ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းများ၍ လောကုတ္တရာ
 တရားတို့သည် မည်သို့ မျက်မှောက်၌ အကျိုးပေးသနည်း၊ အခါမလင့် အကျိုး
 ပေးသနည်းဟု နတ်သမီးက မေးသောအခါ ရဟန်းပြုသစ်စ ဖြစ်၍ မဖြေ
 တတ်ပါ ဘုရားရှိရာသို့သာ သွားမေးပါ ဟု ရှင်သမိဒ္ဓိက မိန့်တော်မူခြင်း ၁၂-၃

၂၃။ တန်ခိုးကြီး နတ်သား နတ်သမီးတို့ဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ခြံရံအပ်သဖြင့် သူလို သာမန်
 နတ်သမီးတယောက်က ဘုရားထံမကပ်နိုင်ပါ။ အရှင်ဘုရားပင် ဤပြဿနာကို
 ဘုရားထံ လျှောက်ထားပေးပါ။ သူ (နတ်သမီး) လဲ တရားနာရန် လာခဲ့ပါ
 မည်ဟု ရှင်သမိဒ္ဓိအား နတ်သမီးက လျှောက်ထားခြင်း ၁၃

၂၄။ အထက်ပါ နတ်သမီး၏အမေးကို ဗုဒ္ဓက အမျိုးမျိုးရှင်းလင်း ဟောကြားခြင်း ၁၄-၅

၃-သတ္တိဝဂ်

၁-သတ္တိသုတ်

၂၅။ လုံထိုးခံရသူသည် လုံကိုနုတ်ရန် ဦးခေါင်းမီးလောင်ခံရသူသည် ထိုမီးကိုငြိမ်းရန်
 အရေးကြီးသကဲ့သို့ တဏှာဒိဋ္ဌိမကင်းသေးသူတို့သည် တဏှာနှင့်သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို
 ပယ်ရှားရန် တိုက်တွန်းတော်မူခြင်း ၁၆

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၂-ဖုသတိသုတ်

၂၆။	လေညာသို့ ပစ်လွှင့်သောမြို့မို့သည် ပစ်သူထံသို့ ပြန်လာသကဲ့သို့ မပြစ်မှားသင့်သူကို ပြစ်မှားလျှင် ပြစ်မှားသူသို့ ထိုအပြစ်ဒဏ်ပြန်ရောက်သည်ဟု ဟောတော်မူခြင်း						၁၆
-----	---	------	------	------	------	------	----

၃-ဇောသုတ်

၂၇။	ပေ့လိမ်ရွက်မြွေ တဏှာတည်းဟူသော အရွတ်အထွေးကို ဗြဟ္မာ၊နတ်၊ လူ သုံးဘုံသူတို့တွင် အဘယ်သူသည် ပြေအောင်ဖြေရှင်းပေးနိုင်ပါသနည်းဟူသော အမေးကို ရှင်တော်ဘုရား ဖြေကြားတော်မူခြင်း					၁၆
-----	--	------	------	------	------	----

၄-မနောနိဝါရဏသုတ်

၂၈။	“စိတ်မှန်သမျှ ဖယ်ရှားတားမြစ် ပစ်ရမည်”ဟူသော နတ်သား၏ လျှောက်ထားချက်နှင့် ဝေပိဋ် ဘုရားက “မည်သည့် စိတ်ကိုသာပယ်၍ မည်သည့်စိတ်ကိုကား ပွားများသင့်သည်”ဟု မိန့်တော်မူပုံ					၁၇
-----	---	------	------	------	------	----

၅-အရဟန္တသုတ်

၂၉။	ရဟန္တာဖြစ်သွားလျှင် “ငါ ငါ့ဥစ္စာ”ဟု သုံးနှုန်းပြောဆိုခြင်း ရှိမရှိ လျှောက်ထားရာ “ငါ ငါ့ဥစ္စာ”ဟု သုံးနှုန်းပြောဆိုသေး၏၊ သို့သော် တဏှာစွဲ၊ ဒိဋ္ဌိစွဲ၊ မာနစွဲ ဖြင့် ပြောဆိုခြင်း မဟုတ်၊ လောကဝေါဟာရအားလျော်စွာ အများနာမ်လည်ရန် ခေါ်ဝေါ်သုံးနှုန်းခြင်းမျှသာဟု ဘုရားက မိန့်တော်မူခြင်း					၁၇-ဂ
-----	---	------	------	------	------	------

၆-ပဇောတသုတ်

၃၀။	လောကရှိ အရောင်အလင်းထို့တွင် အဘယ်အရောင်အလင်းသည် အသာလွန်ဆုံးနည်းဟူသော အမေးကို ဗုဒ္ဓက ဖြေဆိုပုံ					၁၈-၉
-----	--	------	------	------	------	------

၇-သရသုတ်

၃၁။	မည်သည့်နေရာမှ သံသရာအဆက်ပြတ်၍ အဘယ်နေရာ၌ ဝဋ်ဆင်းရဲမလည်တော့ပဲ အဘယ်အရပ်၌ ရုပ်နာမ် ၂-ပါးချုပ်ငြိမ်းသနည်း ဟူသော အမေးကို ဖြေပုံ					၁၉
-----	--	------	------	------	------	----

၈-မဟဒ္ဒနသုတ်

၃၂။	စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ရေမြေကိုပင် အစိုးရသောသူတို့သည် ကာမဂုဏ်ကို လွန်စွာ တပ်မက်မောကြပါသည်၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် အဆိုပါ မက်မောမှုကို ပယ်ရှားနိုင်ပါသနည်း ဟူသောအမေးကို ဗုဒ္ဓက ဖြေဆိုပုံ					၁၉-၂၀
-----	--	------	------	------	------	-------

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၉-စတုစက္ကသုတ်

၃၃။ ၉-ပေါက်သောခွါရ ၄-ဖြာသောဣရိယာပထရှိ၍ မစင်ထို့ဖြင့် ပြည့်နှက် တဏှာနှင့်
ယှဉ်စပ်နေသော ခန္ဓာကိုယ်ကောင်မှ ဘယ်နည်းဖြင့် လွတ်မြောက်နိုင်ပါသနည်း
ဟူသောအမေးကို ဖြေဆိုပုံ ၂၀

၁၀-ဧကိဇေသုတ်

၃၄။ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် လွတ်မြောက်ပါသနည်း ဟူသော
အမေးကို ဖြေဆိုပုံ ၂၁-၂

၄-သတုလ္လပကာယိကဝဂ်

၁-သမ္ဘိသုတ်

၃၅။ သူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံ ရခြင်းအကျိုးကို နတ်သားခြောက်
ယောက်၏ အသီးသီးလျှောက်ထားချက်နှင့် ဘုရား၏ ဟောကြားချက် ၂၁-၂

၂-ပစ္ဆိမိသုတ်

၃၆။ နှမြောဝန်တို့မူဖက်ကာ မပေးမလှူရက်သူ၏ အပြစ်နှင့် လှူဒါန်းပေးကမ်းသူ
တို့၏အကျိုးကို နတ်သားတို့က အသီးသီးဘုရားအား လျှောက်ထားပုံ ၂၃-၄

၃၇။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ၁၀-ကုဋေအား လှူသော အလှူဒါနထက် ကောက်သင်းကောက်
သမားတယောက်၏ အနည်းငယ်သော အလှူ၏ အပုံတရာပုံလျှင် တပုံမျှကို မမီ
ကြောင်း ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း ၂၄

၃၈။ ဘာကြောင့် အပုံတရာပုံ တပုံမျှကိုပင် မမီဟု ဟောတော်မူပါသနည်း ဟူသော
နတ်သား၏ အမေးကို မညီညွတ်သော ကံ ၃-ပါး၌ တည်၍ လှူဒါန်းခြင်း၊ သတ်
ပုတ် ညှဉ်းဆဲ၍ လှူခြင်း၊ တဖက်သားကို စိုးရိမ်ပူပန်စေ၍ လှူခြင်း၊ ထဖက်သား
မျက်ရည်ပေါက်ကြီးငယ်ကျစေ၍ လှူခြင်းကြောင့်ဟု ဗုဒ္ဓက ဖြေဆိုတော်မူခြင်း ၂၅

၃-သာဓုသုတ်

၃၉။ နှမြော ဝန်တို့ခြင်းကြောင့်သော်၎င်း၊ မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်သော်၎င်း မပေး
မကမ်း မလှူဒါန်းဖြစ်ဟု နတ်သားတယောက်က ဥဒါန်းကျူး၍ အခြား
တယောက်က မပေါများလှသော်လည်း အနည်းငယ်ပဲ၍ လှူသောအလှူသည်
ထောင်ချီ၊ သောင်းချီလှူသော အလှူနှင့် ညီမျှသည်ဟု ဥဒါန်းကျူးခြင်း ၂၅

၄၀။ (က) စစ်တိုက်ရခြင်းနှင့် ပေးကမ်းလှူဒါန်းရခြင်းသည် တူ၏၊ (ခ) သူတော်
ကောင်းတို့သည် အရေအတွက်နည်းသော်လည်း ရန်သူများစွာကို အောင်
ကုန်၏၊ (ဂ) အနည်းငယ် လှူသော်လည်း ထမလွန်၌ ချမ်းသာ၏ဟု နတ်သား
တယောက်က ဥဒါန်းကျူးခြင်း ၂၆

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

- ၄၁။ ကျန် နတ်သားတို့၏ ဒါန၏ ကောင်းမြတ်ပုံကို အဆင့်ဆင့် ပို၍ ပို၍ ဥဒါန်းကျူးရင့်
 ကြပုံနှင့် ဗုဒ္ဓ၏ ဒါနကထာ ၂၆-၇

၄-န သန္တိသုတ်

- ၄၂။ ငါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့သည် မမြဲ၊ ထိုမမြဲသော ကာမဂုဏ်တို့၌ ရစ်ပတ်
 နှောင်ဖွဲ့ကာ မေ့လျော့နေသူသည် သေမင်း၏ တည်ရာဝင်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်
 ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်နိုင်ဟု နတ်သားတယောက်က လျှောက်ခြင်း ၂၈
- ၄၃။ တဏှာဆန္ဒကို ပယ်လျှင် ခန္ဓာဒုက္ခ ပျောက်မည်၊ ခန္ဓာဒုက္ခကို ပျောက်နိုင်လျှင်
 ဝဋ်ဒုက္ခပျောက်မည်၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့သည် ကာမ မဟုတ်၊ ထိုတို့၌ တပ်နှစ်
 သက်သော ရာဂသာ ကာမ၊ ထို့ကြောင့် ပညာရှိများသည် ၎င်းကာမကို ပယ်ကြ
 သည် စသော မောသရာဇ မထေရ်၏ လျှောက်ထားချက်နှင့် ဗုဒ္ဓ၏ အဖြေ
 စကားတော် ၂၈-၉

၅-ဥဋ္ဌာနသညီသုတ်

- ၄၄။ သီလမရှိပဲလျက် သီလဝန္တယောင်ဆောင်လျှင် ငှက်မုဆိုးကဲ့သို့ ပြည်သူလူထု၏
 ဆွမ်း လိမ်ညှာခိုးဝှက်စားရာ ရောက်၏ဟူ၍၎င်း၊ လုပ်သည်ကိုသာပြော မလုပ်
 သည်ကို လုပ်လေဟန် မပြောရာဟူ၍၎င်း နတ်သား လျှောက်ထားခြင်း ၂၉
- ၄၅။ အပြောသမားသက်သက် နားထောင်သမားသက်သက်ဖြင့် လက်တွေ့ကျင့်သူ
 ယောဂီမဖြစ်၊ ကိလေသာငြိမ်းအေးပြီးသူ ပညာရှိမရှိသမျှ (အပြောသမားသက်
 သက်မဟုတ်) မလုပ်ပဲမပြောဆိုကြဟု ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း ၂၉-၃၀
- ၄၆။ တဖက်သားက အပြစ်ကို ဝန်ခံပါလျက် သည်းမခံလျှင် ရန်သူကို မိမိအပေါ်
 စွပ်စားသည်နှင့် တူကြောင်း နတ်သား လျှောက်ထားသည်ကို ဗုဒ္ဓက ဖြေပုံနှင့်
 အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အပြစ်မဲ့၍ အဘယ်သူသည် သည်းမခံသောအပြစ် မရှိနိုင်
 သနည်း၊ အဘယ်သူသည် အချိန်ပြည့် သတိရှိ၍ ပညာရှိဟု ဆိုနိုင်သနည်း ဟူသော
 အမေးကို ဖြေပုံ ၃၀-၁

၆-သဒ္ဓါသုတ်

- ၄၇။ သဒ္ဓါတည်းဟူသော အဖော်နှင့်နေသူသည် အခြံအရံ အကျော်အစော ပြည့်စုံ၍
 တမလွန် နတ်ပြည်သို့ရောက်ရကြောင်း နတ်သားက လျှောက်ထားပုံနှင့် ပညာရှိ
 များသည် ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ အပ္ပမာဒတရားကို စောင့်ရှောက်ပုံ
 အပ္ပမာဒ၏ အကျိုးတို့ကို ဗုဒ္ဓက ဟောတော်မူခြင်း ၃၁-၂

၇-သမဃသုတ်

- ၄၈။ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန္တာငါးရာနှင့်တကွ နတ်ဗြဟ္မာများစွာတို့ ထက်ရောက်
 သော မဟာအစည်းအဝေးသဘင်၌ သဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့အနက် တယောက်က

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

အစည်းအဝေး တက်ရောက်ရခြင်းအကြောင်း၊ အခြား ၂-ယောက်က အစည်း
 အဝေးရှိ ရဟန္တာတို့၏ ဣန္ဒြေသိက္ခာရှိပုံ တယောက်က သရဏဂုဏ်တည်ခြင်း၏
 အကျိုးကို လျှောက်ခြင်း

....

၃၂၃

ဂ-သကလိကသုတ်

၄၉။ ခလုပ်တိုက်မိ၍ ဒဏ်ရာပြင်းစွာရသော်လည်း ညည်းညူတော်မမူသည်ကို အကြောင်း
 ပြု၍ “ဆင်ပြောင်ကြီးသဖွယ်ဖြစ်၍သာ ဤဒဏ်ရာမျိုးကို သည်းခံနိုင်သည်။ အချို့
 ကလည်း ခြင်္သေ့မင်းကြီးသဖွယ် ဖြစ်၍သာ အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်၍သာ၊
 နိသဘန္ဓာလား၊ ဝန်ဆောင်နွားလားသဖွယ်ဖြစ်၍သာ၊ ယဉ်ကျေးတော်မူလွန်း
 လှိသာ ဤဝေဒနာမျိုးကို သည်းခံနိုင်သည်”ဟု အမျိုးမျိုးဘုရားအား ချီးကျူး
 ကြခြင်း

....

၃၄-၅

၅၀။ အခြားနတ်သား တယောက်ကား ဘုရား၏ သုဘာဝိတဖြစ်သော သမာဓိ
 ကိလေသာကင်းစင်သောစိတ်၊ လောဘ၏အစွမ်းဖြင့် အာရုံသို့ မညွတ်သောစိတ်၊
 ဒေါသ၏အစွမ်းဖြင့် အာရုံမှ မဖဲခွါသော စိတ်ကို အသားပေးပြီးလျှင် ဆင်ပြောင်
 နှင့်တူပုံကို အခြားနတ်သားများနည်းတူ ဥဒါန်းကျူးခြင်း

....

၃၅

၅၁။ အကျင့် မှမမှန်လျှင် အနှစ် ၁၀၀-ပင်ကျင့်စေကာ နိဗ္ဗာန်မရောက်နိုင်ပုံ မာနရှိသူ
 အဖို့ဆုံးမကြောင်းတရားမရှိ၊ မတည်ကြည်လျှင် သစ္စာလေးပါးမသိ၊ မေ့လျော့သူ
 သည် နိဗ္ဗာန်မရောက်ဟု နတ်သား တယောက်က ဗုဒ္ဓအား လျှောက်ပုံ

....

၃၆

ဇ-ပဌမပဠာနနိတုသုတ်

၅၂။ သစ္စာလေးပါးသိတော်မူသော ဘုရားဟု ရှေးက ကြားဘူးကာမျှ ဖြစ်သော်
 လည်း ယခုအခါ၌ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရရုံမက ဘုရားဟော သစ္စာလေးပါးကိုပင်
 ကိုယ်တွေ့ သိမြင်ရကြောင်းနှင့် သစ္စာလေးပါးကို ရှုတ်ချသူတို့၏ အပြစ်၊ မြတ်နိုးသူ
 တို့၏ အကျိုးကို ပဠာန နတ်သမီးက လျှောက်ထားခြင်း

....

၃၆-၇

၁၀-ဒုတိယ ပဠာနနိတုသုတ်

၅၃။ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး ၇-ပါးလုံးဖြင့် မကောင်းမှုကို မပြုလုပ်ရန် သတိသမ္ပဇဉ်ယှဉ်၍
 ကာမဂုဏ်တို့ကို ပယ်ကာ အကျိုးမဲ့ ဆင်းရဲကိုမမှီဝဲရန် ဒုတိယပဠာနနတ်သမီးက
 လျှောက်ထားခြင်း

....

၃၇

၅-အာဒိတ္တဝဂ်

၁-အာဒိတ္တသုတ်

၅၄။ အိမ်မီးလောင်လျှင် အပြင်သို့ သယ်ယူထားအပ်သော ပစ္စည်းသည် ကိုယ်တွက်
 ဖြစ်၍မသယ်ယူသည့်အတွက် မီးထဲပါသွားသော ပစ္စည်းသည် ကိုယ်တွက်မဟုတ်

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

သက္ကဲ့သို့ ငရာမီး၊ မရဏမီးအနှိပ်စက်ခံနေရသော လူအပေါင်းသည် ဒါနဖြင့်သယ်ဆောင်ရန်နှင့် ပညာရှိသည် စားလည်းစား လှူလည်းလှူသဖြင့် နတ်ရွာသုဂတိလားရောက်ရကြောင်း နတ်သားက လျှောက်သားခြင်း			၃၈
--	------	------	----

၂-ကိစ္စသုတ်

၅၅။ မည်သည့်အရာကိုလှူလျှင် ခွန်အား၊ အဆင်း၊ ချမ်းသာ၊ မျက်စိကိုလှူသည်မည်သနည်း။ ဘယ်အရာကိုလှူလျှင် အလုံးစုံကို ပေးလှူရာရောက်၍ မည်သို့ပြုလျှင် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ပေးလှူသည် မည်သနည်း ဟူသော အမေးကို ဘုရားက ဖြေကြားတော်မူပုံ					၃၉
--	------	------	------	------	----

၃-အနုသုတ်

၅၆။ လူတိုင်း နတ်တိုင်း ထမင်းကိုနှစ်ခြိုက်ကြပါလျက် ဤနတ်၏ ထမင်းကို မနှစ်ခြိုက်ခြင်းသည် ဘယ်သဘောပါနည်း ဟူသော အမေးနှင့်စပ်၍ ထမင်းပေးလှူဘူးမှ ထမင်းက ထိုသူသို့ ပြန်ကပ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် တမလွန်အတွက် အားကိုးရသော ထမင်းကိုပေးလှူ၍ ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခြင်း			၃၉
---	------	------	----

၄-၅-ကေမူလသုတ်နှင့် အနောမသုတ်

၅၇။ နတ်သား ၂-ယောက်တို့၏ မှတ်သားဖွယ်ရာ ဗုဒ္ဓထောမနာ ၂-ဂါထာ		၃၉-၄၀
--	------	-------

၆-အစ္စရာသုတ်

၅၈။ အလှသူဇာ နတ်ကညာတို့၏ သီဆိုဖျော်ဖြေသံတို့ဖြင့် ညံ့ညံ့မစဲဖြစ်နေသောနန္ဒဝန် ဥယျာဉ်ကို ဘယ်ပုံလွန်မြောက်နိုင်ပါအံ့နည်းဟု ညည်းညူနေသော သမဏ နတ်သားအား ဝိရိယတည်းဟူသော ဘီး၊ ဟိရိသြတ္တပ္ပတည်းဟူသော အမှီအကဲ၊ သတိတည်းဟူသော အကာအရံ စသည်ရှိသော အရိယာမဂ်ယာဉ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်တိုင်ရောက်နိုင်ကြောင်း ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း			၄၀
--	------	------	----

၇-ဝနရောပသုတ်

၅၉။ (၁) သီးပင် ပွင့်ပင်စိုက်ပျိုးသော်၎င်း (၂) သစ်ပင် ဝါးပင်စိုက်ပျိုးသော်၎င်း (၃) တံတားခင်းသော်၎င်း (၄) ရေအိုးစင်တည်သော်၎င်း (၅) ရေတွင်း ရေကန်တူးသော်၎င်း (၆) ကျောင်းဇရပ်ဆောက်သော်၎င်း ထာဝရကုသိုလ်ဖြစ်၏ဟု ဟောတော်မူ၏				၄၁
--	------	------	------	----

၈-ဇေတဝနသုတ်

၆၀။ အနာထပိဏ်နတ်သားသည် ဘုရားနှင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို ချီးကျူးပြီးနောက် အမျိုးအနွယ် ဥစ္စာပစ္စည်းဖြင့် ကိလေသာမှ မစင်ကြယ်နိုင်ကြောင်း၊			
--	--	--	--

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

မဂ္ဂင်ဖြင့်သာ စင်ကြယ်နိုင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် မဂ်နှင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာအား
ချီးကျူးခြင်း ၄၁

၉-မစ္ဆရီသုတ်

၆၁။ နှမြောဝန်တို့၍ သူတပါးလှူသည်ကို ရှုတ်ခွဲကာ အနှောက်အရှက်ပေးလျှင်
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တမလွန်၌ ဘယ်ကဲ့သို့ အပြစ်ရရှိပါသနည်း ဟူသော အမေးနှင့်
ဗုဒ္ဓ၏ အဖြေ ၄၂

၆၂။ အလှူခံတို့၏စကားကို သိတတ်၍ ဝန်တိုခြင်းကင်းသူ ရတနာ ၃-ပါးကို ရိုသေ
လေးစား ကြည်ညိုသူတို့၏ အကျိုးကား အဘယ်သို့ပါနည်း ဟူသောအမေးနှင့်
ဗုဒ္ဓ၏ အဖြေ ၄၂-၃

၁၀-သဒ္ဓိကာရသုတ်

၆၃။ အဘယ် ရဟန်းတို့သည် ကိလေသာ ညွှန်ပျောင်းကို ကူးမြောက်၍ အဘယ်
ရဟန်းတို့သည် လူ့ပြည်ကို စွန့်ကာ နတ်ပြည်ကို ကျော်လွန်ကြသနည်း ဟူသော
အမေးကို ဘုရားက ဖြေပုံနှင့် ထိုရဟန်းတို့သည် အဘယ်သူ၏ တရားကိုသိ၍
ဘဝအနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်ကြသနည်း ဟူသော ဘုရား၏ အမေးကို သဒ္ဓိကာရ
ဗြဟ္မာက ဖြေဆိုပုံ ၄၃-၄

၆၄။ အဘယ်သူ၏ တရားကိုသိ၍ ဤမျှ နက်နဲခက်ခဲ သိနိုင်ခဲ့သော စကားကို ပြောဆိုနိုင်
ဘိသနည်း ဟူသော ဘုရား၏အမေးကို သဒ္ဓိကာရ ဗြဟ္မာက ရှေးဟောင်း
နှောင်းဖြစ်ပါ ပြန်၍ လျှောက်သောအခါ ဘုရားကလည်း ရှေးဖြစ်ဟောင်း
ပြန်လည် အမိန့်တော်ရှိခြင်း ၄၄-၅

၆-ဧရာဝဂ်

၁-၂-ဧရာသုတ်နှင့် အရေသာသုတ်

၆၅။ အိုသည်အထိ ကောင်းသော တရား စိတ်အစဉ်ဝယ် တည်နေလျှင် ကောင်းသော
တရား၊ လူတို့၏ ရတနာ မည်သော တရား၊ မခိုးယူနိုင်သော တရားတို့ကို
ဟောတော်မူပုံ ၄၅-၆

၃-မိတ္တသုတ်

၆၆။ အဘယ်သည် (က) ခရီးသွားလျှင် (ခ) အိမ်၌နေလျှင် (ဂ) အကြောင်းကိစ္စ
ရှိလျှင် (ဃ) တမလွန်အတွက် မိတ်ဆွေမည်သနည်း ဟူသောအမေးကို ဖြေပုံ ၄၆

၄-ဝတ္ထုသုတ်

၆၇။ အဘယ်သို့ (က) လူတို့၏မိမိရာ (ခ) အမြတ်ဆုံးမိတ်ဆွေ မည်သနည်း၊ မြေမှီ
(ပထဝီနိဿိတ) သတ္တဝါတို့သည် အဘယ်ကိုမှီ၍ အသက်မွေးကြသနည်း
ဟူသော အမေး၏ အဖြေ ၄၇

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၅-ပဌမနေသုတ်နှင့် ဒုတိယ တတိယနေသုတ်

၆၈။	တဏှာသည် သတ္တဝါကို ဖန်တီးတတ်သည်၊ သတ္တဝါ၏ စိတ်သည် ပြေးသွားတတ်သည်၊ သတ္တဝါသည် သံသရာသို့ ရောက်သည်၊ ထိုသတ္တဝါအတွက် ကြီးကျယ်သော ဘေးဒုက္ခဟု ဟောတော်မူခြင်း				၄၇
-----	--	------	------	------	----

၈-ဥပ္ပထသုတ်

၆၉။	အဘယ်ကို လမ်းမှားဟုခေါ်ထိုက်၍ အဘယ်သည် နေ့ညဉ့်တို့၌ ကုန်ခန်းတတ်သနည်း၊ ဗြဟ္မစရိယ၏ အညစ်အကြေးသည် အဘယ်နည်း၊ အဘယ်သည် ရေမဟုတ်ပဲလျက် ဆေးကြောစရာ ရေမည်ပါသနည်း ဟူသော အမေးနှင့် ဗုဒ္ဓ၏ အဖြေ					၄၇-၈
-----	---	------	------	------	------	------

၉-ဇုတိယသုတ်

၇၀။	အဘယ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖော်မည်၍ အဘယ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆုံးမတတ်သနည်း၊ အဘယ်အရာ၌ နေ့လျော်သူသည် ဆင်းရဲအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်သနည်း ဟူသော အမေးနှင့် ဗုဒ္ဓ၏ အဖြေ				၄၈
-----	---	------	------	------	----

၁၀-ကဝိသုတ်

၇၁။	ဂါထာတို့၏ အစကား ဂါယတ္တိ၊ ဂါထာတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သောအရာကား အက္ခရာ၊ ဂါထာတို့၏ တည်ရာကား ကဝိ (ကဗျာဆရာ) ဂါထာတို့မီရာကား အမည်ဟု ဗုဒ္ဓဟောတော်မူခြင်း				၄၈
-----	---	------	------	------	----

၇-အဒ္ဓိဝဂ်

၁-နာမသုတ် ၂-စိတ္တသုတ် ၃-တဏှာသုတ်

၇၂။	အမည်ပညတ်နှင့် စိတ်တဏှာတို့၏ ပညတ်လောကနှင့် သတ္တလောကကို လွှမ်းမိုးချယ်လှယ် ဆွဲဆောင်ပုံကို ဟောတော်မူခြင်း				၄၉
-----	--	------	------	------	----

၄-သံယောဇနသုတ်

၇၃။	(က) လူတို့၏ အနှောင်အဖွဲ့ကား အဘယ်နည်း (ခ) လူတို့၏ လှည့်လည်ကြောင်း(ခြေ)ကား အဘယ်နည်း (ဂ) အဘယ်ကို ယယ်ခြင်းကြောင့် နိဗ္ဗာန်ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သနည်း ဟူသော အမေးနှင့် ဗုဒ္ဓ၏ အဖြေ (၅-ဗန္ဓနသုတ်)		၅၀
-----	--	------	----

၆-အဗ္ဘာဟတသုတ်

၇၄။	လူအပေါင်းကို သေခြင်းတရားက သတ်ဖြတ်၊ အိခြင်းတရားက ဝိုင်းရံ၊ တဏှာ ခြောင့်က ထွင်းဖောက်၊ တောင့်တမှုက လောင်မြိုက်ထားသည်ဟု ဟောတော်မူခြင်း	၅၀
-----	--	----

၇- (ဥဒ္ဓိတသုတ်။ ၈-ပိဟိတသုတ်။ ၉-ဣစ္ဆာသုတ်တို့)		၅၁
---	------	----

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၁၀-လောကသုတ်

၇၅။ အဇ္ဈတ္တိကာယတန ခြောက်ပါးဖြစ်သော် လောကဖြစ်၏၊ ၎င်းခြောက်ပါးတို့ကြောင့်
 ချစ်ကျွမ်းဝင်မှုပြု၏၊ ၎င်းခြောက်ပါးကို စွန့် ဖြစ်၏၊ ၎င်းခြောက်ပါးကြောင့်ပင်
 ပင်ပန်းဆင်းရဲရသည် ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၅၂

၈-ဆေတှာဝဂ်

၁-ဆေတှာသုတ်

၇၆။ ဒေါသအမျက်ကိုဖြတ်လျှင် ချမ်းချမ်းသာသာ အိပ်ရရုံမက စိုးရိမ်ခြင်းလည်းကင်း၏၊
 ထိုအမျက်ဒေါသကို ပယ်သတ်မှုကို အရိယာသူတော်ကောင်းများ ချီးကျူးကြ
 သည် ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၅၂

၂-ရထသုတ်

၇၇။ ရထား၏ အမှတ်အသားကား အလံ၊ မီး၏ အမှတ်အသားကား အခိုး၊ နိုင်ငံ၏အမှတ်
 အသားကား မင်း၊ မိန်းမ၏ အမှတ်အသားကားလင်ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၅၃

၃-ဝိတ္တသုတ်

၇၈။ အမွန်မြတ်ဆုံး ဥစ္စာ ချမ်းသာကို ဆောင်သော တရား၊ အကောင်းဆုံး အရသာ
 အထက်တန်းအကျဆုံး အသက်မွေးမှုကို ညွှန်ပြတော်မူခြင်း ၅၃

၄-ရဋ္ဌိဇုတ်

၇၉။ အထက်သို့ ပျံတက်သောအရာ၊ အောက်သို့ကျသောအရာ၊ - ခြေလျင်သွားသော
 သတ္တဝါအကျိုးစီးပွားကို ပြောဟောသူတို့တွင် အဘယ်အရာ အဘယ်ဝတ္ထုသည်
 အမြင့်မြတ်ဆုံးပါနည်းဟူသော အမေးကိုနတ်သားနှင့် ဗုဒ္ဓတို့အသီးသီး ဖြေဆိုပုံ

၅-ဘိဿသုတ်

၈၀။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် မဂ္ဂင်ကို ဟောထားပါလျက် ဘာကိုကြောက်၍ မိစ္ဆာ
 အယူကိုအချို့ပုဂ္ဂိုလ်များ ယူကြသနည်း၊ အဘယ်တရား၌ တည်သူသည် တမလွန်
 လောက မကြောက်သနည်း ဟူသော အမေး ၂-ရပ်တွင် နောက်အမေးကို ဖြေ
 ဆိုထားပုံ ၅၄

၆-နဇီရထိသုတ်

၈၁။ (က) ဆွေးမြေ့သောတရား (ခ) မဆွေးမြေ့သောတရား (ဂ) လမ်းမှားဖြစ်သော
 တရား (ဃ) ကုသိုလ်တို့၏ ဘေးရန် (င) နေ့ညဉ့်တို့၌ ကုန်ခမ်းတတ်သောတရား

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

- (စ) ပြဿနာရှိသောအချက်အကြောင်း (ဆ) ဆေးကြောစရာ ရေနှင့်တူသောတရား
 (ဇ) ဥစ္စာမတည်ကြောင်း အပေါက်ထွက်ကား အဘယ်နည်း ဟူသော နတ်ထို၏
 အမေးနှင့် ဗုဒ္ဓ၏အဖြေ ၅၄၅

၇-ဣဿရိယသုတ်

- ၈၂။ (က) အစိုးရသူ၏အဖြစ် “ဣဿရိယ” (ခ) အမြတ်ဆုံးဘဏ္ဍာ (ဂ) လက်နက်၏
 အညစ်အကြေး (ဃ) လောက၌ ရန်သူဟူသည် အဘယ်နည်း ဟူသော အမေး
 နှင့် အဘယ်မည်သော သယ်ဆောင်သူကို တားမြစ်ကြ၍ အဘယ်မည်သော
 သယ်ဆောင်သူကို ချစ်မြတ်နိုးကြသနည်း စသောအမေးနှင့်အဖြေ ၅၅-၆

၈-ကာမသုတ်

- ၈၃။ လူ့သာမန် (ဘုရားလောင်းမဟုတ်သူ)သည် ကျွန်အဖြစ်ဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို၎င်း
 အသက်ကို၎င်း မစွန့်လှူရာ၊ ကောင်းသော စကားကိုတော့ ဖွင့်လှစ်၍ ကြမ်း
 ကြုတ်သောစကားကို နှုတ်မှမဖွင့်လှစ်ဘဲ ဟောခြင်း ၅၆

၁၀-ပဇ္ဇောတသုတ်

- ၈၅။ လင်းရောင်ခြည်ကား ပညာ၊ နိုးကြားနေသော အရာကား သတိ၊ အသက်မွေးဝမ်း
 ကျောင်းသူတို့၏အဖော်ကား နွား၊ အသက်မွေးကြောင်းကား လယ်ထွန်ခြင်း၊
 ပျင်းသူ မပျင်းသူတို့ကို ကျွေးမွေးနေသည်ကား မိုး၊ မိခင်မြေကြီး၌ နေသူမှန်
 သမျှ မိုးကိုမှီ၍ အသက်မွေးရသည်ဟု ဟောတော်မူခြင်း

၁၁-အရဏသုတ်

- ၈၆။ ကိလေသာမရှိသူ ခန္ဓာငါးပါးကိုပိုင်းခြားသိသူ အချိန်ပြည့် တော်လှန်ပြီးသူကား
 ရဟန္တာ၊ ရဟန္တာထို့ ကျင့်သုံးပြီးတရားကား မပျက်စီးတော့၊ သိလိပ်နွဲ့ရဟန်း
 ကို မိဘရော မင်းပါ ချီခိုးကြသည်ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၅၇

၂-ဒေဝပုတ္တသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ပဌမကဿပသုတ်

- ၈၇။ စကားကောင်းကို ပြောဆို၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အစိုးထုတ်ရာ၏၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ တပါး
 တည်းနေခြင်း စိတ်၏ငြိမ်းအေးခြင်းကို ပြုကျင့်အပ်၏ဟု ကဿပနတ်သား
 လျှောက်ထားသည်ကို ဗုဒ္ဓက ကျေနပ်လက်ခံတော်မူခြင်း ၅၈

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၂-ဒုတိယကဿပသုတ်

၈၈။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို အလိုရှိလျှင် (က) ကိလေသာကို ရှို့မြှိုက်ခြင်း (ခ) ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ်ရှိအောင် ကြိုးစားခြင်း (ဂ) ဖြစ်ပျက်ထင်မြင်အောင် ပြုခြင်း (ဃ) စိတ်ကောင်းရှိခြင်း (င) တဏှာ ဒိဋ္ဌိ အကပ်မခံခြင်းဟူသော အချက် ၅-ချက် ပြည့်စုံစေရမည်ဟု ဒုတိယ ကဿပ နတ်သားက ဘုရားအား လျှောက်ထားခြင်း

....				၅၉
------	------	------	------	----

၃-မာသသုတ်			၆၀
-----------	------	------	----

၄-မာဂဓသုတ်			၆၀
------------	------	------	----

၅-ဒါမလီသုတ်

၈၉။ ရေကူးသူသည် သောက်၍မမှီမချင်း အားထုတ်ကူး၍ ထောက်မိုသည့်နှင့်တပြိုင်နက် ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ပြီးဖြစ်သည့်အတွက် မကူးတော့သကဲ့သို့ဟု ဥပမာပေး၍ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်းကို ဟောတော်မူခြင်း

....	၆၀
------	----

၆-ကာမဒသုတ်

၉၀။ (က) ရဟန်းတရားကို ပြုနိုင်ခဲ့သည် “ဒုက္ကရ” (ခ) ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင့်ရဲမှုကို ရခဲ့သည် “ဒုဇ္ဈဘ” (ဂ) ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ စိတ်ဆောက်တည်နိုင်ခဲ့သည် “ဒုဿမာဒဟ” (ဃ) မညီညွတ်သောလမ်း၌ သွားနိုင်ခဲ့သည် “ဒုဂ္ဂမ” ဟု ကာမဒ နတ်သား လျှောက်ထားသဖြင့် ပြုကျင့်နိုင်ကြပုံကို ဟောတော်မူခြင်း

၆၁

၇-ပဉ္စာလစဏ္ဍသုတ်

၉၁။ နိဝရဏတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသော အရပ်၌ပင်ဖြစ်စေကာ မာနကင်းသူ ဝိပဿနာသတိ မဂ်သတိ ရှိသူတို့သည် ဈာန်တရားကို ရနိုင်၏ဟု နတ်သားနှင့် ဘုရားတို့ မိန့်ဆိုဟောကြားပုံ

....				၆၂
------	------	------	------	----

၈-တာယနသုတ်

၉၂။ တဏှာအယာဉ်ကို ဖြတ်ပစ်ဖို့ ကာမတရားတွေကို ပယ်နုတ်ပစ်ဖို့ ယင်းတို့မဖြတ်မနုတ်လျှင် ဈာန်မရနိုင်ကြောင်း၊ ရော့ရဲရဲလုံ့လရှိသော ရဟန်းအဖြစ်သည် ကိလေသာမြူတွေကို မိမိအပေါ်သို့ သွန်းလောင်းနေသည်မည်ကြောင်း

၆၂

၉၃။ မကောင်းမှုကို ရှောင်ရှား၍ နောင်တပန် မပူရသော ကောင်းမှုကို ပြုကျင့်ခြင်း သာဖြစ်ကြောင်း၊ မကောင်းသဖြင့် ကိုင်ဆွဲအပ်သော သမန်းမြက်သည် လက်ကို ရှသကဲ့သို့ မကောင်းသဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော ရဟန်းအဖြစ်သည် ငရဲသို့ ဆွဲချတတ်ကြောင်း၊ ရော့ရဲရဲပြုသောအမှု ညစ်ညူးသောအကျင့် ယုံမှားသဖြင့် အောက်မေ့အပ်သော ဗြဟ္မစရိယ အကျိုးမမျှားကြောင်း နတ်သားက ဘုရားအား လျှောက်ထားခြင်း

....			၆၃
------	------	------	----

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၉-၁၀-စန္ဒီမသုတ်နှင့်သုရိယသုတ်

၉၄။ လ နေ ငပုပ်ဖမ်းသောအခါ လနတ်သား နေနတ်သားက ဘုရားအား တိုင်တည်
 သဖြင့် ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကြောင့် လ နေ ငပုပ်ဖမ်းခြင်းဘေးမှ လွတ်ပို့
 ဝေပစိတ္တိအသုရာက ရာဟုအသုရိန်ကို ဘာကြောင့် လငပုပ်ဖမ်းပဲ လွှတ်ပစ်
 သလဲ မေးပုံ၊ မလွှတ်လျှင် ဦးခေါင်း (၇) ခိတ် ကဲ့မည်အကြောင်း စသည်
 ဖြေဆိုပုံ

၆၄

၂-အနာထပိဏ္ဍိကဝဂ်

၁-စန္ဒီမသသုတ်

၉၅။ ဈာန်ဝင်စား၍ တည်ကြည်သောသမာဓိ ရင့်ကျက်သောပညာ သတိနှင့် ပြည့်စုံ
 သူတို့သည် ရေပေါ်၍ ခြင်္သေ့သော အရပ်၌ သားသမင်တို့ကဲ့သို့ ချမ်းသာစွာ
 နေကုန်လတ္တံ့ ဟူ၍၎င်း၊ ဈာန်ဝင်စား၍ မမေ့မလျော့နေကာ ကိလေသာတို့ကို
 ပယ်စွန့်နိုင်လျှင် ကုန်ရက်ကို ဖြတ်သော ငါးကဲ့သို့ နိဗ္ဗာန်ကမ်းတဖက်ရောက်
 လတ္တံ့ ဟူ၍၎င်း နတ်သားက လျှောက်ထားခြင်း

၆၆

၂-ဝေဇ္ဇာသုတ်

၉၆။ ငါဘုရား ဆုံးမတိုင်းသော တရားတို့ကို လိုက်နာကျင့်ကြံလျှင် တချိန်၌ ကိလေ
 သာကို ရှို့မြှိုက်ခြင်း မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့် သေမင်း၏ အလိုမလိုက်ရပဲ နေနိုင်
 လတ္တံ့ ဟုနတ်သားအား ဟောကြားခြင်း

၆၆

၃-ဝိသလဒ္ဓိသုတ်

၆၇

၄-နန္ဒနသုတ်

၉၇။ အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို သီလဝန် ပညာဝန် ဆင်းရဲကိုလွန်မြောက်သူ ဟု ခေါ်ပါ
 သနည်း၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို နတ်တို့သည် ပူဇော်ပါကုန်သနည်း ဟူသော
 အမေးနှင့် ဗုဒ္ဓ၏ အဖြေ

၆၇

၅-စန္ဒနသုတ်

၉၈။ အဘယ်သူသည် နေ့ရောညပါ မပျင်းမရိ သံသရာရေအယဉ်ကိုကူး၍ အဘယ်
 သူသည် ထောက်တည်ရာလည်းမရှိ ဆွဲကိုင်စရာလည်းမရှိသော သံသရာရေ
 အယဉ်၌ မနစ်မြုပ်ပါသနည်း ဟူသော အမေးနှင့် ဗုဒ္ဓ၏ အဖြေ

၆၇ - ၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်
	၆-ဝါသုဒတ္တသုတ်	၆၈

၇-သုဗြဟ္မသုတ်

၉၉။ ဖြစ်ပြီး မဖြစ်သေးသော ဆင်းရဲထို့ကြောင့် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေသော တပည့်တော်အား မကြောက်ရွံ့ မထိတ်လန့်ကြောင်း တရားကောင်းများရှိလျှင် ဟောကြားပါဟု လျှောက်သဖြင့် ဗုဒ္ဓက ဟောကြားပုံ

၈-ကကုဓသုတ်

၁၁၀။ အရှင်ရဟန်း သင်သည် နှစ်ခြိုက် (ပျော်ပိုက်) သလော၊ စိုးရိမ် (စိတ်ပျက်) သလော၊ ဆင်းရဲခြင်း မရှိဘူးလား၊ နှစ်ခြိုက်ခြင်း မရှိဘူးလား၊ ပျင်းရိခြင်း တရားက သင့်အား မနှိပ်စက်ပါသလော ဘာကြောင့်ပါနည်း ဟူသော မေးခွန်းကို ဗုဒ္ဓက ဖြေကြားတော်မူခြင်း

၉-ဥတ္တရသုတ်

၁၀-အနာထပိဏ္ဍိကသုတ်

၃-နာနာတိတ္ထိယဝဂ်

၁-၂-သီဝသုတ်နှင့် ခေမသုတ်

၁၀၁။ ကောင်းသောအလုပ်နှင့် မကောင်းသောအလုပ်ကို ခွဲခြား လျှောက်ထားပြီး လျှင် လမ်းကောင်းကိုစွန့်၍ လမ်းဆိုး၌ မောင်းသောလည်းသမားသည် ဝန်ရိုးကျိုးကာမှ ကြံ့မိုင်သကဲ့သို့ သူတော်တရားမှဖွဲ့၍ မသူတော်တရားကို ကျင့်ကြံသူသည် သေမင်းခံတွင်းရောက်မှ ကြံ့မိုင်ရသတတ်ဟု လျှောက်ပြန်ခြင်း

၃-သေရီသုတ်

၁၀၂။ ရဟန်း ပုဏ္ဏား ဆင်းရဲသား ခရီးသွား ဖုန်းတောင်းယာစကာတို့အား အနှစ်ရှစ်သောင်း ကာလပတ်လုံး ပေးလှူသောကောင်းမှုသည် မည်ရွှေ့ ကောင်းမှု၏ အကျိုးသည် မည်မျှ နတ်ပြည် ဘယ်နှစ်ဘဝဟု မသိနိုင်လောက်အောင် များပြားကြောင်း သေရီနတ်သားက ဘုရားအား လျှောက်ထားခြင်း

၄-ဆန္ဒိကာရသုတ်

၅-ဇန္တုသုတ်

၁၀၃။ ရွေးခေတ်ရဟန်းတို့နှင့် နှောင်းခေတ်ရဟန်းတို့ ကွာခြားပုံကို လျှပ်ပေါ်လောင်လိ၍ မာန်ထောင် တက်ကြွနေသော ရဟန်းတို့အား လျှောက်ထားပြီးနောက် ယခုလို လျှောက်ထားခြင်းသည် မေ့လျော့ပေါ့ဆသော ရဟန်းတို့ကိုသာ ရည်ရွယ်

ဥ-၄၄

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

ကြောင်း၊ မမေ့မလျော့အားထုတ်နေသော ရဟန်းတို့ကိုကား လေးစားသမှု
ရှိခိုးခြင်း ပြုပါကြောင်းဟု ဇန္တုနတ်သားက လျှောက်ထားပြန်ခြင်း ၇၄

၆-ရောဟိတသုတ်

၁၀၄။ မအိုမနာ မသေ ပဋိသန္ဓေ မနေရာဖြစ်သော အရပ်သို့ ခြေလျင်သွားလို့ ရောက်နိုင်
မရောက်နိုင် ပြဿနာကို ဗုဒ္ဓက ဖြေရှင်းထားပုံ (၇-၈-သုတ်မထူး) ၇၄-၆

၇-နန္ဒနသုတ်

၈-နန္ဒီဝိသလသုတ်

၉-သုသိမသုတ်

၁၀၅။ ရှင်သာရိပုတ္တရာအပေါ် သင် ကျေကျေနပ်နပ်ရှိပါ၏လောဟု ဗုဒ္ဓက ရှင်အာနန္ဒာ
အား မေးသောအခါ မမိုက်မဲ မတော့ဝေ၍ စိတ်ပျံ့လွင့်နေသူ မဟုတ်လျှင် ဘယ်
သူမဆို ရှင်သာရိပုတ္တရာအပေါ် ကျေနပ်ကြမည်ချည်းပါဟု လျှောက်ပြီးနောက်
ဂုဏ်ပုဒ် မြောက်မြားစွာဖြင့် ချီးကျူးခြင်း၊ ဘုရားနှင့် သုသိမနတ်သားကလည်း
နည်းတူ ချီးကျူးကြခြင်း ၇၆-၄

၁၀-နာနာတိတ္ထိယသာဝကသုတ်

၁၀၆။ အသမ၊ သဟလိ၊ နီက နတ်သား သုံးယောက်ထို့က ပူရဏကဏ္ဍပ စသော တိတ္ထိ
ဆရာကြီးသုံးဦးတို့၏ ဂုဏ်အသီးသီး ချီးကျူး လျှောက်ထားပြီးနောက် အာ
ဏေဋ္ဌကနတ်သားက တိတ္ထိဆရာကြီးသုံးဦးတို့သည် သူတော်ကောင်းတို့မှ မဝေး
ကြဟု လျှောက်ထားသောအခါ ဝေဂဗ္ဗရီနတ်သားက ခြင်္သေ့ဟောက်သံနှင့်အတူ
ရောနှော အူကာမျှဖြင့် မြေခွေးက ခြင်္သေ့ မဖြစ်နိုင် စသည်ဖြင့် တိတ္ထိတို့
အကြောင်း ပုတ်ခတ်လျှောက်ထားခြင်း ၇၉-၈၀

၁၀၇။ ထိုနောက် ဝေဂဗ္ဗရီနတ်သားကို ပူးဝင်၍ မာရ်နတ်နှင့် ဘုရားတို့ အပြန် အလှန်
လျှောက်ထား မိန့်ဆိုတော်မူပုံ ၈၀-၁

၃-ကောသလသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ဗဟရသုတ်

၁၀၈။ သံဃာထု ဂိုဏ်းဂဏ ကျောထောက်နောက်ခံ ရှိသော ဂိုဏ်းဆရာကြီး ပူရဏ
ကဏ္ဍပ၊ မက္ခလိဂေါသာလ စသည်တို့ဆော်မှ အနုတ္တရ သမ္မာသဓမ္မာဓိ
အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါဟု ဝန်မခံကြပါပဲလျက် အသက်အားဖြင့်လည်း နုနယ်၊ သိက္ခာအား
ဖြင့်လည်း ငယ်သေးသော ရှင်ဂေါတမသည် ဘာကြောင့် ဝန်ခံရပါသနည်း။

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

ဟူသော ကောသလမင်းကြီး၏ အမေးနှင့် ပတ်သက်၍ မြေ၊ မီး၊ မင်း၊ သီလဝန္တ
ရဟန်းတို့ကို မထိမဲ့မြင် မပြုထိုက်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၈၃-၅

၂-ပုရိသသုတ်

၁၀၉။ ပုဂ္ဂိုလ်တဦး၏ သန္တာန်၌ အဘယ်တရားများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော် အကျိုးစီးပွားမဲ့ကာ
ဆင်းရဲခြင်း ချမ်းသာစွာ မနေရခြင်း ဖြစ်တတ်ပါသနည်း ဟူသော ကောသလ
မင်းကြီး၏အမေးနှင့် ဗုဒ္ဓ၏ အဖြေ ၈၆

၃-ဧရာမရဏသုတ်

၁၁၀။ အိုခြင်း သေခြင်းမှ လွတ်ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ နိပါဿေးသလော ဟူသော
ကောသလမင်းကြီး၏ အမေးကို ဗုဒ္ဓ ဖြေတော်မူပုံ ၈၆-၇

၄-ဗိယသုတ်

၁၁၁။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ချစ်ရာရောက်၍ အဘယ်သူတို့သည် ချစ်ရာ
မရောက်ပဲ နှစ်ရာရောက်ပါသနည်း ဟူသော ကောသလမင်းကြီး၏အမေးကို—
သုစရိုက်ကို ပြုကျင့်သူတို့သည် ချစ်ရာ ရောက်၍ ဒုစရိုက်ကိုပြုကျင့်သူတို့သည်
နှစ်ရာရောက်ကြောင်း စသည် ဖြေဆိုတော်မူခြင်း ၈၇-၈

၁၁၂။ သေမင်းနှိပ်စက်၍ လူ့ဘဝစွန့်ရသူအတွက် အဘယ်သည် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာ အဖြစ်
ကျန်ရစ်၍ ထိုသူ့နောက်သို့ ကပ်ပါသွားသနည်း၊ အဘယ်ကို ထိုသူ့ယူသွားပါ
သနည်း ဟူသော ကောသလမင်းကြီး၏ အမေးနှင့် ဗုဒ္ဓ၏ အဖြေ ၈၉

၅-အတ္တရက္ခိတသုတ်

၁၁၃။ အဘယ်သူတို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ရာရောက်၍ အဘယ်သူတို့သည်
စောင့်ရှောက်ရာ မရောက်သနည်း ဟူသော ကောသလမင်းကြီး၏ အမေးနှင့်
ဗုဒ္ဓ၏ အဖြေ ၈၉

၆-အပ္ပကသုတ်

၁၁၄။ အလွန်ကောင်းမြတ်သော ပစ္စည်းတို့ကို ရခဲ့သော် ယစ်မှူးတပ်မက်ကာ အခြား
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အပေါ် ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကျင့်သူကများ၍ မယစ်မှူး မတပ်မက်သူ
ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် မကျင့်သူက နည်းပါးကြောင်း ကောသလမင်းကြီး၏
လျှောက်ထားချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဗုဒ္ဓ မိန့်မြွက်ပုံ ၉၀

၇-အနုကရဏသုတ်

၁၁၅။ အလွန်တရာ ကြွယ်ဝချမ်းသာကြသော မြို့ရွာ၏ မျက်နှာဖုံး ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည်
ကာမ ဟူသော အကြောင်းကြောင့် လိမ်လည်ပြောဆိုကြသည်ကို တရားရုံး၌

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

ထိုင်နေသောတပည့်တော်တွေ့မြင်ရကြောင်း မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားသဖြင့် မုသာဝါဒ၏အပြစ်ကို ဗုဒ္ဓက ကောသလမင်းကြီးအား ဟောကြားပုံ ၉၀-၁

ဂ-မဇ္ဈိကာသုတ်

၁၁၆။ ကိုယ့်ကိုယ်ထက် ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော အခြားသူတစ်ယောက်ရှိမှီ ကောသလမင်းကြီးနှင့် မိဖုရားတို့ အပြန်အလှန်မေးမြန်း ဖြေဆိုပြီးနောက် ဘုရားအား လျှောက်ထားရာ ဘုရားကလည်း “မရှိ”ဟု မိန့်တော်မူခြင်း ၉၁-၂

ဇ-ယညသုတ်

၁၁၇။ ဆိတ်ငါးရာ သုံးငါးရာ စသည်တို့ကို ယဇ်ပူဇော်ရန် ကောသလ မင်းကြီးရွှေမှောက်၌ စီမံထားကြောင်း ဗုဒ္ဓသိရှိတော်မူသောအခါ အာဇာနည် စသော ယဇ်ကြီးငါးပါးကို သူတော်ကောင်း မလိုလားပဲ အနုကုလယဇ်ကို လိုလားကြောင်း မိန့်တော်မူခြင်း ၉၂-၃

၁၀-ဗန္ဓနသုတ်

၁၁၈။ ရိုးရိုးကြီးဖြင့်တမျိုး သံကြိုးဖြင့်တဖုံ ထိတ်တုံးဖြင့်တနည်း ဖွဲ့စည်းချီနှောင်ထားသော ရာဇဝတ်သားတို့ကို တွေ့မြင်ရကြောင်း ဘုရားအားလျှောက်ထားသောအခါ သံကြိုး ထိတ်တုံး စသည် မမြဲကြောင်း၊ သားမယားနှင့် ပတ္တမြားနားချောင်း စသည်တို့၌ တပ်မက်သောတဏှာ အနှောင်အဖွဲ့သာ မြဲကြောင်း၊ ထိုမြဲသော အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို ပယ်ပစ်၍ သူတော်ကောင်းများ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်လာကြောင်း မိန့်တော်မူခြင်း ၉၄

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-သတ္တဇဋ္ဌိလသုတ်

၁၁၉။ တိတ္ထိတက္ကဒွန်း ပရိဗိုဇ်တို့သည် ၇-ယောက်တစွဲ သွားကြသည်ကို ကောသလမင်းကြီးမြင်၍ လက်အုပ်ချီကာ မိမိ၏ နာမည်ကို ပြောကြားပြီးနောက် “ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အရဟတ္တမဂ်၊ ဖိုလ်ကို ရသူတို့ပါဘုရား”ဟု ဗုဒ္ဓအားလျှောက်ထားသောအခါ ဗုဒ္ဓက “ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း၏သီလကို အတုနေဘူးမှ၊ ကာလကြာမှ၊ နှလုံးလည်း သွင်းမှ၊ အရည်အချင်းလည်းရှိမှ သိနိုင်သည်။ စင်ကြယ်မှုကို စကားပြောကြည့်မှ၊ နှလုံးရည်အစွမ်းသတ္တိကို ဘေးရန်ပေါ်လာမှ၊ အရည်အချင်းကို ဆွေးနွေးကြည့်မှ သိနိုင်သည်” စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း ၉၅-၆

၁၂၀။ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဌာန်ပုံဟန်မျှဖြင့် လူယုတ် လူကောင်း မခွဲခြားနိုင်၊ ခဏဘန်းတွေ့ရုံနှင့် အရောတဝင်မလုပ်လင့်၊ ရွှေရည်ခိမ် (ကြေး) လက်ကောက်တု စသည် ရှိသကဲ့သို့ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဆင်ယင်ထုံးစံမျိုးဖြင့် သူတော်ကောင်းအရေကို ခြုံထားသူတို့ရှိကြောင်း ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း ၉၇

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၂-ပဉ္စရာဇသုတ်

- ၁၂၁။ ရူပသဒ္ဓ စသော ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့တွင် အသယ်သည် အမြတ်ဆုံးနည်း ဟူသော ပြဿနာ ပေါ်လာသဖြင့် ကောသလမင်းကြီးခေါင်းဆောင်သော မင်းငါးယောက်တို့ ဘုရားထံ သွားလျှောက်ရာ “အနှစ်သက်ဆုံး ကာမဂုဏ်သည် အမြတ်ဆုံး”ဟု မိန့်တော်မူခြင်း ၉၇-၈
- ၁၂၂။ စန္ဒနဂ်လိက ဥပါသကာက ဘုရင်ငါးဦး ရွှေမှောက်၌ ဘုရားရှင်၏ တင့်တယ်သပ္ပာယ်ပုံကို ဥပမာပေး၍ ဖူးမြော်စေခြင်း ၉၈-၉

၃-ဒေါဏပါကသုတ်

- ၁၂၃။ သတိလည်းရှိ ရအပ်သော ဘောဇဉ် အတိုင်းအရှည်လည်း သိလျှင် ရောဂါဝေဒနာနည်းပါး၍ စားသမျှအစာသည် အသက်ကို စောင့်ရှောက်သဖြင့် ရုပ်ရေရူပကာယလည်း တင်၏ နုပျို၏ဟု ကောသလမင်းကြီး ဆန်တစိတ်ချက်စား၍ အသက်ပြင်းစွာ ရှူခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော် မူခြင်း ၉၉
- ၁၂၄။ အထက် ဗုဒ္ဓဟောကြားအပ်သော ဂါထာကို အရကျက်စေ၍ ပွဲတော်တည်တိုင်း အနီးရှိ သုဒဿန လှင်အား ရွတ်စေကာ ထိုဂါထာ သြဝါဒနှင့်အညီ တဖြေးဖြေးပြုပြင် ကျင့်သုံးသဖြင့် တစလယ်ချက်ဖြင့် တင်းတိမ်သော အခြေသို့ရောက်၍ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်လာခြင်း ၉၉-၁၀၀

၄-ပဌမသင်္ဂါမသုတ်

- ၁၂၅။ ကောသလမင်းကြီးနှင့် အဇာတသတ်တို့ စစ်တိုက်ကြရာ ကောသလမင်းကြီးစစ်ရှုံးသည်ကို အကြောင်းပြု၍ “နိုင်သူသည် ရန်ပွား၍ ရှုံးသူသည် ဆင်းရဲစွာ အိပ်စက်ရပြီးလျှင် အေးအေးဆေးဆေးငြိမ်းချမ်းစွာ နေသူသည် နိုင်မှု ရှုံးမှု မရှိပဲ ချမ်းသာစွာ အိပ်စက်ရလတ္တံ့”ဟုဗုဒ္ဓက ရဟန်းတို့အား ဟောကြားခြင်း ၁၀၀-၁

၅-ဒုတိယသင်္ဂါမသုတ်

- ၁၂၆။ မပြစ်မှားထိုက်သူကို ပြစ်မှားသည်ဟု ယူဆသော်လည်း ထူထောင်သော ဖြစ်နေသဖြင့် အရှင်ဖမ်းမိပါလျက် စစ်သည်မိုလ်ပါ ဆင် မြင်း စသည်ကိုသာ သိမ်းယူ၍ အဇာတသတ်အား ကောသလမင်းကြီးက ဒုတိယအကြိမ် စစ်ပွဲ၌ အသက်ချမ်းသာရာ ပေးလိုက်ခြင်းဟူသော သတင်းကို ဘုရားရှင် ကြားသိတော်မူသောအခါ “မိမိအင်အားရှိစဉ်က သူတပါးအား လုယက် ဖျက်ဆီးနိုင်စွမ်းရှိသလောက် တချိန်၌ ထုံပြန်ဖျက်ဆီးခြင်းခံရကြောင်း၊ လူမိုက်သည် အကျိုးမပေးခင် မကောင်းမှုကို အကောင်းထင်၍ အကျိုးပေးမှ ဒုက္ခရောက်ရကြောင်း၊ သူတပါးကို သတ်လျှင် မိမိကိုလည်း သတ်သူပေါ်ကြောင်း၊ သူတပါးကို နိုင်လျှင် မိမိကိုလည်း နိုင်သူပေါ်ကြောင်း၊ သူတပါးကို ဆဲရေးချုပ်ချယ်လျှင် မိမိကိုလည်း ဆဲရေးချုပ်ချယ်မှုပေါ်ကြောင်း၊ ဝဋ်လည်ကာ လုယက်ဖျက်ဆီးခံရကြောင်း” ရဟန်းတို့အား ဟောတော်မူခြင်း ၁၀၁-၂

ဦးဇေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၆-မလ္လိကာသုတ်

၁၂၇။ မလ္လိကာမိဖုရား၌ သမီးရတနာ ဖွားမြင်ကြောင်း သံတော်ဦးတင်သောအခါ
 ကောသလမင်းကြီး အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်နေသဖြင့် “အရည်အချင်းလည်းရှိ
 စာရိတ္တလည်းကောင်း လင့်အလိုလိုက် လင့်အကြိုက် ပြုကျင့်တတ်သော
 အမျိုးသမီးဖြစ်၍ မြင့်မြတ်ကြောင်း ထိုသမီးက သူရသတ္တိရှိရှိနှင့် တိုင်းပြည်
 အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်မည့် သားကောင်းရတနာကိုပင် ဖွားမြင်နိုင်ကြောင်း” (အား
 ပေးစကား) ဟောကြားခြင်း ၁၀၂-၃

၇-အပ္ပမာဒသုတ်

၁၂၈။ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ဖြာ ကောင်းစားစေနိုင်သည့် တခုတည်းသောတရား ဓူပါ
 သလား ဟု ကောသလမင်းကြီးက မေးလျှောက်သဖြင့် အပ္ပမာဒတရားသည်
 အကျိုး ၂-ပါးကို ဖြစ်စေနိုင်၏ဟု ဗုဒ္ဓ ဖြေတော်မူခြင်း၊ ၎င်းပြင် သက်ရှည်ဆင်းလှ
 အမျိုးမြတ်၍ ကျန်းကျန်းမာမာဖြင့် အထက်တန်းစား ပျော်ရွှင်ဖွယ်များကို
 ခံစားလိုသူတို့သည် အပ္ပမာဒတရားကို လက်တိုင်ထားရာ၏ စသည်ဖြင့် ဆက်လက်
 ဟောကြားခြင်း ၁၀၃-၄

၈-ကလျာဏမိတ္တသုတ်

၁၂၉။ (က) မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်းရှိသူကိုသာ တရားဟောသည်ဟု ထင်ပါသည်
 ဟုတ်ပါသလား ဟူသော အမေးကို ဟုတ်သည် ဖြေဆိုခြင်း၊ (ခ) မိတ်ကောင်း
 ဆွေကောင်းရှိလျှင် ဗြဟ္မစရိယ(မဂ်)ပွားများရန် တဝက် သေချာသည်
 ဟူသော ရှင်အာနန္ဒာ၏ အဆိုကိုပြင်၍ လုံးဝ သေချာသည်ဟု မိန့်တော်
 မူခြင်း၊ (ဂ) မိတ်ကောင်းကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန်းတပါး ဗြဟ္မစရိယ(မဂ်)
 ကို ပွားများပုံ၊ ငါဘုရားတည်းဟူသော မိတ်ဆွေစစ်ကြောင့် အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊
 သေခြင်း သဘောရှိသော သတ္တဝါတို့ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်း စသော
 တဆုတသီးသော မီးထွီမှ လွတ်မြောက်ပုံကို မိန့်ဆိုခြင်း၊ (ဃ) ထိုနောက်
 မိတ်ကောင်းရှာဖွေ မိတ်ကောင်းအမှီပြု၍ အပ္ပမာဒတရား အားပြု၍ သင်မင်းကြီး
 ကို အတုယူ၍ မင်း မောင်းမ ထိုမှတဆင့် မင်းမျိုးဗိုလ်ပါအပေါင်း နီဂုံးသူ နီဂုံး
 သား နေပုဒ်သူ နေပုဒ်သားများ မမေ့မလျော့ နေကြကုန်လတ္တံ့၊ ထိုအပ္ပမာဒကို
 စွဲ၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း စောင့်ရှောက်ပြီးကိုယ်နှင့်စပ်သော မင်းမောင်းမ စသည်
 ကိုလည်း စောင့်ရှောက်ပြီး ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကောသလမင်းကြီးအား မိန့်
 မြက်ခြင်း ၁၀၄-၇

၉-ပဌမအပ္ပတ္တ ကသုတ်

၁၃၀။ သိန်းပေါင်း (၈၀) ကြွယ်ဝသော်လည်း ဆန်နှင့်ထမင်း ပအုံးရည်ဟင်းကိုသာ
 စား၍ (စုတ်ပြတ်နေသဖြင့်) သုံးထပ်ချုပ်စားသောအခါ အသေရရှိသော

ဦးဇေယျ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

သူဌေးတယောက်၏ ပစ္စည်းတို့ကို အမွေစား အမွေခံ မရှိသောကြောင့် မင်း
 ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းယူခဲ့ကြောင်း ဘုရားအား လျှောက်ထားသောအခါ “လူသူ
 မနီးသော တောကြီးမျက်မ၌ တည်ထားအပ်သော ခေကန်သည် မည်မျှပင်
 အစစ ပြည့်စုံသော်လည်း လူ မသုံးသဖြင့် အချည်းနှီးကုန်ခန်းသကဲ့သို့ လူညံ
 တို့၌ရှိသော ပစ္စည်းဥစ္စာသည်လည်း ကိုယ်တိုင် မသုံးရက် သူ့ဘာပါးကို မပေးရက်
 သဖြင့် အချည်းနှီးဖြစ်ကုန်ကြောင်း၊ လူနှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ တည်ထားအပ်သော
 ခေကန်သည် တူးသူရော ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သုံးစွဲသူပါ အကျိုးများသကဲ့သို့
 လူတော်တို့၌ရှိသော ပစ္စည်းသည်လည်း ပိုင်ရှင်ရော ပိုင်ရှင်နှင့် နီးစပ်ရာပုဂ္ဂိုလ်
 များပါ ကျေးဇူးများကြောင်း ကောသလမင်းကြီးအား ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်
 မူခြင်း

၁၀၇-၉

၁၀-ဒုတိယအပုတ္တကသုတ်

၁၃၁။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ဆွမ်းလှူပြီးမှ “ဆွမ်းကပ်မည့်အစား အိမ်ရှိအလုပ်သမားများ
 အား ကျွေးမွေးမိလျှင် ကောင်းမှာ” ဟု အပရ စေတနာ တွန့်တိုမိသည့်အတွက်
 ကောင်းမွန်သော စားဝတ်နေရေးနှင့် ကောင်းမြတ်သော ငါးဖြာအာရုံတို့၌
 စိတ်မညွတ်ပဲ မစားရက် မသုံးရက် တော်စွာ လျော်စွာ စားဝတ်နေထိုင်
 ရကြောင်း၊ ဆွမ်းအလှူဒါနကြောင့် နောက်ဆုံးသတ္တမဘဝ၌ ယခုလိုသိန်းပေါင်း
 များစွာ ချမ်းချမ်းသာသာနေရကြောင်း၊ အမွေခံပေးရမည့်စိုးသည့်အတွက်
 တူအရင်းကို သတ်သည့်ကံကြောင့် အမွေခံသားသမီးမရှိပဲ မင်းဘဏ္ဍာအဖြစ်
 သူ၏ ပစ္စည်းများကို အသိမ်းခံရပြီး သေသည့်နောက်မဟာဓမ္မဓူဝင်ရဲ၌ ခံနေရ
 ကြောင်း ကောသလမင်းကြီးအား သူဌေးတယောက်နှင့် စပ်၍ ဗုဒ္ဓက ဟော
 တော်မူခြင်း

၁၁၀-၁

၃-တတိယဝဂ်

၁-ပုဂ္ဂလသုတ်

၁၃၂။ (က) အမိုက်တိုက်မှ အမိုက်တိုက်သို့ (အမှောင်မှ အမှောင်သို့) သွားနေသူနှင့်
 တူသော (တမောတမပရာယန) ပုဂ္ဂိုလ် (ခ) မြေကြီးမှပလ္လင်၊ ပလ္လင်မှမြင်း
 ပေါ်၊ မြင်းပေါ်မှ ဆင်ပေါ်၊ ဆင်ပေါ်မှ ပြဿာဒ်ထက်သို့ တက်သွားသူနှင့်
 တူသော (တမော ဇောတိပရာယန) ပုဂ္ဂိုလ် (ဂ) ပြဿာဒ်မှဆင်၊ ဆင်မှမြင်း၊
 မြင်းမှ ပလ္လင်၊ ပလ္လင်မှ မြေကြီး၊ မြေကြီးမှ အမှောင်သို့ကူးပြောင်းသူနှင့်တူသော
 (ဇောတိတမပရာယန) ပုဂ္ဂိုလ် (ဃ) ပလ္လင်မှ ပလ္လင်သို့၊ မြင်းပေါ်မှ မြင်းပေါ်
 သို့၊ ဆင်ပေါ်မှ ဆင်ပေါ် သို့၊ ပြဿာဒ်ထက်မှ ပြဿာဒ်ထက်သို့ပြောင်း ရှေ့ သူနှင့်
 တူသော (ဇောတိ ဇောတိပရာယန) ပုဂ္ဂိုလ် ဟု ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး အကြောင်း
 ကျွန်တော်ကောသလမင်းကြီးအား ဗုဒ္ဓက အကျယ်တဝင့် ဟောပြောတော်မူခြင်း

၁၁၂-၄

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၁၃၃။ တမော တမပရာယန စ သောပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးတို့ကို မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ် ဟု အသီးသီး
ရှင်းလင်းခဲ့ခြား၍ ဟောတော်မူခြင်း ၁၁၄-၅

၂-အယျိကာသုတ်

၁၃၄။ “ဘုရားတပည့်တော် အလွန်ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော အသက် ၁၂၀-ရှိ ဘုရားတပည့်
တော်အဖွားသည့် နတ်ရွာစံ ကံကုန်သွားပါပြီ၊ တသိန်းတန် တန်ဆာဆင်
ထားသော ဆင်ရတနာကိုပေးရသည်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် မြင်းရတနာကိုပေးရ
သည်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် အခွန်တော်တသိန်းထွက်သည့်ရွာဆု ဇနပုဒ် (မြို့ပြခရိုင်
တိုင်း) ဆုကိုပေးရသည်ဖြစ်စေ အဖွား အသက်ပြန်ရှင်မည်ဆိုလျှင် ပေးပါမည်”
ဟု လျှောက်ထားသောအခါ “သတ္တဝါတိုင်းသည် သေတတ်သောသဘောရှိ၍
သေခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည် သေခြင်းသဘောကို မလွန်ဆန်နိုင်ကြ၊ သတ္တဝါ
မှန်သမျှ သေကြရလတ္တံ့၊ အသက်သည် သေခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသည်၊ ကံအ
လျှောက်သွားကြရလတ္တံ့၊ မကောင်းမှုကံရှိလျှင် အပါယ်သို့ရောက်၍ ကောင်းမှုကံ
ရှိလျှင် သုဂတိဘဝသို့လားကြရလတ္တံ့” စသည်ဖြင့် ကောသလမင်းကြီးအား
ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း ၁၁၆-၇

၃-လောကသုတ်

၄-ဣဿတ္တသုတ်

၁၃၅။ “အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးအား လှူဒါန်းသင့်သနည်း”ဟူသောအမေးကို “ကြည်ညိုသည့်
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလှူ” ဟု ဖြေတော်မူ၍ “အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးအား လှူလျှင် အကျိုး
များပါသနည်း” ဟု မေးလျှောက်ပြန်သောအခါ “စစ်တိုက်ရာ၌ ရဲရင့်၍ စစ်
အတတ်ကိုကျနစွာ သင်ကြား တတ်မြောက်သူကိုသာ အလိုရှိရာသကဲ့သို့ ကာမစွန္ဒ
ဗျာပါဒ၊ ထိနမိဒ္ဓ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ ကုက္ကုစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ ဟူသောတရားငါးပါးကို ပယ်ပြီး၍
သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိနိတ္တိညာဏအဆင့်လွန်ဟူသော တရားငါးပါးနှင့်
ပြည့်စုံသူ (ရဟန္တာ) ကိုသာ ရွေးချယ်၍ လှူလျှင် အကျိုးများ၏” ဟု ကောသလ
မင်းကြီး၏ အမေးကို ဗုဒ္ဓ ဖြေဆိုတော်မူခြင်း ၁၁၇-၉

၁၃၆။ အပစ်အခတ် ကျမ်းကျင်၍ ခွန်အားကောင်းသူကိုသာ ရွေးချယ်၍ သတ္တိနည်းလျှင်
အမျိုးပင်ဖြစ်စေကာ စစ်တိုက်လိုသောမင်းသည် မရွေးချယ်သကဲ့သို့ ခန္တိဂုဏ်
သောရစ္စဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံပြီးလျှင် ပညာလည်းရှိ အရိယာတို့၏ အသက်မွေးခြင်း
ဖြင့် အသက်မွေးသူကို အမျိုးယုတ်စေကာမူ ကျောင်း၊ အဝတ်သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊
ဆေး စသော ဒါနဝတ္ထုမျိုးထို့ဖြင့် ပူဇော်ရာ၏ ဟူ၍၎င်း ထိုပြင် သဏ္ဌက
မိုး သည် ကုန်း၊ ဘျိုင့်၊ မခွေး၊ ရေဖွေးဖွေးဖြူအောင် ထစ်ချုန်း ရွာသွန်းသကဲ့သို့
ပညာရှိသည် ထမင်းအဖျော်ဖြင့် ဖုန်းတောင်းယာစကာဟိုအား ပေးကမ်းရာ၏
ဟူ၍၎င်း ၎င်းပြင် “လှူကြလှူကြ” ဟူသော အလှူရှင်၏အသံသည် မိုးထစ်
ချုန်းသံနှင့်တူ၏ ဟူ၍၎င်း ဟောကြားတော်မူခြင်း ၁၁၉-၂၀

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၅-ပဗ္ဗတူပမသုတ်

၁၃၇။ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်နေရသူ ဖြစ်သည်အားလျော်စွာ မင်းမှုရေးရာထို့ကို
 ကြောင့်ကြစိုက်နေရကြောင်း လျှောက်ထားသောအခါ ဒီလိုဆိုလျှင် သင်မင်း
 ကြီး၏ လူယုံတော် အသီးသီးက တိမ်တောင်တိမ်တိုက်နှင့်တူသော ဧရာမတောင်
 ကြီးသည် သတ္တဝါအားလုံးကို သိမ်းကြုံး ကြိတ်ချေကာ အရပ်လေးမျက်နှာမှ
 လာနေပါသည်။ သံတော်ဦးစင်လျှင် သင်မင်းကြီး မည်သို့ စီမံမည်နည်း ဟု
 ဗုဒ္ဓကမေးတော်မူသဖြင့် ဓမ္မစရိယ (ဓာနကျင့်ခြင်း) သမ္မစရိယ (အညီအမျှ
 ကျင့်ခြင်း) ကုသလကိရိယ (ကုသိုလ်ပြုခြင်း) ပညာကိရိယ (ပညာကိရိယဝတ္ထု) မှ
 တပါး အခြားပြုဖွယ်မရှိပါ ဟု လျှောက်ထားခြင်း ၁၂၀-၂

၁၃၈။ မင်းကြီး သင့်ကို ဧရာမရတနာများသည် လွှမ်းမိုးနေ၏။ သင်မင်းကြီး ဘယ်လို
 လုပ်မည်နည်း ? ဟူသော ဗုဒ္ဓ၏ အမေးကို “ဧရာမရတနာများ လွှမ်းမိုးလတ်
 သော် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်၍ မင်းလုပ်နေသူတို့အဖို့ အားထားရာ ဆောက်တည်
 ရာဟူ၍ မရှိပါ။ အားကိုးရပါသည် စွမ်းလှသည်ဆိုသော ဆင်တပ် မြင်းတပ်
 ခြေလျင်တပ် အတိုင်ပင်ခံ မူးကြီးမတ်ကြီးနှင့်တကွ ဝါနဉ္စပါယ်အနေဖြင့် အသုံး
 ပြုနိုင်သည့် ရွှေ၊ ငွေသဏ္ဌာ စသည်တို့သည်လည်း အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးသာ၊
 အယက်ပါ ဓမ္မစရိယ၊ သမ္မစရိယ စသည်တို့တပါး အခြား အားထားရာမရှိပါ” ဟု
 ကောသလမင်းကြီးက ဖြေဆိုခြင်း ၁၂၂-၃

၁၃၉။ “ရှေ့နောက် ဝဲယာ အရပ်လေးမျက်နှာမှ အလွန်တရာ ကြီးကျယ် မြင့်မားသော
 ကျောက်တောင်ကြီးများသည် သတ္တဝါမှန်သမျှကို ကြေမှု့အောင် ကြိတ်ချေသွှိ
 ရန် လိမ့်လာကုန်သကဲ့သို့ အိုခြင်း သေခြင်း တရားထို့သည်လည်း မင်းသော၊
 ပုဏ္ဏားသော၊ ကုန်သည်သော၊ သူဆင်းရဲသော ရွေးချယ်ချန်လုပ်ခြင်းမရှိ၊ နှိပ်စက်
 ၍နေ၏။ ထို အိုသေရန်ကို တွန်းလှန်ရန်သည် ဆင်တပ် မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်
 ထို့၏ အရာမဟုတ်၊ ထိုလင်ညီညွတ် စစ်ထိုက်ခြင်း ထံစိုးယက်ဆောင် ထိုးခြင်း
 ဖြင့်လည်း အောင်နိုင်ရန်မမြင်၊ ထို့ကြောင့် အကျိုးစီးပွားကို မြှော်မြင်သော
 ပညာရှင်သည် ရတနာသုံးပါး၌ သဒ္ဓါတရားကို တည်စေရာ၏” ဟု ဗုဒ္ဓက
 ယောကြားခြင်း ၁၂၃-၄

၄-မာရသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-တပေါကမ္မသုတ်

၁၄၀။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရတော်မူပြီးစ အပေါလ ညောင်ပင်ရင်း၌ တပါးတည်း
 နေတော်မူစဉ် “ငါသည် အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးသော ဒုက္ခရစရိယ အကျင့်မှ
 လွတ်ပြီ၊ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်၍ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရရှိပေပြီ” ဟု ကြံစည်

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

နေသည်ကို မာရ်နတ်က သိသဖြင့် ကိလေသာ စင်ကြယ်ကြောင်း ခြိုးခြံသော ဒုက္ခရစရိယအကျင့်မှ ဖွဲ့လျက် မစင်ကြယ်သေးဘဲ စင်ကြယ်သည်ဟု မှတ်ထင် နေသည်ဟု ဗုဒ္ဓအား မာရ်နတ်က လျှောက်ထားခြင်း ၁၂၅

၁၄၁။ အတ္တကိလမထာနုယောဂ (ဒုက္ခရစရိယ) အကျင့်သည် သဲသောင်ပြင်၌ အသုံးပြု အပ်သော ထိုးဝါးကဲ့သို့ အကျိုးမရှိကြောင်း သိသဖြင့် စွန့်ခွဲ၍ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာကို ပျိုးများသဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရပြီ ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် မာရ်နတ် စိတ်ပျက် ပျောက်ကွယ်သွားခြင်း ၁၂၅-၆

၂-ဟတ္ထိရာဇေဏသုတ်

၁၄၂။ ညဉ့်နက်သန်းခေါင် မောင်နဲ့မဲမဲ မိုးလေကလည်း တဖွဲဖွဲကျနေစဉ် တပါးတည်း သီတင်းသုံးနေတော်မူသော ဘုရားရှင်အား ဦးခေါင်းကို မဲနက်သော ကျောက် တုံးကြီးသဖွယ်၊ အစွယ်ကို ဖြူဖွေးသော ငွေချောင်း၊ နှာမောင်းကို ထွန်တုံး အသွင်ရှိသော ဆင်ကြီးပုံဟန် ဖန်ဆင်း၍ မာရ်နတ်ချောက်လှန့်သောအခါ ဘယ်လိုပင် ချောက်လှန့်သော်လဲ သင်အကျိုးမရှိ သင်ရှုံးသည်သာဟု ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူမှ မာရ်နတ် စိတ်ပျက် ပျောက်ကွယ်သွားခြင်း ၁၂၆-၇

၃-သုဘသုတ်

၁၄၃။ တစ္ဆေချောက်သကဲ့သို့ ဣဋ္ဌ အနိဋ္ဌ ရုပ်အမျိုးမျိုးပြု၍မာရ်နတ် ချောက်လှန့်နေသည် ကို သိသဖြင့် ကိုယ် နှုတ် စိတ်တို့ကို ပိတ်ဆို့ထားသူတို့သည် မာရ်နတ်၏ အလို သို့ မလိုက်ဟု ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူသဖြင့် မာရ်နတ် စိတ်ပျက် ပျောက်ကွယ်သွား ခြင်း ၁၂၇

၄-ပဌမ မာရပါသသုတ်

၁၄၄။ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း အားထုတ်ခြင်းကြောင့် အတုမဲ့ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရရှိပေပြီ၊ သင်ထို့လည်း ငါဘုရားနည်းတူ ပြုကြကုန်လော့ဟု ရဟန်းထို့အား တိုက်တွန်းသည်ကို မာရ်နတ်ကြား၍ လူတုနတ်ဘုံ၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ် ကျော့ကွင်းဖြင့် သင်ကိုယ်တိုင် အမိခံနေရသည်၊ ထိုကျော့ကွင်းမှ သင်လွတ် မြောက်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟု မာရ်နတ်လျှောက်ခြင်း၊ ထိုအခါ ဗုဒ္ဓက ငါသည် ကာမဂုဏ်ကျော့ကွင်းမှ လွတ်မြောက်ပြီ သင်ရှုံးပြီဟု မိန့်တော်မူခြင်း ၁၂၇-၈

၅-ဒုတိယ မာရပါသသုတ်

၁၄၅။ ငါလည်း နတ်လူတို့၏ ကာမဂုဏ်ကျော့ကွင်းမှ လွတ်ကင်းပြီ၊ သင်ထို့လည်း လွတ် ကင်းပြီ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ဓမ္မရှု၍ ဒေသစာရီလည်း လည်ကြကုန်လော့၊ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး သုံးမျိုးလုံး အကောင်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ သော တရားကို ဟောကြကုန်လော့ဟု ရဟန်းထို့အား သာသနာပြု လွှတ်သည် ကို မာရ်နတ်ကြားသိသဖြင့် မာရ်နတ်နှင့်ဗုဒ္ဓတို့ (ပဌမ မာရပါသသုတ်နည်းတူ) အပြန်အလှန် လျှောက်ထား မိန့်မြှောက်တော် မူခြင်း ၁၂၈

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၆-သပ္ပသုတ်

၁၄၆။ ကြောက်မက်ဖွယ် ဆောမမြွေကြီးအသွင်ဖြင့် ချောက်လွန်သည်ကို လျှပ်ပြက်သော အရောင်ဖြင့် မြင်တော်မူသောအခါ မာရ်နတ်ဟု သိသဖြင့် ကြောက်မက်ဖွယ် ခြင်္သေ့သစ်ကျား မြွေ စသော အာရုံများကြောင့် ခန္ဓာ အတ္တဘော၌ တပ်မက်ခြင်း ကင်းသော ဘုရားတို့မည်သည် မွေးတော်တချောင်းမျှလည်း မလှုပ်၊ မြေကြီးပဲလှုပ်လှုပ် ကောင်းကင်ပဲ ပြိုပြို သတ္တဝါ အားလုံးပင် စုပြုံချောက်ချောက် ရင်ဝကိုပင် လှုံဖြင့် ချိန်ချိန် ဘုရားရှင်တို့မည်သည် ကြောက်စိတ်ကြောင့် အကာအကွယ်ယူလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူခြင်း ၁၃၀

၇-သုပတိသုတ်

၁၄၇။ လျောင်းတော်မူနေသည်ကို မြင်သော မာရ်နတ်သည် “ကျက်သရေပွဲသောသူကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် အိပ်နေဘိသနည်း၊ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းကို ရပြီဟူသော သဘောဖြင့် နေထွက်အောင် အိပ်နေသလော”ဟု လျှောက်သောအခါ ငါဘုရား၌ ကုန်ရက်သဖွယ် ကပ်ငြိတွယ်တာတတ်သော တဏှာမရှိတော့ပြီ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိကုန်ခြင်းကြောင့် စင်ကြယ်စွာ ကျိန်းစက်နေသော ငါဘုရားအား အဘယ်ကြောင့် ငြူစူဘိသနည်းဟု ပြန်လည် မိန့်ကြားတော်မူခြင်း ၁၃၀-၁

၈-နန္ဒတိသုတ် (မဏး)

၉-ပဌမ အာယုသုတ်

၁၄၈။ “အသက်ရှည်လှသည်ဆိုသောသူသည် တရာ၊ တရာကျော်ကျော်သား၊ နှစ်ရာထိအောင် မရှည်နိုင်၊ အသက်နှစ်ရာ မပြည့်မီ မချွတ်တမလွန်သို့ ရောက်ရလတ္တံ့၊ မွေးဖွားဖြစ်ပေါ်လာသမျှ မသေမရှိ၊ ထို့ကြောင့် ကုသိုလ်ပြု၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ရာ၏”ဟု ဟောတော်မူသည်ကို မာရ်နတ်ကြား၍ “အသက်တရာ၊ တရာကျော်ကို တိုလှသည်ဟု ရှုတ်ချစရာ မလို၊ ရှည်သည်ဟုသာ ဆိုနိုင်ပါသည်၊ ထို့ကြောင့် နိ.စုံ. သူငယ်လေးကဲ့သို့ ကြောင့်ကြမ့်နေရာ၏ ဟု မာရ်နတ်က ဘုရားအား လျှောက်လေလျှင် လူ့အသက်သည် တိုသည်၊ တိုသည်ဟု ရှုတ်ချရာ၏၊ တိုတောင်းသည့်အတွက် ဦးခေါင်း၌ မီးလောင်သော ယောက်ျားကဲ့သို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုကျင့်ရာ၏”ဟု မာရ်နတ်အား မိန့်တော်မူခြင်း ၁၃၁-၂

၁၀-ဒုတိယ အာယုသုတ်

၁၄၉။ နေ့ညဉ့်တို့သည် ကုန်လွန်သည်မရှိ၊ အသက်လည်းမချုပ်၊ ရထားလှည်းဘီး၏ အကွပ်သည် ပုံတောင်းသို့ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့ အသက်လည်း သတ္တဝါတို့သို့ အစဉ်လိုက်နေကြောင်း မာရ်နတ်က လျှောက်သောအခါ နေ့ညဉ့်တို့သည် ကုန်လွန်ချုပ်ငြိမ်းကြ၏၊ မြစ်အငယ်စားတို့၏ ရေသည် ကုန်ခန်းသကဲ့သို့ သတ္တဝါတို့၏ အသက်လည်း ကုန်ခန်းကြ၏ဟု ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း ၁၃၂

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-ပါသာဏသုတ်

၁၅၀။ “ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်စောင်းမှ ကျောက်တို့ကို ဖောက်ခွဲ (လှိမ့်ချ)၍ မာရ်နတ်က
 ချောက်လှန့်သောအခါ တောင်ကြီးတောင်လုံးကို သွက်သွက်ခါအောင်လှုပ်၍
 ချောက်စေကာ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ပြီးသော ဘုရားရှင်တို့အဖို့ တုန်
 လှုပ်မှု မရှိသည်သာ” ဟု ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း ၁၃၃

၂-ကိန္နုသီဟသုတ်

၁၅၁။ ဘုရား၏ တရားနာပရိသတ်ကို ပညာမျက်စိမဲ့အောင်ပြုအံ့ ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်
 ဖြင့် အိုရဟန်း တဖက်ရန်သူ ရှိပါသေးသည်ဖြစ်လျက် အဘယ်ကြောင့် အောင်
 မြင်ပြီးသူအနေဖြင့် ပရိသတ် အလယ်ဝယ် ရဲရင့်စွာ ကြုံးဝါးနေဘိသနည်း? ဟု
 မာရ်နတ်က လျှောက်သောအခါ တဏှာကို လှန့်မြောက်၍ အား ၁၀-ပါးသို့
 ရောက်ကုန်သော ဘုရားတို့မည်သည် ရဲရင့်စွာ ကြုံးဝါးကြကြောင်း ဗုဒ္ဓက
 မိန့်တော်မူခြင်း ၁၃၃-၄

၃-သကလိကသုတ်

၁၅၂။ ဒေဝဒတ် ချထားအပ်သော ကျောက်ခဲကို ခလုပ်တိုက်မိသောကြောင့် ဒဏ်ရာ
 ပြင်းစွာရကာ လျောင်းလှဲတော်မူနေစဉ် “မိန်းမောတွေဝေ၍ သို့မဟုတ် ကဗျာမှု
 ဖြင့် ယစ်မှူး၍ အိပ်စက်နေသလော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ တအိပ်ထည်းအိပ်၍နေခြင်း
 သည် ဘာအကျိုးရှိသနည်း? များစွာအကျိုးဆုတ်ယုတ်သည် မဟုတ်လော” ဟု
 မာရ်နတ်က လျှောက်သောအခါ မာရ်နတ်အား အကျယ်တဝင့် မှတ်သား
 ဖွယ်ရာ မိန့်တော်မူခြင်း ၁၃၄-၅

၄-ပထိဇ္ဈပသုတ်

၁၅၃။ လူပရိသတ်အား မြတ်စွာဘုရား တရားဟောနေစဉ် မာရ်နတ်က “ဆုံးမစကား
 ဟောကြားခြင်းငှါ မသင့်၊ ထို ဟောကြားခြင်းဖြင့် ဟောကြားသူ (ဓမ္မကထိက
 ဖြစ်သော) သင်အား ရိုသေလေးစားသူ တရားနာတို့အပေါ်၌ ချစ်ခြင်း
 (လောဘ) မကပ်ငြိစေလင့်၊ မရိုသေ မလေးစားသူ တရားနာတို့အပေါ်၌
 မုန်းခြင်း (ဒေါသ) မကပ်ငြိ မကျရောက်စေလင့်” ဟု လျှောက်သောအခါ
 သတ္တဝါတို့အား အစဉ် သနားစောင့်ရှောက်သဖြင့် ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်း အလျင်း
 မရှိကြောင်း မိန့်တော်မူခြင်း ၁၃၅-၆

၅-မာနသသုတ်

၁၅၄။ ကောင်းကင်၌ သွားလာကျက်စားသူကိုသော်မှ အမိဖမ်းယူနိုင်သော ရာဂတည်း
 ဟူသော ကျော့ကွင်းဖြင့် သင့်ကို အမိဖမ်းအံ့ဟု မာရ်နတ်က လျှောက်သော

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

အခါ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌	တပ်ခြင်းကင်းသူတယောက်ဖြစ်၍	သင် မဖမ်းနိုင်ဟု	
ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း			၁၃၆

၆-ပတ္တသုတ်

၁၅၅။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနှင့် စပ်၍ တရားဟောနေစဉ် မာရ်နတ်သည် နွားလားယောင် ဆောင်၍ တရားနာ ရဟန်းတို့၏ သပိတ်တွေကို ဖျက်ဆီးမည့်ဟန်ပြုသဖြင့် ခန္ဓာ ငါးပါး၌ တပ်ခြင်းကင်း၍ သံယောဇဉ်အားလုံးကို လွန်မြောက်ပြီးသော ရဟန္တာ၏ ဘေးကင်းသော အတ္တဘောကို ဘယ်ဘဝ ဘယ်ယောနိဂတိ၌ရှာရှာ မတွေ့နိုင်ဟု မာရ်နတ်အား ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း

.... ၁၃၆-ဂ

၇-ဆဗဿာယတနသုတ်

၁၅၆။ ဖဿာယတနခြောက်ပါးနှင့် စပ်၍ တရားဟောနေစဉ် ကြီးစွာသော အသံပြု၍ မာရ်နတ်က ချောက်လှန့်သဖြင့် တရားနာ ရဟန်းတပါးက မြေပြိုတာများ လေလားဟု ပြောကြားလိုက်သောအခါ မြေပြိုခြင်းမဟုတ် သင်တို့အား နှောင့် ရှက်ရန် မာရ်နတ်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူကာ မာရ်နတ်အား ဖဿာ ယတန ခြောက်ပါးတည်းဟူသော ကြမ်းတန်းသော လောကမိသ၌ လူအ ပေါင်းသည် တွေဝေသော်လည်း သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဘုရား၏သာဝကများ သည် ထိုဖဿာယတန ခြောက်ပါးကိုလွန်မြောက်ပြီး ဖြစ်သည့်အတွက် မာရ်၏ တည်ရာ တေဘူမကဝဋ်ကိုကျော်ကာ နေမင်းကဲ့သို့တင့်တယ်၏ ဟု ဗုဒ္ဓက မိန့် တော်မူခြင်း

.... ၁၃၇

၁၅၇။ အပိဿဒံ ပထဝီ မညေ ဥန္တိယတိဉ္စ ဥန္တိယတိ ဥဗ္ဗိယတိဟု ပါဌ ၂-မျိုးရှိရာသင်ရာကို အကိုးပြု၍ ဆုံးဖြတ်ပုံ

.... ၁၃၈

၈-ပိဏ္ဍသုတ်

၁၅၈။ ဆွမ်းခံအိမ်မှ ဆွမ်းဒကာတို့ကို မာရ်နတ်ပူးကာ နှောင့်ရှက်ထားသဖြင့် ဆွမ်းမရပဲ သပိတ်ချည့် ပြန်ကြွလာသည်ကို သိလျက်နှင့် ဆွမ်းရခဲ့ပါ၏ လောဟု မာရ်နတ် ဆီး၍ မေးလျှောက်သောအခါ သင်..... ပြုသောမကောင်းမှုသည် အကျိုး မပေးဟု မမှတ်ထင်လင့်၊ ငါတို့အဖို့ကား အာဘဿရဗြဟ္မာတို့ကဲ့သို့ ပိတ်လျှင် အစာရှိသည်ဖြစ်၍ ချမ်းချမ်းသာသာ အသက်ရှိကုန်အံ့ ဟု ဗုဒ္ဓက မိန့်တော် မူခြင်း

.... ၁၃၉

၁၅၉။ စက္ခုသမ္ပဿ စသည်နှင့် မနောသမ္ပဿ ဝိညာဏာယတနပုဒ်တို့၏ တရားကိုယ်ကို ကောက်ပုံ

.... ၁၄၀

၉-ကဿကသုတ်

၁၆၀။ ပိုက်ဆံလျှော် ပုဆိုးကြမ်းကိုဝတ်ကာ ရှုတ်ပွသောဆံပင်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကြီးစွာသော ထွန်တုံးကို ထမ်းပြီးလျှင် နှည်လျားသော နှင်တံကိုကိုင်လျက် ညွှန်အလိမ်းလိမ်း

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

ကပ်သော ခြေတောက်ဖြင့် လယ်သမားကြီးအဖွဲ့ ဆောင်ကာ ဆိုရဟန်း
 'နွားလားကြီးတို့ကို မြင်၏လောဟု မာရ်နတ်က မေးလျှင် သင့်နွားလားကြီးတွေ
 သည် ဘာများအသုံးကျလို့လဲ ဟု ဗုဒ္ဓက မေးတော်မူခြင်း ၁၄၀

၁၆၁။ တလောကလုံးရှိ မျက်စိမှန်သမျှ ဂူပါရုံမှန်သမျှ စက္ခုသမ္မဿ ဝိညာဏာယတန
 မှန်သမျှ ငါပိုင်ချည်းဖြစ်သည် (သောတသဒ္ဓ စသည်နည်းတူ) ထို့ကြောင့်သင်
 သည် ငါ၏လက်မှ မလွတ်နိုင် ဟု မာရ်နတ်က လျှောက်သောအခါ မျက်စိ ဂူပါရုံ
 စက္ခုသမ္မဿ စသည်တို့ကို သင်ပိုင်သော်လည်း ထိုမျက်စိ စသည် (ဌိတိပဏ္ဍိတ
 တဏှာ) မရှိတော့ပြီ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အပေါ်၌ သင်၏ အရာမဟုတ် (သင်
 ဘာမျှမတတ်နိုင်) တော့ဟု ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း ၁၄၀-၁

၁၆၂။ ငါ့ခန္ဓာ ငါ့ဥစ္စာ ဟု မှတ်မှားစွဲလမ်းနေသေးခဲ့လျှင် သင်သည် ငါ့လက်မှ လွတ်လိမ့်
 မည်မဟုတ် ဟု လျှောက်သောအခါ ငါ့ခန္ဓာ ငါ့ဥစ္စာဟု မည်သူတွေဆိုကြစေကာ
 စင်စစ် ငါ့ခန္ဓာ ငါ့ဥစ္စာရယ်လို့ မရှိဟု သင်မာရ်နတ် သိလော့၊ ၎င်းပြင် ငါဘုရား
 ၏ ဘဝယောနိဂတိ စသည်တို့၌ သွားရာလမ်းကို သင်မမြင်နိုင်ဟု မာရ်နတ်
 အား ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း ၁၄၁

၁၀-ရဇ္ဇသုတ်

၁၆၃။ ကိုယ်တိုင်လည်း မသတ် သူတပါးကိုလည်း မသတ်စေပဲ ကိုယ်တိုင်လည်း အနိုင်
 မယူ သူတပါးကိုလည်း အနိုင်မယူစေပဲ ကိုယ်တိုင်လည်း စိုးရိမ်မှုကင်း သူတပါး
 ကိုလည်း စိုးရိမ်မှုကင်းစေလျက် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်လို့ ဖြစ်နိုင် မဖြစ်
 နိုင် စဉ်းစားတော်မူသည်ကို မာရ်နတ်ကသိ၍ အရှင်ဘုရား မင်းလုပ်တော်မူပါဟု
 ဗုဒ္ဓအား တိုက်တွန်းခြင်း ၁၄၂

၁၆၄။ ငါဘုရား၏ မည်သည့်အရည်အချင်း အစွမ်းတန်ခိုးကိုမြင်လို့ အခုလိုမင်းပြုဖို့
 တိုက်တွန်းရသလဲဟု ဗုဒ္ဓကမေးသောအခါ ဟိမဝန္တာတောင်ကိုသော်မှ ရွှေတောင်
 ကြီး ဖြစ်စေချင်သော စိတ်ဆန္ဒပေါ်ခဲ့လျှင် စိတ်ဆန္ဒဖြစ်ရုံနဲ့ ရွှေတောင်ကြီး
 ဖြစ်သွားနိုင်သော လေးပါးသော ဣဒ္ဓိပါဒ်ကိုတွေ့မြင်သိရှိသည့်အတွက် လျှောက်
 ရခြင်းပါဟု မာရ်နတ်က လျှောက်ထားခြင်း ၁၄၂

၁၆၅။ အဟနံပုဒ်နှင့် ရဇ္ဇံ ကာရေတုံ ပုဒ်တို့၏ ရုပ်ပြီးနှင့် ၎င်းတို့၏ အနက်ကို သာဓက
 ပြ၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်း ၁၄၂

၁၆၆။ ဝင်းပြောင်ထိန်လက်နေသော ရွှေတောင်ကြီး ၂-တောင်ပင်ရှိသော်လည်း အလိုဆန္ဒ
 မပြည့်စုံမည်ဟု သိမြင်သောပညာရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုညီမျှစွာ ကျင့်သုံးရာ
 ၏ ဟူ၍၎င်း ဆင်းရဲ၏ပင်မကား ထိုရွှေတောင်စသော ကာမဂုဏ်ပင်ဟုသိလျှင်
 ထိုရွှေတောင်စသော ကာမဂုဏ်ကို အဘယ်မှာ စိတ်ညွတ်တွယ်တာပါအံ့နည်း၊
 ထိုကာမဂုဏ်ဟူသော ဥပဓိကိုပယ်ဖျောက်ရန် ကျင့်မည်သာဟု ဗုဒ္ဓက ဟောကြား
 တော်မူခြင်း ၁၄၂

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၃-တတိယဝဂ်

၁-သမ္ပဟုလသုတ်

၁၆၇။ အို....ရဟန်းတို့ သင်တို့သည် နုနယ် ပျိုမြစ်ကြသေးသည်။ အရွယ်ကောင်းတုန်း မျက်မှောက် ဖြစ်ကြသော လူ့ကာမဂုဏ်ကို ခံစားကြ၊ အနာဂတ် ဖြစ်သော နတ်ကာမဂုဏ်ကို မြော်လင့်မနေကြနှင့် ဟု တရား အားထုတ် နေကြသော ရဟန်းတို့အား မာရ်နတ်က ပုဏ္ဏားအိုကြီးယောင်ဆောင်လျက် လျှောက်ထား လေလျှင် နတ်ကာမဂုဏ်နှင့်တကွ ကာမဂုဏ်မှန်သမျှ ဒုက္ခမျှားလှကြောင်း ကာမာဒိနဝကထာကို ဗုဒ္ဓက ဟောတော်မူကြောင်း မျက်မှောက်ဖြစ်သော လောကုတ္တရာ တရားသည် မျက်မှောက်လည်း ကောင်းကျိုးပေး အခါမလင့် လည်း အကျိုးပေး လာလှည့် ကြည့်လှည့် ဟု ဖိတ်ခေါ်ကာ အစစ်အဆေးခံ နိုင်သော တရားဖြစ်သောကြောင့် ထို မျက်မှောက်ကောင်းစားရေး လောကုတ္တ ရာတရား ရရှိရေးသာ ရည်ရွယ်၍ အနာဂတ် နတ်ကာမဂုဏ်ကို မမြော်လင့် ကြောင်း ရဟန်းတို့က မာရ်နတ်အား တုံ့ပြန် အမိန့်ရှိကြခြင်း ၁၄၃-၄

၂-သမိဒ္ဓိသုတ်

၁၆၈။ ငါ့ဆရာကလည်း ကိလေသာပယ်သတ်ပြီးသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်လည်း ဗုဒ္ဓသာသနာသို့ ဝင်ရောက်ပြီးပြီ၊ ငါ၏တရားကျင့်ဖက်တွေကလည်း လဇ္ဇိသမ္ပန် သီလဝန်တွေ၊ ငါ့ အဖို့ အရတော်စွ ငါ၏အဖို့ ကောင်းသော ရခြင်းပါပေတကား ဟု ဤသို့ အရှင်သမိဒ္ဓိ အကြံဖြစ်နေသည်ကို မာရ်နတ်သိသဖြင့် ကြီးစွာသော အသံပြု၍ ချောက်လှန့်သောအခါ ငါသည် သဒ္ဓါတရားဖြင့် သာသနာ့ဘောင် သို့ ဝင်ရောက်သူ ဖြစ်သည်၊ သတိပညာကိုလည်း ခံအပ်ပြီ၊ စိတ်လည်း တည် တံ့ခိုင်မာပြီ၊ သင်္ခယလို့ချောက်ချောက် တုန်လှုပ်လိမ့်မည်မဟုတ် ဟု အရှင် သမိဒ္ဓိက အမိန့်ရှိလိုက်ခြင်း ၁၄၅

၃-ဂေါဓိကသုတ်

၁၆၉။ အချိန်မရွေး ရရှိနိုင်သော သာမဏိတခေါ် လောကီသမာပတ်ကို ခြောက်ကြိမ် တိုင်တိုင် ရရှိသော်လည်း ရရှိတိုင်း ရရှိတိုင်း သမာပတ်မှ လျှော့လျှော့ကျသဖြင့် ခုနစ်ကြိမ်မြောက် အရတွင် စိတ်ပျက်သဖြင့် ကိုယ်ကိုယ်ကိုပင် ကိုယ်သေကြောင်း ကြံစည်သည်ကို မာရ်နတ်ကသိ၍ အို....မြတ်စွာဘုရား အရှင်ဘုရား၏ တပည့် ဂေါဓိက ရဟန်းသည် သတ်သေရန် ကြိုးစားနေပါတယ် အချိန်မီ တားမြစ် တော်မူပါ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့မရောက်ပဲ သေက္ခမ္မသာရှိသေးသော တပည့် တယောက်ဖြစ်၍ မသေသင့်ပါဟု လျှောက်ထားသောအခါ အို....မာရ်နတ် ပညာရှိများသည် ဤသို့ ြုတ်ကြသည်၊ ငါတပည့် ဂေါဓိကသည် အဝိဇ္ဇာ တဏှာကို အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အမြစ်ပါနှုတ်ကာ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီ ဟု ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း ၁၄၆-၇

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

ပျက်နှုန်း အမှတ်

၁၇၀။ ဂေါ်မိက ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ လူသိရှိလိ တောင်စောင်း ဘုရားရှင် ရောက်တော်မူသော အခါ ရဟန်းတို့ မီးခိုးတန်းသဖွယ် အမှိုက်တိုက်ကဲ့သို့ ညို့ညို့ အတန်းသည်အရွေ့ ရောက်လိုက် အနောက်ရောက်လိုက် အထက် တက်သွားလိုက် အောက်နိမ့်သွား လိုက်ဖြစ်ကာ အရပ် ၁၀-မျက်နှာ ရွှေရှားနေသော အရာကို မြင်ကြ၏လော၊ ၎င်းသည် အခြားမဟုတ် ဂေါ်မိက၏ ဝိညာဏ်ကို မာရ်နတ် ရှာနေခြင်းဖြစ်သည် ဟု နောက်ပါ ရဟန်းတို့အား ပြတော်မူခြင်း ၁၇၂-၈

၁၇၁။ အရပ် ၁၀-မျက်နှာ လှည့်လည် ရှာသော်လည်း ဂေါ်မိက၏ ဝိညာဏ်ကို မတွေ့ပါ။ ဂေါ်မိက ဘယ်ရောက်သွားပါသလဲ ဟု ဥသျှစ်သီးမှည့် အဆင်းရှိသော စောင်းကို ချိုင်းညှပ်လျက် ဗုဒ္ဓအား မေးမြန်းသောအခါ ပညာလည်းရှိ တည်လည်း တည် ကြည် ဈာန်ကိုလည်း မကြာမကြာဝင်စား အသက်ကို ယမာဏမထားပဲ နေရော ညဉ့်ပါ ကြိုးစားသော ဂေါ်မိကသည် သေမင်း၏ စစ်သည်ကို အောင်မြင်၍ ဘဝ တခုသို့ မလာမရောက်တော့ပဲ အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာကို ပယ်ကာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသွား ပြီ ဟု ဗုဒ္ဓက ဖြေဆိုသဖြင့် စိတ်အကြီးအကျယ်ပျက်ကာ ပျောက်ကွယ်သွား ခြင်း ၁၇၈-၉

၁၇၂။ အပထဝီတေန ဝိညာဏေနပုဒ်ကို အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ဗျာကရိတ်း ထို့ဖြင့် ညှိနှိုင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်း ၁၄၈

၄-သတ္တဝသ္မာနဗန္ဓသုတ်

၁၇၃။ ခုနစ်နှစ်တိုင်တိုင် ဘုရားနောက်မှ လိုက်၍ အလစ်ကို ချောင်းသော်လည်း မရသဖြင့် အို ရဟန်း..... သင်သည် သောကလောင်ငြိ အပူမိကာ တောထဲမှလာ၍ မိုင်နေ ပါသလော၊ သို့မဟုတ် ရာလိုက် ထောင်လိုက်ချီကာ ဥစ္စာကို တောင့်တပါလျက် ဆုံးရှုံး မရရှိ၍ပါလော၊ ရွာထဲမှ မကောင်းမှု တစုံတခု ပြုမိ၍လေလော၊ ဘာကြောင့် လူတွေနှင့် မိတ်မဖွဲ့ပဲ နေဘိသနည်း ဟု မာရ်နတ်က မေးမြန်းသော အခါ တဏှာဝင်မြစ် တူးဖြိုပြီးပြီဖြစ်၍ မကောင်းမှုလည်းမရှိ စိုးရိမ်ခြင်း ကင်း၏ အာသဝေါကင်းစွာဖြင့် ဈာန်ဝင်စားနေခြင်းဖြစ်၏ ဟု ပြေတော်မူခြင်း ၁၄၉

၁၇၄။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း မဂ်ကို သိရှိနေသည် ဖြစ်အံ့ သင်ထပါးတည်း နိဗ္ဗာန်သို့ သွားပါတော့လော အဘယ်ကြောင့် သူတပါးကို ဟောပြော ဆုံးမနေဘိသနည်း ဟူသော မာရ်နတ် အမေးနှင့် နိဗ္ဗာန်လိုလားသူတို့က မေးမြန်းသည့်အတွက် မဖောက်မပြန် မှန်ကန်၍ ဥပဓိမရှိသော သဘောတရား ငါဖြေဆိုခြင်းဖြစ်သည် ဟူသော ဗုဒ္ဓ၏ အဖြေ ၁၅၀

၁၇၅။ ရေထဲမှဆယ်၍ ကုန်းပေါ်သို့ တင်ကာ လက်ခြေတို့ကို ချိုးဖဲ့ထားခဲ့လျှင် ထိုပုဏ္ဏုန် လုံးသည် ရေကန်ထဲသို့ ပြန်မဆင်းနိုင်တော့သကဲ့သို့ ဝိညာကာယံက ဝိသေဝိတ ဝိပုဋ္ဌိတ ဖြစ်သော မာရ်နတ်၏ အမူအရာတို့ကို ရှင်တော်ဘုရားက ချိုးဖဲ့ထားပြီး ဖြစ်သည့်အတွက် နောက်ထပ်ဘုရားရှင်ထံကပ်ရန် စွမ်းတော့မည် မဟုတ်ပါဟု ရဟန်းတို့ လျှောက်သည်ကို ကြား၍ အဆီခဲနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော ကျောက်ခဲကို သာယာစရာ ကောင်းမြတ်သော အရသာ ရတနံကောင်းပဲ့

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

ဟူသော မြော်လင့်ချက်ဖြင့် ချဉ်းကပ်သော်လည်း ထင်တိုင်းမရသဖြင့် ထို ကျောက်ခဲမှ ဖဲခွါသော ကျီးကဲ့သို့ ငါတို့လည်း ဂေါတမမှ ဖဲကုန်တော့အံ့ဟု နိဗ္ဗေဇနိယ ဂါထာများကို ဘုရားထံမှောက်၌ မာရ်နတ်က ရွတ်ဆိုသွားခြင်း၁၅၀-၁

၅-မာရဓိတုသုတ်

၁၇၆။ ငြီးငွေ့စိတ်ပျက်ဖွယ် ဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆိုပြီးနောက် အကြံကုန်သော ဂဠုန်ငှက် ကဲ့သို့ ဦးခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ မြေကြီးကို တုတ်ဖြင့် ခြစ်လျက် ကြံ့မြိုင်နေသည် ကို မြင်သဖြင့် မာရ်နတ်၏သမီး သုံးယောက်တို့သည် အို ဖခင် ဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ စိုးရိမ်သောက ဖြစ်နေဆဲသနည်း၊ တောတွင်းမှ ဆင်ပြောင်ကို တုတ်နှောင်ဆောင်ယူသကဲ့သို့ ဖုဂတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းဖြင့် ဖခင်ထံ ဆောင်ယူခဲ့ပါကုန်အံ့ဟု ဖခင်မာရ်နတ်အား ပြောကြားလေလျှင် ဖုဂကျော့ ကွင်း ဖမ်းယူဖို့မလွယ်ကူသော တေဘူမကဝဋ်ကို လွန်မြောက်နေသူဖြစ်သည့် အတွက် ငါစိတ်ပျက်ကာ ကြံ့မြိုင်နေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု မာရ်နတ်က ပြန်ပြောခြင်း.... ၁၅၁-၂

၁၇၇။ မာရ်နတ်၏သမီး ၃-ယောက်တို့က အို ဂုဟန်း အရှင်ခြေရင်း၌ လုပ်ကျွေးပြုစုပါရ စေဟု လျှောက်ထားကြသော်လည်း ၃၀မိကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုသာ အာရုံပြု၍ မာရ်နတ်သမီးတို့ကို လုံးဝပင် နှလုံးသွင်းခြင်း မရှိသောကြောင့်၊ ယောက်ျား ဆိုတာမျိုးဟာ အကြိုက်အမျိုးမျိုး အချို့ကအပျို၊ အချို့က အအိုမှ၊ အအိုမှလဲ တချို့သားသမီးရပြီး၊ တချို့က မရဘေး၊ တချို့ကငယ်ငယ်၊ တချို့ကအလတ် စား၊ တချို့ကအကြီးစား စသည်ဖြင့် ခြေးများသည်ဟု သမီး သုံးယောက် သဘောပေါက်ကာ အမျိုးမျိုးဖန်ဆင်း၍ ဖျားယောင်းကြခြင်း၊ မရသည့်အဆုံး၌ ဖုဂကျော့ကွင်းဖြင့် ဖမ်းဆောင်ဖို့မလွယ် မာရ်၏တည်ရာ တေဘူမကဝဋ်မှ လွတ် မြောက်နေသောသူ ဖြစ်သည်ဟူသော ဖခင်ပြောဘူးသောစကား အလွန်မှန်ပေ သည်ဟု ပြောကာ ဖဲသွားကြခြင်း ၁၅၂-၃

၁၇၈။ ဘုရားရှင်အား ဖျားယောင်းသကဲ့သို့ ဖုဂကင်းသေးသော အခြားသူတယောက် ယောက်ကို မာရ်နတ်၏သမီးတို့ ဖျားယောင်းခဲ့လျှင် သွေးပွက်ပွက်သော်လည်း အန်ထွက် ရင်သော်လည်းပွင့် ရှူးသော်လည်း ရှူးရာ၏၊ သို့မဟုတ် နှုတ်အပ်ပြီး သော ကျူကဲ့သို့ အတွင်းအပြင် ခြောက်သွေ့ညှိုးနွမ်းသော်လည်း ညှိုးနွမ်းရာ၏ဟု ပြောဆိုကြခြင်း၊ ၎င်းပြင် မာရ်နတ်သမီး ၃-ယောက် တယောက်စီ မေးမြန်း ချက်ကို ဗုဒ္ဓက အသီးသီး ဖြေဆိုတော်မူခြင်း ၁၅၃-၄

၁၇၉။ ဖုဂကျော့ကွင်းဖြင့် ဘယ်လိုပင်ထောင်သော်လည်း မမိ၍ စိတ်ပျက်ပြန်လာ သော သမီး ၃-ယောက်တို့ကို ဟယ် အမိုက်မတို့ သင်တို့သည် ကြာရိုးတို့ဖြင့် တောင်ကို ထိုးမွေ့ကြဘိ၏၊ လက်သည်းဖြင့် တောင်ကို ထူးမြို့ကြဘိ၏၊ သံကို သွားတို့ဖြင့် ကိုက်ခဲကြဘိ၏၊ ဦးခေါင်းထက်၌ တောင်ယွဲ့ ပမာဏရှိသော ကျောက်ခဲကိုရွက်၍ ပါတာလမည်သော ဝဲဩဃ၌ ထောက်တည်ရာကို ဂူ ကုန်ဘိသိုင်း သုစုတ်ကို ရင်ဘတ်ဖြင့် ဆောင့်ကာ စိတ်ပျက်ဖဲခွါလာကြသကဲ့

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

သို့၎င်း ဂေါတမထံမှ ဖဲခွါလာကြကုန်ပြီလောဟု မာရ်နတ်က သမီး ၃-ယောက်			
တို့အား ဆီး၍ မာန်မဲခြင်း			 ၁၅၅

၅-ဘိက္ခုနီသံယုတ်

၁-အာဠဝိကာသုတ်

၁၀၀။ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ချဉ်းကပ်ကာနေသော အာဠဝိကာဘိက္ခုနီမအား အိုရှင်မ ထွက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ဟူသည်မရှိ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းဖြင့် အဘယ်အသုံးကျအံ့နည်း၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားပါဟု မာရ်နတ်က ပြောသည်ကို ထွက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန် ရှိကြောင်း ကာမဂုဏ်သည် လုံ့တံကျင် စဉ်းတီးတုံးနှင့်တူကြောင်း သင်ဗ္ဗေလျော် ဘွယ်ထင်သော ကာမသည် ငါ့အား ဗ္ဗေလျော်ဘွယ်မဟုတ်ကြောင်း တုံ့ပြန်ပြော ဆိုခြင်း

....

....

....

၁၅၆-၇

၂-သောမာသုတ်

၁၀၁။ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ ရအပ် ရောက်အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို လက်နှစ်သစ်မျှ နည်းပါးလှသော ဉာဏ်သာရှိသော မိန်းမသားသည် ရဘို့ခဲယဉ်းပါတယ်ဟု မာရ်နတ်က ပြောကြားသောအခါ စိတ် တည်အောင် ထားနိုင်ခြင်း အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ် ဖြစ်စေနိုင်ခြင်းသည် ပဓာန၊ မိန်းမအဖြစ်ဟာ ပဓာနမဟုတ် ပါ၊ ငါဟာ ယောက်ျားပဲ ငါဟာ မိန်းမပဲ ဟု တဏှာ၊မာန၊ဒိဋ္ဌိ ပြင်းထန်နေသူ ကိုသာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မရနိုင်ဟု ပြောဆိုသင့်ကြောင်း သောမာ ဘိက္ခုနီမက ပြန်ပြောခြင်း

....

....

....

....

၁၅၇-၈

၃-ကိသာဂေါတမီသုတ်

၁၀၂။ သား သေလို့ ငိုကြွေးထားသော မျက်နှာမျိုးနှင့် တယောက်ထည်း ဘယ်လိုဖြစ်နေ ဘိသနည်း၊ တောထဲ၌ ပျောက်နေသော လင်ယောက်ျားကို လိုက်ရှာနေတာ များလား ဟု မာရ်နတ်က ပြောကြားသောအခါ ငါကား သားသေခြင်း အဆုံးကို လွန်မြောက်ပြီး ငါ့အား သေပြီးသော သားရှိသူတည်း၊ ထိုသား သေဆုံးချိန်အထိရှိသော လင်လည်း နောက်ဆုံးလင် ဖြစ်သောကြောင့် တော ထဲ၌ လင်ယောက်ျားကို လိုက်ရှာရန်မလို၊ အဝိဇ္ဇာကို ပယ်ဖျက်ပြီးသော ရဟန္တာ မဖြစ်နေပြီ ဟု ကိသာဂေါတမီက ပြန်လည်ပြောကြားခြင်း

....

(ပါဠိတော်ဖြင့် အဓိပ္ပါယ်မပေါ်လွင်တတ်၍ အနည်းငယ် ခွဲကာ ရေးလိုက် သည်၊ အဋ္ဌကထာ ရှုလေ။)

၁၅၈

၄-ဝိယောသုတ်

၁၀၃။ အိုအရှင်မ လာလော့ သင်သည် ရုပ်လည်းချော၏၊ ငယ်လည်း ငယ်သေး၏၊ ငါသည် အရွယ်ကောင်းသေး၏၊ သံဃ်လည်း မဖြူသေး ဗ္ဗေလျော်ကြပါကုန်စို့ ဟု မာရ်နတ်က ခေါ်သောအခါ ဗ္ဗေလျော်ဖွယ်ကောင်းတယ်ဆိုသော ကာမဂုဏ်

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

တွေ့ကို သင့်အား အပ်နှင်းပါတယ်။ ငါတော့ အလိုမရှိ ကွဲပျက်ကြပြန်သော သဘောရှိသော ခန္ဓာကိုယ်ပုပ်ဖြင့် ကိုယ်ကိုယ်ကို စက်ဆုပ်ငြီးငွေ့တယ်။ ရှုပဘုံ အရှုပဘုံ လောကီဈာန်သမာပတ်တို့၌ ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟကို ပယ်ဖျက် အပ်ပြီ ဟု ဝိဇယာဘိက္ခုနီမက ပြန်ပြောခြင်း

၁၅၉

၅-ဥပ္ပလဝဏ္ဏာသုတ်

၁၈၄။ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်ရင်း၌ တယောက်ထည်း သင် နေဘိ၏။ ရှုပ်ရေ ရှုပကာယအားဖြင့် ၂-ယောက်မြောက် မရှိလောက်အောင် လှပသော ငယ်ရွယ်သူ မိန်းမသားတယောက်ဖြစ်လျက် အရက်သမားတို့၏ ဘေးရန်မှ သင် မကြောက် ဘူးလား ဟု မာရ်နတ်က ပြောကြားသောအခါ အရက်သမား အသိန်းပင် လာ စေကာမူ ကြောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် မွေးမျှင် တပင်မျှပင် တုန်လှုပ်လိမ့်မည်မဟုတ်။ သင်၏ဝမ်းဗိုက် မျက်ခုံးကြားသို့ ဝင်နေစေကာ သင် မမြင်ရအောင် ပုံးကွယ်နိုင်စွမ်းသော တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသည့်ပြင် ကိလေသာ အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်၍ ငါမကြောက်ဟု ဥပ္ပလဝဏ္ဏဘိက္ခုနီမက တုံ့ပြန်ပြောဆိုခြင်း

၁၅၉-၆၀

၆-စာလာသုတ်

၁၈၅။ ပဋိသန္ဓေနေရမှုကို သင် ဘာကြောင့် မနှစ်သက်သလဲ ပဋိသန္ဓေနေသူသာ ကာ မဂုဏ်ကို ခံစားရ၏။ ပဋိသန္ဓေနေရမှုကို သင် မနှစ်သက်အောင် အဘယ်ပညာ မဲ့က လှည့်ပတ်ထားသနည်း ဟူသော မာရ်နတ်၏ အမေးကို ပဋိသန္ဓေနေသူ သည် အဖမ်းအဆီး ခံရမှု အသတ်ခံရမှုစသော အမျိုးမျိုးသော ဘေးရန် ဆင်းရဲကို တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ငါ မနှစ်သက်။ ဗုဒ္ဓကလည်း ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းစေခြင်းငှါ ပဋိသန္ဓေနေမှုမှ လွတ်မြောက်ကြောင်းတရားကို ဟောကြား ကာ သစ္စာတရား၌ တည်စေပြီ စသည်ဖြင့် စာလာဘိက္ခုနီမက ပြောဆိုခြင်း ၁၆၀

၇-ဥပစာလာသုတ်

၁၈၆။ တာဝတိံသာ ယာမာ စသော နတ်ပြည်၌ နတ်အဖြစ်ကို သင် တောင့်တ(ဆောက် တည်)ပါ။ မွေ့လျော်မှုကို ရရှိခံစားရပါလိမ့်မည် ဟူသော မာရ်နတ်၏ တိုက်တွန်း ချက်ကို သင် ပြောတဲ့ နတ်အဖြစ်မှန်သမျှ ကာမဂုဏ် အနှောင်အဖွဲ့မှ မလွတ် ကင်းကြသဖြင့် မစ္စမာရ်၊ ကိလေသမာရ်၊ ဒေဝပုတ္တမာရ်တို့၏ အလိုသို့ လိုက်ရ လိမ့်မည်။ ရာဂစသောမီးသည် တလောကလုံးကို အခိုးထအောင် အလုံ တပြောင်ပြောင်ဖြစ်အောင် တောက်လောင်စေအပ်ပြီ။ တုန်လှုပ်ခြောက်ခြား စေအပ်ပြီ။ သို့ဖြစ်၍ အဆိုပါ မာရ် ၃-မျိုး၏ ကျက်စားရာ နယ်ပယ်မဟုတ်သော ရာဂစသော မီးတို့၏ တောက်လောင်ခြောက်ခြားစေမှုကင်းသော နိဗ္ဗာန်၌သာ ငါသည် မွေ့လျော်၏ဟု ပြော၍ ငြင်းပယ်ခြင်း

၁၆၁

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

ဂ-သီသုပစာလာသုတ်

- ၁၈၇။ ရဟန်းမအသွင်ဖြင့် သင့်ကိုတွေ့မြင်နေရ၏။ အဘယ်ကိုရည်မှတ်၍ ဦးပြည်းထားသနည်း၊ ပါသဏ္ဌာအယူကိုသင်ဘာကြောင့် မနှစ်သက်သနည်း၊ အမြင်မှန်မရပဲ တွေဝေစွာကျင့်နေပုံရသည် ဟူသော မာရ်နတ်အမေးကို ပါသဏ္ဌာအယူသည် သာသနာပ အယူသာဖြစ်ကြောင်း သာသနာပဖြစ်သော မိစ္ဆာအယူ ယူသူတို့၏ တရားကို မနှစ်သက်ကြောင်း ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သစ္စာလေးပါး၌ ကျွမ်းကျင် လိမ့်မာမူမရှိကြောင်း (ဘုရားဂုဏ်ပုဒ် များစွာကိုထုတ်ဖော်ကာ) သဗ္ဗညုဘုရား ရှင်၏ အဆုံးအမကို နှစ်သက်ကြောင်း သီသုပစာလာဘိက္ခုနီမက ဖြေဆိုခြင်း ၁၆၂
- ၁၈၈။ ယတ္ထပုဒ် အနက်ယောဇနာပုံနှင့် ပါသဏ္ဌပုဒ်၏ ဝစနတ္ထကိုဋ္ဌ-ဋီတို့ဖြင့် ရှင်းလင်း ပြထားပုံ ၁၆၂

ဇ-သေလာသုတ်

- ၁၈၉။ ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောကို မည်သူသည် စတင်ဖန်တီး၍ မည်သူသည် ဆက်လက်ပြုလုပ် သနည်း၊ အတ္တဘောသည် ဘာကြောင့်ဖြစ်၍ ဘာကြောင့်ချုပ်သနည်း ဟူသော မာရ်နတ်၏ အမေးကို ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောကို မိမိသူတပါး ၂-ဦးသားလုံးမည်သူ မှ ပြုလုပ်ဖန်တီးသည်မဟုတ် အကြောင်းကိုစုံ၍ဖြစ်ပေါ်၏။ အကြောင်းချုပ်လျှင် ချုပ်၏။ လယ်၌ စိုက်ပျိုးအပ်သော မျိုးစေ့သည် မြေဩဇာနှင့် အစေးကိုစုံ၍ ပေါက်လှာသကဲ့သို့ ထို့အတူ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်တို့သည်လည်း အကြောင်း ကိုစုံ၍ ဖြစ်ပေါ်ပြီးလာကာ အကြောင်း ပျက်စီးလျှင် ချုပ်ပျောက်ကုန်၏ဟု သေလာဘိက္ခုနီမက ဖြေဆိုခြင်း ၁၆၃
- ၁၉၀။ ဟေတုဘင်္ဂါဟူသောပုဒ်၌ ဟေတုအရကောက်နှင့် ဘင်္ဂအရချုပ်ပုံကို ဋ္ဌ-ဋီတို့ဖြင့် ကိုးကားရှင်းပြခြင်း ၁၆၃

၁၀-ဝဇီရာသုတ်

- ၁၉၁။ သတ္တဝါကို အဘယ်သူသည် စတင်ဖန်တီး၍ မည်သူသည် ဆက်လက်ပြုလုပ် ထား သနည်း၊ သတ္တဝါသည် အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့် ချုပ်ပျောက် သနည်း ဟူသော မာရ်နတ်၏ အမေးကို အဘယ်အရာကိုသတ္တဝါဟု ယူဆ (ယုံကြည်) သနည်း၊ သတ္တဝါဟူသည် သင်္ခါရတရား အစုသက်သက်သာဖြစ်သည်။ သင်္ခါရတရားအစု၌ သတ္တဝါဟု ပရမတ္ထအားဖြင့် မရအပ်။ လည်းသန်ဝင်ရိုးစသည် တို့စုပေါင်းမိလျှင် ရထားဟုခေါ်ဝေါ် ဘိသကဲ့သို့ ခန္ဓာ ငါးပါးထင်ရှားဖြစ်ပေါ် လှာသော် သတ္တဝါဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမျှသာ (စင်စစ် သတ္တဝါဟုမရှိ)။ ခန္ဓာငါးပါး ဟူသော ဆင်းရဲ (အစု) သည်ပင် ဖြစ်တည်ချုပ် အနေဖြင့် ထင်ရှား၏။ ခန္ဓာ ငါးပါးဟူသော ဆင်းရဲ (အစု) မှတပါး ဖြစ်တည်ချုပ် အနေအားဖြင့် သတ္တဝါ ဟူ၍ မရှိဟု ဝဇီရာဘိက္ခုနီမက ဖြေဆိုခြင်း ၁၆၄

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၆-ဗြဟ္မသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ဗြဟ္မယာစနသုတ်

၁၉၂။ ငါသိထားသော တရားများသည် သိမ့်မွေ့နက်နဲ ခက်ခဲလှသည်။ အကြံအစည်စိတ်
 ကူးယဉ်သမားများမသိနိုင်၊ ပညာရှိများသာ သိနိုင်သည်။ သတ္တဝါများကလည်း
 ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော် ပျော်ပိုက်နေကြသည်။ (အထူးသဖြင့်) ပဋိစ္စ
 သမုပ္ပါဒ်နှင့် နိဗ္ဗာန်အကြောင်းအရာကား ပို၍ သိမြင်ဖို့ခက်၏။ ငါဘုရား ဟော
 သော်လည်း မောရုံသာရှိမည် သတ္တဝါတွေ သိရှိနားလည်ဖို့မလွယ် ဟု ဘုရားရှင်
 အကြံဖြစ်တော်မူခြင်း ၁၆၅

၁၉၃။ ဘုရား၏ စိတ်အကြံကိုသိသဖြင့် သဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည် ကိလေသာမြှူနည်းပါးသော
 သတ္တဝါများလည်း ရှိကြပါသည်။ တရားမနာရသဖြင့် တရားတော်မှဆုတ်ယုတ်
 နေကြပါသည်။ ဟောသည့်တရား နားမလည်နိုင်ကြပါ။ မာဂတိုင်း၌ ပူရဏ
 ကဿပ စသည်တို့ ကြံဆအပ်သော မိစ္ဆာတရားတွေပေါ် ပေါက်နေပါပြီ။ သို့ဖြစ်
 ၍ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော အနိယာမဂ်တရားကို ဖွင့်တော်မူပါ။
 သောကတိုင်းသို့ သက်ဆင်းနေရ ဇာတိဇရာတို့၏ အနှိပ်စက်ခံနေရသော
 သတ္တဝါအပေါင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ကြည့်ရှုပြီးနောက် တရားဟောတော်မူပါ
 စသည်ဖြင့် ဘုရားအား လျှောက်ထားတောင်းပန်ခြင်း ၁၆၆-၇

၁၉၄။ ဗြဟ္မာ၏ တောင်းပန်မှုနှင့် သတ္တဝါတို့အား သနား ကြင်နာမှုကို အစွဲပြု၍ ဗုဒ္ဓစက္ခု
 တည်းဟူသော ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တအာသယာနုသယဉာဏ်ဖြင့် ကြည့်ရှုတော်မူ
 သောအခါ တရားကိုသိနိုင်မည့် ထက်မြတ်သော ဣန္ဒြေရှိသော သတ္တဝါတို့ကို
 တွေ့မြင်သဖြင့် သောတရှင်အပေါင်းတို့သည် သဒ္ဓါတရားကို လွတ်ကြကုန်သော
 အမြိုက်နိဗ္ဗာန် တံခါးကို ဖွင့်လှစ်တော်မူမည်ဟု ဗုဒ္ဓကဝန်ခံတော်မူခြင်း ၁၆၇-၈

၂-ဂါရဝသုတ်

၁၉၅။ အရိုအသေပေးကာ ကျိုးနွံတုပ်ဝပ်ရမည့်သူ မရှိသည့်အတွက် ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ
 နေရသည်။ ငါဘုရားသည် မည်သူ့ကို အရိုအသေပေးကာ ကျိုးနွံတုပ်ဝပ်မှု ပြုရ
 ပါအံ့နည်း ဟု ဆင်ခြင်တော်မူသောအခါ မပြည့်စုံသေးသော သီလသမာဓိ
 စသည်ကို ဖြည့်ဆည်းပူးခြင်းငှါ ငါဘုရားထက်သာသောသူကို ဤလောက၌မြင်
 တော်မမူသည့်အတွက် ထိုးထွင်းသိအပ်ပြီးဖြစ်သော လောကုတ္တရာ ကိုးပါးကိုပင်
 အရိုအသေ အလေးအမြတ်ပြု၍ နေရလျှင် ကောင်းစွ ဟု အကြံအစည်ဖြစ်ခြင်း
 (ဘုရား၌ မပြည့်စုံသေးသော သီလသမာဓိ စသည်ရှိသေးသလော) ၁၆၉

၁၉၆။ အဂါရဝ အပ္ပတိဿ သီလသမ္ပန္နတပျံ ပုဒ်တို့နှင့် စပ်၍ ဌာဝိ-တို့အဆိုကို ပြဆိုခြင်း ၁၆၉

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

- ၁၉၇။ ပွင့်တော်မူပြီး ဘုရားရှင်များလည်း လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးကိုသာ အလေးအမြတ်ပြု၍ နေတော်မူကြပါသည်။ နောင်ပွင့်လတ္တံ့ ဘုရားများလည်း ရှေးဘုရားတို့နည်းတူ နေတော်မူကြလတ္တံ့ ဖြစ်၍ ရှင်တော်ဘုရားလည်း ၎င်းဘုရားတို့နည်းတူ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးကိုပင် အလေးအမြတ် အရှိအသေပြု၍ နေတော်မူပါဟု သဟမ္ပတိက ဗုဒ္ဓအား လျှောက်ထားခြင်း ၁၇၀

၃-ဗြဟ္မဒေဝသုတ်

- ၁၉၈။ မမေ့မလျော့ ဇွဲလုံးလဖြင့် တရားအားထုတ်၍ ရဟန္တာ ဖြစ်ပြီးနောက် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ဆွမ်းခံကြစဉ် မိခင်အိမ်သို့ ရောက်သွားသောအခါ ဗြဟ္မာအား ပူဇော်ဖွယ် နို့ဃနာဆွမ်းကို ပသ တင်မြှောက်နေသော မိခင်ပုဏ္ဏားမကို မြင်သဖြင့် မိခင်ပုဏ္ဏားမသို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိတ်လန့်စေရပါမူ (တိုက်တွန်း နှိုးဆော်ရမူ) ကောင်းစွာ ဟု အရှင်ဗြဟ္မဒေဝ အကြံအစည်ဖြစ်ခြင်း ၁၇၁

- ၁၉၉။ အတ္တကာမေနနှင့် အတ္တကာမေန နှစ်ပုဒ်ကို ဝိကာ အကီးပြု၍ ဝိနိစ္ဆယချမှတ်ခြင်း ၁၇၁

- ၂၀၀။ ဗြဟ္မဒေဝ၏အကြံကို သိသည်နှင့် တပြိုင်နက် အရှင်ဗြဟ္မဒေဝ၏ မိခင် ပုဏ္ဏားမအိမ်သို့ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ ချက်ခြင်း ရောက်လာပြီးလျှင် အရှင် ဗြဟ္မဒေဝ၏ အံ့ဩဖွယ်ရာ ဂုဏ်အပြာဖြာကို ချီးကျူးလျက် လူ့ပြည်မှ ဝေးလှသည့် ဗြဟ္မာပြည်သို့ လှူမည့်အစား အိမ်ပေါက်သို့ ရောက်နေသော ရဟန္တာ အရှင် ဗြဟ္�ဒေဝအား နို့ဃနာကို လှူဒါန်းလော့ ဟု တိုက်တွန်းသဖြင့် မတုန်မလှုပ် ကြည်ကြည် ညီညီ လှူဒါန်းခြင်း။ (ဘုရားထံသို့ လာလေ့ရှိသော သဟမ္ပတိသည် ဤ၌ သာမန်လူသားဖြစ်သော ပုဏ္ဏားမထံ လာရောက် စကားပြောခြင်းသည် တူးခြားချက်ပင်တည်း)။ ၁၇၂-၃

၄-ဗကဗြဟ္မသုတ်

- ၂၀၁။ ဗကဗြဟ္မာ၏ သန္တာန်၌ သဿတအယူ ယူနေသည်ကို သိတော်မူသဖြင့် ဗကဗြဟ္မာရှိရာ ဗြဟ္မာပြည်သို့ကြွ၍ ကာယနှင့်တကွသော ဗြဟ္မာဌာနကို မမြဲပဲလျက် မြဲသည်၊ မတည်တန့် မခိုင်ခန့်ပဲလျက် တည်တန့်ခိုင်ခန့်သည်၊ ရွှေ့လျောလျက် မရွှေ့လျော၊ ဖြစ်၊ အို၊ သေ၊ ပဋိသန္ဓေ နေပါလျက် မဖြစ်၊ မအို၊ မသေ၊ ပဋိသန္ဓေမနေ၊ ဤကာယနှင့် တကွသော ဗြဟ္မာဌာနထက် သာလွန်သော လွတ်မြောက်ရာရှိလျက်နှင့် မရှိဟု သင် (ဗကဗြဟ္မာ) ဆိုသိ၏၊ အို...ဗြဟ္မာတို့ ဗကဗြဟ္မာသည် မသိမမြင်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်လေစွ (အမြင်နည်းပါးလေစွ) တကား ဟု ဗကအား ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း ၁၇၄

- ၂၀၂။ ဂေါတမနွယ်ဖွား ရှင်တော်ဘုရား ခုနစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်သော တပည့်တော်တို့သည် ရှေးကံကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည်အားလျော်စွာ သူတပါးတို့ကို မိမိတို့

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

အလိုသို့ လိုက်စေနိုင်သည့်ပြင် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း တို့ကိုလည်း လွန်
 မြောက်ကုန်ပြီ။ နောက်ဆုံးအနေဖြင့် ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းပါ။ လူအများက
 လည်း တပည့်တော်တို့ကို တောင့်တကြပါသည်ဟု ဗကကလျှောက်လေလျှင်
 အို....ဗက နိရုဗ္ဗဒ တသိန်းလောက်မျှသော အသက်ပမာဏကို ရှည်သည်ဟု
 မမှတ်လင့်၊ တိုတောင်းလှ၏။ သင်၏အသက်ကြွင်းကို ငါဘုရားသိ၏ ဟု မိန့်တော်
 မူခြင်း ၁၇၅

၂၀၃။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း စိုးရိမ်ခြင်းတို့ကို လွန်မြောက်၍ အဆုံး အပိုင်း
 အခြားမရှိ မြင်စွမ်းနိုင်သည်ဟု အရှင်ဘုရား ဆိုတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် တပည့်
 တော်၏ ရှေးက အကျင့်သီလနှင့် တပည့်တော်၏ အကြောင်း အရာကို ပြော
 ကြားတော်မူစမ်းပါ ဟု လျှောက်ထားသဖြင့် အတိတ်မှ ဗက၏ အကျင့်သီလ
 အကြောင်းအရာတို့ကို ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း ၁၇၅-၆

၅-အညတရဗြဟ္မသုတ်

၂၀၄။ မထင်ရှားသော ဗြဟ္မာ၏ မည်သည့် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်မှ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ မလာရောက်
 နိုင်ဟု ယူဆနေသော မထင်ရှားသော ဗြဟ္မာ၏အယူကို သိတော်မူသဖြင့် ဘုရား
 နှင့်တကွ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်၊ ရှင်မဟာကဿပ၊ ရှင်မဟာကပ္ပိန၊ ရှင်အနုရုဒ္ဓ
 တို့သည် ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ကြွကာ တေဇောကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်
 ကို ဝင်စား၍ ဗြဟ္မာ၏ အထက်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေလျက် သီတင်းသုံး ပြုပြီး
 နောက် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်က မည်သည့်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်မှ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ မလာ
 ရောက်နိုင် ဟူသော လဒ္ဓိဒိဋ္ဌိနှင့် သဿတဒိဋ္ဌိအယူများ သင့်သန္တာန်၌ အခု
 အထိရှိကြသေးသလား ဟု မေးသဖြင့် လဒ္ဓိဒိဋ္ဌိရော၊ ငါသည် မြဲ၏ တည်တံ့၏
 ဟူသော သဿတဒိဋ္ဌိပါ မရှိတော့ကြောင်း ဖြေဆို လျှောက်ထားခြင်း ၁၇၆-၇

၂၀၅။ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်၊ ကဿပ၊ ကပ္ပိန၊ အနုရုဒ္ဓတို့ကဲ့သို့ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရား၏ တပည့်
 သာဝကများ အခြားရှိပါသေးသလားဟု အလုပ်အကျွေး ဗြဟ္မာတယောက်ကို
 စေလွှတ်မေးမြန်း လျှောက်ထားရာ ဝိဇ္ဇာ ၃-ပါးနှင့် ပြည့်စုံ၍ ဣဒ္ဓိဝိညေဏ်ရှင်
 သူတပါးစိတ်ကို ပိုင်းခြားသိမြင်နိုင်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထံ များစွာရှိသေး
 ကြောင်း ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်က ဖြေဆိုတော်မူခြင်း ၁၇၇-၈

၆-ဗြဟ္မလောကသုတ်

၂၀၆။ သုဗြဟ္မာနှင့် သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့သည် ပမာဒဝိဟာရီဗြဟ္မာရှိရာ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့
 သွား၍ ဘုရားရှင်ထံ ဆည်းကပ်ရန် တိုက်တွန်းသောအခါ မိမိကိုယ်ကို အကြိမ်
 တထောင်ဖန်ဆင်းပြုပြီး ဤမျှတန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်ရှိသော ငါကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်က
 အဘယ် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ထံ ဆည်းကပ်ရန် လိုသနည်းဟု ပမာဒဝိဟာရီ ဗြဟ္မာက
 ပြောဆိုခြင်း ၁၇၉

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၂၀၇။ ထိုအခါ သုဗြဟ္မာက မိမိကိုယ်ကို အကြိမ် ၂-ထောင် ဖန်ဆင်းပြကာ ငါ၏တန်ခိုး
ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို မြင်၏လော၊ ဘုရားရှင်သည် သင်ထက်၎င်း၊ ငါထက်၎င်း တန်ခိုး
ပိုမို၍ ကြီးကျယ်တော်မူသည် ဘုရားရှင်ကို ဆည်းကပ်လော့ဟု သုဗြဟ္မာက
တိုက်တွန်းပြန်ခြင်း

၁၈၀

၂၀၈။ ထိုအခါ သင်တို့ နေရာမှ မြောက်မျက်နှာ၌ ရှိသော ငါ၏ ရွှေဗိမာန်သည် ဂဠုန်
ရုပ် ၃၀၀၊ ဟင်္သာရုပ်-၄၀၀၊ ကျား (သားရဲ) ရုပ်၅၀၀-ဖြင့် လွန်စွာ ထွန်း
လင်းတောက်ပသည်ဟု ပမာဒဝိဟာရီဗြဟ္မာကပြောလေလျှင် သင်၏ ရွှေဗိမာန်
သည် သင်ပြောသည့် အတိုင်း မှန်၏၊ သို့သော် ဖြစ်ခြင်း ရင့်ရော်ခြင်း ပျက်
ခြင်းတို့ဖြင့် ဖောက်ပြန် တုန်လှုပ်သည့်အတွက် ဘုရားရှင်သည် ဇေယျော်လိမ့်
မည်မဟုတ်ဟု သုဗြဟ္မာက ပြောကြားသဖြင့် ပမာဒဝိဟာရီဗြဟ္မာ ဘုရားထံ
ဆည်းကပ်ရန် သွားခြင်း

၁၈၀

၇-ကောကာလိကသုတ်

၂၀၉။ ပုထုဇန့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာ၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာကို မည်ရွှေ့မည်မျှဟု မတိုင်း
တာသင့် (ရဟန္တာချင်းသာ တိုင်းတာနိုင်သည်၊ ဌ) သို့ဖြစ်လျက် တိုင်းတာခဲ့
လျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညာဉာဏ်ပိတ်ဆို့သူ ဟူ၍သာ ယူဆ၏ဟု သုဗြဟ္မာက
ကောကာလိက ရဟန်းအား လျှောက်ထားခြင်း

၁၈၀-၁

၈-ကတမောဒကတိဿသုတ်

၉-တုရုဗြဟ္မသုတ်

၂၁၀။ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်တို့ကို ကြည်ညိုဖို့ ဥပဇ္ဈာယ် တော်ဘူးသည့်
တုရုဗြဟ္မာက မမာမကျန်းဖြစ်နေသော ကောကာလိကအား တိုက်တွန်းသော
အခါ ငါ့ရှင်ဗြဟ္မာ သင့်ကို ဘုရားက အနာဂါမိဟု မိန့်မြှောက်တော်မူထားသည်
မဟုတ်လော၊ သို့ဖြစ်လျက် လူ့ပြည်သို့ သင်လာခြင်းသည် ဘုရား၏စကားတော်
ကို သက်သက်ချွတ်ယှင်းစေခြင်းပင် ဖြစ်သည်၊ သင်၏ ဤအပြစ်ကို ရှုလော့ဟု
ကောကာလိက ရဟန်းက ပြောကြားခြင်း (လူ့ပြည်သို့ ပဋိသန္ဓေနေသောအား
ဖြင့် မလာမရောက်ခြင်းကို ရည်၍ အနာဂါမိဟု ဘုရားဟောသည်။)

၁၈၁

၂၁၁။ အကြင်သူသည် ကဲ့ရဲ့ထိုက်သူကို ချီးမွမ်း၍ ချီးမွမ်းထိုက်သူကို ကဲ့ရဲ့၏၊ ထိုသူ
သည် ပါးစပ်ဖြင့် အပြစ်ကို ရှာဖွေရာ ရောက်သည့်ပြင် ချမ်းသာသူခေါ်လည်း
မရနိုင်၊ ကြွေအန်ကစားရာ၌ ပစ္စည်းသာမက လူပါ ဆုံးရှုံးခြင်းသည် ကောင်း
မွန်စွာ ကျင့်ကြံနေထိုင်သူထို့ကို ပြစ်မှားခြင်းနှင့် စာလျှင် မပြောပလောက်၊
မကောင်းသော စိတ်ထား၍ နှုတ်အားဖြင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား ကဲ့ရဲ့လျှင်
ငရဲ၌ နိရဗ္ဗာနပမာဏပေါင်း များစွာ ခံရလတ္တံ့ ဟု တုရုဗြဟ္မာက ကောကာလိက
ရဟန်းအား ပြောကြားခြင်း

၁၈၂

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၁၀-ကောကာလိကသုတ်

၂၁၂။ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်တို့သည် ယုတ်မာသော အလိုရမက်လည်းရှိ၊ ရှိသည့်အတိုင်း ယုတ်မာသောအလိုသို့ လိုက်ကြကြောင်း ကောကာလိက၊ က ဘုရားရှင်အား ၃-ကြိမ်တိုင်တိုင် လျှောက်ထားသောအခါ ဘုရားရှင်ကလည်း လျှောက်ထားသည့်အကြိမ်အတိုင်း ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့သည် သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသူများဖြစ်၍ ၎င်းတို့ကို ကြည်ညိုအကြောင်း ဘုရားက တိုက်တွန်းသောကြောင့် ကောကာလိကသည် ဘုရားအပါးမှ ဖဲသွားရာ များ မကြာမီ ၎င်းကိုယ်၌ မုန်ညင်းစေ့ခန့် အဖုအပိမ့်ထ၍ ထိုနောက် တစတစ ပဲနောက်စေ့ စားတော်ပဲစေ့ ဆီးစေ့ ရှစ်ရှားသီး၊ ဥသျှစ်သီးငယ်၊ ဥသျှစ်သီးကြီး ခန့် ကြီးလာပြီးလျှင် သွေး ပြည် ယိုစီးသည်အထိ ပေါက်ကွဲကာ သေဆုံး၍ ပဒုမဇရဲ၌ ကျရောက်ခြင်း ၁၀၂-၃

၂၁၃။ ကောကာလိက ကျရောက်သော ပဒုမဇရဲ၏ ငရဲသက်ကို ဥပမာပြု၍ ဘုရားက ဟောကြားခြင်း ၁၀၄-၅

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-သနက္ခမာရသုတ်

၂၁၄။ အန္တယ်ကို အောက်မေ့သူတို့တွင် မင်းမျိုးသည် လူ့လောက၌ အမြတ်ဆုံး (အတော်ဆုံး)၊ လူ့လောက နတ်လောက၌ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့် ပြည့်စုံသူသည် အမြတ်ဆုံး ဟု သနက္ခမာရ လျှောက်ထားချက်ကို မြတ်စွာဘုရား ကျေနပ် နှစ်သက်တော်မူခြင်း ၁၀၆

၂-ဒေဝဒတ္တသုတ်

၂၁၅။ ငှက်ပျောသီးသည် ငှက်ပျောပင်ကို ဝါးသီးသည် ဝါးပင်ကို ကျူသီးသည် ကျူပင် ကို အဿတိုရ်မြင်းမ၏ ကိုယ်ဝန် (ကလေး) သည် ၎င်း၏မိခင် မြင်းမကို သတ်သကဲ့သို့ ပူဇော်သက္ကာရသည် ယုတ်မာသောသူကို သတ်တတ်၏ ဟု သံဃာ သင်းခဲ့၍ ဒေဝဒတ် ဖဲသွားကာစချိန်၌ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာက ဘုရားအားလျှောက် ထားခြင်း ၁၀၆

၃-အန္တကမိန္ဒသုတ်

၂၁၆။ သံယောဇဉ် ၁၀-ပါးမှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် တောကျောင်းနေရန် အကယ်၍ တောကျောင်း၌ မဇ္ဈေလျော်လျှင် ကိုယ်နှုတ် ၂-ပါးကို စောင့်ထိန်း၍ သံဃာ အလယ်ဝယ် သတိပြည့်စုံစွာဖြင့် နေရန်ကောင်းကြောင်းဟူသော ဝိရိယပဋိ

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

သံယုတ္တဂါထာကို၎င်း၊ ကိမ်စဉ်လှည့်ပတ်ကာ ဆွမ်းရပ်ဖို့ ဣန္ဒြေကို စောင့်ထိန်းလျက် မှင့်ကျက်သော ဣန္ဒြေနှင့်ပြည့်စုံဖို့ သတိလည်းရှိဖို့ ဝဋ်ဆင်းရဲမှလွတ်မြောက်လိုစိတ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို နှလုံးသွင်းကာ တောကျောင်း၌နေဖို့ ဟူသော ဘိက္ခုာစာရဂါထာကို၎င်း ဘုရားရှေ့မှောက်၌ သဟမ္ပတိက ဘုရားအား လျှောက်ထားခြင်း ၁၈၇

၂၁၇။ မှောင်ကလည်းမဲ ကြောက်မက်ဖွယ် မြွေကင်းသန်း စသည်ကလည်းပေါ မိုးကလည်းချုန်း လျှပ်တွေကလည်း ပြက်သည့်အရပ်၌ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း ကင်းစွာ ထိုင်နေသော ရဟန္တာ ၁၂၀၀-သောတာပန် ၁၁၀-နှင့် ဝိဝဇ္ဇနိသီတကုသိုလ်အဖို့ ရှိသူတို့ကား မုသားမလွတ်မည်စိုး၍ မည်၍ မည်မျှဟု မသတ်မှတ်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်တွေကို တဆင့်ပြောမဟုတ် ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ဘူးပါသည်ဟုလည်း သဟမ္ပတိက လျှောက်ထားခြင်း (အဋ္ဌကထာနှင့်တဲရှုလျှင် ပို၍ ရှင်းမည်။) ၁၈၇-၈

၄-အရုဏဝတီသုတ်

၂၁၈။ ဘုရားရှင်ရှေ့မှောက်၌ အဘိဘူရဟန်းက ဗြဟ္မာတို့အား တရားဟောကြားသဖြင့် အံ့ဩဘွယ်ကောင်းလေစွ ဆရာရှင်ရှေ့မှောက်၌ တပည့်ဖြစ်သူက တရားဟောကြားဘိ၏ဟု ကဲ့ရဲ့သောကြောင့် ဘုရားရှင်၏ စေခိုင်းချက်အရ ဗြဟ္မာတို့တုန်လှုပ်ထိပ်လန့်စေရန် ကိုယ်ခန္ဓာအောက်ပိုင်းကိုသာ မြင်စေ၍တမျိုး အထက်ပိုင်းကိုသာထင်ရှားစေ၍တဖုံ ထပ်မံ၍ တရားဟောကြားသောအခါ တန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးမားပါပေစွ ဟု အံ့ဩခြင်း နှစ်သက်ခြင်း ဖြစ်ကြပုံ ၁၈၉

၂၁၉။ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌တည်လျက် တသောင်းသော လောကဓာတ်ကို အသံဖြင့်သိစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်ဟု ဘုရားတပည့်တော် (လူ့ပြည်မှာတုံးက) ရဟန်းပရိသတ်အား ပြောဆိုခဲ့ဘူးသည်ကို ရှင်တော်ဘုရား မှတ်မိသိရှိတော် မူပါသေးသလား ဟု အဘိဘူရဟန်းက ဗုဒ္ဓအား လျှောက်ထားသောအခါ ထိုစဉ်အခါ သင်ပြောဘူးသည့်အတိုင်း သိစေသို့ရန် အချိန်တန်ပြီဟု ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူသဖြင့် ကြိုးစားကြမပျင်းမရိ အားထုတ်ကြ မနားမနေ ဆက်လက် လုံးပမ်းကြ ဆင်ပြောင်သည်ကျူအိမ်ကိုဖျက်ဆီးဘိသို့ သေမင်း၏စစ်သည်ကို တိုက်ဖျက်ပစ်ကြ ဤသာသနာ၌ မမေ့မလျော့နေလျှင် ခန္ဓာကိုယ် အဖန်ဖန် မဖြစ်တော့ပဲ ဆင်းရဲကုန်ဆုံးလတ္တံ့ ဟု တသောင်းသော လောကဓာတ်ကို အသံဖြင့် သိစေခြင်း ၁၉၀

၂၂၀။ လူ့ပြည်သို့ပြန်လည်ရောက်ရှိသောအခါ သီတိဘုရားရှင်က ဗြဟ္မာပြည်၌ ရပ်တည်လျက် ဟောကြားသောအဘိဘူရဟန်း၏ တရားသံကိုကြားရ၏လောဟု မေးတော်မူသဖြင့် ကြားရကြောင်း ရဟန်းတို့ကဖြေကြလေလျှင် ဘယ်ပုံကြားကြရသနည်းဟု ထပ်မံမေးတော်မူသောကြောင့် အာရမ္မဏနိက္ကမထ။ပ။ ဂုက္ခဿန္တိ ဗျာဓိမတိ ဟုကြားကြရကြောင်း ရဟန်းတို့ကလျှောက်ထားကြခြင်း ၁၉၀-၁

ဦးဓဇ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၅-ပရိနိဗ္ဗာနထုတ်

- ၂၂၁။ ဗုဒ္ဓရှင်တော်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီး အချိန်၌ ချစ်သားရဟန်းတို့ သင်္ခါရတရားတို့ သည် ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိကြသည် (ထို့ကြောင့်) မမေ့မလျော့သော သတိဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို ဖြစ်စေရန်ကြကုန်လော့ နောက်ဆုံးပိတ်အမှာစကားဟောကြားတော်မူပြီးနောက် ပဌမဈာန်မှ နိရောဓ သမာပတ်တိုင်အောင် ဝင်စားပြီးလျှင် နိရောဓသမာပတ်မှ ပဌမဈာန်တိုင်အောင် အဆင့်ဆင့်ထစေ၍ ပစ္စဝေက္ခဏာဝီထိ၏ အခြားမဲ့၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူခြင်း ၁၉၁-၂
- ၂၂၂။ ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ကို အကြောင်းပြု၍ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ၊ သိကြား၊ အရှင်အာနန္ဒာတို့ အသီးသီး မြွက်ဆိုကြူးရင့်ကြသော သံဝေဂဂါထာများ ၁၉၂-၃

၇-ဗြာဟ္မဏသံယုတ်

၁-အရဟန္တဝဂ်

၁-ဓနုဇ္ဈာနီသုတ်

- ၂၂၃။ ဘာရဒွါဇဂေါတ္တပုဏ္ဏားကြီး စားဖို့ရန် ထမင်းယူလာစဉ် ခြေချော်သွားသဖြင့် (သူများနည်းတူ အမယ်လေး စသည် မတပဲ) နမောတဿ။ပ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ဟု ၃-ကြိမ်ကျူးရင့်သဖြင့် အယုတ်မဦးတည့်ရာ (သူ့) ဦးပြည်း ရဟန်း၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတွေကို လျှောက်ရွတ်နေသည် (ဒါလောက်ရှိလှ) သူယုတ်မ၏ ဆရာအပေါ် အပြစ်တင်လိုက်ဦးမည်ဟု ဘာရဒွါဇကပြောသောအခါ အကျွန်ုပ်၏ ဆရာဘုရားအပေါ် အပြစ်အနေဖြင့် စွဲချက်တင်နိုင်သူ နတ်လူ ဗြဟ္မာသတ္တဝါရယ်လို့ တယောက်မျှ မရှိ မယုံလျှင် ဘုရားထံသွားကြည့် သိလိမ့်မည်ဟု ဓနုဇ္ဈာနီပုဏ္ဏေးမက ပြန်ပြောခြင်း ၁၉၄
- ၂၂၄။ ဓနုဇ္ဈာနီ၏ ပြောစကားကြောင့် စိတ်ဆိုးကာ ဘုရားထံသို့သွား၍ ကိံသုခေတွာ သုခံသေတိ-စသည်ဖြင့် မေးမြန်းသဖြင့် ဘုရားက ကောဓံသေတွာ သုခံသေတိ-စသည်ဖြေဆိုတော်မူသောအခါ သဘောကျကျေနပ်သည့်အတွက် ရှင်ရဟန်းပြု၍ တရားအားထုတ်သောကြောင့် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ (ဘာရဒွါဇပုဏ္ဏား) ရောက်ရှိသွားခြင်း ၁၉၅

၂-အက္ခောသသုတ်

- ၂၂၅။ နောင်တော်ဘာရဒွါဇဂေါတ္တ ဘုရားထံ ရဟန်းပြုသွားပြီတဲ့ဟူသော သတင်းကို ကြား၍ မြတ်စွာဘုရားအား ဗုဒ္ဓိယဉာဏ်သော စကားလုံးတို့ဖြင့် ဆွဲရေးခြိမ်းချောက်သောအခါ သင့်ထံလာသော ဧည့်သည်တို့အား နှစ်သက်စရာပြောပြခြင်း

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

ညှဉ်းခံ ကျွေးမွေးပါလျက် မစားခဲ့လျှင် ထိုခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့သည် သင့်အတွက် သက်အဖို့ပင် ဖြစ်သကဲ့သို့ သင်၏ ဆဲရေးခြိမ်းချောက်မှုကို တုံ့ပြန်သောအားဖြင့် လက်မခံလျှင် (ငါသင်၏ ဆဲရေးမှုကိုသည်းခံနေခဲ့လျှင်) သင်၏ ဆဲရေးခြိမ်းချောက်မှုသည် သင့်အဖို့ သင့်အတွက်သာဖြစ်၏ဟု ဗုဒ္ဓက အကြွေသကဘာရဒွါဇအား မိန့်တော်မူခြင်း

၁၉၅-၆

၂၂၆။ အထက်ပါအတိုင်း ဘုရားက မိန့်တော်မူပါလျက် မင်းနှင့်တကွသော ပရိသတ်က မြတ်စွာဘုရားသည် (ဆဲရေးတတ်သော ဒေါသစသော) ကိလေသာတို့မှကင်းဝေးနေပြီ ဟု သိသော်လည်း အကြွေသကဘာရဒွါဇကား မြတ်စွာဘုရားသည် ကိသဝတ္ထ ရသေ့တို့လို စိတ်ဆိုး ကျိန်ဆဲတတ်သည် ဟု ယူဆပြောကြားနေသောကြောင့် ကိုယ်ကိုယ်လည်း ဆုံးမ တရားနှင့်အညီလည်းနေ ကိလေသာတို့မှကင်းဝေးငြိမ်းအေးပြီးသောသူ၏ သန္တာန်၌ အဘယ်မှာ အမျက်ဒေါသရှိတော့အံ့နည်း၊ အမျက်ထွက်နေသည်ကိုတုံ့ပြန်အမျက်ထွက်လျှင် ယုတ်မာခြင်းတမျိုးပင်၊ စိတ်ဆိုးနေသူကို တုံ့ပြန်စိတ်မဆိုးလျှင် အောင်နိုင်ရန်ခဲယဉ်းသော စစ်ပွဲကိုအောင်နိုင်မှုတမျိုးပင် စသည်ဖြင့် ဟောကြားတော်မူမှ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ကာ ဘုရားထံ ရဟန်းပြု၍ တရားအားထုတ်သဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်သွားခြင်း

၁၉၇

၃-အသုရိန္ဒကသုတ်

၂၂၇။ အသုရိန္ဒကဘာရဒွါဇသည် ဘာရဒွါဇဂေါတ္တ ဘုရားထံ ရဟန်းပြုသွားပြီးတဲဟူသောသတင်းကိုကြားလေလျှင်(အကြွေသကဘာရဒွါဇနည်းတူ)ဘုရားအား ဆဲရေးခြိမ်းချောက်ပြန်၏။ ယင်းသို့ ဆဲရေးပါလျက် မြတ်စွာဘုရားက ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသောအခါ ရဟန်းဂေါတမ ရူးပေါ့ဟု ပြောဆိုသောကြောင့် လူမှိုက်သည် ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ပြောဆိုရလျှင် နိုင်သည်ဟု မှတ်သင်၏။ သည်းခံခြင်း၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိသူသည် သည်းခံခြင်းသည် အောင်မြင်ခြင်းဟုယူဆ၏ စသည်ဖြင့် ဟောကြားသောကြောင့် အသုရိန္ဒကဘာရဒွါဇလည်း ရဟန္တာ ဖြစ်သွားခြင်း

၁၉၇-ဂ

၄-ဗိလင်္ဂိကသုတ်

၂၂၈။ ဘာရဒွါဇဂေါတ္တ ဘုရားထံ ရဟန်းပြုသွားသော သတင်းကို ကြားသော်လည်း အခြားသူတို့ကဲ့သို့ ဆဲရေးကြိမ်းမောင်းခြင်းမရှိပဲ ဆိတ်ဆိတ်နေသော ဗိလင်္ဂိကဘာရဒွါဇ၏ စိတ်အကြံကို သိတော်မူသဖြင့် ယော အပ္ပဒုဋ္ဌဿ။ပ။ ပဋိဝါတဝ ခိတ္တော ဟူသော ဒေသနာကို ဟောကြားသောကြောင့် ဗိလင်္ဂိကဘာရဒွါဇလည်း ရဟန္တာဖြစ်သွားခြင်း

၁၉၈

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၅-အဟိံသကသုတ်

- ၂၂၉။ အဟိံသကသည် မြတ်စွာဘုရားအား တပည့်တော် အဟိံသကပါလုရား ဟု နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် သူ၏အမည်ကို ထုတ်ဖော် လျှောက်ထားသောအခါ ကိုယ် နှုတ် စိတ်ထို့ဖြင့် သူတပါးကို မညှဉ်းအဲခဲ့လျှင် အဟိံသက ဟူသော အမည်အား လျော်စွာ အဟိံသက အစစ် သင်ဖြစ်ရာ၏ ဟု မိန့်တော်မူခြင်း ၁၉၈
- ၂၃၀။ ဇိတောကို ရှုံးသည်ဟု အနက်ယောဇနာခြင်းသည် သင့်မြတ်ကြောင်း ရှင်းပြခြင်း ၁၉၈

၆-ဇေဋ္ဌာသုတ် (မထူး)

၇-သုဒ္ဓိကသုတ်

- ၂၃၁။ ပဉ္စဝိဓ နိယမ သီလနှင့် အစာမစားခြင်းစသော အကျင့်ရှိသော်လည်း ဝေဒ သုံးပုံ ဟု ဆိုအပ်သော ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် အမျိုး အကျင့် ဟူသော စရဏ မပြည့်စုံလျှင် ထိုသူသည် ဗြာဟ္မဏအမည်ကို ခံယူစေကာ စင်ကြယ်သူမဟုတ် ဟု ဗုဒ္ဓအား သုဒ္ဓိကဘာရဒွါဇက လျှောက်ထားသောအခါ စင်ကြယ်ပါသည် ဟု အကြိမ်များ စွာ အသံကောင်း ဟစ်သော်လည်း ယောက်သွားပုပ်ကဲ့သို့ အတွင်း၌ ကိလေသာ ဖြင့် ပုပ်နေသော ကာယ ဒုစရိုက် စသည်ဖြင့် ညစ်ညူးနေ၊ ဝါကြွား ပလွှားမှုကို မှီနေလျှင် မည်သည့်အမျိုးဇာတ်ဖြစ်စေကာမူ ဗြာဟ္မဏအမည်မရနိုင် အားထုတ် အပ်သော လုံးလ တည်တန့်ခိုင်မြဲသော ဇွဲရှိသည့်ပြင် နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ် သော စိတ်ရှိသူကိုသာ စင်ကြယ်ခြင်းသို့ရောက်သူ (ဝါ၊ ဗြာဟ္မဏ) ဟု ခေါ်ဆို နိုင်ကြောင်း ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း ၁၉၉

၈-အဂ္ဂိကသုတ်

- ၂၃၂။ အဂ္ဂိဟုတ္တပုဒ်၏ ဟောနက်ကို ဌ၊ ဒွါနှင့် အညီ ရှင်းလင်းချက်နှင့် အဂ္ဂိကဘာရဒွါဇ၏ ဗြာဟ္မဏ၊ ဗုဒ္ဓ၏ ဗြာဟ္မဏ၊ သဒ္ဓါခြင်း တူသော်လည်း အဓိပ္ပါယ် အယူအဆခြင်း မတူညီပုံ ၂၀၀
- ၂၃၃။ ဗုဒ္ဓ၏ အလိုကျ ဗြာဟ္မဏပုဒ်နှင့် စပ်သော အဓိပ္ပါယ်အယူအဆကို ကြားသိရ သောအခါ ကျေနပ်သဖြင့် နို့၊ ဓားဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးရန် လျှောက်သော်လည်း ဂါထာသီဆို၍ ရအပ်သော အစားအာဟာရကို ဗုဒ္ဓတို့သည် လက်ခံရိုးမရှိဟု ပယ်မြစ်တော်မူ၍ စက်ဆုတ်ဖွယ် အမူအရာမှ ကင်းဝေးတော်မူသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား လုပ်ကျွေးဖို့ တိုက်တွန်းတော်မူခြင်း ၂၀၁

၉-သုန္ဒရိကသုတ်

- ၂၃၄။ မီးပူဇော်ပြီးနောက် အကျန်အကြွင်းကို မည်သူအား ကျွေးရပါအံ့နည်း ဟု လှည့် လည် ရှာဖွေသောအခါ ခေါင်းမြီးခြုံ၍ ထိုင်နေသော မြတ်စွာဘုရားကို မြင်၍ သွားရာ အနားရောက်မှ ဦးပြည်းမှန်း သိသဖြင့် အညံ့စား ဦးပြည်းကြီးပါ

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

တကားဟု ကဲ့ရဲ့ ရွတ်ချကာ နောက်သို့ ပြန်ဆုတ်ခဲ့၏။ ပြီးမှ ဦးပြည်းနှင့်
ငြာဟူဏလည်း တချို့တလေ ရှိတတ်သေးသည် ဟု စဉ်းစားမိ၍ ဘုရားထံ ပြန်
လာကာ အရှင်သည် အဘယ်ငါတို့ရှိပါသနည်း ဟု ဗုဒ္ဓအား သန္တရိကဘာရဒွါဇ
က မေးမြန်းခြင်း

၂၀၂

၂၃၅။ ပုဏ္ဏားက ဇာတ်ကို မေးမြန်းသောအခါ ဇာတ်ကို မမေးဖို့ အကျင့်ကိုသာ မေးဖို့
အမျိုးယုတ်သည့်တိုင်အောင် ဓိတိမန္တ ဟိရိမန္တ အာဇာနီယ ဖြစ်၍ ယဉ်လည်း
ယဉ်ကျေး လူနေနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား ပူဇော်ဖို့ ဗုဒ္ဓက
မိန့်တော်မူခြင်း

၂၀၂

၂၃၆။ မီးပူဇော်ကြွင်းကို ဘုရားအား လှူသော်လည်း ငြင်းပယ်တော်မူသဖြင့် ယင်းသို့
ဖြစ်လျှင် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ပူဇော်ရမည်နည်းဟု မေးမြန်းသောအခါ ဤ
မီးပူဇော်ကြွင်းကို စား၍ အစာကြေမည့်သူ ငါဘုရားနှင့် ငါဘုရား၏သာဝက
မှ လွဲ၍ မည်သူ့ကိုမျှ မြင်တော်မမူ သို့ဖြစ်၍ ပိုးမရှိသောရေ စိမ်းစိုသောမျက်
မရှိသော နေရာတို့၌ စွန့်ပစ်လောဟု မိန့်တော်မူခြင်း

၂၀၃

၂၃၇။ ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း မီးပူဇော်ကြွင်းကို စွန့်ပစ်သောအခါ စိဋ်စိဋ်မည်လျက်
အခိုးပြင်းစွာ ထခြင်း

၂၀၃

၂၃၈။ ဝိနာ အညတြအယှဉ် ဒု-တ ပဉ္စမိမ္မ ဆဋ္ဌိဖြင့် ထူးထူးဆန်းဆန်းရှိနေပုံ ပဓာနဝါကျ၌
အာလုပ်ပါပြီး ဖြစ်လျက် အပဓာနဝါကျ၌ ထပ်၍ ပါနေပုံကို ဖော်ပြခြင်း

၂၀၃

၂၃၉။ ထင်းမီးပူဇော်ခြင်းကို စင်ကြယ်ကြောင်းအကျင့်ဟု မယူဆဖို့ ထင်းမီးရှိခြင်း
သည် အရိယာတရားနှင့် တခြားစီသာဖြစ်၍ ၎င်းအလုပ်ကို စွန့်ကာ အဇ္ဈတ္တ
သန္တာန်၌ဉာဏ်တည်းဟူသောမီးကို ထွန်းပေးဖို့ စသည်ဖြင့် ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း

၂၀၄

၂၄၀။ ပဌမေကဝစနန္တ ဥတ္တမဝါစကသမ္ဘိ တတိယာ ဗဟုဝစနန္တသမ္ဘိဟု ၂မျိုးရှိ
ကြောင်း ဌ၊ ဇိုကုံး၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်း

၂၀၄

၁၀-ဗဟုဝိတရသုတ်

၂၄၁။ နွားပျောက်၍ လိုက်ရှာစဉ် တောကြီးမျက်မဲဝယ် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားဖြင့် ထိုင်နေ
တော်မူသော ဘုရားကို တွေ့မြင်သောအခါ နွားအတွက် ငါ့မှာ ဒုက္ခရောက်
သော်လည်း ဤရဟန်းကား နွားမရှိသည့်အတွက် ချမ်းသာစွာနေရပုံပေါ်၏။
ငါ့မှာ နှမ်းခင်းအတွက် သောကရောက်ရသော်လည်း ဤရဟန်းက နှမ်းခင်းမရှိ
သည့်အတွက် ချမ်းသာနေပုံ ပေါ်၏။ ကျီကြဝ၌ ကြွက်တွေမြူးထူးမှုကြောင့်
ငါ့မှာ ဒုက္ခရောက်ရသော်လည်း ဤရဟန်းကား ကျီကြမရှိသည့်အတွက်ချမ်း
သာပုံပေါ်၏။ အိပ်ရာမြက်ခင်းရှိသည့်အတွက် ကြမ်းပိုးကိုက်ခဲမှုဖြင့် ငါ့မှာ ဒုက္ခ
ရောက်ရသော်လည်း ဤရဟန်းကား အိပ်ယာမရှိမှုကြောင့် ချမ်းသာပုံ ပေါ်၏။
သားသမီးအတွက် ငါ့မှာ ဒုက္ခရောက်ရသော်လည်း ဤရဟန်းကား သားသမီး

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

မရှိသည့်အတွက် ချမ်းသာပုံပေါ်၏။ မျက်စိနီကြောင်ကြောင်နဲ့ မဲ့မည်းစွဲနေသော မယားကသော်မှ ခြေဖြင့် ကန်၍ ငါ့ကိုနှိုးသေး၏။ ဤရဟန်းကား မယားမရှိသည့်အတွက် ချမ်းသာပုံပေါ်၏။ မနက်လင်းလာလျှင် ကြွေးရှင်တွေ ဝိုင်းဝိုင်းလယ်အောင် တောင်းရမ်းမှုကြောင့် ငါ့မှာ စိတ်ဆင်းရဲရသော်လည်း ဤရဟန်းကား ကြွေးကင်းသည့်အတွက် ချမ်းချမ်းသာသာနေရဟန်တူ၏ဟု ဘာရဒွါဇဂေါတ္တက မှတ်ချက်ချခြင်း

....

....

၂၀၅-၇

၂၄၂။ အဇ္ဇသဋ္ဌိပုဒ်ကို ဌ-ဋီတို့ဖြင့် ရှင်းလင်း၍ ရုပ်ပြီး ပြဆိုခြင်း

....

၂၀၆

၂-ဥပါသကဝဂ်

၁-ကသိဘာရဒွါဇသုတ်

၂၄၃။ အကျွန်ုပ်သည် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုး နွားအားကိုးဖြင့် စားသောက်သကဲ့သို့ သင်လည်း ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးစားလောဟု လျှောက်သောအခါ ငါလည်း ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးစားသူဟု ဗုဒ္ဓက ကသိဘာရဒွါဇအား မိန့်ကြားခြင်း

....

၂၀၈

၂၄၄။ သင့်ကိုယ်သင် လယ်သမားဟု ပြောသော်လည်း လယ်သမားနှင့်ပတ်သက်သော အသုံးအဆောင်ကြိယာတခုမှလည်း မတွေ့မြင်ရပါကလား ဘာကို အထောက်အထားပြု၍ သင့်ကို လယ်သမားဟု ယုံကြည်ရပါမည်နည်းဟု လျှောက်ထားသဖြင့် သဒ္ဓါ ဗီဇ တပေါ ဝုဋ္ဌိ (သဒ္ဓါသည် မျိုးစေ့ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလသည် မိုးရေ) စသော ဂါထာဖြင့် ဗုဒ္ဓက ပြေဆိုခြင်း

....

....

၂၀၉

၂၄၅။ ကာယဂုဏ္ဏော ဝစီဂုဏ္ဏော၊ အာဟာရေညဒရေ ယတော။ သစ္စံကရောမိ နိဒ္ဒါနံ၊ သောရစ္စံ မေ ပမောစနံ။ ဟူသော ဂါထာကို တပါဒစီ အဓိပ္ပါယ်ပေါ်လွင်အောင် ရှင်းပြခြင်း၊ ဓရဓောရယုဒိယောဂက္ခေမပုဒ်တို့ကိုလည်း ဌ-ဋီတို့ဖြင့် ရုပ်ပြီး အနက်ပေးပုံတို့ကို ရှင်းပြခြင်း

....

....

....

၂၁၀

၂-ဥဒယသုတ်

၂၄၆။ ဆွမ်းခံကြွလာသော မြတ်စွာဘုရားအား ၃-ရက်တိုင်တိုင် သပိတ်ပြည့်လောင်းလှူပြီးနောက် တတိယမြောက်နေ့ဝယ် ဤရဟန်းဂေါတမသည် ရသာရိဒ္ဓိ ခုံမင်တပ်မက်မောသူ (ရသဂိဒ္ဓ) ဖြစ်၍ အကြိမ်ကြိမ် အခေါက်ခေါက် ငါ့ထံ ဆွမ်းခံရောက်ရောက်လာပုံပေါ်သည်ဟု ဥဒယပုဏ္ဏားက လျှောက်ထားသောအခါ လယ်သမားသည် အဖန်ဖန် စိုက်ပျိုးရသကဲ့သို့ သူတောင်းစားသည် အဖန်ဖန် တောင်းရသကဲ့သို့ အလှူရှင်သည် အဖန်ဖန်လှူ၍ အဖန်ဖန် နတ်ပြည်သို့ ကပ်ရောက်ရသကဲ့သို့ နို့ ရည်ယူသူသည် အဖန်ဖန် နို့ ညှစ်ရသကဲ့သို့ နွားငယ်သည် မိခင်နွားထံ အဖန်ဖန်ကပ်ရောက်သကဲ့သို့ ပညာနဲ့ သူသည် အဖန်ဖန် တိရစ္ဆာန်

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

ဝမ်းသို့ ကပ်ရ ပဋိသန္ဓေ အို နာ သေတွေ့ကာ သုဿာန်သို့ အကြိမ်ကြိမ်ရောက်
ရကြောင်း၊ ပညာကြီးသူသည် မဂ်ရသဖြင့် ပဋိသန္ဓေ အို နာ သေတို့ အဖန်ဖန်
မဖြစ်ရကြောင်း ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း ၂၁၀-၁

၃-ဒေဝဟိတသုတ်

၂၄၇။ ဘုရားရှင်၌ လေနာရောဂါစွဲကပ်သဖြင့် အလုပ်အကျွေး ဥပဝါဏက ဒကာတယောက်
ထံ ရေနွေးအလှူ ခံသောအခါ ရေနွေးသာမက တင်လဲပါလှူလိုက်သဖြင့် ၎င်း
ရေနွေးကို ချိုး၍ တင်လဲကို ၎င်းရေနွေးဖြင့်ဖျော်ကာ ဘုဉ်းပေးသည်နှင့် တပြိုင်
နက် လေနာရောဂါ ပျောက်ငြိမ်းသွားခြင်း ၂၁၂

၂၄၈။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အား လှူလျှင် အကျိုးကြီး၍ မည်သို့လှူသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အလှူ
ဒါနသည် မည်သို့ အကျိုးပြီးပြည့်စုံပါသနည်း ဟူသော ဒေဝဟိတပုဏ္ဏား၏
အမေးကို ဗုဒ္ဓက ဖြေဆိုခြင်း ၂၁၂

၂၄၉။ ပူဇနေယျ၊ သက္ကဓရေယျ၊ အပစေယျ၊ ယောဝေဒိ ပုဒ်တို့ကို ရှင်းပြခြင်း ၂၁၂

၄-မဟာသာလသုတ်

၂၅၀။ သားလေးယောက်ကို ကြီးပွားအောင် စောင့်ရှောက် ကျွေးမွေးလာသော်လည်း
အိုမင်းမစွမ်းရှိသောအခါ သားလေးယောက်က အိမ်မှနှင်သဖြင့် စားရမဲ့ဝတ်
ရမဲ့ ဖြစ်နေသော မဟာသာလပုဏ္ဏားသည် ဘုရား၏ သွန်သင်ပေးချက်အရ
လူထုအစည်းအဝေး၌ သားလေးယောက်၏ ရက်စက်ပုံ အသုံးမကျပုံ ၎င်းကိုင်
ဆောင်အပ်သော တောင်ဝေး၏ အသုံးဝင်ပုံကို ပြောကြားသောကြောင့် သား
လေးယောက်တို့က ပြန်လည်ဂရုစိုက်ခြင်း ၂၁၃-၄

၅-မာနတ္ထဒ္ဓသုတ်

၂၅၁။ ဆရာ၊ အမိ၊ အဖ၊ အကိုရင်းကိုသော်မှ ကျိုးနွံရှိသေမှုမရှိသော မာနတ္ထဒ္ဓ ပုဏ္ဏား
သည် ဘုရားထံရောက်၍ ဘုရားက အကျိုးလိုလားနေသူတယောက်အဖို့ မာန
မထားသင့်ကြောင်း အကျိုးစီးပွားကို မြှော်လင့်၍လာသူသည် အကျိုးစီးပွားကို
သာ တိုးတက်စေရာသည်ဟု မိန့်တော်မူကာမျှဖြင့် ဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို
ဦးစွာရုံမက ခံတွင်းဖြင့် စုတ်ခြင်း ၂၁၄-၅

၂၅၂။ မာနမထားသင့်သောပုဂ္ဂိုလ် အရိအသေပြုသင့်သောပုဂ္ဂိုလ် ပူဇော်သင့်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ညွှန်ကြားပါရန်လျှောက်သဖြင့် (က) အမိ (ခ) အဖ (ဂ) အကို
(ဃ) ဆရာ (င) ရဟန္တာ တို့ကို ညွှန်ကြားတော်မူခြင်း ၂၁၆

၆-ပစ္စနိကသုတ်

၂၅၃။ ညစ်ညူးသောစိတ်၊ ချုပ်ချယ်လိုသောစိတ်၊ ဆန့်ကျင်ဖက်ပြောရမှ ကျေနပ်သော
စိတ်ရှိသူသည် တရားနာသော်လည်း မသိနိုင်၊ ချုပ်ချယ်လိုသောစိတ် စသည်

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

နှင့် အမျက်ဒေါသကိုပယ်စွန့်မှ ဟောကြားမည့်တရားကို နားလည်နိုင်သည်ဟု
တဖက်သားအား အမြဲတန်းဆန့်ကျင်ရန်စိတ်ကူးနေသော ပစ္စုပ္ပန်ပုဂ္ဂိုလ်များအား
ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း

၂၁၇

၇-နဝကမ္မိကသုတ်

၂၅၄။ အင်းကြင်ပင်ရင်း၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားဖြင့် သီတင်းသုံးနေသောဘုရားအား သင်
ဘာလုပ်နေသလဲ အလုပ်မရှိပဲ တယောက်ထည်းတောထဲ၌ မွေ့လျော်မှု(ဘယ်ပုံ)
ရသနည်း ဟု မေးသဖြင့် ဗုဒ္ဓက ကိလေသာဟူသော တော ကိလေသာဟူ
သော ငြောင့်ကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်တောက်ထားသောငါသည် ကိလေသာငြောင့်
မရှိသည့်အတွက် မမွေ့လျော်မှုကိုပယ်၍ တယောက်ထည်း မွေ့လျော်နေပါ၏။
ဘာအလုပ်မှ ပြုလုပ်ရန်မရှိပါဟု လောကီဗာဟိရအလုပ်ဖြင့် တော၌ မွေ့
လျော်နေသော နဝကမ္မိကပုဂ္ဂိုလ်များအား ဖြေကြားခြင်း

၂၁၇-ဂ

၈-ကဋ္ဌဟာရသုတ်

၂၅၅။ ကြောက်စရာကောင်းသော လူသူမနီးတဲ့ တောနက်ကြီးထဲ၌ မလှုပ်မရွက် ပြေပြေ
ပြစ်ပြစ် (ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်) ဈာန်ဝင်စား၍နေဘိ၏။ တီးသံ မှုတ်သံ သီချင်းသံထို့
လုံးဝဆိတ်သည်းသော ဤတောကြီး၌ တယောက်ထည်းတည်း မပျင်းမရိဈာန်
ဝင်စား၍နေခြင်းသည် ဗြဟ္မာပြည် ဗြဟ္မာမင်း အဖြစ်သို့ ရောက်ဖို့အရေးဟု
ထင်၏ ဟူသော ထင်းခွေပုဂ္ဂိုလ်များ ကဋ္ဌဟာရ၏ လျှောက်ထားချက်ကို ဗုဒ္ဓက
ကျနစွာဖြေဆိုတော်မူခြင်း

၂၁၈-ဇ

၉-မာတုပေါသကသုတ်

၂၅၆။ မာတုပေါသကပုဂ္ဂိုလ်များအား မိဖကိုလုပ်ကျွေးခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးကိုဟော
ကြားတော်မူခြင်း

၂၁၉-၂၀

၁၀-ဘိက္ခုကသုတ်

၂၅၇။ အကျွန်ုပ်လည်း တောင်းစားသူ အရှင်ဂေါတမလည်း တောင်းစားသူ အကျွန်ုပ်တို့
၂-ဦး အသိုက်ထူးခြားပါသနည်း? ဟူသော အမေးကို ဗုဒ္ဓက ဖြေတော်မူပုံ(ဗြာဟ္မဏ
နှင့်ဘိက္ခု သို့မဟုတ် ရဟန်းနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ တောင်းစားတာခြင်းတူ၍ အသိုက်ထူး
သနည်းဟုလို)

၂၂၀

၁၁-သင်္ဂါရဝသုတ်

၂၅၈။ နေအခါ၌ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကို ညချမ်း၌ ရေချိုးခြင်းဖြင့် မျှောရာ
ဇောက်သည် (စင်ကြယ်စေသည်) ညအခါ၌ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကို နံနက်

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

ခင်း ရေချိုးခြင်းဖြင့် မျှောရာရောက်သည်ဟု ယုံကြည်ယူဆကြောင်း သင်္ဂီရဝ
ပုဏ္ဏားက ဗုဒ္ဓအား လျှောက်ထားခြင်း

၂၂၁

၁၂-ခေါမဒုဿသုတ်

၂၅၉။ မြတ်စွာဘုရားသည် သက္ကတိုင်း ခေါမဒုဿ နိဂုံးသို့ဆွမ်းခံကြစဉ် မိုးပေါက်ကျ
သဖြင့် ဗြာဟ္မဏဂဟပတိတို့ စည်းဝေးရာဇရပ်သို့ ဝင်ရောက်ချဉ်းကပ်တော်
မူသောအခါ ဦးပြည်း ရဟန်းယုတ်တို့သည် ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်စားတွေနည်း၊
အစည်းအဝေး၏ သဘောတရားကို သိကြမှာတဲ့လား ဟု ဗြာဟ္မဏဂဟပတိ
တို့ကပြောကြ၏။ ထိုပြောကြားချက်ကို အကြင်အစည်းအဝေး၌ ပညာရှိ
သူတော်ကောင်းများမပါ။ ထိုအစည်းအဝေးသည် အစည်းအဝေးမမည်၊
အကြင် သူတို့သည် မဟောတတ် မပြောတတ်ကုန်၊ ထိုသူတို့သည် ပညာရှိသူတော်
ကောင်းမဟုတ်ကုန်၊ ရာဂစသည်ကိုပယ်၍ တရားဓမ္မကို ဟောပြောတတ်သူတို့သာ
ပညာရှိသူတော်ကောင်းဟု ဗုဒ္ဓက ချေပခြင်း

၂၂၂

ဂ-ဝဂီသသံယုတ်

၁-နိက္ခန္ဓသုတ်

၂၆၀။ ရဟန်းဖြစ်စ အရှင်ဝဂီသ တပါးတည်း ကျောင်းစောင့်နေစဉ် ကောင်းစွာဖီးလိမ်း
ဝတ်စားထားသော မာတုဂါမတို့ ကျောင်းကြည့်ရန်လာကြသည်ကို တွေ့မြင်
ရသောကြောင့် ကိလေသာစိတ်ထကြွကာ (ရဟန်းဘဝ၌) မပျော်မွေ့စိတ်ဖြစ်
ပေါ်လာ၏။ ထိုအခါ ငါ၏ ကိလေသာစိတ်ထကြွသဖြင့် မပျော်မွေ့ မဖြစ်လာ
ခြင်းကို အခြားသူတို့ဖျောက်လို့ ပျောက်ဖို့မမြင် မိမိဘာသာ မိမိပယ်ဖျောက်
ရလျှင် ကောင်းမည်ဟု စဉ်းစားမိခြင်း

၂၂၃

၂၆၁။ “မာရ်နတ် အသင်းအပင်းမှ ကြမ်းကြုတ်သော ကာမဝိတက်တွေ ငါ့ထံပြေးဝင်
လာကြဟန်တူသည်။ ထင်ရှား ကျော်ကြားသော လေးသမား လေးထောင်တို့
သည် အကောင်းစား လေးတို့ကို ကိုယ်စီကိုင်၍ ပစ်သည်ထက်သာလွန်သော
မိန်းမတွေ အကယ်၍ လာကြသည်တိုင်အောင် ကိုယ်တရားနှင့် ကိုယ်နေလျှင်ငါ့ကို
မပစ်နိုင်ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန် လမ်းကြောင်း ဝိပဿနာ ဟူသော တရားကောင်း၌
ပျော်မွေ့နေသော ငါ့ကို ကိလေသာအယုတ်တမာ လာရောက် ချဉ်းကပ်စေကာ
မမြင်အောင် ကြိုးစားအံ့”ဟု အရှင်ဝဂီသကြုံးဝါးခြင်း

၂၂၄

၂-အရတိသုတ်

၂၆၂။ ရာဂစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ ဘိက္ခု(ရဟန်း)နှင့် မုနိရဟန်း နှစ်မျိုးကို
ကွဲပြားအောင် ခွဲခြား စဉ်းစားခြင်းဖြင့် အရှင်ဝဂီသသည် မိမိဘာသာ ရာဂစိတ်
ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း (စဉ်းစားပုံ-ငါးဂါထာ ကောင်းမွန်လေးနက်လှ၏)

၂၂၅

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၂၆၃။ သဒ္ဓိနိဿိတာ၌ သဒ္ဓိပုဒ် အဆုံးအဖြတ်ကို ဌာနီ ထို့ ဖြင့် ကိုးကားပြဆိုခြင်း ၂၂၁

၃-ပေသထသုတ်

၂၆၄။ ပညာမာန်ဖြင့် သိလဝန္တ ပုဂ္ဂိုလ်ထို့ကို မထိမဲ့မြင်ပြုပြီးနောက် နှလုံးမသာမယာ ဖြစ်ကာ၊ ၎င်းနှလုံးမသာမယာမှုကို အရှင်ဝဂီသ ပယ်ဖျောက်ပုံ။ (မာန်မာန ကြီးသူနှင့် ကျေးဇူးရှင်ကို ကျေးစွပ်သူထို့ ပိုမိုလေ့လာ ကြည့်ရှုသင့်၏။) ၂၂၆

၄-အာနန္ဒသုတ်

၂၆၅။ “ရာဂ မီးသည် တပည့်တော်ကို အမြဲလောင်မြှိုက်နေပါသည်။ ရာဂငြိမ်းကြောင်း တရားကောင်း ညွှန်ပြတော်မူပါ” ဟု လျှောက်ထားသဖြင့် ရာဂ နှိပ်စက်ခံရသူ တို့ ရှောင်ကွင်းရမည့်အရာနှင့် ရွတ်ပွားရမည့် တရားတို့ကို ရှင်အာနန္ဒာက ရှင်ဝဂီသအား ညွှန်ကြားခြင်း ၂၂၇

၅-သုဘာသိတသုတ်

၂၆၆။ “စကားအရာ အင်္ဂါလေးတန်” ဟု သည်နှင့်အညီ စကားကောင်း၏ အင်္ဂါလေး ရပ်ကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသောအခါ ရှင်ဝဂီသသည် မိမိ သူတပါး နှစ်ဦး သားကို မထိခိုက်သော စကားသည် စကားကောင်း မည်ကြောင်း၊ သူတပါး နှစ်သက်မည့် ချစ်ဖွယ်သော စကားကိုသာ ပြောသင့်ကြောင်း၊ သူတပါး၏ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို လျစ်လျူရှုကာ ချစ်ဖွယ်ရာစကားကိုသာ ပြောသင့် ကြောင်း၊ မှန်ကန်သော စကားသည် အမြိုက်သုဒ္ဓါနှင့် တူ၍ ရှေးသူတော် ကောင်းတို့၏ လက်သုံးဖြစ်ကြောင်း၊ သူတော်ကောင်းများသည် တရားနှင့်လည်း လျော်၍ အကျိုးစီးပွားလည်းရှိသော မှန်ကန်သော စကား၌ ရပ်တည်ကြောင်း လျှောက်ထားပြီးနောက် ဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေနိုင်သော ဘုရား၏ တရားစကားသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြောင်း နိဂုံးချုပ် လျှောက်ပြန် ခြင်း ၂၂၈-၉

၆-သာရိပုတ္တသုတ်

၂၆၇။ ရဟန်းတို့အား တရားဟောကြားပြီးသည်၏အဆုံး၌ တရားနာပရိသတ်တွင် တပါး အပါအဝင်ဖြစ်သော ရှင်ဝဂီသသည် ရှင်သာရိပုတ္တရာအား ထုတ်ဝေဒဏ္ဍ ဂါထာ တို့ဖြင့် လျှောက်ထားခြင်း ၂၃၀

၂၆၈။ ဥဒိရယိပုဒ်ကို အခြားနေရာ၌ “မြွက်ဆိုပြီ” ဟု ပြန်ဆိုသော်လည်း ဤနေရာ၌ ထကြွ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းအနက် ပြန်ဆိုသင့်ကြောင်း ရှင်းပြခြင်း.... ၂၃၀

ဦးချေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၇-ပဝါရဏာသုတ်

၂၆၉။ တခုသောလပြည့် (ဥပုသ်) နေ့၌ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်း ၅၀၀-တို့အား “ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်စရာ တစ်စရာ တစ်ခုသော ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာ တွေ့မြင်ခဲ့သော် ပြောကြားကြပါ” ဟု ဖိတ်ကြား (ပဝါရဏာပြု) သောအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာက “ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်စရာ တစ်ခုသောအမူအရာကိုမျှ မတွေ့မြင်ရပါ။ ရှင်တော်ဘုရားသည် သူတပါးတို့ မဖြစ်စေအပ်ဖူး မဟောကြားအပ်ဖူးသောမဂ်ကို ဖြစ်စေတတ် ဟောကြားတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ပါဘုရား၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် မဂ်တရား၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာတတ်သိနားလည်သူ ဖြစ်၍ အရှင်ဘုရား တပည့်များလည်း အရှင်ဘုရား မဂ်လမ်းစဉ်လိုက်ကြသူ မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသူများပါဘုရား၊ တပည့်တော် (သာရိပုတ္တရာ) ၌ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်စရာ တစ်ခုတရာတွေ့လျှင် ပဲ့ပြင်ပါရန် ဖိတ်ကြားပါသည်ဘုရား” ဟု ရှင်သာရိပုတ္တရာကလည်း ဘုရားရှင်အား ဖိတ်ကြားပြန်ခြင်း

၂၃၁

၂၇၀။ ယင်းသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ဖိတ်ကြားသောအခါ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်စရာမရှိကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓက မိန့်ကြားပြီးနောက် ရှင်သာရိပုတ္တရာအား “မဟာပညော ပုထုပညော” စသည်ဖြင့် ချီးကျူးရုံမက “စကြဝတေး၏ သားကြီးရတနာသည် အဘ၏ခြေရာကို နင်းနိုင်သကဲ့သို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း ငါဘုရား၏ ခြေရာကို နင်းနိုင်ပါပေသည်” ဟု မိန့်တော်မူခြင်း (အဓိပ္ပါယ်ပေါ်လွင်စေရန် စကားပရိယာယ် အဓိပ္ပါယ်မပျက်လှယ်ရေးလိုက်သည်)

၂၃၁-၂

၂၇၁။ တပည့်တော်မှတစ်ပါး ကျန်ရဟန်းပရိသတ်တို့၌ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်စရာရှိမရှိလျှောက်သောအခါ မရှိကြောင်း မိန့်တော်မူရုံမက ရဟန်းပရိသတ်၏ အဆင့်အတန်းကိုပါ ခွဲခြား မြှောက်ဆိုတော်မူခြင်း

၂၃၂

၂၇၂။ အထက်ပါ ပရိသတ်တွင် အပါအဝင်ဖြစ်သော ရှင်ဝဂီသသည်လည်း ရဟန်းပရိသတ်အား ထုတ်ဝေဒလ္လဂါထာတို့ဖြင့် ချီးကျူးလျှောက်ထားခြင်း

၂၃၂-၃

၈-ပရောသဟဿသုတ်

၂၇၃။ နိဗ္ဗာန်တရား ဟောကြားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ရဟန်းတထောင်ကျော် ခြံရံနေပုံ စသည်ကို ထုတ်ဝေဒလ္လ ဂါထာတို့ဖြင့် ရှင်ဝဂီသကရွတ်ဆိုလျှောက်ထားသောအခါ “ယခု ရွတ်ဆိုသော ဂါထာတို့ကို ရှေးက ကြိုတင်ကြံစည်ထားသလား သို့မဟုတ် အခုမှ ရွတ်တရက်ဖြစ်ပေါ်လှာသလား” ဟုမေးမြန်းတော်မူရာ ခုမှ ရွတ်တရက်ပေါ်လှာကြောင်း လျှောက်ထားသဖြင့် “ယင်းသို့ဖြစ်လျှင် ရွတ်ဆိုပြီးသည်ထက် ပိုမိုကဲလွန်စွာ ရွတ်ဆိုဦးလော့” ဟု မိန့်တော်မူသောကြောင့် “ဥဗ္ဗဂ္ဂပထ မာရဿ” စသော ဂါထာတို့ကို ထပ်၍ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားခြင်း

၂၃၃-၄

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၉-ကောဏ္ဍညသုတ်

၁၀-မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်

၁၁-ဂဂ္ဂရာသုတ်

၂၇၄။ ရှင်ဝဂီသက ရှင်ကောဏ္ဍည ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာနနှင့် မြတ်စွာဘုရားအား ချီးကျူး
သော ဂါထာများ ၂၇၅ ၇

၁၂-ဝဂီသသုတ်

၂၇၅။ ရှင်ဝဂီသသည် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်၍ မကြာမြင့်မီ မိမိဘဝဖြစ်စဉ်ကို အကျဉ်း
ချုံး၍ ဂါထာဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သုခကို ခံစားရင်း ကျူးရင့်ခြင်း ၂၇၈

၉-ဝနသံယုတ်

၁-ဝိဝေကသုတ်

၂၇၆။ ကာမဝိတက်သို့ကို မပြတ်ကြံစည်နေသော ရဟန်းတပါးကို ထောစိုးနတ်သားက
သနားစောင့်ရှောက်သောအားဖြင့် သင်သည် ဝိဝေက သုံးပါးကို လိုလား၍
တောသို့ ချဉ်းကပ်ဝင်ရောက်သူဖြစ်လျက် သင့်စိတ်သည် ဂေါရဇ္ဈတ္တမှ အပဖြစ်
သော ရူပါရုံ စသည်၌ ကျရောက်နေ၏။ လူ လူချင်း တပ်မက်မှုကို ဖျောက်ပစ်
လော့၊ ဖျောက်နိုင်လျှင် ခုဂကင်း၍ ချမ်းသာစွာနေရလတ္တံ့ စသည်ဖြင့် ဂါထာ
ကျူးရင့်၍ လျှောက်ထားခြင်း ၂၇၉

၂-ဥပဋ္ဌာနသုတ်

၂၇၇။ “အိပ်ခြင်းဖြင့် အကျိုးမရှိ၊ ထလော့၊ တဏှာမြှားစူးဝင်၍ ကိလေသာနာဖြင့်နာကျင်
နေသူအဖို့ အိပ်နေရန်မသင့်လျော်၊ အိပ်ချင်ခြင်း၏ အလိုအာသာနောက်သို့
မလိုက်ပါလေလင့်” ဟု တောစောင့်နတ်က လျှောက်ထားသောအခါ ကာမဂုဏ်
တို့သည် မြဲမြံခိုင်ခန့်သည်မဟုတ်ကုန်၊ ပညာခေါင်းပါးသူသာ ကာမဂုဏ်၌ တွေ့
ဝေသည်၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိ ၏ ငါ့ဥစ္စာဟု မစွဲလန်း မတပ်မက်သော ရဟန်းကို
အဘယ်မှာ (နေ၌အိပ်ခြင်းသည်) နှိပ်စက်နိုင်အံ့နည်း စသည်ဖြင့် ရဟန်းက
ပြန်လည်မိန့်ကြားခြင်း ၂၄၀

၂၇၈။ ရူပတောပုဒ်၌ ကတ္တုရုပ်၊ ကမ္မရုပ်၊ ကမ္မကတ္တုရုပ် ၃-မျိုးရှိကြောင်း ကျမ်းညွှန်း
ပြခြင်း ၂၄၀

၃-ကဿပဂေါတ္တသုတ်

၂၇၉။ မုဆိုးတယောက်အား ဆုံးမစကား ဟောကြားနေသော ကဿပဂေါတ္တရဟန်း
အား တောင် ရှို့ချပ်ကြား၌လည်း သွားလာနေရ၊ ပညာလည်းမဲ့ကြောင်းကျိုး

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

ခြင်းရာကိုလည်း သိနိုင်စိတ်ကင်းမဲ့သော မုဆိုးအား အခါမဟုတ် ဩဝါဒစကား မြက်ကြားနေသော သင့်ကို တော်တော်ညံ့ဖျင်းသော ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့် ကျွန်ုပ် ဉာဏ်အမြင်၌ ထင်မြင်မိသည်။ တရားဟောလဲ ကြားရုံရှိမည်။ အဓိပ္ပါယ်ကို သိမည်မဟုတ်။ ကြည့်လဲ ကြည့်ကြည့် ရှိမည်။ အကြောင်းကိုကား မြင်မည် မဟုတ်။ သင့်တန်ခိုးဖြင့် လက်ဆယ်ချောင်းကို မီးထွန်းပြစေကာ ဘာကြောင့် လင်းသည် ဟူသောအကြောင်းကိုကား သိမြင်နိုင်မည်မဟုတ်။ ထို မုဆိုး၌ ပညာ မျက်စိ လုံးဝ မရှိဟု တောစောင့်နတ်သားက လျှောက်ထားခြင်း

၂၄၁

၄-သမ္မဟုလသုတ်

၂၄၀။ သီတင်းဝါလကျွတ်သဖြင့် ဒေသစာရီ ကြွချီရန် တောအုပ်မှ ရဟန်းတို့ ဖဲကြကုန် သောအခါ “ရဟန်းတွေ ရှိစဉ်ကနှင့်မတူ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် ဖြစ်နေသော ရဟန်းတို့၏ နေရာတွေကိုမြင်ရသောကြောင့် ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ်ဟု ထင်၏။ ဗဟု သူတနှင့် ပြည့်စုံ၍ ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ် တရားစကားတို့ကို ဟောကြား တတ်သော ရှင်တော်ဂေါတမ၏ သာဝကတွေဟာ ဘယ်ရပ်ဌာနီ ဘယ်ဘယ်ဆီ များ ကြွမြန်းတော်မူရှာကြပါလိမ့်” ဟု တောစောင့်နတ်သားတယောက် လွမ်း တသသ ငိုကြွေးနေသောကြောင့် အခြားနတ်သားတယောက်က အချို့လဲ မာဂဓတိုင်း၊ အချို့လဲ ကောသလတိုင်း ဝဇ္ဇီတိုင်းတို့သို့ သားသမင်များသဖွယ် ကိုယ့်နေရာ ကိုယ့်ဌာန၌ ကပ်ငြိတယ်တာမူမရှိ ကြသွားတော်မူကြသည်ဟု ပြောကြားနှစ်သိမ့်စေခြင်း

၂၄၂

၅-အာနန္ဒသုတ်

၂၄၁။ အချိန်လွန်အောင် စကားပြောနေသော (ဂိဟိသညတ္တိဗဟုလ=လူတို့၌ သိစေမှု များနေသော) ရှင်အာနန္ဒာအား တောစောင့်နတ်က “သစ်ပင်တောချိုသို့ ဝင် ဖောက်၍ နိဗ္ဗာန်ကို စိတ်၌သွင်းကာ ဈာန်ဝင်စားနေပါ။ မေ့မေ့လျော့လျော့ မနေစမ်းပါလင့်၊ လူတွေနှင့် ဗလစ်ဗလစ်ပြောကြားနေခြင်းသည် ဘာမှအသုံး မကျပါ”ဟု လျှောက်ထားခြင်း (ရှင်အာနန္ဒာသော်မှ ဤသို့ လျှောက်ထား ခံရသည်)

၂၄၂-၃

၆-အနုရုဒ္ဓသုတ်

၂၄၂။ တာဝတိံသာတုံးက မိဖုရားဟောင်း ဖြစ်ဘူးသော ဇာလိနီနတ်သမီးက “ငါးဖြာ အာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်ပြည့်ပြည့်စုံစုံ နတ်သမီးအပေါင်းခြံရံလျက်နေခဲ့ရသော တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကို ပြန်လည်သတိရလိုက်စမ်းပါ”ဟု ရှင်အနုရုဒ္ဓါအား လျှောက်ထားသောအခါ “နတ်သမီးတွေဟာ ပဋိပတ်ဘက်ကလဲည့်၊ သက္ကာယ အစွဲအလန်းလဲအားကြီးကြပုံပေါ်သည်။ နတ်သမီးတို့၏ တောင့်တမှုခံရသော နတ်သားတွေလည်း ထိုနည်း ၎င်းနဲ့ တူသည်”ဟု ရှင်အနုရုဒ္ဓါက မိန့်တော်မူခြင်း

၂၄၃

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၂၀၃။ “အခြံအရံများပြားလှသော တာဝတိံသာနတ်သားတို့၏နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကိုအကြင် သူတို့မမြင်ကြရ၊ ထိုသူတို့သည် ချမ်းသာကို တွေ့ဘူးသည်မဆိုနိုင်” ဟူသော ဇာလိနီ၏ လျှောက်ထားချက်ကို “အမိုက်မ၊ အနိစ္စာ သဗ္ဗသင်္ခါရာ၊ ဥပ္ပါဒဝယ-ဓမ္မိနော။ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ တေသံ ဝုပသမော သုခေါ-ဟူသော ရဟန္တာတို့၏ စကားတော်ကို သင်မကြားဘူးဘူးလား” ဟု ရှင်အနုရုဒ္ဓါက ချေပတော်မူခြင်း

၂၄၃

၇-နာဂဒတ္တသုတ်

၂၀၄။ “နာဂဒတ္တ သင်သည် ရွာတွင်းသို့ စောစောသွားပြီး နေမြင့်မှ ပြန်လာကာ အလွန် ကြာရှည်စွာ လူတို့နှင့် ရောရောနှောနှော နေလေ့ရှိသည် (ယင်းသို့နေခြင်း သည်)လူတို့နှင့်တူသော ချမ်းသာဆင်းရဲဖြစ်တတ်သည်၊ အလွန်ကြမ်းတမ်းသော မင်းအိမ်စသည်၌ စွဲလမ်း ဖွဲ့ရွက်သောသင်္ကေတ အကျွန်ုပ်ကြောက်လှသည်၊ အယုတ် တမာ သေမင်း၏ အလို သဘောကျ မဖြစ်စေလင့်” ဟု တောစောင့်နတ်က သတိပေးခြင်း (ရဟန်းတို့ သတိပြုဖွယ်)

၂၄၄

၈-ကုလသရဏီသုတ်

၂၀၅။ အမျိုးသမီး အိမ်တအိမ်သို့ အချိန်လွန်အောင် ဝင်ထွက် သွားလာဖန်များသော ရဟန်းတပါးကို အကျိုးလိုလားသော တောစောင့် နတ်သားက၊ ၎င်းရဟန်း သွားလာဝင်ထွက်နေသောအိမ်မှ အမျိုးသမီးအသွင် ဖန်ဆင်း၍ “လမ်းဆုံ လမ်းခွဲ မြစ်ဆိပ် စသောဌာနတို့၌ လူတွေစုမိတိုင်း အရှင်ဘုရား အကြောင်းကို ၎င်း၊ တပည့်တော်မအကြောင်းကို၎င်း အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာကာ ဟိုနှယ် သည်နှယ် ပြောပြောနေကြပါသည်ဘုရား” ဟု လျှောက်သောအခါ “လုပ်ကြံ စွပ်စွဲခြင်းကြောင့် မထိခိုက်နိုင်၊ မျက်နှာပျက်ရန်လည်းမလို၊ သည်း ခံဖို့သာရှိသည်၊ တောထဲမှ သမင်ပျံကဲ့သို့ လုပ်ကြံစွပ်စွဲမှု (ဆန့်ကျင်ဖက်စကား ကြားသော)ကြောင့် တုန်လှုပ်ခဲ့လျှင် ထိုသူကို စိတ်မခိုင်သူဟု ပြောဆိုခံရရာ၏” ဟု ရဟန်းက ပြောကြားလိုက်ခြင်း (ပေါ်လွင်စေရန် စကားပရိယာယ်လှယ်၍ ရေးသားလိုက်သည်)

၂၄၄

၉-ဝဇ္ဇီပုတ္တသုတ်

၂၀၆။ “သူများတကာတော့ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေမှာ ညလုံးပေါက် နွဲ့ကြသည်၊ ငါ့မှာ တော့ တောထဲမှာ စွန့်ပစ်ထားတဲ့ အသုံးမဝင်သော ထင်းချောင်းသဖွယ် တယောက်ထည်းတည်း နေရသည်၊ ငါ့လောက်နိမ့်ကျသူ အဘယ်လူရှိအံ့နည်း” ဟု ပြောဆိုငိုကြွေး နေသော ရဟန်းတပါးကို တောစောင့်နတ်က “နတ်ပြည်သွား သူတို့ကို ငရဲသူ ငရဲသားတို့က အားကျတောင်းတသကဲ့သို့ ထင်းချောင်းသဖွယ် တယောက်ထည်း ဖြစ်နေသောသင့်အား လူအပေါင်းက ချစ်မြတ်နိုးကြပါသည်” ဟု နှစ်သိမ့်စကား လျှောက်ထားခြင်း

၂၄၅

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၁၀-သဇ္ဈာယသုတ်

၂၇၇။ တရားဓမ္မတို့ကို အချိန်မျှားစွာရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်မှ ပြုလုပ်နေသော ရဟန်းတပါးသည် မသရဇ္ဈာယ်တော့ပဲ ဖလသမာပတ်ဖြင့် အချိန်ကုန်စေသောအခါ တောစောင့်နတ်က “တရားဓမ္မရွတ်ဖတ်သံကို ကြားနာရသည့်အတွက် အလွန်ကြည်နူးမိပါသည်။ ဘာကြောင့် အရှင်ဘုရား ရှေးကလို မသရဇ္ဈာယ်တော့ပါသလဲ” ဟူသော အမေးကို ရဟန်းက ဖြေဆိုပုံ ၂၄၆

၂၇၈။ သင်္ကသယတိပုဒ်၊ အဟု ပုရေ ဓမ္မပဒေသု ဆန္ဒော၊ ယာဝ ဝိရာဂေန သမာဂမိမ္မ ဟူသော ဂါထာပါဒတို့၏ အနက်ယောဇနာပုံနှင့် စပ်၍ ရှင်းလင်းထားခြင်း ၂၄၆

၁၁-အကုသလဝိတက္ကသုတ်

၂၇၉။ အကုသလဝိတက်အားကြီးသော ရဟန်းတပါးအား “အယောနိသော မနသိကာရကြောင့် သင်သည် အကုသလဝိတက်တို့၏ အနှိပ်စက် ခံနေရသည်။ အယောနိသော မနသိကာရကို ပယ်၍ ယောနိသော မနသိကာရကို အဖန်ဖန် ကြံစည်လော့ (ဖြစ်စေလော့) ရတနာသုံးပါးနှင့် ကိုယ့်သီလကို အာရုံပြုလျှင် ပါမောဇ္ဇ ပီတိ သုခတို့ကို ရလတ္တံ့ဟု တောစောင့်နတ်က လျှောက်ထားခြင်း ၂၄၇

၁၂-မဇ္ဈိကသုတ်

၁၃-ပါကတိန္ဒြိယသုတ် ၂၄၈

၁၄-ဂန္ဓတ္ထေနသုတ်

၂၈၀။ “ကြာစွယ် ကြာရိုးတို့ကို ချိုးလိုချိုး ခူးလိုခူး ပြုလုပ်နေသော ရသေ့ကိုတော့ မည်သို့မျှမပြော၊ ရေကန်တွင်းဆင်းကာ အဝေးမှ ကြာနံ့ ကိုခံရုံမျှသော ရဟန်းကိုကော့ အနံ့သူခိုး’ ဟု ဘာကြောင့် စွပ်စွဲရသလဲ” ဟူသော ရဟန်း၏အမေးကို နို့ထိမ်း၏ အဝတ်ကဲ့သို့ အညစ်အကြေး လိမ်းကပ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မည်သို့မျှ မပြောလို၊ စင်ကြယ်သောသီလသမာဓိ ပညာကို ရှာမှီးနေသူ တယောက်၏ မပြောပလောက်သော သားမြီးဖျားပမာဏခန့် အပြစ်သည် တိမ်တိုက်သဖွယ် အကျွန်ုပ်စိတ်ဝယ် ထင်လာသည်ဟု နတ်သားက ဖြေဆိုခြင်း ၂၄၈

၂၈၁။ ဤပြစ်မှုကို နောင်လွန်ကျူးတာ တွေလျှင် သတိပေးဖို့ ရဟန်းက တောင်းပန်သောအခါ “အကျွန်ုပ်သည် သင်၏အစားလည်းမဟုတ် သင့်ကို မှီခိုကပ်ရပ်နေသူလည်းမဟုတ် သုဂတိဘုံသို့ ရောက်ကြောင်း လမ်းစဉ်ကို သင့်ဘာသာသင်သိလော့” ဟု နတ်သားက လျှောက်ထားခြင်း ၂၄၈

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၁၀-ယက္ခသံယုတ်

၁-ဣန္ဒကသုတ်

၂၉၂။ “ရုပ်ကို ဇီဝ ဟု ဘုရားရှင်တို့သည် မဟောကြားကုန်၊ သတ္တဝါများသည် ကိုယ် ခန္ဓာ ဘယ်ပုံရှိကြသနည်း၊ သတ္တဝါတို့၏ အရိုးစု အသားတို့သည် ဘယ်မှ ဖောက်လာကြသနည်း၊ တောင်ခေါင်းသဖွယ် ဖြစ်သော အမိဝမ်း၌ အဘယ် ကြောင့် သတ္တဝါတို့ ကပ်ငြိကြသနည်း” ဟူသော ဣန္ဒက ဘီလူး၏ အမေး ကြောင့် ပထမ ကလလံ ဟောတိ စသည်ဖြင့် သတ္တဝါ ဖြစ်စဉ်ကို ဗုဒ္ဓက ဟော ကြားတော်မူခြင်း

၂၅၀

၂-သက္ကနာမသုတ်

၂၉၃။ “ဂန္ထမှန်သမျှ ပယ်ထား၍ ဘဝမှ လွတ်မြောက်ပြီးသော သမဏဖြစ်ပါလျက် သူတ ပါးက ဆုံးမခြင်းသည် မကောင်းပါ” ဟူသော သက္ကဘီလူး၏ လျှောက်ထား ချက်နှင့် စပ်၍ ဗုဒ္ဓ မိန့်မြွက်တော် မူပုံ

၂၅၁

၃-သုစိလောမသုတ်

၂၉၄။ မြတ်စွာဘုရားကို သမဏအတုအစစ်သိရန် သုစိလောမ ဘီလူးက သူ၏ နည်းဖြင့် စမ်းသပ်ခြင်း

၂၅၂

၂၉၅။ “ငါ၏မေးခွန်းကို သင်မဖြေနိုင်လျှင် စိတ်ပျံ့လွင့်အောင် သော်လည်း လုပ်မည်၊ ရင်ကိုသော်လည်း ခွဲမည်၊ ခြေထောက်ကိုင်၍ ဂင်္ဂါတဖက်သို့ သော်လည်း ပစ်မည်” ဟု ပြောသောအခါ “ငါဘုရားကို သင်ပြောသလို လုပ်နိုင်သူ ဤလောကမှာမရှိ သို့သော် မေးချင်တာရှိက မေးပါ”ဟု မိန့်တော်မူခြင်း

၂၅၂

၂၉၆။ “ရာဂ ဒေါသတို့သည် အဘယ်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိ၍ မွေ့လျော်ခြင်း မမွေ့လျော် ခြင်းနှင့် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းတို့သည် အဘယ်မှ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ မိစ္ဆာ ဝိတက်တို့သည် အဘယ်မှ ဖြစ်ပေါ်လာ၍ ကုသိုလ်စိတ်ကို ခွန်လွှတ်ကုန်သနည်း” ဟူသော သုစိလောမ၏ အမေးကို “ရာဂ အစ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း အဆုံး ရှိသော ငါးမျိုးတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်မှ ဖြစ်ပေါ်လာကြ၏” ဟု ဖြေဆိုပြီးလျှင် ညောင်ပင်၏ မြစ်ပျဉ်းကဲ့သို့ မိစ္ဆာဝိတက် စသည်တို့သည် တဏှာပေမကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်း၊ မာလောနွယ်(ခွေးတောက်နွယ်)သည် မိမိနွယ်ရာ အပင်ကို နွယ်ရှက်သကဲ့သို့ မိစ္ဆာဝိတက် စသည်တို့သည် ကာမဝတ္ထုတို့၌ ကပ်ငြိ ကြကြောင်း စသည်ဖြင့် မိန့်တော်မူခြင်း

၂၅၃

၄-မဏိဘဒ္ဒသုတ်

၂၉၇။ “သတိရှိသူအတွက် အခါခပ်သိမ်း ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာဖြစ်၍ ချမ်းသာသုခကို ရနိုင်ကြောင်း၊ အမြဲတန်း (နက်ဖန်တိုင်း) မြင့်မြတ်နေကြောင်း၊ ရန်မှ လွတ်

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

မြောက်နိုင်ကြောင်း” မဏိဘဒ္ဒ ဘိလူးက လျှောက်ထားသောအခါ “သတိရှိရုံနဲ့ ရန်မှမလွတ်ကြောင်း ရဟန္တာ၏ စိတ်သည် နေ့စဉ် ညစဉ်မညဉ်းဆဲခြင်း ဌ မွေ့လျော်၍ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့အပေါ် မေတ္တာထား၏၊ ထို့ကြောင့် တစုံတခုသော ရန်မရှိ” ဟု ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း

၂၅၄

၅-သာနုသုတ်

၂၉၈။ “စာတုဒ္ဒသိဥပုသ် ပဉ္စဒ္ဒသိဥပုသ် အဋ္ဌမိဥပုသ် ပါဠိဟာရိယဥပုသ် စောင့်ထိန်းသူ ကိုဖြစ်စေ ဗြဟ္မစရိယအကျင့် ကျင့်သူကိုဖြစ်စေ ဘိလူးမဖမ်းစားနိုင်” ဟု ရဟန္တာ တို့၏ စကားကို ငါကြားဘူးသည်။ ခုတော့ ဗြဟ္မစရိယအကျင့် ကျင့်ပါလျက် ငါ့သား သာမဏေသာနုကို ဘိလူးဖမ်းစားသည်ကို ငါတွေ့မြင်နေပြီ” ဟု သာနု ၏ (ပစ္စုပ္ပန် လက်ရှိ လူသား) မိခင်က ပြောကာ ပြောကာ ငိုကြွေးသောအခါ “သင်ကြားဘူးသော ရဟန္တာတို့၏စကား မမှားပါ (ကောင်း၏)။ သို့သော် သာနု သာမဏေ နှိုးလျှင် မျက်မှောက်ဖြစ်စေ မျက်ကွယ်မှာဖြစ်စေ မကောင်းမှု မပြုဖို့၊ ခုရော နောင်ပါ မကောင်းမှု ပြုခဲ့သော် ငှက်များလို ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ပြေးတောင် ဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်လိမ့်မည် မဟုတ်” ဟု ပြောကြားဖို့ သာနုအား ပူးဝင်ဖမ်းစားသော အတိတ်ဘဝမှ မိခင်ဟောင်း ဘိလူးမက (ပစ္စုပ္ပန် လက်ရှိလူသား) မိခင်အား မှာကြားပြောဆိုခြင်း

၂၅၄-၅

၂၉၉။ “သေကဲ့နှင့် ရှင်ကဲ့ တနည်းနည်းဖြင့် ကဲ့ကွာခဲ့သော်သာ ငိုကြွေးကြသည်။ မယ် တော်ကတော့ ကိုယ်ရင်ကို အသက်အထင်အရှား တွေ့နေပါလျက် ဘာကြောင့် ငိုကြွေးနေဘိသနည်း” ဟု သာနုသာမဏေက မေးမြန်းသောအခါ “သာမဏေ ဘဝရောက်ပြီးကာမှ လူ့ဘောင်ပြန်ရောက်သူသည် သေသောသူနှင့် အတူတူပင်၊ ကိုရင် (သာနု) လည်း အခု လူထွက်ရန် ပြောသည့်အတိုက် သေသူအမှတ်ဖြင့် ငိုကြွေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း” စသည်ဖြင့် လက်ရှိ လူသား မိခင်က လျှောက်ထား ခြင်း (ဝတ္ထုကြောင်း အဋ္ဌကထာရှုမှ သိသာသည်)

၂၅၆

၆-ပိယင်္ဂရသုတ်

၃၀၀။ တရားသံကြားလျှင် ပြေးသည်ဟု အဆိုရှိသော်လည်း ပိယင်္ဂရ၏ မိခင် ဘိလူးမ သည် မပြေးသည့်ပြင် တရားသံမသဲကဲ့မည်စိုးသဖြင့် မိမိ၏သားငယ် ငိုနေသည် ကို အငိုတိတ်စေ၍ တရားနာကာ သူ့ အသက်သတ်ခြင်း လိမ်လည်ပြောဆိုခြင်း မှ ရှောင်ကြဉ်သွားခြင်း

၂၅၆

၇-ပုနုဗ္ဗသုတ်

၃၀၁။ “သားသမီးကိုလည်း ချစ်ပါ၏၊ လင်ကိုလည်း မြတ်နိုးပါ၏၊ ၎င်းတို့ထက် တရား ရှာဖွေမှုကို ပို၍ တန်ဖိုးထားသည်။ သားသမီး ခင်ပွန်းတို့သည် ဆင်းရဲမှ မလွတ်

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

မြောက်စေနိုင်၊ တရားနာခြင်းသည် ဆင်းရဲမှ လွတ်စေနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့်
 မြတ်စွာဘုရား ဟော၍နေသော တရားကို အမေ့နာချင်သည်။ ငါ့သား တိတ်
 တိတ်နေပါ”ဟု ဘီလူးမက သူ့သား ပုနဗ္ဗသုအား ချော့မော့ ပြောကြား
 ခြင်း:

၂၅၇

၃၀၂။ သားဖြစ်သူ ပုနဗ္ဗသုက “နမလေး ဥတ္တရာလည်း တိတ်ဆိတ်စွာ နေရှာပါတယ်၊
 ကျွန်တော်လဲ စကားမပြောပါဘူး၊ တရားတော်ကို နှလုံးသွင်း စိတ်ချလက်ချ
 နာကြားပါ၊ သူတော်ကောင်းတရား မသိလို့ ဆင်းဆင်းရဲရဲကျင်လည်နေကြရပါ
 တယ်၊ အလွန်တရာ တွေဝေနေကြသော နတ်လူအပေါင်းကို စက္ခုငါးပါး
 ပိုင်ငြား မြတ်ဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော တရားစကားကို ဟောတော်မူ
 ပါပေတယ်”ဟု ပြောကြားသောအခါ “ငါ့သားလေး တော်ပေတယ် တရားကို
 မြတ်နိုးရမုန်း သိရှာတယ်”ဟု မိခင်ဘီလူးမက ချီးကျူးခြင်း:

၂၅၈

ဂ-သုဒတ္တသုတ်

၃၀၃။ ဘုရားထံသွားချင်စိတ်ဖြင့် အိပ်သောကြောင့် မိုးမလင်းမီ လင်းပြီထင်ပြီး ၃-ကြိမ်
 တိုင်တိုင် ထမိခြင်း၊ တတိယအကြိမ်၌ ဘုရားရှိရာ ယင်းတိုက်တောသို့အသွား
 မြို့အပြင်ဘက်တွင် အမှိုက်မှောင်ကျနေသဖြင့် ကြောက်စိတ်ဝင်ကာ ပြန်၌ ၃-ခါ
 တတိ နောက်ဆုတ်ရာ သုဿာန်စောင့်နတ်က အားပေးစကား ပြောကြား
 သောကြောင့် ဘုရားရှင် ရွှေတော်မှောက်အထိ အနာထပိဏ်သူဌေး ရောက်
 သွားခြင်း:

၂၅၉

၃၀၄။ သတိ ကညာသဟဿာနီကို သမာသ် ဝါကျ သင်္ချာပဓာန သင်္ချေယျပဓာန
 အမျိုးမျိုးတို့တွင် မည်သို့ဖြစ်သည်ကို၎င်း၊ ပဒဝီတိဟာရပုဒ်၏ဝစနတ္ထကို၎င်း၊
 သောဠသိ ပုဒ်၏ ရုပ်ပြီးနှင့် ၁၆-စိတ် စိတ်ပုံစိတ်နည်းကို၎င်း၊ ဌ-ဋီတို့နှင့်အညီ
 ရှင်းလင်းပြဆိုခြင်း:

၂၆၀

၃၀၅။ ဘုရားထံရောက်၍ ဘုရားက “သုဒတ္တ”ဟု အမည်ထုတ်၍ အနာထပိဏ်သူဌေးကို
 ခေါ်တော်မူသဖြင့် ဝမ်းခံမြောက်ဝမ်းသာ ရှိသေပျပ်ဝပ်လျက် “အရှင်ဘုရား
 ချမ်းချမ်းသာသာ ကျိန်းစက်ရပါ၏လော”ဟု မေးမြန်း၏၊ ထိုအခါ ဘုရားက
 “မကောင်းမှုမှန်သမျှကိုလည်း ပယ်ပြီး ကိလေသာအပူလည်း ငြိမ်းအေးပြီး
 ကာမဂုဏ်တို့၌လည်း မလိမ်းကျံ ဘဝတို့၌ ကပ်ငြိမှုတဏှာကိုလည်း ဖြတ်တောက်
 ထားပြီးဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အဖို့ ချမ်းချမ်းသာသာ ကျိန်းစက်ရသည်သာ”ဟု
 မိန့်တော်မူခြင်း:

၂၆၁

ဇ-သုက္ကာသုတ်

၃၀၆။ သုက္ကာရဟန်းမကို အလွန်ကြည်ညိုသောဘီလူး (တယောက်) သည် သုက္ကာရဟန်းမ
 ၏ တရားကို လူအများတို့ နာစေချင်သောကြောင့် “တိမ်တိုက်မှ ထွက်ကျသော

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

ရေကို ခရီးသည်တို့ သောက်သုံးကြသကဲ့သို့၊ တစ်စုံတရာ မထည့်စွက်ပဲ ချိုမြိန် ရသာ အဆီဩဇာရှိသော၊ ကြားနာလို့ အားမရနိုင်သော သုက္ကာ၏တရားကို ပညာရှိသတော်ကောင်းတွေ သောက်သုံး နာယူနေကြသည်။ (သို့ဖြစ်လျက်) ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့မြို့သားတို့သည် သုက္ကာ၏တရားပွဲသို့ မသွားကြခြင်းသည် အလွန် ချိုမြိန်သော အဖျော်ကို သောက်ထားကြလို့ မိန်းမောတွေဝေစွာ အိပ်ပျော် နေကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်ဟန်ရှိသည်”ဟု လမ်းမတခုမှ လမ်းမတခု လမ်းဆုံတခုမှ လမ်းဆုံတခုသို့ ကူးသန်းကာ ကြွေးကြော်ခြင်း

၂၆၁

၁၀-ဒုတိယသုက္ကာသုတ်

၃၀၇။ ဒါယကာတယောက် သုက္ကာရဟန်းမအား ဆွမ်းလှူသည်ကို ထိုရဟန်းမအား အလွန်တရာကြည်ညိုလှသော ဘီလူးကမြင်သဖြင့် လမ်းဆုံလမ်းလေးခွ၌ ဆွမ်း ဒကာကို ချီးကျူးစကား ကြွေးကြော်ခြင်း

၂၆၁-၂

၁၁-စိရာသုတ်

၃၀၈။ ဒါယကာတယောက် စိရာရဟန်းမအား သင်္ကန်းလှူသည်ကို ထိုရဟန်းမအား အလွန်တရာ ကြည်ညိုနေသော ဘီလူးကမြင်သဖြင့် လမ်းဆုံ လမ်းလေးခွ၌ သင်္ကန်းဒကာကို ချီးကျူးစကား ကြွေးကြော်ခြင်း

၂၆၂

၁၂-အာဠဝကသုတ်

၃၀၉။ “(က) ဩဃတည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို ကူးမြှောက်ကြောင်းတရား (ခ) သဝ တည်းဟူသော သမုဒြာကို ကူးမြှောက်ကြောင်းတရား (ဂ) ကာမောဃတည်း ဟူသော ဒုက္ခကို လွန်မြှောက်ကြောင်းတရား (ဃ) ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ် ကြောင်းတရားတို့ကား အဘယ်တို့ပါနည်း။ (၁) ပညာရခြင်းအကြောင်း (၂) ဥစ္စာရခြင်းအကြောင်း (၃) ကျော်စောခြင်းအကြောင်း (၄) မိတ်ဆွေ ဖွဲ့နည်း (၅) တမလွန်ဘဝရောက်သောအခါ မစိုးရိမ်ရသော နည်းလမ်းတို့ကား အဘယ်ပါနည်း” ဟူသော အာဠဝက၏ မေးခွန်းအသီးသီးကို ပုဗ္ဗက ပြေဆို ပြီးနောက် “ငါဘုရား၏ အဖြေကို အားမရသေးက အခြားသော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့ကို မေးရန် တိုက်တွန်းသော်လည်း မေးဖို့မလိုကြောင်း (ကျေနပ် ကြောင်း) လျှောက်ထားခြင်း

၂၆၃-၅

၃၁၀။ ဓရဝါပုဒ် ဆရာမေသီနောပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထ၊ အရကောက်၊ ရုပ်ပြီးပုံတို့ကို ငွေဒို့တို့ဖြင့် ကျနစွာ ရှင်းလင်းပြခြင်း

၂၆၄

၃၁၁။ ဗမ္မရာယိကောပုဒ်ကို “တမလွန်လောက၌ ဖြစ်သော”ဟုသာ မပေးပဲ “ပစ္စုပ္ပန် တမလွန်လောက၌ ဖြစ်သော” ဟု အနက်ပေးခြင်းအကြောင်းနှင့် ခန္တီပုဒ်အရ အဒေါသကို မကောက်ပဲ ဝီရိယကိုသာ ကောက်သင့်ကြောင်း ရှင်းပြခြင်း

၂၆၅

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၁၁-သက္ကသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-သုဝိရသုတ်

၃၁၂။ အသုရာစစ်သည်တို့သည် နတ်တို့ကို တိုက်ခိုက်ရန် ချီတက်လာသဖြင့် ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် သားဖြစ်သူ သုဝိရအား ၃-ကြိမ်တိုင် စေခိုင်းသော်လည်း မေ့လျော့နေသဖြင့် “လို့လ ကြိုးကုတ်အားမထုတ်ပဲလျှက် ချမ်းသာသူကို ရနိုင်သော အရပ်ရှိလျှင် မင်းလည်း သွားပါ ငါ့ကိုလည်း ပို့ပါ”ဟု သိကြားမင်းက ပြောသောအခါ “ ၎င်း အရပ်ကိုသာ ညွှန်ကြားပါ ကျွန်ုပ်လည်း သွားပါမည် ဘခင် (သိကြား) ကိုလည်း ပို့ပါမည်”ဟု ငြိန်လည် တင်လျှောက်ခြင်း

၂၆၆-၇

၃၁၃။ “မည်သူမှ မည်သည့်အရပ်မဆို အလုပ်မလုပ်ပဲ အသက်မရှည်နိုင်၊ အကယ်၍ ထိုအရပ်မျိုးရှိငြားအံ့ ၎င်းအရပ်သည် နိဗ္ဗာန်ရကြောင်း ဖြစ်ရမည်၊ ၎င်းအရပ်သို့ မင်းလည်းသွား ငါ့ကိုလည်းပို့”ဟု (ပုညဗလ္လပဇီဝိပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော) သိကြားက သော်မှ ဝိရိယ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောကြားသည်ကို ထောက်၍ မရသေးသော တရားထူးရအောင် သင်ရဟန်းတို့ ကြိုးစားကြ ဟု ဗုဒ္ဓက မိန့်တော်မူခြင်း

၂၆၇

၂-သုသိမသုတ်

၃-ဇေဋ္ဌသုတ်

၃၁၄။ “စစ်မြေပြင်တိုက်ပွဲ၌ ကြောက်စိတ်များ ဝင်လာလျှင် ငါသိကြား၏ အောင်လံကို ကြည့်လိုက်ကြ၊ ကြောက်စိတ်ပျောက်လိမ့်မည်၊ အကယ်၍ ငါ့အောင်လံကြည့်မိလျှင် ပဇာပတိ၏အောင်လံကိုကြည့်၊ ပဇာပတိ၏ အောင်လံကို မကြည့်မိလျှင် ဝရုဏ၏ အောင်လံကိုကြည့်၊ ဝရုဏ၏ အောင်လံကို မကြည့်မိလျှင် ဤသာန၏ အောင်လံကိုကြည့်၊ ကြည့်ခဲ့သော် သင်ထို့ ကြောက်စိတ်ပျောက်လိမ့်မည်”ဟု သိကြားက အသုရာနှင့် နတ်တို့တိုက်သော စစ်ပွဲ၌ နတ်တို့ဖက်မှ အားပေးစကား ပြောကြားခြင်း

၂၆၈

၃၁၅။ သိကြားမင်းကိုယ်တိုင် လောဘဒေါသ မကင်းသေးသည့်အတွက် သူပြောသည့် အတိုင်း လိုက်နာလျှင် နတ်စစ်သည်တို့ ကြောက်စိတ်ပျောက်ချင်လည်းပျောက်မည်၊ မပျောက်ချင်လည်းနေမည်၊ သစ်တပင်၎င်း ဝါးတပင်အောက်၌ တရားအား ထုတ်သောအခါ ကြောက်စိတ်ဝင်၍ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း ဖြစ်ခဲ့သော် ငါဘုရားဂုဏ်တော်ကို အောက်မေ့လိုက်၊ ငါဘုရားဂုဏ်ကို မအောက်မေ့မိလျှင် ဓမ္မဂုဏ်ကို အောက်မေ့၊ ဓမ္မဂုဏ်ကိုမအောက်မေ့မိလျှင် သံဃာ့ဂုဏ်ကို အောက်မေ့လိုက်၊ မချွတ်အကြောက်ပြေလိမ့်မည်၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ညွှန်ကြားသူ ငါဘုရားကိုယ်တိုင်က ကြောက်တတ်သော ဒေါသကင်းသည့်ပြင် လိုချင်မက်မောမှုကိုပယ်ပြီးသူ ဖြစ်သောကြောင့်တည်းဟု ရဟန်းတို့အား မိန့်တော်မူခြင်း

၂၆၉-၇၁

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၄-ဝေပစိတ္တိသုတ်

၃၁၆။ နတ်တို့နှင့်စစ်ဖြစ်လို့ ငါတို့နိုင်ခဲ့သော် သိကြား၏လက် ၂-ဖက် ခြေ ၂-ဖက်နှင့် လည်ပင်းကို ကြိုးတုတ်၍ ငါ့ထံ ခေါ်ဆောင်ခဲ့၊ သိကြားမင်းကလည်း အသုရာတို့နှင့် စစ်ဖြစ်လို့ ငါတို့နိုင်လျှင် ဝေပစိတ္တိ အသုရာဘုရင်ကို လက် ၂-ဖက် ခြေ ၂-ဖက်နှင့် လည်ပင်းပါကြိုးတုတ်၍ ငါ့ထံခေါ်ခဲ့ဟု ဆိုင်ရာ စစ်သည်တို့အား အသီးသီး မှာကြားအမိန့်ပေးခြင်း ၂၇၂၃

၃၁၇။ သိကြားမင်း၏ အမိန့်အတိုင်း နတ်စစ်သည်တို့က နိုင်သဖြင့် ဝေပစိတ္တိ အသုရာဘုရင်ကို လက် ခြေ လည်ပင်းတို့ကိုတုတ်နှောင်ခေါ်ဆောင်၍ သိကြားရွှေတော် မှောက်သို့ ရောက်သောအခါ ပရိသတ်အလယ် မဖွယ်မရာ ကြမ်းထန်းသော စကားတို့ဖြင့် သိကြားမင်းကို ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်း ၂၇၃

၃၁၈။ အသဗ္ဗာဟိပုဒ်ကို ဗျာကရုဏ်းအဆိုနှင့်အညီ ဆုံးဖြတ်ခြင်း ၂၇၃

၃၁၉။ “ကြောက်လို့ သို့မဟုတ် အင်အား မတောင့်လို့ ဝေပစိတ္တိ ဆဲရေးတာကို သည်းခံ နေခြင်းလား” ဟူသော မာတလိ၏အမေးကို “ကြောက်၍လည်း မဟုတ်၊ အား အင် မတောင့်တင်း၍လည်း မဟုတ်၊ ငါကဲ့သို့သော ပညာရှင်တယောက်က မိုက်မဲသူနှင့် ဘာကြောင့် ဖက်ပြိုင်ရာအံ့နည်း” ဟု သိကြားက ချေပဖြေဆိုခြင်း ၂၇၄

၃၂၀။ “မိုက်သူကို မနှိမ်လျှင် ပို၍ ရောင့်တက်လှာမည်၊ ထို့ကြောင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် နှိမ်နင်းပေးရာ၏” ဟု မာတလိက တင်လျှောက်ပြန်လျှင် “တဖက်သားရှူးရှူး ရှဲ့ရှဲ့ဖြစ်နေသည်ကိုသိလျှင် မိမိက ငြိမ်စွာနေမှ သူမိုက်ကို နှိမ်နင်း (တားမြစ်ရာ) ရောက်သည်ဟု ငါ ယူဆကြောင်း” သိကြားမင်းက မိန့်ကြားခြင်း ၂၇၄

၃၂၁။ “ကြောက်၍ပြေးသောနွားကို နိုင်သောနွားက ပို၍ အနိုင်ကျင့်သကဲ့သို့ ပညာမဲ့သူသည် သည်းခံသူကို တိုး၍သာ အနိုင်ကျင့်ရာသောကြောင့် (ဤနေရာ၌) သည်းခံခြင်းသည် အပြစ်ဟု ထင်ကြောင်း” မာတလိက တင်လျှောက်ပြန်သော အခါ “ဝေပစိတ္တိက ငါ့ကို ဘယ်လိုပင်ထင်ထင် အကျိုးတရားမှန်သမျှတောင် မိမိအတွက်ရရှိသော ကိုယ်ကျိုးသည် အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်သည်၊ သည်းခံခြင်းထက် သောတရားလည်း မရှိ” စသည်ဖြင့် သိကြားမင်း သည်းခံခြင်း၏ အကျိုးတရားတို့ကို ပြောကြားခြင်း ၂၇၄

၅-သုဘာသိတဇယသုတ်

၃၂၂။ သိကြားနှင့် ဝေပစိတ္တိအသုရာတို့ သူ့ ဝါဒ ကိုယ်ဝါဒ ဝါဒချင်း အကောင်းပြိုင်ကြရာ တရားနာပရိသတ်က ဝေပစိတ္တိ၏ ဝါဒသည် ဒုတ်သံ ဓားသံ ပါ၍ လက်နက်အားကိုးဝါဒဖြစ်ကြောင်း၊ သိကြားမင်းဝါဒသည် ဒုတ်သံ ဓားသံမပါ သည်းခံရေး (ငြိမ်းချမ်းရေး) ဝါဒဖြစ်ကြောင်း ထို့ကြောင့် သိကြားမင်း၏ ဝါဒက

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

ကောင်းသည်ဟု သိကြားမင်းအား အနိုင်ပေးခြင်း (ဝေပစိတ္တိ ဝါဒကား
ဝေပစိတ္တိသုတ်လာ မာတလိဝါဒနှင့် တူ၏။ သိကြားဝါဒကား ဝေပစိတ္တိသုတ်လာ
သိကြားပြောခဲ့သည့်အတိုင်းပင်တည်း။)

၂၇၇

၆-ကုလာဝကသုတ်

၃၂၃။ စစ်ရှုံးသဖြင့် အသုဏ္ဍတို့ဘေးမှ ကင်းဝေးအောင် ထွက်ပြေးလာစဉ် “မာတလိ
ငါတို့၏ ရထားဦးဖြင့် လက်ပံပင် ဝင်မတိုက်မိစေလင့်၊ လက်ပံပင်ရှိ ဂဠုန်သိုက်
တွေ တိုက်မိသဖြင့် ဂဠုန်တွေ အသိုက်မဲ့ မဖြစ်ကြပါစေလင့် ရန်သူ အသုဏ္ဍတို့၏
လက်၌ အသက်ပျောက်ချင် ပျောက်ပေစေ၊ ငါတို့၏ ရထားကို နောက်သို့သာ
ပြန်သုတ်” ဟူသော သိကြား၏ အမိန့်ကြောင့် မြင်းတထောင်ကသော ရထားကို
နောက်သို့ပြန်သုတ်သောအခါ “ခံစစ်အနေဖြင့် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိမ့်မည်”
အထင်ရှိသဖြင့် ကြောက်လန့်ကာ အသုဏ္ဍတို့ ထွက်ပြေးကြသောကြောင့်
သိကြားမင်းသည် တရားသဖြင့် အောင်ပွဲရခြင်း

၂၇၈

၇-နဒုဒ္ဓိယသုတ်

၃၂၄။ “ရန်သူအစစ် ဖြစ်သူကိုပင် ငါ မပြစ်မှားတော့” ဟု သိကြား၏သန္တာန်၌ အကြံ
ဖြစ်သည်ကို သိ၍ ဟုတ် မဟုတ် စုံစမ်းရန် သိကြားထံသွားစဉ် သိကြားက မြင်
သည်နှင့်တပြိုင်နက် အရပ်ခိုင်းပြီး ခြေလက်လည်ပင်းတို့ကို တုတ်နှောင်သော
အခါ “အသင် သိကြားသည် ရှေးကလိုပင် အကျွန်ုပ်အပေါ် ရန်ငြိုးဖွဲ့တုန်း ရှိ
သေးသည်၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့မှု မစွန့်သေး” ဟု အသုဏ္ဍတုရင် ဝေပစိတ္တိက ပြောဆိုခြင်း

၂၇၉

၃၂၅။ ယင်းသို့ ဝေပစိတ္တိက ပြောသောအခါ “အကျွန်ုပ်အပေါ် နောက်နောင် မပြစ်
မှားတော့ကြောင်း အကျွန်ုပ်ယုံကြည်လောက်အောင် ကျိန်ပြုရမည်” ဟု သိကြား
က ပြန်ပြောသဖြင့် ဝေပစိတ္တိ ကျိန်ဆိုပုံ

၂၈၀

၈-ဝေရောစနအသုရိန္ဒသုတ်

၃၂၆။ သိကြားနှင့် ဝေရောစနအသုရိန္ဒတို့သည် ၎င်းတို့၏ အယူအဆ (အယူဝါဒ) တို့ကို
ဘုရားရှင်အား အသီးသီး လျှောက်ထားပုံ

၂၈၁

၉-အရညာယတနတ္ထသိသုတ်

၃၂၇။ သိက္ခာဝါ ကြီးမြင့်ကုန်သော ရသေ့တို့ကို လေအောက်မှ ဆည်းကပ် ခစားသော
သိကြားအား “အသင်သိကြား လေအောက်၌ မနေလင့် ရသေ့များ၏ ကိုယ်နဲ့
သည် မသန့်ရှင်းကြောင်း” ရသေ့တို့က မိန့်တော်မူသောအခါ “သီလဝန္တ
ရသေ့တို့၏အနံ့ ကို နတ်များသည် စက်ဆုတ်ဖွယ်ရာဟု မယူကြပါ၊ ဦးခေါင်း၌

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

ပန်ဆင်အပ်သော ဆန်းကြယ်သော ပန်းကဲ့သို့ သီလဝန္တရသေ့တို့၏ အနံ့ကို မြတ်နိုးကြပါသည် အရှင်ဘုရားတို့၏ ကိုယ်နံ့ လာချင်လာပါစေ”ဟု သိကြားက လျှောက်ထားခြင်း

၂၈၀

၃၂၈။ အပဗျာမတော ကရိတွာပုဒ်၊ စိရဒိက္ခိတာနံ ပုဒ်တို့နှင့်စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ်ကိုပြခြင်း

၂၈၀

၁၀-သမုဒ္ဒကသုတ်

၃၂၉။ သမုဒ္ဒြာကမ်းနား၌ သီတင်းသုံးကြသော ရသေ့တို့သည် ၎င်းတို့၏ကျောင်းအနီး၌ နတ်အသုရာတို့ စစ်ဖြစ်သည်ကိုအကြောင်းပြု၍ “နတ်စစ်သည်တွေကား တရားစောင့်သည်၊ အသုရာစစ်သည်တွေကား တရားမစောင့်ကြ၊ အသုရာတို့မှ ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်လာနိုင်သည်၊ အသုရာခေါင်းဆောင် သမ္မရထံ ဘေးမဲ့အလှူတောင်းခံရလျှင် ကောင်းမည်”ဟု ရသေ့တို့ အကြံဖြစ်ပေါ်ခြင်း

၂၈၁

၃၃၀။ အကြံဖြစ်သည်အားလျော်စွာ ဘေးမဲ့အလှူ သွားရောက် တောင်းဆိုသောအခါ သမ္မရအသုရာက “အသင် ရသေ့တို့သည် သိကြားကိုးကွယ်ခံတဲ့ သိကြား၏ ရသေ့များဖြစ်သည်၊ သို့ဖြစ်၍ ဘေးမဲ့တောင်းဆိုသူတို့အား ဘေးကိုပေးလှူလိုက်မည်”ဟု မချေမငံ လျှောက်ထားသဖြင့် ရသေ့တို့က “သင်လှူသောဘေးကို ခံယူကြပါမည်၊ သို့သော် အခါမျိုးစေ့စိုက်လျှင် အခါပင်ပေါက်သကဲ့သို့ သင်လှူသောဘေးမျိုးစေ့ကြောင့် မကောင်းကျိုးတည်းဟူသော အသီးကို သင်သုံးဆောင်ခံစားရလတ္တံ့”ဟု မိန့်တော်မူကြခြင်း၊ သမ္မရလည်း ရသေ့တို့၏ ကျိန်ဆိုထားခဲ့မှုကြောင့် ထိုည၌ ၃-ကြိမ်တိုင်တိုင် ထိပ်လန့်ခြင်း

၂၈၂

၂-ဇုတိယဝဂ်

၁-ဝတပဒသုတ်

၃၃၁။ သိကြားအဖြစ်သို့မရောက်မီ လူ့ဘဝကကျင့်ခဲ့သော သိကြားဖြစ်ကြောင်းအကျင့် ၇-မျိုး၊ ၎င်းအကျင့် ၇-မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသူကို “သုတော်ကောင်း” ဟု နတ်တို့က ပြောကြားခြင်း

၂၈၃

၂-သက္ကနာမသုတ်

၃၃၂။ သိကြား၏ အမည် ၇-မျိုး

၂၈၄

၃-မဟာလိသုတ်

၃၃၃။ မဟာလိက “အရှင်ဘုရား သိကြားကိုမြင်ဘူးပါသလား” ဟု ဘုရားအားမေးမြန်းလျှောက်ထားသောအခါ “မြင်ဘူးကြောင်း” ဘုရားကမိန့်တော်မူသော်လည်း “အရှင် မြင်ဘူးတာ သိကြားအစစ်မဟုတ် အတုဖြစ်ပါလိမ့်မည်၊ သိကြားမင်းကို

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

မြင်ရရှိမလွယ်ကြောင်း” လျှောက်ပြန်သဖြင့် “ငါဘုရားသည် သိကြားကို မြင်ဘူး
ရုံမက သိကြားဖြစ်ခြင်း အကြောင်းကိုပင် သိရှိတော်မူသေးသည်” ဟု မဟာ-
လိအား မိန့်တော်မူခြင်း

၂၇၅

၄-ဒလိဒ္ဓသုတ်

၃၃၄။ လူ့ဘဝက သဒ္ဓါသီလ သုတစာဂ ပညာဟူသော တရား ၅-ပါးနှင့်ပြည့်စုံလုံလောက်
ခဲ့သည့်အတွက် နတ်ဖြစ်သောအခါ နတ် နတ်ချင်းပင် အံ့ဩရလောက်အောင်
အဆင်းအားဖြင့်၎င်း အခြံအရံအားဖြင့်၎င်း သာလွန်သော်လည်း လူ့ဘဝတုန်းက
အဆင့်အတန်းအားဖြင့် ယုတ်ညံ့ နိမ့်ကျဆင်းရဲခဲ့မှုကို ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ မကောင်း
သတင်းတခုအနေဖြင့် နတ်တို့ကလွှင့်ကြခြင်း

၂၇၆

၃၃၅။ ထိုအခါသိကြားမင်းက “ဤနတ်သားအား မကဲ့ရဲ့မရှုတ်ချကြလင့် အကြင်သုတ္တံ
ဘုရားအား မတုန်မလှုပ် ကြည်ညိုမှု အရိယာတို့ ချီးမွမ်းအပ်သောသဒ္ဓါ၊ အမြင်
မှန်ဟု ဆိုအပ်သောမဂ်ဉာဏ်ရှိ၏။ ထိုသူကို အဆင့်အတန်း နိမ့်ကျသော လူဆင်းရဲ
(ဒလိဒ္ဓ) ဟု မဆိုသင့် လူချမ်းသာဟုသာ ဆိုသင့်၏” စသည်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချသူ
နတ်သားတို့အား ဆုံးမစကား ပြောကြားခြင်း

၂၇၇

၆။ အနန္ဒယမာနော ပုဒ်ကို ဝိနီတော ပုဒ်ကဲ့သို့ ဝိပဗ္ဗနီဓာတ်မဟုတ်သော်လည်း ဆုံးမ
ခြင်းအနက် ပေးနိုင်ကြောင်းကို၎င်း ဘူမိရာမဏေယျကနှင့် ဘူမိရာမဏီယက
၂-မျိုးလုံးရှိသင့်ကြောင်းကို၎င်း ၎င်း ၂-ပုဒ်၏ အနက်မှန်ကို၎င်း သက်ဆိုင်ရာ
ဗျာကရုဏ်းအဆို ဌ-ဋီတို့အဆိုတို့ကို ကိုးကား၍ သေချာစွာစိစစ်ပြဆိုခြင်း

၂၇၇-ဂ

၅-ရာမဏေယျကသုတ်

၃၃၇။ “မည်သည့်ဒေသ မည်သည့်ဌာနမျိုးကို မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော ဒေသဌာန
ဟု ခေါ်ဆိုအပ်ပါသနည်း” ဟူသောသိကြား၏ အမေးကို “မြို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တောပဲ
ဖြစ်ဖြစ်၊ ချိုင့်ဝှမ်းဒေသပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကုန်းကျသောအရပ်ပဲဖြစ်ဖြစ် အကြင်အရပ်၌
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များ သီတင်းသုံး၏။ ထိုအရပ်ကိုမွေ့လျော်ဖွယ်ရာ ဒေသဌာန
ဟု ခေါ်ဆိုသင့်ကြောင်း” ဗုဒ္ဓက ပြေဆိုခြင်း

၂၈၀

၆-ဇယမာနသုတ်

၃၃၈။ “အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အား လှူဒါန်းလျှင် အကျိုးကျေးဇူးများပါသနည်း” ဟူသော
သိကြား၏ အမေးကို “သီလ သမာဓိ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော အရိယာသံဃာ
(ပရမတ္ထသံဃာ)အား လှူဒါန်းလျှင် အကျိုးကျေးဇူး များကြောင်း” ဗုဒ္ဓက
မိန့်တော်မူခြင်း

၂၈၀-ဇ

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၇-ဗုဒ္ဓဝန္တနာသုတ်

၃၃၉။ သိကြားမင်း ဘုရားရှိခိုးနှင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် သိကြားမင်းအား သင်ကြားပေးသော ဗုဒ္ဓ၏ ဘုရားရှိခိုး		၂၇၉
---	-------	-----

၃၄၀။ “ဒေသဿု ဘဂဝါ ဓမ္မံ” ဟူ၍ “ဒေသေတု ဘဂဝါ ဓမ္မံ” ဟူ၍ ၂-မျိုးလုံးသင့်ပုံကို၎င်း၊ ၎င်းပုဒ်တို့နှင့်စပ်၍ ပုရိသ်အနေအထားကို၎င်း၊ အနက်ယောဇနာနည်းကို၎င်း ရှင်းလင်းပြခြင်း		၂၉၀
---	-------	-----

၈-ဗဟုဝန္တနာသုတ်

၃၄၁။ “နတ်မင်းကြီး ၄-ယောက်နှင့်တကွ အခြံအရံများပြားလှသော ၃-ကျိပ်သော တာဝတိံသာနတ်များနှင့် ဗေဒင်သုံးပုံကို တဖက်ကမ်းခတ် တတ်မြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကသော်မှ အရှင်သိကြားအား ပျားပျားဝပ် ရှိခိုးနေကြပါလျက် အရှင်သိကြားက မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်အားရည်၍ တဖန်ရှိခိုးပြန်ပါသနည်း” ဟူသော မာတလိအမေးကို “သီလ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံ၍ မြတ်သောအကျင့်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိကုန်သော ရဟန်းကောင်းတို့ကို၎င်း၊ သားမယားတို့ကို တရားသဖြင့် လုပ်ကျွေးကြသော သီလဝန္တ ရတနတ္ထယမာမက ဥပသကာ (လူဝတ်ကြောင်)တို့ကို၎င်း ရည်၍ ရှိခိုးကြောင်း” ဟု သိကြားက ဖြေဆိုခြင်း		၂၉၀-၁
--	-------	-------

၉-သတ္ထာရဝန္တနာသုတ်

၃၄၂။ “လူရောနတ်ပါ အရှင်သိကြားအား ရှိခိုးဦးခိုက်နေကြပါလျက် အရှင်သိကြားက တဖန် ရှိခိုးဦးခိုက် ပြုအပ်သော နတ်သားသည် အဘယ် နတ်သားပါနည်း” (သိကြားက ဘုရားအားရှိခိုးသည်ကို နတ်သားတယောက်ယောက်အား သိကြားက ရှိခိုးသည်ဟူသော အထင်ဖြင့် မာတလိက မေးမြန်းခြင်းဖြစ်သည်) ဟူသော မာတလိ၏အမေးကို “နတ်နှင့်တကွ လောကကြီးတခုလုံး၌ တခုမကျန် သီတဓမ္မနှင့်သမျှကို အမှန်အတိုင်း ကိုယ်တိုင်သိမြင်ပြီးသော ဘုရားရှင်ကို၎င်း၊ လိုချင်မက်မောမှု ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှု မသိနားမလည်မှုတို့ကို တခုမကျန် ပယ်ဖျက်ပြီးဖြစ်သော ရဟန္တာတို့ကို၎င်း၊ လောဘ ဒေါသ မောဟတို့ကို တိုက်ဖျက်ရန် ကြိုးစားနေကြသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၎င်း ငါရှိခိုးသည်” ဟု သိကြားက ဖြေဆိုခြင်း		၂၉၂
--	-------	-----

၁၀-သံသဝန္တနာသုတ်

၃၄၃။ “ပုပ်သောအမိဝမ်းလျှင် ကိန်းအောင်းရာရှိသော လူသားရဟန်းသံဃာတို့အား အရှင်သိကြားက ရှိခိုးရန်မသင့် သူတို့ကသာ အရှင်သိကြားအား ရှိခိုးသင့်သည်။		
---	--	--

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

အိမ်ရာမထောင်သော ထိုရဟန်းသံဃာတို့အား ဘာကြောင့် ကြည်ညိုမြတ်နိုးသနည်း၊ ထိုရဟန်းသံဃာတို့၏အကျင့်ကို အမိန့်ရှိတော်မူပါလော့” ဟူသော မာတလိ၏ မေးမြန်းတောင်းပန်ချက်အရ သိကြားမင်းက သဘာဝကျကျ ဖြေဆိုပုံ

၂၉၄

တတိယဝဂ်

၁-ဆေတွာသုတ်

၂-ဒုဗ္ဗဏ္ဍိယသုတ်

၃၄၄။ သိကြားမင်းစံရာ ပဏ္ဍုကမ္မလာကျောက်နေရာထက်၌ အလွန်အရပ်ဆိုးသော နတ်သားတယောက် တက်ထိုင်နေသည်ကို မြင်သဖြင့် “မီးလောင်ငုတ်တမျှ ရုပ်အဆင်းလည်းမလှ အချိုးအစားအားဖြင့်လည်း ဗိုက်ပူပူကွသောနတ်သား ထိုင်နေလေစွ (သူမို့ ဒီနေရာ ထိုင်ဝံ့သည်) အံ့လဲအံ့လောက်ပါပေရဲ့” ဟု နတ်အများက ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကြပြီးနောက် သိကြားမင်းက ဤအကြောင်း တင်လျှောက်သောအခါ သိကြားမင်းသည် ၎င်းနတ်သားထံသွား၍ “အရှင် အကျွန်ုပ်သည် နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းပါ” ဟု ၃-ကြိမ်တိုင်တိုင် အမည်ကို ဖော်ပြကာ လက်အုပ်ချီလျက် ရှိသော ပြောကြားသောကြောင့် ၎င်းနတ်သားသည် ပဏ္ဍုကမ္မလာထက်မှ ပျောက်ကွယ်သွားခြင်း

၂၉၄-၅

၃၄၅။ အရပ်ဆိုးနတ်သား ကွယ်ပျောက်သွားသည့်နောက် သိကြားမင်းသည် နတ်တို့အား “သူတပါးအား ထိခိုက်စေလိုသောစိတ် ငါ့မှာ မရှိ၊ ရုတ်တရက်လည်း စိတ်မဆိုးတတ်ပါ၊ ဆိုးပြန်လျှင်လည်းမကြာ ခဏတဖြုတ်သာ၊ စိတ်ဆိုးခိုက်လည်း ကြမ်းကြမ်းတန်းတန်း မပြောဆိုတတ်ပါ၊ ကိုယ်ကျိုးမယုတ်ရအောင် မိမိကိုယ်မိမိ နှိပ်ကွပ်သည်” ဟု သိကြားမင်းက ဆုံးမသည့်အနေဖြင့် ပြောကြားခြင်း (ဤဝတ္ထု၌ ဗိုက်ပူပူကွသော အရပ်ဆိုးနတ်သားဟူသည် ပကတိနတ်သားမဟုတ် သိကြားမင်း ခန္တီဂုဏ်ကို စုံစမ်းလာသော ဗြဟ္မာတယောက်သာတည်း၊ အဋ္ဌကထာ၌)

၂၉၆

၃၄၆။ ဓမ္မာနိပုဒ်ကို လိင်္ဂဝိပလ္လာသတမျိုး၊ ယုတ္တတဒ္ဓိတ်တမျိုး ၂-မျိုးကြံ၍ အနက်ယောဇနာသင့်ပုံကို ဗျာကရုဏ်းအဆို အဋ္ဌကထာအဆိုတို့ဖြင့် ရှင်းပြခြင်း

၂၉၆

၃-သမ္ပရိမာယာသုတ်

၃၄၇။ ရသေ့တို့၏ ကျိန်ဆိုမှုကြောင့် မမာမကျန်းဖြစ်နေသော ဝေပစိတ္တိအသူရိန်ထံ သူနာမေးရန် သိကြားမင်းထောက်သွားသောအခါ ဝေပစိတ္တိအသူရိန်က သူ့အား ဆေးကုရန် တောင်းပန်ခြင်း

၂၉၆

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

- ၃၄၈။ “သမ္မုရိမာယာသင်ပေးလျှင် သင့်အားဆေးကုပေးပါမည်”ဟု သိကြားက ပြောကြားသဖြင့် ဝေပစိတ္တိအသူရိန်က “အသုရာတွေကို မေးမြန်း (တိုင်ပင်) ပြီးမှ သင်ပေးပါမည်”ဟု ပြောကာ အသုရာတွေကို တိုင်ပင်သောအခါ အသုရာတို့က သိကြားအား သမ္မုရိမာယာ မသင်ကြားရန် တားမြစ်ခြင်း ၂၉၇
- ၃၄၉။ “သူဇာသက်ထား ရှင်သိကြား အရှင်တို့လို တရားစောင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်များအား သမ္မုရိမာယာနှင့် မသင့်လျော်ပါ။ သမ္မုရိအသူရိန်သည် မာယာကို အသုံးပြုသဖြင့် အနှစ်တရာပတ်လုံး ငရဲ၌ ကျရောက်၏”ဟု ဝေပစိတ္တိအသူရိန်က သိကြားအား ပြောကြားခြင်း ၂၉၇

၄-အစွယ်သုတ်

- ၃၅၀။ ကိုယ့်အပြစ်ကို မသိမမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ တဖက်သားက အပြစ်အလျောက် လာရောက်တောင်းပန်ပါလျက် မကျေနပ်လက်မခံသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ လူမိုက် ၂ ယောက်ရှိခြင်း ၂၉၈
- ၃၅၁။ “ဒေါသ၏ အလို နိုင်ငံသို့ မလိုက်ကြလင့်၊ မိတ်ဆွေဖြစ်ပြီးသူတို့နှင့် မိတ်မပျက်ကြစေလင့်၊ မကဲ့ရဲ့သင့်သည်ကိုလည်း မကဲ့ရဲ့မိကြစေလင့်၊ ကုန်းတိုက်ခြင်း အမှုကိုလည်း မပြုကြလင့်၊ ဒေါသတရားသည် တောင်ကြီးသဖွယ် လူယုတ်မာကို ကြိတ်ချေနေ၏”ဟု သိကြားက သုဓမ္မာသဘင်၌ နတ်တို့အား သြဝါဒ ပေးခြင်း ၂၉၈

၅-အက္ခောဓသုတ်

- ၃၅၂။ အမျက်ဒေါသသည် သင်တို့အား မလွမ်းမိုး အနိုင်မယူစေလင့်၊ သင်တို့ကသာ အမျက်ဒေါသကို အနိုင်ယူကြ၊ အမျက်ထွက်သူကို တုံ့ပြန်အမျက်မထွက်ကြလင့်၊ မေတ္တာ ကရုဏာသည် အရိယာတို့၏ အကျင့်ဖြစ်သည်၊ အမျက်ဒေါသသည် တောင်ကြီးသဖွယ် လူယုတ်မာကို ကြိတ်နင်း၍ နေဘိ၏”ဟု သုဓမ္မာသဘင်၌ သိကြားက နတ်တို့အား သြဝါဒပေးခြင်း ၂၉၉

သဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ်ပါဠိတော် နိဿယ ဤသို့ အမှန် ပြင်ဆင်ဖတ်ရှုပါ

စာမျက်နှာ	ကြောင်းရေ	အမှန်
၁၀	၁၆	အပဗောဓတိ ဣဝံ
၄၂	၂၇	အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်
၆၉	၁၀	မနိပ်စက်ပါသလော
၇၁-၃	၂၉	ခရီးသွားအလှူခံ-ဖုန်းတောင်းယာစကာ
၇၄	၁၃	မိန်းမော တွေဝေ
၇၄	၂၉	မရွေ့လျော
၈၁	၁	နတ်ပြည်ကို နှစ်သက်
၉၇	၁၂	မာရိသ၊ အချင်း
၁၀၅-၆	၉	အဖြစ်စသည်သည်
၁၀၆	၂၇	ညွတ်ကိုင်းသော စိတ်ရှိသူသည်
၁၀၇		တေ၊ ငါ။ (ဝါ) သည်။ အတ္တာပိ၊ ကိုလည်း၊
		(ဝါ) သည်လည်း။ ဂုတ္တော၊ လုံခြုံစေအပ်သည်။
၁၀၇		ဣတ္တာဂါရမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ (ဝါ) သည်လည်း။
၁၀၇		ကောသကောဠာဂါရမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ (ဝါ) သည်လည်း။
၁၁၄	၃၂	အလှူခံတို့ကို၎င်း
၁၂၃	၂၂	အဘိဓမ္မတိ၊ လွှမ်းမိုး ကြိတ်ချေ၏။
၁၂၆	၃၃	ဒီဃမဒ္ဒါနံ၊ ကို။ သံသရံ၊ လာလျက်
၁၂၉	၁၈	သောဣကာကိဋ္ဌဉ္စ၊ သူရာချက်သမားတို့၏ မုန့်ညှက်
		လှန်း ဖျာကဲ့သို့
၁၃၅	၇	လဘရေ
၁၄၀	၁၇	ပိုက်ဆံလျော်ဖြင့်
၁၄၂	၅	သူတပါးကို မဆုံးရှုံးစေသဖြင့်
၁၄၃	မှတ်ချက်-၂	မှတ်ချက်-၁။
၁၅၀	၂၁	ကျောက်စရစ်
၁၅၁	၁	ဥပသင်္ကမိတုံ
၁၈၂	၇	ဤဥစ္စာရှုံးသော အဖြစ်သည်
၁၈၃	၁၃	အဖု

၁၈၄	၂၆	နှစ်အရာတို့ဟူ၍၎င်း
၁၈၄	၂၇	နှစ်အထောင်တို့ဟူ၍၎င်း
၁၈၄	၂၈	နှစ်အသိန်းတို့ဟူ၍၎င်း
၂၀၆	မှတ်ချက်	ပူရဏီသဌိဒိဝသဝုတ္တိ
၂၂၇	၁၇	ကြီးစွာသော ဂုဏ်မီးကို
၂၂၅	၁၄	တေ၊ ထိုဥပုသ်သည်တို့ကို။ (ဟိ-အနက်မဲ့)
		ယက္ခ၊ ထိုသည်၊ န ကိဠန္တိ၊ မပင်ပန်းစေနိုင်ကုန်။
၂၉၀	၂၂	ဝိဇ္ဇာ(ဗေဒ)သုံးပါး၊ တတ်မြောက်ကုန်သော သူတို့
		သည်၎င်း
၂၉၀	မှတ်ချက်	ဟု နိဿိသယ

ဗုဒ္ဓါဒိထောမနာ ပဏာမဂါထာ

(က) မာနေန္တိ မဇ္ဇကာမာ ယေ၊
မဇ္ဇပါ မဇ္ဇရံ မဇ္ဇံ။
တ'မာဂမ္မ ဒုမံ၊ မာလံ၊
မဇ္ဇဒံ မဇ္ဇလိမ္ပိတံ။ ။

ယေ မဇ္ဇပါ၊ သင်းပျံ့မွမ်းထုံ ပန်းရင်နှိုက် လွမ်းအံ့လှည့်လည် ပျံ့ဝဲသီလျက် ဝတ်ရည်စားသုံး အကြင်ပျားပိတုံးထို့သည်။ မဇ္ဇကာမာ၊ ချိုအိမြိန်ရှက် ရသာမြက်ကို တပ်မက်နှစ်လိုကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ မဇ္ဇရံ မဇ္ဇံ၊ ဩဇာယိစိမ့် ကိုယ်လုံးသိမ့်မှု၊ ချိုဆိမ့်နှစ်ဆီ ပန်းဝတ်ရည်ကို။ မာနေန္တိ၊ တရစ်ဝဲဝဲ မပစ်ခွဲနိုင်အောင် စွဲမြဲမြတ်နိုးကြကုန်၏။ (တေ မဇ္ဇပါ၊ သင်းပျံ့မွမ်းထုံ ပန်းရင်နှိုက် လွမ်းအံ့လှည့်လည် ပျံ့ဝဲသီလျက် ဝတ်ရည်စားသုံး ထိုပျားပိတုံးတို့သည်။) တ'မာဂမ္မ၊ ဩဇာ ယိစိမ့် ကိုယ်လုံးသိမ့်မှု၊ ချိုဆိမ့်နှစ်ဆီ ထိုဝတ်ရည်ကို စွဲမိအကြောင်းပြု၍။ မဇ္ဇရံ ဒုမံ၊ ပန်းဝတ်ရည် တိုက်ကျွေးသည့် ကျေးဇူးအရှင် ပန်းမိခင်တည်းဟူသော အပင်ကိုလည်းကောင်း။ မဇ္ဇလိမ္ပိတံ မာလံ၊ ဂနိုင်အလုံး ကြိုင်မဆုံးသား ခိုင်လုံးရွှေကိုယ် ပန်းရည်ချိုတို့ အလိုလိုလိမ်းကျံ ပန်းပွင့် ပန်းမာလ်ကိုလည်းကောင်း။ မာနေန္တိ၊ အာရုံမွေ့ကြူး ချိုရသာ အတွေ့ထူးသဖြင့် မေ့မူးယစ်မက် မပစ်ရက်အောင် နှစ်သက်မြတ်နိုးကြကုန်၏။

(ခ) မာနေန္တိ ဓမ္မကာမာ ယေ၊
ဓမ္မ'မာဂမ္မ ဒေသကံ။
ဗုဒ္ဓဉ္စာ'မတဒံ သံသံ၊
ဓမ္မောဇာမတလိမ္ပိတံ။ ။

ယေ၊ ဗြဟ္မာနတ်လူ အကြင်သူတို့သည်။ ဓမ္မကာမာ၊ ချမ်းသာဘို့ရေး ပို့ဆောင်ပေးမည့် လေးစားအပ်သော မြတ်သဘောကို မနောရွှင်ပျို နှစ်လိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ ပိဋက သုံးသွယ် နိကာယ်ငါးရပ် ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာမြတ်ကို။ မာနေန္တိ၊ သဒ္ဓါဓာတ်ပန်း ပွင့်လွန်းသိုက်မြိုက် နှစ်ခြိုက်အားကိုး ကြည်ညိုမြတ်နိုးကြကုန်၏။ (တေ၊ ဘုရားနှုတ်ထွက် ဓမ္မစက်ကို နှစ်သက်ကြည်ဖြူ ထိုမြတ်နိုးကြသူတို့သည်။) ဓမ္မ'မာဂမ္မ၊ သံသာငြိမ့်ဗေ ကရွတ်ခေမု လွတ်စေနိုင်တောင်း တရားကောင်းကို အကြောင်းပြုစွဲမိ၍။ ဒေသကံ၊ လေးဆယ်နှင့်ငါး ချိန်မြင့် လျားအောင် မြက်ကြားဖွင့်ဖော် ဟောမိန့်တော်မူတတ်သော။ အမတဒံ၊ မြက်ရည်ချိုမြိန် ပီတိစိမ့် အောင် ဆိုမိန့်သာကြ ပေးသနားတော်မူတတ်သော။ ဗုဒ္ဓဉ္စာ၊ အကျင့်စရိုက် အသင့်လိုက်၍ အမြိုက်ရည် တိုက်ကျွေးသည့် ကျေးဇူးကြီးမား တရားသခင် ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မောဇာမ- တလိမ္ပိတံ၊ ကိလေချေးမြူ ဖွေးဖွေးဖြူအောင် မွေးကြူပျံ့ငြိမ်း အမြိုက်ရည်လိမ်းတော်မူအပ်သော။

သံဃဉ္စ၊ ရှစ်ယောက်အရိယာ မြတ်သံဃာအပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ မာနေန္တိ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်သိရှိ
နှလုံးအိမ်၌ တည်ငြိမ်မွေ့အောင်း မရွေ့ပြောင်းပဲ နှစ်ထောင်းအားရ ကြည်ညို မြတ်နိုးကြ
ကုန်၏။

(ဂ) ပရိစိဏ္ဍော ဟိ သံယုတ္တ-
နိကာယော ဗုဒ္ဓဒေသိတော။
တံ နော ပရိစိနန္တာနံ၊
တသ္မိ အာသိ ပသီဒနံ။ ။

ဟိ၊ အဆိုပါစကားရပ်၏ ဟုတ်မှန်ပုံ အတ္ထုပ္ပါတ်ကို လက်တွေ့နှင့် စပ်ဟပ်ပြဦးအံ့။ ဗုဒ္ဓဒေသိ-
တော၊ ဣန္ဒြေနှင့် ခွဲဝေချင့်၍ အလိုက်သင့်ထုတ်ဖော် ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူအပ်သော။
သံယုတ္တနိကာယော၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာအရပ်ရပ် တူစပ်ရာပေါင်းစည်း သံယုတ္တမည်သော နိကာယ်ကြီးကို။
ပရိစိဏ္ဍော၊ ဝေဖန်သမ္မ ဉာဏ်စက္ခုဖြင့် စေ့ငုဖန်ခါ သေချာစွာ လေ့ကျက်အပ်ပါပြီ။ တံ၊ ထို
သဂါထာအစ နိဒါနနှင့် ခန္ဓ သဠာ မဟာဝဂ္ဂအဆုံး သံယုတ္တနိကာယ် တခုလုံးကို။ နော၊ ပိဋက
ပုံ-တန် ဓမ္မက္ခန္ဓာကို စုန်ဆန်ခေါက်ခေါက် ဉာဏ်ဖြင့်လျှောက်၍ မွေနှောက်နိုင်ငြား ငါတို့ခြောက်ဦး
သားတို့သည်။ ပရိစိနန္တာနံ၊ ဘုရားဟောသမျှ သဘောကျအောင် မနှောကဆင်ခြင် လေ့ကျက်
ဆည်းပူးကြစဉ်ကပင်လျှင်။ တသ္မိ၊ ထိုခေတ်ခါက ရာမကသော ဝါဒဆုံးဖြတ် ဗုဒ္ဓုပ္ပတ်နှင့်
ဝိပဿနာဉာဏ် အမြင်သန်သို့ လမ်းမှန်ပြည့်န် ထိုသံယုတ္တနိကာယ်မှန်၌။ ပသီဒနံ၊ ကုသိုလ်
အောင်မြင်သော ပီတိဓာတ်တို့ တဖြတ်ဖြတ် တလိန်ဖိန် ဂွမ်းဆီစိမ့်သို့ နှစ်သိမ့်လွန်မင်း ကြည်ညိုခြင်း
သည်။ အာသိ၊ တွေးလေဘိုင်းပင် လှိုင်းရေယဉ်သို့ တသွင်သွင်ကုန်မှူး အဖြစ်ကြီး ဖြစ်ခဲ့ဘူး
လေပြီ။ ။

(ဃ) တသ္မိ ပသာဒမာဓမ္မ၊
တဒ္ဓေသကေ ဇိနောပိ နော။
ယထာဓမ္မုဇုသိက္ခန္ဓေ၊
သံဃေ စာသိ ပသီဒနံ။ ။

တသ္မိ၊ ရုပ်နှင့်နာမ် ပရမတ်ကို သဘာဝဘောင်ခပ်၍ ပညတ်ဖြင့်ချယ်လှယ် ထိုသံယုတ္တမည်
သော နိကာယ်၌။ ပသာဒ၊ စဉ်းစားတိုင်း ကျေနပ်၍ အထပ်ထပ် အဖုံဖုံ ပီတိဟုန်ယိုဆင်း အကြည်
ညိုကြီး ကြည်ညိုခြင်းကို။ အာဓမ္မ၊ ဓမ္မနွယ်ဉာဏ် အခြေခံဖြင့် ဝေဖန်နိုင်စွာ အစွဲပြု၍။ တဒ္ဓေသကေ၊
သတ္တဝါစရိုက် စိတ်နှင့်ကိုက်အောင် အလိုက်သင့်ထုတ်ဖော် ထိုသံယုတ်ကို ဟောတော်မူသော။
ဇိနောပိ၊ ဒေဝပုတ္တစသည်သောင်းသောင်း ရန်မာန်အပေါင်းကို ထောင်းထောင်းကျေညက် တိုက်
ဖျက်နိုင်ငြား မြတ်ဘုရား၌လည်းကောင်း။ ယထာဓမ္မုဇုသိက္ခန္ဓေ၊ ထိုသံယုတ်နမည် ကျမ်းဂမ္ဘီနှင့်
ဆံခြည်မတိမ်း ဉာဏ်ရည်ကိန်း၍ ထိန်းသိမ်းဖြောင့်မှန် စောင့်စည်း ကျင့်ကြံတော်မူသော။ သံဃေ
စ၊ ဆယ့်ခြောက်ဝတ်မျှ ရောင်စုံရုပ်ရည် ပွင့်ချပ်လေးလွှာ မွေး၍စွာသော သစ္စာကြိုင်မြင့် ခိုင်အပွင့်ကို
ကိုင်းသင့်ယူငင် အရိယာသံဃာတော်အရှင်၌လည်းကောင်း။ နော၊ ငါတို့၏။ ပသီဒနံ၊ သဒ္ဓါဇောမြတ်

၁။ စိတ္တုပ္ပါဒ်မှ ခေါ် အဟံ စန္ဒ ကုသလေသု ဓမ္မေသု ဗဟုကာရံ ဝဒါမိ၊ ကော ပန ငါဒေါ ကာယေန
ဝါစာယ အနုဝိဇ္ဇာနာသု။ (မ-၁၊ ၅။ သလ္လေခသုတ်။)

တောမသတ်ပဲ တဖြတ်ဖြတ်အလိုလို ပိဋ္ဌိပိဋ္ဌိကြည် ညိုခြင်းသည်။ အာသိ၊ ပီတိစွမ်းဟုန် ဆီဂွမ်းပုံသို့ လွှမ်းခြုံပတ်ရစ် မပြတ်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေပြီ။

(င) တတော ပဠာယ ယာဝဠ၊
ဘိယျော ဇိနာဒိနံ နမော။
နမိတွာ တန္တိကာယဿ၊
သဂဏ္ဌိ မတ္တနိဿယံ။ ။

တတော၊ သဒ္ဓါရှိန်မြင့် တသိရ်တင်၍ ချိန်သင့်ခွင့်သာ ထိုသည့်အခါမှ။ ပဠာယ၊ ကြည်ညိုမှုအား စွမ်းပကားတို့ လှုပ်ရှားသမှု အစပြု၍။ ယာဝဠ၊ မှန်ကန်တိကျ နိဿယကို ရေးကြလေရာ ယခု အခါကာလတိုင်အောင်။ ဇိနာဒိနံ၊ ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်ကို စတင်ဦးတပ် ၃-ပါးရတနာ မြတ်ထို့အား။ နော၊

ဝေပုလ္လော သဇ္ဇနော ဉာဏ---
ဗလော ကောလိနိယော တထာ။
မျိုးမြင့် နရပတိတ္ထေရော၊
တေသံ ပမုခေါတိ ဆ ။ ။

ဘွဲ့မည်သသဖြင့် နာမထင်ရှား ငါတို့ ၆-ဦးသားတို့၏။ ဘိယျော၊ ဆထက်ထမ်းပိုး တိုး၍ တိုး ၍ ကိုးစားစိတ်မွန် အလွန်အလွန်။ နမော၊ နှုတ်ဖြင့်တုတ်တုတ် ဂုဏ်တော်ရွတ်၍ စိတ်ညွတ်ဝပ်လျှိုး ရှိခိုးခြင်းသည်။ အာသိ၊ နေည လ ရက် နှစ်မပျက်ပဲ ဆက်လက်ဖန်ခါ ဖြစ်၍နေခဲ့ပါပြီ။ နမိတွာ၊ နှစ် လ ရက်ပိုင်း နေညဉ့်တိုင်းပင် ညွတ်ကိုင်ခိုကျိုး ရှိခိုးပြီး၍။ တန္တိကာယဿ၊ ပညတ်ရေခွါ အပြေရှာက ဒွေဓာနာမိရုပ် ဖြစ်နှင့်ချုပ်ဟု ဖော်ထုတ်မြက်ဟ ထိုသံယုတ္တနိကာယ၏။ သဂဏ္ဌိ၊ လွန်စွာခဲကပ် အသိကြပ်သည့် ပုဒ်ပါဌ် ခိပ္ပါယ် ခက်ဆစ်အသွယ်သွယ်နှင့် တကွသော။ အတ္တနိဿယံ၊

၁။ ဝေပုလ္လော၊ ပါဠိဋ္ဌကထာ ဋီကာရှေ့နောက် မွေ့နှောက်နိုင်ငြား ပတ္တမြား ဆရာတော်ဘုရား၎င်း။ သဇ္ဇနော၊ ကုတ်ကုတ် ကပ်ကပ် ပုဒ်ပါဌ်ကြပ်ဖန် နက်မွန်တွေးဆ “ပါဠိကာရီ” အရှင်သဇ္ဇန၎င်း။ ဉာဏဗလော၊ ပိဋကတ္တယပါရဂူ တဆူဆိုသလောက် ပြောင်မြောက် ကျွမ်းကျင် “ဘာဝနာနယောဂါရာမိက” ဉာဏဗလ ထေရ်အရှင်၎င်း။ ကောလိနိယော၊ ထက်ထက်မြက်မြက် အဖက်ဖက်၌ ချက်လက်သိမြင် “မောင်းထောင်” ကောလိနိယ ထေရ်အရှင်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ မျိုးမြင့်၊ အဖွင့်နှင့်တိုက် ကိုက် မကိုက်ကို စူးစိုက်ချိန်ချင့် “ဥပတ္တမ္မက အယ်ဒီတာ” ဒါယကာ(ဦး)မျိုးမြင့်၎င်း။ တေသံ၊ အဆိုပါ ၅-ဦးသားတို့၏။ ပမုခေါ၊ စီမံခန့်ခွဲ ကွပ်ကဲ ဦးစီး အကြီးအမှူးဖြစ်သော။ နရပတိတ္ထေရော၊ သောတုအပေါင်း ခိုင်အောင်းပျော်စိုး စာသင်တိုက်ကြီး သခင် “ဓမ္မိကာရုံဆရာတော်” ဦးနရပတိအရှင်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (နိဿယာစရိယာ၊ နိဿယဆရာတို့သည်။) ဆ၊ ပဉ္စဝဂ်အသွင် ငါးပါးရှင်နှင့် လူလျင်တယောက် ပေါင်း ခြောက်ဦးတို့ပင်တည်း။

၂။ ယသ္မိ* မဟာနာမ သမယေ အရိယသာဝကော တထာဂတံ ။ ပ။ ဓမ္မံ ။ ပ။ သံသံ အနုဿာရတိ။ နေဝဿ တသ္မိ* သမယေ ဂဂဗရိယုဋ္ဌိတံ စိတ္တံ ဘဟာတိ၊ န ခေါသ-န ခောဟ ပရိယုဋ္ဌိတံ စိတ္တံ ဟောတိ၊ ဥဇဂတ-မေဝဿ တသ္မိ* သမယေ စိတ္တံ ဟောတိ၊ တထာဂတံ ဓမ္မံ သံသံ အာရဗ္ဗ။ ဥဇဂတစိတ္တော ခေါ ယန မဟာနာမ အရိယသာဝကော လဘတိ အတ္တဝေဒံ၊ လဘတိ ဓမ္မဝေဒံ၊ လဘတိ ဓမ္မူပသံဟိတံ ပါမောဇ္ဇံ၊ ပမုဒိတဿ ပီတိ ဇာယတိ၊ ပီတိမနဿ ကာယော ပဿမ္မတိ၊ ပဿမ္မကာယော သုခံ ဝေဒိယတိ၊ သုခိနော စိတ္တံ သမာဓိ-ယတိ။ (အံ-၂၊ ၂၅၂=မဟာနာမသုတ်။)

ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ဉာဏ်မြင်ရှင်းအောင် ထင်လင်းတိကျ အနက်ပြသည့် မှီစရာအစစ် နိဿယ သစ်ကို။ (ကုမ္မဋ္ဌိစပ်။)

- (၈) မန္တိယ'ညောညိ'မညဉ္စ၊
 ပါဠိ' တဒတ္ထဝဏ္ဏနာ။
 တဋ္ဌိကာ'ဝေက္ခိတွာ ကုမ္မ၊
 သံသန္တိယ ပုနပ္ပုနံ။ ။

အညောညံ၊ တဦးပညာ တဦးမှာဖြင့် ပညာတုံလွယ် ရောင်းအဝယ်သို့ ဖလယ်ထုတ်သင်း နိဿယာ-
 စရိယတို့ အချင်းချင်း။ မန္တိယ၊ သူများငါ့မှန် ငြင်းမသန်ပဲ အမှန်ရောက်ရေး တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြ
 ကုန်၍။ ။ ဣဒံ ပါဠိ' ၈၊ သံသရာစက်ရဟက် အဆက်ပြတ်အောင် ဖျက်သတ်သည့်နည်း နိဿရည်းကို
 သိသည်းထုတ်ဖော် ဤသံယုတ်ပါဠိတော်ကိုလည်းကောင်း။ အညံ ပါဠိ' ၈၊ ဤမှတပါး လွန်များ
 ပြားသည့် ဘုရားယောဖော် အခြားသောပါဠိတော်ကိုလည်းကောင်း။ တဒတ္ထဝဏ္ဏနာ ၈၊ ဤကျမ်း
 နှင့်နှယ် ငါးနိကာယ်မှ အသွယ်သွယ်များစွာ ထိုတို့၏ အဋ္ဌကထာတို့ကိုလည်းကောင်း။ တဋ္ဌိကာ ၈၊
 နောက်ထပ်တခါ ဌကထာကို ချွဲကာထပ်ဆင့် ထိုတို့၏ ဋီကာနုဋီကာအပွင့်တို့ကိုလည်းကောင်း။
 အဝေက္ခိတွာ၊ သေချာစေ့ငဲ့ ဖွေရှာကာ ဉာဏ်ဖြင့်ရှုကြကုန်၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ တင်းမတိမ် မရောင့်ရဲ
 တပ်ချည်တလဲလဲသာလျှင်။ သံသန္တိယ၊ ခရုနှင့်နောက်ချင်း စာမူချင်းနှင့် လူချင်းယူဆ ဝါဒချင်း
 ညှိနှိုင်းတော်မူကြ၍။ ကုမ္မ၊ ကိုယ်တာဝန်ကိုယ် မကပ်ခိုပဲ ပိုမိုလေးစား ကျေးဇူးများအောင်
 ရေးသားစီရင်ကုန်ပိမ့်သတည်း။

၁။ ကလျာဏမိတ္တော ယော ဘိက္ခု၊ သပ္ပတိဿော သင်္ဂါရဝေါ။ ကရံ မိတ္တာနံ ဝစနံ၊ သမ္ပဗ္ဗာနော
 ပတိဿတော။ ပါပုဂ္ဂေ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ။ (ခု-၁၊ ၂၀၂ = ဣတိဝုတ္တကပါဠိ။)

၂။ သော ခေါ် အဟံ ဘန္တေ ညကံ စိတ္တံ နိက္ခိယိကာ ဣမေသံယောဝ အာယသ္မန္တာနံ စိတ္တဿ ဝသေန
 ဝတ္တာမိ။ နာနာဟိ ခေါ် နော ဘန္တေ ကာယာ၊ ကေ စ ပန မညေ စိတ္တံ။ ဧဝံ ခေါ် မယံ ဘန္တေ သမဂ္ဂါ
 သမ္မောဓမာနာ အဝိဇ္ဇမာနာ ဝီရောဒကီတုကာ အညာသညံ ဝိပဇ္ဇက္ခယံ သမ္ပဿန္တာ ဝိဟာဘမ။ (ခု-၁၊ ၂၆၇ = ဣတ္ထ-
 ဂေါသိကီသုတ်။)

သံယုတ္တနိကာယ်

သင်္ဂါထဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်

နိဿယ

နမော တဿ သဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ဧဝတောသံယုတ်

၁-နဠဝဂ်

၁-ဩဇာတရဏသုတ်

၁။ ဧ၊ ဧ၊ တပည့်တော် အာနန္ဒာသည်။ (ဣဒံ သတ္ထံ၊ ဤဩဇာတရဏသုတ်ကို။) ဧ၊ ဤသို့။ သုတ်၊ နာမ်မှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ ဧ၊ တပည့်တော်၊ သမ္မာ၊ အခါ၌၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထပိတ္တိကဿ၊ အနာထပိတ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ရာ ဖြစ်သော။ ဇေတဝန၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်ပူဇ်။ အထ ခေါ်၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရာ၊ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ ဧဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တဝတ္ထာ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်သော အဆင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ၊ သန်ကောင်အခါ၌၊ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင်၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် တောက်ပစေ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧကံဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ ကေမန္တံ၊ ထင်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ကေမန္တံ၊ ထင်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဋီတာခေါ်၊ ရပ်ပြီးသော၊ သာ ဧဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “မာရိဿ၊ ဆင်းရဲကင်းသော မြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဣသံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဩဓံ၊ ဩဇာလေးပါးကို၊ အထရိနတိ၊ ကူးလေသနည်း” ဟူသော။ ဧ၊ ဤကားကို၊ အဝေါ၊

လျှောက်ပြီ။ အာရုဿော၊ အချင်းနတ်သား။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အပ္ပတိဋ္ဌ၊ တည်ငြိမ်သောအား။ မရပ်နားသည်ဖြစ်၍။ အနာယူဟံ၊ ကြောင့်ကြစိုက်စွတ် မလှုပ်ယှက်သည်ဖြစ်၍။ ဩဃံ၊ ကို၊ အတရံ၊ ကူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောတော်မူ၏။ မာရိသ၊ ဘုရား။ ယထာကထံ ပန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ အပ္ပတိဋ္ဌ၊ ၍။ အနာယူဟံ၊ ၍။ ဩဃံ၊ ကို၊ အတရံ၊ ကူးလေ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာရုဿော၊ အချင်းနတ်သား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သန္တိဋ္ဌာမိ၊ တည်ငြိမ်သောအား ရပ်နား၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သံသီဒါမိ၊ နှစ်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ အာယူဟာမိ၊ အားထုတ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ နိဗ္ဗယာမိ၊ မြောက်၏။ အာရုဿော၊ အချင်းနတ်သား။ ဧဝံ၊ ထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အပ္ပတိဋ္ဌ၊ ၍။ အနာယူဟံ၊ ၍။ ဩဃံ၊ ကို၊ အတရံ၊ ကူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

လောကေ၊ သတ္တလောက၌။ အပ္ပတိဋ္ဌ၊ ၍။ အနာယူဟံ၊ ၍။ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို။ တိတ္ထံ၊ ကူးမြောက်ပြီးသော။ ပြာဟုထံ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော။ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ကိလေသာငြိမ်းတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ဗိရသံ၊ ကြာမြင့်မှ။ ပဏာမိ ဝတတိ၊ မြင်ရပေစွတကား ဟူသော။

☞ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ အဝေါ၊ လျှောက်လေ၏။ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အမနုဉ္ဇော၊ နှစ်သက်တော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ခြံမြီး အကစခါ၊ ထိုအခါ၌။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ “မေ၊ ငါ၏ (စကားကို)။ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ အမနုဉ္ဇော၊ နှစ်သက်တော်မူ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတော၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ပဒကိစ္စံ၊ အစွဲအသေကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာ လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ၏။

(နောက်နောက်သုတ်အားလုံး ဧဝံ မေ သုတံ ပြန်၍စပ်လေ)။

၂-နိမောက္ခသုတ်

၂။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံတည်း။ (အထ ခေါ၊ပ။ အဋ္ဌာသိ၊ ပေးမြီး) အထမန္တံ၊ ၌။ ဋီတာခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ နိမောက္ခံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင် အဖွဲ့မှ လွတ်ကြောင်း မင်ကို။ ပမောက္ခံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ အမြီးအားဖြင့် လွတ်ကြောင်း ပိုလ်ကို။ ဝိဝေကံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲအပေါင်းမှ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဇာနာသိ နော ဇာနာသိ နု၊ သိတော်မူပါသလော”။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာရုဿော၊ အချင်း နတ် သား။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ နိမောက္ခံ၊ ကို။ ပမောက္ခံ၊ ကို။ ဝိဝေကံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။ မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယထာ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ နိမောက္ခံ၊ ကို။ ပမောက္ခံ၊ ကို။ ဝိဝေကံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊ သိတော်မူပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ နတ်သားက မေးလျှောက်၏။

နန္ဒိဘဝပရိက္ခယာ၊ နှစ်သက်တတ်သော တဏှာလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိသော ကမ္မဘဝ၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ သညာသိညာဏသင်္ခယာ၊ သညာသိညာဏ်တို့၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဥပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်ရင်း။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ နိမောက္ခံ၊ ကို။ ပမောက္ခံ၊ ကို။ ပဝိဝေကံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ အချင်းနတ်သား။ ဧဝံ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ နိမောက္ခံ၊ ကို။ ပမောက္ခံ၊ ကို။ ပဝိဝေကံ၊ ကို။ ဇာနာမိ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

၃-ဥပနိယသုတ်

၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ တင်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဌိတာ ခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ သာ ခေဝတာ၊ ထိုင်နတ်သားသည်။ သကဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌—

(“သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။) ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ ဥပနိယတိ၊ အိမ်ခြင်း သေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်တတ်၏။ (ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။) အာယု၊ အသက်သည်။ အပ္ပံ၊ နည်း၏။ ဇဗ္ဗပနိတဏှ၊ အိမ်ခြင်းသို့ ကပ်ရောက်သောသူအား။ တာဏာ၊ ကိုးကွယ် လည်းလျောင်းရာတို့သည်။ န သန္တိ၊ မရှိကုန်။ မရဏေ၊ သေခြင်း၌။ ဇေတံဘယံ၊ ထိုသုံးပါးသော ဘေးကို။ ပေက္ခမာနော၊ ရှောင်သူသည်။ သုခါဝဟာနိ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကယိရာဏာတိ၊ ပြုရာ၏” ဟူသော။ ဣပံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ လျှောက်ထားလေ၏။

(သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။) ဇီဝိတံ၊ သည်။ ဥပနိယတိ၊ ၏။ (ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။) အာယု၊ သည်။ အပ္ပံ၊ ၏။ ဇဗ္ဗပနိတဏှ၊ အာ၊ တာဏာ၊ ထိုသည်။ န သန္တိ၊ မရှိကုန်။ မရဏေ၊ ၌။ ဇေတံ ဘယံ၊ ကို။ ပေက္ခမာနော၊ သည်။ သန္တိပေက္ခော၊ နိဗ္ဗာန်ကို လိုလားတောင့်တသည်ဖြစ်၍။ လောကာမိသံ၊ လောကာမိသ ဟူသော ပစ္စည်းလေးပါး တေဘုမ္မကဝဋ်တရားကို။ ပဇယေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

၄-အစွန္နိသုတ်

၄။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ခေဝတာ၊ သည်။ သကဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

“ကာလာ၊ ပုရေတတ္ထ စသော ကာလတို့သည်။ အစွန္နိ၊ လွန်သွားကုန်၏။ ရတ္တိယော၊ ည၌တို့သည်။ တရယန္တိ၊ လွန်သွားကုန်၏။ ဝယော ဂုဏာ၊ ပဌမ၊ မဇ္ဈိမ၊ ပစ္စိမအရွယ် တို့၏ အစုတို့သည်။ အနုပ္ပံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဇဟန္တိ၊ ကုန်၏။ မရဏေ၊ သေခြင်း၌။ ဇေတံ ဘယံ၊ ဤသုံးပါးသော ဘေးကို။ ပေက္ခမာနော၊ သည်။ သုခါဝဟာနိ၊ ချမ်းသာ ကို ဆောင်တတ်ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကယိရာဏာတိ၊ ပြုရာ၏” ဟူသော။ ဣပံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

ကာလာ၊ ထိုသည်။ အစွန္နိ၊ ကုန်၏။ ရတ္တိယော၊ ထိုသည်။ တရယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝယောဂုဏာ၊ ထိုသည်။ အနုပ္ပံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဇဟန္တိ၊ ကုန်၏။ မရဏေ၊ ၌။ ဇေတံ

ဘယ်၊ ကို။ ပေက္ခမာနော၊ သည်။ သန္တိပေက္ခော၊ သည်ဖြစ်၍။ လောကသိသံ၊ ကို။
ပဇယော၊ စွန့်စား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

၅-ကတိဆိန္ဒသုတ်

၅။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ခွံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။
သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိဂေ၊ ခွံ—

(“ဆိန္ဒန္တော၊ ပြတ်သောသူသည်။) ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော မကောင်းမှုတို့ကို။
ဆိန္ဒေ၊ ပြတ်စုသနည်း။ (ဟေန္တော၊ စွန့်သောသူသည်။) ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော
မကောင်းမှုတို့ကို။ ဇယော၊ စွန့်စုသနည်း။ (ဘာဝေန္တော၊ ပျိုးသောသူသည်။) ကတိ၊
အဘယ်မျှကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဘာဝယော၊ ပျိုးစုသနည်း။
ကတိ သင်္ဂါတိဂေါ၊ အဘယ်မျှကုန်သော ကပ်ငြိခြင်းတရားတို့ကို လွန်သော။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းကို။ ဩဃတိစ္ဆောတိ၊ ဩဃမှ လွန်မြောက်ပြီးသောသူဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိတိ၊ ဆိုအပ်ပါ
သနည်း။” ဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

(ဆိန္ဒန္တော၊ သည်။) ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော ဩရမ္ဘာဂီယ သံယောဇဉ်တို့ကို။ ဆိန္ဒေ၊
ပြတ်စု၏။ (ဟေန္တော၊ သည်။) ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော ဥဒ္ဓမ္မာဂီယ သံယောဇဉ်တို့ကို။
ဇယော၊ စွန့်စု၏။ (ဘာဝေန္တော၊ သည်။) ပဉ္စ၊ ငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့ကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။
ဘာဝယော၊ ပျိုးစု၏။ ပဉ္စ သင်္ဂါတိဂေါ၊ ရာဂသင်္ဂါသော ငါးပါးသော ကပ်ငြိခြင်းတို့ကို
လွန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဩဃတိစ္ဆောတိ၊ ဩဃမှလွန်မြောက်ပြီးသောသူ ဟူ၍။
ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

၆-ဇာဂရသုတ်

၆။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ခွံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။
သဂဝတော၊ ၏။ သန္တိဂေ၊ ခွံ—

“ဇာဂရတံ၊ နိုးကြားကြကုန်စဉ်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့သည်။ သုတ္တံ၊ အိပ်ကုန်သည်
မည်ကုန်သနည်း။ သုတ္တေသု၊ အိပ်ကုန်ကြစဉ်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့သည်။ ဇာဂရာ၊
နိုးကုန်သည်မည်ကုန်သနည်း။ ကတိသိ၊ အဘယ်မျှတို့ဖြင့်။ ရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
မြူကို။ အာဒေတိ၊ ဟူသနည်း။ တတိဘိ၊ အဘယ်မျှတို့ဖြင့်။ ပရိသုဇ္ဈတိတိ၊ ဓင်ကြယ်ပါ
သနည်း။” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

ဇာဂရတံ၊ ဣန္ဒြေငါးပါး နိုးကြားကြကုန်စဉ်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော နိဝရဏတို့
သည်။ သုတ္တံ၊ ကုန်၏။ သုတ္တေသု၊ နိဝရဏငါးပါး အိပ်ပျော်ကြကုန်စဉ်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါး
ကုန်သော ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဇာဂရာ၊ ကုန်၏။ ပဉ္စသိ၊ ငါးပါးကုန်သော နိဝရဏတို့
ဖြင့်။ ရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူကို။ အာဒေတိ၊ ဟူ၏။ ပဉ္စသိ၊ ငါးပါးကုန်သော
ဣန္ဒြေတို့ဖြင့်။ ပရိသုဇ္ဈတိ၊ ဓင်ကြယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

၇-အပ္ပဋ္ဌိဝိဒိတသုတ်

၇။ သာဝတ္ထိနိဂါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်း။ သဂဝတော၊ ဇံ။ သန္တိဧကေ၊ ဌံ—

“ယေသံ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓမ္မာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို။ အပ္ပဋ္ဌိဝိဒိတာ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိအပ်ကုန်။ ပရဝါဒေသု၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတို့၌။ နိယဓရ၊ ဧကန်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သုတ္တာ၊ အိပ်ပျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နပ္ပဗုဇန္တိ၊ မနိုးကုန်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ပဗုဇ္ဈိတံ၊ သိခြင်း နိုးခြင်းငှါ။ ကာလောတိ၊ အခါမည်၏”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ဇံ။

ယေသံ၊ ထိုသည်။ ဓမ္မာ၊ ထိုကို။ သပ္ပဋ္ဌိဝိဒိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ပရဝါဒေသု၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတို့၌။ န နိယဓရ၊ ကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သမ္ပုဇ္ဈ၊ သစ္စာလေးပါး သိသောအားဖြင့် နိုးကုန်၏။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ အညာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သောလောက၌။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ ဓရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၈-သုသမ္ပုဋ္ဌသုတ်

၈။ သာဝတ္ထိနိဂါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်း။ သဂဝတော၊ ဇံ။ သန္တိဧကေ၊ ဌံ—

“ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား။ ဓမ္မာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့သည်။ သုသမ္ပုဋ္ဌာ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိသောအားဖြင့် ပျောက်ပျက်ကုန်၏။ ပရဝါဒေသု၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတို့၌။ နိယဓရ၊ ဧကန်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သုတ္တာ၊ ၍။ နပ္ပဗုဇန္တိ၊ မနိုးကုန်။ တေသံ၊ တို့၏။ ပဗုဇ္ဈိတံ၊ သိခြင်း နိုးခြင်းငှါ။ ကာလောတိ၊ အခါတည်း”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ဇံ။

ယေသံ၊ တို့အား။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သုသမ္ပုဋ္ဌာ၊ မမေ့ပျောက်ကုန်။ ပရဝါဒေသု၊ တို့၌။ န နိယဓရ၊ မဧကန်ကုန်။ ဝါ၊ မဆောင်အပ်ကုန်။ တေ၊ တို့သည်။ သမ္ပုဇ္ဈ၊ ကုန်၏။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ အညာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော လောက၌။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ ဓရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၉-မာနကာမသုတ်

၉။ သာဝတ္ထိနိဂါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်း။ သဂဝတော၊ ဇံ။ သန္တိဧကေ၊ ဌံ—

“ဣဓ၊ ဤလောကဉ္စ။ မာနကာယဿ၊ ကိုးပါး အပြားရှိသော မာန်ကို အလိုရှိသော သူအား။ ဖမော၊ စိတ်ကို ဆုံးမကြောင်း တရားသည်။ န အတ္တိ၊ မရှိ။ အသမာသိတဿ၊ မတည်ကြည်သောသူအား။ မောနံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်းသည်။ န အတ္တိ၊ မရှိ။ အရညေ၊ တော၌။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ ဝိဟရံ၊ နေသော။ ပမတ္တော၊ ပေ့လျော့သောသူသည်။ မဇ္ဈဓေယျဿ၊ သေခြင်း၏တည်ရာဖြစ်သော တေဘုမ္မကဝဋ် တရား၏။ ပါရံ၊ တဖက်ကမ်းဟုဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ န တဓေယျာတိ၊ မကူးနိုင်ရာ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို၊ အဘာသိ၊ ၏။

မာနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန်ကို။ ပဟာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်၍။ သုသမာ ဟိတတ္ထော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုစေတသော၊ ကောင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗသိ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာ၊ အာယတန အစရှိသည်တို့၌။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ လွတ်သည်ဖြစ်၍။ အရညေ၊ တော၌။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ ဝိဟရံ၊ နေသော။ အပ္ပမတ္တော၊ မပေ့မလျော့သော။ သ-သော၊ ထိုသူသည်။ မဇ္ဈဓေယျဿ၊ သေခြင်း၏ တည်ရာဖြစ်သော တေဘုမ္မကဝဋ်တရား၏။ ပါရံ၊ ကို။ တဓေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀-အရညသုတ်

၁၀။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ စည်း။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ်၊ သော၊ သာဝေတော၊ သည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

“အရညေ၊ တော၌။ ဝိဟရန္တနံ၊ နေထော်မူကုန်သော။ သန္တနံ၊ ကိလေသာ ငြိမ်း ပြီးကုန်သော။ ဗြဟ္မစာရိနံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သော။ ဧကသတ္တံ၊ တထပ် သော ဆွမ်းကို။ ဘုမ္မာနာနံ၊ စားကုန်သော အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဝတ္ထော၊ အဆင်းသည်။ ဧကေန၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပသီဒတိတိ၊ ကြည်လင်ပါသနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်၏။

အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော ပစ္စည်းလေးပါးလာဘ်ကို။ နာသုသောစန္ဒိ၊ မစိုးရိမ်ကုန်။ အနာကတံ၊ မရောက်သေးသော ပစ္စည်းလေးပါးလာဘ်ကို။ နပ္ပဗ္ဗန္တိ၊ မထောင့်တကုန်။ ပစ္စုပ္ပန္နေန၊ အမှတ်မရှိ ထိုစော၌ ရသမျှသော ပစ္စည်းလေးပါးလာဘ်ဖြင့်။ ဖာပန္တိ၊ မျှတကုန်၏။ ထေန၊ ထိုသုံးပါးသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝတ္ထော၊ သည်။ ပသီဒတိ၊ ၏။

အနာကတပ္ပဗ္ဗဿ၊ မရောက်သေးသောလာဘ်ကို တောင့်တခြင်းကြောင့်၎င်း။ အတိ- တဿ၊ လွန်လေပြီးသော လာဘ်ကို။ အနုသောစနာ၊ အစန်တလံလံ စိုးရိမ်ခြင်း ကြောင့်၎င်း။ ဧတေန၊ ဤအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့်။ ဗာလာ၊ သူ့မိုက်တို့သည်။ ဟရိတော၊ စိမ်းသော။ နဋ္ဌော၊ ကျူသည်။ လုတော၊ ခိုတ်ဖြတ်အပ်သည်ရှိသော်။ သုဿတိဣဝ၊ ခြောက်သကဲ့သို့။ သုဿန္တိ၊ ခြောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမော၊ ငွေဦးစွာသော။ နဋ္ဌဝဂ္ဂေါ၊ နဋ္ဌဝန်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုနန္ဒဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိးကား -

ဩဇာ၊ ဩဇာတရဏသုတ်။ နိမောက္ခံ၊ နိမောက္ခသုတ်။ ဥပနေယျံ၊ ဥပနေယသုတ်။ အစေန္တိ ကတိသိန္နိ စ၊ အစေန္တိသုတ်၊ ကတိသိန္နသုတ်။ ဇာကရံ၊ ဇာကရသုတ်။ အပ္ပဋိ-
ဝိဒိတာ၊ အပ္ပဋိဝိဒိတသုတ်။ သုသမ္ပုဋ္ဌာ၊ သုသမ္ပုဋ္ဌသုတ်။ မာနကာမိနာ၊ မာနကာမ
သုတ်နှင့်။ အရညေဒသမော၊ ဆယ်ခုမြောက် အရညသုတ်ကို။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဟော၊
ထိုကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၂-နန္ဒနဝဂ်

၁-နန္ဒနသုတ်

၁၁။ (ဧဝံ မေ သုတ်။ ပ။ အာယုမေ၊ ပေးမြဲ။)

တဩ ခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
ကို။ “ဘိက္ခုဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
“သဒေန္တတိ၊ အရှင်ဘုရား” ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို။ ပစ္စသောသု၊
ရှေးရှုနာကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။—

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ အညတရာ၊ မထင်ရှားသော။ တာဝတိံ-
သကာယိကာ၊ တာဝတိံသနတ်ပြည်၌နေသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ နန္ဒနေ ဝနေ၊
နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌။ အစ္စဓာသထံပရိဝုတာ၊ နတ်သမီးအပေါင်းခြံရံလျက်။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်
သော။ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌။ သမပ္ပိတာ၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ သမဂ္ဂိ-
ဘူတာ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရယမာနာ၊ စမွယ်လျက်။ တာယံ ဝေလောယံ၊ ထိုအခါ၌။—

“ယသသိန္နံ၊ ယှားသော အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ တိဒသနံ၊ သုံးကျိပ်
သုံးယောက်ကုန်သော။ နရဒေဝါနံ၊ နတ်သားတို့၏။ အာဝါသံ၊ နေထိုင်သော။ နန္ဒနံ၊
နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို။ ယေ၊ အကြင်ဘုရားသည်။ န ပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့
သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ န ပဇာနန္တိတိ၊ ပသိကုန်” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ထို
အဘာသိ၊ ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ရွတ်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အညတရာ၊ တယောက်
သော။ ဒေဝတာ၊ အရိယသာဝကနတ်သမီးသည်။ တံ ဒေဝတံ၊ ထိုပုထုဇဉ်နတ်သားကို။—

“ဗာလေ၊ နတ်မိုက်။ သဗ္ဗသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံကုန်သော တေဘုမ္မကသင်္ခါရတရားတို့
သည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ (ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။) ဥပ္ပဇိတု၊ ဖြစ်ပြီး၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊
ချုပ်ကုန်၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။) ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ ဖြစ်တတ်၊ ပျက်တတ်သော သဘော
ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတေဘုမ္မကသင်္ခါရတရားတို့၏။ ဝုပသမော၊ ငြိမ်းစေသော နိဗ္ဗာန်
သည်သာလျှင်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယတော၊ အကြင် အခြင်းအရာအား

ပြင်း အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝစော၊ စကားသည်။ (အတ္ထိ၊ ခို၏။ တထာ၊ အားပြင်း) တံ၊ သင်သည်။ န ပဇာနာသီတိ၊ မသိ” ဟူသော။ ဝါတဘယ၊ ပြင်း ပစ္စယာသိ၊ ထပ်နှစ်ပြီ။

၂-နန္ဒထိသုတ်

၁၂။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ ထည်း။ ကေမန္တံ၊ ခွံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်း။ သဂဝတော၊ ၏။ သန္တိဏေ၊ ခွံ—

“ပုတ္တိမာ၊ များသောသားရှိသူသည်။ ပုတ္တေဟိ၊ သားသို့ပြင်း နန္ဒထိ၊ နှစ်သက်၏။ ဂေါမာ၊ များသောနှားရှိသူသည်။ ဂေါဟိ၊ နှားတို့ပြင်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ နန္ဒထိ၊ နှစ်သက်၏။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ ဥပမိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ကာမူပမိတို့သည်။ နရဿ၊ လူကို။ နန္ဒနာ၊ နှစ်သက်စေတတ်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ နိဗ္ဗပမိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ကာမူပမိ မရှိ။ သော၊ ထိုသူသည်။ န ဟိ နန္ဒထိတိ၊ မနှစ်သက်” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

ပုတ္တိမာ၊ သည်း။ ပုတ္တေဟိ၊ သားသို့ပြင်း။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ဂေါမာ၊ သည်း။ ဂေါဟိ၊ နှားတို့ပြင်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ ဥပမိ၊ တို့သည်။ နရဿ၊ ကို။ သောစနာ၊ စိုးရိမ်စေတတ်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ နိဗ္ဗပမိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုသူသည်။ န ဟိ သောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ ဣတိ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၃-နတ္ထိပုတ္တသမသုတ်

၁၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ ထည်း။ ကေမန္တံ၊ ခွံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်း။ သဂဝတော၊ ၏။ သန္တိဏေ၊ ခွံ—

“ပုတ္တသမံ၊ သားကို ချစ်ခြင်းနှင့်တူသော။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဂေါသမိတံ၊ နှားတည်းဟူသော ဥစ္စာနှင့်တူသော။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သုရိယသမာ၊ နေ၏ အရောင်နှင့်တူသော။ အာဘာ၊ အရောင်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သရာ၊ ဆိုင်တို့သည်။ သမုဗ္ဗပရမာတိ၊ သမုဗ္ဗာလျှင် အလွန်ဆုံးရှိကုန်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

အတ္တသမံ၊ မိမိကိုယ်ကိုချစ်ခြင်းနှင့် တူသော။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧညသမံ၊ စပါးတည်းဟူသော ဥစ္စာနှင့် တူသော။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပညာသမာ၊ ပညာတည်းဟူသော အရောင်နှင့်တူသော။ အာဘာ၊ အရောင်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝေ၊စင်စစ်။ သရာ၊ဆိုင်တို့သည်။ ဝုဗ္ဗပရမာ၊ မိုတ်းရွာခြင်းလျှင် အလွန်ဆုံးရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၄-ဇတ္ထိယသုတ်

၁၄။ ခိပဒံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သော သူတို့တည်း။ ဇတ္ထိယောမင်္ဂသည်း။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ စတုပ္ပဒံ၊ အခြေလေးချောင်း ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့တည်း။ ဗလိဗဇ္ဈေါ၊ နှားလား

ဥသဘသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယားတို့တွင်။ ကောမာရိ၊ သတို့သမီးအရွယ်၌ ယူအပ်သော မယားသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ယော စ၊ အကြင် သားသည်။ ပုဗ္ဗဇော၊ ရှေးဦးစွာပွား၏။ သော၊ ထိုသားသည်။ သေဋ္ဌောတိ၊ မြတ်၏။ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို၊ အဘာသိ၊ ၏။

ဗို့ပဓံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သော သူတို့တွင်။ သမ္ပုဇ္ဈေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ စတုပ္ပဓံ၊ အခြေလေးချောင်း ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့တွင်။ အာဇာနိ-ယော၊ ဆင်အစရှိသော အာဇာနည်သည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယားတို့တွင်။ သုဏ္ဏသား၊ လင်၏ စကားကို နာယူ နှစ်သက်စေတတ်သော မယားသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ယော စ၊ အကြင် သားသည်။ အဿဝေါ၊ မိဘတို့၏ စကားကို နာယူတတ်၏။ သော၊ ထိုသားသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။

၅-သဏမာနသုတ်

၁၅။ ဌိတေ မဇ္ဈနိကေ ကာလေ၊ နေပွန်းမတ်မတ် တည်ရာအချိန်အခါ၌။ ပက္ခိသု၊ သားငှက်တို့သည်။ သန္တိသီဝေသု၊ အပန်းဖြေ နားနေကုန်သည်ရှိသော်။ ဗြဟ္မာရည်း တောဆုပ်ကြီးသည်။ သဏတေဝ၊ မြည်သက်သို့ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တောသံပေး၏။ တံ၊ ထိုမြည်ခြင်းသည်။ မံ၊ ငါ့အား။ သယံ၊ အေးသည်။ (ဟုတု၊ ခြံ) ပဋိဘာတိ၊ ရွေးရှုထင်၏ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို၊ အဘာသိ၊ ၏။

ဌိတေမဇ္ဈနိကေကာလေ၊ ၌။ ပက္ခိသု၊ တို့သည်။ သန္တိသီဝေသု၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ ဗြဟ္မာရည်း၊ သည်။ သဏတေဝ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ဘုရားအား။ ရတိ၊ မွေ့လျော် ဖွယ်သည်။ (ဟုတု၊ ခြံ) ပဋိဘာတိ၊ ရွေးရှုထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပိန်တော်မူ၏။

၆-နိဇ္ဈါတနိသုတ်

၁၆။ နိဇ္ဈ၊ အိပ်ပျော်ခြင်း၎င်း။ တနီ၊ ပျင်းပျံ့ခြင်း၎င်း။ ဝိဇ္ဇိတံ၊ ကိုယ်၏တုန့်လိမ် ခြင်း၎င်း။ အရတိ၊ ကုသိုလ်တို့၌ မမွေ့လျော်ခြင်း၎င်း။ ဘတ္တသမ္ပဒေါ၊ ထမင်းဆီယပ်ခြင်း ၎င်း။ ဇေတန၊ ထိုနိဇ္ဈာစသော ငါးပါးသောဥပက္ကိလေသဖြင့်။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ပါထိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ အရိယမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရာ မဂ်သည်။ နပ္ပကာသတိတိ၊ ထင်ရှားမပြစ် ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို၊ အဘာသိ၊ ၏။

နိဇ္ဈံ၊ ကို၎င်း။ တနီံ၊ ကို၎င်း။ ဝိဇ္ဇိတံ၊ ကို၎င်း။ အရတိံ၊ ကို၎င်း။ ဘတ္တသမ္ပဒံ၊ ကို၎င်း။ နံ၊ ထိုနိဇ္ဈာစသော ငါးပါးသော ဥပက္ကိလေသကို။ ဝိရိယေန၊ မဂ်နှင့်တကွဖြစ်သော ဝီရိယ ဖြင့်။ ပဏာမေတွာ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းကြောင့်။ အရိယမဂ္ဂေါ၊ လောကီ လောကုတ္တရာမဂ်သည်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။

၇-ရက္ခရသုတ်

၁၇။ အဗျက္ခေန၊ ပညာမရှိသောသူသည်။ သာမညံ၊ ရဟန်းတရားဟု ဆိုအပ်သော အရိယမဂ်ကို။ ရက္ခဗ္ဗာ၊ ပြုလည်းပြုနိုင်မိ၏။ ဓုတ္တိတိက္ခဿ၊ သည်းခံလည်း သည်းခံနိုင်မိ၏။

ဗာလော၊ မလိမ္မာသောသူသည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်ရဟန်းတရားဟု ဆိုအပ်သော အရိယ
မဂ်၌။ ဝိသိဒ္ဓိတိနစ်ဇ်၊ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းတရားဟု ဆိုအပ်သော အရိယမဂ်၌။ သမ္မာဓာ၊
ဘေးရန်တို့သည်။ ဗဟူဟိ၊ များကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

စိတ္တံ၊ မသင့်သောအားဖြင့် ဖြစ်သောစိတ်ကို။ စေ န နိဝါရယေ၊ အကယ်၍ မပြစ်ငြားအံ့။
သာမည၊ ရဟန်းတရားဟု ဆိုအပ်သော အရိယမဂ်ကို။ ကတိဟံ၊ အဘယ်မျှသောရက်တို့
ပတ်လုံး။ စရေယျ၊ ကျင့်နိုင်ရာအံ့နည်း။ သင်္ကပ္ပါနံ၊ ကာမသင်္ကပ္ပ စသည်တို့၏။ ဝသာနဂေါ၊
အလိုသို့လိုက်သည်ဖြစ်၍။ ပဒေ ပဒေ၊ အာရုံတိုင်း အာရုံတိုင်း၌။ ဝိသိဒ္ဓေယျ၊ ဆုတ်နစ်ရာ၏။

အင်္ဂါနိ၊ လည်လျင် ငါးခုပြောကံသော အင်္ဂါတို့ကို။ သဏေ ကပါလေ၊ မိမိအခွံ၌။
သမောဒဟံ၊ ကောင်းစွာသိမ်းဆည်းသော။ ကုမ္မောတ၊ လိပ်ကဲ့သို့။ မနောဝိတက္ကေ၊ စိတ်၌
ဖြစ်သော ဝိတက်တို့ကို။ သဏေ ကပါလေ၊ မိမိအာရုံကမ္မဋ္ဌာန်၌။ သမောဒဟံ၊ သိမ်းဆည်း
သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အနိဿိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသော မှီရာတို့ကို မမှီသည်ဖြစ်၍။
အညံ၊ တပါးသောသူကို။ အဟေဋ္ဌယာနော၊ မညည်းဆဲသည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗတော၊
ကိလေသာငြိမ်းအေးခြင်းဖြင့် ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍။ ကဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။
န ဥပဝဒေယျ၊ အပြစ်မဆိုရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

က-ဟိရိသုတ်

၁၈။ သဗြေ၊ ကောင်းသော။ အသော၊ အာဇာနည်မြင်းသည်။ ကသံ၊ ကြိမ်လုံးကို။
အပဗောဓတိ ဣဝ၊ ပယ်၍ သိသကဲ့သို့။ (တဏှာ၊ ထိုအတူ။) ယော ပုရိသော၊ အကြင်
ယောကျ်ားသည်။ နိဗ္ဗိ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို။ အပဗောဓတိ၊ ပယ်၍ သိ၏။ ဟိရိနိသေဓော၊ ဟိရိဖြင့်
အကုသိုလ်တရားကို ဖြစ်တတ်သော။ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော။ သော ပုရိသော၊
ထိုယောကျ်ားသည်။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ဝိဇ္ဇတိ၊ မှီသလော။ ဣတိ၊ ၏။

ယော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သတာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဗုက္ခဿ၊ ဝင့်ဆင်းရဲ၏။ အန္တိ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်
သို့။ ပပ္ပယျ၊ ဖောက်ကုန်၍။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော လောက၌။ သမံ၊ အညီအညွတ်။
စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိရိနိသေဓော၊ ဟိရိဖြင့် အကုသိုလ်တို့ကို တားမြစ်တတ်ကုန်သော။ ဟေ၊
ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တနုယာ၊ နည်းပါးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၉-ကုဋိကာသုတ်

၁၉။ (မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား။) ကမ္မိ၊ အသို့ပါနည်း။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ကုဋိကာ၊
ကျောင်းငယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါသလော။ ကမ္မိ၊ နည်း။ တေ၊ အား။ ကုလောဝကော၊
အသိုက်အအုံသည်။ နတ္ထိ၊ လော၊ ကမ္မိ၊ နည်း။ တေ၊ အား။ သန္တာနကာ၊ အမှေးကွန်
ရက်တို့သည်။ နတ္ထိ၊ လော၊ ကမ္မိ၊ နည်း။ တေ၊ အား။ ဗန္ဓနာ၊ အနှောင်အစွဲမှ။ မုတ္တော၊
လွတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

(အာရုဿော၊ အချင်းနတ်သား။) တဏှ၊ စင်စစ်။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ ကုဋိကာ၊ သည်း နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဏှ၊ စင်စစ်။ မေ၊ အား။ ကုလသကော၊ သည်း နတ္ထိ၊ မရှိ။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဗန္ဓနာ၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ။ ပုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(မာရိသ၊ ဘုရား။) အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ တေ၊ အရှင်၏။ ကုဋိကာ၊ ကျောင်းငယ်ဟူ၍။ ဗြဟ္မိ၊ ဆိုပါသည်။ အဟံ၊ သည်း။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ တေ၊ ၏။ ကုလသကော၊ အသိုက်ဟူ၍။ ဗြဟ္မိ၊ နည်း။ အဟံ၊ သည်း။ ကိ၊ ကို။ တေ၊ ၏။ သန္တာနကံ၊ အပေးကုန်ရက်ဟူ၍။ ဗြဟ္မိ၊ နည်း။ အဟံ၊ သည်း။ ကိ၊ ကို။ တေ၊ ၏။ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍။ ဗြဟ္မိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

(အာရုဿော၊ အချင်းနတ်သား။) မာတရံ၊ အမိကို။ ကုဋိကာ၊ ကုဋိဟူ၍။ တံ၊ သည်း။ ဗြဟ္မိ၊ ဆို၏။ ဘရိဟံ၊ မယားကို။ ကုလသကော၊ ဟူ၍။ တံ၊ သည်း။ ဗြဟ္မိ၊ ဆို၏။ ပုတ္တော၊ သားတို့ကို။ သန္တာနကော၊ ဟူ၍။ တံ၊ သည်း။ ဗြဟ္မိ၊ ဆို၏။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍။ တံ၊ သည်း။ ဗြဟ္မိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။

(မာရိသ၊ ဘုရား။) တေ၊ အား။ ကုဋိကာ၊ အမိဟူသော ကျောင်းငယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသည်ကား။ သာယ၊ ကောင်းစွတကား။ တေ၊ အား။ ကုလသကော၊ မယားဟူသော အသိုက်သည်။ နတ္ထိ၊ ကား။ သာယ၊ ကောင်းစွတကား။ တေ၊ အား။ သန္တာနကော၊ သားတည်းဟူသော ကုန်ရက်အပေးတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်သည်ကား။ သာယ၊ ကောင်းစွတကား။ တံ၊ သည်း။ ဗန္ဓနာ၊ တဏှာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ။ ပုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သည်ကား။ သာယ၊ ကောင်းစွတကား။ ဣတိ၊ ၏။

၁၀-သမိဒ္ဓိသုတ်

၂၀။ (ဇေ၊ ဇေ သုတ် စသည် ပေးမြဲ။) တေ၊ သော၊ သမယံ၊ နှံ။ သကဝါ၊ ပြတ်စွာဘုရား သည်။ ဘုရားဝေ၊ နှံ။ တပေါဒါရာမေ၊ တပေါဒါရုံကျောင်းနှံ။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အတ ဓေါ၊ နှံ။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ အရှင်သမိဒ္ဓိသည်။ ဂုတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဗ္ဗသသမယံ၊ မိုးသောက်အခါနှံ။ ပဗ္ဗဋ္ဌာယ၊ တ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်နှံ။ တပေါဒါ၊ တပေါဒါဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ မှီ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ပရိသိဒ္ဓိတံ၊ သွန်းလောင်းအံ့သောငှါ။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတု၊ နှံ။ တပေါဒေ၊ တပေါဒါဖြစ်နှံ။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ပရိသိဒ္ဓိတု၊ ပြီး၍။ ပဗ္ဗတ္တရိတု၊ ပြန်တက်၍။ ဧကဝိသေ၊ တထည်တည်းသောကိုယ်ဝတ်သင်္ကန်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ပုဗ္ဗာပယမာနေ၊ ချွေးအတိုင်းဖြစ်စေလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ် လေ၏။ အတဓေါ၊ ထိုအခါနှံ။ အဘိက္ကန္တဗ္ဗော၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိသော။ အညဇာရာ၊ မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ ဘုရားနတ်သားသည်။ ဂုတ္တိယာ၊ ညဉ့်အချိန်သည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ လွန်ပြီးသော်။ ဧကဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်။ တပေါဒါ၊ တပေါဒါဖြစ်ကို။ ဩတာသေတု၊ အရောင်အဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်နှံ။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ မှီ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ၏။ ဥပသကံမိတု၊ နှံ။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်နှံ။ ဌိတာ၊ ရပ်ပြီးလျှင်။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ ကို—

“ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ (ထံ၊ သင်သည်။) အဘူတော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို မခံစားမှု၍၊ ဘိက္ခုသိ၊ ဆွမ်းခံသွား၏။ န ဘူတော၊ တာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို မခံစားမှု၍၊ န တိ ဘိက္ခုသိ၊ ဆွမ်းခံမသွားပါလင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဘူတော၊ ကာမငါးပါးတို့ကို ခံစားပြီဟူသော၊ ဘိက္ခုသု၊ ဆွမ်းခံသွားပါလော့။ ကာလော၊ ကာမဂုဏ်မှီဝဲခြင်းငှါ ခန့်သောအခါသည်။ ထံ၊ သင့်ကို။ မာ ဥပဇ္ဈဂါထိ၊ မလွန်စေလင့်”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈာတာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။

(အေဝတာ၊ နတ်သွီး။) အဟံ၊ ငါသည်။ ကာလံ၊ သေအံ့သောအခါကို။ န ဇာနာမိ၊ မသိ။ ကာလော၊ သေအံ့သောအခါသည်။ (မယံ၊ ငါအား) ဆန္နေ၊ ဖုံးကွယ်သည်ဖြစ်၍။ (ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။) န ဒိဿတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဘူတော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို မခံစားမှု၍။ ဘိက္ခုမိ၊ ဆွမ်းခံသွား၏။ ကာလော၊ ရဟန်းတရားကို အားထုတ်အပ်သော အခါသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာ ဥပဇ္ဈဂါ၊ မလွန်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သာ အေဝတာ၊ ထိုဘုမ္မစိုးနတ်သွီးသည်။ ပထဝီယံ၊ ဖျေ၍။ ပတိဂ္ဂဟိတော၊ ရပ်တည်၍။ အာဟသ္မန္တံ သမိဒ္ဓိံ၊ ကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ထံ၊ သင်သည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ကား။ ဒဟရော၊ ငယ်သေး၏။ သုသု၊ ပျိုနုသေး၏။ ကာဠုကေသော၊ ကောင်းစွာမည်းနက်သော ဆံရှိ၏။ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ ပဌမေန ဝယသာ၊ ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အနိက္ခိဋ္ဌိတာမိ၊ မြူးတူးဖျော်ပါးမခံစားဘူးသေးပါ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မာနုသကေ၊ လျှံ၍ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ သုဉ္စ၊ ခံစားပါဦးလော့။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော လူ့ကာမဂုဏ်ကို။ ဟိတော၊ စွန့်၍။ ကာလိကံ၊ နောင်အခါ၌ ဖြစ်သော နတ်ကာမဂုဏ်ကို။ မာ အနုဓာဝိတိ၊ မတောင့်တပါလင့်” ဟူသော။ ဟံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ နတ်သွီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ ကို။ ဟိတော၊ စွန့်၍။ ကာလိကံ၊ ကို။ န အနုဓာဝါမိ၊ မတောင့်တ။ အာဝုသော၊ နတ်သွီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာလိကဉ္စ၊ နောင်အခါ၌ ဖြစ်သော နတ်ကာမဂုဏ်ကိုလည်း။ ဟိတော၊ စွန့်၍။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော လောကုတ္တရာတရားကို။ အနုဓာဝါမိ၊ တောင့်တ၏။ အာဝုသော၊ နတ်သွီး။ ဟိ၊ မှန်၏။ ကာလိကာ၊ နောင်အခါ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာ၊ နတ်ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဗဟုဓက္ကာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်း မှီကုန်ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်းမှီကုန်ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါး၌။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ အဟံ ဓမ္မော၊ ဤလောကုတ္တရာတရားသည်။ သန္နိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ အကာလိကော၊ အခါမလင့်အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ ဟေပဿိကော၊ လာလှည့်လှည့်ဟူသော အစီရင်ကို ထိုက်၏။ ဩပနေယျိကော၊ စိတ်၌ကပ်၍ဆောင်ထားထိုက်၏။ ဝိညဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကာလိကာ၊ ကုန်သော။ ကာမာ၊ ထိုကို။ ဗဟုဓက္ကာ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ပါကုန်သနည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါး၌။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ များပါသနည်း။ ကထံ၊ ထျှင်းအဟံဓမ္မော၊ ဤလောကုတ္တရာတရားသည်။ သန္နိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကိုပေးတတ်ပါ

သနည်း။ အကာလိကော၊ အခါမလင်အကျိုးကို ပေးတတ်ပါသနည်း။ ဟေိပသိကော၊ လာလှည့်
 ရှုလှည့်ယူသော အစီအရင်ကို ထိုက်ပါသနည်း။ ဩပနေယျိတော၊ စိတ်၌တပ်၍ ဆောင်ထားထိုက်
 ပါသနည်း။ ဝိညဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ခံစားအပ်ပါသနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဂုသော၊ နတ်သိုး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နဝေါ၊
 အငယ်သာတည်း။ အစိရပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်သေး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ သည်။
 ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ဤသာသနာတော်သို့။ အဂုနာ၊ ယခုမှ။ အာဂတော၊ ရောက်လာသည်။ အမှိ၊
 ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ တံ၊ ထိုသာသနာကို။ အာစိက္ခိတံ၊
 ဟောခြင်းငှါ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်သော။
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးသော။ အယံ သော ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဝုဇ္ဈေယော၊ ဝုဇ္ဈိတိဖြစ်၍။ တပေါဒါရာဗေ၊ တပေါဒါရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊
 နေတော်မူ၏။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတု၊ ကပ်၍။ တေမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို။
 ပုစ္ဆ၊ မေးလေလော့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ သင့်အား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း
 အရာဖြင့်။ ဗျာကဓေတိ၊ ဖြေကြား၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ (တံ၊
 သင်သည်။) ဓာရေယျာသိ၊ မှတ်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အညာဟိ၊ တပါးကုန်
 သော။ မဟေသက္ခာဟိ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်။ ပရိဂုတော၊ ခြံရံအပ်
 သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ သောကြောင့်။ အမေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဥပသကံမိတု၊ ကပ်ဆုံးသောငှါ။ န
 သုကဓော၊ မလွယ်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တံ၊ သင်သည်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့။
 ဥပသကံမိတု၊ ကပ်၍။ တေမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သစေ ပုစ္ဆေယျာသိ၊ အကယ်၍ မေးလျှောက်
 ပါအံ့။ (ဧဝံ၊ သေဝံ)။ မယမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ ဓမ္မဏာဝနာယ၊ တရားနာဆုံးသောငှါ။
 အာဂစ္ဆေယျာမ၊ လာပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာဂုသော၊ နတ်သိုး။ ဧဝံ၊ ကောင်းပြီ။
 ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အာယတ္တာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ တထာ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သိုး၏ စကားကို။
 ပရိဇ္ဈေတု၊ ဝန်ခံ၍။ ဟေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ မှီ၏။)
 တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ၏။ ဥပသကံမိတု၊ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 အသိဝါဒေတု၊ မှီခိုပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဝိ၊ နေ၏။
 ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဇ္ဇော ခေါ၊ နေပြီးသော။ အာယတ္တာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို—

။ပ။ အာဂစ္ဆေယျာမ၊ လာပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နတ်သိုးကလျှောက်၏။ (ဣဇာဟံ မှ စ၍-
 အာဂစ္ဆေယျာမာတိတိုင်အောင် ပေယျာလမြုပ်သည်။ နတ်သိုးလျှောက်သည့်အတိုင်း ဘုရားရှင်
 အား ရှင်သမိဒ္ဓိက ပြန်၍လျှောက်သည်။) ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တထာ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်
 သိုး၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ သစေသစ္စံ၊ အကယ်၍ မှန်သည်ဖြစ်အံ့။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သိုး
 သည်။ အဝိဂ္ဂုရေ၊ မနီးမဝေးသော။ ဣဇေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ (ဘဝိဏတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။)
 ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်သည်မှီသော်။ သာဒေဝတာ၊ ထိုဘုမ္မစိုး
 နတ်သိုးသည်။ အာယတ္တံ သမိဒ္ဓိ၊ ကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ပုစ္ဆ၊ မေးလိုက်လော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။
 ပုစ္ဆ၊ လော့။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ယံ၊ ယင်းအရပ်သို့။ အနုပ္ပတ္တာတိ၊ အစဉ်ရောက်ပြီ”

ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ
ဒေဝော၊ ထိုနတ်သို့ကို။

“အက္ခေယျသည်နော၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ သတ္တ ပုဂ္ဂလ စသည် အမှတ်ရှိကုန်သော။
အက္ခေယျသို့၊ ခန္ဓာငါးပါး၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ ရာဂ အစရှိသော ရှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့
ဖြင့် တည်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အက္ခေယျ၊ ခန္ဓာငါးပါးကို။ အပရိညာယ၊
သုံးပါးသော ပရိညာတို့ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းကြောင့်။ မဇ္ဈနော၊ သေမင်း၏။ ယောဂံ၊
အနှောင်အဖွဲ့ (နိုင်ငံ) သို့။ အာယန္တိ၊ လိုက်ရကုန်၏။

(ခိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။) အက္ခေယျ၊ ခန္ဓာငါးပါးကိုလည်း။ ပရိညာယ၊
သုံးပါးသော ပရိညာတို့ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းကြောင့်။ အက္ခေယာရံ၊ ပြောဆိုအပ်သော
ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါဟူ၍။ န မညတိ၊ မမှတ်ထင်။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ တံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ
ဟူ၍ မမှတ်သင်ခြင်းသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဣတိ၊
ထိုကြောင့်တည်း။ ယေန၊ အကြင် (ရာဂစသော) အကြောင်းဖြင့်။ န၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
ကို။ (ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။) ဝဇ္ဇာ၊ (တပ်ခြင်းစသည်ဖြင့်) ပြောဆို
ရာ၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ တဿ၊ အား။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။

ယက္ခေ၊ ဘုမ္မစိုး နတ်သို့။ သဗ္ဗေ ဝိဇာနာသိ၊ အကယ်၍ သိသည်ဖြစ်အံ့။ ဝဒေဟိတိ၊ ဆို
လော့” ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဇ္ဈတာသိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်း
အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣမဿ ဓမ္မဿ၊ ဤတရားတော်၏။ ဝိတ္တာရေန၊
အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ န အာဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာဓု၊
တောင်းပန်ပါ၏။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ ဖြင့်။
ဘာသိတဿ၊ သော။ ဣမဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အာ၊ သည်။
ဇာနေယျံ၊ သိနိုင်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့်
တော်အား။ ဘာသတု၊ ဟောတော်မူစေခြင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။) သမော ဝါ၊ တူသူ
ဟူ၍၎င်း။ ဝိသေသိ ဝါ၊ မြတ်သူဟူ၍၎င်း။ ဥဒ၊ ထိုမျှ။ နိဟိနော ဝါ၊ ဟုတ်သူဟူ၍
၎င်း။ ှညတိ၊ အောက်မေ့၏။ သောပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ တေန၊ ထိုမာန်ဖြင့်။
ဝိဝဒေထ၊ ငြင်းခုံရာ၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော။
ဝိဇာသု၊ မာန်တို့၌။ အဝိကမ္မမာနော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား။
သမောတိ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဝိသေသိတိ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဟိနောတိ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
မှတ်ထင်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။

ယက္ခေ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်သို့။ သဗ္ဗေ ဝိဇာနာသိ၊ အကယ်၍ သိငြားအံ့။ ဝဒေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊
ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ အပ်သော။ ဣမဿပိ၊
ဤတရားတော်၏လည်း။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အာ၊ အကျဉ်းသည်။ န
အာဇာနာမိ၊ မသိပါ။

သန္တေ၊ ဘုရား၊ သာဓု၊ တောင်ပန်ပါ၏။ ပ။ ယော၊ အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ သကဝတာ၊
 ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ သံခီတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသီတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။
 ဣမဿ၊ ဤတရားတော်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္တာဓေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။
 အာဇာနေယျံ၊ သိနိုင်ရ၏။ တဿ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊
 အား။ ဘာသတု၊ ဟောတော်မူစေချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(ယော၊ အကြင် ဂဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။) သင်္ခံ၊ တပ်မက်သူ ပြစ်မှားသူ တွေဝေသူ
 ဟူသော ပညတ်ကို။ ပဟာသိ၊ ပယ်ပြီ။ ဝိမာနံ၊ ကိုးပါး အပြားရှိသော မာန်သို့။ န
 အတ္တဂါ၊ မကပ်ရောက်။ ဣဝ နာမ ဝူပေ၊ ဤနာမ်ဝပ်တရား၌။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အစ္စန္ဒိန္ဒိ၊
 ဖြတ်ပြီ။ သိန္နဂန္ထံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဂန္ထလေးပါးရှိသော။ အနိဗ္ဗံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။
 နိရာသံ၊ တပ်မက်ခြင်း မရှိသော။ တံ၊ ထိုဂဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒေဝါ ဝါ၊ နတ်တို့သည်၎င်း၊
 မနုဿာ ဝါ၊ လူတို့သည်၎င်း။ ဣဝ ဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟရံ ဝါ၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်
 ပြည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသု ဝါ၊ နတ်ပြည်သို့၎င်း။ သဗ္ဗနိဝေသဓနသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တနိဝေသ
 ထို့၌။ ပရိယေသမာနာ၊ ရွာဖွေကုန်သည်ရှိသော။ န အဇ္ဈာဂမုံ၊ မရမတွေ့ကုန်။

ယဇ္ဇက၊ ဘုရားနတ်သို့။ သဝေဝိ ဇာနာသိ၊ အကယ်၍ သိဆုံး၊ ဝေပဟိ၊ တော။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁ သန္တေ၊ ဘုရား၊ သကဝတာ၊ သည်။ သံခီတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသီတဿ၊ သော။ ဣမဿ၊ ၏။
 အတ္ထံ၊ ကို—

သဗ္ဗလောကေ၊ အလုံးစုံသော လောက၌။ ကာဓယန ဝါ၊ ကိုယ်ပြင်၎င်း။ ဝစသာဝါ၊
 နတ်ပြင်၎င်း။ မနုဿာ ဝါ၊ မိတ်ပြင်၎င်း။ ကိဉ္ဇန၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ပပံ၊ မကောင်းမှုကို။
 န ကယံရာ၊ မပြုရ။ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်အခြင်ပညာ
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အနတ္တသံဟိတံ၊ အကျိုး
 စီးပါးနှင့် မစပ်ဟု၎င်း။ ဓုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ န သေဝေတာတိ၊ မပိုင်ရာဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။
 ဝိတ္တာဓေန၊ အားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဇုတိယော၊ နှစ်ခုပြောကံသော။ နန္ဒနဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။
 တဿ၊ ထိုနန္ဒနဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား—

နန္ဒနာ၊ နန္ဒနသုတ်၎င်း။ နန္ဒဝဂ္ဂေဝ၊ နန္ဒတိသုတ်၎င်း။ နတ္ထိ ပုတ္တသမေန ဓ၊ နတ္ထိပုတ္တ-
 သမသုတ်နှင့်တကွ။ ခတ္ထိယော၊ ခတ္ထိယသုတ်၎င်း။ သဏမာနော ဓ၊ သဏမာနသုတ်၎င်း။
 နိဋ္ဌိတန္တိဓ၊ နိဋ္ဌိတန္တိသုတ်၎င်း။ ဓုက္ခရံ၊ ဓုက္ခရသုတ်၎င်း။ ဟိရံ၊ ဟိရိသုတ်၎င်း။ နဝမော၊
 ကိုးသုတ်ပြောကံဖြစ်သော။ ကုဋိကော၊ ကုဋိကသုတ်၎င်း။ ဒသမော၊ ဆယ်သုတ်ပြောကံ
 ဖြစ်သော။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၃-သတ္တိဝဂ်
 ၁-သတ္တိသုတ်

၂။ သာသတ္တိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၌၊ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာဒေဝတာ၊ သည်။ သကဝတာ၊
 ၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

“သတ္တိယာ၊ လုံဖြင့်၊ ဩမဋ္ဌောဝိယ၊ ထိုးအပ်သောသူကဲ့သို့၎င်း၊ မတ္တဏေ၊ ဦးခေါင်း၌။
 သုပ္ပမာနောဝ၊ မီးလောင်အပ်သောသူကဲ့သို့၎င်း၊ သိက္ခ၊ ဝယ်နန်းသည်။ ကာမရာဂပ္ပဟာနာ-
 ယ၊ ကာမရာဂကို ပယ်ခြင်းငှါ။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိပ္ပဇေတိ၊ နေရာ၏”ဟူသော။
 ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

သတ္တိယာ၊ ဖြင့်၊ ဩမဋ္ဌောဝိယ၊ ၎င်း။ မတ္တဏေ၊ ၌။ သုပ္ပမာနောဝ၊ ၎င်း။ သိက္ခ၊ သည်။
 သက္ကာယဒိပ္ပိပ္ပဟာနာယ၊ သက္ကာယဒိပ္ပိကို ပယ်ခြင်းငှါ။ သတော၊ ဖြစ်၍။ ပရိပ္ပဇေ၊
 နေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၂-ဓုသထိသုတ်

၂၂။ အဓုသန္တံ၊ (ကံသည်) မတွေ့ထိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ န ဓုသထိ၊ (ဝိပါက်သည်)
 မတွေ့ထိ။ တတော၊ ထို့ပြင်။ ဓုသန္တု၊ (ကံသည်) တွေ့ထိသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။
 ဓုသေ၊ (ဝိပါက်သည်) တွေ့ထိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အပ္ပဗုဒ္ဓပဒေါသံနံ၊ မပြစ်မှား
 အပ်သောသူတို့ကို ပြစ်မှားသော။ ဖုသန္တံ၊ (ကံသည်) တွေ့ထိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဓုသတိ၊
 (ဝိပါက်သည်) တွေ့ထိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

☞ ယောဗာလော၊ အကြင်လူမိုက်သည်။ အပ္ပဗုဒ္ဓဏ၊ မပြစ်မှားအပ်သော။ သုဒ္ဓဏ၊
 ဇော်ကြယ်သော။ အနက်ဏ၊ ကိလေသာမရှိသော။ ပေါသဏ နုရဏ၊ ဝယ်နွှာပုဂ္ဂိုလ်
 အား။ ဓုသထိ၊ ပြစ်မှား၏။ ဟိဝါတံ၊ လေညာသို့။ ခိတ္တော၊ ပစ်လွှတ်အပ်သော။ သုရဗော၊
 သိမ်မွေ့သေးငယ်သော။ ဓုတော၊ မြူသည်။ ခိတ္တံ၊ ပစ်လွှတ်အပ်သူသို့။ ပစ္စေတိ ဣဝ၊ တဖန်
 ပြန်လာသကဲ့သို့။ ဗမေဝ ဗာလံ၊ ထိုသူမိုက်သို့သာလျှင်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စေတိ၊
 တဖန်ပြန်လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၃-ဇဋ္ဌာသုတ်

၂၃။ ယာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ အဇ္ဈောဇဋ္ဌာ၊ ကိုယ်တွင်း၌ မြှေးရှက်တတ်၏။
 ဗဟိဇဋ္ဌာ၊ ကိုယ်ပ၌ မြှေးရှက်တတ်၏။ တာယ ဇဋ္ဌာယ၊ ထိုတဏှာသည်။ ပဇာ၊ သတ္တဝါ
 အပေါင်းကို။ ဇဋ္ဌိတာ၊ မြှေးရှက်အပ်ပါ၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမ
 နွယ်ဖူး၊ ရှင်တော်ဘုရား။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပုစ္ဆာပိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏။ ဣမံ ဇဋ္ဌံ၊
 ဤ တဏှာတည်းဟူသော အရှုပ်အထွေးကို။ ဂော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိဇဋ္ဌယေ၊
 ပြည်ရှင်းနိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးမြန်းလျှောက်ထား၏။

နဗော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော။ သပ္ပညော၊ ထိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ ပညာရှိသော။ အာတာပိ၊
 ကိလေသာတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသော။ နိပကော၊ ပါရိယာရိယ
 ပညာရှိသော။ ယော သိက္ခ၊ အကြင်ဝယ်နန်းသည်။ သီလေ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၌။
 ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ စိတ္တု၊ သမာဓိ(စိတ်)ကို၎င်း။ ပညာ၊ ဝိပဿနာပညာကို၎င်း။ သာဝယံ၊

ဖြစ်စေ၏။ ဝါ-ပွားများ၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣပံ ဇေ၊ ဤ တဏှာတည်းဟူသော အရှုပ်အထွေးကို။ ဝိဇ္ဇေယ၊ ပြည်ရှင်းနိုင်၏။

ယေသံ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဓာဂေါ စ၊ ဓာဂေါရင်း။ ဧဝံသော စ၊ ဧဝံသောရင်း။ အဝိဇ္ဇာ စ၊ အဝိဇ္ဇာရင်း။ ဝိရာဇိတာ၊ ကင်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဝါ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ။ ဝိကာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝရှိကုန်၏။ အရဟန္တာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဇေ၊ တဏှာတည်းဟူသော အရှုပ်အထွေးကို။ ဝိဇ္ဇေယ၊ ပြည်ရှင်းအပ်ပြီ။

ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌။ နာမဉ္စ၊ နာမ်သည်ရင်း။ ဂ္ဂပဉ္စ၊ ရုပ်သည်ရင်း။ ပဋိတဉ္စ၊ ပဋိတသည်ရင်း။ ဂ္ဂပသညာ စ၊ ဂ္ဂပသညာသည်ရင်း။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်ငြိမ်း၏။ ဇတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ သော ဇေ၊ ဤ တဏှာတည်းဟူသော အရှုပ်အထွေးသည်။ သိဇ္ဇတေ၊ ပြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၄-မနောနိရုဓာသုတ်

၂၄။ ယတော ယတော၊ အကြင်အကြင် ကောင်းမှုမကောင်းမှုမှ။ မနော၊ စိတ်ကို။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့။ တတော တတော၊ ထိုထိုကောင်းမှုမကောင်းမှုမှ။ ဓုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ န ဇတိ၊ မရောက်။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သပ္ပတော၊ အလုံးစုံသော ကောင်းမှုမကောင်းမှုမှ။ မနော၊ စိတ်ကို။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သပ္ပတော၊ အလုံးစုံသော။ ဓုက္ခံ၊ ဆင်းရဲမှ။ ပရုဇ္ဈတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

သပ္ပတော၊ အလုံးစုံသောအမှုမှ။ မနော၊ စိတ်ကို။ န နိဝါရယေ၊ မတားမြစ်ရာ။ သံယတတ္ထံ၊ ကောင်းစွာစောင့်စည်းအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာဂတံ၊ ရောက်သော။ မနော၊ စိတ်ကို။ န နိဝါရယေ၊ မတားမြစ်ရာ။ ယတော ယတော စ၊ အကြင် အကြင် အယောနိသောမနုသိကာရမှ။ ပါပကံ၊ အကုသိုလ်သည်။ အာဂတံ၊ ရောက်ထား၏။ တတော တတော၊ ထိုထို အယောနိသောမနုသိကာရမှ။ မနော၊ စိတ်ကို။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၅-အရဟန္တသုတ်

၂၅။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်သည်။ ကတာပိ၊ မှက်စွာကိုပြုပြီးသည်။ ဝိကာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝရှိသည်။ အန္တိမ-ဒေဟဓာသို့ အဆုံးရန်သော ကိုယ်ခန္ဓာကို ဆောင်လေ့ရှိသည်။ ယောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဟံ၊ သည်။ ဝေါမိတိပိ၊ ဆို၏။ ဟုရိလည်း။ ဝဇေယျ၊ ဆိုရာပါ

၁။ ပါဠိ၌ “ဗ သပ္ပတော မနော နိဝါရယေ” ခြိ၏။ “ဗ သပ္ပတော မနော နိဝါရယေ” ခြိမှဆင်း၏။ သံ ဘျာမုတိ၌လည်း ဤအတိုင်း ခြိ၏။

သလော။ သော၊ သည်။ “မမံ၊ ငါကို။ ဝဒန္တိတိပိ၊ ဆိုကုန်၏” ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီး။

☞ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ အရဟံ၊ သည်။ ကထာဝီ၊ သည်။ ခိဏာသဝေါ၊ သည်။ အန္တိမ-
ဗေဟဓာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိတိပိ၊ ဆို၏”
ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သော၊ သည်။ “မမံ၊ ငါကို။ ဝဒန္တိတိပိ၊ ဆိုကုန်၏”
ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သော၊ သည်။ ကုသလော၊ ခန္ဓာစသည်တို့၌ လိမ်မာ
သည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ လောက၌။ သမညံ၊ အခေါ်အဝေါ်ကို။ ဝိဒိတော၊ သိ၍။
ဝေါဟာရမတ္တေန၊ ဝေါဟာရမျှဖြင့်။ ဝေါဟာရေယျ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။

ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ အရဟံ၊ သည်။ ကထာဝီ၊ သည်။ ခိဏာသဝေါ၊ သည်။ အန္တိမ-
ဗေဟဓာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ မာနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန်သို့။
ဥပဂမ္မ၊ ကပ်ရောက်၍။ “အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိတိပိ၊ ဆို၏” ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ
ပါသလော။ သော၊ သည်။ “မမံ၊ ငါကို။ ဝဒန္တိတိပိ၊ ဆိုကုန်၏” ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊
ဆိုရာပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီး။

ပဟိနမာနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော မာန်ရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဂန္ဓာ၊ ဂန္ဓတို့
သည်။ န သန္တိ၊ မရှိကုန်။ အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။
မာနဂန္ဓာ၊ မာနဂန္ဓတို့ကို။ ဝိဝုပိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ။ သုမေဓော၊ ကောင်းသော
ပညာရှိသော။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မညတံ၊ တဏှာ မာန ခိပ္ပိ မညနာတရားကို။
ဝိတိဝတ္ထော၊ လွန်မြောက်ပြီး သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ “အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိတိပိ၊ ဆို၏”
ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သော၊ သည်။ “မမံ၊ ငါကို။ ဝဒန္တိတိပိ၊ ဆိုကုန်၏” ဟူ၍
လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကုသလော၊ ခန္ဓာစသည်တို့၌ လိမ်မာ
သည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ လောက၌။ သမညံ၊ အခေါ်အဝေါ်ကို။ ဝိဒိတော၊ သိ၍။
ဝေါဟာရမတ္တေန၊ ဝေါဟာရမျှဖြင့်။ ဝေါဟာရေယျ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။

၆-ပဇ္ဇောထသုတ်

၂၆။ ယေဟိ၊ အကြင် အရောင်အလင်းတို့ဖြင့်။ လောကော၊ လောကသည်။ ပကာသတိ၊
ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ ဇောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ပဇ္ဇောတာ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်
သော အရောင်အလင်းတို့သည်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတပါနည်း။ ဘဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပုဗ္ဗံ၊
မေးလျှောက်ခြင်းငှါ။ အာကမ္မာ၊ လာရောက်ကြပါကုန်၏။ မမံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။
တံ၊ ထိုအမေး၏ အဖြေကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဇာနေမု၊ သိရပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီး။

၁။ ဘဝန္တံ ပုဗ္ဗံ မာကမ္မာတိ မဟံ ဟိ “ဘဝန္တံ ပုဗ္ဗိဿာမာ”တိ တဏှာ တဏှော ဇက္ခဝါဠာ
အာကတာတိ အတ္ထော၊ သုတ္တ-နိဋ္ဌ ၁-၁၅၀-နှင့် အညီ “ဘဝန္တံ နှင့် အာကမ္မာ” ဟူ၍ သင့်၏။

လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ပဇ္ဇောတာ၊ အရောင်အလင်းတို့သည်။ စက္ကာရော၊ လေးမျိုး
 တို့တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤလောကဉ္စ။ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော အရောင်အလင်းသည်။
 န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်။ ဒိဝါ၊ နေ၌။ ထပတိ၊ တောက်ပ၏။ စန္ဒိမာ၊
 လသည်။ ရတ္တိ၊ ည၌။ အာတာတိ၊ တောက်ပ၏။

အထ၊ ထိုမှတပါး။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဒိဝါ၊ နေ၌၎င်း။ ရတ္တိ၊ ည၌၎င်း။ တတ္ထတတ္ထ၊
 ထိုထိုအရပ်၌။ ပကာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ သမ္ပုဇ္ဈေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တပတံ၊
 အရောင်အလင်းတို့တွင်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဧသော အာသာ၊ ထိုဘုရားတည်းဟူသော
 အရောင်အလင်းသည်။ အနတ္တရာ၊ မိမိထက်အမြတ်မရှိ (အမြတ်ဆုံးတည်း)။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။

၃-သရသုတ်

၂၇။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ သရာ၊ သံသရာအိုင်တို့သည်။ နိဝတ္တန္တိ၊ ဆုတ်နှစ်ကုန်ပါ
 သနည်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်။ န ဝတ္တတိ၊ မဖြစ်လေသည်ပါသနည်း။
 ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နာမဉ္စ၊ နာမ်သည်၎င်း။ ဝုပ္ပဉ္စ၊ ဝပ်သည်၎င်း။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။
 ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်ငြိမ်းပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌။ အာပေါ စ၊ အာပေါဓာတ်သည်၎င်း။ ပထဝီ စ၊ ပထဝီဓာတ်
 သည်၎င်း။ တေဇော စ၊ တေဇောဓာတ်သည်၎င်း။ ဝါယော စ၊ ဝါယောဓာတ်သည်၎င်း။
 န ဂါဓတိ၊ မထောက်တည်။ အတော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်မှ။ သရာ၊ သံသရာအိုင်တို့သည်။ နိဝတ္တန္တိ၊
 ဆုတ်နှစ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်။ န ဝတ္တတိ၊ မဖြစ်မလည်။ ဧတ္ထ၊
 ဤနိဗ္ဗာန်၌။ နာမဉ္စ၊ သည်၎င်း။ ဝုပ္ပဉ္စ၊ သည်၎င်း။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊
 ချုပ်ငြိမ်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဂ-မဟာဓမ္မနသုတ်

၂၈။ မဟာဓမ္မနာ၊ များသောဥစ္စာရှိကုန်သော။ မဟာဘောဂါ၊ များသောအသုံးအစောင်
 ရှိကုန်သော။ ရဋ္ဌဝန္တော၊ ထိုင်းရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မိယာပိ၊ မင်းတို့သည်သော်လည်း။ ကာ-
 မေထု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အနုလင်္ကာ၊ တန်ပြီဟုမြတ်ခြင်းကို မပြုနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
 အညမညံ၊ အချင်းချင်း၏ ဥစ္စာကို။ အတိဂိဇ္ဈန္တိ၊ အလွန်မကဲမောတောင့်တကြကုန်၏။

ဥဿုတ္တဇာတေသု၊ (အထူးထူးသောကိစ္စတို့၌) ဖြစ်သော ကြောင့်ကြရှိကုန်သော။
 ဘဝသောတာနုသာရီသု၊ ဘဝရေအယဉ်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ တေသု၊ ထိုသူတို့တွင်။
 ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ဣမ၊ ဤလောကဉ္စ။ တဏှံ၊ တပ်မက်ခြင်းတဏှာကို။ ပဗဟံသု၊
 ပယ်စွန့်ပြီးဖြစ်ပါကုန်သနည်း။ လောကဉ္စ၊ လောကဉ္စ။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။
 ဩနုဿက၊ ကြောင့်ကြမရှိပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

(ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။) အဂါရံ၊ အိမ်သူနှင့်အိမ်ကို။ ဟိတု၊ စွန့်၍။
 ပိယံ၊ ချစ်အပ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားသမီးကို၎င်း။ ပသု၊ ကျွဲနွားစသော ဥစ္စာကို၎င်း။ ဟိတု၊
 စွန့်၍။ ဘဂ္ဂု၊ ဘုရားကို၎င်း။ ဝေါသု၊ ဝေါသကို၎င်း။ ဟိတု၊ စွန့်၍။ အဝိဇ္ဇု၊

အဝိဇ္ဇာကိုလည်း။ ဝိရာဇိယ၊ ကင်းစေ၍။ ဝါ-ဖျက်ဆီး၍။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အရဟန္တ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံယူထိုက်ကုန်၏။ စိတာသဝါ၊ တုန်ခန်းပြီးသော အာသဝ မှီကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကသို့၊ လောကသုံးပါး၌။ အနုဿက၊ ကြောင်ကြမရွှိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၉-ဓတုစက္ကသုတ်

၂၉။ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော ရှင်တော်ဘုရား။ (ယံ သရီရံ၊ အကြင် ကိုယ်သည်။) စတုစက္ကံ၊ လေးပါးသော ဣရိယာပုတ်စက်၌။ နဝရူပံ၊ ကိုးပါးသော ရွှါရရှိ၏။ ပုတ္တံ၊ မစင်တို့ဖြင့် ပြည့်၏။ လောဘေန၊ တဏှာနှင့်။ သံယုတံ၊ ယှဉ်စပ်၏။ ပကဇာတံ၊ အမိဝမ်းဟူသောညွန့်၌ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုကိုယ်မှ။ ကထံ၊ အဘယ် အကြောင်းဖြင့်။ ယာတြာ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်။ သဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီး။

နိဒ္ဒိံ ၈၊ အားကြီးသော အမျက်ဥပနာဟဟူသော ချဉ်းကြီးကို၎င်း။ ဝရတ္တဉ္စ၊ ကြွင်းသော ကိလေသာဟူသော သားရေကြီးကို၎င်း။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာလှသော။ ဣစ္ဆာလောဘဉ္စ၊ ဣစ္ဆာလောဘကို၎င်း။ သမူလံ၊ အဝိဇ္ဇာလျှင် အမြစ်အရင်းရှိသော။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အဗ္ဗုယု၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် နတ်၍။ ဝေံ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ ယာတြာ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်။ သဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀-ဇေတိဇဏ်သုတ်

၃၀။ ဇေတိဇဏ်၊ ဇေတိမည်သော သားစောင်း၏မြင်းခေါင်းနှင့်တူသောမြင်းခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူသော။ ကိသံ၊ ခန္ဓာကိုယ်တော်လည်း မဝလွန်းရုံ ကြံတော်မူသော။ ဝီရံ၊ လုံ့လလည်းရှိတော်မူသော။ အပ္ပါဟာရံ၊ နည်းသော အာဟာရလည်း ရှိတော်မူသော။ အလောလုပ္ပံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ လျှပ်ပေါ်ခြင်းလည်း ရှိတော်မူသော။ ဧကစရံ၊ တကောင်တည်း ကျက်စားသော။ သီဟံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၎င်း။ ဧကစရံ၊ တကောင်တည်း ကျက်စားသော။ နာဂံ၊ ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့၎င်း။ ဧကစရံ၊ တကိုယ်တော်တည်း ကျင့်သုံးတော်မူသော။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အနုပေက္ခိနံ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း ရှိတော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမ္မ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍။ (မယံ၊ တပည့်တော် နတ်အများတို့သည်။) ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ပါကုန်၏။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ ပမုစ္ဆတိ၊ ကင်းလွတ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။

၃၁။ လောကေ၊ လောက၌။ မဇနာဆဋ္ဌာ၊ မနုဿင် ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော။ ပဉ္စကာမဂုတာ၊ ငါးမျိုးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဝေဇိတာ၊ ဟောကြားသီစေတော် မူအပ်ကုန်ပြီ။ ဇတ္ထံ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးနာမ်ရပ်တရား၌။ ဆနံ၊ တပ်မတ်သော ရာဂကို။ ဝိရာဇေဋ္ဌာ၊ ကင်းစေ၍။ ဝေံ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ ပမုစ္ဆတိ၊ ကင်းလွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတိယော၊ သော။ သတ္တိဝရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

အထာ၊ ထိုသတ္တိဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား—

သတ္တိယာ၊ သတ္တိသုတ်နှင့်တကွ။ ဖုသတိစေ၊ ဖုသတိသုတ်၎င်း။ ဇဋ္ဌာ၊ ဇဋ္ဌာသုတ်၎င်း။ မနောနိဝါရဏာ၊ မနောနိဝါရဏသုတ်၎င်း။ အရဟန္တေန၊ အရဟန္တသုတ်နှင့်တကွ။ ပဇ္ဇောတော၊ ပဇ္ဇောတသုတ်၎င်း။ သရာ၊ သရသုတ်၎င်း။ မဟဒ္ဓနေ၊ မဟဒ္ဓနံ၊ မဟဒ္ဓနသုတ်၎င်း။ နဝမံ၊ ကိုးသုတ်ပြောက်ဖြစ်သော။ စတုစက္ကေန၊ စတုစက္ကံ၊ စတုစက္ကသုတ်၎င်း။ ဧကိဇဇေန၊ ဧကိဇဇံ၊ ဧကိဇဇသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၄-သတုတ္ထပကာယ်ကဝဂ်

၁-သဒ္ဓိသုတ်

၃၁။ (ဝေ မေ သုတ် စသည်ပေးပြီ။) အထခေါ၊ နှံ။ သမ္မဟုလား၊ ကုန်သော။ သတုလ္လပကာယ်ကား၊ သုတော်ကောင်းတို့၏တရားကို ဆောက်တည်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဟောပြော၍ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကုန်သော။ အဘိက္ကန္တဝတ္ထု၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဒေဝတာယော၊ နတ်တို့သည်။ အဘိက္ကန္တနာယ၊ လွန်ပြီသော။ ရတ္တိယာ၊ ည၌။ ကေဝလကပ္ပံ၊ သော။ ဇေတဝနံ၊ ကိုး၊ ဩသာသေတွာ၊ ၍။ ယေန၊ နှံ။ ဘဂဝံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသကမိတွာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိုး။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ နှံ။ အဋ္ဌံသု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ နှံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ ဧကေ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အလေသော၊ ၏။ သန္တိဇေ၊ နှံ—

“သဒ္ဓိဓရဝ၊ သုတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ပေါင်းပေါ်ရာ၏။ သဒ္ဓိ၊ သုတော်ကောင်းတို့နှင့်။ သန္တဝံ၊ ပေါင်းစပ်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ သတံ၊ သုတော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္ပံ၊ သုတော်ကောင်းတရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ သေယျော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်။ န ဟောတိတိ၊ မဖြစ်”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

အထခေါ နှံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ပ။ ဘဂဝေတာ၊ ၏။ သန္တိဇေ၊ နှံ—

“သဒ္ဓိဓရဝ၊ တို့နှင့်သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ရာ၏။ သဒ္ဓိ၊ တို့နှင့်။ သန္တဝံ၊ ကိုး။ ကုဗ္ဗေထ၊ ရာ၏။ သတံ၊ တို့၏။ သဒ္ဓမ္ပံ၊ ကိုး။ အညာယ၊ ၍။ ပညာ၊ ပညာကို။ လမ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ အညတော၊ သုတော်ကောင်းမှ တပါးသော သူမိုက်မှ။ ပညာ၊ ကိုး။ န လမ္ဘတိတိ၊ မရအပ်”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကိုး။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၁။ “သုတဏှာ သုတဏှိဓရံ”ကိုသို့ “သဒ္ဓမ္ပံ”ဟု သမာသိပြီးလျှင်သော် သာမညဖြစ်၍ “သတံ”ဟု ဝိသေသန မရှိသည်။

အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်း။ ပ။ ဘဂဝတော၊ ခံ။ သန္တိဏေ၊ ဌံ—

“သဗ္ဗိရော၊ တိန္ဒသလျင်။ သမာသေထ၊ ရာဇံ။ သဗ္ဗိ၊ တိန္ဒ၊ သန္တဝံ၊ ကိ။ ကုဗ္ဗေထ၊ ရာဇံ။ သတံ၊ တိဇံ။ သဗ္ဗံ၊ ကိ။ အညာယ၊ ဌံ။ သောကမဇ္ဈေ၊ စိုးရိပ်သူတို့၏ အလယ်၌။ န သောစတိတိ၊ “မရိုးရိပ်”ဟူသော။ ဣပံ ဂါထံ၊ ကိ။ အဘာသိ၊ ပြီ။

≡ အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်း။ ပ။ ဘဂဝတော၊ ခံ။ သန္တိဏေ၊ ဌံ—

“သဗ္ဗိရော၊ တိန္ဒသလျင်။ သမာသေထ၊ ရာဇံ။ သဗ္ဗိ၊ တိန္ဒ၊ သန္တဝံ၊ ကိ။ ကုဗ္ဗေထ၊ ရာဇံ။ သတံ၊ တိဇံ။ သဗ္ဗံ၊ ကိ။ အညာယ၊ ဌံ။ ဉာတိမဇ္ဈေ၊ သေမျိုးတို့၏ အလယ်၌။ ဝိရာစတိတိ၊ တင့်တယ်၏”ဟူသော။ ဣပံ ဂါထံ၊ ကိ။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်း။ ပ။ ဘဂဝတော၊ ခံ။ သန္တိဏေ၊ ဌံ—

“သဗ္ဗိရော၊ တိန္ဒသလျင်။ သမာသေထ၊ ရာဇံ။ သဗ္ဗိ၊ တိန္ဒ၊ သန္တဝံ၊ ကိ။ ကုဗ္ဗေထ၊ ရာဇံ။ သတံ၊ တိဇံ။ သဗ္ဗံ၊ ကိ။ အညာယ၊ ဌံ။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုဇတိ၊ သုဂတိဘုံသို့။ ဂစ္ဆန္တိတိ၊ ရောက်ကုန်၏”ဟူသော။ ဣပံ ဂါထံ၊ ကိ။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်း။ ပ။ ဘဂဝတော၊ ခံ။ သန္တိဏေ၊ ဌံ—

“သဗ္ဗိရော၊ တိန္ဒသလျင်။ သမာသေထ၊ ရာဇံ။ သဗ္ဗိ၊ တိန္ဒ၊ သန္တဝံ၊ ကိ။ ကုဗ္ဗေထ၊ ရာဇံ။ သတံ၊ တိဇံ။ သဗ္ဗံ၊ ကိ။ အညာယ၊ ဌံ။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သာတတံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဝါ-ချမ်းသာစွာ။ တိဋ္ဌန္တိတိ၊ တည်ကုန်၏”ဟူသော။ ဣပံ ဂါထံ၊ ကိ။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏စကားသည်။ သုဘာသိတံ နုခေါတိ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားမည်ပါသနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ သဗ္ဗာသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်နတ်သားတို့၏စကားသည်။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းပရိယာယ် အားဖြင့်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားမည်ပေ၏။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ မမိ၊ ငါဘုရား၏ စကားကိုလည်း။ သုဏာထ၊ နာကုန်ဦးလော့။

“သဗ္ဗိရော၊ တိန္ဒသလျင်။ သမာသေထ၊ ရာဇံ။ သဗ္ဗိ၊ တိန္ဒ၊ သန္တဝံ၊ ကိ။ ကုဗ္ဗေထ၊ ရာဇံ။ သတံ၊ တိဇံ။ သဗ္ဗံ၊ ကိ။ အညာယ၊ ဌံ။ သဗ္ဗုဇကု၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ ပမုစ္ဆတိ၊ ကင်းလွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားထော်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တာ ဒေဝတာယော၊ ထိုနတ်တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ မိမိစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ-ပိတိသောမနဿတိ၊ ပြင် ယူအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ဌံ။ ပဇာနိတံ၊ အမှီအသောက်၊ ကတု၊ ပြ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ အန္တရုဇာယိ၊ သု၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့၊ သုတံ၊ ပြီ။

၂-မစ္ဆဒီသုတ်

၃၂။ (ကေံ သမ္ပယံ စသည် ပေးပြီ။) ကေမန္တံ၊ ဌံ၊ ဌိတာခေါ၊ သော။ ကော၊ တယောကံသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိကေ၊ ဌံ—

“မစ္ဆရာ စ၊ ဝန်တိုသောကြောင့်၎င်း။ ပမာဒါ စ၊ မေ့လျော့သောကြောင့်၎င်း။ ဝေံ၊ ဤအကြောင်းနှစ်ပါးတို့ကြောင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ န ဝိယတိ၊ မပေးလှူအပ်-မပေးလှူနိုင်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ အာကမ္မာနေန၊ အလိုရှိသော။ ဝိဇာနတာ၊ ဒါန၏အကျိုးကို သိသောသူသည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေယံ၊ ပေးလှူနိုင်သည်။ ဟောတိတိ၊ ပြန်၍”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို၊ အဘာသိ၊ ပြီ။

☞ အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိကေ၊ ဌံ—

“မစ္ဆရံ၊ ဝန်တိုသောသူသည်။ ယထာ၊ အကြင်ဘေးမှ။ ဘိတောဝ၊ ကြောက်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ န ဝိယတိ၊ မပေးလှူ။ အဒေဝတော၊ မပေးလှူသောသူအား။ တဒေဝသယံ၊ ထိုဘေးသည်သာလျှင်။ ဖုသတိ၊ တွေ့ထိ၏။ မစ္ဆရံ၊ ဝန်တိုသောသူသည်။ ဇိမစ္ဆာစ၊ ဆာလောင်ခြင်း၎င်း။ ပိပါသာစ၊ မှတ်သိပ်ခြင်း၎င်း။ ယထာ၊ အကြင် ဆာလောင်မှတ်သိပ် ခြင်းဘေးမှ။ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။ တမေဝံ၊ ထိုဆာလောင်မှတ်သိပ်ခြင်းဘေးသည် သာလျှင်။ ဗာလံ၊ သူမိုက်ကို။ အသ္မိံ လောကေ စ၊ ဤလောက၌၎င်း။ ပရပိ စ၊ တမလွန် လောက၌၎င်း။ ဖုသတိ၊ တွေ့ထိ၏။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မစ္ဆရံ၊ ဝန်တိုခြင်း အညစ်အကြေးကို။ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ မလာဘိသု၊ ဝန်တိုခြင်း အညစ်အကြေးကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဇ္ဇာ၊ ပေးလှူရာ၏။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။ ပရလောကသ္မိံ၊ တမလွန်လောက၌။ ပါထိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ ထောက်ရာ-တည်ရာ-အားထားရာတို့သည်။ ဟောန္တိတိ၊ ပြန်ကုန်၍” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိကေ၊ ဌံ—

“သဟဗ္ဗဗ္ဗံ၊ အတူတကွ ခရီးသွားဖော်ဖြစ်သော သူတို့သည်။ ပန္နာနံ၊ ခရီးသွားဖော် ဖြစ်သော သူတို့အား။ ပဝေစ္ဆန္တိ၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍ ပေးကုန်သကဲ့သို့။ ယေ၊ အကြင် သံသရာခရီးသွားဖော်ဖြစ်သော သူတို့သည်။ အပ္ပသ္မိံ၊ အနည်းငယ်သော ခိုကွာသည်။ (သတိ၊ ရှိသော်။) ပဝေစ္ဆန္တိ၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍ ပေးကုန်၏။ တေ၊ ထိုသံသရာခရီး သွားဖော်ဖြစ်သော သူတို့သည်။ မတေသု၊ (အသက်ရှင်ချင်လျက် အလှူပေးလေ့မရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်) သူသေမည်ကုန်သော သူတို့တည်း။ န ပိယန္တိ၊ သေသည်မမည်ကုန်။ သေော၊ ဤသဘောသည်။ သနန္တနော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ သဘောတည်း။

ဧကေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ အပ္ပသ္မိံ၊ အနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထုသည်။ (သတိ၊ ရှိသော်။) ပဝေစ္ဆန္တိ၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍ ပေးလှူကုန်၏။ ဧကေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဗဟုနာ၊ များစွာသော စည်းစိမ်နှင့်။ (သမန္တာဂတာပိ၊ ပြည့်စုံကုန်သော်လည်း။) န ဝိစ္စဓရ၊ မပေးလှူကုန်။ အပ္ပသ္မာ၊ အနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထုမှ။ ဝိန္နာ၊ ပေးလှူအပ်သော။

အက္ခိတာ၊ အလ္လုကို။ သဟဿေန၊ တတောင်နှင့်။ သမံ၊ အမျှ။ ဗိတာတိ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏။
ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဝါသာယော၊ ဤဝါသာယိုကို။ အဘာသိ၊ ပြီး

အထခေါ၊ ဌ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်း။ သဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဌ—

“ဗုဒ္ဓံ၊ လေ့နိုင်ခဲ့သည်ကို။ ဒေဗာနာနံ၊ ပေးလှူကုန်သောသူတို့၏။ ကမ္ပံ၊ အမှုကို၎င်း။
ဒုက္ခရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သည်ကို။ ကပ္ပတံ၊ ပြုသောသူတို့၏။ ကမ္ပံ၊ အမှုကို၎င်း။ အသန္တော၊
သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့သည်။ နာနကပ္ပန္တိ၊ အတုလိုက်၍မပြုနိုင်ကုန်။ သတံ၊
သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မော၊ သဘောသည်။ ဒုရန္တယော၊ အတုလိုက်နိုင်ခဲ့၏။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သတဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၎င်း။ အသတဉ္စ၊ သူယုတ်မာတို့
၏၎င်း။ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ။ ဂတိ၊ သွားရာဂတိသည်။ နာနာ၊ အသီးသီးသည်။ ဝါ-
တုသညံ၊ ဟောတိ၊ ၏။ အသန္တော၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့သည်။ နိရယံ၊ လေ့
သို့။ ယန္တိ၊ သွားကုန်၏။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သဂ္ဂပရာယနာ၊ နတ်ပြည်
လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိတိ၊ ပြန်ကုန်၏” ဟူကုန်သော။ ဣမာ
ဝါသာယော၊ ဤဝါသာယိုကို။ အဘာသိ၊ ပြီး။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်း။ သဂဝန္တံ၊ ပြတ်စွာဘုရားကို။ “သဂဝါ၊
ပြတ်စွာဘုရား။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ စကားသည်။ သုဘာသိတံ န ခေါတိ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်
သော စကားမည်ပါသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီး။ သဗ္ဗာသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။
ဝေါ၊ သင်နတ်သားတို့၏စကားသည်။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းပရိယာယ်အားဖြင့်။ သုဘာ-
သိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားမည်ပေ၏။ အပိ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မပပိ၊ ငါဘုရား၏
စကားကိုလည်း။ သုံဏာထ၊ နာကုန်ဦးလော့။

ဟောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ သမ္ပုဂ္ဂတံ၊ ကောက်သင်းကောက်အလုပ်ကို။ ဓရံ၊
ပြုကျင့်လျက်။ ခါဇ္ဈ၊ မယားကိုလည်း။ ပေါသံ၊ ကျွေးမွေးလျက်။ အပ္ပကသ္မိံ၊ အနည်း
ငယ်သောအလှူကို။ ဒဒံ၊ ပေးလှူလျက်။ ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားကို။ ဓရေ၊ ကျင့်
၏။ သဟဿယာဂီနံ၊ အလှူခံတထောင်အား လှူကုန်သောသူတို့၏။ သဟဿာနံ သတံ၊
တသိန်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုအလှူခံ ဆယ်ကုဋေအား လှူသော အလှူရှင်၏
အလှူတို့သည်။ တထာဝံသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကောက်သင်းကောက် အလုပ်
သမား၏ အနည်းငယ်အလှူ၏။ ကလပ္ပိ၊ အစိတ်တရာတွင် တစိတ်တစ်ခုကိုမျှလည်း။
နာဂ္ဂန္တိ၊ အဖိုးမထိုက် မပိုကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

☞ အထ ခေါ၊ ဌ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်း။ သဂဝန္တံ၊ ပြတ်စွာဘုရားကို—

“ဝိပုလော၊ ပြန့်ပြောသော။ မဟဂ္ဂတော၊ များမြတ်သော။ ဧသော ယညော၊ ဤ
အလှူသည်။ သမေန၊ အသင့်အတင့်အားဖြင့်။ ဝိနုဿ၊ ပေးလှူအပ်သော သူအင်း၍
အလှူ၏။ အဂ္ဂံ၊ အဖိုးကို။ ကေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ န တေ၊ မမှီမရောက်ပါ

၁။ ထိုသို့ပြီး သတ္တိအုတ်၌ “သဂဝန္တံ တေဝေါ” ထောက်၍ “သဂဝတော သန္တိကေ” ဟု မရှိသင့်၊
တေဝေါ ချီသမျှ၌ သဂဝန္တံ ဟ က ပုဂံဖြင့်သာ ရှိသင့်၏။

သနည်း။ သဟဿယာဂိနံ၊ အလှူခံတထောင်အား လှူကုန်သောသူတို့၏။ သဟဿာနံ-
သတံ၊ တသိန်းသည်။ (ဟောတိ၊ ခဏံ) ဟေ၊ ထိုအလှူခံဆယ်ကုဋေအား လှူသော
အလှူရှင်၏အလှူတို့သည်။ တထာဝိဇ္ဇော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော သူဆင်းရဲအလှူ၏။
ကလမ္ပိ၊ အစိတ်တရာတွင် တစိတ်တဖို့ကိုမျှလည်း။ ကထံ၊ ဘယ်အကြောင်းကြောင့်။
နာဂ္ဂန္တိတိ၊ အဖိုးမထိုက် မမှီပါကုန်သနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈ-
ဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

ဧကေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော ကံသုံးပါး၌။ နိဝိဋ္ဌာ၊
သက်ဝင် တည်နေကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဆေတု၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၍။ ဝဇိတု၊ သတ်ဖြတ်ကုန်၍။
အထ၊ ထိုပြင်။ သောစယိတု၊ စိုးရိမ်စေကုန်၍။ ဝေန္တိ၊ လှူဒါန်းကုန်၏။ အဿုမုခါ၊
မျက်နှာ၌ မျက်ရည်ပြည့်လျှမ်းသော။ သဒဏှာ၊ လုံ့တံနှင့်တကွသော။ သာ ဒက္ခိတာ၊
ထိုအလှူသည်။ သမေန၊ အသင့်အတင့်အားဖြင့်။ ဖိန္နဿ၊ ပေးလှူအပ်သော အလှူ၏။
အတ္ထံ၊ အဖိုးသို့။ န တေ၊ မမှီမရောက်။

ဧဝံ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ သဟဿယာဂိနံ၊ တို့၏။ သဟဿာနံ သတံ၊ တသိန်း
သည်။ (ဟောတိ၊ ခဏံ) ဟေ၊ တို့သည်။ တထာဝိဇ္ဇော၊ ၏။ ကလမ္ပိ၊ ထိုမျှလည်း။ နာဂ္ဂန္တိ၊
အဖိုးမထိုက် မမှီကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၃-သာဓုသုတ်

၃၃။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ ပ။ အဋ္ဌသု၊ ပေးပြီ။) ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ ဧကော၊
သော။ ဒေဝတာ၊ သည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိဧကေ၊ ၌—

“မာရိဿ၊ ဆင်းရဲကင်းတော်မူသော ဗြဟ္မစာသုဗ္ဗာ၊ ဒါနံ၊ အလှူပေးခြင်းသည်။
သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။

မစ္စေရာ စ၊ ဝန်တိုခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဟာဒါ စ၊ မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဧဝံ၊
ဤအကြောင်း နှစ်ပါးကြောင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ န ဝိယထိ၊ မပေးလှူအပ် မပေးလှူနိုင်။
ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ အာကင်္ခမာနေန၊ အလိုရှိသော။ ဝိဇာနတာ၊ အလှူ၏ အကျိုးကို
သိသောသူသည်။ ဒေယျံ၊ ပေးလှူနိုင်သည်။ ဟောတိတိ၊ ပြစ်၏” ဟူသော။ ဣပံ ဥဒါနံ၊
ဤဥဒါနံကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိဧကေ၊ ၌—

“မာရိဿ၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဒါနံ၊ သည်း။ သာဓုခေါ၊ တည်း။ အပ္ပကသ္မိံ၊ အနည်းငယ်
မျှသော အလှူဝတ္ထုသည်။ (သတိ၊ ရှိသော်) ဒါနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ကောင်း၏။

ဧကေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ အပ္ပကသ္မိံ၊ အနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထုသည်။
(သတိ၊ ရှိသော်) ပဝေစ္စန္တိ၊ ခြံခြမ်းဝေဖန်၍ ပေးကုန်၏။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဗဟုနာ၊
များစွာသော စည်းစိမ်နှင့်။ (သမန္နာဂတာပိ၊ ပြည့်စုံကုန်သော်လည်း) န ဖိစ္စဓေ၊
မပေးလှူကုန်။ အပ္ပတ္တာ၊ အနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထုမှ။ ဖိန္နာ၊ ပေးလှူအပ်သော။
ဒက္ခိတာ၊ အလှူကို။ သဟဿေန၊ တထောင်နှင့်။ သမံ၊ အမျှ။ မိတာထိ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏”
ဟူသော။ ဣပံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

၁၀၀ အထ ခေါ် ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ခံ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“မာရိသ၊ ဖား။ ဒါနံ၊ သည်။ သာဓုခေါ၊ တည်း။ အပ္ပကသ္မိံ၊ သည်။ (သတိ၊ သော်။) ဒါနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ခံ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သဒ္ဓါယ၊ ကံ၊ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်သဖြင့်။ ဒါနမ္ပိ၊ ပေးလှူခြင်းသည်လည်း။ သာဟု၊ ခံ။

ဒါနဉ္စ၊ ပေးလှူခြင်းကို၎င်း။ ယုဒ္ဓန္တ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို၎င်း။ သမာနံ၊ တူ၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အပ္ပါပိ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ဗဟုကော၊ များစွာသော ရန်သူတို့ကို။ ဇိနန္တိ၊ အောင်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သဒ္ဓဟာနော၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထုကိုသော်လည်း။ စေ ဒဒါတိ၊ အကယ်၍ ပေးလှူအံ့။ တေနော၊ ထိုအနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထုမျှကိုပင် ပေးလှူသောကြောင့်သာလျှင်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပရတ္ထ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ် ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ခံ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“မာရိသ၊ ဖား။ ဒါနံ၊ သည်။ သာဓု ခေါ၊ တည်း။ အပ္ပကသ္မိံ၊ သည်။ (သတိ၊ သော်။) ဒါနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ခံ။ သဒ္ဓါယ၊ သဖြင့်။ ဒါနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ခံ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဓမ္မလဒ္ဓဿ၊ တရားသဖြင့်ရအပ်သောစည်းစိမ်ကို။ ဝါ-ရအပ်ပြီးသော လောကုတ္တရာတရားရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒါနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ခံ။

ယော ဇန္တု၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥဋ္ဌာနဝိရိယာဓိကဿ၊ ထကြွလုံ့လဝီရိယဖြင့် ရအပ်သော စည်းစိမ်ကို။ ဓမ္မလဒ္ဓဿ၊ ရအပ်သော လောကုတ္တရာတရားရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒါတိ၊ ပေးလှူ၏။ သော မစ္စော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟမဿ၊ ယမမင်း၏။ ဝေတရဏံ၊ ကြိမ်ဝိုက် ခဲကို။ အဘိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ ဝိဗ္ဗာနိ၊ နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဌာနာနိ၊ အရပ်တို့သို့။ ဥပေတိတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ် ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ခံ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“မာရိသ၊ ဖား။ ဒါနံ၊ သည်။ သာဓုခေါ၊ တည်း။ အပ္ပကသ္မိံ၊ သည်။ (သတိ၊ သော်။) ဒါနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ခံ။ သဒ္ဓါယ၊ သဖြင့်။ ဒါနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ခံ။ ဓမ္မလဒ္ဓဿ၊ တရားသဖြင့်ရအပ်သော စည်းစိမ်ကို။ ဝါ၊ ရအပ်သော လောကုတ္တရာတရားရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒါနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ခံ။ အပိစ၊ သော်ကား။ ဝိစေယျ၊ အလှူဝတ္ထု၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရွေးချယ်စိစစ်၍။ ဝိနံ၊ ပေးလှူအပ်သော။ (ဒါနမ္ပိ၊ ရှိသည်။ မကောင်း။) ဒါနမ္ပိ၊ အလှူသည်လည်း။ သာဟု၊ ခံ။

ဝိစေယျ၊ အလှူဝတ္ထု၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရွေးချယ်စိစစ်၍။ ဒါနံ၊ ပေးလှူခြင်းကို။ သုကထပ္ပသတ္တံ၊ ဖြတ်စွာတရားသည် ချိုးမှမ်းတော်မူအပ်၏။ သုခေတ္တေ၊ ကောင်းသောလယ်မြေ၌။ ဝုတ္တာနိ၊ စိုက်ပျိုးအပ်ကုန်သော။ ပိဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့သည်။ မဟပ္ပလာနိ

ယထာ၊ ကောင်းသော အသီးအပွင့်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ ထိုအတူ။) ဣဇိဝလောကေ၊ ဤသတ္တလောက၌။ ဝါ-ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌။ ယေ ဒက္ခိဏေယျာ၊ အကြင် အလှူမြတ်ကို ခံယူထိုက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေသု၊ ဤအလှူ မြတ်ကို ခံယူထိုက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ပေးလှူအပ်ကုန်သော အလှူတို့ သည်း။ မဟပ္ပလာနီတိ၊ များသောအကျိုးရှိကုန်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်း။ ဘဂဝတော၊ ခေါ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“မာရိယ၊ ဘုရား၊ ဒါနံ၊ သည်း။ သာဓုခေါ၊ တည်း။ အပ္ပကသ္မိံ၊ သည်း။ (သတိ၊ သော်။) ဒါနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ခေါ။ ပ၊ ဝိစေယျ၊ ဌံ။ ဒိဗ္ဗံ၊ သော။ ဒါနမ္ပိ၊ အလှူသည်လည်း။ သာဟု၊ ခေါ။ အပိစ၊ သော်ကား။ မါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ သံယမောပိ၊ (အသက်ကို သတ်ခြင်း စသည်မှ) စောင့်စည်းခြင်းသည်လည်း။ သာဓု၊ ကောင်း၏။

☞ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပါဏဘူတာနံ၊ ဘတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို။ အဟေသုယံ၊ မညည်း ဆဲပဲ။ စရံ၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗပဝါဒါ၊ သူတပါးတို့စွပ်စွဲကဲ့သို့အပ်သည်မှ ကြောက်သော ကြောင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ န ကရေတိ၊ မပြု။ သိရံ၊ မကောင်းမှုမှ ကြောက်သော။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမကောင်းမှု၌။ သုရံ၊ ရဲရင့်သောသူကို။ န ဟိ ပသံသန္တိ၊ မချီးမွမ်းကုန်သည်သာတည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း တို့သည်။ ယထာ၊ သူတပါးတို့ကဲ့သို့အပ်သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ န ကရေန္တိတိ၊ မပြုကုန်” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရား။ ကဿ၊ သည်း။ သုသာသိတံ နုခေါတိ၊ ပါဏနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သဗ္ဗာသံ၊ ကုန်သော။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယေန၊ အားဖြင့်။ သုတာသိတံ၊ မည်ပေ၏။ အပိစ၊ ထည်း။ မမပိ၊ ကိုလည်း။ သုဏာထ၊ နာကုန်ဦးလော့—

အဋ္ဌါဟိ၊ စင်စစ်သာလျှင်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဗဟုဓာ၊ များသောအပြားအားဖြင့်။ ပထတ္ထံ၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ စ၊ ထိုသို့ပင် ချီးမွမ်းအပ်သော်လည်း။ ဒါနာ ခေါ၊ ဒါနထက်။ ပပ္ပပဒံဝ၊ နိဗ္ဗာန် ဟူသောတရားကိုသာလျှင်။ သေယျော၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပုဗ္ဗေ စ၊ ရှေးကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်၌၎င်း။ ပုဗ္ဗတရေ စ၊ ရှေးထက်ရှေး ကောဏာဂုံစသော ဘုရားရှင်တို့လက်ထက်၌၎င်း။ သပညာ၊ အသိပညာရှိကုန်သော။ သန္တော၊ ကဿပဘုရား အစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်။ အဇ္ဈကု၊ ကြာသွား ထောင့်မူကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၄-န သန္တိသုတ်

၃၄။ (ကေံ သမယံ စသည် ပေးပြီ။) ကေမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတာခေါ၊ သော။ ကော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်း။ ဘဂဝတော၊ ခေါ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

မနုဇေသု၊ လူတို့၌။ နိစ္စာ၊ မြဲကုန်သော။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ န သန္တိ၊ မရှိကုန်။
 ဣ၊ ဤလောက၌။ (မနုဇေသု၊ လူတို့၌)။ အမနိယာနိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော အာရုံ
 တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ယေသု၊ ယင်းနှစ်သက်အပ်ကုန်သော အာရုံတို့၌။ ဗဒ္ဒေါ၊ နောင်မှ
 အပ်သော စိတ်ရှိသော။ ယေသု၊ ယင်းနှစ်သက်အပ်ကုန်သော အာရုံတို့၌။ ပမတ္ထော၊
 မေ့လျော့သော။ ပုရိသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မဇ္ဈိမေယျာ၊ ဘေမင်း၏ ကဉ်ရာဖြစ်သော
 တေဘုမ္မကဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ အပုနာဂမနံ၊ တပန်မလာရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ အနာဂန္တာတိ၊ မရောက်
 နိုင်”ဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထံ၊ ခန္ဓာငါးပါးဆင်းရဲသည်။ ဆန္ဒံ၊ တဏှာဆန္ဒကြောင့်ဖြစ်၏။ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ
 သည်။ ဆန္ဒံ၊ တဏှာဆန္ဒကြောင့်ဖြစ်၏။ ဆန္ဒဝိနယာ၊ တဏှာဆန္ဒကို ပယ်ဖျောက်
 ခြင်းကြောင့်။ အထဝိနယော၊ ခန္ဓာငါးပါးဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 အထဝိနယာ၊ ခန္ဓာငါးပါး ဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဝိနယော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို
 ပယ်ဖျောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

လောကေ၊ လောက၌။ ယာနိ၊ အကြင်အာရုံတို့သည်။ စိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏။
 တေ၊ ထိုအာရုံတို့သည်။ န ကာမာ၊ ကာမ မမည်ကုန်။ သင်္ကပ္ပရာဂေါ၊ ကြံစည်အပ်သော
 ဝတ္ထု၌ နှစ်သက်မှု ရာဂသည်သာလျှင်။ ပုရိသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကာမော၊ ကာမမည်၏။
 လောကေ၊ ၌။ စိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော အာရုံတို့သည်။ တထေ၊ ထိုအတိုင်းသာ
 လျှင်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ဧတ္ထ၊ ဤအာရုံတို့၌။ ဗီရာ၊ ပညာရှိ
 တို့သည်။ ဆန္ဒံ၊ တဏှာဆန္ဒကို။ ဝိနယန္တိ၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်၏။

☞ ဟော၊ အကြင်သူသည်။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဇဟေ၊ စွန့်ရာ၏။ မာနံ၊ မာန်မာနကို။
 ဝိပုဇယေယျ၊ စွန့်ရာ၏။ သမ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ သိယောဇနံ၊ သိယောဇနကို။ အတိက္ကမေယျ၊
 လှန်ပြောင်းရာ၏။ နာမဂ္ဂပသ္မိံ၊ နာမ်ရပ်၌။ အသဇ္ဇမာနံ၊ မကပ်ငြိသော။ အင်္ဂိစ္ဆံ၊
 ကြောင့်ကြမရှိသော။ တံ၊ ထိုသူသို့။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲတို့သည်။ နာနုပတန္တိ၊ အစဉ်မကျ
 ရောက်ကုန်။

(ဟော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။) သင်္ခံ၊ (တပ်မက်သူ ပြစ်မှားသူ တွေဝေသူ
 ဟူသော) ပညတ်ကို။ ယဟာသိ၊ ပယ်ပြီ။ ဝိမာနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန်သို့။ န အဇ္ဈဂါ၊
 မကပ်ရောက်။ ဣဒဿမဂ္ဂပေ၊ ဤနာမ်ရပ်တရား၌။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အစ္စန္တိ၊ ပြတ်ပြီ။
 ဆိန္ဒုဂန္တံ၊ ပြတ်အပ်ပြီးသော ဂန္တရှိသော။ အနိဓံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ နိရာသံ၊ တပ်မက်ခြင်း
 အာသာမရှိသော။ တံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒေဝါ ဝါ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ မနုဿာ ဝါ၊
 လူတို့သည်၎င်း။ ဣ ဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ယရံ ဝါ၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်၌၎င်း။
 သဂ္ဂေသု ဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။ သဗ္ဗနိဝေသနေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တန်ဝါသတို့၌။
 ပရိယေသမာနာ၊ ချာပေကြကုန်သည်ရှိသော်။ န အဇ္ဈဂနံ၊ မရမေ့ကုန်။ (ဤဂါထာ
 သမိဒ္ဓိသုတ် စာပိုဒ် ၂၀-၌လည်း ပါရှိ၏။)

ဒေဝါ ဝါ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ မနုဿာ ဝါ၊ လူတို့သည်၎င်း။ တထာဝိမုတ္တံ၊ ထိုသို့
 ကိလေသာတို့မှ လွတ်တော်မူသော။ ဣ ဝါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌၎င်း။ ယရံ ဝါ၊ တမလွန်
 လောက၌၎င်း။ နဂ္ဂတ္ထမံ၊ လူတို့ထက် ပြတ်တော်မူသော။ နရာနံ၊ လူတို့၏။ အတ္တဓရံ၊

အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်တော်မူသော။ တံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ န အဓကွ၊ မတွေ့မပြင်ကုန်း
 ယော၊ အကြင်နတ်လူတို့သည်။ တံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဧ နမဿန္တိ၊ အကယ်၍ ချီးကျူးကုန်အံ့။
 တော၊ ထိုနတ်လူတို့ကို။ ပသံသိယာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ပါကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။
 (ဣတိ၊ ဤသို့။ အာယသ္မာ မောစရာဇာ၊ အရှင်မောစရာဇ မထေရ်သည်။ ပုစ္ဆိ၊
 မေးလျှောက်ပြီး။)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယော၊ အကြင်နတ်လူတို့သည်။ တထာဝိမုတ္တံ၊ ထိုသို့ ကိလေသာတို့မှ
 လွတ်တော်မူသော။ တံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နမဿန္တိ၊ ချီးကျူးကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်လူတို့ကို
 လည်း။ ပသံသိယာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေပိ၊
 ထိုနတ်လူတို့သည်လည်း။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊
 ဝိစိကိစ္ဆာကို။ ပယာယ၊ ပယ်၍။ သင်္ဂါတိဂါ၊ ငြိကပ်ခြင်းငါးမျိုးကို လွန်မြောက်ကုန်သည်။
 ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုတော်မူ၏။ (မောစရာဇာ၊ မောစရာဇ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါဓ၊ ပိန်တော်မူပြီ။)

၅-ဥဇ္ဈာနသညီသုတ်

၃၅။ (ကေံ သမယံ စသည်ပေးပြီး။) အထခေါ၊ ဌ။ သမ္ပဟုလ၊ ကုန်သော။ ဥဇ္ဈာနသညီကာ၊
 ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချတတ်သောကြောင့် ဥဇ္ဈာနသညီ အမည်ရှိကုန်သော။ အဘိက္ကန္တဝတ္ထာ၊ အလွန်နှစ်သက်
 ဖွယ်သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဒေဝတာယော၊ နတ်တို့သည်။ အဘိက္ကန္တယ၊ သော။ ခုတ္တိယ၊ ဌ။
 ကေဝလကပ္ပံ၊ သော။ ဇေတဝနံ၊ ကိုးပ။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်တည်ကုန်ပြီ။
 ဝေဟာသံ၊ ဌ။ ဌိတာခေါ၊ သော။ ကော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိ၊ ကော၊ ဌ။

“ယော၊ အကြင်သီလမရှိသော ရဟန်းသည်။ အညထာ၊ တပါးသော (မစင်ကြယ်
 သော) အခြင်းအရာဖြင့်။ သန္တိ၊ ဖြစ်သော။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အညထာ၊ တပါးသော
 (စင်ကြယ်သော) အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝေဓယော၊ သီစေခြင်းအံ့။ ကိတထာ၊ ငှက်မှုဆိုး
 သည်။ နိကစ္ဆ၊ လျဉ်းပတ်ခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ လျဉ်းပတ်၍။ (မသံ၊ ငှက်သားကို) ဘုတ္တံ၊ တွေ၊
 စားအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုသီလမရှိသော ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုတိုင်းသူ ပြည်သားတို့၏
 ဆွမ်းကို။ ထေယျာယ၊ ခိုးဝှက်ခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ခိုးဝှက်၍။ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်၏။

ဟိ၊ မှန်၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ တံ၊ ဟိ၊ ထိုအမှုကို။ ဝဒေ၊ ပြောဆို
 ရာ၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ န ကယိရာ၊ မပြုရာ။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ န ဝဒေ၊ မပြောဆိုရာ။
 အကဓေန္တံ၊ မိမိမပြုလျက်။ သာသမာနံ၊ ပြောဆိုသောသူတို့။ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့
 သည်။ ပရိဇာနန္တိတိ၊ သိကုန်၏” ဟူသော။ ဣပံ ဂါထံ၊ ကိုး အဘာသိ၊ ပြီ။

ယာယံ ပဋိပဒါ၊ အကြင်ဓမ္မာနုဓမ္မ အကျင့်သည်။ ဒဋ္ဌာ၊ ပြုပြင်လု၏။ ယာယံ ပဋိပဒါယ၊
 ဖြင့်။ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဈာယိနော၊ မကောင်းမှုကို ရှိ မြှိုက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။
 မာရဗန္ဓနာ၊ မာရ်ပင်း၏အနှောင်အဖွဲ့မှ။ ပယုဇ္ဈန္တိ၊ လွတ်မြောက်ကုန်၏။ (ဣပံ ပဋိပဒါ၊
 ဤဓမ္မာနုဓမ္မအကျင့်ကို) သာသိတမဏ္ဍေ၊ ဝါ၊ ပြောဆိုကာမျှဖြင့်၎င်း။ ကေန္တသဝနေန
 ဝါ၊ စင်စစ်ကြားနာမှုမျှဖြင့်၎င်း။ အနုက္ကမိတဝေ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။

☸ လောကပရိယာယ်၊ သင်္ခါရလောက၏ အပြစ်အပျက်ကို။ ဝိစိတု၊ သိ၍။ အညာယ၊
 သစ္စာယေးပါးကိုသိ၍။ နိဗ္ဗုတ၊ ကိလေသာငြိမ်းပြီးတုန်းသော။ လောကော၊ လောက၌။
 ဝိသတ္တိကံ၊ တကျာကို။ တိတ္ထာ၊ ကူးမြောက်ပြီးတုန်းသော။ ခိဓာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝေ၊
 စင်စစ်။ န ဟုဗ္ဗန္တိ၊ မပြုပဲနှင့် မပြောဆိုကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထခေါ၊ ၌။ တာ ဒေဝတာယော၊ ထိုနတ်တို့သည်။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ ပတိဂ္ဂဟိတု၊ တည်ကုန်၍။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်ထံ၌။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ နိပတိတု၊ ပျပ်ဝပ်
 ကုန်၍။ ဘဂန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယထာဗာလံ၊ မိုက်သည့်
 အလျောက်။ ယထာမူ၌၊ တေဝေသည့်အလျောက်။ ယထာအကုသလံ၊ မလိမ်မာသည့်အလျောက်။
 အစူယော၊ အပြစ်သည်။ နော၊ တပည့်တော်တို့ကို။ အစူကမာ၊ လွမ်းမိုးတည်နေပါပြီ။ ယာ မဟံ၊
 အကြင်တပည့်တော်တို့သည်။ ဘဂန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာသာဒေတမ္ဘံ၊ ထိမိုက်အပ်၏ ဟူ၍။
 အမညိမု၊ အောက်မေ့မိပါကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာသံ နော၊
 ထိုတပည့်တော်တို့၏။ အစူယံ၊ အပြစ်ကို။ အစူယတော၊ အပြစ်အလျောက်။ အာယတိံ၊ နောင်
 အခါ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိဂ္ဂဟာတုတိ၊ သည်းခံတော်မူပါဘုရား” ဟူသော။ စတံ၊
 ကို။ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သိတံ၊ ပြုံးတော်မူခြင်းကို။
 ပါတုကာသိ၊ ထင်ရှားပြုတော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ တာ ဒေဝတာယော၊ ထိုသည်။ မတ္တာယ၊ အတိုင်း
 အရှည်ထက်။ သိယျောသော၊ အလွန်။ ဥဇ္ဈာယန္တိယော၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝေဟာသံ၊
 ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဗုဂ္ဂဉ္စ၊ ပျံတက်ကုန်ပြီ။ ကော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။
 သန္တိကော၊ ၌—

“ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒေသယန္တိနံ၊ အပြစ်ကိုပြောကြားကုန်သောသူတို့၏။ အစူယံ၊
 အပြစ်ကို။ ဝေ န ပဋိဂ္ဂဟတိ၊ အကယ်၍ သည်းမခံငြားအံ့။ ကောသန္တရာ၊ အတုင်း၌
 ဖြစ်သော အပျက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒေါသကရ၊ ဒေါသကိုအလေးပြုနေသော။ သ သော၊
 ထိုသူသည်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ပဋိမုဉ္ဇတိတိ၊ မိမိ၌ စွပ်စားသည် မည်၏” ဟူသော။ ဣပံ ဂါထံ၊
 ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အစူယော၊ ကျူးလွန်သော အပြစ်သည်။ ဝေ န ဝိဇ္ဇေတ၊ အကယ်၍ မရှိငြားအံ့။
 ဣ၊ ဤလောက၌။ အပကတံ၊ သည်းမခံသော အပြစ်သည်။ နော သိယာ၊ မရှိရာ။
 ဝေရာနိ စ၊ ရန်တို့သည်လည်း။ န သမ္ပေယျ၊ မငြိမ်းကုန်ရာ။ ဣ၊ ဤလောက၌။ ကေန၊
 အဘယ်ကြောင့်။ ကုသလော၊ အပြစ်မရှိသူသည်။ သိယာ၊ ရှိရာအနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။

ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ အစူယာ၊ ကျူးလွန်သော အပြစ်တို့သည်။ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊
 မရှိကုန်ပါသနည်း။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ အပါကတံ၊ သည်းမခံသော အပြစ်သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိပါသနည်း။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ သမ္ပေယှာ၊ တေဝေခြင်းသို့။ န
 အာပါဒိ၊ မရောက်ပါသနည်း။ ကော၊ အဘယ်သူသည်လည်း။ သဒါ၊ အခါရပ်သိမ်း။

သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဓီရော၊ ပညာရှိမည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူတတ်သော။ တထာဂတဿ၊ ဓမ္မဘုရားရှင်တို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော။ တဿ ဗုဒ္ဓဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ အစ္စယာ၊ ကျူးလွန်သော အပြစ်တို့သည်။ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ တဿ ဗုဒ္ဓဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ အပါဂတံ၊ သည်းမခံသော အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္ပောဟံ၊ တွေ့ဝေခြင်းသို့။ န အာပါဒိ၊ ဧကန် တော်မူ။ သောဝ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဓီရော၊ ပညာရှိမည်တော်မူ၏။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒေသယန္တိန၊ အပြစ်ကို ပြောကြားကုန်သော သူတို့၏။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ ဓေ န ပဋိဂ္ဂဟာမိ၊ အကယ်၍ သည်းမခံအံ့။ ကောပန္တရော၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော အယျာဓိဝါသရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒေါသဂ္ဂ၊ ဒေါသကို အလေးပြုနေ သော။ သ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ပဋိပုဉ္ဇတိ၊ မိမိ၌ စွပ်စားသည် မည်၏။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) တံ ဝေရံ၊ ထိုရန်ကို။ နာသိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက် မတောင့်တ။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟာမိ၊ သည်းခံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၆-သဒ္ဓါသုတ်

၃၆။ (ဧကံ သမယံ စသည် ပေးပြီ။) ဧကမန္တံ၊ ဌံ၊ ဌိတာ ခေါ်၊ သော။ ဧကံ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိဧကေ၊ ဌံ—

“ပုရိသဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်။ ဒုတိယာ၊ အစော်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿာဒိယံ၊ မယုံကြည်ခြင်းသည်။ နော ဓေ အဝတိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ မသက်ဝင် မထည်နေအံ့။ အဿ၊ ထိုသူအား။ တတော၊ ထိုမယုံကြည်ခြင်း၏ မတည်နေခြင်း ကြောင့်။ ဝါ၊ ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်။ ဟသော ဓ၊ အခြံအရံသည်၎င်း။ ကိတ္ထိ ဓ၊ ကျော်စောကြီးသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သရိရံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ဝိဟာယ၊ ပယ်ရှု၍။ ဝါ-သော်၊ သက္ကဋ္ဌ၊ နတ်ပြည်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏” ဟူသော။ ဣပံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ်၊ ပ။ သန္တိဧကေ ပေးပြီ။ ကောဝံဇဟေ စသော ဂါထာကို န သန္တိသုတ် စာပိုဒ် ၃၄-၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

ဗာလာ၊ မိုက်ကုန်သော။ ဓုပ္ပေမိနော၊ ပညာနည်းကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ပမာစံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ မေဓာဝိ၊ ပညာရှိသည်။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ရက္ခတိ ဣဝ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ အပ္ပမာဒဉ္စ၊ အပ္ပမာဒတရားကိုသာလျှင်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။

ပမာဒံ၊ မေုလျော့ခြင်းကို။ မာ အနုယုဉ္ဇေတ၊ အားမထုတ်ရာ။ ကာမရတိသန္တံ၊
 ထာမရတိ၌ မေ့လျော့ခြင်း၊ ပေါင်းစပ်ခြင်းကို။ မာ အနုယုဉ္ဇေတ၊ ရာ၊ ဟိ၊ မှန်၏။
 အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့ပဲ။ ဗျာယန္တော၊ မကောင်းမှုကို ရှို့မြှိုက်တတ်သောသူသည်။
 ပရမံ၊ အလွန်မြတ်သော။ သုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ချမ်းသာသို့။ ပပေါတိ၊ ရောက်၏။
 ဣတိ၊ ပြီ။

၇-သမယသုတ်

၃၇။ (ဧဝံ မေသုတံ ပေးပြီ။) ဧတံ၊ တပါးသော။ သမယံ ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၏အနီးဖြစ်သော။ မဟာဝနေ၊
 မဟာဝန်တော၌။ မဟတာ၊ များမြတ်သော။ ဘိက္ခုသံဆေန၊ နှင့်။ သဗ္ဗေမာဝ အရဟန္တေ၊
 အလုံးစုံ ရဟန္တာချည်းသာ ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုတဏှေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်
 ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဒဿဟိ ဓ လောက-
 ဇာတုဟိ၊ တသောင်းသော လောကဇာတ်တို့မှ။ အာဂတာ၊ လာကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်
 ဗြဟ္မာတို့သည်။ ဘဂဝန္တု၊ မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။ ဘိက္ခုသံဆေန၊ ကို၎င်း။ ဧဿနာယ၊ ဇူးမြင်
 အံ့သောငှါ။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ အထ၊ ၌။ စတုန္တံ၊ လေးယောက်ကုန်သော။ သုဒ္ဓါဝါသကာယိကာနံ၊ သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌
 နေကုန်သော။ ဒေဝတာနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ “အယံ ခေါ ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ သက္ကေသု၊
 သက္ကတိုင်းတို့၌။ ပ။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)
 တေန၊ သို့။ ဥပသကံမေယျာမ၊ ကပ်ကုန်အံ့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊
 ၌။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး၊ ဂါထံ၊ ကို။ ဘာသေယျာမ၊ ရွတ်ဆိုရကုန်မှုကား။ ယံနုနာတိ၊
 ကောင်းလေစွာကား” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

☞ အထ ခေါ၊ ၌။ တာ ဒေဝတာ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်။ ဗလဝါ၊ ခွန်အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။
 သမိဉ္စိတံ၊ ကူးထားအပ်သော။ ဗာဟဝါ၊ လက်မောင်းကိုမှလည်း။ ပသာရေယျ သေယျတာဟိ၊
 ဆန့်သကဲ့သို့၎င်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်တန်းအပ်သော။ ဗာဟဝါ၊ လက်မောင်းကိုမှလည်း။ သမိဉ္ဇေ-
 ယျ သေယျတာဟိနာမ၊ ကူးသကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ သုဒ္ဓါဝါသေသု၊ သုဒ္ဓါဝါသ
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝေသု၊ ဗြဟ္မာတို့၌။ အန္တရယိတာ၊ ကွယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ချေ၌။ ပါတုရဟေသု၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။
 တာ ဒေဝတာ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်။ ဘဂဝန္တု၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌံသု၊
 ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၌၌တောခေါ၊ သော။ ဧကော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။
 သန္တိကေ၊ ၌။—

“ပဝနသ္မိံ” မဟာဝန်တော၌။ မဟာသမယော၊ များစွာသော နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အစည်း
 အဝေးသည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး) ဒေဝကာယာ၊ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်။ သမာ
 ဂတာ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးလာကုန်၏။ (မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။) အပရာဇိတသံဃံ၊
 ကိလေသာရန်သူတို့ မစောင်အပ်သော ရဟန်းအပေါင်းကို။ အဂ္ဂိတာယေ၊ ဇူးမြင်ခြင်းငှါ-

ဣမံ ဓမ္မသမယံ၊ ဤထရာသဘင်သို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အမှာတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ တယောက်သော။ ဒေဝတာ၊ ပြဟွာသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“တဩ၊ ထိုစည်းဝေးရာအရပ်၌။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သမာဒယံသု၊ ကောင်းစွာထားကုန်ပြီ။ ဥဇ္ဇကံ၊ ပြောင့်မတ်စွာ။ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ။ သာဓုတိ၊ ရထားထိန်းသည်။ နေတ္တာနိ၊ ဇက်ကြီးတို့ကို။ ဂဟေတု၊ ကိုင်၍။ ရက္ခတိ ဣဝ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိရဟန်းတို့သည်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို။ ရက္ခန္တိတိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ ဘော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“အနေဇော၊ တဏှာမရှိကုန်သော။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော။ ဝိပလော၊ အညစ်အကြေးကင်းကုန်သော။ စက္ခုမတာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ပြီးကုန်သော။ တေ သုသုနာဂါ၊ ထိုရဟန္တာငယ်တို့သည်။ ခိလံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော ခြောင့်တံသင်းကို။ ဆေတု၊ မြတ်၍။ ပလိဗံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော တံခါးကျည်ကို။ ဆေတု၊ မြတ်၍။ ဣန္ဒြိယံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော တံခါးတိုင်ကို။ ဥဟဝု၊ နတ်၍။ ဓရန္တိတိ၊ သွားလာ လှည့်လည်ကုန်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ ဘော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“ယေ ဣစိ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတာဓေ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အပါယဘူမိံ၊ အပါယ်ဘုံသို့။ န ဂမိယန္တိ၊ မလားရကုန်လတ္တံ့။ မာနသံ ဒေဟံ၊ လူ့ပြည်၌ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ပဟာယ၊ ယယ်စွန့်၍။ ဒေဝကာယံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ပရိပူရေသန္တိတိ၊ ပြည့်စေကုန်လတ္တံ့” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဂ-အကလိကသုတ်

၃။ (ဧဝံ ဓမ္မ သုတ်၊ ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗုဂေယော၊ ဗုဂေါဟ်ပြည်၌။ မဒ္ဒကုန္တိသ္မိံ၊ မဒ္ဒကုန္တိအမည်ရှိသော။ မိဂခါယော၊ မိဂခါဝန်တော၌။ ဝိပရထိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေါ၊ ခြေတော်သည်။ သကလိကာယ၊ ကျောက်ခြမ်းဖြင့်။ ဓတော၊ ခတ်မိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ အာ။ သုဿ၊ ပြင်းစွာကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သာရိဓိကာ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ပြင်းထန်ကုန်သော။ ဓရာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော။ ကဠုကာ၊ ထက်ကုန်သော။ အဿာတာ၊ မဿာယအပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ မနှစ်လိုအပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဝတ္ထန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဝိဟည-

မာနော၊ မပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သပ္ပဇာနော၊ ပညာ အဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ အထ ခေါ်၊ ဌံး သင်္ခါ၊ သည်။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးသပ်။ သံဃာဋီ၊ ဒုက္ခေတော်ကို။ ပညပေတု၊ ခင်း၍။ ဧက္ခိဏေန ပဿေန၊ လကျောနံတောင်းပြင့်။ ပါဒေ၊ လကျောခြေတော်၌။ ပါဒေ၊ လက်ဝဲခြေတော်ကို။ အစွာဓာယ၊ အနည်းငယ်လှန်ကာ တင်ထား၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သပ္ပဇာ- နော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သီဟသေယျံ၊ မြတ်သောအိပ်ခြင်းကို။ ကံပေပုတိ၊ ပြုတော်မူ၏။

၁။ အထ ခေါ်၊ ဌံး။ သတ္တသတော၊ ခုနစ်ရာတုန်သော။ သတုလ္လပဏာယိတာ၊ သတုလ္လပဏာယိတာ မည်ကုန်သော။ အသိက္ခန္တဝတ္ထော၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာယော၊ တို့သည်။ အသိက္ခန္တုယ၊ သော။ ဓုက္ခိယာ၊ ဌံး။ ကောဝလကပ္ပံ၊ သော။ မဒ္ဒကုစ္ဆိံ၊ မဒ္ဒကုစ္ဆိံအမည်၌သော မိဂဒါလှန်သောကို။ ဩဘာသေတု၊ ဌံး။ ယေန၊ ဌံး။ အာဂေါ၊ ဘည်း။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) စေန၊ သိုး။ ဥပသကမိံ၊ အု၊ ကပ် ကုန်ပြီ။ ဥပသကမိံတွာ၊ ကပ်ကုန်ပြီ၍။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အသိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ ဌံး။ အဋ္ဌံသု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌံး။ ဌိတာ ခေါ်၊ သော။ ကော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်း။ သဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိကော၊ ဌံး။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ နာဂေါ ဝတ၊ ဆင်ပြောင်နှင့်တူစွာတကား။ နာဂဝတာ စ၊ ဆင်ပြောင်နှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။” သမ္ပန္နော၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သာရိရိကာ၊ ကိုယ်၌တည်ကုန်သော။ ဓုက္ခော၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ပြင်းထန်ကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော။ ကဠုကာ၊ ထက်ကုန်သော။ အသာတာ၊ မသာ ယာအပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ မနှစ်လိုအပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဝိယညမာနော၊ မပင် ပန်းသည်ဖြစ်၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သပ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့် စုံသည်ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတိတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ဌံး။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်း။ သဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိကော၊ ဌံး။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်း။ သီဟော ဝတ၊ ခြင်္သေ့မင်းနှင့် တူစွာတကား။ သီဟဝတာ စ၊ ခြင်္သေ့မင်းနှင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သမ္ပန္နော၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သာရိ- ရိကာ၊ ကုန်သော။ ဓုက္ခော၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဠုကာ၊ ကုန်သော။ အသာတာ၊ ကုန်သော။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဝိယညမာနော၊ ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတိတိ၊ မူ၏” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ဌံး။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်း။ သဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိကော၊ ဌံး။ “ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်း။ အာဇာနီယော ဝတ၊ အာဇာနည်စစ် ဖြစ်ပေစွာတကား။ အာဇာနီယဝတာ စ၊ အာဇာနည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သမ္ပန္နော၊ ကုန်သော။ သာရိရိကာ၊ ကုန်သော။ ဓုက္ခော၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဠုကာ၊ ကုန်သော။ အသာတာ၊ ကုန်သော။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဝိယညမာနော၊ ဖြစ်၍။ သတော၊ ဖြစ်၍။ သပ္ပဇာနော၊ ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတိတိ၊ ဇိ” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

၁-နာဂဝတာတိ နာဂသာဝေန (၆)။ နာဂေါ ဝိယ ဝါတိ ပဝတ္တတိတိ နာဂဝေါ၊ တဿ တာဝေါ နာဂဝတာ၊ ဝိသတ္တိယောပေန ယောသနိဓ္ဓေသော၊ မဟာနာဂမတ္တိယဓိကဿာယာတိ အတ္ထော (၆)။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇ်။ သန္တိကေ၊ ဌံ။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နိသဘာဝော၊ နိသဘာဝလားနှင့်တူပေစွာတကား။ နိသဘဝတာ၊ စ၊ နိသဘာဝလားနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သမ္ပပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ သာရိရိကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ အသာတာ၊ ကုန်သော။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ထိုကို။ အဝိဟညမာနော၊ မပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ သတော၊ ဖြစ်၍။ သမ္ပဗောဓော၊ ဖြစ်၍။ အဝိဝါသေတိ၊ မူ၏” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကိ၊ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇ်။ သန္တိကေ၊ ဌံ။ “ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဓောရယော ဝော၊ ဝန်ဆောင်နားလားနှင့် တူပေစွာတကား။ ဓောရယဝတာ၊ စ၊ ဝန်ဆောင်နားလားနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သမ္ပပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ သာရိရိကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ အသာတာ၊ ကုန်သော။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ထိုကို။ အဝိဟညမာနော၊ ဖြစ်၍။ သတော၊ ဌံ။ သမ္ပဗောဓော၊ ဌံ။ အဝိဝါသေတိ၊ သည်းခံသော်မူ၏” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကိ၊ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇ်။ သန္တိကေ၊ ဌံ။ “ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဒန္တော ဝော၊ ယဉ်ကျေးပေစွာတကား။ ဒန္တဝတာ၊ စ၊ ယဉ်ကျေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သမ္ပပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ သာရိရိကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ အသာတာ၊ ကုန်သော။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ထိုကို။ အဝိဟညမာနော၊ ဖြစ်၍။ သတော၊ ဌံ။ သမ္ပဗောဓော၊ ဌံ။ အဝိဝါသေတိ၊ မူ၏” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကိ၊ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇ်။ သန္တိကေ၊ ဌံ။ “သုတဝိတံ၊ ကောင်းစွာ ပျိုးအပ်ပြီးသော။ သမာဓိဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၎င်း။ သုဝိမုတ္တံ၊ လေဝိမုတ္တိဖြင့် ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာလွတ်သော။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်ကို၎င်း။ န ဓာဘိနတံ၊ လောဘ၏အစွမ်းအားဖြင့် အာရုံသို့ မညွတ်သော။ န ဓ အဝနတံ၊ ဒေါသ၏အစွမ်းအားဖြင့် အာရုံမှမစဲသော။ န ဓ သမာဓိရနိဂ္ဂဟာရိတကတံ၊ အာရုံတို့ဖြင့် ကိလေသာတို့ကိုနှိပ်နင်း၍ တားမြစ်ခြင်းသို့လည်း မရောက်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝေရုပ်၊ သော။ ပုရိသနာကံ၊ ပုရိသနာဖြစ်သော။ ပုရိသသီဟံ၊ ပုရိသသီဟဖြစ်သော။ ပုရိသအာဇာနီယံ၊ ပုရိသအာဇာနီဖြစ်သော။ ပုရိသနိဿတံ၊ ပုရိသနိဿတဖြစ်သော။ ပုရိသဓောရယံ၊ ပုရိသဓောရယဖြစ်သော။ ပုရိသဒန္တံ၊ ပုရိသဒန္တဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို။ အတိက္ကမိတဉ္စ၊ လွန်ကျူးအပ်သော။ မညေ၊ မှတ်ထင်ခြင်းအံ့။ (တဏှ၊ ထိုသူအား။) အဒဿနာ၊ မသိမိုက်မိခြင်းကို။ အညတြ၊ ကြဉ်ထား၍။ ကိန္တိ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိပါသနည်း” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကိ၊ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

ပဉ္စဝေါ၊ဣတိဟာသလျှင် ငါးခုပြောသောဝေဒကို ဆောင်တတ်ကုန်သော။တပဿိ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အကျင့်ကို မှီကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သတံ သမံ၊ အနှစ်ထရာပတ်လုံး။ စရံ (စရန္တာ)၊ ကျင့်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမ္မာ၊

ကောင်းစွာ။ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဟိနတ္ထုပ္ပါ၊ ယုတ်ညံ့သောစိတ်သဘောရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပါရဂမာ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မပြစ်ကုန်။

တဏှာဗိပနာ၊ တဏှာဖြင့်လွှမ်းမိုးကုန်သော။ ဝတသီလဗဒ္ဓါ၊ ဆိတ် ချေးတို့၏ အကျင့်အလေ့တို့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းရှိကုန်သော။ (ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။) လူခံ တယ်၊ ကြမ်းတမ်းခေါင်းပါးသော အကျင့်ကို။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ စရန္တု၊ ကျင့်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဟိနတ္ထုပ္ပါ၊ ယုတ်ညံ့သောစိတ်သဘောရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပါရဂမာ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။

(ကြွင်းနှစ်ဂါထာကို မာနကာမသုတ် စာပိုဒ် ၉-တွင် ရေးခဲ့ပြီ။)

ဥ-ပဌမပဋ္ဌါနုစိတုသုတ်

၃၉။ (ဝေ မေ သုတ်၊ ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ နှ့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်နှ့်။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တောနှ့်။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်မွန်ချွန် အထွတ်တပ်သောကျောင်းနှ့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ နှ့်။ ပဠာနုဿ၊ မိုဗ်းနတ်၏။ ဝိတာ၊ သမီးဖြစ်သော။ ကောကနဒါ၊ ကောကနဒါ အမည်ရှိသော နတ်သမီးသည်။ အဘိက္ကန္တယ၊ သော။ ဂတ္ထိယာ၊ နှ့်။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ သည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ သော။ မဟာဝနံ၊ ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ နှ့်။ ယေန၊ နှ့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ နှ့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အသိဝါဒေတွာ၊ နှ့်။ ဧကမန္တံ၊ နှ့်။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ နှ့်။ ဌိတာခေါ၊ သော။ ပဠာနုဿ၊ ၏။ ဝိတာ၊ သော။ ကောကနဒါ၊ ကောကနဒါ အမည်ရှိသော သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ ဘဂဝတေ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ နှ့်။

“ကောကနဒါ၊ ကောကနဒါအမည်ရှိသော။ အယံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ပြည်နှ့်။ ဝနေ၊ မဟာဝန်တောနှ့်။ ဝိဟရန္တံ၊ နေထော်မူသော။ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်းထက်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်တော်မူသော။ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝနေ၊ မိုသေစွာရှိခိုးပါ၏။ (အယံ၊ သည်။) ဂုကာကနဒါ၊ သော။ ပဠာနုဿ၊ ၏။ ဝိတာ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပါ၏။

ဧက္ခုမတေ၊ ငါးပါးသော ဧက္ခုမတေ ခိုတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို။ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ လျော်စွာသိတော်မူအပ်ပြီ။ (ဣတိ၊ သို့။) ပုရေ၊ ရှေးကာလနှ့်။ သုတမေဝ၊ ကြားဘူးကာမျှသာလျှင်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဓါနိ၊ နှ့်။ သာယံ၊ ထိုတပည့်တော်မသည်။ ဒေသယတော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောတော်မူသော။ သုဂတဿ၊ လာခြင်း ကောင်းထော်မူသော။ မုနိနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ထရားတော်ကို။ သက္ကံ၊ ဇာနည်၊ မျက်မှောက်သ်ပါ၏။

ဒုဗ္ဗေဓာ၊ ပညာမဲ့ကုန်သော။ ယေ ကေမိ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အရိယံ၊ မြတ်သော။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတော်ကို။ ဝိဂရယန္တော၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓရန္တိ၊ လှည့်လည်ကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဇောရံ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ ဓရာရုဝံ၊ ဇာလရောဂုဝ မည်သော အဝိစိရဲသို့။ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ ဝိရုတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော နေ့ညည့် ကာလပတ်လုံး။ ရက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အနာဝန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏။

ယေ ဓ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ အရိယေ၊ မြတ်သော။ ဓမ္မေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတော်၌။ ဓန္တိယာ၊ စ၊ နှစ်သက်ထတ်သော ဉာဏ်နှင့်၎င်း။ ဥပသမေန၊ စ၊ ကိလေသာငြိမ်းအေးခြင်းနှင့်၎င်း။ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ (တေ၊ ထိုသူတို့သည်။) မာနသံ၊ သော၊ အဟံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ချံ၊ ဒေဝကာယံ၊ ကို။ ပရိပူရေယန္တိတိ၊ ပြည့်စေကုန်လတ္တံ့။ ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၁၈-ဒုတိယပဋ္ဌနန္ဒီတုသုတ်

၄၀။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ စသည်ပေးပြီ။) ဣတ ခေါ၊ ၌။ ပဗ္ဗန္တု၊ ပဗ္ဗုန်နတ်၏။ ဓိတာ၊ သမီးဖြစ်သော။ ဝုဠကောကနဒါ၊ ဝုဠကောကနဒါမည်သော နတ်သမီးသည်။ ပ၊ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္တိ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ ပဗ္ဗန္တု၊ ပဗ္ဗုန်နတ်၏။ ဓိတာ၊ သမီးဖြစ်သော။ ဝုဠကောကနဒါ၊ ဝုဠကောကနဒါအမည်ရှိသော။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။

“ဝိဇ္ဇုပသာသဝတ္ထာ၊ လျှပ်စစ်ရောင်နှင့်တူသော အံ့ဆင်းရှိသော။ ပဗ္ဗန္တု၊ ပဗ္ဗုန်နတ်၏။ ဓိတာ၊ သမီးဖြစ်သော။ ကောကနဒါ၊ ကောကနဒါအမည်ရှိသော နတ်သမီးသည်။ ဗုဠာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။ ဓမ္မာ၊ တရားတော်ကို၎င်း။ နမယမာနာ၊ ရိုသီးလျက်။ ဣဓ၊ ဤမဟာဝုန်တောသို့။ အာဂမာ၊ လာသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထဝတိ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

တံ၊ ထိုကောကနဒါ နတ်သမီး လျှောက်ထားအပ်သော တရားကို။ ဗဟုနာပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်သော။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ ဝိသယေယျံ၊ ဝေသန်လိုပါ၏။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ တာမိသော၊ ထိုသို့။ ဘန်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဟာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ မေ၊ တပည့်တော်မသည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ပရိယတ္တံ၊ သင်ယူအပ်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ သိမိတ္တံ၊ အကျဉ်းမျှဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ လပယိဏာပိ၊ လျှောက်ထားပါအံ့။

(ပါပံ စသော ဂါထာကို သမိဒ္ဓိသုတ် စာပိုဒ် ၂၀-အဆုံးဂါထာ၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။) န သေဝေတာတိ၊ မမှီဝဲဘဲ” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။ စတုတ္ထော၊ သော။ သတုလ္လပကာယိကဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီ။

၁။ ဓန္တိယာ ဥပကာမေန ဥပကာတိ ဓန္တိယာ မောဓတော ဂဟဏန္တိယာ ၈ ဘဂါနိဗ္ဗသမေန ၈ ဥပကာ (၄)။ ဓန္တိယာတိ ဥာဏန္တိယာ (၄)။

တဿ၊ ထိုသတုတ္ထပုပ္ဖာယိကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိကား—

သဗ္ဗိ၊ သဗ္ဗိသုတ်။ မစ္ဆရိနာ၊ မစ္ဆရိသုတ်။ သာဓု၊ သာဓုသုတ်။ န သန္တုဇ္ဇာနသညိနော၊ န သန္တိသုတ်၊ ဥဇ္ဇာနသညိသုတ်။ သမယော၊ သမယသုတ်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသုတ်။ သကလိကံ၊ သကလိကသုတ်။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပဗ္ဗန္တမိတဓော၊ ပဗ္ဗန္တမိတသုတ်တို့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။

၅-အာဓိတ္တဝဂ်

၁-အာဓိတ္တသုတ်

၄၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပံ၊ အဋ္ဌာသိ၊ ပေးပြီ။) ကေမန္တံ၊ ဌံ၊ ဌိတာ ခေါ၊ ဧတာ၊ သာ အေဝတဒ၊ သညံ၊ သဂဝတော၊ ခံ၊ သန္တိကေ၊ ဌံ—

“အဂါရသ္မိံ၊ အိမ်ကို။ အာဓိတ္တသ္မိံ၊ မီးလောင်အပ်သည်ရှိသော်။ ယံ ဘာဇနံ၊ အကြင်အိုး၊ ခွက်၊ စသော ဘဏ္ဍာကို။ နိယရတိ၊ အပြင်ထုတ်၏။ တံ ဘာဇနံ၊ ထိုအိုး၊ ခွက်၊ စသော ဘဏ္ဍာသည်။ တဿ၊ ထိုအိမ်ရှင်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟောတိ၊ ခံ၊ တတ္ထ၊ ထိုမီးလောင်သောအိမ်၌။ ယံ၊ အကြင် အိုး၊ ခွက်၊ စသော ဘဏ္ဍာကို။ သုပ္ပတိ၊ လောင်အပ်၏။ တံ၊ ထိုအိုး၊ ခွက်၊ စသော ဘဏ္ဍာသည်။ တဿ၊ ထို အိမ်ရှင်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါနော ဟောတိ၊ မပြစ်။

ဧဝံ၊ ထိုအတိုင်း။ ဧရာယ စ၊ အိုခြင်းဟူသောမီးသည်၎င်း။ မရဏေန စ၊ သေခြင်းဟူသောမီးသည်၎င်း။ လောကော၊ လူအပေါင်းတို့။ အာဓိတ္တဓော၊ လောင်အပ်၏။ ဓါနေန၊ ဓါနဓဏနာဖြင့်။ နိယရဏေဝ၊ အပြင်ထုတ်ဆောင်ရာသည်သာလျှင်တည်း။ ဓိန္နံ၊ ဓါနဓဏနာဖြင့် ပေးလှူအပ်သောဥစ္စာသည်။ သုနိယတံ၊ ကောင်းစွာ အပြင်ထုတ်ဆောင်အပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ခံ။

ဓိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သော ဥစ္စာသည်။ သုဇလံ၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ခံ။ အဓိန္နံ၊ မပေးလှူအပ်သော ဥစ္စာသည်။ တဿ၊ ထိုချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ တံ၊ ထိုမပေးလှူအပ်သော ဥစ္စာကို။ ဓောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဟရန္တိ၊ ခိုးဆောင်ကုန်၏။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ အဂ္ဂံ၊ မီးသည်။ သုပ္ပတိ၊ လောင်၏။ နယတိ၊ ပျောက်ပျက်၏။

အထ၊ ထို့နောင်မှ။ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၎င်း။ သပရိဂ္ဂဟံ၊ မိမိသိမ်းဆည်းသော ဥစ္စာကို၎င်း။ အန္တေန၊ သေဆုံးသဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဓုန့်ပစ်ရ၏။ မေဝံဝိ၊ ပညာရှိသည်။ ဧတံ၊ ဤသဘောကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဘုဉ္ဇေတ စ၊ သုံးလည်းသုံးဆောင်ရာ၏။ ဒဒေတ စ၊ လှူလည်းလှူရာ၏။ ဒတာ စ၊ လှူပြီး၍လည်း။ ဘုဉ္ဇိတာ စ၊ သုံးဆောင်ပြီး၍လည်း။ ယထာနုဘာဝံ၊ အလှူ၏အာနုဘော်အလျောက်။ အနိန္နိတော၊ မကဲ့ရဲ့ အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဌာနံ၊ ကောင်းမွန်သော သူတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပေတိတိ၊ ကပ်ရောက်၏” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို အတားသိ၊ ပြီ။

၂-ကိဝဒေသုတ်

၄၂။ ကိဝဒေဝါ၊ အဘယ်အလှူကို လှူသောသူသည်။ ဗလဒေဝါ၊ ခွန်အားကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်ပါသည်။ ကိဝဒေဝါ၊ သည်။ ဝတ္ထဒေဝါ၊ အဆင်းကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိဝဒေဝါ၊ သည်။ သုခဒေဝါ၊ ချမ်းသာကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိဝဒေဝါ၊ သည်။ စက္ခုဒေဝါ၊ မျက်စိကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကော စ၊ အဘယ်အလှူကို လှူသောသူသည်ကား။ သပ္ပဒေဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော အလှူကို ပေးလှူသောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော ခွင်တော်ပြတ်ဘုရားသည်။ မေ၊ ခေါ်။ တိ၊ ထိုမေးလျှောက်အပ်သော ပြဿနာကို။ အက္ခာဟိ၊ ဖြေကြားတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ရွတ်ဆို မေးလျှောက်ပြီ။

အနုဒေဝါ၊ ဆွမ်းကို လှူသောသူသည်။ ဗလဒေဝါ၊ ခွန်အားကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဝတ္ထဒေဝါ၊ အဝတ်သင်္ကန်းကို လှူသောသူသည်။ ဝတ္ထဒေဝါ၊ အဆင်းကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ယာနဒေဝါ၊ ယာဉ်ကိုလှူသောသူသည်။ သုခဒေဝါ၊ ချမ်းသာကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဒီပဒေဝါ၊ မီးကို လှူသောသူသည်။ စက္ခုဒေဝါ၊ မျက်စိကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။

ဟော၊ အကြင်သူသည်။ ဥပဿ၊ ကျောင်းအလှူကို။ ဒေါတိ၊ ခေါ်။ သော စ၊ ထိုသူသည်ကား။ သပ္ပဒေဝါ၊ အလုံးစုံကို ပေးလှူသောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဟော၊ အကြင်သူသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အနုသာသတိ၊ ဟောပြောဆုံးမခေါ်။ သော၊ ထိုသူသည်။ အမတ်ဒေဝါ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ပေးလှူသောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုတော်မူ၏။

၃-အနုသုတ်

၄၃။ ဥပဿ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်။ အနုမေဝ၊ ထမင်းကို သာလျှင်။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ တောင့်တကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ပြစ်ပါလျက်။ ယံ(ဟောဟက္ခော)၊ အကြင်နတ်သည်။ အနံ၊ ထမင်းကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မတောင့်တ။ သော ဟက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ ကော နာမ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ရွတ်ဆို မေးလျှောက်ပြီ။

ဣ၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်။ ဝိပ္ပဿန္တေန၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော။ ဓမ္မဏာ၊ စိတ်ဖြင့်။ နံ၊ ထိုထမင်းကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏။ တမေဝ၊ ထိုသူတို့သို့သာလျှင် (အတ္တ မကာဓော ပဿန္တိကဓော၊ တေဝေါတိ အတ္တော၊ ဤ ခိုကာ)။ အနံ၊ ပေးလှူအပ်သော ထမင်းသည်။ အသ္မိလောကေစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌ ၎င်း။ ပရမိ စ၊ ထမလွန်လောက၌၎င်း။ ဘတေ၊ ကပ်ရောက်၏။

(ဣပ္ပာစသောဂါတာကို မစ္ဆရိယသုတ် စာပိုဒ် ၃၂-တတိယဂါတာ၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။)

၄-ကေမူလသုတ်

၄၄။ ကေမူလံ၊ အ ဝိဇ္ဇာဟု ဆိုအပ်သော တရသော အကြောင်းလည်း မှီတသော။ ဗိုရာဇံ၊ သဏ္ဌတဗိုဌိ ဥစ္ဆေဒဗိုဌိဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောဝါကြီးလည်း မှီတသော။

တိမလံ၊ ဓာဂစသော သုံးပါးသော အညစ်အကြေးလည်း ရှိတသော။ ပဉ္စပတ္တရံ၊ ကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ငါးပါးသော အပြန့်ရှိတသော။ ခုဒ္ဒိသောဝရံ၊ တဆယ့်နှစ်ပါးသော အာယတနဟု ဆိုအပ်သော ဝဲငယ်ရှိတသော။ ပါသာလံ၊ မတောက်မယ့်နိုင်သော။ သမုဒ္ဒံ၊ တကွာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာကို။ ဣတိ၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည်။ အတရံ၊ ကူးမြောက်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ပြီ။

၅-အနောမနာသုတ်

၄၅။ အနောမနာမံ၊ (သဗ္ဗညုစသော) မယုတ်လျော့သော အမည်ရှိတော်မူသော။ နိပုဏတ္ထဒဿိံ၊ သိမ်မွေ့သော သဘောတရားကို မြင်တော်မူလေ့ရှိသော။ ပညာဒဏံ၊ လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သော ပညာကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်သော။ ကာမာလယော၊ ငြိကပ်တွယ်တာရာ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌။ အသတ္တံ၊ ကပ်ငြိခြင်းရှိတော်မူသော။ သဗ္ဗဝိဒံ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို သိတော်မူတတ်သော။ သုပေဓံ၊ ကောင်းသောပညာ ရှိတော်မူသော။ အရိယော ပထေ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော လမ်းခရီး၌။ ကမမာနံ၊ ကြွသွားတော်မူသော။ မဟေသိံ၊ သီလက္ခန္ဓာအစရှိသော ကျေးဇူးကို ရွာမှီးတော်မူတတ်သော။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿထ၊ ဖူးမြင်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ပြီ။

၆-အစ္စရာသုတ်

၄၆။ အစ္စရာကထထိဉ္စံ၊ နတ်သမီးအပေါင်းတို့သည် သီချင်းသံ တီးမှုတ်သံတို့ဖြင့် ကြွေးကြော် ဆူညံအပ်တသော။ ပိသာစကထသေဝိတံ၊ သီလူးမအပေါင်းတို့သည် နှိပ်အပ်တသော။ မောဟနံ နာမ၊ တွေဝေဝေတတ်သောကြောင့် မောဟနအမည်ရှိတသော။ တံ ဝနံ၊ ထိုနံနုဝနံ ဥယျာဉ်ကို။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ယာတြာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

သော မဂ္ဂေါ၊ ထိုအရိယမဂ်ဟူသောလမ်းသည်။ ဥဇုကော နာမ၊ ခြောင်မတ်သောလမ်းမည်၏။ သာ ဒိဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသော အရပ်သည်။ အဘယာ နာမ၊ သောမရှိသောအရပ်မည်၏။ ဓမ္မစက္ကဟိ၊ ကိုယ်စိတ်လုံ့ လဝီရိယဟုဆိုအပ်သောဓမ္မစက်သီးထို့နှင့်။ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်သော။ သော ရဏော၊ ထိုအရိယမဂ် တည်းဟူသော ရထားသည်။ အကူစနော နာမ၊ အသံမမြည်သော ရထားမည်၏။ ဟိရီ၊ ဟိရီဩတ္တပ္ပသည်။ တဏှ၊ ထိုအရိယမဂ်ဟူသော ရထား၏။ အာလဓမ္မာ၊ အမှီတက်မည်၏။ သတိ၊ သတိသည်။ အဿ၊ ထိုအရိယမဂ် ရထား၏။ ပရိဝါရတံ၊ အရံအကာမည်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိပုရေဝေ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတရားလျှင် ရွှေသွားရှိသော။ ဓမ္မံ၊ အရိယမဂ်တရားကို။ သာရထိံ၊ ရထားပူးဟူ၍။ အာဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြုမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ယဿ ဣတ္ထိယာ ဝါ၊ အကြင်မိန်းမအား၎င်း။ ယဿ ပုရိသဿဝါ၊ အကြင်ဟောကျိားအား၎င်း။ တောမိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ယာနံ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော ယာဉ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သ-သော၊ ထိုသူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇေတန ယာနေန၊

ထိုအခိုယမဂ်တည်းဟူသောယာဉ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနသောဝ၊ နိဗ္ဗာန်၏သာလျှင်။ သန္တိကော၊ အနီးသို့။
(သန္တိကော-ကား နိပါတ်တည်း။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။) ဣတိ၊ ပြီ။

၇-ဝနဓရာပသုတ်

၄၇။ ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့အား။ ဒီဝါ၊ ဓ၊ နေဋ္ဌ်၎င်း။ ရတ္တော၊ ဓ၊ ညဉ့်၎င်း။ သဒါ၊
အခါပေါ်သိမ်း။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ပဝဇ္ဇတိ၊ တိုးပွားပါသည်။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့
သည်။ ဓမ္မဋ္ဌာ၊ တရား၌တည်ပါကုန်သည်။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ သီလသမ္ပန္နာ၊
သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်ပါသည်။ ကေ ဇနာ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ သဂ္ဂဂါမိနော၊ နတ်ပြည်သို့
သွားရကုန်ပါသည်။ ဣတိ၊ ပြီ။

ယေ ဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အာရာမဓရာပါ၊ သစ်သီးအရံ ပန်းအရံကို စိုက်ပျိုး
ကုန်၏။ ဝနဓရာပါ၊ ဘေးကို စိုက်ပျိုးကုန်၏။ သေတုကာရကာ၊ တံတားတို့ ခင်းကုန်၏။
ပဉ္စ၊ ခေတ္တိုးစဉ်ကို၎င်း။ ဥပပါနဉ္စ၊ ခေတွင်းရေကန်ကို၎င်း။ (ကဓောန္တိ၊ ပြုလုပ်ကုန်၏။)
ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဥပဿယံ၊ ဓရပ်တန်ဆောင်း။ ကျောင်းကန် အရပ်အဝါးကို။
ဒဓန္တိ၊ ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းကုန်၏။

☞ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဒီဝါ၊ ဓ၊ နေဋ္ဌ်၎င်း။ ရတ္တော၊ ဓ၊ ညဉ့်၎င်း။ သဒါ၊ အခါ
ပေါ်သိမ်း။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ပဝဇ္ဇတိ၊ တိုးပွား၏။ တေ ဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။
ဓမ္မဋ္ဌာ၊ တရား၌တည်ကုန်၏။ တေ ဇနာ၊ ထိုသည်။ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။
တေ ဇနာ၊ ထိုသည်။ သဂ္ဂဂါမိနော၊ နတ်ပြည်သို့ သွားရကုန်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

၈-ဇေတဝနသုတ်

၄၈။ ဣဒံ တံ ဇေတဝနံ၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဣသံသထံ-
နိသေဝိတံ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့သည် ဖိုပံအပ်၏။ ဓမ္မရာဇေန၊ တရားမင်းဘုရားသည်။
အာဝုတ္တံ၊ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ မမ၊ ငါ၏။ ပီတိသဉ္စနနံ၊ နှစ်လိုခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။

ကမ္မဉ္စ၊ မဂ်စေတနာ၎င်း။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဓ၊ မဂ်ပညာ၎င်း။ ဓမ္မော၊ ဓ၊ သမာဓိ၏ အသင်းအပင်း
ဖြစ်သော ကရား၎င်း။ သီလံ၊ သီလရှိသော။ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော။ ဇီဝိတဉ္စ၊ အသက်ပွားခြင်း
၎င်း။ ဇေတေန၊ ဤအဋ္ဌဂီကမဂ်ဖြင့်။ မဉ္စာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုဇ္ဈန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ
စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဂေါတ္တေန ဝါ၊ အနွယ်ဖြင့်၎င်း။ ဇေန ဝါ၊ ဥစ္စာဖြင့်၎င်း။ န သုဇ္ဈန္တိ၊
ကိလေသာတို့မှ မစင်ကြယ်ကုန်။

တသ္မာ၊ ဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ပေါသော၊ ယောက်ျား
သည်။ အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို။ သမ္ပဿံ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ယောနိသော၊
အသင့်အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားကို။ ဝိစိနေ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။ ဝေ၊ ဤသို့
ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရား၌။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။

သာရိပုတ္တောဝ၊ သာရိပုတ္တရာသည်သာလျှင်။ ပညာယ ဓ၊ ပညာအားဖြင့်၎င်း။
သီလေန ဓ၊ သီလအားဖြင့်၎င်း။ ဥပသဓမေန ဓ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းအားဖြင့်၎င်း။ ပရမော

မြတ်၏။ ယောပိ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ ပါရဂူတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တမ်းတဘက်သို့ရောက်၏။ သောသိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ တောဗရမော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ အရှင်သည်သာလျှင် အမြတ်ရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

၉-မစ္ဆရိသုတ်

၄၉။ ယေ နရာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ မစ္ဆရိနော၊ ဝန်တို့ကုန်၏။ ကဓရိယာ၊ နုပျောစေးနှဲကုန်၏။ ပရိဘာသကာ၊ ဆဲရေးရေရွတ်တတ်ကုန်၏။ ဒဗ္ဗမာနာနံ၊ ယေးကမ်းကုန်သော။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏။ အန္တရာယကရာ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။

တေသံ နရာနံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ကိမိသော၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိပါသနည်း။ သမ္ပရာယော စ၊ တမလွန်လောကအကျိုးသည်လည်း။ ကိမိသော၊ သနည်း။ သဝန္တံ၊ အရှင်မြတ်ဘုရားကို။ ပုဂ္ဂံ၊ မေးလျှောက်ခြင်းငှါ။ အာကမ္ပ၊ လာရောက် ပါကုန်ပြီ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဇာနေမှ၊ သိရပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ယေ နရာ၊ ထိုသည်။ ဣမ လောကော ၌၊ မစ္ဆရိနော၊ ဝန်တို့ကုန်၏။ ကဓရိယာ၊ နုပျောစေးနှဲကုန်၏။ ပရိဘာသကာ၊ ဆဲရေးရေရွတ်တတ်ကုန်၏။ ဒဗ္ဗမာနာနံ၊ ယေးကမ်း ကုန်သော။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏။ အန္တရာယကရာ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်၏။

(တေ နရာ၊ တို့သည်။) နိရယံ၊ ရေသို့၎င်း။ ထိရစ္ဆာနယောနိယံ၊ ထိရစ္ဆာန်အမျိုးသို့ ၎င်း။ ယမလောကံ၊ ယမမင်း၏ ပြိတ္တာဘုံသို့၎င်း။ ဥပပဇ္ဇရေ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ မနုဿတ္ထံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့။ သဓေ နန္တိ၊ အကယ်၍ ရောက်ကုန်အံ့။ ယတ္ထ၊ အကြင်အမျိုး၌။ စောဠံ၊ အဝတ်ပုဆိုးကို၎င်း။ ပိဏ္ဍော၊ တမင်းအပျော်ကို၎င်း။ ရတီ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ မှီသော မွေ့လျော်ခြင်းကို၎င်း။ ခိဉ္ဇာ၊ ရွှင်မြူးခြင်းကို၎င်း။ ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဒလိဇ္ဈ၊ ဆင်းရဲသော။ တတ္ထ ကုလေ၊ ထိုအမျိုး၌။ ဇာယရေ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ယေ ဗာလာ၊ အကြင်လူမိုက်တို့သည်။ ပရတော၊ သူတပါးထံမှ။ ယံ၊ အကြင်ဥစ္စာကို။ အာသိသရေ၊ တောင့်တကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူမိုက်တို့သည်။ တမ္ပိ၊ ထိုဥစ္စာကိုလည်း။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ဗိဇ္ဇေ မေဗ္ဗ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အတ္ထဘော၌။ သော ဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၎င်း။ သမ္ပရာယော၊ တမလွန်ဘဝ၌။ ဒုဂ္ဂတိ စ၊ မထောင်းသောကတိသည်၎င်း။ ဟောသိ၊ ငြင်း ဣတိ၊ ပြီ။

ဣတိ ဟိ၊ ဤ မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသော အခြင်းအရာဖြင့်လျှင်။ တေ၊ ဤ အကြောင်းကို။ ဝိဇာနာမ၊ သိရပါကုန်၏။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်စွာ အရှင်ဘုရား။ အညံ၊ တပါးသော ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ပါကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့ သည်။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ မနုဿတ္ထံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရကုန်၍။ ဝေည၊ အလျှင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ကောင်းကို သိတတ်ကုန်၏။ ဝိတမစ္ဆရာ၊ ကင်းသော မစ္ဆရိကုန်၏။

ဗုဒ္ဓေ စ၊ ဌ်ဂင်း၊ ဓဓပ္ပ စ၊ ဌ်ဂင်း၊ သံဃေ စ၊ ဌ်ဂင်း။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။
 တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ လွန်စွာလေးမြတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို၏။ ဗိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ကိရိယော၊
 အဘယ်သို့သဘောရှိပါသနည်း။ သမ္ပရာယော စ၊ တမလွန်လောကအကျိုးသည်လည်း။
 ကိရိယော၊ သနည်း။ ဘဝန္တံ၊ ကို၊ ပုဂ္ဂို၊ ငါး။ အာကမ္မာ၊ ကုန်ပြီ။ တံ၊ အတ္ထံ၊ ကို၊ ကထံ၊
 လျှင်။ မဟံ၊ ထိုသည်။ ဇာနေယျ၊ သိရပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။

ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဣ၊ ဌ်။ မနုဿတ္ထံ၊ ကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရကုန်၍။ ဝဒည၊ အလှူခံ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကောင်းကို သိတတ်ကုန်၏။ ဝိတမစ္ဆရာ၊ ကင်းသော မစ္ဆေရရှိကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေ စ၊
 ဌ်ဂင်း။ ဓဓပ္ပ စ၊ ဌ်ဂင်း။ သံဃေ စ၊ ဌ်ဂင်း။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ လွန်
 စွာလေးမြတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်နတ်ရွာ၌။ ဥပပဇ္ဇေ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ တတ္ထ သဂ္ဂေ၊ ထိုနတ်ရွာ၌။ ဇေတေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပကာသန္တိ၊ ထင်ရှားကျော်စော
 ကုန်၏။ ဝါ၊ ဗိမာန်ရောင်ဖြင့် တွန်းလင်းတောက်ပကုန်၏။

မနုဿတ္ထံ၊ သို့။ သစေ ဇန္တိ၊ ကောင်း၍ရောက်ကုန်အံ့။ ယတ္ထ၊ အကြင် အမျိုး၌။
 စောဠံ၊ ကိုရင်း။ ပိဏ္ဍော၊ ကိုရင်း။ ရဟိ၊ ကိုရင်း။ ခိဉ္ဇာ၊ ကိုရင်း။ အကိစ္ဆေန၊ မပြိုပြင်သ
 ပြင်း။ လဗ္ဗတိ၊ ရအပ်၏။ အဓေ၊ ကြယ်ဝသော၊ တတ္ထ ကုလော၊ ထိုအမျိုး၌။ အာဇာယရေ၊
 ဖြစ်ရကုန်၏။

ပရသမ္ပတေသု၊ သူတပါးတို့သည် ဆည်းပူးစုဆောင်းအပ်ကုန်သော။ ဘောဂေသု၊
 ချမ်းစိမ်တို့၌။ ဝသဝတ္တံ၊ မိမိအလိုသို့လိုက်ပါသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ မောဒရေ၊ ဝမ်း
 မြောက်ရကုန်၏။ ဝိဇ္ဇေ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌။ အေဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၎င်း။
 သမ္ပရာယော၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုဂတံ စ၊ ကောင်းသောဂတိသည်၎င်း။ ယောတိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ ပြီ။

၁၈-ဆန္ဒိကာရသုတ်

၅၀။ သတ္တ သိက္ခဝေါ၊ ရုနစ်ပါးသောရဟန်းတို့သည်။ အဝိဟံ၊ အဝိဟာသုံသို့။ ဥပ-
 ပန္နာသေ၊ ကပ်ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ (သေကား အာဂမ။) ဝိမုတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်
 ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီ။ ရာဂဒေါသပရိက္ခိတာ၊ ကုန်ပြီးသော ရာဂဒေါသရှိကြကုန်၏။
 လောကေ၊ လောက၌။ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို။ တိတ္ထာ၊ ကူးပြောက်တော်မူကြကုန်ပြီ။
 ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဂေ စ၊ အဘယ်ရဟန်းတို့သည်။ မဇ္ဈဓမ္မံ၊ သေမင်း၏အရာဖြစ်သော။ ထုဒ္ဓတ္တရံ၊
 အလွန်ကူးပြောက်နိုင်ခဲ့သော။ ပကံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ညွှန်ပျောင်းကို။ အတရံ၊
 ကူးပြောက်ကုန်သနည်း။ ဂေ၊ အဘယ်ရဟန်းတို့သည်။ မာနသံ၊ လွှဲပြစ်သော။ ဒေဟံ၊
 ကိုယ်ကို။ ယိတု၊ စွန့်၍။ ဝိဗ္ဗယောကံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ဥပစုဂံ၊ လွန်ပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဥပကော စ၊ ဥပကရင်း။ ပလကဇ္ဈာ စ၊ ပလကဇ္ဈရင်း။ ပုတ္တုသာတိ စ၊ ပုတ္တု-
 သာတိရင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ဝေ စ၊ ထိုရဟန်းတို့ရင်း။

သင်္ခယော စ၊ သင်္ခယဝင်း။ ခဏ္ဍဒေဝေါ စ၊ ခဏ္ဍဒေဝဝင်း။ ဗာဟုရို စ၊ ဗာဟုရိုဝင်း။
 သိဂီယော စ၊ သိဂီယဝင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဟေ၊ ထိုရဟန်းပါးသော ရဟန်းတို့သည်။
 မာနသံ၊ လှုပ်ပြစ်သော။ ဒေဟံ၊ ကို။ ယိတ္တာ၊ ခွံ။ ဝိဗ္ဗယောကံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ဥပဇ္ဈကံ၊
 လှန်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

(ဗြဟ္မေ၊ ဗြဟ္မာ။ တံ၊ သင်သည်။) မာရပါသပ္ပဟာယိနံ၊ မာရ်နတ်၏ ကျော့ကွင်းကို
 ဖယ်တတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကုသလီ၊ အပြစ်မရှိဟူသော စကားကို
 ပြောဆိုလျက်။ ဘာသသိ၊ ချီးမွမ်းမြှောက်ဆို၏။ ဟေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကဿ၊ အတယ်
 သူ၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဘဝဗန္ဓနံ၊ ဘဝဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို။
 အစ္စ္စိရံ၊ ဖြတ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဟေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယဿ ဘဂဝတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။
 အညာယ၊ သိ၍။ ဘဝဗန္ဓနံ၊ ဘဝဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို။ အစ္စ္စိရံ၊ ဖြတ်ကုန်ပြီ။
 တေန ဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အညတြ၊ ကြည့်၍။ န အစ္စ္စိရံ၊ မဖြတ်နိုင်ကုန်။
 ဣဝ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ သာသနာ၊ အဆုံးအမ သာသနာထောက်ကို။ အညတြ၊
 ကြည့်၍။ န အစ္စ္စိရံ၊ မဖြတ်နိုင်ပါကုန်။

ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တရား၌။ နာမဉ္စ၊ နာမ်သည်ဝင်း။ ဓူပဉ္စ၊ ဓူပ်သည်ဝင်း။
 အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဥပရဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ ဟေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဣဝ၊ ဤသာသနာ
 ထောက်၌။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဘဝဗန္ဓနံ၊ ဘဝဟူသော အနှောင်
 အဖွဲ့ကို။ အစ္စ္စိရံ၊ ဖြတ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

ဂစ္ဆိရံ၊ နက်နဲသော အနက်ရှိသော။ ဓုပ္ပိဇာနံ၊ သိနိုင်ခဲ့သော။ သုဗ္ဗဗ္ဗုဓံ၊ အလွန်အလွန်
 သိနိုင်ခဲ့သော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသသိ၊ ဆို၏။ တံ၊ သင်သည်။ ကဿ၊ အတယ်
 သူ၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဤမိသံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊
 စကားကို။ ဘာသသိ၊ ဆိုနိုင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

☞ (ဣန္ဒြေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ သည်း။) ပုရေ၊ ရွေးအခါ၌။ ဝေကဋ္ဌိဓကံ၊ ဝေကဋ္ဌိန်
 ရွာ၌။ သဋ္ဌိကာရော၊ သဋ္ဌိကာရအမည်ရှိသော။ ကုမ္ဘကာရော၊ ထိုးလိန်းသည်သည်။
 အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါပြီ။ မာတာပေတ္တိဘရော၊ အမိအဘကို လုပ်ကျွေးတတ်သော။ ကဿ-
 ယဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ အာသိ၊ ပြီ။

မေထုနာဓမ္မာ၊ မေထုန်အကျင့်မှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သော။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သော
 အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော။ နိရုဓိသော၊ ကာမာပိသမရှိသော။ ဟေ၊ အရှင်ဘုရားနှင့်။

စ၊ မာနသံ ဒေဟန္တိ ဣဝ ပစ္စေသရမ္ဘာဒိယာနိ စေ ဝုတ္တာနိ၊ ဝိဗ္ဗယောဂန္တိ ပဉ္စ ဥပ္ပမ္ဘာဒိတသံယော-
 ဇနာနိ၊ ဌ။ မာနသံ ဒေဟံ သမတိက္ခမန္တိ ဝိတ္ထုပက္ခိယေသယဟာနဝေသနာတိ ဝေထေန ဟေထု-
 ဝေထာပိတန္တိ “မာနသံ ဒေဟန္တိ ဣဝပ၊ ဝုတ္တာဒိတိ၊ ဝိဗ္ဗ ယောဂန္တိ ဝိဝိ တဝံ ဝိန္နံ၊ ဗြဟ္မတာဝ-
 သညိတံ ဓမ္မပဉ္စကံ၊ တတ္ထ သံယောဇနကောတိ ဝုတ္တံ ဝိဗ္ဗယောဂန္တိ ပဉ္စ ဥပ္ပမ္ဘာဒိတသံယောဇနာနိတိ။

သဂါမေယျော၊ တရွာတည်းသားသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါပြီ။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ပုရေသခါ၊ မိတ်ဆွေဟောင်းသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါပြီ။

သောဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ဝိမုတ္တေ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးကုန်သော။ ရာဂဒေါသပရိက္ခိယေ၊ ကုန်ပြီးသော ရာဂဒေါသရှိကုန်သော။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို။ ဝိသတ္တေ၊ ကူးမြောက်ပြီးကုန်သော။ ဧတေ သတ္တ ဘိက္ခဝေါ၊ ထိုရန်ပေါ်သော ရဟန်းတို့ကို။ ပဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို လျှောက်ထား၏။

ဘဂ္ဂေ၊ ဆိုးထိန်းသည် ဖြစ်ဘူးသည့် ဘဋိကာရဗြဟ္မာ၊ (တုံ၊ သင်သည်။) ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘာသသိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ။ တုံ၊ သင်သည်။ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ ဝေကဋ္ဌိကေ၊ ဝေကဋ္ဌိရှိသော။ ဘဋိကာရော၊ ဘဋိကာရအမည်ရှိသော။ ကုမ္ဘာရော၊ ဆိုးထိန်းသည်သည်။ အာသိ၊ ပြီ။ တုံ၊ သင်သည်။ မာတာပေတ္တိဘရော၊ အမိအသက်ကို လုပ်ကျွေးတတ်သော။ ကဿပဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပါသကော၊ ခါယကာသည်။ အာသိ၊ ပြီ။

တုံ၊ သည်။ မေထုနာမ္ပော၊ မှ။ ဝိရတော၊ သော။ ဗြဟ္မစာရီ၊ သော။ နိရာမိသော၊ သော။ မေ၊ ငါနှင့်။ သဂါမေယျော၊ သည်။ အဟုဝါ၊ ပြီ။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ပုရေသခါ၊ သည်။ အဟုဝါ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘာဝိတတ္ထာနံ၊ ပျားများအပ်ပြီးသော အရိယမဂ်စိတ်ရှိကုန်သော။ သရီရန္တိမဓာရိနံ၊ အဆုံးရှုံးသော ကိုယ်ကိုဆောင်ကုန်သော။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ ပုရာဏာနံ သမာယာနံ၊ သုငယ်ချင်းဟောင်း ဖြစ်ကြကုန်သော ဖြတ်စွာဘုရားနှင့် ဘဋိကာရဗြဟ္မာတို့၏။ ဧတံ သော သင်မော၊ ဤပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ဣတိ၊ ဤဂါထာကား။ သင်္ဂီတိကာရကနံ၊ သင်္ဂီတိကာရကမထေရ်တို့၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ၏။

ပဉ္စမော၊ သော။ အာဝိတ္ထဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုအာဝိတ္ထဝဂ်၏။ ဥဗ္ဗါနံ၊ ဥဗ္ဗါန်ကား—

အာဝိတ္ထံ၊ အာဝိတ္ထသုတ်။ ကိံ ခဒံ၊ ကိံ ခဒသုတ်။ အနံ၊ အနုသုတ်။ ဧကမူလံ၊ ဧကမူလသုတ်။ အနောမိယံ၊ အနောမသုတ်။ အစ္စရာ၊ အစ္စရာသုတ်။ ဝနုရောပနာ၊ ဝနုရောပသုတ်။ ဧတံ၊ ဧတေဝနသုတ်။ မစ္စရေန၊ မစ္စရိသုတ် နှင့်တကွ။ ဘဋိကာရော၊ ဘဋိကာရသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်။

၆-ဧရာဝတီ

၁-ဧရာသုတ်

၅၁။ ကိံ သု၊ အဘယ်တရားသည်။ ယာဝ ဧရာ၊ အိုသည်တိုင်အောင်။ သာရ၊ ကောင်းပါသည်။ ကိံ သု၊ သည်။ ပထိဋ္ဌိတံ၊ စိတ်အစဉ်၌တည်မှု။ သာရ၊ ကောင်းပါသည်။

သနည်း။ ကိံသု၊ သည်။ နရာနံ၊ လူတို့၏။ ရတနံ၊ ရတနာမည်ပါသနည်း။ ကိံသု၊ ကို။
စောဓေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဗုဟရံ၊ မခိုးယူနိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ နတ်သား
တယောက်က လျှောက်ထားပြီ။

သီလံ၊ သီလသည်။ ယာဝ ဇရာ၊ အိုသည်တိုင်အောင်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ သစ္စါ၊
သစ္စာတရားသည်။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ စိတ်အစဉ်၌တည်မှု။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ပညာ၊
ပညာသည်။ နရာနံ၊ လူတို့၏။ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏။ ပညံ၊ ကောင်းမှုကို။ စောဓေဟိ၊
ခိုးသူတို့သည်။ ဗုဟရံ၊ မခိုးယူနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

၂-အဓရသာသုဇ်

၅၂။ ကိံ၊ အဘယ်သည်။ အဓရသာ၊ မဆွေးမြေ့သည်ရှိသော်။ သာဓု၊ ကောင်းပါ
သနည်း။ ကိံ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌိတံ၊ စိတ်အစဉ်၌တည်မှု။ သာဓု၊ သနည်း။ ကိံ၊ သည်။ နရာနံ၊
လူတို့၏။ ရတနံ၊ ရတနာနည်း။ ကိံသု၊ ကို။ စောဓေဟိ၊ တို့သည်။ အဟာရိယံ၊ မဆောင်ယူ
နိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

သီလံ၊ သည်။ အဓရသာ၊ မဆွေးမြေ့သည်ရှိသော်။ သာဓု၊ ၏။ သစ္စါ၊ သည်။
အဓိဋ္ဌိတာ၊ စိတ်အစဉ်၌တည်မှု။ သာဓု၊ ၏။ ပညာ၊ သည်။ နရာနံ၊ လူတို့၏။ ရတနံ၊
ရတနာမည်၏။ ပညံ၊ ကောင်းမှုကို။ စောဓေဟိ၊ တို့သည်။ အဟာရိယံ၊ မဆောင်ယူနိုင်။
ဣတိ၊ ပြီ။

၃-မိတ္တသုဇ်

၅၃။ ကိံ၊ သည်။ ပဝသတော၊ အရပ်တပါးသို့ ခရီးသွားသောသူ၏။ မိတ္တံ၊ မိတ်ဆွေ
ဖြစ်ပါသနည်း။ ကိံ၊ သည်။ သကေ စာရေ၊ မိမိအိမ်၌။ မိတ္တံ၊ သနည်း။ ကိံ၊ သည်။
အတ္တဇာတဿ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော အကြောင်းကိုစွဲရှိသောသူ၏။ မိတ္တံ၊ သနည်း။ ကိံ၊
သည်။ သမ္မုဓယိကံ၊ တမလွန်၌ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တတ်သော။ မိတ္တံ၊ သနည်း။
ဣတိ၊ ပြီ။

သတ္တော၊ အဖော်ကုန်သည်သည်။ ပဝသတော၊ အရပ်တပါးသို့ ခရီးသွားသောသူ၏။
မိတ္တံ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်၏။ သကေ စာရေ၊ မိမိအိမ်၌။ မာတာ၊ အမိသည်။ မိတ္တံ၊ ၏။
သဟာယော၊ သူငယ်ချင်းသည်။ အတ္တဇာတဿ၊ ၏။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ မိတ္တံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ သယံကတာနိ၊ ကိုယ်တိုင်ပြုအပ်ကုန်သော။ ပညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။
(သန္တိ၊ ကုန်၏) တံ၊ ထိုကောင်းမှုသည်။ သမ္မုဓယိကံ၊ တမလွန်တဝှ် အကျိုးစီးပွားကို
ဆောင်တတ်သော။ မိတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ မူ၏။

၄-ဓတ္ထသုဇ်

၅၄။ ကိံသု၊ သည်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဓတ္ထု၊ မှီခိုရာသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။
ကိံသု၊ သည်။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ပရမော၊ မြတ်သော။ သခါ၊ မိတ်ဆွေသည်။ ဟောတိ၊

နည်း။ ယေ ပါဏာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ပထဝီနိဿိတာ၊ မြေ၌မှီကုန်၏။ တေ ဘူတာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကိံ သု၊ အဘယ်ကို၊ ဥပဇိဝန္တိ၊ မှီ၍အသက်မွေးကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ပုတ္တော၊ သားသမီးတို့သည်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဝတ္ထု၊ မှီရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သရိယာ၊ မယားသည်။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ပရမော၊ မြတ်သော။ သမ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေ ပါဏာ၊ တို့သည်။ ပထဝီနိဿိတာ၊ မြေ၌မှီကုန်၏။ တေ ဘူတာ၊ တို့သည်။ ဝဋ္ဋိံ၊ မိုတ်းရေကို၊ ဥပဇိဝန္တိ၊ မှီ၍အသက်မွေးကုန်၏။ ဣတိ၊ မူ၏။

၅-ပဌမဇနသုတ်

၅၅။ ကိံ သု၊ အဘယ်သည်။ ပုရိသံ၊ သတ္တဝါကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်ပေါ်သနည်း။ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ ကိံ သု၊ သည်။ ဝိဇာဝတိ၊ ထိုမှ၌ ပြေးသွားပါသနည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ သံသာရံ၊ သံသာရံ၊ အပါဒိ၊ ရောက်ပါသနည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ မဟဗ္ဗယံ၊ ကြီးစွာသောဘေးသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

တဏှာ၊ သည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဇာဝတိ၊ ၏။ သတ္တော၊ သည်။ သံသာရံ၊ သို့။ အပါဒိ၊ ရောက်ပြီ။ ဓက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ အဿ၊ ၏။ မဟဗ္ဗယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ မူ၏။

၆-ရုတိယဇနသုတ်

၅၆။ ကိံ သု၊ သည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ နည်း။ တဿ၊ ၏။ ကိံ သု၊ သည်။ ဝိဇာဝတိ၊ နည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ သံသာရံ၊ သို့။ အပါဒိ၊ နည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ အဘယ်မှာ၊ န ပရိယုတ္တံ၊ မလွတ်နိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

တဏှာ၊ သည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဇာဝတိ၊ ၏။ သတ္တော၊ သည်။ သံသာရံ၊ သို့။ အပါဒိ၊ ပြီ။ (သတ္တော၊ သည်။) ဓက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှာ၊ န ပရိယုတ္တံ၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ ၏။

၇-တတိယဇနသုတ်

ကိံ သု၊ သည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ နည်း။ တဿ၊ ၏။ ကိံ သု၊ သည်။ ဝိဇာဝတိ၊ နည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ သံသာရံ၊ သို့။ အပါဒိ၊ နည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ တဿ၊ ၏။ ပရာယနံ၊ လည်းလျောင်းရာသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

တဏှာ၊ သည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဇာဝတိ၊ ၏။ သတ္တော၊ သည်။ သံသာရံ၊ သို့။ အပါဒိ၊ ပြီ။ ကပ္ပံ၊ မိမိပြုသော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံသည်။ တဿ၊ ၏။ ပရာယနံ၊ လည်းလျောင်းရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

၈-ဥပ္ပထသုတ်

၅၈။ ကိံ သု၊ အဘယ်ကို။ ဥပ္ပထော၊ လမ်းမှားဟူ၍။ အက္ခာတော၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ ရတ္တိန္ဒြိယော၊ နေညှိသို့ ကုန်ခန့်ပါသနည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ ဗြဟ္မဓိ-

ယထာ၊ မြတ်သောအကျင့်၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိံ၊ သည်။ အနောဓကံ၊ အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာရေမဟုတ်ပါလျက်။ သိနာနံ၊ အညစ်အကြေးကိုဆေးကြောစရာရေမည်ပါသည်။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဓာဂေါ၊ ဓာဂကို။ ဥပ္ပတော၊ လမ်းမှားဟူ၍။ အက္ခာတော၊ ဆိုအပ်၏။ ဝယော၊ အရွယ်သည်။ ခုတ္တိန္တိ၊ ခုတ္တိန္တိဟော၊ နေ့ညဉ့်တို့၌ ကုန်ခန်း၏။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ ပြဟူစရိယထာ၊ မြတ်သော အကျင့်၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးမည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤမိန်းမအညစ်အကြေး၌။ အဟံ ပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ သဇ္ဇတော၊ ကပ်ငြိ၏။ တပေါ၊ ဓ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူလောင်စေတတ်သော အကျင့်သည်၎င်း။ ပြဟူစရိယာ၊ မေထုန်အမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်၎င်း။ (အတ္တိ၊ ခေါ) တံ၊ ထို အကျင့်တရားနှစ်ပါးအပေါင်းသည်။ အနောဓကံ၊ အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာ ရေမဟုတ်ပါလျက်။ သိနာနံ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာရေမည်ပေ၏။ ဣတိ၊ ခေါ။

ဇု-ဓုတိယသုတ်

၅၉။ ကိံ သု၊ သည်။ ပုရိသထာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဓုတိယာ၊ အဖော်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိံ သု၊ ဓ၊ သည်သည်။ ဇနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပသာသတိ၊ ဆုံးမပါသည်။ ကိဿ၊ ဓ၊ အဘယ်၌လည်း။ အသိရတော၊ မွေ့လျော်သော။ မစ္စော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲမှ။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်ပါသည်။ ဣတိ၊ ပြီ။

သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်။ ပုရိသထာ၊ ခေါ။ ဓုတိယာ၊ အဖော်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ ပညာ၊ ဓ၊ ပညာသည်ကား။ ဇနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပသာသတိ၊ ဆုံးမ၏။ နိဗ္ဗာနာသိရတော၊ နိဗ္ဗာန်၌မွေ့လျော်သော။ မစ္စော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲမှ။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ခေါ။

၁၀-ကဓိသုတ်

၆၀။ ကိံ သု၊ သည်။ ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏။ နိဒါနံ၊ အကြောင်းရင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသည်။ ကိံ သု၊ သည်။ တာသံ၊ ထိုဂါထာတို့ကို။ ဝိယဉ္ဇနံ၊ ဖြစ်စေတတ်ပါသည်။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်။ ကိံ သု၊ အဘယ်ကို။ သနိဿိတာ၊ ဝိပါကုန်သည်။ ကိံ သု၊ သည်။ ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏။ အာသယော၊ တည်ရာသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

☞ အဇ္ဈော၊ ဂါယတ္တိ စသော ဆန်းသည်။ ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏။ နိဒါနံ၊ အကြောင်းရင်းသည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ အက္ခရာ၊ အက္ခရာတို့သည်။ တာသံ၊ ထိုဂါထာတို့ကို။ ဝိယဉ္ဇနံ၊ ဖြစ်စေတတ်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ထုန်၏။) ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်။ နာမသနိဿိတာ၊ နာမပညတ်ကိုကုန်၏။ ကဝိ၊ ပညာရှိသည်။ ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏။ အာသယော၊ တည်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ ဣတိ၊ ခေါ။

အဇ္ဈော၊ သော၊ ဧရာဝတီ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီ။

တဏှာ၊ ထိုဒေဝဝင်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိကား—

ဇရာ၊ ဇရာသုတ်၎င်း။ အဓရသော၊ အဓရသောသုတ်၎င်း။ မိတ္တံ၊ မိတ္တသုတ်၎င်း။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသုတ်၎င်း။ တိဏိ၊ သုံးသုတ်ကုန်သော။ ဇနာနိ စ၊ ဇနသုတ်တို့၎င်း။ ဥပ္ပတော စ၊ ဥပ္ပတသုတ်၎င်း။ ကဝိနာ၊ ကဝိသုတ်နှင့်တကွ။ ခုတိယော စ၊ ဒုတိယသုတ်၎င်းတည်း။ ဝေဠု၊ ဝင်သည်။ ပူရိတော၊ ပြည့်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၇-အဒ္ဓဝင်

၁-နာမသုတ်

၆၁။ ကိံသု၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ပညတ္တိပထတရားကို။ အဒ္ဓဘဝိ၊ လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်ပါသည်။ ကိံသု၊ အဘယ်မှ။ သိယျေ၊ ပိုလွန်သောတရားတည်း။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိပါသည်။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောသုတို့သည်သာလျှင်။ ကိံသု၊ အဘယ်မည်သော။ ဧကမ္မေယ၊ တခုသောတရား၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ အန္တဂ္ဂ၊ အစဉ်လိုက်ရပါကုန်သည်။ ဣတိ၊ ပြီ။

နာမံ၊ နာမပညတ်သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ပညတ္တိပထတရားကို။ အဒ္ဓဘဝိ၊ လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်ပြီ။ နာမာ၊ နာမပညတ်မှ။ သိယျေ၊ ပိုလွန်သောတရားတည်း။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောသုတို့သည်သာလျှင်။ နာမေယ၊ နာမပညတ်တည်းဟူသော။ ဧကမ္မေယ၊ တခုသောတရား၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ အန္တဂ္ဂ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၂-စိတ္တသုတ်

၆၂။ ဧကန၊ အတယ်သည်။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ နိယတိ၊ ဆောင်အပ်ပါသည်။ ဧကန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ပရိကဏတိ၊ ဆွဲငင်အပ်ပါသည်။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော သုတို့သည်သာလျှင်။ ကိံသု၊ အဘယ်မည်သော။ ဧကမ္မေယ၊ ၏။ ဝသံ၊ သို့။ အန္တဂ္ဂ၊ ပါကုန်သည်။ ဣတိ၊ ပြီ။

စိတ္တေန၊ စိတ်သည်။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ နိယတိ၊ ဆောင်အပ်၏။ စိတ္တေန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ပရိကဏတိ၊ ဆွဲငင်အပ်၏။ သဗ္ဗေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ စိတ္တေယ၊ စိတ်တည်းဟူသော။ ဧကမ္မေယ၊ ၏။ ဝသံ၊ သို့။ အန္တဂ္ဂ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၃-တဏှာသုတ်

၆၃။ ဧကန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ နိယတိ၊ နည်း။ ဧကန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ပရိကဏတိ၊ နည်း။ သဗ္ဗေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ကိံသု၊ သော။ ဧကမ္မေယ၊ ၏။ ဝသံ၊ သို့။ အန္တဂ္ဂ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

တဏှာယ၊ တဏှာသည်။ လောကော၊ ကို။ နိယတိ၊ ၏။ တဏှာယ၊ သည်။ (လောကော၊ ကို) ပရိကဏတိ၊ ၏။ သဗ္ဗေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ တဏှာယ၊ တဏှာတည်းဟူသော။ ဧကမ္မေယ၊ ၏။ ဝသံ၊ သို့။ အန္တဂ္ဂ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၄-သံယောဇနသုတ်

၆၄။ လောကော၊ ဣဒံပေါင်းသည်။ ကိံသုသံယောဇနော၊ အဘယ်အဆောင်အယူ ခံပါသနည်း။ ကိံသု၊ အဘယ်သည်။ တဿ၊ ထိုလူအပေါင်း၏။ ဝိစာရဏံ၊ လှည့်လည် ကြောင်းခြေသည်။ (ဟောတိ၊ နည်း။) ကိံသု၊ အဘယ်ကို။ ဝိပုဟာနေန၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ဣတိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ပါသည်။ ဣတိ၊ ပြီ။

လောကော၊ သည်။ နန္ဒိသံယောဇနော၊ တဏှာဟူသော အဆောင်အယူရှိ၏။ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်။ အဿ၊ ထိုလူအပေါင်း၏။ ဝိစာရဏံ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ နည်း။) တဏှာယ၊ တဏှာကို။ ဝိပုဟာနေန၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ဣတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ နည်း။

၅-ဗန္ဓုနသုတ်

၆၅။ လောကော၊ သည်။ ကိံသုသမ္ပန္နော၊ အဘယ်အဆက်အစပ် ခံပါသနည်း။ ကိံသု၊ သည်။ တဿ၊ ထိုလူအပေါင်း၏။ ဝိစာရဏံ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ နည်း။) ကိံသု၊ ကိံ၊ ဝိပုဟာနေန၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဗန္ဓုနံ၊ ကိလေသာ အဆောင်အယူကို။ ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်နိုင်ပါသည်။ ဣတိ၊ ပြီ။

လောကော၊ သည်။ နန္ဒိသမ္ပန္နော၊ တဏှာဟူသော အဆက်အစပ်ရှိ၏။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ တဿ၊ နည်း။ ဝိစာရဏံ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ နည်း။) တဏှာယ၊ ကိံ၊ ဝိပုဟာနေန၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဗန္ဓုနံ၊ ကိလေသာအဆောင်အယူကို။ ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်နိုင်၏။ ဣတိ၊ နည်း။

၆-အပ္ပာဟတသုတ်

၆၆။ ဧကေန၊ သည်။ လောကော၊ ကိံ၊ အပ္ပာဟတော၊ သတ်အပ်ပါသည်။ ဧကေန၊ သည်။ လောကော၊ ကိံ၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်ပါသည်။ ဧကေန၊ သဏ္ဌေန၊ အဘယ် မည်သော ငြောင့်သည်။ ဩဘိက္ခော၊ စူးဝင်အပ်ပါသည်။ ကိံသု၊ အဘယ်သည်။ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝုပါယိတော၊ လောင်ကျွမ်းအပ်ပါသည်။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဗမ္မုနာ၊ သေမင်းသည်။ လောကော၊ ကိံ၊ အပ္ပာဟတော၊ သတ်အပ်၏။ ဧကေန၊ ဆိုခြင်းသည်။ လောကော၊ ကိံ၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ တဏှာသဏ္ဌေန၊ တဏှာ ဟူသောငြောင့်သည်။ ဩဘိက္ခော၊ စူးဝင်အပ်၏။ ဣစ္ဆာ၊ (ဣစ္ဆာယ) ထိုချင်တောင့်တခြင်း သည်။ သဒ္ဓါ၊ သိမ်း။ ဝုပါယိတော၊ လောင်ကျွမ်းအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၇-ဥဒ္ဓိတသုတ်

၆၇။ ဧကေန၊ သည်။ လောကော၊ ကိံ၊ ဥဒ္ဓိတော၊ ထောင်ထားအပ်ပါသည်။ ဧကေန၊ သည်။ လောကော၊ ကိံ၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်ပါသည်။ ဧကေန၊ သည်။ လောကော၊ ကိံ၊ ပိဟိတော၊ ပိတ်ဆို့ အပ်ပါသည်။ လောကော၊ သည်။ ကိံသု၊ အဘယ်သို့။ ပတ်သို့တော၊ တည်ပါသည်။ ဣတိ၊ ပြီ။

တဏှာယ၊ သည်။ လောကော၊ ကိ။ ဥဒ္ဓိတော၊ ထောင်ထားအပ်၏။ ဇရာယ၊ ဆိုခြင်း
သည်။ လောကော၊ ကိ။ ပရိဝါဒိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ မဇ္ဈနာ၊ သေမင်းသည်။ လောကော၊
ကိ။ ပိဟိတော၊ ပိတ်ဆိုအပ်၏။ လောကော၊ သည်။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊
တည်၏။ ဣတိ၊ ခ်။

ဂ-ပိဟိတသုတ်

၆၈။ ကေန၊ သည်။ လောကော၊ ကိ။ ပိဟိတော၊ ပိတ်ဆိုအပ်ပါသည်။
လောကော၊ သည်။ ကိသ္ဓိ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်ပါသည်။ ကေန၊ သည်။ လောကော၊
ကိ။ ဥဒ္ဓိတော၊ ထောင်ထားအပ်ပါသည်။ ကေန၊ သည်။ လောကော၊ ကိ။ ပရိဝါဒိတော၊
ခြံရံအပ်ပါသည်။ ဣတိ၊ ပြီ။

၆၉။ မဇ္ဈနာ၊ သေမင်းသည်။ လောကော၊ ကိ။ ပိဟိတော၊ ပိတ်ဆိုအပ်၏။ လောကော၊
သည်။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ တဏှာယ၊ သည်။ လောကော၊ ကိ။
ဥဒ္ဓိတော၊ ထောင်ထားအပ်၏။ ဇရာယ၊ သည်။ လောကော၊ ကိ။ ပရိဝါဒိတော၊ ခြံရံ
အပ်၏။ ဣတိ၊ ခ်။

ဇ-ဣစ္ဆာသုတ်

၆၉။ ကေန၊ သည်။ လောကော၊ ကိ။ ဗဇ္ဈတိ၊ ဖွဲ့ချည်အပ်ပါသည်။ ကိဏ၊
အဘယ်ကို။ ဝိနယာယ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့်။ မုစ္ဆတိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်ပါသည်။
ကိဏ၊ အဘယ်ကို။ ဝိပ္ပဟာနေန၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သမ္ပ၊ အလုံးစုံသော။ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်
အမွှဲကို။ ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်နိုင်ပါသည်။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဣစ္ဆာယ၊ အလိုတဏှာသည်။ လောကော၊ ကိ။ ဗဇ္ဈတိ၊ ဖွဲ့ချည်အပ်၏။ ဣစ္ဆာ၊ (ဣစ္ဆာယ၊)
အလိုတဏှာကို။ ဝိနယာယ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့်။ မုစ္ဆတိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်၏။
ဣစ္ဆာယ၊ အလိုတဏှာကို။ ဝိပ္ပဟာနေန၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သမ္ပ၊ သော။ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်
အမွှဲကို။ ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ခ်။

၁၀-သေဘသုတ်

၇၀။ ကိသ္ဓိ၊ အဘယ်သည်။ (သမ္ပပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်မှီသော်။) လောကော၊ လူအပေါင်း
သည်။ သမ္ပပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပါသည်။ ကိသ္ဓိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သန္တဝံ၊ ချစ်ကျမ်းဝင်ခြင်းကို။
ကပ္ပတိ၊ ပြုပါသည်။ လောကော၊ သည်။ ကိဏ၊ အဘယ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၌။ (ပဝတ္တတိ၊
ဖြစ်ပါသည်။) လောကော၊ သည်။ ကိသ္ဓိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝိဟညတိ၊ ပင်ပန်း
ပါသည်။ ဣတိ၊ ပြီ။

သေ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့သည်။ (ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ကုန်သည်
မှီသော်။) လောကော၊ သည်။ သမ္ပပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ သေ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော
အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့ကြောင့်။ သန္တဝံ၊ ချစ်ကျမ်းဝင်ခြင်းကို။ ကပ္ပတိ၊ ပြု၏။ သန္တပေဝ၊
ခြောက်ပါးကုန်သော အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့ကိုသာလျှင်။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၌။ (ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။)

လောကော၊ သည်။ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့ကြောင့်။ ပိယညတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ဣတိ၊ ဤ။

သတ္တမော၊ သော။ အခွဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး။

တဿ၊ ထိုအခွဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား—

နာမံ၊ နာမသုတ်၎င်း။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ္တသုတ်၎င်း။ တဏှာ စ၊ တဏှာသုတ်၎င်း။ သံယောဇနဉ္စ၊ သံယောဇနသုတ်၎င်း။ ဗန္ဓုနာ၊ ဗန္ဓုနသုတ်၎င်း။ အဗ္ဘာယတုဉ္စိတော၊ အဗ္ဘာယတသုတ် ဥဒ္ဓိတသုတ်၎င်း။ ပိဟိတော၊ ပိဟိတသုတ်၎င်း။ ယောကော၊ လောကသုတ်နှင့် တကူ။ ဣစ္စာ၊ ဣစ္စာသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ သေသုတ်တို့သည်။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၈-ဆေတွာဝဂ်

၁-ဆေတွာသုတ်

၇။ သာဝတ္ထိနိဝါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ နှံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ အေဝတာ၊ သည်။ ထကဝန္တံ၊ ကို—

ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ဖွား ရွှင်တော်ဘုရား။ ကိံသု၊ အဘယ်ကို။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရပါသနည်း။ ကိံသု၊ အဘယ်ကို။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်သောကြောင့်။ န သောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရပါသနည်း။ ကိဿ၊ အဘယ်မည်သော။ ကေမ္မဿ၊ ထရသောတရားကို။ ဝခံ၊ သတ်ခြင်းကို။ ဧဝစတိ၊ နှစ်သက်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။

၉။ အေဝတာ၊ နတ်သား။ ကောခံ၊ အမျက်ကို။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ ကောခံ၊ အမျက်ကို။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်သောကြောင့်။ န သောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရ။ ဝိသမ္ပလဿ၊ အဆိပ်လျှင် အရင်းရှိသော။ ဝါ၊ ဆင်းရဲခြင်း အကျိုးရှိသော။ မရဂ္ဂဿ၊ သာယာခြင်းလျှင် အဆိုးရှိသော။ ကောဿ၊ အမျက်ကို။ ဝခံ၊ သတ်ခြင်းကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအလိုသော အရိယာသုတော်ကောင်းတို့သည်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ တံ ဟိ၊ ထိုအမျက်ကိုသာလျှင်။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်သောကြောင့်။ န သောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ ဣတိ၊ ဤ။

၂-ရထသုတ်

၇။ ရထဿ၊ ရထား၏။ ပညာဏံ၊ သိကြောင်းအမှတ်သည်။ ကိံသု၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဂ္ဂိနော၊ မီး၏။ ပညာဏံ၊ သည်။ ကိံသု၊ နည်း။ ရဿ၊ တိုင်ဖိုင်၏။ ပညာဏံ၊ သည်။ ကိံသု၊ နည်း။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ ပညာဏံ၊ သည်။ ကိံသု၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။

ရတယ၊ ဇိ။ ပညာတံ၊ သည်း။ ဓေတော၊ အသံတည်း။ အဂ္ဂိနော၊ ဇိ။ ပညာတံ၊ သည်း။
ဓမ္မော၊ အနိတည်း။ ရဋ္ဌဿ၊ ဇိ။ ပညာတံ၊ သည်း။ ဓာတော၊ မင်းတည်း။ ဇုတ္တိယာ၊
ဇိ။ ပညာတံ၊ သည်း။ ဘတ္တော၊ လင်တည်း။ ဇုတိ၊ ဇိ။

၃-ဝိတ္ထသုတ်

၇၃။ ဇုတ၊ ဤလောကဋ္ဌံ၊ ပုရိသဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဇိ။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဝိတ္ထံ၊ ဥစ္စာ
သည်။ ကိံသု၊ အဘယ်ပါနည်း။ သုစိတ္တော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော၊ ကိံသု၊
အဘယ်တရားသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အာဝဟတိ၊ ဆောင်ပါသည်။ ရသာနံ၊
အရသာတို့တွင်။ သာဓုတရံ၊ အလွန်ချိုသော အရသာသည်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။
ကိံသု၊ အဘယ်ပါနည်း။ ကထင်္ဂီဝိ၊ အဘယ်အရာဖြင့် အသက်မွေးသူကို။ သေဋ္ဌံ၊
အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အာယု၊ အိုပါ ဂုန်သည်။ ဇုတိ၊ ပြီ။

ဇုတ၊ ဤလောကဋ္ဌံ၊ ပုရိသဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဇိ။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဝိတ္ထံ၊ ဥစ္စာသည်။
သန္တိ၊ သန္တိတရားတည်း။ သုစိတ္တော၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ ဓမ္မော၊ ဆယ်ပါးသော
ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အာဝဟတိ၊ ဆောင်၏။ ရသာနံ၊
အရသာတို့တွင်။ သာဓုတရံ၊ အလွန်ချိုသော အရသာသည်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။
သန္တံ၊ ဝစီသစ္စာတည်း။ ပညာဇီဝိ၊ ပညာဖြင့်အသက်မွေးသူကို။ သေဋ္ဌံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။
အာယု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဇုတိ၊ ဇိ။

၄-ဇဉ်းသုတ်

၇၄။ ဥပ္ပတတံ၊ အထက်သို့ ပျံတက်ကုန်သော အရာဝတ္ထုတို့တွင်။ ကိံသု၊ အဘယ်အရာ
ဝတ္ထုသည်။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်ပါသည်။ နိပတတံ၊ အောက်သို့ကျရောက်ကုန်သော အရာဝတ္ထု
တို့တွင်။ ကိံသု၊ အဘယ်အရာဝတ္ထုသည်။ ဝရံ၊ မြတ်ပါသည်။ ပဝဓမ္မာနာနံ၊ ခြေဖြင့်
သွားလာတတ်ကုန်သောသူတို့တွင်။ ကိံသု၊ အဘယ်သူသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်ပါသည်။
ပဝဓတံ၊ အကျိုးစီးပွားကို ဟောပြောသော သူတို့တွင်။ ကိံသု၊ အဘယ်သူသည်။ ဝရံ၊
မြတ်ပါသည်။ ဇုတိ၊ ပြီ။

ဥပ္ပတတံ၊ အထက်သို့ ပျံတက်ကုန်သော အရာဝတ္ထုတို့တွင်။ ဝိဇ္ဇံ၊ မျိုးစေသည်။ သေဋ္ဌံ၊
မြတ်၏။ နိပတတံ၊ အောက်သို့ကျရောက်ကုန်သော အရာဝတ္ထုတို့တွင်။ ဝုဋ္ဌံ၊ မိုက်ပေါက်
သည်။ ဝရာ၊ မြတ်၏။ ပဝဓမ္မာနာနံ၊ ခြေဖြင့်သွားလာတတ်ကုန်သောသူတို့တွင်။ ဂါဝေါ၊
နှားတို့သည်။ (သေဋ္ဌော၊ မြတ်ကုန်၏။) ပဝဓတံ၊ အကျိုးစီးပွားကို ဟောပြောတတ်ကုန်
သော သူတို့တွင်။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဝရာ၊ မြတ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ နတ်တယောက်က
ကြာဝင် ပြောဆိုပြီ။

ဥပ္ပတတံ၊ အထက်သို့ ပျံတက်ကုန်သော တရားတို့တွင်။ ဝိဇ္ဇာ၊ မဂ်ညစ်သည်။ သေဋ္ဌော၊
မြတ်၏။ နိပတတံ၊ အောက်သို့ ကျရောက်ကုန်သော တရားတို့တွင်။ အဝိဇ္ဇာ၊ မောဟသည်။
ဝရာ၊ မြတ်၏။ ပဝဓမ္မာနာနံ၊ ခြေဖြင့်သွားလာတတ်ကုန်သော သူတို့တွင်။ သံဃော၊ လယ်
ယာကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော သံဃာတော်သည်။ (ဝရာ၊ မြတ်၏။) ပဝဓတံ၊

အကျိုးစီးပွားကို ဟောပြောတတ်ကုန်သော သူတို့တွင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဝရော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၅-ဘိတာသုတ်

၇၅။ မဂ္ဂေါ၊ အဋ္ဌဂီကမဂ်ကို။ အနေကာယတနပ္ပဝုတ္တော၊ များပြားသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်ပါလျက်။ (မဂ္ဂေါ အနေကာယတနပ္ပဝုတ္တောကား လက္ခက အနက်၌ သက်သော ပဌမာတည်း။) ဣဓ၊ ဤလောက၌။ အနေကာ၊ များစွာသော။ နေတာ၊ လူအပေါင်းသည်။ ကိံသု၊ အဘယ်ကို။ ဘိတာ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ (ရွှါသဋ္ဌိမိဋ္ဌိယော၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိဋ္ဌိတို့ကို။ အဂ္ဂယေသိ၊ စွဲယူပါသနည်း။) ဘူရိပည၊ ကြီးသော ပညာရှိတော်မူသော။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမန္ဓယ်ဖွား ဝှင်တော်ဘုရား။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏။ ကိသ္မိံ၊ သယ်တရား၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ ပရလောကံ၊ တမလွန်လောကကို။ န ဘာယေ၊ မကြောက်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤ။

၇၆။ ဝါစဉ္စ၊ နှုတ်ကို၎င်း။ မနဉ္စ၊ စိတ်ကို၎င်း။ သမ္မာ၊ ထောင်းစွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ အက္ခမ္မာနော၊ မပြုလုပ်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟုနူပါနိ၊ များသော ထမင်း အဖျော်ရှိသော။ ထရံ၊ ထိမ်၌။ အာဝသန္တော၊ နေသော။ (ယော၊ အကြင်သူသည်။) သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိ၏။ မုဗ္ဗ၊ နှုတ်၏။ သဝိဘာဂီ၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍ ပေးလေ့ရှိ၏။ ဝဒည၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စကားကို သိမြင်လိမ့်မည်။ (ဝဒန္တာနံ ယာစန္ဒာနံ ဝစနံ ဇာနာတိ သိလေနာတိ ပူ။) ဣတိ၊ သို့။ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော။ ဧတေသု ဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့၌။ ဌိတော၊ တည်၏။ (သော၊ ထိုသူသည်။) ဓမ္မေ ဌိတော၊ တရား၌တည်သည်ဖြစ်၍။ ပရံ လောကံ၊ တမလွန်လောကကို။ န ဘာယေ၊ မကြောက်။ ဣတိ၊ ဤ။

၆-န ဇီရတိသုတ်

၇၆။ ကိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ ဇီရတိ၊ ဆွေးမြေ့ပါသနည်း။ ကိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ န ဇီရတိ၊ မဆွေးမြေ့ပါသနည်း။ ကိံသု၊ သယ်တရားကို။ ဥပ္ပထောတိ၊ ထမ်းမှားဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ကိံသု၊ သယ်တရားသည်။ ဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏။ ပရိပန္နော၊ ဘေးရန်မည်ပါသနည်း။ ကိံသု၊ သယ်တရားသည်။ ရတ္တိန္ဒြိယော၊ နေညှိတို့၌ ကုန်းခန်းပါသနည်း။ ကိံ၊ သယ်တရားသည်။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ မြတ်သော အကျင့်၏။ မယံ၊ အညစ်အကြေးမည်ပါသနည်း။ ကိံ၊ သည်။ အနောဒကံ၊ အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာ ရေမဟုတ်ပါလျက်။ သိနာနံ၊ အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာ ရေမည်ပါသနည်း။

လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ယတ္ထ၊ အကြင်အပေါက်တို့ကြောင့်။ ဝိတ္ထံ၊ ဥစ္စာသည်။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ တာနိ ဆိစ္စါနိ၊ ထိုအပေါက်တို့သည်။ ကတိ၊ သယ်မှုတို့နည်း။ ဘဝန္တ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပုပ္ဖ၊ မေးလျှောက်ခြင်းငှါ။ အာဂမ္မာ၊ လာဆောက်ကြပါကုန်ပြီ။ တံ၊ ထိုအပေး၏ အဖြေကို။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဇာနေယျ၊ သိရပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားကုန်ပြီ။

မစ္ဆာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ခွပ်၊ ခွပ်သည်။ င်ရတိ၊ ဆွေးမြွေ၏။ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်က
နယ်သည်။ န င်ရတိ၊ မဆွေးမြွေ။ ဘဂေါ၊ ဘုရားကို။ ဥပ္ပသေသတိ၊ လမ်းမှားယွင်း၊ ငုတ်
ဆိုအပ်၏။

လောဘော၊ လောဘသည်။ ဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏။ ပရိပန္နော၊ ဘေးရန်မည်၏။
ဝယော၊ အရွယ်သည်။ ဂုတ္တိန္တိဝက္ခယော၊ ညဉ့်နေ့တို့၌ ကုန်ခန်းတတ်၏။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမ
သည်။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ မြတ်သောအကျင့်၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးမည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤမိန်းမ
အာရုံ၌။ အယံ ပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ သဗ္ဗတေ၊ ကပ်ငြိ၏။ တပေါ စ၊ ကိလေ
သာတို့ကို ပူလောင်စေတတ်သော အကျင့်၎င်း။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မေထုန်မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း
ဟူသော မြတ်သောအကျင့်၎င်းတံ၊ ထိုတရားနှစ်ပါး အပေါင်းသည်။ အနောဒကံ၊
အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာ ရေမဟုတ်ပါလျက်။ သိနာနံ၊ ကိလေသာအညစ်
အကြေးကို ဆေးကြောစရာ ရေမည်အပ်၏။

လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ယတ္ထ၊ အကြင်အပေါက်တို့ကြောင့်။ ဝိတ္ထံ၊ ဥစ္စာသည်။
န ထိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ တာနိ ဆိဒ္ဓါနိ၊ ထိုအပေါက်တို့သည်။ သ၊ ခြောက်ပါးတို့တည်း။
အာလသျှဉ္စ၊ ပျင်းရိခြင်း၎င်း။ ပမာဒေါ စ၊ မေ့လျော့ခြင်း၎င်း။ အနန္တာနံ၊ တကြိလုံ့လ
မရှိခြင်း၎င်း။ အသံယမော၊ သီလကို မစောင့်စည်းခြင်း၎င်း။ နိဒ္ဓါ၊ အိပ်ကြူးခြင်း၎င်း။
တနံ၊ တစေ့မျှ ပျင်းရိခြင်း၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ ဆိဇ္ဇေ၊ ထိုခြောက်ပါးသော
အပေါက်တို့ကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းချစ်သိမ်း။ ဝိဝဇ္ဇယေ၊ ရှောင်ကြဉ်စမ်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။

၇-ဣဿရိယသုတ်

၇၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရခြင်းသည်။ ကိံသု၊ အဘယ်ပါနည်း။
ဘဏ္ဍာနံ၊ ဘဏ္ဍာတို့တွင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော ဘဏ္ဍာသည်။ ကိံသု၊ နည်း။ လောကော၌။
ဘတ္တမလံ၊ ပညာလက်နက်၏ အညစ်အကြေးသည်။ ကိံသု၊ နည်း။ လောကသ္မိံ၊
လောက၌။ အပ္ပုဒါ၊ ဘေးရန်သည်။ ကိံသု၊ နည်း။

ယရန္တံ၊ ဆောင်ယူတတ်သော။ ကိံသု၊ အဘယ်သူကို။ ဝါရေန္တိ၊ တားမြစ်ပါကုန်
သနည်း။ ယရန္တော၊ ဆောင်ယူတတ်သော။ ခေကာ ပန၊ အဘယ်သူကိုကား။ ပိယော၊
ချစ်အပ်ပါသနည်း။ ပုနုပ္ပုနံ၊ အစန်ပန်။ အာယန္တံ၊ လာသော။ ကိံသု၊ အဘယ်သူကို။
ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အသိနုန္တိ၊ နှစ်သက်ပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဩ။

☞ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရခြင်းသည်။ ဝသော၊ အလိုအတိုင်းဖြစ်
ခြင်းတည်း။ ဝါ၊ အာဇာနည်အတိုင်းဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဘဏ္ဍာနံ၊ ဘဏ္ဍာတို့တွင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်
သော ဘဏ္ဍာသည်။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမတည်း။ လောကေ၊ လောက၌။ ကောသေ၊ အမျက်
သည်။ ဘတ္တမလံ၊ ပညာလက်နက်၏ အညစ်အကြေးတည်း။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။
အပ္ပုဒါ၊ ဘေးရန်တို့သည်။ စောရာ၊ မိုးသူတို့တည်း။

ယရန္တံ၊ ဥစ္စာကိုဆောင်ယူသော။ စောရံ၊ မိုးသူကို။ ဝါရေန္တိ၊ တားမြစ်ကြကုန်၏။
ယရန္တော၊ စာရေးတံ ဆည်ကို ဆောင်ယူသော။ သမကော၊ ရဟန်းကို။ ပိယော၊

ချစ်အပ်၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဝန်ပန်။ အာယန္တံ၊ လာသော။ သမဏံ၊ ရဟန်းကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိသို့သည်။ အထိနန္တံ၊ နှစ်သက်တုန်၏။ ဣတိ၊ ခြံ။

၈-ကောမသုတ်

၇၁။ အတ္တကောမော၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသောသူသည်။ ဟိ၊ အဘယ်ကို။ န ဝေ၊ မပေးရာပါသနည်း။ မစ္စော၊ သတ္တဝါသည်။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ န ပရိစ္စဇေ၊ မစွန့်ရာပါသနည်း။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ မုဉ္ဇေယျ၊ ပွင့်လွှတ်ရာပါသနည်း။ ပါပိကံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ (ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်ကို) န မောစယေ၊ မပွင့်လွှတ်ရာပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ပေါသော၊ (ဘုရားလောင်းမှတပါးသော) ယောက်ျားသည်။ အတ္တနံ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို။ န ဝေ၊ (သူတပါး၏ ကျွန်အသို့ငှါ) မပေးရာ။ အတ္တနံ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို။ န ပရိစ္စဇေ၊ သစ် ကျား စသည်သို့စားဖို့ရန် မစွန့်ရာ။ (ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။) ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော။ ဝါ၊ စကားကို။ မုဉ္ဇေယျ၊ နှုတ်မှပွင့်လွှတ်ရာ၏။ ဝါ၊ ပြောဆိုရာ၏။ ပါပိကံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ ဝါ၊ စကားကို။ န မောစယေ၊ နှုတ်မှ မပွင့်လွှတ်ရာ။ ဝါ၊ မပြောဆိုရာ။ ဣတိ၊ ခြံ။

၉-ပါစေယျသုတ်

၇၂။ ကိံသု၊ အဘယ်သည်။ ပါထေယျံ၊ ကုသိုလ်ရိက္ခာကို။ ဗန္ဓတိ၊ ပွဲထုပ်ပါသနည်း။ ကိံသု၊ သည်။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ အာသယော၊ တည်ရာမည်ပါသနည်း။ ကိံသု၊ သည်။ နရံ၊ လူကို။ ပရိကဿတိ၊ ဆွဲငင်ပါသနည်း။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ကိံသု၊ အဘယ်ကို။ ဓုဠဟံ၊ စွန့်နိုင်ခဲ့ပါသနည်း။ ပါသေန၊ ကျော့ကွင်းဖြင့်။ သကုဏီ၊ ငှက်မကို။ ဗဒ္ဒါယထာ၊ နောင်ဖွဲ့အပ်သကဲ့သို့။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ ပုထုသတ္တံ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို။ ဗဒ္ဒါ၊ နောင်ဖွဲ့အပ်ပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ခြံ။

သစ္စါ၊ သစ္စါတရားသည်။ ပါထေယျံ၊ ကုသိုလ်ရိက္ခာကို။ ဗန္ဓတိ၊ ပွဲထုပ်၏။ သိရိ၊ အသရေသည်။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ အာသယော၊ တည်ရာမည်၏။ ဣစ္စာ၊ လောသသည်။ နရံ၊ လူကို။ ပရိကဿတိ၊ ဆွဲငင်၏။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ဣစ္စာ၊ လောသကို။ ဓုဠဟံ၊ စွန့်နိုင်၏။ ပါသေန၊ ကျော့ကွင်းဖြင့်။ သကုဏီ၊ ငှက်မကို။ ဗဒ္ဒါယထာ၊ နောင်ဖွဲ့အပ်သကဲ့သို့။ ဣစ္စာ၊ ဣစ္စာယ၊ လောသသည်။ ပုထုသတ္တံ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို။ ဗဒ္ဒါ၊ နောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

၁၀-ပဇ္ဇာတသုတ်

၈၀။ ကိံသု၊ အဘယ်သည်။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ပဇ္ဇာတော၊ အဆောင်အလင်းမည်ပါသနည်း။ ကိံသု၊ သည်။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ ဇာကဓော၊ နိုးကြားသည်မည်ပါသနည်း။ ကိံသု၊ သည်။ ကမ္မေ၊ ကမ္မေ၊ အပ္ပဖြင့်။ သင်္ခါနံ၊ အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သောသူတို့၏။ (သဟာယာ၊ အဖော်တို့သည်။ ယောန္တိ၊ ဖြစ်ပါကုန်သနည်း။) ကိံ၊ သည်။ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်း၏။ ဣရိယာပတော၊ အသက်မွေးကြောင်း မည်ပါသနည်း။

ကိံ၊ အဘယ်သည်။ အလသဉ္စ၊ ပျင်းရိသောသူကို၎င်း။ အနလသဉ္စ၊ မပျင်းရိသောသူကို၎င်း။ မာတာ၊ အမိသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ပေါသတိ ဣဝ၊ မွေးကျွေးသကဲ့သို့။ ပေါသတိ၊ မွေးကျွေးပါသည်။ ယေပါတာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ပထဝီသိတာ၊ မြေ၌ မှီကုန်၏။ တေ ဘူတာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဥပဇီဝန္တိ၊ မိမိအသက်မွေးပါကုန်သည်။ ဣတိ၊ ဗြ။

လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ပဇ္ဇောတော၊ အရောင်အလင်းမည်၏။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ သတိ၊ သတိသည်။ ဇာကရော၊ နီးကြားသည်မည်၏။ ဂါဝေါ၊ နားထိုသည်။ ကမ္မေ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်။ သဇီဝိနံ၊ အသက်မွေးခြင်းမှီကုန်သောသူတို့၏။ (သဟာယာ၊ အဖော်မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) သိတံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းသည်။ အာ၊ ထိုလူအပေါင်း၏။ ဣရိယာပတော၊ အသက်မွေးကြောင်းမည်၏။

ဝဋ္ဋိ၊ မိုဏ်းရေသည်။ အလသဉ္စ၊ ပျင်းရိသောသူကို၎င်း။ အနလသဉ္စ၊ မပျင်းရိသောသူကို၎င်း။ မာတာ၊ အမိသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ပေါသတိ ဣဝ၊ ကျွေးမွေးသကဲ့သို့။ ပေါသတိ၊ ကျွေးမွေး၏။ ယေပါတာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ပထဝီသိတာ၊ မြေ၌ မှီကုန်၏။ တေ ဘူတာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ဝဋ္ဋိံ၊ မိုဏ်းရေကို။ ဥပဇီဝန္တိ၊ မိမိ အသက်မွေးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ။

၁၁-အရဏသုတ်

၈၁။ ဧက၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ဣဝလောကေ၊ ဤလောက၌။ အရဏာ၊ ကံလေသာ မရှိသောသူတို့ မည်ပါကုန်သည်။ ဧကသံ၊ အဘယ်သူတို့၏။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော အကျင့်သည်။ န နသတိ၊ မပျောက်ပျက်ပါသည်။ ဧက၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ဣဝ၊ ဤလောက၌။ ဣန္ဒြိယဏှာ၊ ဝါ၊ တေဘူမက ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို။ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိပါကုန်သည်။ ဧကသံ၊ အဘယ်သူတို့အား။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘောဇီသိယံ၊ တော်လှန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသည်။

ပတိဝိတံ၊ သီလ၌ ညံ့သော။ ကိံ သု၊ အဘယ်သူကို။ မာတာ၊ အမိသည်၎င်း။ ပိတာ၊ အဖသည်၎င်း။ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်၎င်း။ ဝန္တန္တိ၊ ရှိခိုးကြပါကုန်သည်။ ဣဝ၊ ဤလောက၌။ ဇာတိယိနံ၊ အမျိုးယုတ်သော။ ကိံ သု၊ အဘယ်သူ ကို။ ခတ္တိယာ၊ မင်းတို့သည်။ အဘိဝါဒေန္တိ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးကြပါကုန်သည်။ ဣတိ၊ ဗြ။

သမဏာ၊ ရဟန္တာရဟန်းတို့သည်။ ဣဝလောကေ၊ ဤလောက၌။ အရဏာ၊ ကံလေသာ မရှိသူတို့မည်ကုန်၏။ သမဏာနံ၊ ရဟန္တာရဟန်းတို့၏။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော အကျင့်သည်။ န နသတိ၊ မပျောက်ပျက်။ သမဏာ၊ ရဟန္တာရဟန်းတို့သည်။ ဣန္ဒြိယဏှာ ကို။ ဝါ၊ တေဘူမက ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို။ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိကုန်၏။ သမဏာနံ၊ ရဟန္တာရဟန်းတို့အား။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘောဇီသိယံ၊ တော်လှန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။

ပထိဋ္ဌိတံ၊ သိလဉ္စတည်သော။ နံ သမဏံ၊ ထိုရဟန်းကို။ မာတာ စ၊ အမိသည်၎င်း။
 ပိတာ စ၊ အဖသည်၎င်း။ ဘာတာ စ၊ အစ်ကိုသည်၎င်း။ ဝနုန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ဣဓ၊
 ဤလောက၌။ ဇာတိဟိနံ၊ အမျိုးယုတ်သော။ သမဏံ၊ ရဟန်းကို။ ဧတ္ထိယာ၊ မင်းတို့သည်။
 အဘိဝါဒေန္တိ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ။

အဋ္ဌမော၊ သော။ ဆေတုာဝဇ္ဇေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဏှ၊ ထိုဆေတုာဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား။ --

ဆေတုာ၊ ဆေတုာသုတ်၎င်း။ ရထဉ္စ၊ ရထသုတ်၎င်း။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ္တသုတ်၎င်း။ ဝုဋ္ဌိ၊
 ဝုဋ္ဌိသုတ်၎င်း။ သီဟာ၊ သီတသုတ်၎င်း။ န ဇီရတိ၊ န ဇီရတိသုတ်၎င်း။ ဣဿရံ၊ ဣဿရိယ
 သုတ်၎င်း။ ကာမပါဏေယျံ၊ ကာမသုတ် ပါဏေယျသုတ်၎င်း။ အရဏေ၊ အရဏသုတ်နှင့်
 တကု။ ပဇ္ဇောတော၊ ပဇ္ဇောတသုတ်၎င်း။ ဣသိ၊ ဤသို့။ ဧကောဒသ၊ တဆဲ့တသုတ်တို့သည်။
 ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

ဒေဝတာသံယုတ္တံ၊ ဒေဝတာသံယုတ်သည်။ သမက္ကံ၊ ပြီးပြီ။

၂-ဒေဝပုတ္တသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ပဌမကဏ္ဍပထုတ်

၈၂။ (ဝေ ပေ သုတံ၊ ဟေ၊ အဋ္ဌာသိ၊ ပေးပြီ။) ကေမန္တံ၊ ဌံ၊ ဌိတော ခေါ၊ သော၊ ကဿပေါ၊ ကဿပမည်သော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ သကဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “သကဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ အနုသာသံ၊ ဆုံးမခြင်းကို။ နော စ ပကာသေသိတိ၊ ပြတော်မူ”ဟူသော၊ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ကဿပ၊ ကဿပနတ်သား။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤ သင်လျှောက်ထားသောစကား၌။ အညေဇ၊ သင့်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေလော့။ ဣထိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သုဘာသိတဿ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကို။ သိက္ခေတ၊ ပြောဆိုကျင့်သုံးရာ၏။ သမဏုပါသနဿ စ၊ ရဟန်းတို့သည် မှီခိုအပ်သော ကမ္မ္မာန်းကိုလည်း။ သိက္ခေတ၊ ကျင့်ရာ၏။ ရဟော၊ ဆိပ်ကွယ်ရာ၌။ ကောသနဿ စ၊ တပါးတည်းနေခြင်းကို၎င်း။ ဗိတ္တဝုပသမဿ စ၊ စိတ်၏ငြိမ်းအေးခြင်းကို၎င်း။ သိက္ခေယျ၊ ပြုကျင့်ရာ၏။

ကဿပေါ၊ ကဿပမည်သော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမနုညော၊ ကျေနပ်ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အတ ခေါ၊ ဌံ၊ ကဿပေါ၊ သော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ ငါ၏စကားကို။ သမနုညောတိ၊ ကျေနပ်ခွင့်ပြုတော်မူပြီ”ဟု နှလုံးသွင်း၍။ သကဝန္တံ၊ ကို။ အတိဝါဒေတော၊ ၍။ ပဓကိဏံ၊ ကို။ ကတော၊ ၍။ တတ္ထေဝ၊ ၌သာလျှင်။ အန္တရာဟိ၊ ပြီ။

၁-ရတိယကဏ္ဍပထုတ်

၈၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ “ကမန္တံ၊ ဌံ၊ ဌိတော ခေါ၊ သော၊ ကဿပေါ၊ သော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ သကဝေတေ၊ ခေါ၊ သန္တိကေ၊ ဌံ—

“ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဟေယဿာနုပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဧ အာကခေ၊ အကယ်၍ အလိုရှိငြားအံ့။ (ဝေ သဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။) ဈာယံ၊ နှစ်ပါးသော ဈာန်တို့ဖြင့် ရှုလေ့ရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိမုတ္တဝိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်ရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ လောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ဖြစ်ခြင်း ယုန်ခြင်းကိုလည်း။ ဥတော၊ သိ၍။ သုစေတသော၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသည်၎င်း။ အနိဿိတော၊ တဏှာခံငြိတို့ဖြင့် မရှိသည်၎င်း။ သဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဝါနိသိသော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အကျိုးရှိသည်။ သိယာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏”ဟူသော၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

၃-မာဓသုတ်

၈၄။ (ဤသုတ်၌ အနက်များကို ဆေတောသုတ် စာပိုဒ် (၇၁) ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ၊ မာဓမည်သော သင်္ကြာနတ်သားကို ဟောသဖြင့် “ဝဠာဘူ၊ သင်္ကြာမင်း” ဟု အာလုပ် ပုဒ်နက်မျှသာ ထူး၏။)

၄-မာဂဓသုတ်

၈၅။ (ဤသုတ်၌ အနက်များကို သတ္တဝါဝဂ် ပဇ္ဇောတသုတ် စာပိုဒ် (၂၆) ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ၊ မာဂဓနတ်သားကို ဟောသည်သာ ထူး၏။)

၅-ဒါမလိသုတ်

၈၆။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ စသည်ပေးပြီး) ကေမန္တံ၊ ဌံ၊ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ဒါမလိ၊ ဒါမလိ မည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်း၊ တကဝတော၊ ခေါ၊ သန္တိကေ၊ ဌံ—

“ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဝိပုဟာနေန၊ ပယ်ပြီးသော။ ဗြာဟ္မဏေန၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် သည်။ အင်္ဂါလာသုနာ၊ ဖွင်းချိခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧတံ ပဓာနံ၊ ထိုလုံ့လဝိရိယကို။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ တေန၊ ထိုလုံ့လပြုခြင်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ အဝံ၊ တစ် တခုသော အဝကို။ န အာသိသတေတိ၊ မတောင့်တ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကိုး အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

ဒါမလိ၊ ဒါမလိနတ်သား။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကိစ္စံ၊ ပြုတယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စရှိ၏။ ဇန္တု၊ သတ္တဝါသည်။ နဒီသု၊ မြစ်တို့၌။ ဃာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဂါမံ၊ ထောက်တည်ရာကို။ န လာတိ၊ မရသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သဗ္ဗဂစ္ဆေတိ၊ အလုံး စုံသော ကိုယ်တို့ဖြင့်။ အာယုဟတိ၊ အားထုတ်၍ကူး၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ယော၊ အကြင် သတ္တဝါသည်။ ဂါဓေ၊ ထောက်တည်ရာကိုကား။ လဒ္ဓါန၊ ရ၍။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်၌။ ဌိတော၊ တည်၏။ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ ပါရဂတော၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ပြီးသည် ဖြစ်၍။ န အာယုဟတိ၊ အားထုတ်၍ မကူး။

ဒါမလိ၊ ဒါမလိနတ်သား။ သော၊ ဤဥပမာသည်။ ဈာယိနော၊ မကောင်းမှုကို ရှိမြှုပ်နှံသော။ နိပကဿ၊ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသော။ ခိကာသဿ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝရှိသော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပမာ၊ ဥပမာတည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇာတိမရဏဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ အိုခြင်း၊ သေခြင်း၏။ အန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ ပပ္ပယု၊ ရောက်၍။ ပါရဂတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ န အာယုဟတိ၊ အားထုတ်၍မကူး။ ဣတိ၊ ခေါ။

၆-ကာမဒသုတ်

၈၇။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ စသည် ပေးပြီး) ကေမန္တံ၊ ဌံ၊ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ကာမဒေါ၊ ကာမဒမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်း၊ တကဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို “တကဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။

(သမဏ ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။) ခုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရား။ (သမဏ ဓမ္မံ၊ ကို။) သုခုက္ကရန္တိ၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲ့၏” ဟူသော။ ဧသံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

ကာမဒ၊ ကာမဒနုတံသား။ သီလသမာဟိတာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဗြိတတ္ထာ၊ တည်ကြည်သော သဘောရှိကုန်သော။ သေခါ၊ သေပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့သည်။ ခုက္ကရံ ဝါ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော ရဟန်းတရားကိုလည်း။ ကဗောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ အနဂါရိယုပေတဿ၊ ရဟန်းအပြင်သို့ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ တုဋ္ဌိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင်ရဲခြင်းသည်။ သုခါဝဟာ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယဒိဒံ တုဋ္ဌိ၊ အကြင်ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင်ရဲခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ သာ တုဋ္ဌိ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင်ရဲခြင်းကို။) ခုလ္လဘာ၊ ရနိုင်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြန်ပြီ။

ကာမဒ၊ ကာမဒနုတံသား။ ခုလ္လဘံ ဝါ၊ ရနိုင်ခဲ့သော ရောင်ရဲခြင်းကိုလည်း။ လသန္တိ၊ ရကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏။ မဒနာ၊ စိတ်သည်။ ဒိဝါ စ၊ နေ့၌၎င်း။ ရတ္တာ စ၊ ည၌၌၎င်း။ ဘာဝနာယံ၊ ငြိမ်ငြူးခြင်းကို ငြိမ်းစေတတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ စိတ္တဝုပသမေ၊ စိတ်၏ ငြိမ်းအေးခြင်း၌။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြန်၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယဒိဒံ စိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တံ စိတ္တံ၊ ထိုစိတ်ကို။) ခုဿမာဒယံ၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံ၌) ကောင်းစွာထားနိုင်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြန်ပြီ။

ကာမဒ၊ ကာမဒနုတံသား။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဣန္ဒြိယုပသမေ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏ ငြိမ်သက်ခြင်း၌။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ခုဿမာဒယံ ဝါ၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌) ကောင်းစွာထားနိုင်ခဲ့သော စိတ်ကိုလည်း။ သမာဒယန္တိ၊ ကောင်းစွာ ထားနိုင်ကုန်၏။ ကာမဒ၊ ကာမဒနုတံသား။ တေ-အရိယာ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မဇ္ဈနော၊ သေမင်း၏။ ဇာလံ၊ ကုန်ရှက်ကို။ ဧတော၊ ဖြတ်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ (နိဗ္ဗာန်သို့) သွားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြန်၏။

ဘဂဝါ၊ ဘုရား။ ဝိသမော၊ မညီညွတ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းကို။ ခုဂ္ဂမော၊ သွားနိုင်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြန်ပြီ။

ကာမဒ၊ ကာမဒနုတံသား။ အရိယာ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော။ ခုဂ္ဂမေ ဝါ၊ သွားနိုင်ခဲ့သော အရိယမဂ် ဟူသော လမ်း၌လည်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ အနရိယာ၊ အရိယာမဟုတ်သော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော။ မဂ္ဂေ၊ မိစ္ဆာမဂ် ဟူသောသမီး၌။ အဝိသိရာ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး။ ယတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ မဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ် ဟူသော လမ်းသည်။ သမော၊ ညီညွတ်၏။ ယိ၊ မှန်၏။ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော သတ္တဝါအပေါင်း၌။ သမာ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြန်၏။

၇-ပဉ္စာလစက္ကသုတ်

က။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ဌံ၊ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ပဉ္စာလစက္ကော၊ ပဉ္စာလ-
စက္ကမည်သော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်း။ သဂဝတော၊ ခေါ၊ သန္တိကေ၊ ဌံ—

“ဘုရိမေသော၊ ကြီးသော ပညာရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသော၊
ပဋိလိနနိသဘော၊ မာနကင်းသည်ဖြစ်၍ မြတ်သော။ (ပဋိလိနော နာမ ယဟိနမာနော
။ဌ။ မာနဿယဝသေန ဥဒ္ဓတဘာဝတော ပဋိလိနော နာမ ယဟိနမာနော၊ ။ဌ။)
ယော မုနိ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဈာန်၊ ဈာန်ကို။ အဗုဒ္ဓိ၊ သိတော်မူပြီ။ သော မုနိ၊
ထိုရဟန်းသည်။ သမ္မာဓေ၊ နိဝရဏတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းရာ အရပ်၌။ ဩကာသံ၊
တည်ရာဖြစ်သော ဈာန်ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အဝိနိတိ၊ ရပြီ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊
ကို၊ အဘာသိ၊ ပြီ။

ပဉ္စာလစက္က၊ ပဉ္စာလစက္ကနတ်သား။ ယေ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နိဗ္ဗာန-
ပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှါ။ သတိ၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂသတိ အရိယမဂ္ဂသတိကို။
ပစ္စလက္ကံ၊ ရကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သမ္မာ၊ မှန်ကန်စွာ။ သုတမာ-
ဟိတာ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မာဓေဝါ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာအရပ်၌
လည်း။ ဓမ္မံ၊ ဈာန်တရားကို။ ဝိနန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ခေါ။

၈-တာယနသုတ်

ကဗ္ဗ။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ တာယနော၊ တာယနမည်သော၊ ပုရာဏတိတ္ထ
ကဓော၊ ရှေး၌ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော ဝိစ္စာဝိဇ္ဇာယုကို ပြသောသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်း။
သဂဝတော၊ ခေါ၊ သန္တိကေ၊ ဌံ—

“ဗြာဟ္မဏ၊ (အပြုအစီအစဉ်သော မကောင်းမှုရှိသော) မြတ်စွာဘုရား၊ ပရက္ကမ္မ၊ လုံ့လ
ပြု၍။ သောတံ၊ တဏှာတည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို။ ဆိန္ဒု၊ ဖြတ်ပါလော့။ ကာမေ၊
ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမတို့ကို။ ပန၊ နှုတ်ပါလော့။ မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ ကာမေ၊
ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမတို့ကို။ နပ္ပယာယ၊ မပယ်မူ၍။ ဧကတ္ထံ၊ တခုတည်းသော
အာရုံရှိသော ဈာန်သို့။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ မရောက်နိုင်။

နော၊ ထိုလုံ့လ ဝီရိယကို။ စေ ကယ်ရာ၊ အကယ်၍ ပြုငြားအံ့။ နော၊ ထိုလုံ့လ ဝီရိယ
ကို။ ကယ်ရာ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ နော၊ ထိုလုံ့လ ဝီရိယကို။ ဓဉ္ဇံ၊ မြဲမြံစွာ။ ပရက္ကမေ၊ အားထုတ်
ရာ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ သိတိလော၊ ဝီရိယလျော့သော၊ ပရိမ္ပဇော၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။
ဘိယျေ၊ လွန်စွာ။ ရဇံ၊ ကိလေသာဟူသော ပြုမှုကို။ အာကိရတေ၊ (ဝိပိအထက်၌)
လောင်း၏။

ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မကောင်းမှုသည်။ အကတံ၊ မပြုလုပ်သော်သာလျှင်။ သေယျေ၊ မြတ်၏။
ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ တပထိ၊ ဝုပ္ပနစေတတ်၏။ ဟံ သုကတံ၊

အကြင်ကောင်းမှုကို။ ကတု၊ ပြုပြီး၍။ နာနုတပ္ပတိ၊ နောင်တ တစ်နိမိတ်ပင်။ တံ သုကတံ၊ ထိုကောင်းမှုသည်။ ကတံ စ၊ ပြုလုပ်သော်သာလျှင်။ ခေဝယော၊ မြတ်၏။

ဧကူဟိတော၊ မကောင်းသဖြင့် ကိုင်ဆွဲအပ်သော။ ကုသော၊ သမန်းပြန်သည်။ ယတ္ထမေ၊ လက်ကိုသာလျှင်။ အနုကန္တတိ ယထာ၊ ရွတ်ဆိုသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ နုပုသမဋ္ဌံ၊ မကောင်းသဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော။ သာမညံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ နိရယာယ၊ ငရဲသို့။ ဥပကဇ္ဇတိ၊ ဆွဲငင်တတ်၏။ သိတိလံ၊ လျော့လျော့ ပြုအပ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ ကမ္မံ၊ အကြင်တစ်ခုခုသော အမှုသည်၎င်း။ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးသော။ ယံ ဝေဇ္ဇံ၊ အကြင်တစ်ခုခုသော အကျင့်သည်၎င်း။ သင်္ကဿရံ၊ ယုံမှားသဖြင့် အောက်မေ့အပ်သော။ ယံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အကြင်မြတ်သော အကျင့်သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ ယေပုလံ၊ ပျားသော အကျိုးရှိသည်။ န ယောတိတိ၊ မဖြစ်ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါသာသော၊ သို့ကို၊ အသားသို့ ပြီး။

တာယနော၊ သော၊ ခေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤကောကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝေတု၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတု၊ ၍။ ပဓကိတံ၊ ကို။ ကတု၊ ၍။ တတ္ထေဝ၊ ခွံသာလျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ခွံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကဿာ ရတ္ထိယာ၊ ထိုည၌၏။ အစူယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ သိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ “သိက္ခဝေါ၊ တို့။ ဣဒံ ရတ္ထိံ၊ ဤည၌။ တာယနော နာမ၊ သော။ ပုရာဏတိတ္ထကဓော၊ သော။ ခေဝပုတ္တော၊ သည်။ တတ္ထေဝ၊ ခွံသာလျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ပြီ။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ တာယနဂါတာ၊ တာယနနတ်သား လျှောက်ထားသောဂါတာတို့ကို။ ဥက္ကဏ္ဍာတ၊ ဆင်ယူကြကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ တာယနဂါတာ၊ တို့ကို။ ပရိယာပုဏ္ဏာ၊ ပိုချွတ် ကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ တာယနဂါတာ၊ တို့ကို။ ဓာရေထ၊ နှုတ်ဖြင့်ဆောင်ကြကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ တာယနဂါတာ၊ တို့သည်။ အတ္တသံယိတာ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်၏။ အာရိဗြဟ္မစရိယကာတိ၊ အရိယမဂ်ဟူသော မြတ်သော အကျင့်၏ ရှေ့သွားဖြစ်ကုန်၏”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

၉-စန္ဒိမသုတ်

ဥဝ၊ ဘာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ ထည်း။ ယေန ခေါ၊ ယနံ သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ စန္ဒိမာ ခေဝပုတ္တော၊ ထနတ်သားသည်။ ဗုဟုနာ အသုရိန္ဒေန၊ ဗုဟု အသုရိန်သည်။ ဂဟိတော၊ ဖမ်းထားအပ်သည်။ ယောတိ၊ ၏။ ယထ ခေါ၊ ခွံ။ စန္ဒိမာ ခေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အနုဿရမာနော၊ အောက်မေ့လျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအသုရိန်ဖမ်းထားသော အချိန်၌—

ဝိရ၊ ကြိုးသောလုံ၊ လှံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ရှင်တော်ဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်၏။ (တံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။) သဗ္ဗမိ၊ ခန္ဓာစသော အလုံးစုံ ကျဉ်းမြောင်းရာဌာနမှ။ ဝိပုပုတ္တော၊ ကင်းလွတ်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ (အယံ၊ ထည့်တော်သည်။) သမ္မာပေဋံပန္နော၊ ကျဉ်းမြောင်းရာအရပ်သို့ ရောက်နေသည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ ဓမ၊ ထိုထည့်တော်၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဂါတိ၊ ဖြစ်တော်မူပါလော့”ဟူသော။ ဣဒံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ၊ သဂဝါ၊ သည်း၊ စန္ဒိမံ ဒေဝပုတ္တံ၊ လနတ်သားကို၊ အာရဉ္ဇ၊ အကြောင်းပြု၍၊
ရာဟု အသုရိန္နံ၊ ရာဟု အသုရိန္နံကို—

“အရဟန္တံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော၊ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို၊ စန္ဒိမာ၊
လနတ်သားသည်၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ မှီဝဲသည်၊ ကပ် သိမှတ်လေပြီ၊
ရာဟု၊ ရာဟု အသုရိန္နံ၊ တံ၊ သင်သည်၊ စန္ဒံ၊ လ၊ နတ်သားကို၊ ယဉ္ဇဿ၊ လွှတ်ပါလော့၊
ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ လောကဿနဗ္ဗကာယံ၊ လောကကို အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူ
တတ်ကုန်၏” ဟူသော၊ ဂါထာယ၊ ဖြင့်၊ အဋ္ဌသာသီ၊ ချွတ်ဆိုတော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ၊ ရာဟု အသုရိန္နော၊ ရာဟုအသုရိန္နံသည်၊ စန္ဒိမံ ဒေဝပုတ္တံ၊ လ၊ နတ်သားကို၊
မုဋိတော၊ လွှတ်၍၊ တရမာနဂ္ဂပေါ၊ လျှင်မြန်သောအသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ ဌံ၊ ဝေပစိတ္တိ-
အသုရိန္နော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန္နံသည်၊ (အတ္ထိ၊ ခါ၊) တေန၊ သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေပြီ၊
ဥပသကံ—ဟူ၊ ဌံ၊ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ကြက်သီးပျေးညှင်းက
သည်ဖြစ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေပြီ၊ ဧကမန္တံ၊ ဌံ၊
ဌိတံ ခေါ၊ သော၊ ရာဟု အသုရိန္နံ၊ ရာဟု အသုရိန္နံကို၊ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္နော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန္နံ
သည်—

“ရာဟု၊ ရာဟု အသုရိန္နံ၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သန္တရမာနော၊ အဆောတလျှင်
သာလျှင်၊ စန္ဒံ၊ လ၊ နတ်သားကို၊ ယဉ္ဇဿ န၊ လွှတ်ခဲ့သနည်း၊ သံဝိဂ္ဂပေါ၊ ထိတ်လန့်
သော အသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဂမ္မ၊ လာ၍၊ ကိံ၊ အဘယ်မှ၊ သိတော၊ ကြောက်လန့်
သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တိဋ္ဌသိန္တိ၊ ရပ်တည်သိသနည်း” ဟူသော၊ ဂါထာယ၊ ဖြင့်၊
အဋ္ဌသာသီ၊ ပြီ။

(ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန္နံ၊ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်၊) ဗုဒ္ဓဂါထာသိသိတော၊ ဘုရား
ရှင်၏ ဂါထာမှ အလွန်ကြောက်လန့်သည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ စန္ဒိမံ၊ လ၊ နတ်သားကို၊ နော
စေ မညွေယု၊ အကယ်၍ မလွတ်ငြားအံ့၊ ဝေ၊ ကျွန်ုပ်၏၊ မုဒ္ဓါ၊ ဦးထိပ်သည်၊ သတ္တဇော၊
ခုနစ်စိတ်၊ ဝလေ၊ ကျရာ၏၊ ဇီဝန္တော၊ အသက်ရှင်သော်လည်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊
န လသေ၊ မရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ရာဟု အသုရိန္နံက ဆိုပြီ။

၁၀-သုရိယသုတ်

ဉာ၊ သာဝတ္ထိနိဝါနံ၊ တည်း၊ နတန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ၊ သူရိယော ဒေဝပုတ္တော၊ နေ
နတ်သားသည်၊ ရာဟုနာ အသုရိန္နေန၊ ရာဟုအသုရိန္နံသည်၊ ဂဟံတော၊ ဖမ်းယူအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ခါ၊ အထ ခေါ၊ ဌံ၊ သူရိယော ဒေဝပုတ္တော၊ သည်း၊ သဂဝန္တံ၊ ကို၊ အနုဘရမာနော၊
အောင်မေ့လျှမ်း၊ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထို ဖမ်းသောအချိန်၌—

“ဝီရ၊ သော၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဘုရား၊ တေ၊ အား၊ နမော၊ သည်း၊ အတ္တ၊ ခါ၊ သပ္ပမိ၊ ပု၊
ဝိပ္ပမုတ္တော၊ သည်း၊ အသိ၊ ခါ၊ သမ္မာပေသိပန္နော၊ သည်း၊ အသိ၊ ခါ၊ ယထ ဝေ၊ ခါ၊
သရဏံ၊ သည်း၊ သဂါတိ၊ ဖြစ်တော်မူလော့” ဟူသော၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို၊ အဘာသီ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အဂေါ၊ သည်။ သူရိယံ ဒေဝပုတ္တံ၊ ကိ။ အာရဗ္ဗ၊ ဌ။ ဗုဟု အသုရိန္နံ၊ ကိ။

“ဗုဟု၊ ဗုဟု အသုရိန္နံ။ သုရိယော၊ နေနတ်သားသည်။ အရဟန္တံ၊ ယော။ တထာ-
ကတံ၊ ကိ။ သရဏံ၊ ဟန္တိ။ ဂတော၊ ခေါ။ သူရိယံ၊ ကိ။ ပမုဿ၊ လောဘ၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုသည်။
လောကနုကမ္မကော၊ ကုန်၏။

အန္တကာရေ၊ ကန်းသည်။ အာပြစ်ကို ပြုတတ်သော။ တမသိ၊ အမှိုက်တိုက်၌။ ပဘာကံ-
ရော၊ အရောင်ကိုပြုတတ်သော။ ဝေရောစနော၊ ထွန်းတောက်ပသော အရောင်ရှိသော။
မဏ္ဍလီ၊ အဝန်းသဏ္ဌာန်ရှိသော။ ဥဂ္ဂတေဇော၊ ထက်သော တန်ခိုးရှိသော။ ယော သုရိ-
ယော၊ အကြင် နေနတ်သားသည်။ (အတ္ထိ၊ ခေါ။) ဗုဟု၊ ဗုဟုအသုရိန္နံ။ တံ၊ သည်။
အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ စရံ၊ သွားသော။ တံ သူရိယံ၊ ထိုနေနတ်သားကို။ မာဂိလီ၊
မမျှလင့်။ ဗုဟု၊ ရိန်း၊ မမံ၊ ငါတုရား၏။ ပဇံ၊ သားတော်ဖြစ်သော။ တံ သူရိယံ၊
ထို (သောတာပန်) နေနတ်သားကို။ ပမုဿ၊ လွှတ်လော့။ ဟူကုန်သော။ ဂါတာဟိ၊
ထို့ပြင်။ အဇ္ဈသာသိ၊ ပြီး။

အထ ခေါ၊ ဌ။ ဗုဟု အသုရိန္နော၊ သည်။ သူရိယံ ဒေဝပုတ္တံ၊ ကိ။ မုဉ္ဇိတု၊ လွှတ်၍။ တရမာန-
ဓူပေါ၊ လျင်သောအသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဝေပစိတ္တံ အသုရိန္နော၊ ဝေပစိတ္တံ-
အသုရိန္နံသည်။ (အတ္ထိ၊ ခေါ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတု၊ ဌ။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်
သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ရွှင်ပျသော ကြက်သီးမွေးဉ်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေမန္တံ၊ ဌ။
အဋ္ဌာသိ၊ ပြီး။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ ဌိတံ ခေါ၊ တည်သော။ ဗုဟု အသုရိန္နံ၊ ကိ။ ဝေပစိတ္တံ အသုရိန္နော၊
သည်။

“ဗုဟု၊ ရိန်း၊ ကိ။ အဘယံကြောင့်။ သန္တရမာနောဝ၊ အဆောတလျင်သာလျှင်။
သူရိယံ၊ ကိ။ ပမုဿ၊ လွှတ်ခဲ့သနည်း။ သံဝိဂ္ဂဓူပေါ၊ ထိတ်လန့်သော အသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍။
အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍။ ကိ။ အဘယံ၊ သိတောဝ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။
တိဋ္ဌသိတိ၊ ရပ်သနည်း” ဟူသော။ ဂါတာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈသာသိ၊ ပြီး။

(ဝေပစိတ္တံ၊ ဝေပစိတ္တံအသုရိန္နံ) အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓဂါတာသိတိတော၊ ဘုရားရှင်
၏ဂါတာမှ ကြောက်လန့်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ သူရိယံ၊ နေနတ်သားကို။ နော စေ
မုဋ္ဌေယျံ၊ အကယ်၍မလွှတ်အံ့။ မေ၊ ငါ၏။ မုဉ္ဇိ၊ ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တဓော၊ ခုနစ်စိတ်။
ဖလေ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ ဇီဝန္တော၊ အသက်ရှင်ဆော်လည်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ န လော၊
မရဘူး။ ဣတိ၊ ပြီး။

ပဌမော၊ ယော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တထာ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား။

ဧဝ၊ နှစ်ပါးကျန်သော၊ ကဿပါ၊ ကဿပသုတ်တို့။ မာသော၊ စ၊ မာစသုတ်။
မာဂဓော၊ မာဂဓသုတ်။ ဓါမလံ၊ ဓါမလိသုတ်။ ကာမဒေါ၊ ကာမဒသုတ်။ ပဉ္စာလစတ္ထော၊ စ

၁-ကိ န သိတောဝ တိဋ္ဌသိ ဟူသော အမေးနှင့် လျော်ညီစွာ ဗုဒ္ဓဂါတာသိတိတော ဟု ပြင်၍ သမ္ပန်
သည်။ မုဋ္ဌေယျံ ဟု ဆိုလိုလျက် မုဋ္ဌေယျံ ဟု နိဂ္ဂဟိတလောပဋ္ဌသည်။ ဧဝထုတ်၌လည်း ဤနည်းမျှ
အတိုင်းတည်း။

ပညာလစက္ကသုတ်။ တာယနော၊ တာယနသုတ်။ စန္ဒီမသုရိယေန၊ စန္ဒီမသုတ်- သုရိယသုတ် နှင့်တကွ။ ဟေ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သုတ်တို့သည်။ သေ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။

၂-အနာထပိတ္တိကဝေ

၁-စန္ဒီမသသုတ်

၉၂။ သာဝတ္ထိနိဂါနံ၊ တည်းပ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတော ခေါ၊ သော၊ စန္ဒီမသော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်း၊ ဘဂဝတော၊ ခံ။ သန္တိဏေ၊ ဌံ—

“ဟေ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဈာနာနိ၊ ဈာန်တို့ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ကောမီ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိပကာ၊ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိ ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သတာ၊ သတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။) ဟေ ဟိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သာလျှင်။ အမကသေ၊ ခြင်မရှိသော။ ကစ္ဆေ၊ ရေပေါ်ရာအရပ်၌။ ဝါ၊ ထောင်ကြား ဖြစ်ကြား ၌။ မဂါ ဣ၊ သားသမင်တို့ကဲ့သို့။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်း သို့။ ဂမိယန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။

ဟေ၊ တို့သည်။ ဈာနာနိ၊ တို့ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဂတဉ္စဟာ၊ ကိလေသာကို ဝုန်ကုန်၏။ ဟေ ဟိ၊ တို့သည်သာလျှင်၊ ဇာတံ၊ ကုန်ရက်ကို။ သေတော၊ ဖြတ်၍။ (သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်သော။) အပ္ပဇောဝ၊ ငါးကဲ့သို့။ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့။ ဂမိယန္တိ၊ ရောက် ကုန်လတ္တံ့။” ဟူသော၊ ဂါတာယ၊ ဖြင့်။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၂-ဝေတ္ထုလုတ်

၉၃။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတော ခေါ၊ သော၊ ဝေတ္ထုဒေဝပုတ္တော၊ ဝေတ္ထုနတ်သားသည်။ ဘဂဝတော၊ ခံ။ သန္တိဏေ၊ ဌံ—

“ဟေ မနုဇော၊ အကြင်လူတို့သည်။ ဂေါတမသာသနော၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ဟူ၌၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ် ၍။ အနုသိက္ခရေ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ကုန်၏။ ဟေ မနုဇော၊ ထိုလူတို့သည်။ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိဟူပါသိယ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့်။ သုခိတာဝါတိ၊ ချမ်းသာကုန် သည်သာတည်း” ဟူသော၊ ဣမံ ဝါတိ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

(ဝေတ္ထု၊ ဝေတ္ထုနတ်သား။) ဟေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဂုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ သိဋ္ဌိပဒေ၊ ဆုံးမတိုင်းသောတရားတို့ကို။ အနုသိက္ခန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဟေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ကာလေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ကာလ၌။ ဈာယိနော၊ မကောင်းမှုကို ခွဲခြိုက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည် ဖြစ်၍။ မဗ္ဗုဝသဂါ၊ သေမင်း၏ အလိုသို့ လိုက်ရကုန်သည်။ န သိယံ၊ မဖြစ်ကုန်ဘူး ဟုတ်၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၃-ဒီပလဋ္ဌိသုတ်

၉၄။ (ဝေ မေ သုတ်၊ ပေးမြဲ။) ခေံ၊ ဘော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓဂေဟေ၊ ၌။ ကလန္တကနိဝါပေ၊ ရှည်နက်သော အစာကျွေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ခံ၊ ယ၊ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ ဘော။ ဒီပလဋ္ဌိဒေဝပုတ္တော၊ ဒီပလဋ္ဌိနတ်သား သည်။ ဘဂဝတော၊ ခံ၊ သန္တိဒဏ၊ ၌။ (သိက္ခ၊ သိသာ စသော ဂါထာကို ပဌမဝဂ် ဒေဝပုတ္တ သံယုတ် စုတိယကထာပသုတ် စာပိုဒ် (၇၃) ၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

၄-ဓနုနသုတ်

၉၅။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ ဘော။ ဓနုနော၊ ဓနုနအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ် သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“ဘူရိပည၊ မြေကြီးအသုနှင့်တူသော ပညာရှိတော်မူသော။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ပွား ရှင်တော်ဘုရား။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါအံ့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ ဉာဏဓဿနံ၊ သဗ္ဗညုဘဏ္ဍာန်တော်သည်။ အနာဝဋ္ဌံ၊ အပိတ်အပင်မရှိ။ ကထာဝိဓံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောသူကို။ သီလဝန္တံ၊ သီလရှိသောသူဟူ၍။ ဝေန္တိ၊ ဆိုပါကုန် သနည်း။ ကထာဝိဓံ၊ ကို။ ပညဝန္တံ၊ ပညာရှိသောသူဟူ၍။ ဝေန္တိ၊ ဆိုပါကုန်သနည်း။ ကထာဝိဓော၊ သည်။ ဓုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အတိစ္စ၊ လွန်၍။ ဣရိယတိ၊ နေပါသနည်း။ ကထာဝိဓံ၊ ကို။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ပုဗ္ဗေန္တိ၊ ပူဇော်ပါကုန်သနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဠာဘာသိ၊ ပြီ။

ယော၊ အကြင်ဗုဒ္ဓအပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သီလဝါ၊ လောကီလောကုတ္တရာ သီလရှိ၏။ ပညဝါ၊ လောကီလောကုတ္တရာပညာရှိ၏။ ဘာဝိတတ္ထော၊ ပျားများအပ်သော ဘာဝနာစိတ်ရှိ၏။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်၏။ ဈာနရတော၊ ဈာန်၌ မေ့လျော့၏။ သထိမာ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓအပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သောကာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း တို့သည်။ ဝိဂတာ၊ ကင်းကုန်ပြီး ဟန်နာ၊ ပပျောက်ကုန်ပြီး၊ ဒီဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိ၏။ အန္တိပဒေဟဓာရီ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကို စောင့်၏။

တထာဝိဓံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူကို။ သီလဝန္တံ၊ ဟူ၍။ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တထာဝိဓံ၊ ကို။ ပညဝန္တံ၊ ဟူ၍။ ဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာဝိဓော၊ သည်။ ဓုက္ခံ၊ ကို။ အတိစ္စ၊ ၌။ ဣရိယတိ၊ နေ၏။ တထာဝိဓံ၊ ကို။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၅-ဓနုနသုတ်

၉၆။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတောခေါ၊ ဘော။ ဓနုနောဒေဝပုတ္တော၊ ဓနုနနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ရတ္တိံ၊ ခိုဝံ၊ နေညဉ့်ပတ်လုံး။ အတနိတော၊ မပျင်းပိသည်ဖြစ်၍။ ဩဟံ၊ သံသရာတည်းဟူသော ဓရအယဉ်ကို။ တရတိ၊ ကူးပါသနည်း။ ကော၊ သည်။ အပ္ပတိဓဋ္ဌေ၊ (အောက်၌) ထောက်တည်ရာလည်းမရှိသော။ အနာယဓဗ္ဗေ၊ (အထက်၌) ထိုရာလည်း မရှိသော။ ဝဋ္ဋိဓရ၊ နက်စွာသော သံသရာ ဓရ အယဉ်၌။ သီဝတိတိ၊ မနစ်ပါသနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဠာဘာသိ၊ ပြီ။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ပညာဓါ၊ ပညာရှိ၏။ သုဘမာဟိတော၊ စောင်းစွာသည်ကြည်၏။ အာသုဘိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိ၏။ ပဟိတတ္ထော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုတ္တရံ၊ ကူးနိုင်ခဲ့သော။ ဩဇာ၊ သံသရာဓရအယဉ်ကို။ ဂရတိ၊ ကူးနိုင်၏။ ပ။

ယော၊ သည်။ ကာမသညာယ၊ ကာမသညာ (ဩရုပ္ပာဂိယသံယောဇဉ်) မှ။ ဝိရတော၊ ကင်း၏။ ဓူပသံယောဇနာတိဂေါ၊ ဓူပရာဂ (ဥဒ္ဓမ္မာဂိယ) သံယောဇဉ်ကိုလွန်၏။ နန္ဒိရာဂပရိက္ခေပာ၊ ကုန်ပြီးသော နန္ဒိရာဂလည်း ရှိ၏။ သော၊ သည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ နှို။ န သီဒတိ၊ မနမ်း၊ ဣတိ၊ ပြီ။

၆-ခါသုတ္တသုတ်

၉၇။ ဧကမန္တံ နှံ၊ ဌိတောခေါ၊ သော၊ ဝါသုဒတ္ထော ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ သဂတော၊ ၏။ သန္တိဏေ၊ နှံ။ (သတ္တိယာ ဝိယ စသောနဂါတာကို သတ္တိဝံ သတ္တိသုတ် ဇာပိုင် (၂၁)၌ အနက် ရေးခဲ့ပြီ)။

၇-သုဗြဟ္မာသုတ်

၉၈။ ဧကမန္တံ နှံ၊ ဌိတော ခေါ၊ သော၊ သုဗြဟ္မာဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ သဂတန္တံ၊ ကို—

“အနုပုန္နော၊ မဖြစ်သေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အထော၊ ထို့ပြင်။ ဥပ္ပတိတေသုစ၊ ဖြစ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကိစ္ဆေသု၊ ဆင်းရဲထို့ကြောင့်။ (မမ၊ တပည့်တော်၏။) ဣဒံ စိတ္တံ၊ ကြံစိတ်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥဩတ္ထံ၊ ကြောက်ရွံ့၏။ (မမ၊ ၏။) ဣဒံ မနော၊ သည်။ ဥပ္ပိတ္တံ၊ ထိတ်လန့်၏။ အနုဩတ္ထံ၊ မထိတ်လန့်မကြောက်ရွံ့ကြောင်းဖြစ်သော တရားသည်။ သစေ၊ အတ္တိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ အက္ခာယိတိ၊ ယောကြားတော်မူပါလော့။ ဟူသော။ ဂါတာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

ဗောဇ္ဈာ၊ ဗောဇ္ဈင်တရား ပျိုးခြင်းကို၎င်း။ တပထာ၊ ရတင်အကျင့် ကျင့်ခြင်းကို၎င်း။ အညတြ၊ ကြည်၍။ ပါကိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာကို။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) န ပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ ဣန္ဒြိယသံဝရာ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို စောင့်စည်းခြင်းကို။ အညတြ၊ ၍။ ပါကိနံ၊ တို့၏။ သောတ္ထိံ၊ ကို။ (အဟံ သည်။) န ပဿာမိ၊ မမူ။ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ၊ အလုံးစုံငြိတယ်ခြင်း ကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို။ အညတြ၊ ၍။ ပါကိနံ၊ တို့၏။ သောတ္ထိံ၊ ကို။ (အဟံ၊ သည်။) န ပဿာမိ၊ မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိနိတော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ စသည်ပေးပြီ)။

၈-ကကုဓေသုတ်

၉၉။ (ဝေ မေသုတ်၊ ပေးပြီ။) ဧကံသော၊ သမယံ၊ နှံ၊ သဂဝါ၊ သည်။ သာကေထေ၊ သာကေတပြည်၌။ မိဂေါယေ၊ သားတို့အား တေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သော။ အဉ္စနဝေန၊ စိမ်ညှိသောတော၌။ ဝိယဂတိ၊ ၏။ ပ။ ဧကမန္တံ နှံ၊ ဌိတော ခေါ၊ သော၊ ကကုဓော ဒေဝပုတ္တော၊ ကကုဓနတ်သားသည်။ သဂတန္တံ၊ ကို။ “သမဏ၊ အရှင်ရဟန်း။ နန္ဒသီတိ၊ နှစ်သက်ပါ၏လော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ စ၊ လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ ကကုဓနတ်သား။ ကိံ၊ အဆယ်ကို။ လဂ္ဂါ၊

ရ၍နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သောစသိ၊ စိုးရိမ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာရသော၊ ကကုနေတိသား။ ကိ၊ အဘယ်တ္ထ၊ သည်။ ဇီယိတ္ထ၊ ဆွေးမြေ့ပျက်စီးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ နေဝ နန္ဒသိ၊ နှစ်လည်း မနှစ်သက်ပါသလော။ န စ သောစသိ၊ စိုးရိမ်သလော။ မစိုးရိမ်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာရသော၊ ကကုနေတိသား။ ဝေ၊ သင်ဆိုတိုင်း ဟုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဘိက္ခု၊ အရှင်ရဟန်း။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တံ၊ အရှင်ရဟန်းသည်။ အနဿော၊ ဆင်းရဲမရှိပါသလော။ နန္ဒိ၊ နည်း။ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိပါသလော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဧကမာသိနံ၊ တယောက်တည်းနေလေ့ရှိသော။ တံ၊ အရှင်ရဟန်းကို။ အရတိ၊ မမေ့လျော့ခြင်းသည်။ နာဘိကိရတိ၊ မနှိပ်စက်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ယက္ခ၊ ကကုနေတိသား။ အဟံ၊ ယုတ္တသည်း။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အနာသော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ မရှိ။ အထော၊ ထို့ပြင်။ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အထော၊ ထို့ပြင်။ ဧကမာသိနံ၊ တယောက်တည်းနေလေ့ရှိသော။ မံ၊ ယုတ္တသည်း။ အရတိ၊ မမေ့လျော့ ခြင်းသည်။ နာဘိကိရတိ၊ မနှိပ်စက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘိက္ခု၊ အရှင်ရဟန်း။ တံ၊ သည်း။ ကသိ၊ အဘယ်သို့။ အနဿော၊ ဆင်းရဲမရှိပါ သနည်း။ ကသိ၊ အဘယ်သို့။ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ နည်း။ ကသိ၊ အဘယ် ကြောင့်။ ဧကမာ သိနံ၊ တယောက်တည်းနေလေ့ရှိသော။ တံ၊ အရှင်ရဟန်းကို။ အရတိ၊ သည်။ နာဘိကိရတိ၊ မနှိပ်စက်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အာရသော၊ ကကုနေတိသား။ အဘဇာတဿ၊ ဖြစ်သော ဆင်းရဲရှိသူအား။ ဝေ၊ စင်စစ်။ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဤ။) နန္ဒိဇာတဿ၊ ဖြစ်သော နှစ်သက် ခြင်း ထာရာရှိသူအား။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ဆင်းရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ဤ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အနန္တိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာလည်း မရှိ။ အနဿော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲလည်း မရှိ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဇာနာဟိ၊ သိလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဗြာဟ္မဏံ၊ အပါပူအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော။ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းအေး ပြီးသော။ အနန္တိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာမရှိသော။ အနဿံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ မရှိသော။ ယောဇော၊ လောက၌။ ဝိသတ္ထိကံ၊ တဏှာကို။ တိဗ္ဗု၊ ကူးမြောက်ပြီးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ စိရဿံ၊ ကြာမြင့်မှ။ ပဿာမိ ဝတ၊ မြင်ရပေစွတကား။

၉-ဥတ္တရသုတ်

၁၀၀။ (ဤသုတ်၌ အနက်ကို နန္ဒဝဂ် ဥပနိယသုတ် စာပိုဒ် (၃) ၌ ရေးခဲ့ပြီး ဥတ္တရနတ်သား နှင့် ဘုရားရှင် မေးမြေ့ကြသည်သာ တွေ့၏။)

၁၀-အနာထပိစ္ဆိကသုတ်

၁၀၁။ (ဤသုတ်၌ ဂါထာနက်ကို အာစိတ္တဝဂ် ဇေတဝနသုတ် စာပိုဒ် (၄၇) ၌ ရေးခဲ့ပြီး အကြင်းလည်း တာယနသုတ် စာပိုဒ် (၈၉) မှီး၍ပေး။)

ဝေ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်၊
 သကဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သော ဟိ ဧဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊
 အနာထပိတ္တိကော၊ အနာထပိတ်သည်၊ ဘဝိယတိန္နု၊ ဖြစ်လေယောင်တကား။ အနာထပိတ္တိကော-
 ဂဟပတိ၊ အနာထပိတ်သူဌေးသည်။ အာယသ္မန္တေ သာရိပုတ္တေ၊ အရှင်သာရိပုတြာ၌။ အသ်ပုဏန္ဒော၊
 အလွန်ကြည်ညိုသည်။ အဟောသီတိ၊ ဖြစ်ပြီ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကိုး၊ အဝေါ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊
 အာနန္ဒာ။ သာရ သာရ၊ ကောင်းစွ၊ ကောင်းစွ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယာဝတ္ထကံ ခေါ၊ အကြင်
 မျှလောက်သို့။ ဓာယာ၊ သင်သည်။ တက္ကာယ၊ ကြံဆခြင်းဖြင့်။ ပတ္တဉ္စ၊ နောက်ထိုက်၏။ တံ၊
 ထိုမျှလောက်သို့။ အနုပုတ္တံ၊ အစဉ်ဆောက်အပ်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယံ၊ မှန်၏။ သော ဧဝ-
 ပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်။ အနာထပိတ္တိကော၊ အနာထပိတ်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မိန့်တော်
 မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယော၊ သော၊ အနာထပိတ္တိကဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုအနာထပိတ္တိကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

စနိမာ၊ စနိမသုတ်၎င်း။ ဝေတ္ထု၊ ဝ၊ ဝေတ္ထုသုတ်၎င်း။ ဝိသလဋ္ဌိ၊ ဝ၊ ဝိသလဋ္ဌိသုတ်၎င်း။
 နန္ဒော၊ နန္ဒသုတ်၎င်း။ စန္ဒနော၊ စန္ဒနသုတ်၎င်း။ ဝါသုဒတ္တော၊ ဝ၊ ဝါသုဒတ္တသုတ်၎င်း။
 သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မသုတ်၎င်း။ ကကုဓော၊ ကကုဓသုတ်နှင့်တကွ။ နဝမော၊ ကိုးသုတ်
 ပြောက်ဖြစ်သော၊ ဥတ္တရော၊ ဥတ္တရသုတ်၎င်း။ ဒသမော၊ ဆယ်သုတ်ပြောက်။ ဂုတ္တော၊
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အနာထပိတ္တိကော၊ အနာထပိတ္တိကသုတ်၎င်းတည်း။ ဣတိ၊
 ဤသည်တည်း။

၃-နာနာတိတ္ထိယဝဂ်

၁-သီလသုတ်

၁၀၂။ (ဤသုတ် အနက်ကို သတုတ္ထပကာယိကဝဂ် သဗ္ဗိသုတ် စာပိုဒ် (၃၁) ၌ ဖော်ပြပြီး
 သီလနတ်သားတဦးတည်းက လျှောက်ထားခြင်းနှင့် သဗ္ဗိသုတ်၌ နတ်အမျှား အသီးသီး လျှောက်
 ထားခြင်းသော ထူး၏။)

၂-ဧဝသုတ်

၁၀၃။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ခေမမာ၊ ခေမမည်သော၊ ဧဝပုတ္တော၊ သည်။
 သကဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ၌။—

“ခုမ္ပေဇာ၊ ပညာမရှိကုန်သော။ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်အမှုသည်။
 ကဋ္ဌ၊ ကပ္ပလံ၊ ခါးစပ်သော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါပကံ၊ ယုတ်ညံ့သော။ တံ
 ကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ အမိတ္တေန ဣဝ၊ ရန်သူသဖွယ်ဖြစ်သော။
 အတ္တနာ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်။ စရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။

ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတော၊ ပြုပြီး၍။ အနုတပ္ပတိ၊ နောင်တဖန် ပုန်ရ၏။
 ယဿ၊ အကြင်အမှု၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ အဿုမုခေါ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရည်ရှိသည်ဖြစ်
 ၍။ ဝါ-မျက်ရည်ယိုသောမျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဖောဒံ၊ ငိုကြွေးလျက်။ ပရိသေဝတိ၊ စား
 ရ၏။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ န သာရ၊ မကောင်း။

ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကထော၊ ပြုပြီး၍။ နာနုတပ္ပတိ၊ နောင်တဖန် မပူပန်ရ။
ယဿ၊ အကြင်အမှု၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ပတိတော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ သုမနော၊
ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသေဝတိ၊ ခံစားရ၏။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ တဉ္စ ကမ္မံ၊ ထိုအမှု
သည်ကား။ သာရ၊ ကောင်း၏။

ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ယိတံ၊ အစီးအပါး ဟူ၍။ ညော၊
သိခြားအံ့။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ပဋိကစ္စေဝ၊ မဆိုမသေခင် ကြိုတင်၍သာလျှင်။ ကယိရာ၊ ပြုရာ
၏။ မန္တော၊ သိမြင်တတ်သော။ ဓိရော၊ ပညာရှိသည်။ သာကဋိကစိန္တယ၊ လှည်းဝင်ရိုးကျိုး
သော လှည်းရှင်ယောက်ျား၏ ကြံဆခြင်းဖြင့်။ န ပရက္ကမေ၊ အားမထုတ်ရာ။

သာကဋိကော၊ လှည်းကို မောင်းနှင်သော ယောက်ျားသည်။ မဋ္ဌံ၊ နူးညံ့ပြေပြစ်သော။
သမံ၊ ညီညွတ်သော။ မဟာပထံ၊ ခရီးလမ်းမကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်ပစ်၍။ ဝိသမံ၊ မညီညွတ်
သော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးလမ်းသို့။ အာရုဿံ၊ တက်၍။ ဘက္ကန္တိနော၊ လှည်းဝင်ရိုး ကျိုးသည်
ရှိသော။ အဝဈာယတိယတာ၊ ကြံ့မြိုင်သကဲ့သို့။

ဝေ၊ ဤအတွက် မနော၊ ပညာ နဲ့ သောသုသည်။ ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ။
အပက္ကမ္မံ၊ ဝေရောင်၍။ အဓမ္မံ၊ မသုခတင်ထိုင်တရားသို့။ အနုဝတ္တိယ၊ အစဉ်လိုက်၍။
မဇ္ဈမုခံ၊ သေမင်း၏ခံတွင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်သည်ရှိသော။ အက္ကန္တိနော၊ လှည်းဝင်ရိုး
ကျိုးသော ယောက်ျားကဲ့သို့။ ဈာယတိတိ၊ ကြံ့မြိုင်၏။ ဟုကုန်သော။ ဣမာ ဂါတာယော၊
ထိုကို။ အဘာသိ၊ ပြီး

၃-သေရီသုတ်

၁၀၄။ (ဧကမန္တံ မှ ပတိဋ္ဌာ ဟောန္တိ ပါဏိနံ တိုင် အာခိတ္တဝင် အနုသုတ် စာပိုဒ် (၄၉)၌
ရေးခဲ့ပြီ။ သေရီနတ်သားက လျှောက်သည်သာ ထူး၏။)

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အစ္စဓိယံ၊ လက်ဖျပ်ခတ်တီး အံ့ချိုးထိုက်ပေစွ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဗ္ဗုတံ၊
မပြစ်စဘူး။ အဦးအဆစ် မြစ်ပေစွ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဂ္ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယေ နံ၊ ဟ။
ပါဏိနန္တံ၊ ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤကောင်းတော်ကို။ ယာဝ သုဘာသိတံ၊ အလွန်ကောင်းစွာ
ဟောကြားတော်မူအပ်ပါပေစွ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ မြစ်ဘူးသည်ကား— အဟံ၊ ကပည့်တော်သည်။
ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သော။ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်ဖြစ်သော။ ဒါနဿ၊ အလှူဒါန၏။
ဝတ္ထဝါဒီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူး ပြောဆိုလေ့ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်ဘူးပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တဿ မာဟံ၊ ထိုကပည့်တော်သည်။ စတုသု ခွါရေသု၊ (ရောဂုဝမြို့၏)
တံခါ၊လေးဘက်တို့၌။ သမဏ ဗြာဟ္မဏ ကပဏဒိက ဝနိဗ္ဗက ယာဇကောနံ၊ ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ် သူဆင်းရဲ
ခဏ္ဍိသား ရန်ကောင်းယာဇကောတို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဇီယိတ္ထ၊ လှူဒါန်းပေးကမ်းအပ်ဘူးပြီ။
ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အထ ခေါ၊ ၌။ မံ၊ ကပည့်တော်ကို။ ဣတ္ထာဂါရံ၊ မောင်းမအပေါင်းသည်။
ဥပသကံပိတော၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဧဝေထ ခေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်သာလျှင်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဇီယတိ၊
ပေးလှူအပ်၏။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ န ဇီယတိ၊ မပေးလှူအပ်။ သာရ၊
တောင်းပန်ပါကုန်၏။ မဟမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ ဒေဝံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို။ နိဿယ၊ ပို့၍။
ဒါနာနိ၊ အလှူဒါနတို့ကို။ ဒေဝယျာမ၊ ပေးလှူလိုပါကုန်၏။ ပညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။

ကရေယျာမာတိ၊ ပြုလိုပါကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ဤကေားကို၊ အဝေါ၊ သံတော်ဦးတင်ပြီ။
 ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ တဿ မယံ၊ ထိုဘဝည့်တော်၏။ “အဟံ ခေါ၊ ငါသည်။ ဒါယကော၊ ပေးလှူ
 တတ်သည်။ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်သည်။ ဒါနဿ၊ အလှူဒါန၏။ ဝတ္ထဝါဒီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 ချီးကျူးပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ အသိ၊ ပြစ်၏။ ဒါနံ၊ အလှူဒါနကို။ ဒဿာမာတိ၊ ပေးလှူပါကုန်အံ့
 ဟူ၍။ ဝဒန္တေ၊ ဆိုလာသူတို့ကို။ ကန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝဒေယျန္တိ၊ ပြောရာပါအံ့နည်း” ဟူသော။
 တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြစ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သော ခေါ အဟံ၊ ထိုဘဝည့်တော်
 သည်။ ပထမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ဣတ္တာဂါရဿ၊ မောင်းမအပေါင်းအား။
 အဒါသိ၊ လှူခွင့်ပေးပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုပထမမြို့တံခါး၌။ ဣတ္တာဂါရဿ၊ မောင်းမအပေါင်းသည်။
 ဒါနံ၊ ကို။ ဒီယိတ္ထ၊ ပေးလှူအပ်ပြီ။ မမ၊ တပည့်တော်၏။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ ပဋိက္ကမံ၊
 ဆုတ်ယုတ် လျော့ပါးပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ အထ ခေါ၊ ၌။ မံ၊ ကို။ အနုယန္တော၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ခတ္တိယာ၊
 မင်းတို့သည်။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ “ဒေဝဿ ခေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒီယတိ၊
 ပေးလှူအပ်၏။ ဣတ္တာဂါရဿ၊ မောင်းမအပေါင်းသည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒီယတိ၊ အပ်၏။ အမှာကံ၊
 အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ န ဒီယတိ၊ မပေးလှူအပ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ မယမ္ပိ၊
 အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ ဒေဝံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဒါနာနံ၊ အလှူဒါနတို့ကို။
 ဒေဝေယျာမ၊ ပေးလှူလိုပါကုန်၏။ ပညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရေယျာမာတိ၊ ပြုလိုပါကုန်၏”
 ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါရံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ တဿ မယံ၊ ၏။ တေ၊ သည်။
 အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ ဓုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဒွါရံ၊
 တံခါးကို။ အနုယန္တောနံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းတို့အား။ အဒါသိ၊ လှူခွင့်
 ပေးပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဓုတိယမြို့တံခါး၌။ အနုယန္တောနံ၊ ကုန်သော။ ခတ္တိယာနံ၊ တို့သည်။ ဒါနံ၊
 ကို။ ဒီယိတ္ထ၊ ပေးလှူအပ်ပြီ။ မမ၊ ၏။ ဒါနံ၊ သည်။ ပဋိက္ကမံ၊ ဆုတ်ယုတ်လျော့ပါးပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ အထ ခေါ၊ ၌။ မံ၊ ကို။ ဗလကာယော၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းသည်။ ဥပသကံမိတွာ၊
 ၍။ “ဒေဝဿ ခေါ၊ သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒီယတိ၊ အပ်၏။ ပ။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။
 န ဒီယတိ၊ မပေးလှူအပ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဒေဝံ၊ ကို။
 နိဿာယ၊ ၍။ ဒါနာနံ၊ တို့ကို။ ဒေဝေယျာမ၊ ကုန်၏။ ပညာနံ၊ တို့ကို။ ကရေယျာမာတိ၊ ကုန်၏”
 ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါရံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ တဿ မယံ၊ ၏။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊
 ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။
 ဗလကာယဿ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းအား။ အဒါသိ၊ လှူခွင့်ပေးပြီ။ မမ၊ ၏။ ဒါနံ၊ သည်။ ပဋိက္ကမံ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ အထ ခေါ၊ ၌။ မံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဂ္ဂိုလ် သူကြွယ်တို့သည်။
 ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ “ဒေဝဿ ခေါ၊ သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒီယတိ၊ အပ်၏။ ပ။ အမှာကံ၊ တို့သည်။
 ဒါနံ၊ ကို။ န ဒီယတိ၊ မပေးလှူအပ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပ။
 ပညာနံ၊ တို့ကို။ ကရေယျာမာတိ၊ ကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါရံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊
 ဘုရား၊ တဿ မယံ၊ ၏။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သော ခေါ အဟံ၊
 သည်။ တေတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ ဒွါရံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ တို့အား။ အဒါသိ၊
 ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုတေတ္ထ တံခါး၌။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒီယတိ၊ အပ်၏။
 မမ၊ ၏။ ဒါနံ၊ သည်။ ပဋိက္ကမံ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဝံ၊ ကိ။ ပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ ဥပသင်္ကမိတော၊
 ဌံ။ “ခါနီး ယခုအခါ၌၊ ခေတသ၊ အစွန်မင်းကြီးသည်။ ကောစိ (ကဏ္ဍစိ)၊ ထင်တစသော
 တံခါး၌။ ဂါနံ၊ ကိ။ န ဝိယထိတိ၊ မပေးမကျွပ်အပ်” ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။
 ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တေ ပုရိသေ၊ ထိုမင်းချင်း
 ယောက်ျားတို့ကို “ဘဏေ၊ မင်းချင်းတို့။ ဧတန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှ။ ဗာဟိရေသု၊ အပြင်ကုန်
 သော။ ဇနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်တို့၌။ ယော အာယော၊ အကြင်အခွန်ဘဏ္ဍာသည်။ သဉ္ဇာယတိ၊
 ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ထတော၊ ထိုအခွန်ဘဏ္ဍာမှ။ ဥပနံ၊ ထက်ဝက်ကို။ အန္တေပုရေ၊ နန်းတော်တွင်း
 သို့။ ပဝေသေထ၊ သွင်းကြကုန်လော့။ ဥပနံ၊ ထက်ဝက်ကို။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနန်းတော်တွင်း၌
 သာလျှင်။ သမေတ ဗြာဟ္မဏ ဂပထဒွိက ဝနိဗ္ဗက ဖာရာကာနံ၊ ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ် သူဆင်းရဲ ခေါင်းသွား
 ရုန်းတောင်းယာဇကောတို့အား။ ဂါနံ၊ အလှူကို။ ဒေထာတိ၊ ပေးလှူကြကုန်လော့” ဟူသော။
 တေ၊ ကိ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ ဝေသ ခေါ အဟံ၊ သည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝိစရတ္ထံ၊
 ရွတ်မြင့်သော အနှစ်ရှစ်သောင်းကာလပတ်လုံး။ ကတာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှု
 တို့၏။ ဝေံ၊ သို့။ ဝိစရတ္ထံ၊ ပတ်လုံး။ ကတာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ မွှာနံ၊
 ကုသိုလ်တရားတို့၏။ “ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ဧတ္တကန္တိဝါ၊ ဤမျှ” ဟူ၍၎င်း။ “ပုညာပိပါကော၊
 ကောင်းမှု၏ အကျိုးသည်။ ဧတ္တကောတိ ဝါ၊ ဤမျှ” ဟူ၍၎င်း။ “သတ္တေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဧတ္တကံ၊
 ဤမျှ။ ဌာတဗ္ဗန္တိ ဝါ၊ တည်နေရာ၏” ဟူ၍၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိယန္တံ၊ အပိုင်းအခြားကို။
 နာဓိကစ္စာပိ၊ မသိနိုင်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ အစ္စဂိယံ၊ လက်ဖျတ်ခတ်တီး အံ့ချီးလောက်ပေစွ။ ဘန္တေ၊
 ဘုရား၊ အပ္ပုတံ၊ မဖြစ်တူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစွ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သဂဝတော၊ သည်။ ပ။ ယာဝ
 သုသာသိတံ၊ အလွန်ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေစွ။

၄-ဇန္တုကာရသုတ်

၁၀၅။ (ဤဇန္တုကာရသုတ်သည် အာဒိတ္ထဝဂ် ဇန္တုကာရသုတ်စာပိုဒ် (၅၀) နှင့် မထူးပြီ။)

၅-ဇန္တုသုတ်

၁၀၆။ (ဝေံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ။) ကေံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ သမ္မဟုလ၊ များစွာ
 ကုန်သော။ သိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ ဟိမဝန္တပဒေသ၊
 ဟိမဝန္တာတောင်၏ နံပါး၌။ အရညကုရိကံ၊ တောကျောင်း၌။ ဥဒ္ဓတာ၊ စိတ်ပျံလွင့်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ ဥဒ္ဓဋ္ဌာ၊ ကျွပ်ပင်အယောင် မာန်ထောင်တက်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝေလ၊ (သပိတ်
 သက်န်း သည်ကို ထန်းဆာဆင်ခြင်း၌) လျှပ်ပေါ် လော်လီကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုခရာ၊ ကြမ်းတမ်း
 သော နှုတ်ခွံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိကိစ္စဝါစာ၊ အကျိုးမပါ ကျဲစွာသောစကား ခိုကုန်သည်ဖြစ်၍။
 မုဋ္ဌသတိနော၊ ပျက်သောသတိ ခိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ အသမ္ပဇာနာ၊ ပညာအဆင်ပြင်မခိုကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ အသမာဟိတာ၊ မထည်ကြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဗ္ဗန္တမိတ္တာ၊ မရပ်မတည် လည်သောစိတ်
 ခိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပါကထိန္ဒိယာ၊ ထင်ရှားပေါ်လွင်သော ဣန္ဒြေခိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊
 နေကုန်၏။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဇန္တု၊ ဇန္တုမည်သော။ ခေတပုတ္တော၊ သည်။ ပန္နရသေ၊ တစွဲငါးရက်မြောက်
 သော။ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုနေ့ ဥပုသ်နေ့၌။ ဧတန၊ ဌံ။ တေ သိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
 (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ဌံ။ တေ သိက္ခ၊ ထိုကို—

“ပုရေ၊ ရှေး၌။ ဂေါတမသာတကာ၊ ဂေါတမ၏တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊
 ထိုသည်။ အနိစ္စ၊ လိုချင်တပ်မက်ခြင်း (တဏှာ) မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပိဏ္ဍ၊ အရာရာ
 အနှောနှော ဆွမ်းကို။ သေနာ၊ ရွာမှီးကြကုန်လျက်။ အနိစ္စ၊ လိုချင်တပ်မက်ခြင်း
 (တဏှာ) မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သယနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ သေနာ၊ ရွာမှီး
 ကြကုန်လျက်။ သုဇ္ဇိဝိနော၊ ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သည်။ အာသု၊
 ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ လောကေ၊ လောက၌။ အနိစ္စတံ၊ အပြုမရှိသော
 အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိကုန်၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ။

သံဆဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ အဉ္စလံ၊ ကတု၊ ဝက်အုပ်ချီ၍။ အဟံ၊ တပည့်တော်
 သည်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝါ၊ ဤအရပ်၌။ ဧကေ၊ အချို့သောရဟန်းတို့ကို။
 ဝေါမိ၊ လျှောက်ပါ၏။ (ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝါ၊ ဤအရပ်၌။ ဧကေ၊ အချို့
 သော ရဟန်းတို့သည်။) ဂါဗေ၊ ရွာ၌။ ဂါမဏိကာ ဝိယ၊ စဉ်းလဲသော ရွာသူကြီးထိုသို့။
 အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒုပေါသံ၊ မွေ့မြူနိုင်ခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ ကတု၊ ပြု၍။
 ပရာဂါရေသု၊ သူတပါးအိမ်တို့၌။ မုစ္ဆိတာ၊ ကိလေသာဖြင့် မိန့်မောတော့ဝေကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ ဘုတု၊ ဘုတု၊ စားပြီး စားပြီးကုန်၍။ နိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အိပ်နေကုန်၏။ ဝေတာ၊
 သူသေကောင်တို့သည်။ အပဝိဒ္ဓါ၊ ဆွေမျိုးတို့စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သည်။ အနာထာ၊ ကိုးကွယ်ရာ
 မရှိကုန်သည်။ (ဟောန္တိ) ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ တေ၊
 ထိုရဟန်းတို့သည်။ အပဝိဒ္ဓါ၊ ဆရာပဉ္စာယ်တို့ စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သည်။ အနာထာ၊
 ကိုးကွယ်ရာမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပါဒန္တ-တေကာ၊ အနက်မဲ့)

ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။
 တေ ခေါ၊ ထိုရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာဿ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဗေ၊ တပည့်တော်သည်။
 ဘာသိတံ၊ လျှောက်အပ်ပါပြီ။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့လျော့
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်း
 တို့အား။ နမော၊ ရွှံ့ခိုးခြင်းကို။ ကရောမိတိ၊ ပြုပါ၏” ဟူသော။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာ
 ထို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

၆-ဧရာဟိတဿသုတ်

၁၀၇။ သာဝတ္ထိနိဓါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ဧရာဟိတဿော၊ ဧရာဟိ
 တဿမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ကြေဝဋ္ဌာ၌။
 (ယော၊ အကြင်သူသည်။) န ဇာယတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေ။ န ဇာယတိ၊ မသို့။ န မိယတိ၊ မသေ။
 န စတတိ၊ မရွေ့လျော့။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဘဝသစ်သို့ မကပ်ရောက်။ သန္တေ၊ ဘုရား၊ (တတ္ထ၊ ထိုကြေ
 ဝဋ္ဌာ၌။) သော၊ ထိုသူသည်။ လောကဿ၊ လောက၏။ အန္တော၊ အဆုံးကို။ ဝါ၊ သို့။ ဉာတု ဝါ၊
 သိခြင်းငှါ၎င်း။ ဒဠှံ၊ ဝါ၊ မြင်ခြင်းငှါ၎င်း။ ဂမနေန၊ ခြေလျင်သွားခြင်းဖြင့်။ ပါယုဏိတု ဝါ၊
 ရောက်ခြင်းငှါ၎င်း။ သတ္တာ န ခေါတိ၊ စမ်းနိုင်ပါမည်လော” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊
 လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ ဧရာဟိတဿနတ်သား။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကြေဝဋ္ဌာ၌။ ပ။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊
 ဘဝသစ်သို့မကပ်ရောက်။ တတ္ထ၊ ထိုကြေဝဋ္ဌာ၌။ တေန၊ လိုသူသည်။ လောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏။
 အန္တံ၊ အဆုံး (နိဗ္ဗာန်) ကို။ ဝါ၊ သို့။ (နတ်သားက ဩကာသလောက၏အဆုံးကို လျှောက်

သော်လည်း ဘုရားရှင်က သင်္ခါရလောက၏အဆုံးကို မိန့်တော်မူ၏။) ဉာတေယျန္တိ၊ သိတိက်ဇ် ဟူ၍။
ဒိဋ္ဌေယျန္တိ၊ မြင်တိက်ဇ် ဟူ၍။ ဂမနေန၊ ခြေလျင်သွားခြင်းဖြင့်။ ပတ္တေယျန္တိ၊ ရောက်တိက်ဇ် ဟူ၍။
(အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) န ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အစ္စဓိယံ၊ စ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အပ္ပုတံ၊ စ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝတော၊ သည်။
“အာရုဿော၊ ရောဟိတသုတ်သား။ ယတ္ထ၊ ဤ။ ပ။ န ဝဒါမိတိ၊ ဟောတော်မူမူ” ဟူသော။ ဣဒံ၊
ဤကားတော်ကို။ ယာဝ သုဘာသိတံ၊ အလွန်ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေစ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သူတပုဂ္ဂိုလ်၊ ရှေး၌ဖြစ်ပေါ်ဘူးသည်ကား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘောဇ-
ပုတ္တော၊ ရွာသူကြီး၏သားဖြစ်သော။ ဣဒံ၊ ထန်ခိုးကြီးသော။ ဝေဟာသင်္ခမော၊ တောင်းကင်
၌ သွားလာနိုင်သော။ ရောဟိတသော နာမ၊ ရောဟိတသမည်ရှိသော။ ဣသံ၊ ရသေ့သည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပါပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဓဉ္စဓမ္မော၊ ခိုင်ခန့်သော လေးကိုတင်နိုင်သော။
သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာဆင်အပ်ပြီးသော လေးအတတ်ရှိသော။ ကထဟတ္ထော၊ လေ့ကျင့်အပ်
ပြီးသော လက်ရှိသော။ ဝါ၊ လက်ပြောင့် လက်တဲသော။ ကတုပါသနော၊ ကပ်၍ပြုအပ်သော မြား
ရှိသော။ (မြား၊ ပြုလွှဲ အောင်ပျံ့ရသော။) ခနုဂ္ဂဟော၊ လေးသမားကျော်သည်။ လဟုကေန၊
လျင်မြန်သော။ အသနေန၊ မြားဖြင့်။ အဗ္ဗကသိရေနော၊ မပင်ပန်းသဖြင့်သာလျှင်။ တိရိယံ၊
ဝီလာ၊ တာလစ္စာယံ၊ ထန်းလုံးရိပ်ကို။ အဘိပါတေယျ၊ ဆေးယူကာပိ နာမ၊ လွန်၍ကျစေရာသက်
သို့။ တဿ မယံ၊ ထို တပည့်တော်၏။ ဝေဇ္ဇပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဇေဝါ၊ လျင်မြန်ခြင်း
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပါပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပုရတ္တိမာ သမုဒ္ဓါ၊ အရှေ့သမုဒ္ဓရာမှ။ ပစ္စိမော
သမုဒ္ဓေါ၊ အနောက်သမုဒ္ဓရာသည်။ ဒုရေ သေယျကာပိ၊ ကွာလှမ်းသက်သို့။ တဿ မယံ၊ ၏။
ဝေဇ္ဇပေါ၊ သော။ ပဒဝီတိဟာရော၊ ခြေဖဝါး လှမ်းခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တဿ မယံ၊ ၏။ “အဟံ၊ သည်။ ဂမနေန၊ ခြေလျင်သွားခြင်းဖြင့်။ လောကဿ၊
၏။ အန္တ၊ အဆုံးသို့။ ပါပုလိယာမိတိ၊ ရောက်အံ့” ဟူသော။ ဝေဇ္ဇာ၊ သော။ ဣစ္ဆာကတံ၊ အလိ
သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ မြစ်ပြီး။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေဇ္ဇပေန ခေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဇေဝန စ၊ လျင်မြန်
ခြင်းနှင့်၎င်း။ ဝေဇ္ဇပေန၊ သော။ ပဒဝီတိဟာရေန စ၊ ခြေလှမ်းနှင့်၎င်း။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သော။ သော အဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ အသိတပိတ ခါယိတ သာယိတာ၊ စားခြင်း
သောက်ခြင်း ခဲခြင်း လျက်ခြင်းမှ။ အညတြော၊ ကြည်၍သာလျှင်။ ဥစ္စာရ ပဿာဝ ကမ္မာ၊
ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်စွန့်ခြင်းအမှုမှ။ အညတြော၊ ကြည်၍သာလျှင်။ နိဒ္ဓါ ကိလမထ ပဋိဝိနောဒနာ၊
အိပ်ငိုက်ခြင်း ပင်ပန်း ခြင်းတို့ကို ပယ်ဖျေ ခြင်းမှ။ အညတြော၊ ကြည်၍သာလျှင်။ ဝဿသတ-
ယုကော၊ အနှစ်တရာ အသက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝဿသတဇိဝိ၊ အနှစ်တရာ အသက်ရှည်သည်ဖြစ်၍။
ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ ပတ်လုံး။ ဂန္ဓာ၊ သွားသော်လည်း။ လောကဿ၊ စကြဝဠာလောက၏။
အန္တ၊ အဆုံးသို့။ အပတော၊ မရောက်မှီသာလျှင်။ အန္တရာ၊ စကြဝဠာ၏အဆုံးကို ရှာသော
အကြား၌သာလျှင်။ ကာလကံတော၊ သေလွန်ခဲ့ပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အစ္စဓိယံ၊ စ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အပ္ပုတံ၊ စ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝဘာ၊ သည်။
“အာရုဿော၊ ရောဟိတသုတ်သား။ ယတ္ထ၊ ဤ။ ပ။ န ဝဒါမိတိ၊ ဟောတော်မူမူ” ဟူသော။ ဣဒံ၊
ကို။ ယာဝ သုဘာသိတံ၊ အလွန်ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေစ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အာရုဿော၊ ရောဟိတသုတ်သား။ လောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏။ အန္တ၊ အဆုံးသို့။
အပတော၊ မရောက်မှီ။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယံ၊ အဆုံးကို ပြုခြင်းကို။ အဟံ၊

ငါတုရားသည်။ န ခေါ် ပန ဝဒါမိ၊ ယောတော်မပူ။ အာရုသော၊ ရောဟိတဿနတ်သား။ အပိ စ ခေါ် စင်စစ်သောကား။ ဗျာမမတ္ထေ၊ တလံမျှလောက်သော။ သညဉ်မှီ၊ သညာရှိသော။ သမနကော၊ စိတ်ရှိသော။ ဣမသ္မိံ ယော နဠေဝရေ၊ ဤအကောင်ပုပ်၌သာလျှင်။ လောကဉ္စ၊ လောကခေါ်သော ဒုက္ခသစ္စာကို၎င်း။ လောကသမုဒယဉ္စ၊ လောက၏ ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာကို၎င်း။ လောကနိရောဓဉ္စ၊ လောကချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာကို၎င်း။ လောကနိရောဂေါမိနိံ စ ပနိပဓံ၊ လောက၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့် မဂ္ဂသစ္စာကို၎င်း။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ပညပေမိ၊ ပညပ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

လောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏။ အန္တော၊ အဆုံးသို့။ ဂမနေန၊ ခြေလျင်သွားခြင်းဖြင့်။ ကုဒါစနံ၊ တစ်ခုတစ်ခုမျှ။ န ပတ္တဗ္ဗော၊ မရောက်ထိုက် မရောက်နိုင်။ လောကန္တံ၊ သင်္ခါရလောက၏ အဆုံးသို့။ အပတွာ၊ မရောက်ပဲလျက်။ ဒုက္ခာ၊ စင်းရဲမှ။ ပမောစနံ၊ လွတ်မြောက်ခြင်းသည်။ န စ အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာသည်။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သုမေခော၊ ကောင်းသော ပညာရှိသော။ လောကန္တု၊ သင်္ခါရလောက၏ အဆုံးနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပြီးသော။ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော အရိယမဂ်အကျင့်ဖြတ် ရှိသော။ သမိတာတိ၊ မကောင်းမှု ငြိမ်းပြီးသော။ လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကကို သိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏။ အန္တံ၊ အဆုံး(နိဗ္ဗာန်)ကို။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ ဥ တွာ၊ သိမြင်၍။ ဣမဉ္စ လောကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကို၎င်း။ ပရဉ္စ လောကံ၊ တမလွန်လောကကို၎င်း။ န အာသိသတိ၊ မတောင့်ထား။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၇-နန္ဒနသုတ်

၁၀၈။ (ဤသုတ်သည် ၁-အေဝဘာသံယုတ် ၁-နဠဝင် ၄-အခစ္စန္တိသုတ် စာပိုဒ် (၄) နှင့် တူပြီ။)

၈-နန္ဒိဝိသာဏသုတ်

၁၀၉။ (စာပိုဒ်ရေ ၂၉၊ ၁-အေဝဘာသံယုတ်၊ ၃၊ သတ္ထိဝဂ်၊ ၉-စတုစက္ကသုတ်နှင့် တူပြီ။)

၉-သုသိမသုတ်

၁၁၀။ သုဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ်၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်း။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) ဟေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကပိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကပိတွာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၌။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္တံ ခေါ်၊ သော။ အာယသ္မန္တံ အာနန္တံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ “အာနန္ဒ၊ နှာ။ သာရိပုတ္တော၊ သည်း။ တုယုဉ္စ၊ သင့်၏စိတ်၌လည်း။ ဓူဝတိနောတိ၊ နှစ်သက်၏လော။ ဝါ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏လော” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါဓ၊ ပြီ။

တန္တေ၊ ဘုရား။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်း။ အဗာဏဿ၊ မပိုက်သော။ အရဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားသော။ အပ္ပဋ္ဌဿ၊ မတော့ဝေသော။ အဝိပ္ပဏ္ဏတ္ထမိတ္တဿ၊ မပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသော။ ကဿ၊ အဆယ်သု၏ စိတ်၌။ န ဓူဝေယျ နာမ၊ မနှစ်သက်ဘဲ ပိုပါအံ့နည်း။ တန္တေ၊ ဘုရား။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ တန္တေ၊ ဘုရား။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်း။

မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏။ ပုထုပညော၊ အထူးထူးသော ပညာလည်း ရှိ၏။ ပ။ ဟာသ-
 ပညော၊ ရှင်သောပညာလည်းရှိ၏။ ပ။ ဗေဒပညော၊ လျင်သော ပညာလည်းရှိ၏။ ပ။ တိက္ခ-
 ပညော၊ ထက်သောပညာလည်းရှိ၏။ ပ။ နိဗ္ဗေဒိကပညော၊ ထိုးထွင်းသောပညာလည်းရှိ၏။ ပ။
 အပ္ပိစ္ဆော၊ နည်းသောအလိုလည်းရှိ၏။ ပ။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလည်း ရောင့်ရဲလွယ်၏။ ပ။
 ပဝီဝိက္ခော၊ ကာယစိတ္တ ဥပဓိတို့မှ ကင်းဆိတ်တော်မူ၏။ ပ။ အသံသဋ္ဌော၊ အသံသနှင့်
 ရောနှောတော်မူ ။ ပ။ အာရဇ္ဈဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယလည်း ရှိ၏ ။ ပ။ ဝတ္တာ၊
 ပြောဟောလည်း ပြောဟောတတ်၏။ ပ။ ဝဇနက္ခမော၊ စကားကိုလည်း သည်းခံတတ်၏။ ပ။
 စောဒကော၊ ဆုံးမလည်း ဆုံးမပေတတ်၏။ ပ။ ပါပကရဟိ၊ ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဓမ္မတို့ကို
 ကဲ့ရဲ့လည်း ကဲ့ရဲ့တတ်၏။ သန္တေ၊ ဝား။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဗာလဏှ၊
 သော။ အရဋ္ဌဏှ၊ သော။ အမုဋ္ဌဏှ၊ သော။ အဝိပလ္လတ္တစိတ္တဏှ၊ သော။ ကဏှ၊ ဇီ စိတ်၌။
 န ဓူစေယျနာမ၊ မနှစ်သက်ဘဲရှိပါချေအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေ။ ဤ“ကဏှ ဟိ နာမ” စသော စကားသည်။ ဧဝံ၊ သင်ဆိုတိုင်း မှန်၏။
 အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေ။ သည်။ ဧဝံ၊ ဇီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဗာလဏှ၊ သော။
 အရဋ္ဌဏှ၊ သော။ အမုဋ္ဌဏှ၊ သော။ အဝိပလ္လတ္တစိတ္တဏှ၊ သော။ ကဏှ၊ ဇီ စိတ်၌။ န ဓူစေယျနာမ၊
 အံ့နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ပ။ န ဓူစေယျ၊ အံ့နည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သုသိမော၊ သုသိမသည်သော။ ဧဝပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မာသော သာရိ-
 ပုတ္တဏှ၊ ဇီ။ ဝတ္ထေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘညမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ မဟတိယာ၊ များစွာ
 သော။ ဧဝပုတ္တပရိသာယ၊ နတ်သားပရိသတ်သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်လျက်။ ယေန၊ ၌။
 သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ဇီ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတု၊ ၌။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝိ-
 စေတု၊ ၌။ ကေမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ၌ံတော ခေါ၊ သော။ သုသိမော၊ သော။
 ဧဝပုတ္တော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ “သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤကဏှဟိနာမ” စသော
 စကားသည်။ ဧဝံ၊ မိန့်တော်မူတိုင်းမှန်ပါ၏။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဇီ။
 သန္တေ၊ ဘုရား။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဗာလဏှ၊ သော။ ပ။ နဓူစေယျနာမ၊ နည်း။

သန္တေ၊ ဝား။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ယညဒေဝ ဒေဝပုတ္တပရိသံ၊ အကြင်အကြင်နတ်သားပရိ-
 သတ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်ခံဘူးပါ၏။ (ဧဝံ၊ ဤသို့ ချဉ်းကပ်သည်ရှိသော်။) “အာယသ္မာ
 သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ဇီ။ ပ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ပါပကရဟိတိ၊ ယုတ်မာ
 သော ပုဂ္ဂိုလ်ဓမ္မတို့ကို ကဲ့ရဲ့လည်း ကဲ့ရဲ့တတ်၏” ဟူသော။ ဧဝဒေဝ ဗဟုလံ သန္တံ၊ ထို များစွာ
 သော အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ချီးမွမ်းသော အသံကိုသာလျှင် သုဏာမိ၊ ကြားရပါ၏။ သန္တေ၊
 ဝား။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဗာလဏှ၊ သော။ ပ။ န ဓူစေယျနာမ၊ နည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့ သုသိမနတ်သားက လျှောက်၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သုသိမဏှ၊ သော။ ဧဝပုတ္တဏှ၊ ဇီ။ ဧဝပုတ္တပရိသာ၊ သည်။ အာယသ္မာ-
 သော သာရိပုတ္တဏှ၊ ဇီ။ ဝတ္ထေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘညမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တမနာ၊
 နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ရှိသော်။ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဓိတာ၊
 ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ ပီတိသောမနဿဇာတာ၊ ဖြစ်သော ပီတိသောမနဿရှိသည်ဖြစ်၍။
 ဥဇ္ဈာဝစာ၊ အထူးထူးကျန်သော (၄)။ ဝတ္ထနိသာ၊ အဆင်းအရောင်တို့ကို။ ဥပဓံသေတိ၊ တင်ရှားပြ၏။

သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ သုဒဘာ၊ ကောင်းသော။ ဇာတိမာ၊ အမျိုးဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘဒ္ဒလော၊ ရှင်းမြင်သော။ သုဒ္ဓိကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော။ မ.စိဝဉ္ဇူ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပတ္တမြားကြောင်ချက်၌သည်။ ပတ္တကမ္မလေ၊ စွေးစွေးနီသော ကမ္မလာ၌။ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်ရှိသော်။ ဘာသတေ စ၊ ထွန်းလည်း ထွန်းလင်းသကဲ့သို့၎င်း။ တပတေ စ၊ တောက်လည်း တောက်ပသကဲ့သို့၎င်း။ ဝိရောစတိ စ၊ တင့်လည်း တင့်တယ်သကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝံ၊ ထို့အတူ။ သုသိမဿ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တဿ၊ ခ်။ ဒေဝပုတ္တပရိသာ၊ သည်။ ပ။ ဥပဓံသေတိ၊ ပြ၏။

သေယျထာပိ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဒက္ခကမ္မာရပုတ္တ ဉက္ကာမုခ သုက္ခသလသမ္ပဟဉ္စ၊ ကျွမ်းကျင်၍ အသွန်လိမ္မာသော ရွှေပန်းသိမ်သည်သားသည် ဖိုဝ်၌ ကျို၍ ကောင်းစွာကြည်ထင်စေအပ်သော။ ပတ္တကမ္မလေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်သော။ ဇေဗ္ဗာနဒံ၊ ငါးသုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော။ နိက္ခိဗ္ဗုရုဇ္ဈေရုဇ္ဈာနိးဆာသည်။ ဘာသတေ စ၊ ၎င်း။ တပတေ စ၊ တောက်ပသကဲ့သို့၎င်း။ ဝိရောစတိ၊ စ၊ ၎င်း။ ဝေမေဝံ၊ ထို့အတူ။ သုသိမဿ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တဿ၊ ခ်။ ဒေဝပုတ္တပရိသာ၊ သည်။ ပ။ ဥပဓံသေတိ၊ ပြ၏။

☐ သေယျထာပိနာမ၊ ကား။ သရဒသမယေ၊ တန်ဆောင်ပုန်းလအခါ၌။ ဝိဇ္ဇေ၊ မောက်ထွင်းအပ်ပြီးသော။ ဝိဂတဝလာယကေ၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော။ ဒေဝေ၊ ကောင်းကင်၌။ ရတ္တိယာ၊ ည၌။ ပစ္စုသသမယံ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ ဩသမိတာရကော၊ သောက်ရှူးကြယ်သည်။ ဘာသတေ စ၊ ၎င်း။ တပတေ စ၊ ၎င်း။ ဝိရောစတိ စ၊ ၎င်း။ ဝေမေဝံ၊ ထို့အတူ။ သုသိမဿ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တဿ၊ ခ်။ ဒေဝပုတ္တပရိသာ၊ သည်။ ပ။ ဥပဓံသေတိ၊ ခ်။

သေယျထာပိနာမ၊ ကား။ သရဒသမယေ၊ ၌။ ဝိဇ္ဇေ၊ သော။ ဝိဂတဝလာယကေ၊ ရှိသော။ ဒေဝေ၊ ၌။ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်။ နဘံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဗုဿက္ကမာနော၊ ရွေးချွတ်တက်လျက်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အာကာသဂတံ၊ ကောင်းကင်၌ဖြစ်သော။ တမဂတံ၊ အမှိုက်တိုက်ကို။ အဘိဝိဇာစ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ဘာသတေ စ၊ ၎င်း။ တပတေ စ၊ ၎င်း။ ဝိရောစတိ စ၊ ၎င်း။ ဝေမေဝံ၊ ထို့အတူ။ သုသိမဿ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တဿ၊ ခ်။ ဒေဝပုတ္တပရိသာ၊ သည်။ ပ။ ဥပဓံသေတိ၊ ခ်။

အထ ခေါ၊ ၌။ သုသိမော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘဂဝတော၊ ခ်။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဣဒံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

ပဏ္ဍိတေ၊ ဘိ၊ ပညာရှိသူ ဟူ၍။ သမညာတော၊ လူအပေါင်းတို့ ကောင်းစွာသိမှတ်အပ်သော။ သာရိပုတ္တောလုသိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အကောဓနော၊ အမျက်မရှိပါ။ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုရမက်မရှိပါ။ သောရတော၊ ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်ပါ၏။ ဒန္တောယဉ်ကျေးပါ၏။ သတ္တုဝတ္ထာဘတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထုတ်ဆောင်အပ်သော ဂုဏ်ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ၌။ သုသိမံ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တံ၊ ကို။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စတာသိ၊ ပြန်လည်၍ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပညာရှိသူ ဟူ၍။ သမညာတော၊ သော။ အကောဓနော၊ အမျက်မရှိသော။ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုရမက်မရှိသော။ သောရတော၊ ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်သော။ ဒန္တော သုံးမအပ်ပြီးသော။ သုဒန္တောကောင်းစွာဆုံးမအပ်ပြီးသော။ သာရိပုတ္တော

ဣသိ၊ သာဓိပုတ္တရာသည်။ (သာသကော၊ လခစားအလုပ်သမားသည်။ ကာလံ၊ လခသတ်ရာ အခါ၊ နိမိတ် ယော၊ ဘောဇ္ဇာသံ၊ ခြုံ၊) ကာသံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မြို့သော အခါ၊ နိမိတ်၊ ကောဇ္ဇာတိ၊ ဣတိ၊ ပြည့်သော မိန့်ဘေသာရ်။

ဥဒနနာတိတ္ထိယသဘာဝကဏ္ဍ

သော၊ (ဝေ မေ သုတံ စသည် ခေးမြို့) အသ ခေါ၊ ခြုံ၊ အသမော စ၊ အသမနတ်သား၎င်း။ သဟလိ စ၊ သဟလိနတ်သား၎င်း။ နိကော စ၊ နိကနတ်သား၎င်း။ အာကောဇ္ဇကော စ၊ အာကောဇ္ဇကနတ်သား၎င်း။ ဝေဂဗ္ဗရိ စ၊ ဝေဂဗ္ဗရိနတ်သား၎င်း။ မာကဝဂါမိယော စ၊ မာကဝဂါမိယနတ်သား၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့) သမ္ပဟုလော၊ များစွာကုန်သော။ နာနာတိတ္ထိယသဘာဝကော၊ တိတ္ထိအမျိုးမျိုးတို့၏ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားတို့သည်။ အဘိက္ကန္တယ၊ သော၊ ရတ္တိယာ၊ ခြုံ၊ အဘိက္ကန္တဝတ္ထု၊ အလွန်နှစ်လိုလှသော အဆင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အားလုံးလောက် နီးပါးသော။ စေတဝံ၊ ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ခြုံ၊ ပ၊ အဋ္ဌသု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တ၊ ခြုံ၊ ဌိတော ခေါ၊ သော၊ အသမော၊ သော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ပူရတံ ကဿံ၊ ပူရကဿပကို။ အာရဗ္ဗ၊ ခြုံ၊ ဘဂဝတော၊ ခေါ၊ သန္တိကော၊ ခြုံ၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၈

ဣတိ၊ ဤလောက၌။ ကဿပေါ၊ ပူရကဿပသည်။ သိနိတမာရိတေ၊ ဖြတ်ခြင်း၊ သတ်ခြင်း၌၎င်း။ ဟတဇာနိသု၊ ပုထ်စော်ခြင်း၊ ဥဇ္ဇာသုံးရှုံးခြင်းတို့၌၎င်း။ အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏ပါပံ ဝါ၊ မကောင်းမှုဟူ၍၎င်း။ ပုညံ ဝါ၊ ကောင်းမှုဟူ၍၎င်း။ န သမနုပဿတိ၊ အပန်ဖန် မကြည့်၍။ သ သော၊ ထိုပူရကဿပသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝိဿာသံ၊ သတ္တဝါတို့၏ သက်သာရာကို။ အာစိကံ၊ ပြောကြားပြီ။ (တသွာ၊ ထို့ကြောင့်) သတ္တာ၊ ငါတို့ဆရာပူရကဿပသည်။ မာနနံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အရဟတံ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

အသ ခေါ၊ ခြုံ၊ သဟလိဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ မက္ခလိ ဂေါသာလံ၊ မက္ခလိဂေါသာလကို။ အာရဗ္ဗ၊ ခြုံ၊ ဘဂဝတော၊ ခေါ၊ သန္တိကော၊ ခြုံ၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို၊ အဘာသိ၊ ပြီ။

သော၊ အကြွပ်မက္ခလိဂေါသာလသည်။ တပေါဇိဂုစ္ဆာယ၊ ကိုယ်ပပ်ပန်းခြင်းအကျင့်ဖြင့် မဆောင်းမှုမှ စက်ဆုပ်ခြင်းဖြင့်၊ လုသံရတတ္တော၊ ဆောင်းစွာ စောင့်စည်းအပ်သော ဝိတ်ရှိ၏။ ဇေန၊ လူအပေါင်းနှင့်။ ကလဟဝါစံ၊ ငြင်းခုံစကားကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ မောသဝဇ္ဇာ၊ မုသားပြောဆိုခြင်းမှ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ သစ္စဝါ၊ မှန်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိ၏။ သော၊ ထိုငါတို့ဆရာ မက္ခလိဂေါသာလသည်။ နန၊ စင်စစ်။ တာဝိသံ၊ ထိုသို့သောသို့သော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ န ဟိ ကရေတိ၊ မပြုသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

အသ ခေါ၊ ခြုံ၊ နိကော ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ နာဇ္ဈုပ္ပတ္တံ၊ နာဇ္ဈုပ္ပတ္တမည်သော။ နိက္ကံ၊ နိက္ကကို။ အာရဗ္ဗ၊ ခြုံ၊ ဘဂဝတော၊ ခေါ၊ သန္တိကော၊ ခြုံ၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို၊ အဘာသိ၊ ပြီ။

၁။ ဤပုဒ်၏ အဆုံးအဖြတ်ကို ဗောဓိဗျူဟနိဿယ ၄-ကဏ္ဍ ၁၂-ဆုတ်၌။

ယော သတ္တာ၊ အကြင်ဆရာသည်။ ဇေယျံ၊ အတ္တကိလမထအကျင့်ဖြင့် မကောင်းမှု
 ဇက်ဆုပ်တတ်၏။ နိပကော၊ ရင့်သောညာရှိ၏။ သိက္ခ၊ ထောင်းစားသုခိ၏။ စာတု
 ယာမသုသံဝုတော၊ စောင့်စည်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော လေးပါးသောအဖို့ဖြင့် ကောင်းစွာ
 စောင့်စည်းတတ်၏။ ဝိဇ္ဇန္တ၊ မြင်အပ်ပြီးသည်ကို၎င်း။ သုတဉ္စ၊ ကြားအပ်ပြီးသည်ကို၎င်း။
 အာစိက္ခံ၊ ပြောကြားတတ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဇဿ သတ္တာ၊ ထိုငါတို့ဆရာ
 နာလုပ္ပတ္တိဂုဏ္ဏသည်။ နုနု၊ စင်စစ်။ ကိဗ္ဗိသိ၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ န ဟိ သိယာ၊
 မဖြစ်ရာသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အာစောဇ္ဇကော ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ နာနာဘိက္ခုယော တိတ္ထိအမျိုးမျိုး
 ထိုကို။ အာရဗ္ဗ၊ ဌ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ဌ။ ဣဒံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ပကုဓကောကာတိယာနော၊ ပကုဓကဗ္ဗာယနသည်၎င်း။ နိဂစ္ဆော၊ နိဂစ္ဆနာလုပ္ပတ္တိ
 သည်၎င်း။ မက္ခလိပရဏာ၊ မက္ခလိဂေါသာလ ပူရဏကဏ္ဍပတိသည်၎င်း။ ဂဏဿ၊ ဂိုဏ်း၏
 သတ္တာဓော၊ ဆရာကြီးဖြစ်ကုန်သော။ သာမညာတ္တာ၊ ခုနားတည်း၌ အထွတ်သို့ရောက်
 ကုန်သော။ ယေ စာပိဓမ၊ အကြင်တိတ္ထိဆရာကြီးတို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တော
 ထိုတိတ္ထိဆရာကြီးတို့သည်။ သပ္ပုရိသေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့မှ။ နုနု၊ စင်စစ်။ န ဟိ ခုဓော၊
 မဝေးကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ ဓာဂဗ္ဗရိဒေဝပုတ္တော၊ ဓာဂဗ္ဗရိနတ်သားသည်။ အာကောဇ္ဇကံ ဒေဝပုတ္တံ၊
 အာကောဇ္ဇကနတ်သားကို။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ ပြီ။

သီဟစရိတေန၊ ခြင်္သေ့သံနှင့်အတူ ပြုကျင့်ကာမျှဖြင့်။ ဝါ-ခြင်္သေ့ ဟောက်သံနှင့်
 ရော၍ အကွာမျှဖြင့်^၂။ ဆဝေါ၊ ယုတ်မာသော။ ကောတ္တုကော သိင်္ဂါလော၊ နက်ကြုတ်
 သော ပြေခွေးပုသည်။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်မျှ။ သီဟသမော၊ ခြင်္သေ့နှင့်တူသည်။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်။ ဂဏဿ သတ္တာ၊ သင်ဆိုအပ်သည့် ဂိုဏ်းဆရာကြီးသည်။ နဂ္ဓေါ၊
 အဝတ်မဝတ်။ မုသာဝါဒီ၊ မုသားကို ဆိုလေ့ရှိ၏။ သက်ဿရာဇာဓော၊ ယုံမှားတွေးတော
 အပ်သော အကျင့်ရှိ၏။ သတိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ န သရိက္ခော၊ မတူချေ။ ဣတိ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ဌ။ ပါပိမာ မာဓော၊ ယုတ်မာသောမာရ်နတ်သားသည်။ ဓာဂဗ္ဗရိ^၁ ဒေဝပုတ္တံ၊
 ဓာဂဗ္ဗရိနတ်သားကို။ အနာဝသိတော၊ ပျော်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ဌ။ ဣဒံ ဂါထံ၊ ကို။
 အဘာသိ၊ ပြီ။

ယော၊ အကြင်ဆရာတို့သည်။ တပေါဇိဂုဏ္ဍာယ၊ အတ္တကိလမထအကျင့်ဖြင့် မကောင်းမှုကို
 ဇက်ဆုပ်ခြင်း၌။ အာယုတ္တာ၊ အလွန်အားထုတ်ကုန်၏။ ပဝီဇေကိယံ၊ ဆေတ္တာသည်မှ
 ကင်းဆိတ်ခြင်းအစရှိသော အကျင့်ကို။ ပါလယံ၊ စောင့်ရှောက်ကြကုန်၏။ ဝုပေစ၊ ဝုပရံ

၁။ စတ္တာဓော ယာမာ သာဂါ ထေယာမာ၊ ထေယာမာဓေ စာတုယာမာ၊ တာဂစတ္တာဟိ ဣဓယာမ သဗ္ဗေါ
 ယထာ “ဣတ္ထိယံ ပဌမော ယာမော” ဟိ၊ ဘောပနတ္ထ သံဝရကုဏ္ဍကောသိအာဟံ “စာတုယာမာနသုသံဝုတော” ဟိ။
 ၂။ သီဟစရိတေနာဘိ သီဟစရိတမတ္တေန၊ သီဟစရိတမတ္တေနာဘိ သီဟနာဓေန သီဟဏကရဏ-
 မတ္တေန၊ ဤသံသတ္တကဗ္ဗ သံသတ္တနာ အမှန်ဖြစ်သောကြောင့် ပါဠိ သီဟစရိတေနယထာ ပါဠိဖြစ်
 သင့်၏။ ရှိကော၌ သဟသညံ၌ ဖူးသည်ကို၌၌ ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၌ သီဟကို သဟပြင်၌ တားသည် ဖြစ်ရာ၏။

၌လည်း။ နိဝိဋ္ဌာ၊ တဏှာမိဋ္ဌိတို့ဖြင့် တည်နေကုန်၏။ ဒေဝလောကသိနနိဇနာ၊ နတ်ပြည်၌ နှစ်သက်တောင်တက်ကုန်၏။ ဘေ မာတိယာ၊ ထိုဆရာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ပရလောကဿ၊ တမလွန်အကျိုးငှါ။ (ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။) သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ။ အနုသာသန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသုသည်ကား။ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာသော။ မာရော၊ မာရ်နတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိစိတု၊ သိ၌။ ပါပိမန္တံ၊ ယုတ်မာသော။ မာရံ၊ မာန်နတ်သားကို—

“နမုစိ၊ မာရ်နတ်။ ဣဝ ဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟရံ ဝါ၊ နတ်ပြည်၌၎င်း။ ကေစိ၊ အချို့ ကုန်သော။ ယေ ဂ္ဂပါ၊ အကြင်ဂ္ဂပါရုံတို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခသ္မိံ၊ ကောင်းကင်၌။ ပဏာသ-
ဝတ္ထာ၊ လစောင်းသော်နှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ယေ၊ အကြင်ဂ္ဂပါရုံတို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) ထေ၊ သင်သည်။ ပသတ္တာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဂ္ဂပါ၊ ထိုဂ္ဂပါရုံတို့ကို။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့ကို။ ဝဇာယ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ အာမိသံ၊ ငါးစာကို။ (ဝိပတိ ဣဝ၊ ပစ်ချသကဲ့သို့။) သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဝဇာယ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ ဝိတ္တာယိ၊ ပစ်ချအပ်ကုန်၏”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပဗ္ဗဏာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ မာဏဝဂါပိယော ဒေဝပုတ္တော၊ မာဏဝဂါပိယနတ်သားသည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ၌။ သဂဝတော၊ ၎င်း။ သန္တိ၊ ကေ၊ ၌။—

“ရာဇဂဟိယာနံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ရံသောတောင်တို့တွင်။ ဝိပုလော၊ ဝေပုလ္လတောင်ကို။ ဂိရိသေဋ္ဌော၊ တောင်မြတ်ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိမဝတံ၊ ဟိမဝန္တာတောင်တို့တွင်။ သေတော၊ ကေလာသတောင်ကို။ သေဋ္ဌော၊ တောင်မြတ်ဟူ၍။ ပဝုစ္ဆတိ၊ ၎င်း။ အထဂါမိနံ၊ ကောင်းကင်၌ သွားကုန်သော နက္ခတ်တာရာတို့တွင်။ အာဒိစ္ဆော၊ နေမင်းကို။ သေဋ္ဌော၊ ၎င်းဟူ၍။ ပဝုစ္ဆတိ၊ ၎င်း။

ဥဓိနံ၊ ရေ၏တည်ရာတို့တွင်။ သမုဓေါ၊ မဟာသမုဓရာကို။ သေဋ္ဌော၊ ဟူ၍။ ပဝုစ္ဆတိ၊ ၎င်း။ နက္ခတ္တာနံ၊ နက္ခတ်တို့တွင်။ ဓန္ဒိမာ၊ လကို။ သေဋ္ဌော၊ ဟူ၍။ ပဝုစ္ဆတိ၊ ၎င်း။ သဇေ-
ဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ လောကတွင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပြတ်စွာဘုရားကို။ အဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ပဝုစ္ဆတိ၊ ၎င်း။ “ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ၎င်း။

တတိယော၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ နာနာတိတ္ထိယဝဂ္ဂေါ၊
နာနာတိတ္ထိယဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁။ မာတိယာတိ မစ္ဆာ၊ ဌမရဏပစ္စတာယ မာတိယာ၊ တေနာယ “မာတိယာတိ မစ္ဆာ” ထိ၊ ခိုး။

ဏဿ၊ ထိုနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၏၊ ဥဇ္ဈိနံ၊ ဥဇ္ဈိနံကား—

သိဝေါ၊ သိဝသုတ်။ ဓမ္မော စ၊ ဓမ္မသုတ်။ သေဝီ စ၊ သေဝီသုတ်။ စာဓိ၊ စာဓိကာရ
သုတ်။ ဇန္တု စ၊ ဇန္တုသုတ်။ ရောဟိတော၊ ရောဟိတဿသုတ်။ နန္ဒော၊ နန္ဒသုတ်။
နန္ဒိဝိသာဇော စ၊ နန္ဒိဝိသာဇသုတ်။ သုသိမော၊ သုသိမသုတ်။ တေ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သော သုတ်တို့သည်။ နာနာတိတ္ထိယေန၊ နာနာတိတ္ထိယတာဝဂ်သုတ်နှင့်တကွ။ ဓဿ၊
ဓဿသုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

ဧဝပုတ္တသံယုတ္တံ၊ ဧဝပုတ္တသံယုတ်သည်။ သမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၃-ကောသလသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ဗဟုသုတ်

၁၁၂။ (ဝေ မေ သုတ်။ပ။ အာရာမေ၊ ပေးပြီ။) ပသေနဒီကောသလော၊ ပသေနဒီကောသလမည်သော။ ခုဇာ၊ မင်းသည်။ ယေန၊ ဤ။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်လေပြီ၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောပိ၊ ကျန်းခံ၏လော။ စသည်ပြောလျက် နိုးနှောမိ၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့ဖွယ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ ဤ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဤ။ နိသီဒော ခေါ၊ သော။ ပသေနဒီကောသလော၊ ပသေနဒီကောသလမည်သော။ ခုဇာ၊ မင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဝိဓိဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်လည်း။ အနတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သမ္မာသမ္မောဓိံ၊ သမ္မညတဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္မုဓ္ဓေါတိ၊ သိသူ ဟူ၍။ ပဋိဇာနာတိ နောတိ၊ ဝန်ခံသလော” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ “အနတ္တရံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မောဓိံ၊ ကို။ အဘိသမ္မုဓ္ဓေါတိ၊ သိတော်မူ၏” ဟူသော။ ယံ တံ၊ အကြင်စကားကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဓမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဓမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ မပံ တေ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အနတ္တရံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မောဓိံ၊ ကို။ အဘိသမ္မုဓ္ဓေါ၊ ခါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ သင်္ခါနော၊ သင်္ခါသို့ ဖြစ်ကုန်သော။ ဂထိနော၊ ဂိုဏ်းသို့ ဖြစ်ကုန်သော။ ဂဏာစရိယာ၊ ဂိုဏ်းဆရာဖြစ်ကုန်သော။ ဉာတာ၊ ကျော်စောထင်ရှားကုန်သော။ ယသသိနော၊ များသောအခြံအရံရှိကုန်သော။ တိတ္ထကရာ၊ အယူကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ဗဟုဇနဿ၊ လူအများသည်။ သာရသမ္ပတာ၊ သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော။ ယေပိ တေ သမဗျာဟုတာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (သဒ္ဓိံ၊ ရှိကုန်၏။) သေယျထိခံ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အသယ်တို့နည်း။ ပူရဏောကဿပေါ၊ ပူရဏကဿပင်း။ မက္ခလိဂေါသာလော၊ မက္ခလိဂေါသာလင်း။ နာရုပုတ္တော၊ နာရု၏သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌင်း။ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ ဗေလဋ္ဌ၏သားဖြစ်သော။ သဉ္ဇယော၊ သဉ္ဇယင်း။ ပကုဓော၊ ပကုဓ၏ အနွယ်ဖြစ်သော။ ကစွာယနော၊ ကစွာယနင်း။ ကေသကမ္မလော၊ လူတို့၏ ဆံပင်ဖြင့် ရက်သော ကမ္မလာကိုဆောင်သော။ အဓိတော၊ အဓိတင်းတည်း။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ မဟာ၊ ငါသည်။ “အနတ္တရံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မောဓိံ၊ ကို။ အဘိသမ္မုဓ္ဓေါ၊ သိသူ ဟူ၍။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံကုန်၏လော” ဟူ၍။ ပုဂ္ဂာ၊ ပေးအပ်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ အနတ္တရံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မောဓိံ၊ ကို။ အဘိသမ္မုဓ္ဓေါတိ၊ ဟူ၍။ န ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်း။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။ ဧဟရာဓေဝ၊ ငယ်လည်းငယ်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်။ နဝေါ စ၊ ငယ်လည်းငယ်၏။ ဂိံ ယန ပဋိဇာနာတိ၊ အသို့ ဝန်ခံတော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(မဟာရာဇ၊ ကြီး။) ဣမေ ခေါ စတ္တာရော။ ဤလေးဦးတို့ကို။ “ဒဟရာတိ၊ ငယ်ကုန်၏” ဟူ၍။ န ဥညာတဗ္ဗော၊ မထိမံပြင်မပြုအပ်ကုန်။ ဒဟရာတိ၊ ဟူ၍။ န ပရိဘောတဗ္ဗော၊ မလွမ်းမိုးအပ်ကုန်။ စတ္တာရော၊ လေးဦးတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ ခတ္တိယော ခေါ၊ မင်းသားကို။ ဒဟရာတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ န ဥညာတဗ္ဗော၊ မထိမံပြင်မပြုအပ်။ ဒဟရာတိ၊ ငယ်၏ ဟူ၍။ န ပရိဘောတဗ္ဗော၊ မလွမ်းမိုးအပ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဥရဂေါ ခေါ၊ မြွေကို။ ဒဟရာတိ၊ ဟူ၍။ န ဥညာတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဒဟရာတိ၊ ဟူ၍။ န ပရိဘောတဗ္ဗော၊ အပ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဂ္ဂိ ခေါ၊ မီးကို။ ဒဟရာတိ၊ ဟူ၍။ န ဥညာတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဒဟရာတိ၊ ဟူ၍။ န ပရိဘောတဗ္ဗော၊ အပ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သိက္ခ၊ ခေါ၊ ရဟန်းကို။ ဒဟရာတိ၊ ဟူ၍။ န ဥညာတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဒဟရာတိ၊ ဟူ၍။ န ပရိဘောတဗ္ဗော၊ အပ်။ (ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣမေ ခေါ စတ္တာရော၊ ဤလေးဦးတို့ကို။ ဒဟရာတိ၊ ငယ်ကုန်၏ ဟူ၍။ န ဥညာတဗ္ဗော၊ မထိမံပြင် မပြုအပ်ကုန်။ ဒဟရာတိ၊ ဟူ၍။ န ပရိဘောတဗ္ဗော၊ မလွမ်းမိုးအပ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဆကဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ခေါ။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝတောန၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ အဿာပရံ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇာတိသမ္ပန္နံ၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အဘိဇာတံ၊ သုံးပါးသော အမျိုးတို့ကို လွမ်းမိုး၍ဖြစ်သော။ ယသသိနံ၊ များသော အခြံအရံရှိသော။ ခတ္တိယံ၊ မင်းသားကို။ နရာ၊ ပညာရှိသောသူသည်။ ဒဟရာတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ နာဝဇာနေယျ၊ မထိမံပြင်မပြုရာ။ န ပရိဘဝေ၊ မလွမ်းမိုးရာ။ (နံ=နိပါတ်)

ဌာနံ၊ အကြောင်းသော်ကား။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ သော ခတ္တိယော၊ ထိုမင်းသားသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ လဒ္ဓါန၊ ရ၍။ မနုဇိန္ဒော၊ လူတို့ကိုအစိုးရသည်ရှိသော်။ သော ခတ္တိယော၊ ထိုမင်းသားသည်။ ကုဒ္ဒေါ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ ဖုဇေဒဏ္ဏေန၊ ဖုဇဒဏ်ဖြင့်။ တသ္မိံ၊ ထိုမထိမံပြင်ပြုသောသွင်။ ဘုသံ၊ ပြင်းစွာ။ ပက္ကမတေ၊ လုံ့လပြုတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ရက္ခံ၊ စောင့်ရှောက်သောသူသည်။ တံ၊ ထိုမင်းသားကို။ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ (မထိမံပြင်ပြုခြင်းမှ) ရွှောင်ကြည်ရာ၏။ ဂါမေဝါ၊ ရွာ၌၎င်း။ ယဒိ၊ သို့မဟုတ်။ အရညေ ဝါ၊ တော၌၎င်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘုဇဂံ၊ မြွေကို။ ပသေ၊ မြင်ရာ၏။ နံ၊ ထိုမြွေကို။ နရာ၊ လူသည်။ ဒဟရာတိ၊ ဟူ၍။ နာဝ ဇာနေယျ၊ ရာ။ န ပရိဘဝေ၊ ရာ။

တေသိ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော။ ဥရဂေါ၊ မြွေနဂါးသည်။ ဥစ္စာဝစေယံ၊ အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော။ ဝဇ္ဇေဟိ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်တို့ဖြင့်။ ဓရတိ၊ လှည့်လည်ကျက်စား၏။ သော၊ ထိုမြွေနဂါးသည်။ ဗာလံ၊ မလိမ္မာသော။ နရံ စ၊ လူယောက်ျားကို၎င်း။ နာရိံ စ၊ လူမိန်းမကို၎င်း။ ကေဒါ၊ တရံတခါ။ အာသန္တံ၊ မိမိအနီးသို့ကပ်ရောက်၍။ ခံသေ၊ ကိုက်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အတ္တနော၊ ခေါ။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ရက္ခံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုမြွေနဂါးကို။ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။

ပဟူတသက္ကံ၊ များသောလောင်စာရှိသော။ ဇာလိနံ၊ အလျှံရှိသော။ ကထဝတ္ထနိံ၊ မည်သက်သော သွားရာလမ်းရှိသော။ ပါဝကံ၊ မီးကို။ နရာ၊ သည်။ ဒဟရာတိ၊ ဟူ၍။ နာဝဇာနေယျ၊ ရာ။ န ပရိဘဝေ၊ ရာ။

သော ပါဝကော၊ ထိုမီးသည်။ ဥပါဒါနံ၊ မီးစာကို။ လဒ္ဓါ၊ ရသည်ရှိသော်။ မဟာ၊ ကြီးသည်။ ဟုတွာန၊ ပြစ်၍။ သော၊ ထိုမီးသည်။ ဗာလံ၊ သော။ နရော၊ ကိုင်း။ နာရိ၊ စားကိုင်း။ ကေဒါ၊ တံတခါ။ အာသဇ္ဇ၊ ရှံ။ ဥပေ၊ လောင်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ရက္ခံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုမီးကို။ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ရ၏။

ပါဝကော၊ လောင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သုတ်သင်တတ်သော။ ကဏ္ဍဝတ္ထနိ၊ မည်းနက်သော သွားရလမ်းရှိသော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ယံ ဝနံ၊ အကြင်တောကို။ ဥဟတိ၊ လောင်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတော၌။ ပါရောဟာ၊ မြက်သစ်ပင် စသည်တို့သည်။ အဟောရတ္တာနံ၊ နေ့ညှို့တို့၏။ အစွယေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ ဧယန္တိ၊ ပေါက်ရောက်တတ်ကုန်၏။

သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တေသော၊ သီလတည်းဟူသော တန်ခိုးဖြင့်။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်မထိမိမြင် နှိပ်စက်ပြစ်မှားခြင်းရှိသောသူကို။ ဥဟတိ၊ လောင်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ပုတ္တာ၊ ခုသားသမီးတို့သည်။ ဝင်း၊ မဆင်ဝါ၊ စားကျွေးကြက်ဝက် စသော သားကောင်တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ မပြစ်ကုန်။ ဒါယာဒါ၊ အမွေခံတို့သည်။ ခနံ၊ အမွေခွာကို။ န ဝိန္နုရေ၊ မရကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အနုပစ္စာ၊ သားသမီးမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဒါယာဒါ၊ အမွေခံမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တာလာဝတ္ထ၊ လည်ဆစ်ကျိုးသော ထန်းပင်ငုတ်နှင့်တူကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ပြစ်ကုန်၏။

တသ္မာ ဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ သမ္ပဏံ၊ ကောင်းစွာပြင်သော။ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဘုဇကမ္ပ၊ မြေကိုင်း။ ပါဝကဉ္စ၊ မီးကိုင်း။ ယသဿိနံ၊ များသော အခြံအရံရှိသော။ ခတ္တိယဉ္စ၊ မင်းကိုင်း။ သီလသမ္ပန္နံ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခုဉ္စ၊ ရဟန်းကိုင်း။ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ သမာစရေတိ၊ ကျင့်ရာ၏ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္ထေ၊ သော်။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပါပေစွ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စူ၊ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ နိက္ခန္တိတံ၊ မှောက်၍သားအပ်သောဝတ္ထုကို။ ဥက္ခန္တေယျ၊ သေယျထာပီ ဝါ၊ လွန်ရာသက်သက်သို့၎င်း။ ပဋိစ္စန္တံ၊ ပိုးလွမ်းအပ်သောဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျ၊ သေယျထာပီ ဝါ၊ ဖွင့်ရာသက်သက်သို့၎င်း။ မူဠဿ၊ ခရီးမှားသော သူအား။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အဘိက္ခေယျ၊ သေယျထာပီ ဝါ၊ ပြောကြားရာသက်သက်သို့၎င်း။ ‘စက္ခုပန္နော၊ မျက်စိအမြင်ရှိကုန်သောသူတို့သည်။ ဓူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ အက္ခန္တိတိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့’ ဟူ၍။ အန္ဓကာရေ၊ အမှိုက်တိုက်၌။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျ၊ သေယျထာပီ ဝါ၊ ညှိတုန်းသက်သို့၎င်း။ ဧဝ မေဝံ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမကသော အကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သောဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ လည်းလျောင်းရာ ဟူ၍။ ဂစ္စာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကို၎င်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာတော်ကို၎င်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ လည်းလျောင်းရာဟူ၍။ ဂစ္စာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အစ္စတရေ၊ ယနေ့မှစ၍။ (ဓာရေတုဉ္စဝေ၊) ပါ၊ ပေတံ၊ အသက်တို့ဖြင့် ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ (အမှာကို မ-၃-နိဿ၊ ၆၃ ပိုဒ်၅။) သရဏံ ဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုသော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ မံ၊ ကို။ ဓာရေတုတိ၊ မှတ်တော်မူပါလော့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၂-ပုရိသသုတ်

၁၁၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ပ။ ပထေနဒီကောသလော၊ သော။ ဓာတော၊ သည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ၊ ဓာ။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ပြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အဟိတာယ၊ စီးပွားမဲ့ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ အဗာသုဝိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာမနေခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ န ခေါ်တိ၊ ပြစ်ကုန်ပါသည်။” ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပုရိသဿ၊ ၏၊ တယော ခေါ်၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ သော်။ အဟိတာယ၊ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ အဗာသုဝိဟာရာယ၊ ငှါ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော တရားတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောဘော ခေါ်၊ လောဘဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒေါသော ခေါ်၊ဒေါသဟု ဆိုအပ်သော။ ဓမ္မော၊ သည်း။ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မောဟော ခေါ်၊ မောဟဆိုအပ်သော။ ဓမ္မော၊သည်။ပ။ ပုရိသဿ၊ ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ သော်။ အဟိတာယ၊ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ အဗာသုဝိဟာရာယ၊ ငှါ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တယော ခေါ်၊ ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်။ ပုရိသဿ၊ ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ သော်။ အဟိတာယ၊ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ အဗာသု ဝိဟာရာယ၊ ငှါ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ပ။ သတ္တာ၊ သည်—

(မဟာရာဇ၊ ကြီး။) လောဘော စ၊ လောဘသည်၎င်း။ ဒေါသော စ၊ ဒေါသသည်၎င်း။ မောဟော စ၊ မောဟသည်၎င်း။ အတ္တသမ္ဘူတာ၊ ကိုယ်တွင်း၌ ပြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမ္ပလံ၊ မိမိအသီးသည်။ တစသာဓု၊ အခွံလျှင်အနှစ်ရှိသော ဝါးပင် ကျုပ်ကို။ ဟိသတိ ဣ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့။ပါပ စေတသိ၊ မကောင်းသောစိတ်ရှိသော။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို။ ဟိသန္တိတိ၊ ညှဉ်းဆဲဖျက်ဆီးကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃-ဓရာမရဏသုတ်

၁၁၄။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒော ခေါ်၊ သော။ ပထေနဒီကောသလော၊ သော။ ဓာတော၊ သည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ၊ ဓာ။ ဇာတဿ၊ ပြစ်သောသူ၏။ ဓရာမရဏာ၊ ဆိုခြင်းသေခြင်းမှ။ အညတြ၊ ကင်းလွတ်၍။ အတ္ထိ၊ ခေါ်တိ၊ ရှိပါသလော” ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇာတဿ၊ ၏။ ဓရာမရဏာ၊ ဆိုခြင်းသေခြင်းမှ။ အညတြ၊ ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဓာ၊ ကြယ်ဝကုန်သော။ မဟာဒ္ဓနာ၊ များသော ဥစ္စာရှိကုန်သော။ မဟာဘောဂါ၊ များသော စည်းစိမ်ရှိကုန်သော။ ပဟူတဇာတ-ဓူပရဇော၊ များသောရွှေငွေရှိကုန်သော။ ပဟူတဝိတ္ထုပကရဏာ၊ များသောနှစ်သက်ဖွယ်ရာ အသုံးအဆောင်ရှိကုန်သော။ ပဟူတဓနဉ္ဇော၊ များသော ဥစ္စာစပါးရှိကုန်သော။ ယေပိ တေ ခတ္တိယမဟာသာလာ၊ ဩဠာ ခတ္တိယမဟာသာလတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏) ဇာတာနံ၊ ပြစ်ကုန်သော။ တေသမ္ပိ၊ ထိုခတ္တိယမဟာသာလတို့၏လည်း။ ဓရာမရဏာ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ နတ္ထိ၊

၁။ ဓရာမရဏတော ပုတ္တော နာမ အတ္ထိတံ ပုစ္ဆတိ။၄။

မရှိ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပ။ ယေပိ တေ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ အကြင်ဗြာဟ္မဏမဟာသာလတို့သည်
 လည်း။ ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပ။ ယေပိ တေ ဂဟပတိမဟာသာလာ၊ အကြင်ဂဟပတိမဟာသာလ
 တို့သည်လည်း။ ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အရဟန္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးပြီးကုန်သော။ ခိဏာသဝါ၊
 ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝေါလည်း ရှိကုန်သော။ ဝုသိတဝန္တာ၊ သုံးအပ်ပြီးသော မင်္ဂဟသော
 သံဃာင်းလည်း ရှိကုန်သော။ ကထကရဏိယာ၊ လေးပါးသော မင်္ဂတို့ဖြင့်ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စလည်း
 ရှိကုန်သော။ ဩဟိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာဝန်လည်းရှိကုန်သော။ အနုပ္ပတ္တသစ္စတ္တာ၊
 ဧကန်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော မိမိ၏အကျိုးလည်း ရှိကုန်သော။ ပရိက္ခိဏာဝ-
 သံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇနလည်း ရှိကုန်သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။
 အညာ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီးသေး။ ယေပိ တေ သိက္ခ၊ အကြင်
 ရဟန်းတို့သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေသမ္ပိ၊ ထိုရဟန်းတို့၏လည်း။ အယံ ကာယော၊
 ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ ဘေဒနဓမ္မော၊ ပျက်စီးတတ်သော သဘောရှိ၏။ နိက္ခေပနဓမ္မော၊ ပစ်ချ
 အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ။။ သတ္တာ၊ သည်—

(မဟာရာဇ၊ ကြီး။) သုစိတ္တာ၊ ရှေ့ဓဋ္ဌ အစရှိသည်ဖြင့် ကောင်းစွာ ဆန်းကြယ်ကုန်
 သော။ ရာဇရတ၊ မင်း၏ရတားတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇီရန္တိ၊ ဆွေးမြေ့ပျက်စီးကုန်၏။
 အတော၊ ထိုမှတပါး။ သရိရပ္ပိ၊ ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း။ ဝရံ၊ အမြဲခြင်းသို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။
 သတံ၊ အရိယာသုတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မော စ၊ နိဗ္ဗာန်တရားသည်ကာ။ ဇရံ၊ ဆွေး
 မြေ့ ပျက်စီးခြင်းသို့။ န ဥပေတိ၊ မရောက်။ သန္တော၊ သုတော်ကောင်းတို့သည်။ ဟေ၊
 စင်စစ်။ သမ္ပိ၊ သုတော်ကောင်းတို့နှင့်တကွ။ ပဝေယန္တိတိ၊ ပြောကြားကုန်၏။ ဟူသော။
 ယေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

၄-ပိယသုတ်

၁၁၅။ သာဝတ္ထိနိဂါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ခွံ။ နိသိန္ဒော ခေါ၊ သော။ ပဿနဒိက္ခောသဝော၊
 သော။ ရာဇော၊ သည်။ သာမန္တံ၊ ကို—သန္တေ၊ ရား။ ဣ၊ ဤအရပ်၌။ ရဟောဂဏဏ၊ ဆိတ်
 ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျက်။ ပဋိသလ္လိနဏ၊ တယောက်တည်းကမ်းအောင်းသော။ မဟံ၊ တပည့်
 တော်၏။ “ကေသံ၊ အသယ်သူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယော န ခေါ၊ ချစ်အပ်ပါသ
 နည်း။ ဧကသံ၊ အတယ်သူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အပ္ပိယော န ခေါတိ၊ မချစ်အပ်ပါ
 သနည်း” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ စေတသော ပရိဝိတဓမ္မော၊ စိတ်အကြံသည်။ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်ပြီးသန္တေ၊ ရား။ တဏှ မဟံ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ “ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ ခေါ၊
 အကြင်သူတို့သည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဒုစရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို။ ဓရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဝါစာယ၊
 နှုတ်ဖြင့်။ ဒုစရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို။ ဓရန္တိ၊ ကုန်၏။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဒုစရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို။ ဓရန္တိ၊
 ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်။ နော၊ ငါတို့သည်။
 အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယောတိ၊ ချစ်အပ်၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုဒုစရိုက်ကိုကျင့်
 သောသူတို့သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဝေယျံ၊ အကယ်၍မှလည်း ဆိုကုန်ရာ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင်ဆိုကုန်
 သော်လည်း။ ဧကသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်။ တံ၊ ထိုမချစ်ခြင်း
 သည်။ ကိဏ္ဍပေတု၊ အတယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ အပ္ပိယော၊
 မိမိကိုယ်ကို မချစ်သောသူသည်။ အပ္ပိယဏ၊ မချစ်အပ်သောသူ၏ အကျိုးငှါ။ ယံ၊ အကြင်

သုစိုက်အမှုကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏အကျိုးငှါ။ တံ၊ ထိုသုစိုက်အမှုကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကိုး။ ပိယော၊ မချစ်အပ်။

ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ စ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ သုစရိတ်ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို၊ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ မနာသ၊ စိတ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို၊ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကိုး။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။ နော၊ ငါတို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို၊ အပ္ပိယောတိ၊ မချစ်အပ်ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဝဒေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း ဆိုကုန်ရာ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင် ဆိုကုန်သော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကိုး။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။ တံ၊ ထိုချစ်ခြင်းသည်။ ကိဿမေတု၊ နည်း။ ယိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပိယော၊ မိမိကိုယ်ကိုချစ်သောသူသည်။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်သူ၏အကျိုးငှါ။ ယံ၊ အကြင်သူစိုက်အမှုကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏အကျိုးငှါ။ တံ၊ ထိုသုစိုက်အမှုကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကိုး။ ပိယောတိ၊ ချစ်အပ်၏” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသံတိ၊ ဖြစ်ပြီ ဟူသော။ တေ၊ ကို၊ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ ဝေ၊ မှန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်။ ဝေ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယိ၊ မှန်၏။ ပ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ ပိယော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။ ပ၊ သတ္တာ၊ သည်။

(မဟာရာဇ၊ ကြီး) အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်တို့။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်၏ ဟူ၍။ စေ ဟော၊ အကယ်၍ သိငြားအံ့။ နံ၊ ထိုမိမိကိုယ်ကိုး။ ပါပေန၊ မကောင်းမှုနှင့်။ န သံယုဇေ၊ မဟုတ်စေရာ။ ယိ၊ မှန်၏။ ဓုတ္တုဋ္ဌကာရိနာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသောသူသည်။ တံ သုခံ၊ ထိုချမ်းသာကို။ သုလတံ၊ ရထွက်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

အန္တကေန၊ သေမင်းသည်။ အဓိပနုဿ၊ နှိပ်စက်အပ်သော။ မာနသံ၊ လှည့်ဖြစ်သော။ သဝံ၊ ဘဝကို။ ဟေတော၊ စွန့်သော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ကိံ ယိ၊ အဘယ်သည်သာလျှင်။ သကံ၊ မိမိဥစ္စာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်ကိုသာလျှင်။ အာဒါယ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသနည်း။ ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်သည်သာလျှင်။ အနုပါယနိ၊ ဖဲ၍မသွားသော။ အာယာ ဣဝ၊ အရိပ်ကဲ့သို့။ အဿ၊ ထိုသူ၏ (နောက်သို့)။ အနဂံ၊ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။

ဣဓ၊ ဤလောက၌။ မစ္ဆော၊ သတ္တဝါသည်။ ယံ ပုညဉ္စ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို၎င်း။ ယံ ပါပဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းမှုကို၎င်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးတို့ကို။ ကုဋ္ဌတေ၊ ပြု၏။ တံ ယိ၊ ထိုကောင်းမှု မကောင်းမှု ကံနှစ်ပါးသည်သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ သကံ၊ မိမိဥစ္စာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုကောင်းမှု မကောင်းမှု ကံနှစ်ပါးကိုလျှင်။ အာဒါယ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အနုပါယနိ၊ ဖဲ၍မသွားသော။ အာယာ ဣဝ၊ အရိပ်ကဲ့သို့။ တဉ္စ၊ ထိုကံနှစ်ပါးသည်လျှင်။ အဿ၊ ထိုသူ၏ (နောက်သို့)။ အနဂံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော အစီးအပွါးကို။ နိစယံ၊ ဆည်းပူးသည့်ဖြစ်၍။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။ ပရလောကသ္မိံ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ ပါကိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာတို့သည်။ ဟောန္တိတိ၊ ကုန်၏။ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

၅-အတ္တရက္ခိတသုတ်

၁၁၆။ သာဝတ္ထိနိဝါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒော ခေါ၊ သော။ ပသေနပိကောသလော၊ ဝဲသာ။ ဗုဓာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ ၌။ ရဟောဂတဏ၊ လျက်။ ပဋိသန္ဓိနဏ၊ သော။ မယံ၊ ၏။ “ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ရက္ခိတော နုခေါ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သနည်း။ ကေသံ၊ တို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အရက္ခိတော နု ခေါတိ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သနည်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ သံ၊ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ တဿ မယံ၊ ၏။ “ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဗုဓရိတံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ တေသံ၊ တို့သူတို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ အရက္ခိတော၊ မစောင့်ရှောက်အပ်။ တေ၊ တို့သူတို့ကို။ ဟတ္ထိကာယော ဝါ၊ ဆင်အပေါင်းသည်လည်း။ ကိဉ္ဇာပိ ရက္ခေယျ၊ အကယ်၍ စောင့်ရှောက်ရာ၏။ အဿကာယော ဝါ၊ မြင်းအပေါင်းသည်လည်း။ ကိဉ္ဇာပိ ရက္ခေယျ၊ ရာ၏။ ရထကာယော ဝါ၊ ရထားအပေါင်းသည်လည်း။ ကိဉ္ဇာပိ ရက္ခေယျ၊ ရာ၏။ ပတ္တိကာယော ဝါ၊ ခြေသည်သူရဲအပေါင်းတို့သည်လည်း။ ကိဉ္ဇာပိ ရက္ခေယျ၊ ရာ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင်စောင့်ရှောက်ခြားသော်လည်း။ တေသံ၊ တို့သူတို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ အရက္ခိတော၊ အပ်။ တံ၊ ထိုမစောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ ကိဿယေတု၊ နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ သော ရက္ခာ၊ ဤဆင် မြင်း ရထား ခြေသည်ဟူသော အစောင့်အရှောက်သည်။ ဗာဟိရာ၊ အပြစ်သော အစောင့်အရှောက်မည်၏။ သော ရက္ခာ၊ ဤဆင် မြင်း ရထား ခြေသည်ဟူသော အစောင့်အရှောက်သည်။ န အဇ္ဈတ္တိကာ၊ ကိုယ်တိုင်း၌ဖြစ်သော အစောင့်အရှောက်မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ တို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ အရက္ခိတော၊ အပ်။

ကေမိ၊ ကုန်သော။ ယေ ခေါ၊ တို့သည်ကာ။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဗုဓရိတံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ တေသံ၊ တို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ ရက္ခိတော၊ အပ်၏။ တေ၊ တို့သူတို့ကို။ ဟတ္ထိကာယော၊ ဆင်အပေါင်းသည်။ ကိဉ္ဇာပိ နေဝ ရက္ခေယျ၊ အကယ်၍ မစောင့်ရှောက်ခြားသော။ ပ။ ပတ္တိကာယော၊ သည်။ ကိဉ္ဇာပိ န ရက္ခေယျ၊ အံ၊ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင် မစောင့်ရှောက်ခြားသော်လည်း။ တေသံ၊ တို့သူတို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ ရက္ခိတော၊ အပ်၏။ တံ၊ ထိုစောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ ကိဿယေတု၊ နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ သောရက္ခာ၊ ဤသုစရိကံအကျင့်ဟူသော အစောင့်အရှောက်သည်။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ ကိုယ်တိုင်း၌ဖြစ်သော အစောင့်အရှောက်မည်၏။ သောရက္ခာ၊ သည်။ န ဗာဟိရာ၊ အပြစ်သော အစောင့်အရှောက်မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေသံ၊ တို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ ရက္ခိတောတိ၊ အပ်၏။ ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိတိ၊ ဖြစ်ပြီဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ပ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေသံ၊ တို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ ရက္ခိတော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။ ပ။ သတ္တာ၊ သည်။ —

(မဟာရာဇ၊ ကြီး။) ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သံဝရော၊ စောင့်စဉ်းခြင်းသည်။ သာရ၊ ကောင်း၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ သံဝရော၊ သည်။ သာရ၊ ၏။ ပနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သံဝရော၊

သည်။ သာဓု၊ ခ်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ကမ္မပထမမြောက်သော အလုံးစုံသောအမှုတို့၌။ သံဝရော၊
သည်။ သာဓု၊ ခ်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ကာယစုစိုက် ဝစီစုစိုက် မနောစုစိုက် တို့၌။
သံဝတော၊ စောင့်စည်းသော။ လဇ္ဈိ၊ ဟိရိုသတ္တပွန်ပြည့်စုံသောသူကို။ ရက္ခိတောတိ၊
မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်သောသူဟူ၍။ ပဝုစ္ဆတိတိ၊ ဆိုအပ်၏”ဟူသော။ တေ၊ ကို။
အဝေါစ၊ ပြီ။

၆-အပ္ပကသုတ်

၁၁၇။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒော ခေါ၊ သော။ ပသေနဒိကောသလော၊
သော။ ဘုဒ္ဓော၊ သည်း။ သဂဝန္တံ၊ ကို—သန္တေ၊ ဘုဒ္ဓ၊ ဣဓ၊ ၌။ ရဟောဂတဿ၊ လျက်။ ပဋိသန္ဓိနဿ၊
သော။ မယု၊ ခ်။ “လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ယေ သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ဥဋ္ဌာရေ ဥဋ္ဌာရေ၊
မြတ်ကုန် မြတ်ကုန်သော။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို။ လဘိတွာ၊ ရကုန်၍။ န စေဝ မဇ္ဇန္တိ၊
ယစ်လည်း မယစ်ကုန်။ န စ ပမဇ္ဇန္တိ၊ မေလည်း မမေကုန်။ ကာမေသု၊ ကာမကုတ်တို့၌။ ဂေခံ၊
တပ်မက်ခြင်းသို့။ န စ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်လည်း မရောက်ကုန်။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ န စ ဝိပုဋ္ဌိပဇ္ဇန္တိ၊
စောက်ပြန်၍လည်း မကျင့်ကုန်။ တေ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပကော၊ နည်းကုန်၏။ အထ
ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ ယေ သတ္တာ၊ ထိုသည်။ ဥဋ္ဌာရေ ဥဋ္ဌာရေ၊ ကုန်သော။
ဘောဂေ၊ တို့ကို။ လဘိတွာ၊ ကုန်၍။ မဇ္ဇန္တိ စေဝ၊ ကုန်၏။ ပမဇ္ဇန္တိ စ၊ ကုန်၏။ ကာမေသု၊ တို့၌။
ဂေခံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ စ၊ ကုန်၏။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ ဝိပုဋ္ဌိပဇ္ဇန္တိ စ၊ ကုန်၏။ ဧထေဝ သတ္တာ၊
ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်။ ဗဟုတဓုတိ၊ အလွန်များကုန်၏”ဟူ၍။ ခေံ၊ သို့။ ဧတေသော
ပရိဝိတက္ကော၊ သည်း။ ဥဒပါဒိတိ၊ ပြီ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်း။ ခေံ၊ ခ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်း။ ခေံ၊ ခ်။ မဟာရာဇ၊
ကြီး။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ ပမာဗဟုတဓု၊ များကုန်၏။ ဣတိ၊ ခ်။ ပမာသတ္တာ၊ သည်—

မိဂါ၊ သမင်တို့သည်။ ဩဇ္ဈိတံ၊ တောင်အပ်သော။ ကုဋံ၊ ကျော့ကွင်းကို။ န ဗုဒ္ဓန္တိ ဣ၊
မသိကုန်သကဲ့သို့။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ကာမသောကေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ သာဓုတ္တာ၊
အလွန်တပ်မက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာမေသု၊ ကိလေသာကာမတို့၌။ ဂိဇ္ဈိ၊ မက်မောကုန်
သည်ဖြစ်၍။ မုစ္ဆိတာ၊ တွေဝေ မိန်းမောကုန်သည်ဖြစ်၍။ အတိသာရံ၊ မိမိလွန်ကျူးသော
အပြစ်ကို။ န ဗုဒ္ဓန္တိ၊ မသိကုန်။ အာသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ပစ္စာ၊ နောက်ကာလ၌။ ကလျကံ၊
ခါးစပ်သောအကျ၊ သည်း။ ဟောတိ၊ ခ်။ ပဟိ၊ မှန်၏။ အဿ၊ ထိုလွန်ကျူးသော
အပြစ်၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ပါပကောတိ၊ ယုတ်မာကြမ်းတမ်း၏”ဟူသော။ တေ၊
ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၇-အနုကရဏသုတ်

၁၁၈။ (ကေမန္တံ၊ စသည်ပေးမြဲ)။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ “သန္တေ၊ ဘုဒ္ဓ၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။
အနုကရဏေ၊ တရားဆုံးဖြတ်စီရင်ရာ တရားရုံး၌။ နိသိန္ဒော၊ နေသော။ အဟံ၊ တပည့်တော်
သည်။ အဓေ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော။ မဟာဒ္ဓနော၊ များသော ဥစ္စာရှိကုန်သော။ မဟာသောဂေ၊
များသော စည်းစိမ်ရှိကုန်သော။ ပဟုတဇာတဂ္ဂပရဇ္ဇတေ၊ များသော ရွှေငွေရှိကုန်သော။

၁။ သဗ္ဗနိတိ သုတ္တမာသာ(၃၆၈) အာစတိလိဂေသုတိဖြင့် ထိလိန်သဗ္ဗနာမ် တ သဗ္ဗကို အားပြီ။

ပဟူတဝိတ္ထုပကရဏေ၊ ဗျားသော နှစ်သက်ဖွယ်အဆောက်အဦ ချိကုန်သော။ ပဟူတနေဇေည၊ ဗျားသောဥစ္စာပေါးချိကုန်သော။ ခတ္တိယမဟာသာလေပိ၊ ခတ္တိယမဟာသာလတို့ကို၎င်း။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလေပိ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလတို့ကို၎င်း။ ဂဟပတိမဟာသာလေပိ၊ ဂဟပတိမဟာသာလတို့ကို၎င်း။ ကာမယေတု၊ ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကာမနိဒါနံ၊ ကာမဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ကာမာဓိကရဏံ၊ ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သမ္ပဇာနဗုဒ္ဓာ၊ သိလျက် ချွတ်ယွင်းသော စကားကို။ သာသန္တေ၊ ဆိုသည်တို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယံ၊ ၎င်း။ ဒါနံ၊ ယခုအခါ၌။ အဉ္ဇကရဏေန၊ တရားကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြင့်။ မေ၊ ငါအား။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ ဒါနံ၊ ၌။ အဉ္ဇကရဏေန၊ ဖြင့်။ ဘဒြမုခေါ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသူ ဝိဇ္ဇဗျာဘသည်။ ပညာယံသတိတိ၊ ထင်ရှားလတ္တံ့ ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိတိ၊ ပြီဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်။ ဝေ၊ ၎င်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဇာ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော။ ပဟူတနေဇေည၊ ဗျားသောဥစ္စာပေါးချိကုန်သော။ ယေပိ တေ ခတ္တိယမဟာသာလာ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေပိ တေ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေပိ တေ ဂဟပတိမဟာသာလာ၊ တို့သည်၎င်း။ ကာမယေတု၊ ကြောင့်။ ကာမနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ကာမာဓိကရဏံ၊ ကြောင့်။ သမ္ပဇာနဗုဒ္ဓာ၊ သိလျက် ချွတ်ယွင်းသော စကားကို။ သာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ တံ၊ ထိုသိလျက် ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုဆိုခြင်းသည်။ ဝိသုတ္တံ၊ ချွတ်မြင့်စွာသော နေညဉ်ပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ စီးပွားမဲ့ခြင်းငှါ။ ခုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ၎င်း။ ပ။ သတ္တံ၊ သည်—

မစ္ဆာ၊ ငါးတို့သည်။ ဩဂ္ဂိတံ၊ ဆောင်အပ်သော။ ခိပ္ပံ၊ မြူးကို။ န ဗုဒ္ဓန္တိ ဣဝ၊ မသိကုန်သကဲ့သို့။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ကာမသောဂေသု၊ ထို၌။ သာရတ္တာ၊ ၌။ ကာမေသု၊ ထို၌။ ဂိစ္စါ၊ ၌။ မုစ္ဆိတာ၊ ၌။ အတိသာရံ၊ ကို။ န ဗုဒ္ဓန္တိ၊ မသိကုန်။ အာသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ပစ္စာ၊ ၌။ ကလျာ၊ သည်။ ယောတိ၊ ၎င်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ အာယ၊ ၎င်း။ ဝိပါကော၊ သည်။ ပါပကောတိ၊ ၎င်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂမဇ္ဈိကာသုတ်

သဉ္စ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပသေနိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ မဇ္ဈိကာယ၊ မဇ္ဈိကာအမည်ရှိသော။ ဒေဝိယာ၊ မိစ္ဆာရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပရိပါသာဒဝရာဇတာ၊ မြတ်သောပြာသာဒထက်၌နေသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပသေနိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ မဇ္ဈိကံ၊ သော။ ဒေဝိံ၊ ကို။ “မဇ္ဈိကေ၊ မဇ္ဈိကာ၊ တေ၊ သင်အား။ အတ္တနာ၊ မိမိတက်။ ပိယတရော၊ အလွန်ချစ်အပ်သော။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ အတ္တိ န ခေါတိ၊ ရှိသလော”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အတ္တနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣယံ၊ သင်မင်းကြီးအား။ အတ္တနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ အတ္တိ ပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ မဇ္ဈိကေ၊ မဇ္ဈိကာ၊ မဟာရိ၊ ငါးအားသည်။ အတ္တနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

အထ ခေါ် ခွဲ။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်မှ။
 ဩရောဟိတော၊ သက်ဆင်း၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘကဝန္တံ၊ ကိုး။ “ဘန္တေ၊ ရား။ လူ၊
 ခွဲ။ အဟံ၊ သည်။ မလ္လိကာယ၊ သော။ ဒေဝိယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပရိပါသာဝရဂတော၊
 လျက်။ မလ္လိကံ ဒေဝိံ၊ မလ္လိကာမိဖုရားကို။ ‘မလ္လိကော၊ မလ္လိကာ။ တေ၊ အား။ အတ္တနာ၊ ထက်။
 ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ အတ္တိ န ခေါဟိ၊ ရှိသလော’ဟူသော။
 တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ မလ္လိကာဒေဝိံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။
 ‘မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မေ၊ အား။ အတ္တနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊
 သည်။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုယံ၊ အရှင်မင်းကြီးအား။
 အတ္တနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ အတ္တိပနာတိ၊ ရှိသလော’
 ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ မလ္လိကံ
 ဒေဝိံ၊ ကို။ ‘မလ္လိကော၊ မလ္လိကာ။ မယုဗ္ဗိ၊ ငါအားလည်း။ အတ္တနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊
 သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ နတ္ထိ ခေါဟိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း’ ဟူသော။ တေ
 ကို။ အဝေါစန္တိ၊ ဆိုပြီ’ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ခွဲ။ ဘကဝါ၊ သည်။ တေမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝိဒိတော၊ သိတော်မူ၍။ တာယံ
 ဝေလောယံ၊ ထိုအခါ၌—

“သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒိဿ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သို့။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။
 အနုပရိဂမ္မ၊ အဖန်ဖန် ထက်ဝန်းကျင်သွား၍။ ကုစိ၊ တစ်ခုတခုသော အရပ်၌။ အတ္တနာ၊
 မိမိထက်။ ပိယတရံ၊ အထူးသဖြင့် ချစ်အပ်သူကို။ နေဝအဇ္ဈဂါ၊ မရနိုင်။ ဝေံ၊ ဤ
 တယောက်သောသူ၏ မိမိကိုယ်ကိုချစ်အပ်သည်နှင့်အတူ။ ပရေသံ၊ မိမိမှတပါးကုန်သော။
 ပုထု၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အတ္တကာမော၊ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသောသူသည်။ ပရံ၊
 သူတပါးကို။ န ဟိ‘သေတိ၊ မညဉ်ဆဲရာ’ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊
 ရွတ်တော်မူပြီ။

၉-ယညသုတ်

၁၂၀။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ခွဲ။ ရညော ပသေနဒိသ
 ကောသလဿ၊ သည်။ မဟာယညော၊ ကြီးစွာသောယဉ်ကို။ ပဗ္ဗုပဋိတော၊ ရှေး၍ စီရင်အပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ပဉ္စ စ ဥသတသတိနိ၊ ငါးရာသော နွားလားဥသတတို့ကို၎င်း။ ပဉ္စ စ ဝစ္ဆတရ-
 သတနိ၊ ငါးရာသော နွားငယ်တို့ကို၎င်း။ ပဉ္စ စ ဝစ္ဆတရိသတနိ၊ ငါးရာသော နွားမငယ်
 တို့ကို၎င်း။ ပဉ္စ စ အသေတနိ၊ ငါးရာသော ဆိတ်တို့ကို၎င်း။ ပဉ္စ စ ဥရဗ္ဗသတနိ၊ ငါးရာ
 သော သိုးတို့ကို၎င်း။ ယညတ္တာယ၊ ယဉ်အကျိုးငှါ။ တုဏ္ဏပနီတာနိ၊ ယဉ်တိုင်သို့ ကပ်ဆောင်
 အပ်ကုန်သည်။ ဝါ-ယဉ်တိုင်၌ ချည်ပွဲအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုမင်းကြီး၏။
 ဒါသာတိဝါ၊ ကျွန်အစေအပါးဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မကာရာတိ ဝါ၊ အမှုလုပ်ဟု
 ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေပိ တေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရိုက်ကုန်၏။ ယေပိ၊
 ထိုသူတို့သည်လည်း။ ဒဏ္ဍတဋ္ဌိတာ၊ ဒဏ်မှလန်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘယတဋ္ဌိတာ၊ ဘေးမှလန်ကုန်

သည် ဖြစ်၍၊ အသုမုခါ၊ မျက်ရည်ပြည့်သော မျက်နှာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခုဒ္ဒမာနာ၊ ခိုကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပရိကမ္မာနိ၊ ယင်းအစီအရင်တို့ကို။ ကဗေဇ္ဇိ၊ ပြုကြရကုန်၏။

အထ ခေါ၊ ဌ။ သံဗ္ဗဟုလော၊ ကုန်သော။ သိက္ခ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗကုသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ဆင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသီသု၊ ဝင်ကုန်ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတွာ၊ ၍။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းခံပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲခွဲကုန်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဟေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမံတွာ၊ ၍။ သဂဝန္တံ ကိ၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒီသု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီန္တာ ခေါ၊ နေကုန်ပြီးသော။ တေ သိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သဂဝန္တံ ကိ၊ “ဘေန္တံ၊ ထူး၊ ဣ၊ ၌။ ပ။ ပရိကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ကဗေဇ္ဇိတိ၊ ပြုကြရကုန်၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ တို့။ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ သဂဝါ၊ သည်။ တေမတ္တံ၊ ကိ၊ ဝိစိတွာ၊ ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ၌။—

“အာသမေခံ၊ မြင်းကို သတ်ရာယင်၎င်း။ ပုရိသမေခံ၊ ယောက်ျားကို သတ်ရာယင်၎င်း။ သမ္မာပါသံ၊ ထမ်းပိုးကျဉ်းကို ပစ်ချရာယင်၎င်း။ ဝါဇပေယံ၊ ထောပတ်ကို သောက်ရာ ယင်၎င်း။ နိရုဇ္ဈံ၊ တံခါးမပိတ်ရာဖြစ်သော ယင်၎င်း။ မဟာရမ္ဘာ၊ များသောကိစ္စ ရှိကုန်သော။ တေ မဟာယညာ၊ ထိုယင်ကြီးငါးမျိုးတို့သည်။ မဟပူလော၊ များသော အကျိုးရှိကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မပြစ်ကုန်။

ယတ္ထ၊ အကြပ်ယင်ကြီးငါးမျိုး၌။ အဇေဋ္ဌကာ စ၊ ဆိတ်သိုးတို့ကို၎င်း။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာကုန်သော။ ဂါဝေါ စ၊ နွားတို့တို့၎င်း။ ဟညဓရ၊ သတ်အပ် ကုန်၏။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်သော။ မဟေသိနော၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ တံ ယညံ၊ ထိုယင်ကြီးငါးမျိုးသို့။ န ဥပယန္တိ၊ မကပ်ရောက် ကြကုန်။

ယေ စ ယညာ၊ အကြင်နိစ္စဘတ်ဆွမ်းစသော အလှူတို့သည်။ နိဗ္ဗာရမ္ဘာ၊ ကိစ္စနည်း ကုန်၏။ အနုကုလံ၊ အိမ်တိုင်း၌။ ဝါ-မျိုးရိုးစဉ်ဆက်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ယဇ္ဇန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအနုကုလယင်၌။ အဇေဋ္ဌကာ စ၊ တို့ကို၎င်း။ ဝိဝိဓာ၊ ကုန်သော။ ဂါဝေါ စ၊ တို့ကို၎င်း။ န ဟညဓရ၊ မသတ်အပ်ကုန်။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ကုန်သော။ မဟေသိနော၊ တို့သည်။ တေ မဟာယညံ၊ ဤအနုကုလယင်သို့။ ဥပယန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။

မေဓာဝိ၊ ပညာရှိသည်။ တေ၊ ဤနိစ္စဘတ်ဆွမ်းအလှူ စသော အနုကုလယင်ကို။ ယဇေထ၊ ပူဇော်ရာ၏။ ဧသေ ယညော၊ ဤအနုကုလယင်သည်။ မဟပူလော၊ များသော အကျိုးရှိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တေ၊ ဤအနုကုလယင်ကို။ ယဇမာနသာ၊ ပူဇော်သောသူအား။ သေဗေယျာ၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ ပါပိယော၊ ဖုတ်မာသည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ယညော စ၊ ယင်သည်လည်း။ ဝိပုလော၊ ပြန်ပြောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝတာ စ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ ပသီဇန္တိတိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူပြီ။

၁၀-ဗန္ဓနသုတ်

၁၂၁။ တေန ခေါ ယန သမယေန၊ နှံ။ ရဿာ ပသေနဗိနာ ကောသလေန၊ သည်။ မဟာဇန ကာယော၊ များစွာသော လူအပေါင်းကို။ ဗန္ဓာပိတော၊ နောင်ပွဲစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့ကို။ ရဇ္ဇဟိ၊ ကြီးတို့ဖြင့်။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့ကို။ အနုဟိ၊ ထိတ်တိုးတို့ဖြင့်။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့ကို။ သင်္ခလိကာဟိ၊ သံခြေကျဉ်းတို့ဖြင့်။ (ဗန္ဓာပိတော၊ နောင်ပွဲစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။)

အထ ခေါ၊ နှံ။ သမ္ပဟုလသ၊ ကုန်သောသိက္ခ၊ တို့သည်။ ပဗ္ဗဏသမယံ၊ နှံ။ နိဝါသေတွာ၊ နှံ။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ နှံ။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ပိတ္တာယ၊ ငှါ။ ပဝိသိံသု၊ ကုန်ပြီး သာဝတ္ထိယံ၊ နှံ။ ပိတ္တာယ၊ ငှါ။ စရိတွာ၊ နှံ။ ပစ္စာသတ္ထိ၊ နှံ။ ပိတ္တပါတပဋိက္ကန္တာ၊ ဖြစ်၍။ ယေန၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခေါ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံပိ သု၊ ကုန်ပြီး ဥပသကံပိတွာ၊ နှံ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ နှံ။ ကေမန္တံ၊ နှံ။ နိသိစိံသု၊ ကုန်ပြီး ကေမန္တံ၊ နှံ။ နိသိနာ ခေါ၊ နေကုန်ပြီးသော၊ တေ သိက္ခ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ နှံ။ ရဿာ ပသေနဗိနာ ကောသလေန၊ သည်။ မဟာဇနကာယော၊ ကို။ ဗန္ဓာပိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့ကို။ ရဇ္ဇဟိ၊ ကြီးတို့ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ ဟူသော၊ တော၊ ကို။ အပေါ်စုံ၊ ကုန်၏။

၉၅

အထ ခေါ၊ နှံ။ သဂဝါ၊ သည်။ တေမတ္တံ၊ ကို။ ဝိဒိတွာ၊ နှံ။ တာယံ ဝေတာယံ၊ နှံ။—
“အဟသံ၊ သံပြင်ပြုအပ်သော၊ ဒါရဇံ၊ သစ်သားမှ ဖြစ်သော၊ ဗ္ဗဇ္ဇေ၊ ပြတ်ပြတ်ဖြင့် ပြုအပ်သော၊ ယံ၊ အကြင် အနှောင်အဖွဲ့သည်။ (အတ္ထိ၊ ခေါ။) တံ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဝဋ္ဌံ၊ ပြိုမြဲသော၊ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍။ ဇီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ န၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ မထိက္ခုလေသု စ၊ ပတ္တမြားနားသောင်းတို့၌၎င်း။ ပုတ္တေသု စ၊ သားသမီးတို့၌၎င်း။ ဒါဝရသု စ၊ မဟားတို့၌၎င်း။ သာရတ္ထရတ္တာ၊ အလွန်အမင်းတပ်နှစ်သက်သော၊ ဟာ အပေက္ခာ၊ အကြင်ငဲ့ကွက်ခြင်း အနှောင်အဖွဲ့သည်။ အတ္ထိ၊ ခေါ။

ဩဟာရိနံ၊ အပါယ်လေးပါးသို့ဆောင်တတ်သော၊ သိထိလံ၊ လျော့သော အခြင်းအရာ ရှိသော။ ဗုပ္ပမုဉ္ဇံ၊ ဖြည့်နိုင်ခဲ့သော၊ ဧတံ ဗန္ဓနံ၊ ဤ ငဲ့ကွက်ခြင်း အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဝဋ္ဌံ၊ ပြိုမြဲသော၊ ဗန္ဓနံ၊ ဟူ၍။ ဇီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဧတံ၊ ထိုအနှောင် အဖွဲ့ကိုလည်း။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်ကုန်၍။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ ယောယ၊ ပယ်၍။ အနုပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဗ္ဗဇ္ဇတိ၊ ရဟန်းသောင်သို့ ဝင်ရောက်ကုန်၏” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ပဌမဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏။ ဥဇ္ဈါနံ၊ ဥဇ္ဈါန်းကား—
ဧဟဓော၊ ဧဟရသုတ်။ ပုရိသော၊ ပုရိသသုတ်။ ဇရာ၊ ဇရာမရဏသုတ်။ ဝိယံ၊ ပိယသုတ်။ အတ္တာနုရက္ခိတော၊ အတ္တရက္ခိတသုတ်။ အပ္ပကာ၊ အပ္ပကသုတ်။ အဉ္ဇကရဏံ၊ အဉ္ဇကရဏသုတ်။ မဇ္ဈိကာ၊ မဇ္ဈိကာသုတ်။ ယညဗန္ဓနံ၊ ယညသုတ် ဗန္ဓနသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်ဆိုတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-သတ္တဇဋီလသုတ်

၁၂၂။ ကေ၊ သော၊ သမယံ၊ နှံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ နှံ၊ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံ
 ကျောင်း၌။ ဖိဝါရမာတုပါသာဒေ၊ ဖိဝါရသုဋ္ဌေး၏ အမိအရာ၌တည်သော ဝိသာခါ၏ ပြာသာဒ်
 ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ နှံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာယနသမယံ၊
 ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ မှ။ ဝုတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ ဗဟိဝါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမှတ်ပြင်ပ၌။
 နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ နှံ၊ ဗုဒ္ဓပဿနာဒိကောသလော၊
 သည်။ ယေန၊ နှံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။
 သဂစ္ဆံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ နှံ၊ နိသိမိ၊ ထိုင်နေပြီ။

တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ နှံ၊ ပဋ္ဌကမ္မန္တနဓလောမာ၊ ရှည်သော လက်ကထိပေး ရှည်သော
 ခြေသည်း လက်သည်း ရှည်သောအပေး၍ကုန်သော။ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ဇဋီလာ စ၊
 ဆံကုန်ထုံးသော တိတ္ထိတို့သည်၎င်း။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ နိဂဏ္ဌာ စ၊ တက္ကဒွန်းတို့သည်၎င်း။ သတ္တ၊
 ကုန်သော။ အဓေလကော စ၊ အဝတ်မဝတ်သော တိတ္ထိတို့သည်၎င်း။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ကေသာဋ္ဌ-
 ကာ စ၊ တထည်သော အဝတ်ကိုဝတ်သော တိတ္ထိတို့သည်၎င်း။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော စ၊
 ပရိဝိုဏ်တို့သည်၎င်း။ ခါရိဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ရသေ့ဘက္ကကို။ အာခါယ၊ ယှဉ်။
 ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဇ္ဇေရ၊ မနီးမဝေး၌။ အတိက္ကမန္တိ၊ ကျော်လွန်သွားကုန်၏။ အထ ခေါ၊
 နှံ၊ ဗုဒ္ဓာ ပဿနာဒိကောသလော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဧကံသံ၊ ပရံ၊ တ-
 သက်၌။ ဥတ္တရာသဂံ၊ စုလျား ပုဆိုး ဓမ္မယ်တင်သည်ကို။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ ဧကိတောဗဟုဗ္ဗလံ၊
 လက်ချီပုဆစ်စူးဝန်းကို။ ပထဝိယံ၊ ခြေ၌။ နိယန္တော၊ စောက်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ တေ
 သတ္တဇဋီလာ စ၊ ထိုခုနစ်ယောက်သော ဇဋီလတို့သည်၎င်း။ တေ သတ္တနိဂဏ္ဌာ စ၊ ထိုခုနစ်ယောက်
 သော နိဂဏ္ဌတို့သည်၎င်း။ တေ သတ္တအဓေလကော စ၊ ထိုခုနစ်ယောက်သော အဓေလကတို့သည်
 ၎င်း။ တေ သတ္တကေသာဋ္ဌကာ စ၊ ထိုခုနစ်ယောက်သော ကေသာဋ္ဌကတို့သည်၎င်း။ တေ သတ္တ
 ပရိဗ္ဗာဇကော စ၊ ထိုခုနစ်ယောက်သော ပရိဝိုဏ်တို့သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ချီကုန်၏။) တေန၊ သို့။
 အဉ္စလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ညှတ်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 ပဿနာဒိကောသလော၊ သော။ ဗုဒ္ဓာ၊ မင်းတည်း။ ပ။ ဘန္တေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ပဿနာဒိ-
 ကောသလော၊ သော။ ဗုဒ္ဓာတိ၊ တည်း” ဟူ၍။ တိက္ကတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ နာမံ၊ အမည်ကို။
 သာဝေတိ၊ ကြားသိစေ၏။

အထခေါ၊ နှံ၊ ဗုဒ္ဓာ ပဿနာဒိကောသလော၊ သည်။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ တေသု
 ဇဋီလေသု စ၊ ထိုဇဋီလတို့သည်၎င်း။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ တေသု နိဂဏ္ဌေသု စ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့
 သည်၎င်း။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ တေသု အဓေလကေသု စ၊ ထိုအဓေလကတို့သည်၎င်း။ သတ္တသု၊
 ကုန်သော။ တေသု ကေသာဋ္ဌကေသုစ၊ ထိုကေသာဋ္ဌကတို့သည်၎င်း။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ တေသု
 ပရိဗ္ဗာဇကေသုစ၊ ထိုပရိဗ္ဗာဇကတို့သည်၎င်း။ အဝိဇ္ဇေရန္တေသု၊ ဖဲသွား၍ မကြာမြင့်ကုန်မီ။ ယေန၊
 နှံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ပ။ သဂစ္ဆံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဗုဒ္ဓာ။ လောကေ၊ နှံ၊ အရဟန္တော၊
 ရဟန္တာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အရဟတ္တမဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့။ သမာပန္နာ ဝါ၊ ရောက်သည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ တေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (ဘန္တိ၊ ချီကုန်၏။) တေ၊ ထိုဇဋီလ အစရှိသော

ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ဘွဲ့။ အညတရာတိ၊ အပါအဝင် ဖြစ်ပါကုန်၏”ဟူသော။
 တေ၊ ကို၊ အဝေါ၊ ငြိ၊ မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ ဂီဟိနာ၊ လူဖြစ်သော၊ ကာမတောဂိနာ၊ ကာမဂုဏ်ကို
 ခံစားလေ့ရှိသော၊ ပုတ္တသမ္မာဓေယန၊ သားသမီးထို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသောနေရာ၌၊ အဇ္ဈာ-
 ဝသန္တေန၊ နေသော၊ ကာသိကစန္ဒန၊ ကာသိကတိုင်းထွက် စန္ဒကူးကို၊ ပစ္စနသောန္တေန၊ သုံးဆောင်
 သော၊ မာလာကန္တဝိလေပန၊ ပန်း နွဲ့သာ နွဲ့သာပျောင်းကို၊ ဓာရယန္တေန၊ ပန်ဆင်လိမ်းကျသော၊
 ဇာတဗ္ဗပရတံ၊ ရွှေငွေကို၊ သာဒိယန္တေန၊ သာယာသော၊ တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ “ဣမေ၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အရဟန္တာဝါ၊ ရဟန္တာမူလည်း ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
 အရဟန္တမဂ္ဂ၊ အရဟန္တမဂ်သို့၊ သမာပန္နာဝါတိ၊ ရောက်မှလည်း ရောက်ကုန်၏”ဟူသော။ တေ၊
 ဤအရာကို၊ ဒုတေနံ ခေါ၊ သိနိုင်ခဲ့သည်သာတည်း။

မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ သီလံ၊ သီလကို၊ သံဝါသေန ခေါ၊ အတူတကွနေသဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
 တဉ္စ ခေါ၊ ထိုသီလကိုလည်း၊ ဒီဓေန၊ ရှည်သော၊ အဇ္ဈနာ၊ ကာလဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
 ဣတ္ထရံ၊ ထိုသောကာလဖြင့်၊ န ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်၊ မနသိကရေတာ၊ နှလုံးသွင်းသောသူသည်။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏၊ အမနသိကရေတာ၊ နှလုံးမသွင်းသောသူသည်။ နော ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်။
 ပညဝတာ၊ ပညာရှိသောသူသည်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏၊ ခုပ္ပညေန၊ ပညာမရှိသောသူသည်။ နော
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၊ မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ သော စေယံ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သံဝေါဟာရေန ခေါ၊
 ပြောဆိုအပ်သော စကားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏၊ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊ ပ။
 မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ အာပဇာသ ခေါ၊ ဘေးရန်တို့သည်။ (ဥပ္ပနာသ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သည်ရှိသော်။)
 ထာမော၊ ဉာဏ်စွမ်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏၊ သော စ ခေါ၊ ထိုဉာဏ်စွမ်းကိုလည်း၊ ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး၊
 ပညာ၊ ပညာကို၊ သာကစ္ဆာယ ခေါ၊ ဆွေးနွေးခြင်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏၊ သာစခေါ၊ ထိုပညာ
 ကိုလည်း၊ ပ။ ခုပ္ပညေန၊ ပညာမရှိသောသူသည်။ နော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်။ ဣထိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။

သန္တေ၊ ဘုရား၊ အစ္စမိယံ၊ စူး၊ သန္တေ၊ ဘုရား၊ အပ္ပုတံ၊ စူး၊ မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ ပ။ နော ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ၊
 အပ်ဟူသော စကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယာဝ၊ အလွန်သာလျှင်။ သုသာသတံ၊
 ကောင်းစွာ မိန့်တော်မူအပ်၏။

သန္တေ၊ ဘုရား၊ မမ၊ တပည့်တော်၏။ ပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောက်ျား ဖြစ်ကုန်သော၊ ဩရေကော၊
 လျှိုဝှက် လှည့်လည်ကုန်သော။ ဇေတ စရာ၊ ထိုသူလျှိုတို့သည်။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို၊ ဩရေတော၊
 စုံစမ်းဆင်ခြင်၍၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုသူလျှိုတို့သည်။ ပဌမံ၊ ဇွေးဦးစွာ၊ ဩစိတ္ထံ၊ စုံစမ်း
 အပ်ပြီးသည်ကို၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ၊ ဩသာပယံသာမံ၊ ပြီးဆုံးလေအံ့။
 သန္တေ၊ ဘုရား၊ ဣဒါနိ၊ ဌံ၊ တေ၊ ထိုသူလျှိုတို့သည်။ တံ ရဇောလ္လံ၊ ထိုကိုယ်၌ကပ်သော မြူအညစ်
 အကြေးကို၊ ပဝ၊ ဖောတော၊ မျှောကုန်၍၊ သနာတာ၊ ကောင်းစွာရေချိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဝိ-
 လိတ္တာ၊ ကောင်းစွာလိမ်းကျံပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကပ္ပိတကေသမဿ၊ ပြုပြင်အပ်ပြီးသော ဆံ
 မုတ်ဆိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဩဒါတဝတ္ထာ၊ ပြုစင်သောအဝတ်ပုခိုးကို ဝတ်ကုန်လျက်၊ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ သမပ္ပိတာ၊ ကုံလုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမဂီ-
 ဘူတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိစာရေထန္တိ၊ တင့်တယ်စွယ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣထိ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ဌံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမတ္ထံ၊ ကို၊ ဝိစိတ္တာ၊ ၍၊ တာယံ ဝေဇာယံ၊ ဌံ—

“ဝဏ္ဏဉ္စောန၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်မျှဖြင့်။ နုရော၊ လူသည်။ သုဇာနော၊ သိလွယ်သည်။ န ဟောတိ၊ မပြန်။ ဣတ္ထရဇာသနန၊ ဧကသေတ္တုပြင်တောကောမျှဖြင့်။ န ဝိဿာဓေ၊ အကျွမ်းမဝင်ရာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အသညတာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးလုံးကို မစောင့်စည်းသောသူတို့သည်။ သုသညတာနံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးလုံးကို စောင့်စည်းကုန်သော အရှင်တို့၏။ ဝိယဉ္စနော၊ ပရိက္ခရာဘဏ္ဍာ အဝတ်အကော အမှတ်အသားဖြင့်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလောကသို့။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်သွားလာကုန်၏။

လောကေ၊ ဌံ။ ပရိဝါရဆန္ဒာ၊ သူပြတ်တို့၏ အဝတ်အကောဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သောသူတို့သည်။ ပတိဝူပကော၊ ရွှေနားသောင်းတုပြင်သော။ မတ္တိကာကုဏ္ဍလော၊ ဣဝ၊ ပြေနားသောင်းကဲ့သို့၎င်း။ သုဝဏ္ဏဆန္ဒော၊ ရွှေဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဝါ-ရွှေရည်စိမ်သော။ လောဟဓမ္မာသောဝ၊ ပဲဝက်မျှထိုက်သော ကြေးလက်ကောက်သည်ကဲ့သို့၎င်း။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ အသုဇ္ဈိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟိ၊ အပဉ္စံ။ သောဘမာနာ၊ တင့်တယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ စရန္တိတိ၊ သွားလာကုန်၏ ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ထိုကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၂-ပဉ္စမဇာသုတ်

၁၂၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ဌံ။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာနံ၊ ကုံလုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သပင်္ကီသုတာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရယမာနာနံ၊ စမွယ်ကုန်သော။ ပသေနဒီပဓုဝါနံ၊ ပသေနဒီအမွှေးခံ့ကုန်သော။ ပဉ္စနံ၊ ငါးယောက်ကုန်သော။ ရာဇနံ၊ မင်းတို့၏။ “ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့တွင်။ ကိံ၊ အဘယ်သည်။ အဂ္ဂံ န ခေါတိ၊ မြတ်သနည်း” ဟူသော။ အယံ အန္တရကထာ၊ ဤအကြား၌ ဖြစ်သော အခြားကောသညံ။ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ထဏှ၊ ထို ငါးယောက်သော မင်းတို့တွင်။ ဧကဓမ္မ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ “ကာမာနံ၊ တို့တွင်။ ဝူပါ၊ ဝူပါခုံတို့သည်။ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ပ၊ သမ္ပါ၊ သမ္ပါခုံတို့သည်။ ပ၊ ဂန္ဓာ၊ ဂန္ဓာခုံတို့သည်။ ပ၊ ရဿာ၊ ရဿာခုံတို့သည်။ ပ၊ ဧဝာဓ္မာ၊ ဧဝာဓ္မာခုံတို့သည်။ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ယထော ခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဧထ ရာဇာနော၊ ထိုမင်းတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သညာပေတံ၊ သိရှိနားလည်ခြင်းငှါ။ နာသတိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ ရာဇာပသေနဒီကောသလော၊ သည်။ တေ ရာဇာနော၊ ထိုမင်းတို့ကို။ “မာရိသာ၊ အချင်းတို့။ အာယာမ၊ လာ သွားကြကုန်ဆံ့။ ယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကမိဏာမ၊ ကပ်ကုန်ဆံ့။ ဥပသကမိတု၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပရိပုစ္ဆိသာမ၊ မေးလျှောက်ကုန်ဆံ့။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရိဿတိ၊ ပြေကြားတော်မူလတ္တံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေဏာမာဟိ၊ မှတ်ကုန်ဆံ့” ဟူသော။ ဧဝံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီး။ မာရိသာ၊ အချင်းတို့။ ဧဝံ၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဧထ ရာဇာနော၊ ထိုမင်းတို့သည်။ ဓညာပသေနဒီကောသလဿ၊ ၏ (ကော၊) ကို။ ပစ္စသောသံ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ ပသေနဒိပမုခါ၊ ပသေနဒိအမ္မဒိကုန်သော။ တေ ပဉ္စရာဇာနော၊ တို့သည်။
 ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခေါ။) ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဌ။ ပ။
 ဘန္တေ၊ ရား။ ကာမာနံ၊ တို့တူင်။ ကိ၊ သည်။ အဂ္ဂံ န ခေါတိ၊ နည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။
 အဝေါဓ၊ ပြီ။

“မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေသု၊ တို့တူင်။ မနာပပရိယန္တံ ခေါ၊ နှစ်သက်
 ခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသော ကာမဂုဏ်ကို။ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏” ဟူ၍။ အာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေါပိ၊
 ခေါ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကေစဿ၊ အချို့သောသူ၏။ တေဝ ဂ္ဂပါ၊ ထိုဂ္ဂပါရုံတို့သည်ပင်လျှင်။
 မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပိုးစေတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ပြစ်ကုန်၏။ ကေစဿ၊ ခေါ။ တေဝ ဂ္ဂပါ၊
 တို့သည်ပင်။ အမနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကိုမပိုးစေတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ပြစ်ကုန်၏။ ယော၊
 အကြင်သူသည်။ ယေဟိ၊ ဂ္ဂပေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်။ ပရိပုတ္တ-
 သက်ပေါ၊ ပြည့်စုံသောအခြေရှိသည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ သော၊ ထိုသူသည်။ တေဟိ ဂ္ဂပေဟိ၊ တို့ထက်။
 အညံ၊ တပါးသော။ ဥတ္တရိတရံ ဝါ၊ အထူးသဖြင့် လွန်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရံ ဝါ၊
 အထူးသဖြင့် မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဂ္ဂံ၊ ကို။ န ပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ။ တဿ၊ ထိုသူ၏။
 တေ ဂ္ဂပါ၊ တို့သည်။ ပရမာ၊ မြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ခေါ။ တေ ဂ္ဂပါ၊ တို့
 သည်။ အနတ္တရာ၊ အတုမရှိမြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကေစဿ၊
 ခေါ။ တေဝ ဗောဠဗ္ဗာ၊ ထိုဗောဠဗ္ဗာရုံတို့သည်ပင်။ မနာပါ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစဿ၊
 ခေါ။ တေဝ ဗောဠဗ္ဗာ၊ တို့သည်ပင်။ မနာပါ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယော၊ သည်။
 ယေဟိ ဓ ဗောဠဗ္ဗေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အတ္တမနော၊ သည်။ ပရိပုတ္တသက်ပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။
 သော၊ သည်။ တေဟိ ဗောဠဗ္ဗေဟိ၊ တို့ထက်။ အညံ၊ သော။ ဥတ္တရိတရံ ဝါ၊ သော။ ပဏိတတရံ
 ဝါ၊ သော။ ဗောဠဗ္ဗံ၊ ကို။ န ပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ။ တဿ၊ ခေါ။ တေ ဗောဠဗ္ဗာ၊ တို့သည်။
 ပရမာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ အနတ္တရာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ စန္ဒနင်္ဂလိကော၊ စန္ဒနင်္ဂလိကမည်သော။ ဥပါသကော၊
 ဥပါသကာသည်။ တဿ ပရိသာယံ၊ ထိုပရိသာတ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ အထ
 ခေါ၊ ဌ။ စန္ဒနင်္ဂလိကော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။
 ကေသံ၊ ပရိုးတဘက်၌။ ဥတ္တရသင်္ဂ၊ စုလျားပုဆိုး မွယ်တင်သည်ကို။ ကရိတု၊ ပြု၍။ ယေန၊ ဌ။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခေါ။) တေန၊ သို့။ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတာ၊ ညှတ်၍။
 ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မ၊ တပည့်တော်၏ ဉာတ်၌။ ပရိဘာတိ၊ ထင်ပါ၏။
 သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မ၊ ဌ။ ပရိဘာတိတိ၊ ခေါ” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါဓ၊ ပြီ။
 “စန္ဒနင်္ဂလိက၊ စန္ဒနင်္ဂလိက။ တံ၊ သင်၏ဉာတ်၌။ ပရိဘာတုတိ၊ ထင်လော့” ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါဓ၊ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ဌ။ စန္ဒနင်္ဂလိကော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ခေါ။ သမ္မုခါ၊ ဌ—
 “သုဂန္တံ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိသော။ ကောကနဒံ၊ ကောကနဒ မည်သော။
 ပဒုမံ၊ ပဒုမာကြာနီသည်။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌။ ဖုလ္လံ၊ ပွင့်သည်ဖြစ်၍။ အဝိတကန္တံ၊
 မကင်းသောအနံ့ရှိသည်။ သိယာယတော၊ မြစ်သက်သို့။ ဧဝံ၊ ထိုအတူ။ (ဂုဏ်တော်နံ ရှိ
 တော်မူသော။) အန္တလိကော၊ ကောင်းကင်၌။ တပန္တံ၊ ထွန်းတောက်ပသော။ အာပိစ္စံ

ဣဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ဝိဓာဓမ္မာနံ၊ တင့်တယ်တော်မူသော။ အင်္ဂီရသံ၊ ကိုယ်တော်မှ ပြီးပြီးပြန်တက်သော အဆောင်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကိုး ပဿာတိ၊ ခွလော့”ဟူသော။ တဒန္တုပါယံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ပတ်သော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီး။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ တေ ပဉ္စ ဘုဒ္ဓောနော၊ ထိုသည်။ စန္ဒနင်္ဂလိကံ၊ သော။ ဥပါသကံ၊ ကို။ ပဉ္စဟိ ဥတ္တရာသင်္ဂေဟိ၊ ငါးထည်သော စုလျှားပုဆိုးတို့ဖြင့်။ အစ္စ္ဓာဒေသုံ၊ ဇိုးလွမ်း ကုန်ပြီး။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ စန္ဒနင်္ဂလိကော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ ဧတဟိ ပဉ္စဟိ ဥတ္တရာသင်္ဂေဟိ၊ ထိုဖြင့်။ သကဝန္တံ၊ ကိုး အစ္စ္ဓာဒေသိ၊ ဇိုးလွမ်းပြီး။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီး။

၃-ဒေါဏ္ဍပါကသုတ်

၁၂၄။ သာဝတ္ထိနိဓါနံ၊ တည်း။ ထေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ ဗုဒ္ဓောပသေနဒိ ကောသလော၊ သည်။ ဒေါဏ္ဍပါကကုရံ၊ တစိတ်ချက်ထမင်း (ထိုထမင်းအား လျော်သောဟင်းလျှာ)ကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဗုဒ္ဓောပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝိ၊ ထမင်းစားပြီးသည် ဖြစ်၍။ မဟဿာသိ၊ သည်းထန်စွာသော အသက်ရှူခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ။ပ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသီဒိ၊ ပြီး။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓာနံ ပသေနဒိ ကောသလံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိ၊ ထမင်း စားပြီးသည်ဖြစ်၍။ မဟဿာသိ၊ သည်းစွာသော အသက်ရှူခြင်းရှိသည်ကို။ ဝိဒိတု၊ သိတော် မူ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ဌံ—

“သဒါ၊ အခါပေါ်သိမ်း။ သတိမတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသော။ လက္ခဏောဇနော၊ ရအပ်သော ဘောဇဉ်၌။ မတ္တံ၊ အထိုင်းအရှည်ကို။ ဇာနတော၊ သိသော။ အာယ မနုဿော၊ ထိုသူအား။ ဝေဒနာ၊ (အစာကြောင့် ဖြစ်သော) ဝေဒနာတို့သည်။ တနုကာ၊ နည်းပါးကုန်သည်။ သဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဘုတ္တာဟာဓောပိ၊ သုံးဆောင်သော အာဟာရသည်လည်း။) အာယံ၊ အသက်ကို။ ပါလယံ၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍။ သဏိကံ၊ နူးညံ့စွာ၊ ဇီရတိ၊ ကျက်၏။ တနည်း- သော၊ ထိုအစာ၌ အတိုင်းအရှည် သိသူသည်။ အာယံ၊ ကို။ ပါလယံ၊ ပြစ်၍။ သဏိကံ၊ ပြည်းပြည်း။ ဇီရတိတိ၊ အိုမင်း၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘောသိ၊ ပြီး။

ထေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ သုဒဿနော၊ သုဒဿနမည်သော။ မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်။ ရညောပသေနဒိသကောသလဿ၊ ၏။ ပိဋိတော၊ နောက်၌။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ယောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဗုဒ္ဓောပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ သုဒဿနံ မာဏဝံ၊ သုဒဿနလူလင်ကို။ “တာတ သုဒဿန၊ အမောင်သုဒဿန။ တံ၊ သည်။ ဖဟိ၊ လာလုဉ်း။ သကဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ ပရိယာပုတိတု၊ သင်၍။ မမ၊ ငါ၏။ ဘတ္တာသိဟာဓေ သတ္တာသိဟာဓေ၊ ထမင်းစားတိုင်း စားတိုင်း။ ဘာသ၊ ခွတ်လော့။ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်လည်း။ တေ၊ သင်အား။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ ကဟာပဏသတံ ကဟာပဏသတံ၊ အသပြာတရာ တရာကို။ (ဧတု၊ ပေး၍။) နိဗ္ဗံ၊ အပြု။ သိကံ၊ ထမင်းကို။ ပဝတ္ထယိကာမိတိ၊ ပြစ်စေတံ” ဟူ၍။ အာမမန္တသိ၊ ပြောဆိုပြီး။ ဧဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဧဝံ၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သုဒဿနော မာဏဝေ။ သုဒဿနလူလင်သည်။ ရညော ပသေနဒိသ ကောသလဿ။

၏ (ကေားကို)။ ပဋိသုတ္တံ၊ဝန်ခံ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော ဌံ။ သဒ္ဓါ၊ပ။ပါလယန္တိ၊ ပါလယံ ဟူသော။ ဣမံ ဂါယံ၊ ကိ။ ပရိယာမုဏိတာ၊ သင်၍။ ရဇညော ပသေနဒိဿ ကောသလဿ၊ ၏။ ဘက္ကောဘိဟာရေ၊ ထမင်းစားသောအခါ၌။ ဘာသတိ၊ ရွတ်၏။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဗုဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ နာဠိ-
ကောဒနပရမတာယ၊ တစလယ်ချက်သော ထမင်းအစိုင်၊အရွယ်ဖြင့်။ သက္ကဿိ၊ တည်ပြီ။ အထ
ခေါ၊ ဌံ။ ဗုဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ အပရေန သမယေန၊ ထပါးသော အခါ၌။
သုသလ္လိမိတကတ္တော၊ ကောင်းစွာ လျော့ပါးသော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။
ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ အနုမဇ္ဇန္တော၊ အဖန်တလဲလဲသုံးသပ်လျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ဌံ။ “သော
ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗိဋ္ဌဓမ္မိကေန၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ ဖြစ်သော။ အတ္တေန စေ၊
အကျိုးဖြင့်၎င်း။ သမ္ပရာယိကေန၊ တမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော။ အတ္တေန စ၊ အကျိုးဖြင့်၎င်း။
ဥဿသေ၊ နှစ်ပါးစုံသေး။ အတ္တေန၊ အကျိုးဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အနုကပ္ပိ ဝတာတိ၊ အစဉ်သနားကုန်၍
ဆုံးမစောင့်ရှောက်ပေစွတကား”ဟူသော။ ဣပံ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။

၄-ပဌမသင်္ဂါမသုတ်

၁၂၅။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ မာဂဓော၊ မဂစတိုင်းကို အစိုးရသော။
ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိ မိဖုရား၏ သားဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တုရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်း
သည်။ စတုရဂီနိံ သေနံ၊ အင်္ဂါလေဃါးရှိသော စစ်သည်ကို။ သန္တယိတော၊ ဌံ။ ယေန၊ အကြင်
အရပ်၌။ ကာသိ၊ ကာသိရွာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ဌံ။ ဗုဇာန ပသေနဒိ ကောသလံ၊ ထသို့။
အဗ္ဗုယျာသိ၊ ရွေးချို့ချိတက်လေ၏။ ဗုဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ “မာဂဓော၊ သော။
ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ အဇာတသတ္တုရာဇာ၊ သည်။ စတုရဂီနိံ သေနံ၊ ကိ။ သန္တယိတော၊ ဌံ။
ယေန၊ ဌံ။ ကာသိ၊ ကာသိရွာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ဌံ။ မံ၊ ငါ့ထံသို့။ အဗ္ဗုယျာတောကိရာတိ၊
ရွေးချို့ချိတက်လာသတတ်”ဟူ၍။ အသောသိခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဗုဇာ-
ပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ စတုရဂီနိံ သေနံ၊ ကိ။ သန္တယိတော၊ ဌံ။ (ယေန၊ အကြင်
အကြောင်းကြောင့်။ ကာသိ၊ ကာသိရွာကို။ ပရိဂ္ဂဟိတာ၊ သိမ်းယူအပ်၏။ တေန၊ ထိုကာသိရွာကို
သိမ်းလိုသောကြောင့်။) မာဂဓံ၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တံ၊ သော။ အဇာတသတ္တုရာဇာနံ၊ သို့။
ပစ္စုယျာသိ၊ တဖန်ချိတက်လေ၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။
အဇာတသတ္တုရာဇာ စ၊ သည်၎င်း။ ဗုဇာ စ ပသေနဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလမင်း
သည်၎င်း။ သင်္ဂါမေသု၊ စစ်တိုးကြကုန်ပြီ။ တသ္မိံ ခေါ ပန သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်မြေ၌။ မာဂဓော၊
သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ ဗုဇာ အဇာတသတ္တု၊ သည်။ ဗုဇာန ပသေနဒိ ကောသလံ၊
ကို။ ပရာဇေသိ၊ ရွှားစေပြီ။ ပရာဇိတော၊ ရွှားသော။ ဗုဇာ ပသေနဒိ ကောသလော စ၊ ပသေနဒိ-
ကောသလမင်းသည်လည်း။ သကမေဝ ဗုဇောနိံ၊ မိမိ၏ မင်းနေပြည်ဖြစ်သော။ သာဝတ္ထိံ၊
သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပစ္စုယျာသိ၊ တဖန်ဆုတ်၍ပြန်လေ၏။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ သမ္မဟုလော၊ ကုန်သော။ သိက္ခု၊ တို့သည်။ ပုပ္ဖကုသမယံ၊ ဌံ။ နိဝါသေတော၊ ဌံ။
ပတ္တစိဝရံ၊ ကိ။ အာဒါယ၊ ဌံ။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ပိတ္တာယ၊ ငါး။ ပဝိသိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊
ဌံ။ ပိတ္တာယ၊ ငါး။ ဓမ္မိတော၊ ဌံ။ ပစ္စာသတ္တံ၊ ဌံ။ ပိတ္တပါတပဋိက္ကန္တာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယေန၊
အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ပ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိမိံ သု၊ ကုန်ပြီ။

ကောမန္တံ ခန္တံ နိဿိန္ဒာ ခေါ၊ ကုန်ပြီးသော၊ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို-- ဘဇ္ဇေ၊ ရှေး၊
 ဣဓ၊ ခု။ မာဂဓော၊ သော၊ ဝေဇေဟိပုတ္တော၊ သော၊ ရာဇာ အဇာတသတ္တု၊ သည်။ စတုရဂ္ဂိနိ-
 သေန၊ ကို၊ သန္တယိတော၊ ချ်။ ယေန၊ ခု။ ကာသိ၊ ကာသိဉ္စာသည်။ (အတ္တိ၊ ခါ။)။ ပ။ တန္တေ၊ ရှေး၊
 ပရာဇိတော၊ သော၊ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ သကမေဝ ရာဇောနိ၊ သော၊ သာဝတ္ထိ၊
 သို့၊ ပဗ္ဗုယျာသီတိ၊ ခံယူသော၊ တေ၊ ကို၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီး

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့၊ မာဂဓော၊ သော၊ ဝေဇေဟိပုတ္တော၊ သော၊ ရာဇာ အဇာတသတ္တု၊ သည်။
 ပါပမိတ္တော၊ (ဒေဝဒတ်အစရှိသော) ယုတ်မာသောအဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ ပါပသဟာယော၊ (ဒေဝဒတ်
 အစရှိသော) ယုတ်မာသော အပေါင်းအဖော်ရှိ၏။ ပါပသမ္ပဝကော၊ (ဒေဝဒတ်အစရှိသော) ယုတ်မာ
 သောသူတို့၌ ကိုင်းညွတ်သောစိတ်ရှိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ရာဇာပသေနဒိကောသလော စ၊
 သည်ကား။ ကလျာဏသိတ္တော၊ (အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိသော) ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။
 ကလျာဏသဟာယော၊ (အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိသော) ကောင်းသော အပေါင်းအဖော်ရှိ၏။
 ကလျာဏသမ္ပဝကော၊ (အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိသော) ကောင်းသောသူတို့၌ ကိုင်းညွတ်သော
 စိတ်ရှိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့၊ အဇ္ဈေဝ၊ ယနေလျှင်၊ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ ပရာဇိတော၊
 စံသုံးသည်ဖြစ်၍။ ဣမံ ရတ္တိ၊ ဤည၌ပတ်လုံး၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သေတိ၊ အိပ်ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝ၊ သည်။ ပ။

ဇယံ၊ အောင်သောသူသည်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ပသဝတိ၊ ပျိုးစေ၏။ ပရာဇိတော၊
 ရှုံးသောသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်ထက်စွာနေသော
 သူသည်။ ဇယပရာဇယံ၊ အောင်ခြင်း ရှုံးခြင်းကို။ ဟိတော၊ စွန့်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။
 သေတိတိ၊ အိပ်ရ၏ ဟူသော၊ တေ၊ ကို၊ အဝေါစ၊ ပြီ။

၅-ဒုတိယသင်္ဂါယသုတ်

၁၂၆။ အထ ခေါ၊ ခု။ ပ။ တသ္မိံ ခေါ ပန သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်မြေ၌။ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊
 သည်။ မာဂခံ၊ သော၊ ဝေဇေဟိပုတ္တံ၊ သော၊ အဇာတသတ္တု၊ ရာဇာနံ၊ ကို၊ ပရာဇေတိ၊ ရှုံးစေ၏။
 နံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းကို။ ဇီဝဂ္ဂါယန္တ၊ အရှင်မင်းခြင်းကိုလည်း။ အဂ္ဂဟေသိ၊ မင်းပြီ။ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ရုညော ပသေနဒိယ ကောသလဿ၊ ခါ။ မာဂဓော၊ သော၊ ဝေဇေဟိပုတ္တော၊
 သော၊ အယံ အဇာတသတ္တု၊ ရာဇော၊ သည်။ အဗ္ဗုန္တဿ၊ မပြန်စွာအပ်သော၊ မေ၊ ငါအား။
 ကိဉ္စာပိဒုတ္တတိ၊ အကယ်၍ကား ပြန်မှား၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ပြန်မှားသော်လည်း။ (သော၊
 ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။) မေ၊ ငါ၏။ ဘာဂိနေယျော၊ တူသည်။ ဟောတိ၊ ခါ၊ အဟံ၊ သည်။
 မာဂဿ၊ သော၊ ဝေဇေဟိပုတ္တဿ၊ သော၊ အဇာတသတ္တုနော ရုညော၊ ခါ၊ သမ္ပံ၊ သော၊
 ဟတ္ထိကဿံ၊ ဆင်အပေါင်းကို။ ပရိယာဒိယိတော၊ သိမ်းယူ၍။ သမ္ပံ၊ သော၊ အဿကဿံ၊
 မြင်းအပေါင်းကို။ ပရိယာဒိယိတော၊ သမ္ပံ၊ သော၊ ရထကဿံ၊ ရထားအပေါင်းကို။ ပရိယာဒိယိ-
 တော၊ ချ်။ သမ္ပံ၊ သော၊ ပတ္တိကဿံ၊ ခြေသည်အပေါင်းကို။ ပရိယာဒိယိတော၊ ချ်။ ဇီဝန္တ မေဝ၊
 အသက်ရှင်လျက်လျှင်။ နံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းကို။ ဩသဇ္ဇေယံ၊ လွတ်ရမှုကား။ ယန္တနာတိ၊
 ကောင်းလေစွာ ဟူသော၊ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ ဗုဒ္ဓောပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ မာဂဇော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ၊
သော။ အဇာတဗဟုနော ရညော၊ ဇ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဟတ္ထိကာသံ၊ ကိ၊ ပရိယာပိတိတော၊ ဌ။ ပ။
ဝိဝေဓမေဝ၊ အသက်ရှင်လျက်လျှင်။ နံ၊ ထိုအဘေတသတ်မင်းကို၊ ဩသဇ္ဇိ၊ လွှတ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ နိသိဒ္ဓံ၊ ခေါ၊ ကုန်သော၊ တေ သိက္ခူ၊ ထိုသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။
“ဘန္တေ၊ ဝု၊ ဣ၊ ဌ။ ပ။ ဩသဇ္ဇိတံ၊ လွှတ်ပြီ”ဟူသော၊ တေ၊ ကိ၊ အဝေါစုံ၊ ပြီ။

၁၀၂

အထ ခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမတ္တံ၊ ကိ၊ ဝိဒိတော၊ ဌ။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ဌ။—

ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အထ၊ ထိုသူအား။
ဥပကပ္ပတိ၊ ပြုစုမိန့်ခိုင်း (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်) ဝိလုပ္ပတေဝ၊ လုယက်ဖျက်ဆီးသည်
သာလျှင်တည်း။ ယဒါ၊ ဧ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ အညေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ဝိလုပ္ပန္တိ၊
လုယက်ဖျက်ဆီးကုန်၏။ (တဒါ၊ ထိုအခါ၌) ဝိလုတ္တော၊ လုယက်ဖျက်ဆီးတတ်သော။
သော၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ဝိလုပ္ပတိ၊ (တပါးသူတို့က) လုယက်ဖျက်ဆီးအပ်၏။

ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ န
ပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေးသေး။ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်) ဌာနံ၊ ယိ၊ ဆင်လျှင်သော
အကြောင်းဟူ၍လျှင်။ မညတိ၊ မှတ်တင်၏။ ယဒါ၊ ဧ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ပါပံ၊ မကောင်းမှု
သည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဒုက္ခံ၊
ဆင်းရဲသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ဟန္တာ၊ သူတပါးကို သတ်ဖြတ်ညှင်းဆဲတတ်သောသူသည်။ ဟန္တာရံ၊ မိမိကိုသတ်ဖြတ်
ညှင်းဆဲသူကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ယေ၊ သူတပါးကို အောင်နိုင်သောသူသည်။ ဇေတာရံ၊
မိမိကို အောင်နိုင်သူကို။ လဘတေ၊ ရ၏။ အက္ခောသကော၊ ဧ၊ သူတပါးကို ဆဲရေး
တတ်သောသူသည်လည်း။ အက္ခောသံ၊ မိမိကိုဆဲရေးသူကို။ လဘတေ၊ ရ၏။ ဧဝသကော
ဧ၊ သူတပါးကို ချွတ်ချယ်တတ်သော သူသည်လည်း။ ဧဝသတာရံ၊ မိမိကိုချွတ်ချယ်
သူကို။ လဘတေ၊ ရ၏။ အထ၊ ထိုပြင်။ ကမ္မဝိဝေဓေန၊ လုယက်ဖျက်ဆီး အပ်သောကံ၏
ဝိပါက်လည်သဖြင့်။ ဝိလုတ္တော၊ လုယက် ဖျက်ဆီးတတ်သော။ သော၊ ထိုယောကျ်ား
သည်။ ဝိလုပ္ပတိတံ၊ အပ်၏”ဟူကုန်သော။ ဣမာဂါထာယော၊ ထိုကိုး အသာသိ၊ ဇ။

မဇ္ဈိကာသုတ်

၁၂၇။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဗုဒ္ဓောပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ ပ။
ကေမန္တံ၊ ဌ။ နိသိဒ္ဓိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အညတဇော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။
ယေန၊ ဌ။ ဗုဒ္ဓောပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇ။) တေန၊ သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။
ဥပသကံမိတော၊ ဌ။ ရညော ပသေနဒိသ ကောသလဿ၊ ဇ။ ဥပကတ္တကေ၊ နားရင်း၌။ “ဒေဝ၊
အရှင်မင်းကြီး၊ မဇ္ဈိကာဒေဝီ၊ မဇ္ဈိကာမိဖုရားသည်။ ဝိတရံ၊ သမီးတော်ကို။ ဝိဇာတာတိ၊
ဖွားမြင်၏”ဟူ၍။ အာရေဓေသိ၊ ကြားလျှောက်ပြီ။ ဝေ၊ သို့၊ ရက္ခေ၊ သော်။ ဗုဒ္ဓော-
ပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်။ အယောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓေန ပသေနဒိ ကောသလံ၊ ကိ။ အနတ္တမနတံ၊ နှလုံးမသာ
သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတော၊ သိတော်မူ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ဌ။—

“နောဗိမ္ဗ၊ လူအပေါင်းကို အစိုးရသောမင်းကြီး၊ မေဓာဝိနိ၊ ပညာရှိသော၊ သီလဝတ်၊ သီလရှိသော၊ သာဓကဓဝါ၊ ယောက္ခမလျှင် နတ်ရှိသော၊ ပတိဗ္ဗတာ၊ လင်အလိုလိုက်၍ ကျင့်တတ်သော၊ ကေမိယာ၊ အချိုသော၊ ဣတ္ထိပိ၊ မိန်းမသည်လည်း၊ သေယျာ၊ မြတ်သေး၏။ ပေါသ၊ ကျွေးမွေးသုခ်သင်လော့။

ဒိဿပ္ပတိ၊ အရပ်မျက်နှာတို့၏ အရှင်ဖြစ်သောမင်းကြီး၊ တဏှာ(ဣတ္ထိယာ)၊ ထိုမိန်းမ အား၊ ယော ပေါသော၊ အကြင်သားယောက်ျားသည်၊ ဇာယတိ၊ ပွားပြန်၏။ သော ပေါသော၊ ထိုသားယောက်ျားသည်၊ သုဓော၊ ရဲရင့်သည်။ ယောတိ၊ ၏။ တာဒိသ၊ တာဒိသယ၊ ထိုပညာသီလစသည်ရှိသော၊ သုဘင်္ဂိယာ၊ ကောင်းသော သားတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ ပေါက်ပွားရာ မိန်းမကောင်း၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ရဋ္ဌမ္ပိ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို လည်း။ အနုသာသထိတိ၊ သုံးမအုပ်ချုပ်နိုင်၏” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ယောတော်မူပြီ။

၇-အပ္ပမာဒသုတ်

၁၂၈။ သာဝတ္ထိနိဝါနံ၊ ထည်း။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီမိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီန္နော၊ သော။ စုဇာပသေနဒီကောသလော၊ သည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ ယော ဓမ္မော၊ အကြင်တရားသည်။ ဝိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တသော၌ ဖြစ်သော၊ အတ္တဉ္စေ၊ အကျိုးကို၎င်း၊ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော၊ အတ္တဉ္စ၊ အကျိုးကို၎င်း၊ ဥဘော အတ္ထေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အကျိုးတို့ကို၊ သမဓိဂ္ဂယ၊ သိမ်းယူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဧတော၊ တပါးသော။ သော ဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်၊ အတ္ထိနု ခေါ်တိ၊ ရှိသလော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယော ဓမ္မော၊ သည်း။ ဝိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ သော၊ အတ္တဉ္စေ၊ ကို၎င်း၊ သမ္ပရာယိကံ၊ သော၊ အတ္တဉ္စ၊ ကို၎င်း၊ ဥဘော အတ္ထေ၊ တို့ကို၊ သမဓိဂ္ဂယ၊ ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဧကော၊ သော။ သော ဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ ယော ဓမ္မော၊ သည်း။ ဝိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ သော၊ အတ္တဉ္စေ၊ ကို၎င်း၊ သမ္ပရာယိကံ၊ သော၊ အတ္တဉ္စ၊ ကို၎င်း၊ ဥဘော အတ္ထေ၊ တို့ကို၊ သမဓိဂ္ဂယ၊ ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဧတော၊ တပါးသော။ သော ဓမ္မော၊ သည်း။ ဣတပော ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ယောရာဇ၊ ကြီး။ ယော ဓမ္မော၊ သည်း။ ဝိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ သော၊ အတ္တဉ္စေ၊ ကို၎င်း၊ သမ္ပရာယိကံ၊ သော၊ အတ္တဉ္စ၊ ကို၎င်း၊ ဥဘော အတ္ထေ၊ တို့ကို၊ သမဓိဂ္ဂယ၊ ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဧကော၊ သော။ သော ဓမ္မော၊ သည်း။ အပ္ပမာဒေါ ခေါ၊ သုံးပါးသော ပုညကိရိယာဝတ္ထုတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော အပ္ပမာဒတရားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇင်္ဂလာနံ၊ ဖြေ၍ သွားကုန်သော၊ ပါဏာနံ၊ အခြေရှိကုန်သောဘတ္တဝါတို့၏။ ယာနိ ကာနိမိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ပဒေသာနိ၊ ခြေရာတို့သည်။ (သန္တံ၊ ရှိကုန်၏။) သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုခြေရာတို့သည်။ ဟတ္ထိပဒေ၊ ဆင်ခြေရာ၌၊ သမောဓာနံ၊ အကျုံးဝင်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဟတ္ထိပဒေ၊ ဆင်ခြေရာကို။ ယဒိဒံ မဟန္တတ္ထေန၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ (ယဒိဒံ-နိပါတ်မျှ။) တေသံ၊ ထိုခြေရာတို့ထက်၊ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံး ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ သေယျတာပိ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ယော ဓမ္မော၊ သည်း။ ဝိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ သော၊ အတ္တဉ္စေ၊ ကို၎င်း၊ သမ္ပရာယိကံ၊ သော၊ အတ္တဉ္စ၊ ကို၎င်း၊ ဥဘော အတ္ထေ၊ တို့ကို၊ သမဓိဂ္ဂယ၊ ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ သော ဓမ္မော၊ သည်း။ အပ္ပမာဒေါ၊ သုံးပါးသော ပုညကိရိယာ-

ဝတ္ထုတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော အပ္ပမာဒတရားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ပ။ သတ္တာ၊ သည်—

“အာယံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို၎င်း။ အရောဂိယံ၊ အနာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၎င်း။ ဝတ္ထု၊ အဆင်းလှခြင်းကို၎င်း။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်ကို၎င်း။ ဥစ္စာကုလိနတံ၊ အမျိုးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ ဥဋ္ဌာရာ၊ မြတ်ကုန်သော၊ အပရာပရာ၊ အဆင့်ဆင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရတိယော၊ မွေ့လျော်ခြင်းတို့ကို။ ပတ္တယန္တေန၊ တောင်းတသူသည်။ (အပ္ပမာဒေါ၊ ကို၊ ကာတဗျော၊ အပ်၏။)

ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပုညကိရိယာသု၊ သုံးပါးကုန်သော ပုညကိရိယာဝတ္ထုတို့၌။ အပ္ပမာဒံ၊ မမွေ့မလျော့ခြင်းကို။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ အပ္ပမတ္တော၊ မမွေ့မလျော့သော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘော၌။ (ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော။) ယော အတ္တော စ၊ အကြင် အကျိုးသည်၎င်း၊ သမ္ပရာယိကော၊ တမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော။ ယော အတ္တော စ၊ သည်၎င်း။ (အတ္တိ၊ ရှိ၏။) ဥသော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ (တေ အတ္တေ၊ ထိုအကျိုးတို့ကို။) အဓိဂ္ဂဏာတိ၊ ရယူ၏။ အတ္တာဘိသမယာ၊ အကျိုးနှစ်ပါးကို ရယူခြင်းကြောင့်။ ဝိရာ၊ ပညာရှိကို။ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပဏ္ဍိတဟူ၍။ ပဂ္ဂတိတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို၊ အဝေါ၊ ပြီ။

ဂ-ကလျာဏမိတ္တသုတ်

၁၂၉။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ ဓုဇာပသေနဝိ
ကောသလော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ “သန္တေ၊ ဘုရား၊ ဣဓ၊ ၌။ ရဟောဂတဿ၊ လျက်။ ပရိသတ္ထိ-
နဿ၊ သော။ မဟံ၊ ၏။ ‘သဂဝတာ၊ သည်။ ယော ဓမ္မော၊ အကြင်တရားကို။ သွာက္ခာတော၊
ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏။ သော ဝ ခေါ ဓမ္မော၊ ထိုတရားကိုလည်း။ ကလျာဏမိတ္တဿ၊
ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသောသူအားသာ။ ကလျာဏသဟာယဿ၊ ကောင်းသော အဖော်
ရှိသောသူအားသာ။ ကလျာဏသမ္ပဝကံဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၌ ညွတ်သော စိတ်ရှိသောသူ
အားသာ။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ ပါပမိတ္တဿ၊ မကောင်းသော
အဆွေခင်ပွန်းရှိသော သူအား။ နော အက္ခာတော၊ ဟောကြားတော်မူအပ်။ ပါပသဟာယဿ၊
မကောင်းသော အဖော်ရှိသောသူအား။ နော အက္ခာတော၊ အပ်။ ပါပသမ္ပဝကံဿ၊ သူယုတ်တို့၌
ညွတ်သော စိတ်ရှိသောသူအား။ နော အက္ခာတောတိ၊ အပ်။ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧတေသော၊ ၏။
ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိတိ၊ ပြီ။ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို၊ အဝေါ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ ဧဝံ၊ သင်ဇင်းကြီးကြံတိုင်း မှန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧတံ၊ သည်။ ဧဝံ၊
၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မယာ၊ သည်။ ယော ဓမ္မော၊ ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟော
တော်မူအပ်၏။ သော စ ဓမ္မော၊ ကိုလည်း။ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ အားသာ။ ကလျာဏသဟာယ-
ဿ၊ အားသာ။ ကလျာဏသမ္ပဝကံဿ၊ အားသာ။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူ
အပ်၏။ ပါပမိတ္တဿ၊ အား။ နော အက္ခာတော၊ အပ်။ ပါပသဟာယဿ၊ အား။ နော
အက္ခာတော၊ အပ်။ ပါပသမ္ပဝကံဿ၊ အား။ နော အက္ခာတော၊ အပ်။ ဣတိ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်း
တို့၌။ သကျာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နဂရဂံ နာမ၊ နဂရအမည်ရှိသော။ ယော နိဂမော၊

အကြင် နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) (တတ္ထ၊ ထို နိဂုံး၌။) ဝိဟရာမိ၊ နေထောင်မှု၏။ မဟာရာဇ၊
 ကြီး။ အထ ခေါ်၊ ၌။ အာနန္ဒာ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောန၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။
 (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ဇိ။ ဥပသကံမိတော၊ ၌။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတော၊
 ၌။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ဇိ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီန္ဒော ခေါ်၊ သော။
 အာနန္ဒာ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ယဒိဗ် ကလျာဏမိတ္တတာ၊ အကြင်
 ကောင်းသော အဆောင်ပွန်းရှိသော သူ၏အဖြစ်သည်။ ယဒိဗ် ကလျာဏသဟာယတာ၊ အကြင်
 ကောင်းသော အစောင့်ရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်။ ယဒိဗ် ကလျာဏသမ္ပဝက်တာ၊ အကြင် သူတော်
 ကောင်းတို့၌ ညွတ်ကိုင်သော စိတ်ရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) ဣဒံ၊ ဤကောင်းသော အဆောင်
 ပွန်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ အရိယမဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ရခြင်း
 ဇိ။ ဥပဇ္ဈိ၊ ထက်ဝက်အကျိုးများ၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ လျောက်အပ်သော။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အာနန္ဒ၊
 သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧဝံ၊
 သို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယဒိဗ် ကလျာဏ မိတ္တတာ၊ သည်။ ယဒိဗ် ကလျာဏ-
 သဟာယတာ၊ သည်။ ယဒိဗ် ကလျာဏသမ္ပဝက်တာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) ဣဒံ၊ ဤကောင်းသော
 အဆောင်ပွန်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ အရိယမဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို
 ကျင့်ရခြင်း၏။ သကလမေဝ၊ အလုံးစုံ အကျိုးများသည်သာလျှင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။
 ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကောင်းသောအဆောင်ပွန်းရှိသော။ ကလျာဏသဟာယဿ၊ ကောင်း
 သောအစောင့်ရှိသော။ ကလျာဏသမ္ပဝက်ဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၌ ညွတ်ကိုင်သောစိတ်ရှိသော။
 ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်။ (ပါဠိကဓံ ၌ဝပ်။) “အရိယံ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီကံ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါ
 ရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ ဘာဝေထတိ၊ ဖြစ်စေလတ္တံ့။ ဝါ၊ ပျားများလတ္တံ့။ အရိယံ၊ သော။ အဋ္ဌဂီကံ၊
 သော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဗဟုလိကဓိဿတိ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာပြုလတ္တံ့။”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကျိုးကို။
 ပါဠိကဓံ၊ မချွတ်အလိုရှိအပ်၏။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကထဉ္စ၊ အသွယ်သို့လျှင်။ ကလျာဏမိတ္တော၊ သော။ ကလျာဏသဟာ-
 ယော၊ သော။ ကလျာဏသမ္ပဝက်ော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အရိယံ၊ သော။ အဋ္ဌဂီကံ၊
 သော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဘာဝေထတိ၊ (မိမိသန္တာန်၌ အပန်ဖန်) ဖြစ်စေသနည်း။ ဝါ၊ ပျားများသနည်း။
 အရိယံ၊ သော။ အဋ္ဌဂီကံ၊ သော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဗဟုလိကဓိဿတိ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာပြုသနည်း။ အာနန္ဒ၊
 အာနန္ဒာ။ ဣဒံ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ တဒဂ်စသော
 ဝိဝေကကိုမို့သော။ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ တဒဂ်စသော ဝိရာဂကိုမို့သော။ နိရောဓနိဿိတံ၊ တဒဂ်စသော
 နိရောဓကိုမို့သော။ ဝေါ၊ အက္ခပရိတာမိ၊ စိလေသာသို့ကို စွန့်လွှတ်ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်သို့သက်ဝင်ခြင်းငှါ
 ညွတ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ ဘာဝေထတိ၊ (မိမိသန္တာန်၌ အပန်ဖန်) ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ပျားများ
 ၏။ ပ။ သမ္မာသကံပုံ၊ ကို။ ပ။ သမ္မာဝါစံ၊ ကို။ ပ။ သမ္မာကမ္မန္တံ၊ ကို။ ပ။ သမ္မာအာဇီဝံ၊ ကို။ ပ။ သမ္မာ-
 ဝါယာပံ၊ ကို။ ပ။ သမ္မာသတိံ၊ ကို။ ပ။ သမ္မာသမာဓိံ၊ ကို။ ဘာဝေထတိ၊ (မိမိသန္တာန်၌ အပန်ဖန်)

ဝ။ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဝိဝေကံ နိဿိတံ။ ပ။ ဝိဝေကတ္ထာ စဝ ဟိ ဝိရာဂါဒယော၊ ဝေါ၊ အက္ခပရိတာမိန္တံ။ ပ။
 ဝေါ၊ အက္ခတ္ထံ ပရိတပန္နံ ပရိတက္ခ(၄)။ ဝေါ၊ အက္ခတ္ထော၊ ပရိတက္ခတ္ထော မက္ခန္ဓာက္ခတ္ထော စာတိ ဝေါ၊ အက္ခတ္ထာ ခုဝိတော-
 ဝတ္ထာ။ ငှီ။

ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ပျားများ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ကလျာဏမိတ္တော၊ သော။ ကလျာဏသဟာယော၊ သော။ ကလျာဏသမ္ပဝကော၊ သော။ သိက္ခ၊ သည်။ အရိယံ၊ သော။ အဋ္ဌဂီကံ၊ သော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ အရိယံ၊ သော။ အဋ္ဌဂီကံ၊ သော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဗဟုလိကဓေတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ (သကလမေဝံစပ်။) ယဒိဓံ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ သည်။ ယဒိဓံ ကလျာဏသဟာယတာ၊ သည်။ ယဒိဓံ ကလျာဏသမ္ပဝကတာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မစရိယံ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ အရိယမဂ်ဟူသော ဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း၏။ သကလမေဝ၊ သာတည်း။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းအရာကို။ ဣမိနာပိပရိယာယေန၊ ဤမဂ္ဂင်ကို ပျားများနိုင်သော အကြောင်းအားဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကောင်းသောမိတ်ဆွေစစ် ဖြစ်တော်မူသော။ မပံ ဟိ၊ ငါဘုရားကိုသာလျှင်။ အာကမ္မ၊ စွဲ၍။ ဇာတိဓမ္မော၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဇာတိယာ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းမှ။ ပရိပုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တော၊ တို့သည်။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ။ ပရိပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗျာဓိဓမ္မော၊ နာခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တော၊ တို့သည်။ ဗျာဓိတော၊ နာခြင်းမှ။ ပရိပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ မရဏဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တော၊ တို့သည်။ မရဏေန၊ သေခြင်းမှ။ ပရိပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သောကပရိဒေဝဓုက္ခဓေါမနဿပါယာသဓမ္မော၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်း၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တော၊ တို့သည်။ သောကပရိဒေဝဓုက္ခဓေါမနဿပါယာသေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့မှ။ ပရိပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ (သကလမေဝံစပ်။) ယဒိဓံ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ သည်။ ယဒိဓံ ကလျာဏသဟာယတာ၊ သည်။ ယဒိဓံ ကလျာဏသမ္ပဝကတာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မစရိယံ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ ၏။ သကလမေဝ၊ သာတည်း။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းအရာကို။ ဣမိနာ ခေါ၊ ပရိယာယေန၊ ဤငါဘုရားဟူသော ကလျာဏမိတ္တကိုရ၍ ဆင်းရဲမှလွတ်သော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧတေ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ “ကလျာဏမိတ္တော၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသူသည်။ ကလျာဏသဟာယော၊ ကောင်းသော အဖော်ရှိသူသည်။ ကလျာဏသမ္ပဝကော၊ သူတော်ကောင်းတို့၌ ညွတ်ကိုင်းသောသူသည်။ သဝိဿာမိတိ၊ ဖြစ်အံ့” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဧတေ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ သော။ ကလျာဏသဟာယဿ၊ သော။ ကလျာဏသမ္ပဝကဿ၊ သော။ ဧတေ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ကုသလေသုဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌၊ အပ္ပမာဒေါ၊ မမေ့လျော့ခြင်းဟူသော။ အယံ ကောဓမ္မော၊ ဤတပါးသော တရားကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဝိဟာတဗ္ဗော၊ နှုတ်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကို။ ဥပနိဿယ၊ မှီ၍။ ဝိဟာတော၊ နေသော။ ဧတေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ဝါ၊ သို့။ အနုယန္တဿ၊

အစဉ်လိုက်သော။ ဣတ္ထာဂါရဿ၊ မောင်းမအပေါင်း၏။ “ရာဇာ ခေါ၊ မင်းသည်။ အပ္ပမဟ္တာ၊ မမေ့လျော့တည်ငြိမ်၍။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကို။ ဥပနိဿယ၊ ပို၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဟန္တ၊ ယခု။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ အပ္ပမဟ္တာ၊ မမေ့လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကို။ ဥပနိဿယ၊ ၍။ ဝိဟရမာတိ၊ နေကုန်အံ့”ဟူသော။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ခတ္တိယာနမ္ပိ၊ မင်းတို့၏လည်း။ ပ၊ မလကာယဿာပိ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်း၏လည်း။ ပ၊ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပ၊ နေကမဇာနပဒဿာပိ၊ နိဂုံးသူနိဂုံးသား၊ နေပုဏ်သူနေပုဏ်သား၏လည်း။ ပ၊ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အပ္ပမဟ္တာ၊ ၍။ အပ္ပမာဒံ၊ ကို။ ဥပနိဿယ၊ ၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တေ၊ သ မင်းကြီးသည်။ အတ္တာပိ၊ မိမိကိုယ်ခန္ဓာသည်လည်း။ ဂုတ္တော၊ လုံခြုံသည်။ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတ္ထာဂါရမ္ပိ၊ မောင်းမအပေါင်း သည်လည်း။ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံသည်။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ကောသကောဋ္ဌာဂါရမ္ပိ၊ ရွှေငွေဥစ္စာ ထိုကျသည်လည်း။ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံသည်။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (ဗုဒ္ဓမဂေါ စ စသည်ပေးပြီ။)

ဥဋ္ဌာရေ၊ မွန်မြတ်ကုန်သော။ အပရာပရေ၊ အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဘောဂေါ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ ပတ္တယမာနေန၊ တောင့်တသောသူသည်။ (အပ္ပမာဒေါ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့လျော့ခြင်းကို။ ကတ္တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။)

☸ (ကြွင်းနှစ်ဂါထာကို ဒုတိယဝဂ် အပ္ပမာဒသုတ် စာပိုဒ် ၁၂၀-၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

ဇ-ပဌမအပုတ္တကသုတ်

၁၃၀။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၍။ ပထေနဒိကောသလော၊ ပထေနဒိကောသလ မည်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ နေ့မှန်းတည့်ချိန်၌။ ပ၊ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ သည်။ ဟန္တ၊ ယခု။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ ၍။ ကုတော၊ ဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆသိ နုတိ၊ လာသနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

သန္တေ၊ ရား။ ဣဒ သာဝတ္ထိယံ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌။ သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ အိမ်ရှင်သူဌေးသည်။ ကာလကံတော၊ သေလွန်ပြီ။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တံ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိသော။ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို။ ရာဇန္တေပုရံ၊ မင်း၏ နန်းတော်တွင်းသို့။ အတိ-ဟရိတွာ၊ သွင်းဆောင်၍။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့ပါ၏။ သန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဟိရညသေဝ၊ ငွေ၏သာလျှင်။ အသိတိသတသဟဿာနိ၊ သိန်းပေါင်း ရှစ်ဆယ်တို့တည်း။ ဝါ၊ ရှစ်သန်းတို့တည်း။ ရှုပ်ိယဿ၊ အရပ်တံဆိပ် ခတ်နှိပ်အပ်ပြီးသော ရွှေငွေကြေးနီ စသည်၏ အရေအတွက်ကား။ ကောပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဘုယ်ရာ ပိုပါအံ့နည်း။ သန္တေ၊ ရား။ တဿ ခေါပန သေဋ္ဌိဿဂဟပတိဿ၊ ထိုအိမ်ရှင်သူဌေး၏။ ဗိလဂ်ဒုတိယကံ၊ ဆန်ပျက်ရည်လျှင် နှစ်ခုက်မြောက်ရှိသော။ ကဏာကေ၊ ဆန်ကဲ့သို့မင်းကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ ဝေဂ္ဂပေါ၊ ဤသို့သောသော။ သတ္တဘောဂေါ၊ ထမင်းကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သာသိ၊ ပိုက်ဆံလျှော့ဖြင့် ယက်အပ်သော။ တိပက္ခ-

ဝသနံ၊ သုံးထပ်စပ်ချုပ်သည့် ပုဆိုးအဝတ်ကို။ ဓာရေသိ၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ပြီး။ ဝေဇ္ဇပေါ၊ သော၊
 ဝတ္ထဘောဂေါ၊ အဝတ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီး၊ ပတ္တဆတ္တကေန၊ သစ်ရွက်
 ထီးငယ်ကို။ ဓာရိယမာနေန၊ ဆောင်းမိုးလျက်။ (ဗုတ္တမ္ပ၊ တလကုဏတ္တတတ်ယာ။) ဝဇ္ဇရု-
 ထကေန၊ ရထားအိုဖြင့်။ ယာတိ၊ သွား၏။ ဝေဇ္ဇပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ယာနဘောဂေါ၊
 ယာဉ်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီး။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧတံ၊ ဤကားသည်။ ဧဝံ၊ မှန်ပေ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧတံ၊ သည်။
 ဧဝံ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အသပ္ပရိသော ခေါ၊ သူယုတ်မာသည်။ ဥဋ္ဌာရေ၊ မှန်ပြတ်ကုန်သော၊
 ဘောဂေ၊ ခြည်းစိမ်တို့ကို။ ဇာတိတု၊ ရ၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်တို့။ နေဝ သုခေတိ၊ မချမ်းသာစေ။
 နေဝ ပီဏေတိ၊ မနှစ်သက်စေ။ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို။ န သုခေတိ၊ မချမ်းသာစေ။ န
 ပီဏေတိ၊ မနှစ်သက်စေ။ မာတာပိတဓော၊ မိဖုရားတို့ကို။ န သုခေတိ၊ မချမ်းသာစေ။ န ပီဏေတိ၊
 မနှစ်သက်စေ။ ဒါသကမ္ပကရပေါရိသော၊ ကျွန်အမှုလုပ်ယောက်ျားတို့ကို။ န သုခေတိ၊ စေ။ န
 ပီဏေတိ၊ စေ။ ဗိတ္တာမစေ၊ မိတ်ဆွေ ခင်ပွန်းတို့ကို။ န သုခေတိ၊ စေ။ န ပီဏေတိ၊ စေ။
 သမဏဗြာဟ္မဏေသု၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့။ ဥဒ္ဓုဂ္ဂံ၊ အထက်ဘက်သို့ အကျိုးရှိသော။ သောဝဂ္ဂိကံ၊
 ကာမသုကတိဘဝ၏ အစီးအပါးဖြစ်သော။ သုခဝိပါကံ၊ ဖြစ်ရာဘဝ၌ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသော။
 သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ၊ ကောင်းမြတ်သော ရူပါရုံစသည်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော
 အလှူကို။ န ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ မတည်စေ။ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ။
 အပရိဘူသိယမာနေ၊ မသုံးဆောင်အပ် ကုန်သော။ ဧတ ဘောဂေ၊ ထိုခြည်းစိမ်တို့ကို။ ရာဇာနော
 ဝါ၊ မင်းတို့သည်မှလည်း။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ စောရာ ဝါ၊ ခိုးသူတို့သည်မှလည်း။ ဟရန္တိ၊
 ဆောင်ယူကုန်၏။ အဂ္ဂိ ဝါ၊ မီး သည်မှလည်း။ ဥဟတိ၊ လောင်၏။ ဥဒကံ ဝါ၊ ရေသည်မှလည်း။
 ဝဟတိ၊ ဆောင်ယူ၏။ အပ္ပိယာ၊ မချစ်ခင်အပ်ကုန်သော။ ဒါယာဒ၊ ဝါ၊ အမွေခံတို့သည်မှလည်း။
 ဟရန္တိ၊ ခွဲယူကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုသူယုတ်မာ၏။ သမ္ပာ၊
 ကောင်းစွာ။ အပရိဘူသိယမာနာ၊ မသုံး ဆောင်အပ်ကုန်သော။ ဧတ ဘောဂါ၊ ထိုခြည်းစိမ်
 တို့သည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခံစားအပ်ကုန်
 သည်၏အဖြစ်သို့။ နော ဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျဏာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကား။ အမနုဿဋ္ဌာနေ၊ လူမရှိရာ
 အရပ်၌။ အစ္စောဒကော၊ ကြည်လင်သော ရေရှိသော။ သီတောဒကော၊ အေးမြသော ရေရှိသော။
 သာတောဒကော၊ ချိုမြိန်သော ရေရှိသော။ သေတောဒကော၊ ပြုမဲပွေးသော ရေရှိသော။ သုပတိတ္တာ၊
 ကောင်းသောရေဆိပ်ရှိသော။ ရမဏိယာ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်သည်။
 (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုရေကန်ကို။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ နေဝ ဟရေယျ၊ မခပ်ယူရာ။

၁။ သုခေတိ၌ သုခဓာတ် ကာရိကံ ဧဝံပစ္စည်းရုပ်ဟု သဒ္ဓနီတိ ဓာတုမာလာ သရဝဂ္ဂပဉ္စကန္တိက
 ခဏာရန္တ ဓာတ်၌ သုခဒုက္ခ တကြိယာဟံ စသည်ဖြင့် အကျယ်ဆို၏။
 ၂။ ဥဒ္ဓံ အဂ္ဂံ အဿာတိ ဥဒ္ဓုဂ္ဂံကော (၄)။ ကမ္မဿ နိဗ္ဗတ္တဘာဝေန ဩတရဏတာယ ဧဝံ အဂ္ဂံ
 နာမ။ အဂ္ဂိဏန္တိ ဒါနုပဟာ။ (၆)။ သဂ္ဂဿ ဟိတာ သောဝဂ္ဂိကော။ (၄)။ သဂ္ဂေါ နာမ ကာမသဂ္ဂပဟိတဓေါ။ (၆)။
 သဂ္ဂါယ သံဝတ္တတိတိ သောဝဂ္ဂိကောယု လည်း သဂ္ဂါကျမ်းတို့အလို ပြနိုင်၏။ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေသု သုခေါ ဝိပါကော
 အဿာတိ သုခဝိပါကော။ သုဉ္ဇ အဂ္ဂိနံ ဗိဇ္ဇဝတ္ထာနိနံ ဝိသေဿနံ နိဗ္ဗတ္တနတော သဂ္ဂသံဝတ္တနိကော (၄)။ သုဉ္ဇ
 အဂ္ဂိနိ သံဝတ္တတိတိ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကောယု ပြ။

န ပိဝေယျ၊ မသောက်ရာ၊ န နဟာယေယျ၊ မချိုးသုံးရာ၊ ယထာ ပစ္စယံ ဝါ၊ အကြောင်းအား
 လျော်စွာလည်း။ န ကရေယျ၊ မပြုရာ၊ မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်၊ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ၊ အပရိဘူတိယမာနံ၊ မသုံးဆောင်အပ်သော၊ တံ ဥဒကံ၊ ထိုရေသည်။ ပရိက္ခယံ၊
 ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ နော
 ဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ၊ မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အသပ္ပုရိသော၊
 သူယုတ်မာသည်။ ပ၊ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်အပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သို့။ နော ဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်
 ကုန်။

မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ သပ္ပုရိသော စ ခေါ၊ သူတော်ကောင်းသည်ကား။ ဥဋ္ဌာရေ၊ မှန်ပြတ်ကုန်
 သော။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ လဘိတု၊ ရ၍။ အတ္တနံ၊ ပိမိကိုယ်ကို။ သုခေတိ၊ ချမ်းသာ
 စေ၏။ ပိဏေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ ပ၊ မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထို သူတော်ကောင်း
 ၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဘူတိယမာနာ၊ သုံးဆောင်အပ်ကုန်သော၊ တေ ဘောဂါ၊ ထို စည်း
 စိမ်တို့သည်။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်အပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပရိက္ခယံ၊
 ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ နော ဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ သေယျတာပိ၊ ကား။ ဂါမဿ ဝါ၊
 ရွာ၏၎င်း။ နိဂမဿ ဝါ၊ နိဂုံး၏၎င်း။ အဝိဇ္ဇရေ၊ မနီးမဝေး၌။ အစ္စောအကာ၊ ကြည်လင်သော
 ဓရရှိသော။ ပ၊ ရမထိယာ၊ ဓမ္မလျော်ပွယ်ကောင်းသော။ ပေါက္ခရတိ၊ ရေကန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)
 တဉ္စ ဥဒကံ၊ ထိုရေကိုလည်း။ နော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဟရေယျပိ၊ ခပ်မှလည်း ခပ်ယုရ၏။
 ပိဝေယျပိ၊ သောက်မှလည်း သောက်ရာ၏။ နဟာယေယျပိ၊ ချိုးသုံးမှလည်း ချိုးသုံးရာ၏။
 ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ။ ကရေယျပိ၊ ပြုမှလည်းပြုရာ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး၊
 ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်၊ သမ္မာ၊ စွာ၊ ပရိဘူတိယမာနံ၊ သော၊ တံ ဥဒကံ၊ သည်။ ပရိဘောဂံ၊ သို့။
 ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ နော ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၊ မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤ အတူ
 သာလျှင်။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ဥဋ္ဌာရေ၊ ကုန်သော။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။
 လဘိတု၊ ရ၍။ အတ္တနံ၊ ကို။ သုခေတိ၊ ၏။ ပိဏေတိ၊ ၏။ ပ၊ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ နော ဂစ္ဆန္တိ၊
 မရောက်ကုန်။

အမနုဿဉ္ဇာနေ၊ လူမရှိရာအရပ်၌။ သီတံ၊ ဓအေးမြသော။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ (အတ္ထိ၊
 ၏။) တံ၊ ထိုရေသည်။ အပေယျမာနံ၊ မသောက်သုံးအပ်သည်ရှိသော်။ ပရိဘောဂံ၊
 အလိုလိုခြောက်သွေ့ခြင်းသို့။ ဧတိ ဣဝ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ကာ ပုရိသော၊
 သူယုတ်မာသည်။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ လဘိတု၊ ရ၍။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တိုင်။ နေဝ ပရိဘူတိ၊
 မသုံးဆောင်။ နော ဧဒါတိ၊ မပေးလှ။

ဝိည၊ သိမြင်နားလည်သော။ ဓီရာ စ၊ ပညာရှိသည်ကား။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။
 အဓိဂမ္မ၊ ရ၍။ ဘုဉ္စတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ကိစ္စကရာ စ၊ ပြုသင့်သော အမှုကိစ္စ အလှူဒါန
 ကို ပြုသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဘောကား နိပါတ်မျှ။) နိဿဘော၊ မြတ်သော။ သော၊
 ထိုပညာရှိသည်။ ဉာတိသံသံ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းကို။ သရိတု၊ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်၍။
 အနိန္ဒိတော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ သက္ကံ ဌာနံ၊ ကောင်းနိုးမြတ်သော နတ်ပြည်ဌာနသို့။
 ဥပတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀-ဓုတိယအပုတ္တကသုတ်

၁၃၁။ (အထ ခေါ မှ ဝေမေတ် မဟာရာဇတိုင် ပေးပြီ။)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘုတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ သော သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ ထိုဆိပ်ရှင်သူဌေးကြီးသည်။ တဂ္ဂရသိဒ္ဓိ* နာမ၊ တဂ္ဂရသိဒ္ဓိသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ပိတ္တပါတေန၊ ဆွမ်းနှင့် ပဋိပါဒေသိ၊ ယှဉ်စေပြီ။ (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ဆွမ်းလှူပြီ ဟုလို့) “သမဏဿ၊ ရဟန်းအား။ ပိတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေသတိ၊ လှူကုန်လော့” ဟု။ ဝတု၊ ဆို၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပစ္စာမံ၊ ဖဲသွားပြီ။ ဒတု၊ စ ပန၊ ပေးလှူပြီး၍ကား။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ “ထေ ပိတ္တပါတံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ဒါသ၊ ဝါ၊ ကျွန်တို့သည်၎င်း။ ကမ္မကဿ၊ ဝါ၊ အမှုလုပ်တို့သည်၎င်း။ ဘုဉ္ဇေယျ၊ စားကြကုန်မှကား။ ဝရန္တိ၊ ကောင်း၏” ဟု။ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘာတုပန၊ အစ်ကို၏ကား။ ဧကပုတ္တကံ၊ တယောက်တော်အားကို။ သာပထေယျဿ၊ ဥစ္စာ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ (သာပထေယျဿကာရဏာ၊ ဥစ္စာဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဟု တွဲ၍သော်လည်းပေး။) ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရာပေသိ စ၊ ကျလည်းကျစေပြီ။ ဝါ၊ ချပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သော သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ ထိုဆိပ်ရှင်သူဌေးသည်။ တဂ္ဂရသိဒ္ဓိ* နာမ၊ သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ ပိတ္တပါတေန၊ နှင့်။ ယံ ပဋိပါဒေသိ၊ အကြင်ယှဉ်စေပြီ။ တဿကမ္မဿ၊ ထိုယှဉ်စေသောကံ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်။ သတ္တကုတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ သုဝတိ၊ ကောင်းသော လားရာဖြစ်သော။ ဝါ၊ ကောင်းသော သူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ ကောင်းမြတ်သော။ ဓလ္လကံ၊ နတ်ပြည်လောကသို့။ ဥပဇ္ဇိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏သာလျှင်။ ဝိပါကာဝပေသေန၊ ကြင်းသောအကျိုးအားဖြင့်။ ဣဒိဿာယောဂဿာစတ္ထိယာ၊ ဤသောစတ္ထိပြည်၌သာလျှင်။ သတ္တကုတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ သေဋ္ဌိတ္ထံ၊ သူဌေး၏အဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သော သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ ထိုဆိပ်ရှင်သူဌေးသည်။ ဒတု၊ ပေးလှူပြီး၍။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ “ထေ ပိတ္တပါတံ၊ ဤဆွမ်းကို။ ဒါသ၊ ဝါ၊ ကျွန်တို့သည်၎င်း။ ကမ္မကဿ၊ ဝါ၊ အမှုလုပ်တို့သည်၎င်း။ ဘုဉ္ဇေယျ၊ စားကြကုန်မှကား။ ဝရန္တိ၊ ကောင်း၏” ဟူ၍။ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်။ ယံ ခေါ အဟောသိ၊ အကြင်ဖြစ်ပြီ။ တဿ ကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥဋ္ဌာရာယ၊ မှန်မြတ်သော။ သတ္တဘောဂါယ၊ ထမင်းကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ န နမတိ၊ မညွတ်။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ဥဋ္ဌာရာယ၊ မှန်မြတ်သော။ သတ္တဘောဂါယ၊ အဝတ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ န နမတိ၊ မညွတ်။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ဥဋ္ဌာရာယ၊ မှန်မြတ်သော။ ယာနဘောဂါယ၊ ယာဉ်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ န နမတိ၊ မညွတ်။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ပဉ္စနံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘောဂါယ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ န နမတိ၊ မညွတ်။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သော သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ ထိုဆိပ်ရှင်သူဌေးသည်။ ဘာတုပန၊ အစ်ကို၏။ ဧကပုတ္တကံ၊ တယောက်တည်းသောအားကို။ သာပထေယျဿ၊ ဥစ္စာ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်း

၁။ ပိတ္တပါတေန ပဋိပါဒေသိတိ ပိတ္တပါတေန သဒ္ဓိ* သံယောဇဓာသိ ပိတ္တပါတံ အဝါသိတိ အတ္ထောဌေး၊ ပဋိပါဒေနံ တေန သဟ ယောဇနံဦး

ကြောင့်။ (သာပတေယျံ ကာရဏံ၊ ဥစ္စာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။) ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ၊ ယံ ခေါ၊ ဝေါရောပေသိ စ၊ အကြင်ကျလည်းကျစေပြီး တဿ ကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်။ ဗဟူနိဝဿာနိ၊ များစွာသော နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသတာနိ၊ များစွာသော နှစ်အရာတို့ပတ်လုံး။ ဗဟူနိဝဿသဟဿာနိ၊ များစွာသော နှစ်အထောင်တို့ပတ်လုံး။ ဗဟူနိဝဿသတသဟဿာနိ၊ များစွာသော နှစ်အသိန်းတို့ပတ်လုံး။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစ္စိတ္တ၊ ကျက်ပြီ။ တဿေဝ ကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏သာလျှင်။ ဝိပါကာဝသေသေန၊ ကြွင်းသော အကျိုးအားဖြင့်။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်။ အပုတ္တကံ၊ အမွေခံ သားမရှိသော။ ဣဒံ သာပတေယျံ၊ ဤဥစ္စာကို။ ဗုဒ္ဓကောသံ၊ မင်း၏ ကျီကျသို့။ ပဝေသေတိ၊ သွင်းသိမ်း၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ တဿ ခေါ သေဋ္ဌိဿ ဂဟပတိဿ၊ ထိုအိမ်ရှင်သုဋ္ဌေ၏။ ပုရာဏဉ္စ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ဟောင်းသည်လည်း။ ပရိက္ခိကံ၊ ကုန်ခန်းပြီ။ နဝဉ္စပုဂ္ဂံ၊ ကုသိုလ်သစ်ကိုလည်း။ အနုပစိတံ၊ မဆည်းပူးအပ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဉ္စ ပန၊ ဟုအခါ၌ကား။ သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ၊ အိမ်ရှင်သုဋ္ဌေသည်။ မဟာရာဇေဝ နိရယေ၊ မဟာရာဇဝငရဲ၌။ ပစ္စတိ၊ ကျက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ခေံ၊ ဤသို့။ သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ၊ သည်။ မဟာရာဇေဝ နိရယံ၊ မဟာရာဇဝငရဲသို့။ ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ခေံ၊ သို့။ သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ၊ သည်။ မဟာရာဇေဝ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါ စ စသည် ပေးပြီ။)

ဧညံ၊ ဆင်းသည်၎င်း။ ခေန၊ ဥစ္စာသည်၎င်း။ ရဇတံ၊ ရှေ့သည်၎င်း။ ဇာတရူပံ၊ ရှေ့သည်၎င်း။ ယံကိဉ္စိ ပရိဂ္ဂဟံဝါ၊ အကြင်အိမ်ဆည်းအပ်သမျှ ဝတ္ထုသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဝါသော၊ ကျန်တို့သည်၎င်း။ ကမ္မကရာ၊ အမှုလုပ်တို့သည်၎င်း။ ပေဿ၊ အစေခံတို့သည်၎င်း။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ အနုပစိတော၊ မိန့်၍အသက်မွေးကုန်သော။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ မှီကုန်၏။)

သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ (ယ၏ နိယမံ) အာခါယ၊ ယူ၍။ န ဂန္ထဗ္ဗံ၊ ဘဝတပါးသို့ မသွားထိတ် မသွားနိုင်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ဥစ္စာသည်။ (ယ၏ နိယမပင်) နိက္ခိပ္ပဂါမိနံ၊ စွန့်ပစ်ရခြင်းသဘောရှိ၏။ (နိက္ခိပ္ပသဘာဝံ၊ ဌ။) စ၊ ထိုမှတပါး။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ ဥဒ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဓေတသော၊ ခိတ်ဖြင့်၎င်း။ ကရေတိ၊ ပြုလုပ် (ပြောဆိုကြံစည်)၏။

(ထံ ဟိ စ သော နှစ်ဂါထာကို ပဌမဝဂ် ပိယသုတ် စာပိုဒ် ၁၁၅-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

ဗုဒ္ဓိယော၊ သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓိယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

ဧဋ္ဌိတာ၊ သတ္တဇဋ္ဌိလသုတ်၎င်း။ ပဉ္စရာဇာနော၊ ပဉ္စရာဇသုတ်၎င်း။ ဒေါဏပါကကုရေန စ ဒေါဏပါကကုရံ၊ ဒေါဏပါကကုရသုတ်၎င်း။ သင်္ဂါယေန၊ သင်္ဂါယအမည်ဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဧဝံ၊ ပဌမသင်္ဂါယသုတ် ဗုဒ္ဓိယသင်္ဂါယသုတ်တို့၎င်း။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာသုတ်၎င်း။ အပ္ပမာဒေန စ၊ အပ္ပမာဒအမည်ဖြင့်။ ဧဝံ၊ ပဌမအပ္ပမာဒသုတ်

ဒုတိယအပ္ပမာဒသုတ်တို့၎င်း။ (ဒုတိယအပ္ပမာဒသုတ်ကို ကလျာဏမိတ္တသုတ်ဟု အမည်
 ကပ်ထား၏။) အပ္ပတ္တကေန၊ အပ္ပတ္တကအမည်ဖြင့်။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။
 ဒေ၊ ပဌမ အပ္ပတ္တကသုတ် ဒုတိယ အပ္ပတ္တကသုတ်တို့၎င်းတည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။
 ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ် ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၃-တတိယဝဂ်

၁-ပုဂ္ဂလသုတ်

၁၃၂။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ စသည် ပေးပြီ။) ကေမန္တံ၊ နှံ၊ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ကေမန္တံ၊ နှံ၊ နိသီဒိ
 ခေါ၊ သော။ ဘုရားနဲ့ ပဿနာဒိကောသလံကို။ သဂဝါ၊ သည်—“မဟာရာဇ၊ ကြီး။ စတ္တာရာ၊
 လေးယောက်တုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ယောကသ္မိံ၊ နှံ၊ သန္တော သိဝိဇ္ဇာ
 မာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ကတမေ စတ္တာရာ၊ အဘယ်လေးယောက်တို့နည်း။ တမော၊ အမှိုက်
 နှင့် ဟုဉ်သည်ဖြစ်၍။ တမပရာယနော၊ အမှိုက်လျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၎င်း။ တမော၊
 အမှိုက်နှင့် ဟုဉ်သည် ဖြစ်၍။ ဇောတိပရာယနော၊ အလင်းလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်၎င်း။ ဇောတိ၊ အလင်းနှင့် ဟုဉ်သည်ဖြစ်၍။ တမပရာယနော၊ အမှိုက်လျှင်လည်းလျောင်းရာ
 ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၎င်း။ ဇောတိ၊ အလင်းနှင့်ဟုဉ်သည် ဖြစ်၍။ ဇောတိပရာယနော၊ အလင်းလျှင်
 လည်းလျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၎င်းတည်း။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထော၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တမော၊ အမှိုက်နှင့်ဟုဉ်သည်ဖြစ်၍။ တမပရာယနော၊
 အမှိုက်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ မဟာရာဇ၊
 ကြီး။ ဣမေ ဤလောကနှံ။ ကေစော၊ အချို့ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိဓေ ကုလေ၊ နိဗ္ဗ
 သောအမျိုးနှံ။ ဒလိဇ္ဈေ၊ ဆင်းရဲသော။ အပ္ပန္နပါနဘောဇနေ၊ အစာရေစာငတ်ပြတ်ရှားပါးသော။
 ကသိရဂုတ္တိကော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် အသက်မွေးမှုရှိသော။ စက္ကာလကုလေ ဝါ၊ ဒုန်းစက္ကာအမျိုး
 နှံ၎င်း။ ဇေနကုလေ ဝါ၊ နှီးသမားအမျိုးနှံ၎င်း။ နေသာဒကုလေ ဝါ၊ မုဆိုး တင်းအမျိုးနှံ၎င်း။
 ရထကာရကုလေ ဝါ၊ သားရေနယ်သမားအမျိုးနှံ၎င်း။ ပုတ္တုသကုလေ ဝါ၊ ပန်းမှိုက်သူအမျိုးနှံ
 ၎င်း။ ပစ္စာဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင် အမျိုးနှံ။ ကသိရေန၊ ဆင်းရဲငြို
 ငြင်သဖြင့်။ ဓာသစ္စာဒေါ၊ အစားအဝတ်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ခုအပ်၏။ ဘတ္ထံ၊ နှံ။ ပစ္စာဇာတော၊ သည်း
 ဟောတိ၊ ၏။ သော စ၊ ထိုသူသည်လည်း။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊ အဆင်းမလှသည်။ ဒုဗ္ဗသိကော၊ အပြင်
 ဆိုးသည်။ ဩကောဋိမကော၊ ဂုတ်တို့ပုကူသည်။ ဗဂ္ဂါဗာဓော၊ အနာများသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ကာဏော ဝါ၊ ကမ်းသည်၎င်း။ ကုတိ ဝါ၊ လက်ကောက်သည်၎င်း။ ခေဉ္စာ ဝါ၊ ခြေခွင်သည်၎င်း။
 ပက္ခယတော ဝါ၊ အောက်ပိုင်းသေသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုဿ၊ ထမင်းကို၎င်း။ ပါနဿ၊
 အဖျော်ကို၎င်း။ ဝတ္ထဿ၊ အဝတ်ပုဆိုးကို၎င်း။ ယာနဿ၊ ယာဉ်ကို၎င်း။ မာလာကန္တဝိလေပနဿ၊
 ပန်း နဲ့ သာ နဲ့ သာပျောင်းကို၎င်း။ သေယျာဝသထပဓိပေယျဿ၊ အိပ်ရာ နေရာ ဆိပ်း ညှိတွန်း
 ဖွယ် ဆီ စသည်ကို၎င်း။ လာဘိ၊ ရလေ့ ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထို ဆင်းရဲသောသူ
 သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဒုဗ္ဗုတိ၊ ကို။ စရတိ၊ ၏။ ဝါဇာယ၊ ဖြင့်။ ဒုဗ္ဗုတိ၊ ကို။ စရတိ၊ ၏။
 မနုဿ၊ ဖြင့်။ ဒုဗ္ဗုတိ၊ ကို။ စရတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဆင်းရဲသောသူသည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။
 ဒုဗ္ဗုတိ၊ ကို။ စရိတု၊ နှံ။ ဝါဇာယ၊ ဖြင့်။ ဒုဗ္ဗုတိ၊ ကို။ စရိတု၊ နှံ။ မနုဿ၊ ဖြင့်။ ဒုဗ္ဗုတိ၊ ကို။

စရိတော၊ ချံ။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ စုတိမှ။ ပရံ၊ အထက်
၌။ အပါယ်၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ခုက္ကတိံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။
ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်း၍ ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အန္ဓကာရာ ဝါ၊ အမှိုက်တိုက်မှ
လည်း။ အန္ဓကာရံ၊ အမှိုက်တိုက်သို့။ ဂစ္ဆေယျ ယထာ၊ သွားရာသက်သို့။ တမာ ဝါ၊ အမှိုက်
မှလည်း။ တမံ၊ အမှိုက်သို့။ ဂစ္ဆေယျ ယထာ၊ သို့။ လောဟိတမလာ ဝါ၊ သွေးအညစ်အကြေးမှ
လည်း။ လောဟိတမလံ၊ သွေးအညစ်အကြေးသို့။ ဂစ္ဆေယျ ယထာ၊ သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
တထူပမံ၊ ထိုလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်
မူ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တမော၊ အမှိုက်နှင့် ယှဉ်သည်
ဖြစ်၍။ တမေရာယနော၊ အမှိုက်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တမော၊ အမှိုက်နှင့်ယှဉ်သည်
ဖြစ်၍။ ဇောတိပရာယနော၊ အလင်းလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။
မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နိစ္စေ ကုလေ၊ ၌။ ပ။ သော၊
သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရတိ၊ ၏။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရတိ၊
၏။ မနဿ၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဆင်းရဲသောသူသည်။ ကာယေန၊
ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရိတော၊ ချံ။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရိတော၊ ချံ။ မနဿ၊ ဖြင့်။
သုစရိတံ၊ ကို။ စရိတော၊ ချံ။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊
ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ သဝ္ဗံ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ပထဝီယာ ဝါ၊ မြေမှလည်း။
ပလ္လင်္ကံ၊ ပလ္လင်သို့။ အာရောဟေယျယထာ၊ တက်ရာသက်သို့။ ပလ္လင်္ကာ ဝါ၊ ပလ္လင်မှလည်း။
အဿပိဋ္ဌိံ၊ မြင်းကျောက်ကုန်းသို့။ အာရောဟေယျယထာ၊ သို့။ အဿပိဋ္ဌိယာ ဝါ၊ မြင်းကျောက်
ကုန်းမှလည်း။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓံ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းသို့။ အာရောဟေယျယထာ၊ သို့။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာ ဝါ၊
ဆင်ကျောက်ကုန်းမှလည်း။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့။ အာရောဟေယျယထာ၊ သို့။ မဟာရာဇ၊
ကြီး။ တထူပမံ၊ ထိုဟောကျ်ားလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊
ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊
သည်။ တမော၊ ချံ။ ဇောတိပရာယနော၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဇောတိ၊ အလင်းနှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။
တမေရာယနော၊ အမှိုက်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥစ္စေကုလေ၊ မြင့်သောအမျိုး၌။ အဇေ၊ ကြယ်ဝ
သော။ မဟာရာဇ၊ များသောဥစ္စာရှိသော။ မဟာသောဂေ၊ များသော အသုံးအဆောင်ရှိသော။
ပဟူတဇာတဓူပရဇတေ၊ များသောရွှေငွေရှိသော။ ပဟူတဝိတ္တုပကရဏေ၊ များသောနှစ်သက်
ဖွယ် အဆောက်အဦ ရှိသော။ ပဟူတနေဓဇေ၊ များသော ဥစ္စာစပါးရှိသော။ ခတ္တိယ
မဟာသာလကုလေ ဝါ၊ မင်းသူကြွယ်အမျိုး၌၎င်း။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလကုလေ ဝါ၊ ပုဂ္ဂား
သူကြွယ် အမျိုး၌၎င်း။ ဂဟပတိမဟာသာလကုလေ ဝါ၊ သူငွေသူကြွယ်အမျိုး၌၎င်း။ ပစ္စာ-
ဇာတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ဓ၊ ထိုသူသည်လည်း။ အဘိဓူပေါ၊ အလွန်အဆင်းလှသည်။

ဒဿနီယော၊ ခုကြည့်ဘွယ်ကောင်းသည်။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်။ ပရမာယ၊ မြတ်သော။ ဝတ္ထုပေါက္ခရတယ၊ ထိုက်ဆင်းစောင်းခြင်းနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ အန္တယ၊ ကိုင်း။ ပါနယ၊ ကိုင်း။ ဝတ္ထယ၊ ကိုင်း။ ယာနယ၊ ကိုင်း။ မာလာဂန္တဝိလေပနယ၊ ကိုင်း။ သေယျာဝသထပဒိယေယျာ၊ ကိုင်း။ လာဘီရလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ သော၊ သည်။ ဟံ၊ နိရယ်။ သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ခေါ်။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ပါသာဒါဝါ၊ ပြာသာဒ်မှလည်း။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းသို့။ ဩရောဟေယျယထာ၊ သက်ဆင်းသက်သို့။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာ ဝါ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှလည်း။ အဿပိဋ္ဌိ၊ မြင်းကျောက်ကုန်းသို့။ ဩရောဟေယျယထာ၊ သို့။ အဿပိဋ္ဌိယာ ဝါ၊ မှလည်း။ ပလ္လင်္ကံ၊ သို့။ ဩရောဟေယျယထာ၊ သို့။ ပလ္လင်္ကံ ဝါ၊ မှလည်း။ ပထဝီ၊ သို့။ ဩရောဟေယျယထာ၊ သို့။ ပထဝီယာ ဝါ၊ မှလည်း။ အန္တကာရံ၊ သို့။ ပဝိသေယျယထာ၊ ကဲ့သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တထူပမံ၊ ထိုယောကျ်ားလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ခေါ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဇောတိ၊ ရှိ။ တမေရာယနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကဿ၊ သို့လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဇောတိ၊ အလင်းနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဇောတိပရာယနော၊ အလင်းလျှင် လည်းလျောင်းသရှိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣမံ၊ နှစ်။ ကေစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥစ္စေကုလေ၊ မြင့်သောအမျိုး၌။ ပ၊ ကာယဿ၊ ခေါ်။ ဘောဒါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နှစ်။ သဂ္ဂိလောတိ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ခေါ်။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ပလ္လင်္ကံ ဝါ၊ ပလ္လင်္ကံမှလည်း။ ပလ္လင်္ကံ၊ သို့။ သက်မေယျယထာ၊ ပြောင်းသက်သို့။ အဿပိဋ္ဌိယာ ဝါ၊ မြင်းကျောက်ကုန်းမှလည်း။ အဿပိဋ္ဌိ၊ မြင်းကျောက်ကုန်းသို့။ သက်မေယျယထာ၊ ပြောင်းသက်သို့။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာ ဝါ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း မှလည်း။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာ၊ သို့။ သက်မေယျယထာ၊ ပြောင်းသက်သို့။ ပါသာဒါ ဝါ၊ ပြာသာဒ်မှလည်း။ ပါသာဒံ၊ သို့။ သက်မေယျယထာ၊ ပြောင်းသက်သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တထူပမံ၊ ထိုယောကျ်ားလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ခေါ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဇောတိ၊ ရှိ။ ဇောတိပရာယနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကသို့၊ နှစ်။ ဝတ္ထာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ခေါ ပုဂ္ဂလာ၊ ထိုသည်။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပ၊ သတ္တော၊ သည်။

ရာဇ၊ မင်းကြီး။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒလိဋ္ဌေါ၊ ဆင်းရဲသည်။ အဿဋ္ဌေါ၊ သဒ္ဓါတရား မရှိသည်။ မစ္ဆရိ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်။ ကဒရိယော၊ နှမြောစေးနေသည်။ ပါပသင်္ကပ္ပေါ၊ ယုတ်မာသောအကြံရှိသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူရှိသည်။ အနာဒရာ ခိုသေခြင်း မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။

သမဏေ ဝါပိ၊ ရဟန်းတို့ကိုင်း။ ဗြာဟ္မဏေ ဝါပိ၊ ပုတ္တားတို့ကိုင်း။ အညော၊ တပါး ကုန်သော။ ဝနိဗ္ဗကေ ဝါပိ၊ ပုည်ထောင်းယာစကောတို့ကိုင်း။ အက္ခောသတိ၊ ဆီရေးတတ်၏။ ပရိသာသတိ၊ ရေရွတ်တတ်၏။ နတ္တိကော၊ ကံ ကံ၏အကျိုးမရှိဟု အယူရှိသည်။ ရောသကော၊ ချွတ်ချယ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။

ဘောဇနံ၊ အစာကို။ ယာဓမ္မာနာနံ၊ တောင်းကုန်သောသူတို့အား။ ဒဓမ္မာနံ၊ ပေးလှူသူတို့။ နိဝါရေတိ၊ မြှမ်း၏။ ဇနာဓိပ၊ လူထုပေါင်းထို့ကို အစိုးရသော။ ဘုဇ၊ မင်းကြီး။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ မိယမာနော၊ သေသည်ရှိသော်။ ဘောရံ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ နိရယံ၊ ရဲသို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ တမော၊ အမှိုက်နှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ တမပရာယနော၊ အမှိုက်လျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် မည်၏။

ဘုဇ၊ မင်းမြတ်။ နရော၊ လူဟုဆိုအပ်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဒလိဒ္ဓေါ၊ ဆင်းရဲသည်။ သဒ္ဓေါ၊ သစ္စာတရားရှိသည်။ အမစ္ဆရိ၊ ဝန်တိုခြင်း မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဒါတိ၊ ပေးလှူတတ်၏။ သေဋ္ဌထက်ပေါ့၊ မြတ်သော အကြံရှိသည်။ အဗျဂ္ဂမနသော၊ အထူးထူးအပြားပြား အာရုံမရှိသော စိတ်ရှိသည်။ ဝါ-တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမဏေ ဝါပိ၊ ရဟန်းတို့ကို၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေ ဝါပိ၊ ပုတ္တားတို့ကို၎င်း။ အညော၊ တပါးကုန်သော။ ဝနိဗ္ဗကေ ဝါပိ၊ တို့ကို၎င်း။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အသိဝါဒေတိ၊ ရိုသေစွာပြောဆို၏။ သမဓိယာယ၊ အညီအမျှကျင့်ခြင်းဖြင့်။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။

ဘောဇနံ၊ အစာကို။ ယာဓမ္မာနာနံ၊ တောင်းကုန်သော သူတို့အား။ ဒဓမ္မာနံ၊ ပေးလှူသူကို။ န ဝါရေတိ၊ မမြှမ်း။ ဇနာဓိပ၊ လူထုကိုအစိုးရသော။ ဘုဇ၊ မင်းကြီး။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ မိယမာနော၊ သေသည်ရှိသော်။ ဌာနံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ တိဒိဝံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ တမော၊ ၍။ ဇောတိပရာယနော၊ အလင်းလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဣတိ၊ ၏။ ပ။ သတ္တ၊ သည်—

“ဘုဇ၊ ကြီး။ ပုရိသော၊ သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇာနော၊ ကြွယ်ဝသည်။ အဿဒ္ဓေါ၊ သည်။ မစ္ဆရိ၊ သည်။ ကမ္မရိယော၊ သည်။ ဝါပသကံပေါ၊ သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အနာဒရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမဏေ ဝါပိ၊ တို့ကို၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေ ဝါပိ၊ တို့ကို၎င်း။ အညော၊ ကုန်သော။ ဝနိဗ္ဗကေ ဝါပိ၊ တို့ကို၎င်း။ အက္ခောသတိ၊ ၏။ ပရိဘာသတိ၊ ၏။ နတ္ထိကော၊ သည်။ ဧဝသကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘောဇနံ၊ ကို။ ယာဓမ္မာနာနံ၊ တို့အား။ ဒဓမ္မာနံ၊ ကို။ နိဝါရေတိ၊ ၏။ ဇနာဓိပ၊ သော။ ဘုဇ၊ ကြီး။ တာဒိသော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ မိယမာနော၊ သော်။ ဘောရံ၊ သော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပေတိ၊ ၏။ ဇောတိ၊ အလင်းနှင့်ယှဉ်၍။ တမပရာယနော၊ အမှိုက်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

ဘုဇ၊ မင်းမြတ်။ နရော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇာနော၊ ကြွယ်ဝသည်။ သဒ္ဓေါ၊ သစ္စာတရားရှိသည်။ အမစ္ဆရိ၊ ဝန်တိုခြင်း မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဒါတိ၊ ပေးတတ်၏။ သေဋ္ဌထက်ပေါ့၊ ရှိသည်။ အဗျဂ္ဂမနသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမဏေ ဝါပိ၊ တို့ကို၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေ ဝါပိ၊ တို့ကို၎င်း။ အညော၊ ကုန်သော။ ဝနိဗ္ဗကေ ဝါပိ၊ တို့ကို၎င်း။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ အသိဝါဒေတိ၊ ၏။ သမဓိယာယ၊ ပြင့်။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။

သောဇနံ၊ ကိ။ ယာဝမာနာနံ၊ ထို့အား။ ဒဒမာနံ၊ ကိ။ န ဝါရေတိ၊ မမြစ်။ ဇနာဓိပါ
 သော။ ဘုဇ၊ ကြီး။ ဘာဓိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ မိယမာနော၊
 သေသည်ရှိသော်။ ဌာနံ၊ သော။ တံဒိဝံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ ဇောတိ ဌံ။
 ဇောတိပရာယဇနာတိ၊ အလင်းလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏” ဟူသော။
 တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၂-အယျိကာသုတ်

၁၃၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ ဗုဇာနံ ပသေနဒိံ ကော-
 သလံ၊ ကိ။ သဝေါ၊ သည်။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ နေ့သည်။ တံ၊ သင်သည်။ ကုတော၊
 အဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂစ္ဆသိ နုတိ၊ လာသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုး။
 ဇိက္ခာ၊ အိုမင်းသော။ ဝုဇာ၊ အရွယ်အားဖြင့် ကြီးသော။ မဟလ္လိကာ၊ ဇာတ်အားဖြင့် ကြီးရင့်
 သော။ အဓ္မကတ၊ မင်းနှစ်ဆက် သုံးဆက်ကို လွန်သော။ သောအနုပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စိန္တရွယ်သို့
 ရောက်သော။ ဇာတိယာ၊ မွေးဖွားသည်မှ။ ဝိသဝဿသတိကာ၊ အသက် တရာနှစ်ဆယ်ရှိသော။
 မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ အယျိကာ၊ (မယ်တော်အရာထားသော) အဖွားသည်။ ကာလကတာ၊ သေခဲ့၏။
 ဘန္တေ၊ ဘုး။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ အယျိကာ ခေါပန၊ အဖွားသည်။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပါ၊
 စိတ်ကိုပွားစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုး။ အဟံ၊ သည်။ “ဧ၊ ၏။ အယျိကာ၊
 သည်။ မာ ကာလမကာသိတိ၊ မသေပါစေလင့်” ဟူ၍။ ဟတ္ထိရတနေ၊ အဘိုးတသိန်းထိုက်သော
 တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဆင်ရတနာဖြင့်။ စေပိ လဘေယျံ၊ အကယ်၍ရနိုင်အံ့။ (ဧဝံ၊
 ဤသို့ ပေး၍ရသည်ရှိသော်။) အဟံ၊ သည်။ “မေ၊ ၏။ အယျိကာ၊ သည်။ မာ ကာလမကာသိတိ၊
 လင့်” ဟူ၍။ ဟတ္ထိရတနမ္ပိ၊ ဆင်ရတနာကိုသော်လည်း။ ဒဒေယျံ၊ ပေးပါအံ့။ ပ။ အဿရတနေ၊
 အဘိုးတသိန်းထိုက်သော တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော မြင်းရတနာဖြင့်။ ပ။ အဿရတနမ္ပိ၊
 လည်း။ ဒဒေယျံ၊ အံ့။ ပ။ ဂါမဝရေန၊ အခွန်တသိန်းထွက်သော ရွာမြတ်ဖြင့်။ ပ။ ဂါမဝရမ္ပိ၊ အခွန်
 တသိန်းထွက်သော ရွာမြတ်ကိုလည်း။ ဒဒေယျံ၊ အံ့။ ပ။ ဇနပဒေနေ၊ အခွန်တသိန်းထွက်သော ဇနပုစ်
 ဖြင့်။ ပ။ ဇနပဒေမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဒဒေယျံ၊ ပေးပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ မရုဏဓမ္မာ၊ သေခြင်းသဘောတရား ရှိကုန်၏။
 မရုဏပရိယောသာနာ၊ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိကုန်၏။ မရုဏံ၊ သေခြင်းကို။ အနုတိတာ၊ မလွန်နိုင်
 ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုး။ အစ္စရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ။ ဘန္တေ၊ ဘုး။ အပ္ပုတံ၊
 မမြစ်ဘူးမြဲ ဖြစ်ပေစ။ ဘန္တေ၊ ဘုး။ “သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ ထိုသို့။ ပ။ မရုဏံ၊ ကိ။
 အနုတိတာတိ၊ မလွန်နိုင်ကုန်” ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားကို။ သဂဝတာ၊ သည်။ ယာဝ၊
 အလွန်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ ဤတရားစကားသည်။ ဧဝံ၊ သင်ချီးမွမ်းတိုင်း ဟုတ်၏။ မဟာရာဇ၊
 ကြီး။ တေ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သင်ချီးမွမ်းတိုင်း ဟုတ်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ ထိုသည်။
 မရုဏဓမ္မာ၊ ကုန်၏။ မရုဏပရိယောသာနာ၊ ကုန်၏။ မရုဏံ၊ ကိ။ အနုတိတာ၊ ကုန်။ မဟာရာဇ၊
 ကြီး။ သေယျတာပိ၊ ကား။ ယာနိကာနိစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော။ အာမကာနံ ဧဝံ၊ မဖုတ်
 သေး၍ စိမ်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပက္ခာနိစ၊ ဖုတ်ပြီး ကျက်ပြီးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 ကုမ္ဘကာရဘာဇနာနိ၊ အိုးထိန်းသည်၏ အိုးတို့သည်။ (သန္တံ၊ ကုန်၏။) သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိ၊
 ထိုအိုးတို့သည်။ ဘေဒနဓမ္မာနိ၊ ကွဲခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဘေဒနပရိယောသာနာနိ၊ ကွဲခြင်းလျှင်

အဆုံးရှိကုန်၏။ ဘေဒနံ၊ ကဲ့ခြင်းကို။ အနုတိတာနိ၊ မလွန်နိုင်ကုန်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ၈၀ မေဝ ခေါ၊ ထို့ထက်သာလျှင်။ ဘဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ ထိုသည်။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပ။ သတ္တာ၊ သည်—

“ဘဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ ထိုသည်။ ပရိဏန္တိ၊ သေကုန်လတ္တံ့။ ဟိ၊ ထိုစကား မှန်၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ မရဏန္တိ၊ သေခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ၏။ ပုညပါပဝလ္လပဂါ၊ ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယထာကမ္မံ၊ မိမိတို့ကံ အလျောက်။ ဂမိဏန္တိ၊ သွားရကုန်လတ္တံ့။ ပါပကမ္မန္တာ၊ မကောင်းမှု ရှိသောသူတို့သည်။ နိရယံ၊ ရဲသို့။ ဂမိဏန္တိ၊ သွားရကုန်လတ္တံ့။ ပုညကမ္မာ စ၊ ကောင်းမှုရှိသောသူတို့ ထည်ကား။ သုကတိံ၊ ကောင်းမှုပြုသူတို့၏ လားရာသို့။ ဂမိဏန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။

(တထာ ဂါတာသည် စာပိုဒ် ၁၁၅၌ ရေးခဲ့ပြီး) ဟောန္တိတိ၊ ကုန်၏”ဟူသော။ တေ၊ ကိုး အပေါင်း ပြီ။

ဥ-ဇာတိယတ်

၁၁၄။ (၁၁၃-စာပိုဒ်၌ရေးခဲ့ပြီး) ပရိဏန္တိ ဟောသည်နှင့် လောကဏာဟု ဟောသည်သာ ထူး၏။)

၄-ဣဏတ္ထသုတ်

၁၁၅။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ခွံ။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ ရုဇာပသေနဒိကော သလော၊ သည်း။ သကန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ခား။ ကတ္တနုခေါ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါတဗ္ဗန္တိ၊ ပေးလှူအပ်သနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကိုး အပေါင်း ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယတ္ထ ခေါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပသီဒတိ၊ ကြည်ညို၏။ (တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဝါ-အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ခား။ ကတ္တ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဝိန္နံ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးကြီးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကတ္တဒါနံဒါတဗ္ဗန္တိ၊ ဒါတဗ္ဗံ ဟူသော။ တေ၊ ဤသင်မေးအပ်သော ပြဿနာသည်။ အညံ ခေါ၊ တပါးတခြားသာတည်း။ ကတ္တ ဝိန္နံ မဟပ္ပလန္တိ၊ မဟပ္ပလံ ဟူသော။ တေ၊ ဤ သင်မေး အပ်သော ပြဿနာသည်။ အညံ ပန၊ တပါးတခြားသာတည်း။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သီလဝေတော ခေါ၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးကြီး၏။ ဗုဿီလေ၊ သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဝါ-အား။ တထာ၊ ထိုအထူး။ (ဝိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးကြီးသည်။) နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ထေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှု။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧတ္ထ၊ ဤပြဿနာကိုပြောရာ၌။ တညေတ၊ သင်မင်းကြီး ကိုသာလျှင်။ ပရိပုစ္ဆိတာပိ၊ တဖန်မေးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ သင်မင်းကြီး အား။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကရေ ယျာသိ၊ ဖြေကြားလေလော့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ထိုငါဘုရားမိန့်မည့်စကားကို။ ကိံမညသိ၊ အဘယ်သို့မှတ်ထင်သနည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဒံ၊ ဤ။ တေ၊ ၏။ သင်္ကါမေ၊ စစ်သည်တို့လုပ်ပါ အပေါင်းသည်။ သမုပဗျူဋ္ဌောပေါင်းရုံးစုဝေးသည်ဖြစ်၍။ ယုဗ္ဗံ၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်။ ပဗ္ဗပဋိတံ၊ ထင် ရွားဖြစ်ပေါ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသိက္ခိတော၊ သင်အပ်သော လေးအတတ် မရှိသော၊ အကတဟတ္ထော၊ လေ့ကျင့်အပ်သော လက်အတတ်မရှိသော။ (ဝါ၊ လက်မဖြောင့်သော။)

အကတယောဂေါ၊ ပြုအပ်သော လေးအကျင့်မရှိသော။ အကတုပါသနော၊ ကပ်၍ပြုအပ်သေးသော
 မြားမရှိသော။ အဘိ၊ ကြောက်တတ်သော။ အဆန္ဒ၊ တုန်လှုပ်တတ်သော။ ဥတြာသိ၊ ထိတ်လန့်
 တတ်သော။ ပလာယိ၊ ပြေးတတ်သော။ ခတ္တိယကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊
 လာဌားအံ့။ တံ ပုရိသံ၊ ထိုလာသောယောကျ်ားကို။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဘရေယျာသိ၊
 မွေးလိုသလော။ ဧတ၊ သင့်အား။ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုရိသေန၊ ပြင်။ အတ္ထော စ၊
 အလိုလည်းရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘေး။ တံ ပုရိသံ၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသောယောကျ်ားကို။ အဟံ၊ သည်။ န ဘရေယျ၊ မမွေးလို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ တာဒိသေန၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုရိသေန၊ ပြင်။ န စ အတ္ထော၊ အလိုလည်းမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။
 အထ၊ ထို့ပြင်။ အသိက္ခိတော၊ သင်အပ်သော လေးအတတ်မရှိသော။ ပ။ ပြာဟ္မကုမာရော၊
 ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ ပ။ အထ၊ ထို့ပြင်။ အသိက္ခိတော၊ သော။ ပ။
 ဝေဿကုမာရော၊ ကုန်သည်လုလင်သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ပ။ အထ၊ ထို့ပြင်။ အသိက္ခိတော၊
 သင်အပ်သော လေးအတတ်မရှိသော။ ပ။ သုဒ္ဓကုမာရော၊ သူဆင်းရဲလုလင်သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊
 အံ့။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံမညသိ၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣ၊ ဤလောက၌။ ဧတ၊
 သင်၏။ သင်္ဂါမော၊ သည်။ ဘူပဗျူဇော၊ သည်။ ယဒ္ဓံ၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်။ ပစ္စုပဋိတံ၊ သည်။
 အထ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သော လေးအတတ်ရှိသော။
 ကထဟတ္ထော၊ လေ့ကျင့်အပ်ပြီးသော လက်ရှိသော။ (ဝါ၊ လက်ဖြောင့်သော။) ကတယောဂေါ၊
 ပြုအပ်ပြီးသော လေးအကျင့်ရှိသော။ ကတုပါသနော၊ ကပ်၍ပြုအပ်ပြီးသော မြားရှိသော။
 အဘိရ၊ မကြောက်တတ်သော။ အဆန္ဒ၊ မတုန်မလှုပ်သော။ အနုတြာသိ၊ မထိတ်လန့်တတ်သော။
 အပလာယိ၊ မပြေးတတ်သော။ ခတ္တိယကုမာရော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ တံ၊
 သည်။ ဘရေယျာသိ၊ မွေးလိုသလော။ ဧတ၊ အား။ တာဒိသေန၊ သော။ ပုရိသေန၊ ပြင်။
 အတ္ထော စ၊ အလိုလည်းရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘေး။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။
 အဟံ၊ သည်။ ဘရေယျ၊ မွေးလို၏။ မေ၊ အား။ တာဒိသေန၊ ရှိသော။ ပုရိသေန၊ ပြင်။ အတ္ထော စ၊
 အလိုလည်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထ၊ ထို့ပြင်။ ပြာဟ္မကုမာရော၊ သည်။
 အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ပ။ အထ၊ ပြင်။ ဝေဿကုမာရော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ပ။ အထ၊ ပြင်။
 သုသိက္ခိတော၊ သော။ ကထဟတ္ထော၊ သော။ ကတယောဂေါ၊ သော။ ကတုပါသနော၊ သော။
 အဘိရ၊ သော။ အဆန္ဒ၊ သော။ အနုတြာသိ၊ သော။ အပလာယိ၊ သော။ သုဒ္ဓကုမာရော၊ သည်။
 အာဂစ္ဆေယျ၊ အံ့။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဘရေယျာသိ၊ လော။ ဧတ၊ အား။
 တာဒိသေန၊ သော။ ပုရိသေန၊ ပြင်။ အတ္ထော စ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 ဘေး။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဘရေယျ၊ မွေးလို၏။ မေ၊ အား။ တာဒိသေန၊ သော။
 ပုရိသေန၊ ပြင်။ အတ္ထော စ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ မေဝ ခေါ၊ ထို အတူသာလျှင်။ ယသ္မာ ကသ္မာ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား
 သော။ ကုလ၊ အမျိုးမှ။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့ဘောင်မှ။ ပဉ္စမိတော၊ ဝင်ရောက်
 ရဟန်းပြုသည်။ ဧဝ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ သော စ၊ ထိုသူသည်လည်း။ ပဉ္စကိယုပီနော၊
 ပယ်အပ်ပြီးသော အင်္ဂါငါးပါးရှိသည်။ ပဉ္စကိယုနာကတော၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ထသ္မိံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဝိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်။ မဟပူလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထမာနိ၊

၈

အဘယ်မည်ကုန်သော။ ပဉ္စင်္ဂါနိ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါတို့သည်။ ပဟိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်သည်။ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ ကာမစ္ဆန္ဒ နှိဝရဏသည်။ ပဟိနော၊ (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်)
 ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒနှိဝရဏသည်။ ပဟိနော၊ (အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်)
 ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ထိနပိဋ္ဌံ၊ ထိနပိဋ္ဌ နှိဝရဏသည်။ ပဟိနိ၊ (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) ပယ်အပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ နှိဝရဏသည်။ ပဟိနိ၊ (သကဒါဂါမိမဂ် အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်)
 ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ နှိဝရဏသည်။ ပဟိနော၊ (သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်)
 ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဣမာနိပဉ္စင်္ဂါနိ၊ ဤငါးပါးသော အင်္ဂါတို့သည်။ ပဟိနာနိ၊ ပယ်အပ်
 ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကတဗေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ ပဉ္စဟဂေဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော
 အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အသေက္ခေန၊ အသေက္ခဏံ ဥစ္စာဖြစ်
 သော။ သီလက္ခန္ဓေန၊ သီလက္ခန္ဓာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ အသေက္ခေန၊
 အသေက္ခဏံ ဥစ္စာဖြစ်သော။ သမာဓိက္ခန္ဓေန၊ သမာဓိက္ခန္ဓာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။
 ဟောတိ၊ ခေါ်။ အသေက္ခေန၊ အသေက္ခဏံ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပညာက္ခန္ဓာနှင့်။ သမန္နာ-
 ဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ အသေက္ခေန၊ အသေက္ခဏံ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓေန၊
 ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ အသေက္ခေန၊ အသေက္ခဏံ ဥစ္စာဖြစ်သော။
 ဝိမုတ္တိဏာယနက္ခန္ဓေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဏာတိအပြင်ဟူသော အဘိအရနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဣဗေဟိ ပဉ္စဟဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဣတိ၊ သို့။
 ပဉ္စင်္ဂပဟိနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အင်္ဂါငါးပါးရှိသော။ ပဉ္စသမန္နာဂတော၊ ငါးပါးသော
 အင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ဝုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နံ၊ သည်။ ဗောဇ္ဇလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။ ပ။ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

“ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဣဏတ္တံ၊ လေးပစ်အတတ်သည်၎င်း။ ဗလဝီရိယံ၊ ခွန်အား
 လုံ့လသည်၎င်း။ ယသ္မိံ၊ မာဏဝေ၊ အကြင်လူလင်၌။ ဝိဇ္ဇေယ၊ ရှိငြားအံ့။ တံ၊ ထို
 လူလင်ကို။ ယုဒ္ဓတ္ထော၊ စစ်ထိုးလိုသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဘရေ၊ မွေးလည်း မွေး
 ရ၏။ ဇာတိပစ္စယာ၊ အမျိုးမြတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အသုရံ၊ ရဲရင့်ခြင်း
 မရှိသော သူကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ န ဘရေ၊ မမွေးမြူရာ။

တထေဝ၊ ထို အတူသာလျှင်။ ယသ္မိံ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ခန္တိ စ၊ သည်းခံခြင်း ခန္တိ
 သည်၎င်း။ သောရဏံ၊ ရဲရင့်သည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သည်၎င်း။
 (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဓမ္မာ၊ တရားနှစ်ပါးတို့သည်။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဗေဓာဝိံ၊
 ပညာရှိသော။ ဟိနဇစ္စမ္ပိ၊ ယုတ်သောအမျိုးရှိသော်လည်း။ အရိယဝုတ္တိံ၊ အရိယာတို့၏
 အသက်မွေးခြင်းဖြင့် မွေးသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပူဇယေ၊ ပူဇော်ရာ၏။

ရမ္မေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော။ အာသမေ၊ သင်္ခမ်းကျောင်းတို့ကို။
 ကာရယေ၊ ဆောက်လုပ်စေရာ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသင်္ခမ်းကျောင်း၌။ ဗဟုဿတေ၊ များသော
 အကြားအပြင်ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဝါသယေ၊ နေထိုင်စေရာ၏။ ဝိဝနော၊ ရေမရှိ
 သော တော၌။ ပပဉ္စ၊ ရေ၏သည်ရာ လေးထောင်ကန် ရေအိုးစင် အစရှိသည်ကိုလည်း။
 ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ ဂုရော၊ မညီမညွတ်သော အရပ်၌။ ဝါ၊ အသွားအလာ ခက်သောအရပ်
 ၌။ သကမနာနိ စ၊ တံတားကြံလမ်းတို့ကိုလည်း။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။

ဥဒုဘူတေသု၊ ပြောင့်ပြောင့်ကျင့်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဝိပဿနေန၊ ကြည့်ညှိစွာသော။ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုည၊ ဆွမ်းကို၎င်း။ ပါနုည၊ အပျော်ကို၎င်း။ ခါဒနိယည၊ ခဲဘွယ်ကို၎င်း။ ဝတ္တသေနာသနာနိစ၊ အဝတ်သင်္ကန်း ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်စသော အိပ်ရာ နေရာတို့ကို၎င်း။ ဒဗေယျ၊ လှူရာ၏။

ဣနယံ၊ ချွန်းလျက်။ ဝသုန္ဒရံ၊ ပြေစပြင်သို့။ အဘိဝဿံ၊ ခွာသွန်းသော။ ဝိဇ္ဇမာလီ၊ လျှပ်စစ်နှယ်ပန်းပြက်သန်းသော။ သတက္ကကု၊ အရာမကသော တိမ်တုန်ရှိသော။ မေဓော၊ မိုးသည်။ ဣလည၊ ကြည်းကို၎င်း။ နိနုည၊ နိမ့်ရာချိုင့်ကို၎င်း။ ပူရေတိယတာ၊ ပြည့်စေသကဲ့သို့။

တထေဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော။ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ အဘိသင်္ခမ္ပ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်စီရင်၍။ ဣပါနေန၊ ထမင်းအပျော်ဖြင့်။ ဝနိဗ္ဗကေ၊ ပုဉ်းတောင်းယာစကာတို့ကို။ တပ္ပယတိ၊ နှစ်သိမ့်ရောင့်ရဲစေ၏။

အာမောဒမာနော၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ ပကိရေတိ၊ မြန်ကြဲသကဲ့သို့ လှူ၏။ ဒေတ ဒေတ၊ လှူကြကုန် လှူကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ပဿတော၊ ပြင်းထန်စွာခွာသွန်းပသော။ ဒေဝဿ၊ မိုး၏။ ဂဇ္ဇိတံ ဣဝ၊ ချွန်းသကဲ့သို့။ တံဟိ၊ ထိုသို့ဆိုခြင်းသည်လျှင်။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဂဇ္ဇိတံ၊ ချွန်းသံ ကြိုးဝါးသံမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိပုလ၊ ပြန်ပြောသော။ သာ ပုညဇေရာ၊ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူသော ရေအယဉ်သည်။ ဧတာရံ၊ လှူသောသူကို။ အဘိဝဿတိတိ၊ ပြင်းစွာခွာသွန်း၏”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီး။

၅-ပဗ္ဗတူပမသုတံ

၁၃၆။ သာဝတ္ထိနိဓါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိန္တံ၊ ခေါ၊ သော။ ရာဇာနိ ပသေနာဒိ^၁ ကောသလံ၊ ကိုး ဘာဝါ၊ သည်။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဟန္တ၊ ယခု။ ဝိဝါဝိဝဿ၊ နေမုန်းတည့်ချိန်၌။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ တံ၊ သည်။ အာဂစ္ဆသိနတိ၊ နည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အန္တေ၊ ရား။ ဓတ္ထိယာနံ၊ မြင်ရကို အစိုးရကုန်သော။ မုဒ္ဓါငဏိတ္တာနံ၊ ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်သွန်းလောင်းအပ်ပြီးကုန်သော။ ဣဿရိယမဒတ္တာနံ၊ အစိုးရခြင်းတည်းဟူသောမာန်ဖြင့် ယစ်ကုန်သော။ ကာမဂေပဝိယဉ္ဇိတာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ တပ်ငြင်းဖြင့် နှိပ်ကပ်အပ်ကုန်သော။ ဇနပဒတ္တာဝရိယပုတ္တာနံ၊ ဇနဝိ၌ မြဲမြံစွာ တည်သောအခြင်သို့ ရောက်ကုန်သော။ မမန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ပထဝိမဏ္ဍလံ၊ မြေပြင်အဝန်းကို။ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်၍။ အဇ္ဈာဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ ရညံ၊ မင်းတို့၏။ ယာနိ တာနိ ရဇကေရဏိယာနိ၊ အကြင်မင်း၏ ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့သည်။

၁။ ဂုဏဿ ဝ ဝဏဿ ဝ ဝဏ္ဏေန ဂိတ္ထနေန ပသံသာယယာဝိတော ဝကန္တိ အာဒေန္တိ ဂဏန္တိတိ ဝဏ္ဏိကာ၊ ဝတ္ထံ၌ ဣတလံ၊ချေ၊ ကံ၊ ခုတ္တံ ပြု၊ ပြု၊ ဣတာ-ဝဏ္ဏိကာ၊ ကုက ဝက အာဝါနေ-သဓုနိတိ-ဇာတုမာလာ ဝက=အာဝါနတ္ထ။ ဣနည်း။ ဝန-ဇာတ် ဣပဉ္စည်း။ ဣဗ္ဗလာ-ဂုဏဂိတ္ထနေန ဝနတိယာစတိတိ ဝနိဗ္ဗကော၊ ဝန=ယာနေတ္ထ။ အဘိဓာန် နိဿုသစ် ၇၄၀-ဂါထာ၌ အကျယ်၌။

ဘဝန္တိ၊ ခိုကုန်၏။ တေသု၊ ထိုက်စွတို့၌။ အဟံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥပယက္ခံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းသို့။ အာပနော၊ ချောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ သဒ္ဓါယိကော၊ ယုံကြည်ထိုက်သော။ ပစ္စယိကော၊ ယုံကြည်ထိုက်သော။ ပုရိသော၊ မင်းချင်းယောက်ျားသည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရွေ့မျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုလာသောယောက်ျားသည်။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသို့။ ဥပသကမိတု၊ ကပ်၍။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယဂ္ဂေ၊ ထိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယျာသိ၊ သိတော်မူလော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုရတ္ထိမာယ-ဒိသာယ၊ မှ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရွေ့မျက်နှာအရပ်၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ အဗ္ဗသမံ၊ ကောင်းကင် (တိမ်)နှင့်တူသော။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ခဲ့၏။ (သော ပဗ္ဗတော၊ ထိုတောင်သည်။) သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ပါဏေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ နိပေါတေန္တော၊ ပုံ့ပုံ့ညက်ညက်ကြိတ်လျက်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ ခေါ်။ ယံ ကရတိယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ (အတ္ထိ၊ ခေါ်။) တံ၊ ကို။ ကရေဟိတိ၊ ပြုတော်မူလော့” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဇေယျ၊ ဆိုရာ၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊ မင်းချင်းယောက်ျားသည်။ ပစ္စိမာယ ဒိသာယ၊ အနောက်မျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ ပ။ အထ၊ မှ။ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဣရာယ ဒိသာယ၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ ပ။ အထ၊ မှ။ သဒ္ဓါယိကော၊ သော။ ပစ္စယိကော၊ သော။ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ တောင်မျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ သို့။ ဥပသကမိတု၊ ၍။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယဂ္ဂေ၊ ခေါ်။ ဇာနေယျာသိ၊ လော့။ အဟံ၊ သည်။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ မှ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ ခေါ်။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်မျက်နှာအရပ်၌။ မဟန္တံ၊ သော။ အဗ္ဗသမံ၊ သော။ ပဗ္ဗတံ၊ ကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ခဲ့၏။ (သော ပဗ္ဗတော၊ သည်။) သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ပါဏေ၊ ထိုကို။ နိပေါတေန္တော၊ လျက်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ခေါ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ ခေါ်။ ယံ ကရတိယံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခေါ်။) တံ၊ ကို။ ကရေဟိတိ၊ ပြုတော်မူလော့” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဇေယျ၊ ခေါ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သင့်အား။ ဝေဇ္ဇပေ၊ သော။ ဒါရုဏေ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ မနုဿက္ခယေ၊ လူတို့ကုန်ခန်းသော။ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ မဟဗ္ဗယေ၊ ဘေးသည်။ သမ္ပုဗ္ဗေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဒုလ္လဘေ၊ ရစ်သော။ မနုဿတ္ထေ၊ လူ၏အဖြစ်၌။ အထ၊ ထိုဘေး၏။ ကရတိယံ၊ ကာကွယ်ခြင်းကို ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မေ၊ အား။ ဝေဇ္ဇပေ၊ သော။ ဒါရုဏေ၊ သော။ မနုဿက္ခယေ၊ သော။ မဟတိ၊ သော။ မဟဗ္ဗယေ၊ သည်။ သမ္ပုဗ္ဗေ၊ လတ်သော်။ ဒုလ္လဘေ၊ သော။ မနုဿတ္ထေ၊ ၌။

၁။ သဒ္ဓါယိကောသိသဒ္ဓါယိကော (သံ-ဝ+ထ) သဒ္ဓါယ အရဟတိတိ သဒ္ဓါယိကော(သဒ္ဓါယ+ ထိက) ထိက-သတ္တလည်းကြ။ “ယုံကြည်ထိုက်သော” ဟု ပေး။ သဒ္ဓါယိကောတိ သဒ္ဓါတဗျော၊ ၄။ သဒ္ဓါယိကောတိ သဒ္ဓါယ အဟိတဗျော၊ အရွေ့ယောသိ အတ္ထော၊ ၆။
၂။ ပတိတဗျော သဒ္ဓါယိကောတိ ပစ္စယော။ ပတိပစ္စု ဣတေ၊ အပစ္စည်း။ ပစ္စယောဝ ပစ္စယိကော။ ထိကသတ္တ။ “ပတိယတေ သဒ္ဓါယိကောတိ ပစ္စယော၊ ပစ္စယာယ အရဟတိတိ ပစ္စယိကော ဟု” ခဏ်လည်းပြ။ “ယုံကြည်ထိုက်သောဟုပင် ပေး။ ပစ္စယိကောတိ တဿေဝ ဝေဇ္ဇနံ၊ ယထ ဝဇ္ဇနံ ပစ္စိယာယသိတိ အတ္ထော၊ ၄။ ပစ္စယိကောတိ ပစ္စိယာယိတဗျော၊ ၆။

ဓမ္မစရိယာယ၊ တရားကိုကျင့်ခြင်းမှ။ အညတြ၊ ကြည်ကင်း၍။ သမစရိယာယ၊ အညီအမျှကျင့်ခြင်းမှ။ အညတြ၊ ၍။ ကုသလကိရိယာယ၊ ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်းမှ။ အညတြ၊ ၍။ ပုညကိရိယာယ၊ ပုညကိရိယာဝတ္ထုမှ။ အညတြ၊ ၍။ အဿ၊ ထိုဘေး၏။ ကရုဏီယံ၊ ကာကွယ်ခြင်းကိုပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကိ၊ အဘယ်မှာရှိဆုံးနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယော၊ အား။ အာရောဓေမိ ခေါ၊ ပြောကြားဆုံး။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တော၊ အား။ ပဋိဝေဒေမိ ခေါ၊ သိစေဆုံး။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ သင့်ကို။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏတရားသည်။ အဓိဝတ္တတိခေါ၊ လွှမ်းမိုးသည်သာလျှင်တည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တော၊ အား။ ဇရာမရဏော၊ ဇရာမရဏတရားသည်။ အဓိဝတ္တမာနေ၊ လွှမ်းမိုးသည်ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုဇရာမရဏတရား၏။ ကရုဏီယံ၊ သည်။ ကိ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇရာမရဏော၊ ဇရာမရဏတရားသည်။ အဓိဝတ္တမာနေ စ၊ လွှမ်းမိုးသည်ရှိသော်ကား။ ဓမ္မစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၍။ သမစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၍။ ကုသလကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၍။ ပုညကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၍။ အဿ၊ ထိုဇရာမရဏ၏။ ကရုဏီယံ၊ ကာကွယ်ခြင်းကို ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကိ၊ အဘယ်မှာ ရှိဆုံးနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ခတ္တိယာနံ၊ ကုန်သော။ မုဒ္ဓါဓသိတ္တာနံ၊ ကုန်ပြီးသော။ ဣဿရိယမဒမ္ဘာနံ၊ ကုန်သော။ ကာမဂေပေရိယဉ္စိတာနံ၊ အပ်ကုန်သော။ နေပဒမ္ဘာဝရိယမ္ဘာနံ၊ ကုန်သော။ မဟန္တံ၊ သော။ ပထဝီမဏ္ဍလံ၊ ကို။ အဘိဝီဇိယ၊ ၍။ အဗ္ဘာဝသန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ရုညံ၊ မင်းတို့၏။ ယာနိ၊ တာနိ ဟတ္ထိယုဒ္ဓါနိ၊ အကြင်ဆင်တို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဟတ္ထိယုဒ္ဓါနံ၊ ဆင်တို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းရှိကုန်သော။ တေသမ္ပိ၊ ထိုမင်းတို့အားလည်း။ ဇရာမရဏော၊ သည်။ အဓိဝတ္တမာနေ၊ သော်။ ဂတိ၊ အားထားရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသယော၊ ထောက်ထားရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ခတ္တိယာနံ၊ ကုန်သော။ မုဒ္ဓါဓသိတ္တာနံ၊ ကုန်ပြီးသော။ အဗ္ဘာဝသန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ရုညံ၊ တို့၏။ ယာနိတာနိ၊ အဿဟုဒ္ဓါနိ၊ အကြင်မြင်းတို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာနိတာနိ၊ ရထယုဒ္ဓါနိ၊ အကြင်ရထားတို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာနိတာနိ၊ ပတ္တိယုဒ္ဓါနိ၊ အကြင်ခြေသည်တို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပတ္တိယုဒ္ဓါနံ၊ ခြေသည်တို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းရှိကုန်သော။ တေသမ္ပိ၊ ထိုမင်းတို့အားလည်း။ ဇရာမရဏော၊ သည်။ အဓိဝတ္တမာနေ၊ သော်။ ဂတိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသယော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣမသ္မိံ၊ ရာဇကုလေ၊ ဤမင်းမျိုး၌။ မန္တိနော၊ အပိုင်ပင်ခံ ဖြစ်ကုန်သော။ မဟာမတ္တာ၊ အမတ်ကြီးတို့သည်။ သန္တိ ခေါ၊ ပန၊ ရှိကုန်၏။ ယော၊ အကြင် အမတ်ကြီးတို့သည်။ အာဂတေ၊ လာကုန်သော။ ပစ္စတ္တိကော၊ ရန်သူတို့ကို။ မန္တိဟိ၊ အတိုင်အပင်တို့ဖြင့်။ ဘေဒဟိတံ၊ ကွဲပြားစိမ့်သောငှါ။ ပဟောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မန္တယုဒ္ဓါနံ၊ အတိုင်အပင်ဖြင့် စစ်ထိုးကုန်သော။ တေသမ္ပိ၊ ထိုမင်း၏ အမတ်ကြီးတို့အားလည်း။ ဇရာမရဏော၊ သည်။ အဓိဝတ္တမာနေ၊ သော်။ ဂတိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသယော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣမသ္မိံ၊ ရာဇကုလေ၊ ၌။ အုမိဂတဉ္စေ၊ (ကြီးစွာသော မြေအိုးဖြင့် ပြည့်စေလျက်) မြေ၌မြုပ်ထားသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝေဟာသဉ္စ၊ (သားရေးအိတ်တို့ဖြင့်ပြည့်စေ၍) ထုပ် လျှောက် အစရှိသည်တို့၌ ဆွဲ၍ထားသည်လည်းဖြစ်သော။ ပဟုတံ၊ များစွာသော၊ ဟိရုညသုဝတ္ထံ၊ ရွှေငွေသည်။ သံဝိဇ္ဇတိ ခေါ၊ ပန၊ ရှိ၏။ ယော၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အာဂတေ၊ လာကုန်သော။ ပစ္စတ္တိကော၊ ရန်သူတို့ကို။ ယေန

နေန၊ အကြင် ရွှေငွေ စသော ဥစ္စာဖြင့်။ ဥပလာပေတုံ၊ ပြား ယောင်းဆံ့သောငှါ။ ပဟောမ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘေး၊ နေယျဒ္ဒါနံ၊ ရွှေငွေ စသောဥစ္စာဖြင့် စစ်ထိုးကုန်သော။ ဘေသမ္ပိ၊ ထိုမင်းတို့အားလည်း။ ဇရာမရဏေ၊ သည်။ အဝိဝတ္ထမာနေ၊ သော်။ ဂတိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသယော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘန္တေ၊ ဘေး၊ ဟေ၊ အား။ ဇရာမရဏေ၊ သည်။ အဝိဝတ္ထမာနေ၊ သော်။ ဓမ္မစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ သမစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ ကုသလကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ ပုညကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ အယ၊ ထို ဇရာမရဏ၏။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိ၊ အဘယ်မှာရှိဆံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧတံ၊ (ကုသိုလ်ကောင်းမှုမှတစ်ပါး ပြုဘွယ်ကိစ္စမရှိ ဟူသော) ဤစကား သည်။ ဧဝံ၊ သင်မင်းကြီးဆိုတိုင်းဟုတ်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧတံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ၏။ ဇရာမရဏေ၊ သည်။ အဝိဝတ္ထမာနေ၊ သော်။ ဓမ္မစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ သမစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ ကုသလကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ ပုညကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ အယ၊ ၏။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိ၊ အဘယ်မှာရှိဆံ့နည်း။ ပ။ သတ္တ၊ သည်—

“ဝိပုလာ၊ ပြန့်ကျယ်ကုန်သော။ နံဘံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အာဟစ၊ ယိ၍။ (ဥစ္စာ၊ မြင့် မားကုန်သော။) သေလာ၊ တခဲနက် ကျောက်အတိပြီးကုန်သော။ သမန္တ၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှ။ ပဗ္ဗတာ၊ တောင်တို့သည်။ စတုဒ္ဓိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ။ နိပေါဏေန္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို မှန်မှန်ညက်ညက်ကြိတ်ချေလျက်။ အနုပရိယာယေယျံ၊ ယထာပေါ်၊ အစဉ် လိမ့်လည်လာကုန်သကဲ့သို့။

ဧဝံ၊ ထို့အတူ။ ဇရာ စ၊ ဆိုခြင်းတရားသည်၎င်း။ မဇ္ဈ၊ စ၊ သေခြင်းတရားသည် ၎င်း။ ပါဏိနေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ခတ္ထိယေ၊ မင်းတို့ကို၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုတ္တားတို့ကို၎င်း။ ဝေဿေ၊ ကုန်သည်တို့ကို၎င်း။ သုဒ္ဓေ၊ သူဆင်းရဲတို့ကို၎င်း။ စဏ္ဍာလပုတ္တုသေ၊ ဒွန်းစဏ္ဍား ပန်းမှိုက်သွန်မျိုးတို့ကို၎င်း။ အဝိဝတ္ထန္တိ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်၏။ ကိဉ္စ၊ တစုံတယောက် ကိုမျှ။ န ပရိဝေဇ္ဇတိ၊ မရှောင်ကြဉ်။ သဗ္ဗမေ၊ အလုံးစုံသောသူကိုလျှင်။ အတိမဗ္ဗတိ၊ နှိပ်စက်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဇရာမရဏတရား လွှမ်းမိုးရာ၌။ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်စစ်သည်တို့၏။ န ဘူမိ၊ အရာ မဟုတ်။ ရထာနံ၊ ရထားစစ်သည်တို့၏။ န ဘူမိ၊ အရာမဟုတ်။ ပတ္တိယာ၊ ခြေလျင်စစ် သည်၏။ န ဘူမိ၊ အရာမဟုတ်။ ပန္နယုဒ္ဓေန ဝါ၊ အတိုင်အပင်စစ်ထိုးခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဓနေန ဝါ၊ ဥစ္စာရွှေငွေပေးခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဇေတုံ၊ အောင်စိမ့်သောငှါ။ န စာပိသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။

တသ္မာ ယိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ သမ္ပယံ၊ ကောင်းစွာမြင်သော။ ဇီရာ ပေါသော၊ ပညာရှိယောက်ျားသည်။ ဗုဒ္ဓေ စ၊ ဘုရား၌၎င်း။ ဓမ္မေ စ၊ တရားတော်၌၎င်း။ သံဃေ စ၊ သံဃာတော်၌၎င်း။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ နိဝေသယေ၊ သွင်းရာ၏။ ဝါ၊ တည်စေရာ၏။

☞ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ ဥပ၊ ထိုမှ။ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း။ ဓမ္မ၊ တရားကို။ စရိ၊ ကျင့်ပြီ။ န၊ ထိုသူကို။ ဣဓေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာလျှင်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ဗေဇ္ဇ၊ တမလွန်သဘော ဆိုရန်။ ဝါ၊ သေသည်မှ နောက်ကာလ၌။ သရော၊ နှုတ်ပြည်၌။ ပမောစတိတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ၏။

တတိယော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုကောသလသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂလသုတ်။ အယျိကာ၊ အယျိကသုတ်။ လောကော၊ လောကသုတ်။ ဣဿတ္တံ၊ ဣဿတ္တသုတ်။ ပဗ္ဗတူဇာ၊ ပဗ္ဗတူဗမသုတ်။ ဣပံ ကောသလပဉ္စကံ၊ ဤကောသလသံယုတ် ငါးသုတ် အပေါင်းကို။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

ကောသလသံယုတ္တံ၊ ကောသလသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြည့်စုံပြီ။

၄-မာရသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-တပေါကမ္မသုတ်

၁၃၇။ (ဝေ မေ သုတ် ပေးပြီ။) ဧကံ၊ ဘော။ သမယံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်း။ ဥရုဝေဠာ-
ယံ၊ ဥရုဝေဠာ၏အနီး၌။ နေရုဉ္ဇရာယ၊ နေရုဉ္ဇရာ အမည်ရှိသော။ နက္ခာ၊ မြစ်၏။ ထိရေ၊ ကမ်းနား
၌။ အဘိသမ္ဘုရေ၊ သမ္ဘုတညာဏ်ကို ရသည့်မြစ်၌။ ပဌမံ၊ ရွေးဦးစွာ။ အပေါလနိကြော-
မူလေ၊ အပေါလညောင်ပင်၏အနီး၌။ ဝိယရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ရဟောဂတဿ၊ လျက်။
ပရိသလ္လိနဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ “တယ ဗုက္ကရကာရိကာယ၊ ထိပ္ပနိုင်ခဲလှစွာသော
(ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး ဗုက္ကရစရိယာ) အကျင့်ကို ပြုခြင်းမှ။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဝတ၊ စင်စစ်။
မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အပ္ပိ၊ မြစ်၏။ အနတ္တသဟိတာယ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့် မစပ်သော။
တယဗုက္ကရကာရိကာယ၊ မှ။ (အဟံ၊ သည်။) ဝတ၊ စင်စစ်။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အပ္ပိ၊ မြစ်၏။
သာရ၊ ကောင်းစွာ။ ဗောဓိ၊ သမ္ဘုတညာဏ်ကို။ သမဇ္ဈဂံ၊ ကောင်းစွာရပြီ။ မုတ္တော၊ ကိလေသာ
တို့မှ လွတ်မြောက်သည်။ အပ္ပိ၊ မြစ်၏။ သာရ ဝတာထိ၊ ကောင်းစွာတကား။ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။
စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်။ ဥပပါဒိ၊ မြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာသော အမှု၌တိုက်တွန်းတတ်သော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သား
သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်တော်၏ အကြံကို။ စေတသော၊ မိမိ၏ စိတ်ဖြင့်။
အညာယ၊ သိ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။
ဥပသင်္ကမိတော၊ ၌။ သာသန္တံ၊ ကို—

“မာဏဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ယေန (တပေါ ကမ္မေ)၊ အကြင် မြီးမြဲစွာကျင့်သော
ဗုက္ကရစရိယာ အကျင့်ဖြင့်။ သုဇ္ဈန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ကုန်၏။ (တံ၊ သင်သည်။)
တမ္ပာတပေါကမ္မာ၊ ထိုမြီးမြဲစွာ ကျင့်သော ဗုက္ကရစရိယာ အကျင့်မှ။ ပက္ကမ္မ၊ ခဲ၍။ သုဒ္ဓိ-
မဂ္ဂါ၊ ကိလေသာ စင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်သော လမ်းကြောင်းမှ။ အပရစ္ဆေ၊ ချွတ်ယွင်း
သည်ဖြစ်၍။ အသုစ္ဆေ၊ မစင်ကြယ်သလျက်။ သုစ္ဆေ၊ စင်ကြယ်၏ ဟူ၍။ မညသိတိ၊
မှတ်ထင်နေ၏” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈသာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ အဟံ၊ ဤသူကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ တည်း။
ဣတိ၊ သို့။ ဝိဝိတော၊ မူ၍။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

၁။ ပဌမာဘိသမ္ဘုရေ၊ ထိပဌမံ အဘိသမ္ဘုရေ၊ အဘိသမ္ဘုရေ၊ ဟုတွာ သဗ္ဗပဌမံယေဝါတိ အတ္တော။
ဝိဇ္ဇာ၊ ၂၃၄။ ပဌမာဘိသမ္ဘုရေ၊ ထိ အနုနာသိကလောပနာယံ နိဇ္ဇေသောတိ အာယ ပဌမံ အဘိသမ္ဘုရေ၊ ထိ။
ပဌမန္တံ ၈ ဘာဝနာပုံသကနိစ္စသော၊ တတ္ထာ အဘိသမ္ဘုရေ၊ ဟုတွာ သဗ္ဗပဌမံဗောဓိဓမ္မာပူဇေ ဝိယရတိ၊
စဝဓမ္မတ္ထ သမ္မန္တော ၈ ဇာတိဓမ္မာ။ သာ-၃၊ ၁၃၂။
၂။ ပါပေ နိယောဓေတိ၊ သဟံ ဝါ ပါပေ နိယုတ္တောတိ ပါပိမာ၊ ၄။ နိဋ္ဌလည်း။
၃။ အတ္တေနာ ဝိသဟံ အတိက္ကမိတုံ ပရိပဇ္ဇေ သတ္တေ မာရေတိတိ မာရော၊ ၄။

ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ အမရံ၊ နတ်ဖြစ်ခြင်းငှါ ပြုကျင့်အပ်သောကြောင့် အမရ
မည်သော (ဦး)။ ဘဟံ၊ အတ္တကိလမတာနုယောဂ အကျင့်သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) သမ္ဘံ၊
အလုံးစုံသော အကျင့်သည်။ ဓမ္မနိ၊ သဲသောင်ပြင်၌။ ဖိယာရိတ္တံ၊ တက် ထိုးဝါးကဲ့သို့။
(မယံ၊ ငါ၏။) အတ္တာဝဟံ၊ အကျိုးစီးပွားကိုဆောင်သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဣတိ၊ သို့။
အနတ္တသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားမစပ်ယှဉ်သည်ကို။ ဥ တု၊ သိဘောကြောင့်။ (ဝိသန္ဓေသိ၊
ငါစွန့်ပြီ။)

မဂ္ဂ၊ အရိယာမဂ်ကို။ ဗောဓာယ၊ သိခြင်းငှါ။ သီလဉ္စ၊ သီလကို၎င်း။ သမာဓိဉ္စ၊
သမာဓိကို၎င်း။ ပညဉ္စ၊ မဂ်ပညာကို၎င်း။ ဘာဝယံ၊ ပွားသည်ဖြစ်၍။ (ဇဟံ၊ ငါသည်။)
ပရမံ၊ ပြတ်သော။ သုဒ္ဓိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ခါ။ အန္တက၊
မာရ်နတ်။ တံ၊ သင်သည်။ နိဟတော၊ ရှုံးသည်။ အသိတိ၊ ပြစ်၏။ ဟူသော။ ဂါတာဟိ၊
ပြင်။ အဇ္ဈာတာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာဓော၊ သည်။ “ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနာတိ၊
သိတော်မူ၏။ သုဂတော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဇနာတိတိ၊ ခါ” ဟု နှလုံးပြု၍။ ဇုကံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မနော၊ နှလုံး မသာယာသည်ဖြစ်၍။ တတ္တော၊ ထိုအရပ်၌ ပင်လျှင်။ အန္တရ-
ဇာယံ၊ ကွယ်လေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၂-မာတ္တိရာဇေဏ္ဍသုတ်

သုဂ။ (ဧဝံ မေ သုတံ သေသည်သည် တပေါက်ကမ္မသုတ်နှင့် တူပြီ။) တေန ခေါ ပန သမ
ဇယန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓတ္တန္တကာရတိမိသာယံ၊ အပိုက်အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ညဉ့်အခါ၌။
အဓ္မောကာသေ၊ လွင့်တီးခေါင်၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ခါ။ ခေဝေါ စ၊
မှီးသည်လည်း။ ဧကမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်။ ဖုဿယတိ၊ ယုန်း၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊
သော။ မာဓော၊ သည်။ တဂဝတော၊ ခါ။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကို။ ဆဗ္ဗိတတ္ထံ၊ ကိုယ်၏တုန်
လှုပ်ခြင်းကို။ လောမဟံသံ၊ ကြက်သီး မွေးညင်း ထခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ဖြစ်လေ
သည်ဖြစ်၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဟတ္ထိရာဇေဏ္ဍံ၊ ဆင်မင်းအသွင်ကို။ အသိဒ္ဓိနိတု၊ ဖန်
ဆင်း၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ မဟာ၊ ကြီး
သော။ အရိန္ဒကော၊ မည်းသောအဆင်းရှိသော။ မဏိသေယုတာပိနာမ၊ ကျောက်ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊
ထိုအတူ။ အဿ၊ ထိုဆင်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ဗောတိ၊ ခါ။ သုဉ္စ၊ ခြွေစင်သော။ ဓူပိယံ
သေယုတာပိ နာမ၊ ငွေချောင်းကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ထိုအတူ။ အဿ၊ ထိုဆင်၏။ ဓန္တော၊ အစွယ်တို့
သည်။ ဟောန္တံ၊ ကုန်၏။ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ နဂီလီသာသေယုတာပိ နာမ၊ ထွန်တုံးကဲ့သို့။
ဧဝံ၊ ထိုအတူ။ အဿ၊ ထိုဆင်၏။ သောဏ္ဍော၊ နာမောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ခါ။ အထ ခေါ၊
၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသူကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာဓော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
ဝိဒိတု၊ ၌။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။ ဝိသမဇ္ဈိနံ၊ ဝသဝတ္တိနတ်ပြည်မှ ဥရုဝေဠုတိုင်အောင်ရှည်စွာသော
ခရီး၌။ သံသရံ၊ ကျင်လည်လျက်။ သုဘာသုတံ၊ ကောင်းမကောင်းသော။ ဝတ္ထံ၊ အဆင်း

၁။ တေသံယော ကုသလဓမ္မာနံ အန္တံ ကဓေတိတိ အန္တကော။ ဇိ။
၂။ နိဟတော ပရာဒိတော။ ဌ။ နိဟတော နိဗ္ဗိသေဝနဘာဝံ ပါပိတော။ ဇိ။

ကိုး ကတု၊ ဇန်ဆင်း၍။ (တုံ သင်သည်။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ခ်။) ပါပိ၊ မာရ်နတ်။ ဇေတန၊ ဤကြောက်မတ်ဖွယ် အခြင်းအရာကိုပြသော ဗျာပါရဖြင့်။ ဝေ၊ သင့်အား။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ အန္တက၊ မာရ်နတ်။ တုံ၊ သင်သည်။ နိဟတော၊ ရှုံးသည်။ အသိတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် စသည် တပေါက်မူသုတ်နှင့် တူပြီ။)

၃-သုဘသုတ်

၁၃၉။ (ဧဝံ မေ သုတံ စသည် တပေါက်မူသုတ်နှင့်တူ၏။) အထ ခေါ၊ ခွံ။ ပါပိမာ၊ သော၊ မာရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ခ်။ ဘယံ၊ ကိုး၊ အပ္ပိတတ္ထံ၊ ကိုး၊ လောမဟံသံ၊ ကိုး၊ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ခွံ။ ယေန၊ ခွံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခ်။) ဇေတန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတု၊ ခွံ။ ဘဂဝတော၊ ခ်။ အဝိဗ္ဗရေ၊ အနီး၌။ သုဘာစေ၊ တင့်တယ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အသုဘာ၊ စ၊ မတင့်တယ် သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥစ္စာဝစာ၊ ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝဏ္ဏနိတာ၊ အဆင်းအရောင်တို့ကို။ ဥပဓံသေတိ၊ ပြ၏။ အထ ခေါ၊ ခွံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသုဘာ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတု၊ ခွံ။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကိုး။

(ပဌမဂါထာ-ယတ္ထိရာဇသုတ် ၁၃၈-ပိုဒ်နှင့် တူ၏။)

☞ “မေ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း။ သုသုတော၊ ကောင်းစွာ ပီတိဆို စောင့်ရှောက်ကုန်၏။ မာရ၊ မာရ်နတ်။ ဝေ၊ ထိုပီတိဆို စောင့်ရှောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ မာရဝသာနဂါ၊ မာရ်နတ်၏ အလိုသို့လိုက်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဝေ၊ တို့သည်။ မာရဿ၊ မာရ်နတ်၏။ ဗဒ္ဒက၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော အန္တေဝါသိက တပည့်တို့သည်။ န ဟောန္တိတိ၊ ကုန်ဟူသော။ ဂါထာယံ၊ ထို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် စသည် တပေါက်မူသုတ်နှင့် တူ၏။)

၄-ပဌမမာရပါသသုတ်

၁၄၀။ (ဧဝံ မေ သုတံ စသည် ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော။ ဘမယံ၊ ခွံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဣသိပတနေ၊ ရသေ့တို့၏ ကျရာဖြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊ သမင်တော၌။ ဝိယရတိ၊ ခ်။ တဩ ခေါ၊ ခွံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ ဟူ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ တေ ဘိက္ခု၊ ထို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ခ်။ စကားတော်ကို။ ပစ္စသောသံ၊ ရှေးရှေးနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။

“ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ မယံ ခေါ၊ ငါသည်။ ဟောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ ဟောနိသော၊ အားဖြင့်။ သမ္ပပ္ပဓာနာ၊ လုံ့လပြုခြင်းကြောင့်။ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိသော။ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ကြောင်း အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်ရောက်တော်မူအပ်ပြီ။ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိသော။ ဝိမုတ္တိ၊ ကိုး။

သစ္စိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တုမေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ယော-
 နိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ သမ္ပပ္ပဓာနာ၊
 လုံ့လပြုခြင်းဖြင့်။ အနတ္တရံ၊ သော။ ဝိမုတ္တိံ၊ သို့။ အနုပါပုကာထ၊ အစဉ်ရောက်ကုန်လော့၊
 အနတ္တရံ၊ သော။ ဝိမုတ္တိံ၊ ကို။ သစ္စိကရာထာတိ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်လော့”ဟူသော။ ယေ၊
 ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ခြံ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ ဆည်းပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“သမဏ၊ ရဟန်း။ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ယေ စ၊
 အကြင်ကိလေသမာရ် ကျော့ကွင်းတို့သည်၎င်း။ မာနသ၊ လှည့်ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ဟု
 ဆိုအပ်ကုန်သော။ ယေ စ၊ အကြင်ကိလေသမာရ် ကျော့ကွင်းတို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊
 ကုန်၏။) မာရပါသေန၊ ထိုကိလေသမာရ်ကျော့ကွင်းဖြင့်။ ဗဒ္ဒေါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်။
 အသိ၊ ဖြစ်၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ (တံ၊ သည်။) မေ၊ ငါ၏ အနှောင်အဖွဲ့မှ။ န မောက္ခ-
 ဘိက္ခု၊ မလွတ်လတ္တံ့”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

“အန္တက၊ မာရ်နတ်။ ဒိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့သည်၎င်း။ မာနသ၊ ကုန်သော။
 ယေ စ၊ တို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေန မာရပါသေန၊ မှ။ အဟံ၊ သည်။ မုတ္တော၊
 လွတ်သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ မာရဗန္ဓနမုတ္တော၊ ကိလေသမာရ် အနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်သည်။
 အမိ၊ ၏။ အန္တက၊ နတ်။ တံ၊ သည်။ နိဟတော၊ ရှုံးသည်။ အသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်ထော်မူ၏။”

(အထ ခေါ စသည် ပေးပြီ။)

၅-ဓုတိယမာရပါသသုတ်

၁၄၁။ (ကေ သံမယံ စသည်ပေးပြီ။) ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရား
 သည်။ ဒိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့သည်၎င်း။ မာနသ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့သည်၎င်း။
 (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေဟိ သဗ္ဗပါသေဟိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ကျော့ကွင်းတို့မှ။ မုတ္တော၊ ပြီ။
 ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တုမေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဒိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့သည်၎င်း။ မာနသ၊
 ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေဟိ သဗ္ဗပါသေဟိ၊ တို့မှ။ မုတ္တော၊
 လွတ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ (တုမေ၊ တို့သည်။) ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏စီးပွားအလို
 ငှါ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာကိုပြုခြင်းငှါ။ ဇလောကာနုကမ္ပါယ၊ လူအများကို
 အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊
 စီးပွားအလိုငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာကိုပြုခြင်းငှါ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ဓရထ၊ လှည့်လည်
 ကုန်လော့။ ဧကေန၊ တကြောင်းတည်းသောခရီးဖြင့်။ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။
 (ဟုတု၊ ခြံ။) မာ အဂမိတ္ထ၊ မသွားကုန်လင့်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ ကောင်း
 ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပရိယော
 သာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော။
 သဗ္ဗညုနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မံ၊ ထာဝရကို။ ဒေသေထ၊ ယောကုန်လော့။ ကေဝလပရိယတ္တံ၊
 အလုံးစုံပြည့်ပြီးသော။ ပရိသုတ္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်စွာသော။ ဗြဟ္မဓိယံ၊ ပြတ်သော
 အကျင့်ကို။ ပကာသေထ၊ ပြုကုန်လော့။ အပ္ပရက္ခေဘတိကာ၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာ
 တည်းဟူသော ပြုနည်းသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သန္တိ၊

ကုန်၏။ အာသနတော၊ တဆုးမနာရသောကြောင့်။ ဓမ္မဏ၊ တဆုးမှ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏။ ဓမ္မဏ၊ တဆုးကို။ အညာတာရော၊ သိစွမ်းနိုင်သူတို့သည်။ ဘဝိယန္တိ၊ ရှိကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အဟမ္မိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ယေန၊ နှ့်။ ဥရုဝေဠာ၊ ဥရုဝေဠတောသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ယေန၊ နှ့်။ ဝေဒနာနိဂဓမာ၊ ဝေဒနာနိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ကဏ္ဍာယောခြင်းငှါ။ ဥပသကံမိဏ္ဍာမိတိ၊ ကပ်တော်မူလှူမူသော။ ဧဝံ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီးပ။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈာသမိ၊ လျှောက်ပြီး (ဤ ၂-ဂါထာသည် ပဌမမာရပါသ သုတ်နှင့်တူ၏။)

၆-သပ္ပသုတ်

၁၄၂။ (ဝေ မေ သုတ် စသည်သည် ဧဝပုတ္တသံယုတ် ဝိပလဋ္ဌိသုတ်နှင့် တူ၏။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ နှ့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂုတ္တန္တုကာရတိမိသယံ၊ ညဉ့်အခါ ကန်းသည်၏အပြစ်ကို ပြုတတ်သော အင်္ဂါလေးပါးရှိသော အမှိုက်တိုက်၌^၁။ အဗ္ဗောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝေါ စ၊ မိုးသည်လည်း။ ဧကမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်။ ဗုဿာယတိ၊ ဆုတ်ဖျန်း၏။

အထ ခေါ၊ နှ့်။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သယံ၊ ကို။ စန္ဒိတတ္ထံ၊ ကို။ လောမဟံသံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ နှ့်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သပ္ပရာဝေတ္ထံ၊ မြွေမင်း၏အဆိုင်ကို။ အဘိနိမ္မိနိတ္တာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ယေန၊ နှ့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီး။ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ ဧကရက္ခိကာ၊ သစ်တလုံးတည်းတည်းသော။ နာဝါသေယျထာပိနာမ၊ ပိန်းကောလေကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ထို့အတူ။ အဏ၊ ထိုမြွေမင်း၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သောတ္ထိကာကိဋ္ဌာ၊ သေယျထာပိ နာမ၊ သေတင်းကုန်၌ ခင်းအပ်သော ဖျာကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ထို့အတူ။ အဏ၊ ထိုမြွေမင်း၏။ ဖဟံ၊ ပါးဖျဉ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟတိ၊ သော။ ကောသလိကာ ကံသပါတိ သေယျထာပိ နာမ၊ ကောသလမင်း၏ (ရထားလှည်းဘီးပမာကဲ့သို့သော) ကြေးခွက်ကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ထို့အတူ။ အဏ၊ ထိုမြွေမင်း၏။ အက္ခိ၊ မျက်စိတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ ဂဠုဂဠာယန္တေ၊ ဂဠုဂဠ အသံကို ပြုသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ အလွန်ချွန်းသည်ရှိသော်။ ဝိဇ္ဇုလတာ၊ လျှပ်စစ်နှယ်တို့သည်။ နိစ္စရန္တိ၊ သေယျထာပိ နာမ၊ ထွက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ထို့အတူ။ အဏ၊ ထိုမြွေမင်း၏။ ဝိဂ္ဂါ၊ လျှာသည်။ နိစ္စရတိ၊ ထွက်၏။ ကမ္မာရဂ္ဂုရိယာ၊ ပန်းဘဲဖိုသည်။ ဓမ္မာနာယ၊ မှုတ်သည်ရှိသော်။ သဇ္ဈေါ၊ သေယျထာပိ နာမ၊ (ဟူးဟူးထွက်သော) အသံကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ထို့အတူ။ အဏ၊ ထိုမြွေမင်း၏။ အသာသပဏာသာနံ သဇ္ဈေါ၊ ထွက်သက်ဝင်သက် အသံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ နှ့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤမြွေမင်းသည်ကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ ထည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတော၊ (လျှပ်စစ်ရောင်ဖြင့်) သိမြင်တော်မူ၍။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

ယော မုနိ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေယျာ (သေယျာယ)၊ လေးပါးသော ဣရိယာယုတ်ဖြင့် နေခြင်းငှါ။ သုညဂေဟာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းတို့ကို။ သေဝတိ၊ မှိတ်၏။ သော မုနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တသညတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော

၁။ ဂုတ္တန္တုကာရတိမိသယံ ဂုတ္တိ၊ အဗ္ဗောကာကာရတေ ဟောကဓေ တေရုဏ် ကမတိ၊ သံ-ဌ၊ ၁။ ဓာပိန္နိ သဂဂ။

ခန္ဓာကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (သေဝတိ၊ နိဝေဒါ။) သော မုနိ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။
 တတ္ထ၊ ထိုအတ္တဘောသံ။ (နိကန္တိ၊ တပိခြင်းတို့။) ဝေါသဗ္ဗ၊ စွန့်၍။ ဖရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။
 တထာဝံသော၊ ထိုသို့ အတ္တဘောကို စောင့်ရှောက်ခြင်း သဘောရှိသော မြတ်စွာဘုရား
 ၏။ တံ၊ ထိုသို့ အတ္တဘောကိုတပ်ခြင်း၌ စွန့်ခြင်းသည်။ ပတိဂ္ဂပံ ဟိ၊ သင့်လျော်သည်
 သာလျှင်ကည်း။

ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ စရဏာ၊ သွားတတ်ကုန်သော ခြင်္သေ့ သစ် ကျား စသော
 သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဘေရဝါ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော
 သဝိညာဏက အဝိညာဏကဘေးရန်တို့သည်၎င်း။ အထော၊ ထိုပြင်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်
 သော။ ခုံသသရိသပါ၊ ကိုက်တတ်သော ခြင်မြွေ စသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။
 (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တတ္ထ၊ ထိုကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံတို့ကြောင့်။ သုညာဂါရဂတော၊
 ခန္ဓာကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သော။ မဟာမုနိ၊ အတ္တ
 ဘောသံ တပ်ခြင်းကင်းသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောမဗ္ဗိ၊ မွေးတော်တချောင်းကိုမျှ
 လည်း။ န ဣဉ္ဇယေ၊ လုပ်စေတော်မူ။

နဘံ၊ ကောင်းကင်သည်။ ဖလေယျ၊ အမြွှာမြွှာကဲ့စေကာမူ။ ပထဝီ၊ ငြေသည်။
 စလေယျ၊ လျှပ်စေကာမူ။ ဥဇ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ပါကာပိ၊
 သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ သန္တသေယျ၊ ခြိမ်းချောက်ကြစေကာမူ။ ဥရသိ၊ ရင်၌။ သတ္တဗ္ဗိ၊
 ထက်စွာသော လူ ကိုလည်း။ ဝေ ပကပ္ပယေယျ၊ အကယ်၍ ချိန်ရွယ်ကြစေကာမူ။ ဗုဒ္ဓါ၊
 ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဥပဓိသု၊ ကိုယ်ခန္ဓာတို့၌။ တာထံ၊ ပုန်းအောင်း ကွယ်ကာရာကို။ န
 ကဗောန္တိတိ၊ မပြုကုန် ဟူသော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ပြင်။ အတ္တဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် စသည် ပေးပြီ။)

၇-သုပတိသုတ်

၁၄၃။ (ကေံ သမယံ စသည် ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟုဒေဝရတ္ထိ၊
 များစွာသောညဉ့်တို့ပတ်လုံး။ အဗ္ဗေဒကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ စက်မိတွာ၊ စကြိုသွား၍။
 ရတ္ထိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဗ္ဗုသသမယံ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ပတူလေတွာ၊
 ဆေး၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ အက္ခိယေနပဿေန၊
 လကျာနံပါးဖြင့်။ ပါဒေ၊ (လကျာ) ခြေ၌။ ပါဒံ၊ (လက်ဝဲ) ခြေကို။ အစွာဓာယ၊ စဉ်းငယ် လွန်
 ကာ ထင်ထား၍။ သတော၊ စိတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဓာနာ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်
 ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဥဌာနသည်၊ တအံ့ဟူသောအမှတ်ကို။ မနသိကတွာ၊ စိတ်၌ပြုလျက်။
 သီဟသေယျ၊ မြတ်သောအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။
 မာဓော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။
 ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ သဂဝန္တိ၊ ကို—

၁။ တတ္ထာတိ တေသု ဘေရဝေယျ ဌ။ တတ္ထာတိ တံ နိမိတ္တံ ဝိ၊ ထိုကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံအာရုံတို့
 ကြောင့် ဟု ပေးလိုက်သည်။

“(တံ၊ သင်သည်) သောပ္ပဿိ ကိံ၊ အိပ်သလော။ (တံ၊ သင်သည်)။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သောပ္ပဿိနံ၊ အိပ်သနည်း။ ခုဉ္စဂေါ ဝိယ၊ ကြက်သရေမရှိသောသူကဲ့သို့။ ဝါ၊ သေသောသူ မိန်းမောသောသူကဲ့သို့ ။ သောပ္ပဿိ၊ အိပ်ဘိ၏။ ဣဒံ၊ ဤအိပ်ခြင်းသည်။ ကိံ၊ ဘာတဲနည်း။ (မေ၊ ငါသည်။) သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ အဂါရံ၊ ကျောင်းကို။ (လစ္စံ၊ ရအပ်ပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ နလုံးသွင်း၍။ (တံ၊ သင်သည်။) သောပ္ပဿိ၊ အိပ်သလော။ သုခိယေ၊ နေသည်။ ဥဂ္ဂတေ၊ တက်အောင်။ (တံ၊ သင်သည်။) သောပ္ပဿိ၊ အိပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအိပ်ခြင်းသည်။ ကိန္တိ၊ ဘာတဲနည်း။ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ပြင်။ အဉ္ဇဘာသိ၊ ပြီ။

ကုဟိန္တိ၊ တစုံတရာသော ဘဝ၌။ နေတဝေ၊ (ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်) ဆောင်ခြင်းငှါ။ ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏။ ဇေလိနိ၊ ကုန်ရက်သဖွယ်ဖြစ်သော။ ဝိသတ္တိကာ၊ အာရုံ၌ ငြိတတ်သော။ -တဏှံ၊ တဏှာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗုပဓိပရိက္ခယာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဓိတို့၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သောပ္ပဿိ၊ အိပ်၏။ မာရ၊ မာရ်နတ်။ ဧတေ၊ ဤအလုံးစုံသော ဥပဓိ၏ကုန်ခြင်းကြောင့် စင်ကြယ်သော ငါဘုရား၏ အိပ်ခြင်းအကျင့်၌။ တဝ၊ သင်မာရ်နတ်၏။ (ဥဇ္ဈာနံ၊ ၆။ စုခြင်းသည်။) ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ် စသည် ပေးမြ။)

က-နန္ဒထိသုတ်

၁၄၄။ (စံ မေ သုတံ စသည် ပေးမြ။) အထ ခေါ်၍။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဇဟန၊ ၌။ သဂဂါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတန၊ သို့။ ဥပသကံပိ၊ ပြီ။ ဥပသကံပိတွာ၊ ၌။ သဂဝတော၊ ၏။ သန္တိဂေ၊ ၌။ ဣပံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

(ဤသုတ်ပါ ဂါထာများသည် ခေဝတာဆံယုတ် နန္ဒနဝဂ် ၂-သုတ်၊ စာပိုဒ် ၁၂-နှင့် တူ၏။ အထ ခေါ် စသည် ပေးမြ။)

၉-ပဌမအာယုသုတ်

၁၄၅။ (စံ မေ သုတံ စသည် ပေးမြ။) သဂဂါ၊ သည်—ဘိက္ခုဝေ၊ ထို့။ မနုဿာနံ၊ ကုတို့၏။ ဣဒံ အာယု၊ ဤအသက်သည်။ အပ္ပံ၊ နည်းလှ၏။ သမ္ပရာယော၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဂမနိယော၊ မချွတ်သွားရလတ္တံ့။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကာထဗ္ဗံ၊ ပြုထိုက်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဓရိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ဇာတဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောသူ၏။ အမရဏံ၊ အသေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ထို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ စိရံ၊ မြင့်ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။

၁။ ကိံနု သောပ္ပဿိတိ ကဏ္ဍာနု သုပသိ။ ၄။ ကိံ နုတိ ဧတ္ထ ကိန္တိ ယေတုနိဿဧတ္ထ ပစ္စတ္ထဝနေန္တိ အာဟ ကဏ္ဍာ နု သုပသိတိ။ ၅။

၂။ ခုဉ္စဂေါ ဝိယာတိ မတော ဝိယ ဝိသညိ ဝိယ စ။ ၄။ ခုဉ္စဂေါ ဝုတ္တတိ နိသိမိကော သိန္ဓုသဂေါသော ယန မထသမိသော ဝိသညိသမိသော စ ယောတိတိ အာဟ မတော ဝိယ ဝိသညိ ဝိယ စာတိ။ ၅။

ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏။ အပ္ပဝါဘိယျောတိ၊ အနည်းငယ်သော်လည်း ကျော်လွန်၏”ဟူသော။ (အနှစ် နှစ်ရာသို့ မရောက်နိုင်ဟူလို။) ဟေ၊ ဟိ။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်း။ ယေန၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ သည်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဌံ။ သဂဝန္တံ၊ ကို—

“မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ အာယု၊ အသက်သည်။ ဇီဝံ၊ ရှည်၏။ သုပေါရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ နံ၊ ထိုအသက်ကို။ န ဟိဋ္ဌေ၊ တို၏ဟု မခွတ်ချရာ။ ဝါ၊ မကဲ့ရဲ့ရာ။ ခိရမတ္တော၊ နိ၊ ရည်ယစ်တယ် ပက်လက်အိပ် ကလေးငယ်ကဲ့သို့။ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ မဇ္ဈဿ၊ သေမင်း၏။ အာဂမော၊ လာခြင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

မနုဿာနံ၊ တို့၏။ အာယု၊ သည်။ အပ္ပံ၊ တိုလှ၏။ သုပေါရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ နံ၊ ကို။ ဟိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ အာဓိတ္ထသိသော၊ ဦးခေါင်း ဥသျှောင် မီးတောက် လောင်သော ယောက်ျားကဲ့သို့။ စရေယျ၊ ရာ၏။ မဇ္ဈဿ၊ သေမင်း၏။ အာဂမော၊ လာခြင်းသည်။ န နတ္ထိ၊ မရှိမဟုတ် ရှိသည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ စသည် ပေးမြဲ။)

၁၁-ရုတိယအာယုချုရ်

၁၄၆။ (ဝေ မေ သုတံ အစ ဥပသကံမိတွာ အထိ ပဌမအာယုသုတ်နှင့် တူ၏။) သဂဝန္တံ၊ ကို—

‘အဟောရတ္တာ၊ နေညဉ့်တို့သည်။ နာဇ္ဈယန္တိ၊ လွန်၍ မသွားကုန်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်လည်း။ နပရုဇ္ဈတိ၊ မချုပ်။ မစ္စာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အာယု၊ အသက်သည်။ (ဂတပ္ပိ၊ သွားသော်လည်း။) အနုပရိယာယတိ၊ သတ္တဝါသို့ပင် အစဉ်လိုက်၏။ နေမိ၊ ရထားလှည်းသီး၏အကွပ်သည်။ ရသကုဗ္ဗရံ၊ ရထားပုံတောင်းသို့။ အနုပရိယာယတိ ဣဝံ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့တည်း”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

အဟောရတ္တာ၊ တို့သည်။ အစ္စဟာနိ၊ လွန်၍သွားကုန်၏။ ဇီဝိတံ၊ သည်။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ မစ္စာနံ၊ တို့၏။ အာယု၊ သည်။ ခိယတိ၊ ကုန်၏။ ကုန္တနိ၊ ပြစ်ငယ်တို့၏။ ဥဇကံ၊ ရေသည်။ ခိယတိဣဝံ၊ ကုန်လွယ်သကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ စသည်ပေးမြဲ။)

ပဌမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်း။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဝက်၏။ ဥဗ္ဗါနံ၊ ဥဗ္ဗါနီးကား—

တပေါကမ္မဉ္စ၊ တပေါကမ္မသုတ်။ နာဂေါ စ၊ နာဂသုတ်။ သုတံ၊ သုတသုတ်။ ပါသေန၊ ပါသအမည်ဖြင့်။ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ခုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့တည်း။ သပ္ပေါ၊ သပ္ပသုတ်။ သုပတိ၊ သုပတိသုတ်။ နန္ဒနံ၊ နန္ဒနသုတ်။ အပရေ၊ ထိုမှတပါး။ အာယုနာ၊ အာယုအမည်ဖြင့်။ ခုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-ပါသာဏသုတ်

၁၄၇။ ဧကံ၊ သော၊ သမယံ၊ နှံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘုရားဟော၊ ဘုရားပြောပြည်။ ဂိဇ္ဈကု
 ဇေ၊ ဂိဇ္ဈကုဏ်အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်နှံ၊ ဝိဟရတိ၊ ခ်။ တေ န ခေါ်ပန သမယေန၊
 နှံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂုတ္တနုကာရတိမိသယံ၊ နှံ၊ အဇ္ဈောကာသေ၊ နှံ၊ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ခ်။ ဒေဝေါ၊ သည်လည်း။ ဧကမေကံ၊ ပေါက်၊ ဗုဒ္ဓာယတိ၊ ခ်။ အထ ခေါ်၊ နှံ၊ ပါပိမာ၊
 သော၊ မာဓော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ခ်။ ဘယံ၊ ကို၊ ဆမ္ဘိတဉ္စ၊ ကို၊ လောမဟံသံ၊ ကို၊
 ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ နှံ၊ ယေန၊ နှံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခ်။) တေန၊ သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ပြီ၊
 ဥပသကံမိတော၊ နှံ၊ ဘဂဝတော၊ ခ်။ အဝိဇ္ဇဓော၊ နှံ၊ မဟန္တေ၊ ကြီးကျန်သော၊ ပါသာဏေ၊
 ကျောက်တို့ကို၊ ပေါ်လေသိ၊ မောင်မဲ့ပြီ။

အထ ခေါ်၊ နှံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသူကား။ ပါပိမာ၊ သော၊ မာဓော၊ တည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိစိတော၊ နှံ၊ ပါပိမန္တံ၊ သော၊ မာရံ၊ ကို—

“မာရ၊ မာရ်နတ်၊ ကေဝလံ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝိညာဏုပ္ပေါ၊ ဂိဇ္ဈကုဏ်တောင်ကိုသော်
 လည်း။ (တုံ၊ သည်။) သစေ စလေဿသိ၊ အကယ်၍ လုပ်ငြားအံ့၊ ဝေ၊ ဤသို့လုပ်စေ-
 ငြားသော်လည်း။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိပုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှလွတ်ကျန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊
 သုဓာသိုဇ်၊ ဣဉ္စိသံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ နေဝ အတ္ထိတိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။”
 ဟူသော၊ ဂါထာယ၊ ဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် မာဓော စသည် ပေးပြီ။)

၂-ကိစ္ဆုလိယသုတ်

၁၄၈။ (ဧကံ၊ ပ။ အာရာမေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ နှံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။
 မဟတိယာ၊ များစွာသော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အထ ခေါ်၊ နှံ၊ ပါပိမတော၊ သော၊ မာဓဿ၊ မာရ်နတ်၏(စိတ်နှံ) “အယံ သမတော
 ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။ မဟတိယာ၊ သော၊ ပရိသာယ၊ ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ လျက်။
 ဓမ္မံ၊ ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အယံ ငါသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်နှံ၊ သမတော
 ဂေါတမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခ်။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဝိစက္ခုကမ္မာယ၊ ပညာမျက်စိကင်းစောင့်
 ပြုခြင်းငှါ၊ ဥပသကံမေယျံ၊ ကပ်ရပါမူကား။ ယန္နာတိ၊ ကောင်းလေစွတကား” ဟူသော၊
 တေ၊ ဤအကြံသည်။ အယောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ နှံ၊ ပါပိမာ၊ သော၊ မာဓော၊ သည်။
 ယေန၊ နှံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခ်။) တေန၊ သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ပြီ၊ ဥပသကံမိတော၊ နှံ၊
 ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“ (သမဏ၊ ဝှင်ရဟန်း။) ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အလယ်၌၊ ဝိသာရဓေါ၊ ရဲရင့်သည်ဖြစ်၍၊
 သိဟောဝ၊ ကေသရာခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ ကိန္နု၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဒသိ၊ ကြုံးဝါးဘိသ
 နည်း။ တေ၊ သင်၏၊ ပဋိမဇ္ဈော၊ တဖက်လက်ပန်းသည်သည်။ ဝါ-ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။

အတ္တိ ဟိ၊ ခိုသည်သာတည်း။ တံ၊ သည်။ ကိံ န၊ အဘယံကြောင့်။ ဝိဝိတာဝိ၊ အောင်ပြီး သူဟူ၍။ မညသိနုတိ၊ အောက်မှောက်ထင်ပါဘိသနည်းဟူသော။ ဂါထာယ၊ ပြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အန္တက၊ မာရ်နတ်။) လောကေ၊ ဌ။ ဝိသတ္တိကံ၊ တက္ကာကို။ တိက္ခာ၊ လွန်မြောက် ကုန်ပြီးသော။ ဗလပ္ပတ္တာ၊ ဆယ်ပါးသောအားသို့ရောက်တော်မူကုန်ပြီးသော။ မဟာဝိရာ၊ ကြီးမြတ်သော ဝိရိယရှိတော်မူကုန်သော။ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ ပရိသာသ၊ ပရိသတ်တို့၌။ ဝိသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဒန္တိ၊ ကြုံးဝါးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ် မာရော စသည် ပေးမြဲ။)

၃-သကထိကသုတ်

၁၄၉။ (ဝေ မေ သုဏ် စသည် ပေးမြဲ။) ကေ၊ သော။ သမဟံ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဖုဏေယော၊ ဌ။ မဇ္ဈကုစ္ဆိသ္မိံ၊ မဇ္ဈကုစ္ဆိ အမည်ရှိသော။ မိဂေါယော၊ သမင်တော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဌ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေါ၊ ခြေတော်သည်။ သကထိကာယ၊ (အေဇ္ဇတံအညံ ချအပ်သော) ကျောက်ခြမ်းပြင့်။ ခတော၊ ခတ်မိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘုသ၊ ပြင်းထန်ကုန်သော။ သာရိရိကာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကဏ္ဍကာ၊ ထက်ကုန်သော။ အသာတာ၊ မသာယာ အပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ စိတ်ကိုမပျိုးစေတတ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဝိဟညမာနော၊ မပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ အထ ခေါ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးထပ်။ သင်္ဘာရိံ၊ ဒုက္ခလှော်ကို။ ပညပေတော၊ ခင်း၍။ ဧက္ခိဏေနပဏေန၊ လကျာနံတောင်းဖြင့်။ ပါဒေါ၊ လကျာခြေ၌။ ပါဒါ၊ လက်ဝဲခြေကို။ အစ္စာဓာယ၊ အနည်းငယ် လွန်ကာ ထား၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်ခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သိဟသေယံ၊ မြတ်သောအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေယိ၊ ပြုတော်မူပြီး အထ ခေါ်၊ ဌ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ဥပသကံမိတော၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“(သမဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။) မနိယာ၊ မိန်းမောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သေသိ န၊ အိပ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ကာဝေယုမတ္တော၊ ကဗျာမှပြင့် ယစ်ပူးသည်ဖြစ်၍။ သေသိ န၊ အိပ်သလော။ ဇတ၊ သင်၏။ သမ္ပစုရာ၊ များစွာကုန်သော။ အတ္တော၊ အကျိုးတို့ သည်။ န သန္တိ န၊ မရှိကုန်သလော။ ကော၊ တယောက်တည်း။ ဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ သယနာသနမိ၊ အိပ်ရာနေရာ၌။ နိဒ္ဒါမုခေါ၊ အိပ်ခြင်းကို ရွေးချွန်သည်ဖြစ်၍။ သောပ္ပသေဝ၊ တအိပ်တည်းအိပ်သည်သာတည်း။ ဣဒံ၊ ဤအိပ်ခြင်းသည်။ ကိန္တိ၊ ဘာအကျိုး ရှိသနည်းဟူသော။ ဂါထာယ၊ ပြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အန္တက၊ မာရ်နတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။) မနိယာ၊ မိန်းမောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န သယာမိ၊ အိပ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာဝေယုမတ္တော၊ ကဗျာမှပြင့်ယစ်ပူးသည်ဖြစ်၍။ နာပိ သယာမိ၊ အိပ်လည်းမအိပ်။ အတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို။ သမေဓ၊ ကောင်းစွာ

ထောက်ပြီး၍။ အပေတသောကော၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဝိဇ္ဇော၊ သိတ်ငြိမ်သော။ သယနာသနမ္ပိ၊ အိပ်ရာနေရာ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကော၊ တယောက်တည်း။ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌ အစဉ်သနားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ သယာမိ၊ ၏။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ယေသမ္ပိ၊ အကြင်သူတို့၏လည်း။ ဥရသံ၊ ရင်၌။ သလ္လံ၊ ရာဂတည်း။ ဟူသော မြားငြောင့်သည်။ ပက္ခိ၊ စူးဝင်သည်ဖြစ်၍။ မဟာမဟံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ။ ဟန္တယံ၊ စိတ်နှလုံးသည်။ ဝေပောနံ၊ တုန်လှုပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သသလ္လော၊ ရာဂတည်းဟူသော မြားနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ သောပွံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ လဗ္ဗရေ၊ ရကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဝိတသလ္လော၊ ကင်းသော ရာဂတည်းဟူသော မြားငြောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ န သုပေ၊ မအိပ်။

(အန္တက၊ မာရ်နတ်။ အဟံ၊ သည်။) ဧဝံ၊ ခရီးဆိုး၌ နိုးကြားလျက်လည်း။ န သင်္ကေ၊ မရှံရှား။ အသတ္တံ၊ ခရီးဆိုး၌ အိပ်ခြင်းငှါလည်း။ နပိ၊ သေမိ၊ မကြောက်။ ရတ္တိန္ဒြိဝါ၊ နေ့ည၌ တို့သည်။ မာမံ၊ ငါဘုရားကို။ နာနုတပန္နိ၊ မပုပန်စေ့ကုန်။ ကုယိဉ္စိ၊ တစုံတသုသော။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ န ပဿာမိ၊ မမြင်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ အစဉ်သနားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုပေ၊ အိပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ မာရော စသည် ပေးပြ။)

၄-ပတ်စွပသုတ်

၁၅၀။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ ကေသာလာယံ၊ ရေပ်ကဆောင်သော။ ဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ ပုတ္တားရွာ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေတိယာ၊ များစွာသော။ ဂိဟိပရိသာယ၊ လှပရှိသတ်ဖြင့်။ ပရိဝုဏော၊ ခြံရံလျက်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ခေသတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမတော၊ စသော။ မာရဿ၊ ၏။ (ဝိတ်၌)။ ပ။ ယံနုနာသိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီးအထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ ဇာရာ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတု၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“(သမယံ၊ ရဟန်း။) အညံ၊ သူတပါးကို။ ဝါ-သူတပါးတို့အား။ ယံ-အနုသာသတိ၊ အကြင်ဆုံးမတော်မူ၏။ တေ၊ ဤဆုံးမခြင်းသည်။ တတ၊ သင့်အား။ န ပရိဂ္ဂဟံ၊ မလျှောက်ပတ်။ တစါရံ၊ ထိုသို့ ပြုကျင့်သည်ဖြစ်၍။ (တံ၊ သင်သည်။) အနုရောဓိရာဇေသု၊ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်း (ရာဇ ဒေါသ)တို့၌။ ဝါ-တို့ကြောင့်။ မာသဒ္ဓိက္ခောတိ၊ မကပ်ငြိစေလင့်”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

၁။ ဧဝံ န သင်္ကေတိ ယထာဧကော သီဟပတောဒီသု ဧဝေန္တော သင်္ကေတိ၊ ယထာ အဟံ ဧဝေန္တောပိ န သင်္ကေတိ။ ဧဝေန္တောတိ ဇာဂရန္တော ပရိဝေသာ ဝိယသိ။
 ၂။ မာမန္တံ မမံ ဂါထာသုတ္တံ ယံ ဧတံ ကတော ဂုတ္တံ။
 ၃။ အနုရုဉ္စတိ ဧတေနာတိ အနုရောဓော၊ ရာဂေါ၊ ဝိရုဉ္စတိ ဧတေနာတိ ဝိရာဓော၊ ပရိဝေသာ။ ယထာ အနုရောဓိရာဓေသု တပျံပိတ္တံ။

(အန္တက၊ မာရ်နတ်။) အညံ၊ သုတပါးကို။ ဝါ-သုတပါးတို့အား။ ယံ အနုသာသတိ၊ အကြင်ဆုံးမ၏။ တေန၊ ထိုဆုံးမခြင်းဖြင့်။ သမ္မုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟိတာနုကမ္ပိ၊ ဝေနေယျတို့ကို အစိုးအပါးဖြင့် အစဉ်သနားတော်မူလေ့ရှိ၏။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။) တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အနုရောဓဝိရောဓေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တာလွတ်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ် မာရော စသည်ပေးမြဲ။)

၅-မာနသသုတ်

၁၅၁။ (ဝေ မေ သုတ် စသည် ပေးမြဲ။) ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“(သမဏ၊ ရဟန်း။) အန္တလိက္ခစရော၊ ကောင်းကင်၌ သွားလာနိုင်သူတို့ကိုသော်လည်း နောင်ဖွဲ့နိုင်သော။ မာနသော၊ စိတ်နှင့်ယှဉ်သော။ ယှာယံ ပါသော၊ အကြင်ရာဂတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းသည်။ စရတိ၊ လှည့်လည်သွားလာနိုင်၏။ တေန၊ ထိုရာဂတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းဖြင့်။ တံ၊ သင်ကို။ ဗာယေသာမိ၊ နှိပ်စက်အံ့။ (တံ၊ သင်သည်။) မေ၊ ငါ၏လက်မှ။ န မောက္ခသီတိ၊ မလွတ်လတ္တံ့။”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

မနောရမာ၊ စိတ်ကို မွေ့လျော်စေတတ်ကုန်သော။ ဓူပါ စ၊ ဓူပါရုံတို့သည်၎င်း။ သဒ္ဓါ စ၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည်၎င်း။ ရသာ စ၊ ရသာရုံတို့သည်၎င်း။ ဂန္ဓာ စ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်၎င်း။ ဖောဠဗ္ဗာ စ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံတို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဣ၊ ဤအာရုံငါးပါး၌။ မေ၊ ငါ၏။ အနော၊ တောင်တတတ်သော ဆန္ဒသည်။ ဝိဂတော၊ ကင်းတော်မူပြီ။ အန္တက၊ မာရ်နတ်။ တံ၊ သင်သည်။ နိဟတော၊ နှိပ်စက်အပ်သူသည်။ ဝါ၊ ရှုံးသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ် မာရော စသည် ပေးမြဲ။)

၆-ပတ္တသုတ်

၁၅၂။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ ပဉ္စံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ သိက္ခာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မိယာ ကဏာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ သန္တသေတိ၊ ကောင်းစွာပြုစောင့်မှု၏။ သမာသပေတိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေ၏။ သမုတ္တေဇတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေ၏။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေ၏။ ဝေ စ သိက္ခာ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ အဋ္ဌိ ကတော၊ အကျိုးရှိသည်ကို ပြု၍။ မနသိကတော၊ စိတ်၌ ပြု၍။ သဗ္ဗစေတသ၊ အလုံးစုံသောစိတ်ဖြင့်။

၁။ ယဒညမနုသာသတိတိ ယံ အညံ အနုသာသတိ။၂။ ယဒညမနုသာသတိတိ ယံ အညေအနုသာသတိ၊ ထံတေထံ ဟိတေသနံ အနုကမ္ပနံ။၃။ အန္တလိက္ခေ ဓရန္တိတိ အန္တလိက္ခစရော၊ အာကာသေစရ သတ္တဝါတို့ကိုရ၏။ တေပိ ဗဒ္ဓတိတိ အန္တလိက္ခစရော၊ ပါသကိုရ၏။ ဤ ၄-ရုံတို့ကို။၄။ အဋ္ဌိ ကရေတိ အတ္တိကံ ကတော “အယံ နော အဓိန္နဗ္ဗော အတ္တော”တိ ဝေ သတ္တကေတောတာယ ဒေသနာယ အတ္တိကာ ယုတော။၅။ အဋ္ဌိ ကရေတိ တာယ ဒေသနာယ ပါပေတေ၊ အတ္တံ ပယောဇနံ စဉ် ကတော၊ တေနာယ—အယံ နောတိ အာဓိန္နံ။

သမန္နာဟရိတော၊ စုရုံး၍ ။ ဩဟိတသောတာ၊ ချထားအပ်သော နားမှီကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ပါပိမတော၊ သော။ မာရဏ၊ ။ “အယံ ခေါ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။ ပဉ္စနံ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓဏေတိ၊ ။ သမာဒပေတိ၊ ။ သမုတ္တေတေတိ၊ ။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ။ တေ ၈ ဘိက္ခု၊ တို့သည်လည်း။ အဋ္ဌိကတော၊ ၍။ မနသိကတော၊ ၍။ သဗ္ဗစေတသ၊ ဖြင့်။ သမန္နာဟရိတော၊ ၍။ ဩဟိတသောတာ၊ မှီကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယေန၊ ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ။) တေန၊ သို့။ ဝိစက္ခုကမ္မာယ၊ ပညာမျက်စိ ကင်းအောင် ပြုခြင်းငှါ။ ဥပသကံမေယံ၊ ကပ်ရပါမူကား။ ယံ နန္ဒာတိ၊ ကောင်းစွာဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံအစည် သည်။ အယောသိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သဗ္ဗဟုလော၊ ကုန်သော။ ပတ္တာ၊ သပိတ်တို့သည်။ အဗ္ဗောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ နိက္ခိတ္တာ၊ လှန်းထားအပ်ကုန်သည်။ ယောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဗလိဗဒ္ဓဝတ္ထံ၊ နှားလားအသွင်ကို။ အဘိနိမ္မိနိတော၊ ဇန်ဆင်း၍။ ယေန၊ ၌။ တေ ပတ္တာ၊ ထိုသပိတ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ မှီကုန်၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမံ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ “ဘိက္ခု ဘိက္ခု၊ ရဟန်း ရဟန်း။ သော ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ ဤနှားလားသည်။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ဘိန္ဒေယျာတိ၊ ခဲ့ရာ၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ဧတံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဟံ ဘိက္ခု၊ ကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သော၊ ထိုနှားသည်။ န ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ နှားလားစစ်မဟုတ်။ သော၊ ထိုနှားလားသည်။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ မာရ်နတ်တည်း။ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့၏။ ဝိစက္ခုကမ္မာယ၊ ငှါ။ အာဂတောတိ၊ လာ၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤနှားလားသည်။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိမိတော၊ သိတော်မူ၍။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

“(အန္တက၊ မာရ်နတ်။) ယဉ္ဇုပ၊ အကြင် ဓမ္မက္ခန္ဓာသည်၎င်း။ ယဉ္ဇုဝေဇယိတံ၊ အကြင် ဝေဒနက္ခန္ဓာသည်၎င်း။ ယာစသညာ၊ အကြင်သညာက္ခန္ဓာသည်၎င်း။ ယဉ္ဇု ဝိညာဏံ၊ အကြင် ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည်၎င်း။ ယဉ္ဇုသမိတံ၊ အကြင်သမိတိက္ခန္ဓာသည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ မှီ၏။) တတ္ထ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့၌။ သော၊ ဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ အယံ၊ ငါသည်။ န အသိ၊ မဖြစ်။ ဧတံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ မေ၊ ငါ၏ ဥစ္စာသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဧတံ၊ ဤသို့၌သည်ဖြစ်၍။ ဝိရဇ္ဇယံ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။

၁။ သဗ္ဗစေတသ သမန္နာဟရိတော သဗ္ဗန တေန ကမ္မာကုဏန္တိတ္ထေန သမန္နာဟရိတော။ ကမ္မ-
ကာရကမိတ္တံ နာမ ဩဏရထမိတ္တံ။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိရတ္တံ၊ တပ်ခြင်းကင်းပြီးသော။ သမ္ပသံယောနောတိ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်ကို လွန်သော ရဟန္တာ၏။ (သာမုတ္တုတိယာဉ္ဇနံ)။ ခေမတ္ထံ၊ သောမဂ္ဂိသော အတ္တသောကို။ မာရသေန၊ မာရ်စစ်သည်သည်။ သမ္ပဋ္ဌာနေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘဝယောနိ ဂတိသော အရပ်တို့၌။ အနန္တသမ္ဘိ၊ ရွာသော်လည်း။ နဠဂါ၊ မရမေတ္တုဉ္စာယော။ ဂါတာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီး။

(အထ ခေါ် မာရော စသည် ပေးပြီ။)

၇-အဇ္ဈဘာယတနသုတ်

၁၅၃။ ဧဝံ၊ ဘော၊ သမယံ၊ နှံ။ အဂဂါ၊ သည်။ ဝေသာလီယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တော၌။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်ပုန်းချွန်အထွဋ်တပ်သောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ထေန ခေါ် ပန သမယေနမှ ဝိစက္ခကမ္မာယအထိ ပေးပြီ။ စာနံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဗဿာယတနာနံ၊ ဗဿာယတနတို့ကိုဟု ပေးသည်သာထူး၏။) အထ ခေါ်၊ နှံ။ ပါပိမာ၊ သော၊ မာရော၊ သည်။ ယေန၊ နှံ။ အဂဂါ၊ သည်။ (အတ္ထံ၊ ၏။) ဧတန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတု၊ ၌။ သဝဝေတ၊ ၏။ အဝိရုဓေ၊ နှံ။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဘယသေရဝံ၊ အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်သော။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ အပိသုခံ၊ စင်စစ်။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ ဥဇ္ဈိယတိ၊ မညေ၊ ပြိုယောင်တကား။ အထ ခေါ်၊ နှံ။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အညတရံ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ကိုး “ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ရဟန်း။ သောယတိ၊ ဤမြေကြီးသည်။ ဥဇ္ဈိယတိ၊ မညေတိ၊ ပြိုယောင်တကား”ဟူသော။ ထေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဂဂါ၊ သည်။ တံဘိက္ခု၊ ကိုး “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သော၊ ဤသည်။ ပထဝီ၊ သည်။ န ဥဇ္ဈိယတိ၊ ပြိုသည်မဟုတ်။ သော၊ ဤအသံသည်။ ပါပိမာ၊ သော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ပ။ အာဂတောတိ၊ လာ၏”ဟူသော။ ထေ၊ ကိုး။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ နှံ။ အဂဂါ၊ သည်။ ပ။ မာရံ၊ ကို—

“(အန္တက၊မာရ်နတ်။) ကေဝလာ၊အလုံးစုံကုန်သော။ ခူပါ စ၊ ခူပါယတနတို့သည်၎င်း။ သဒ္ဓါ စ၊ သဒ္ဓါယတနတို့သည်၎င်း။ ရသာ စ၊ ရသာယတနတို့သည်၎င်း။ ဂန္ဓာ စ၊ ဂန္ဓာယတနတို့သည်၎င်း။ ဗဿာ စ၊ ဗောဋ္ဌဗ္ဗာယတနတို့သည်၎င်း။ ဓမ္မာ စ၊ ဓမ္မာယတနတို့သည်၎င်း။ (သန္တံ၊ဝိကုန်၏။) ထေ၊ဤအာယတန ခြောက်ပါးသည်။ သောရံ၊ကြမ်းတမ်းသော။ လောကမံသံ၊လောကအာမိသမည်၏။ ဧတ္ထ၊ဤလောကအာမိသ အာယတန ခြောက်ပါးတို့၌။ လောကော၊ လူအစုပါင်းသည်။ ဝိမုတ္တိတော၊ အလွန် တွေ့ဝေ၏။

၁။ ခေမတ္တံ ခေမိဘူတံ အတ္တဘာဝံ၊ ဣဒံနာ ဝေက္ခန္တံ အထေသိဋ္ဌံ။ ခေမော အတ္တဘိ ခေမတ္တာ။ တံ ခေမတ္တံတေနာယ-ခေမိဘူတံ အတ္တဘာဝန္တိဋ္ဌံ။
 ၂။ ဥဇ္ဈိယတိထံ၊ ဘိက္ခုသထံ ဟူသော သိဋ္ဌ-စာပိုဒ် ၂၇၄-နှင့်အညီပေးသည်။ ၃+၈ရ+ယ+တေ ဖြင့် ဥဇ္ဈိယတိဟု သိပ္ပံအလိုက်ရှိလျှင် ‘ခေရာ သေနေ’ ဟု စုံ ဟူသော ဓာတုတ္ထသင်္ကယနှင့်ညီ၍ ပိုမိုသင့်မြတ်ဖွယ်ရှိ၏။ ၎င်းသိ-အသိနဝိသို့ ကုသုလောသိဋ္ဌထေကံသို့ ကမ္မကတ္တု၊ရှပ်ကြံ၏။ ဤ သိ-သိဋ္ဌိကား ဥဇ္ဈိယတိထံ ဝိပရိဝတ္တတိဟု ဘာဝတ္ထဖွင့်၏။ ပထဝီ၊မြေသည်။ ဥဇ္ဈိယတိမညေ၊ ချာချာလည်ယောင်တကားဟုပေး။ ပထဝီ မညေ ဥဇ္ဈိယတိထံ အသံ မဟာပထဝီ ပရုပရုသန္တံ ကုဋ္ဌမာနာ ဝိဟ အယောသိဟု ဤ၌-ဖွင့်သည်ကား ဖုဂ်ပြုသော သိဋ္ဌနာသာရ-ဘာဝတ္ထသား။

သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။
 စေဉ္စ၊ ဤလောကဗိသ အာယတန ခြောက်ပါးတို့သာလျှင်။ သမထိက္ကမ္မ၊ ကောင်းစွာ
 လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ မာရဓေယျံ၊ မာရ်၏ ထည်ရာဖြစ်သော တေဘုမ္မကဝဋ်ကို။
 အတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ အာဒိစ္စောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ဝိရောဓတီတိ၊ တင့်တယ်၏။
 ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ခြင်း။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် မာရော စသည် ပေးမြဲ။)

၈-ပိစ္ဆသုတ်

၁၅၄။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ နှ့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မာဂဓေယျ၊ မဂတိုင်းတို့၌။ ပဉ္စသာလာယံ၊
 ဓရပ် ငါးဆောင်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ ပုတ္တားရွာ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊
 နှ့်။ ပဉ္စသာလာယံ၊ ဓရပ်ငါးဆောင်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ ပုတ္တားရွာ၌။ ကုမာရိကာနံ၊ သတို့သား
 သတို့သမီးတို့၏။ ပါဟနကာနိ၊ ပေးဘွယ်လက်ဆောင်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (အချင်း
 ချင်း လက်ဆောင်ပေးကြသည် ဟူလို။) အထ ခေါ်၊ နှ့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဍသမယံ၊ နှ့်။ နိဝါသေတွာ၊
 နှ့်။ ပတ္ထဝီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ နှ့်။ ပဉ္စသာလံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဂါမံ၊ ပုတ္တားရွာသို့။ ပိစ္ဆာယ၊ ငှါ။
 ပါပိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ နှ့်။ ပဉ္စသာလေယျကာ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊
 ပဉ္စသာလရွာ၌ နေကုန်သော ပုတ္တားသူကြွယ်တို့သည်။ ပါပိမတာ၊ သော။ မာရေန၊ သည်။
 “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပိစ္ဆံ၊ ဆွမ်းကို။ မာ အလတ္တဘိ၊ မရစေလင့်” ဟု နှလုံးပြု၍။
 အနာဝိဋ္ဌာ၊ ပူးဝင်အပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အထ ခေါ်၊ နှ့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာဓောတေန၊ ဆေးမြဲတိုင်းသော။ ပစ္ဆေန၊ သပိတ်ဖြင့်။
 ပဉ္စသာလံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဂါမံ၊ သို့။ ပိစ္ဆာယ၊ ငှါ။ ပါပိသိ၊ ပြီ။ ယထာဓောတေန၊
 ဆေးမြဲတိုင်းသော။ ပစ္ဆေန၊ ဖြင့်။ ပဋိက္ခမိ၊ ပဲတော်မူခဲ့ပြီ။ အထ ခေါ်၊ နှ့်။ ပါပိမာ၊ သော။
 မာရော၊ သည်။ ယေန၊ နှ့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံပိ၊ ပြီ။ ဥပ-
 သကံပိတွာ၊ နှ့်။ ဘဝန္တိ၊ ထို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ ပိစ္ဆံ၊ ဆွမ်းကို။ အလတ္တ
 အပီတိ၊ ရခဲ့ပါ၏လော” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ စ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ မာရ်ဟုတ်။ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းရာဖြင့်။ အယံ၊ ငါသည်။ ပိစ္ဆံ၊ ဆွမ်းကို။ န လထေယျံ၊ မရနိုင်ရာ။ တထာ၊ ထိုအ-
 ခြင်းရာဖြင့်။ တွံ၊ အင်သည်။ အကာသိန၊ ပြုသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။
 သန္တေ၊ ဘုရား။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။
 ပဉ္စသာလံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဂါမံ၊ သို့။ ပိစ္ဆာယ၊ ငှါ။ ပရိသထု၊ ဝင်တော်မူပါလော့။ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းရာဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပိစ္ဆံ၊ ကို။ လစ္စတိ၊ ရလတ္တံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းရာဖြင့်။
 အယံ၊ သည်။ ကရိယာမိ၊ ပြုဆုံး။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၁။ မာရဓေယျန္တိ မာရဿ ဌာနဘူတံ တေဘုမ္မကဝဋ်။ မာရဿာသိ ကိလေသမာရဿ။ ဌာနဘူတန္တိ
 ပတ္ထဝိဌာနဘူတံ။
 ၂။ ပါဟနကာနိ ဘဝန္တိတိ တထာဂုပေ နက္ခတ္တေ တတ္ထ တတ္ထ ဖေသထဗ္ဗာနိ ပါဟနကာနိ ဘဝန္တိ။ တတ္ထ
 တတ္ထာသိ တသ္မိံ တသ္မိံ ဥပသိက္ခကုလေး။ ပါဟနကာနိတိ ယသိတဗ္ဗပတ္တာကာရာနိ။ ကုမာရိကာနံ
 နှ့် ကုမာရဏော ။ ကုမာရိကာ ။ ကုမာရိကာ ဟု ဂေါထိသိပြီ။

မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ တတာဂတံ၊ ဘုရားကို။ ဘုရား နိပါတ်။) အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍။ အယုညံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပသဒ္ဓိ၊ ပျိုးစေပြီ။ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။ မေ၊ ငါ၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညသိ ကိံနု၊ အောက် မေ့သလော။

(ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။) ယေသံနော၊ အကြင်ငါဘုရားတို့၏။ ကိဉ္ဇနံ၊ နှိပ်နင်းလွှမ်းမိုး နိုင်သောကိလေသာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (တေ မယံ၊ ထိုငါဘုရားတို့သည်။) ဝတ၊ စင်စစ်။ သုသုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာစွာ။ ဇီဝိမ၊ အသက်ရှည်ကုန်အံ့။ အာဘဏ္ဍာ၊ အာဘဏ္ဍာရဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါယတော၊ ဗြဟ္မာတို့တို့သို့။ ပီတိဘက္ခာ၊ ပီတိသာလျှင် အစာရှိကုန် သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ် မာရော စသည်ပေးပြီ။)

၉-ကဿကသုတ်

၁၅၅။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ မှ ဝိစက္ခုကမ္မာယအထိ ပေးပြီး နိဗ္ဗာနပုဋိသံယုတ္တာယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့် စပ်သော ဟု ပေးသည်သာတည်း။) အထ ခေါ်၊ နှံ၊ ပါပိမာ၊ သော၊ မာရော၊ သည်။ ကဿကဝတ္ထံ၊ လယ်ထွန်ယောကျ်ားအသွင်ကို။ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ နက်လံ၊ ထွန်တုံးကို။ ခန္ဓေ၊ ပခုံးနှံ။ ကရိတွာ၊ ထမ်းသည်ကိုပြု၍။ ဗီစပါဇနယဋ္ဌိံ၊ ရှည်သောနှင့်တံကို။ ဝေဟတွာ၊ ကိုင်၍။ ဟရူဟရူကေသော၊ ရှုပ်ထွေးသော ဆံရှိသည်ဖြစ်၍။ သာဏသာဋ္ဌိနိဝတ္တော၊ ဝတ်အပ်သော ပိုက်ဆံဖြင့် ရက်အပ်သောပုဆိုးရှိသည်ဖြစ်၍။ ကမ္မမေက္ခိတေဟိ၊ ညွှန်အလိမ်းလိမ်း ကပ်ကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ ယေန၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကမိမိ၊ ပြီး ဥပသကမိတွာ၊ ခြံး သာသန္တံ၊ လို။ “သမဏ၊ ရဟန်း၊ ဗလိဗဇ္ဇေ၊ နှားလားတို့ကို။ အဗ္ဗုဒ္ဓာအပီတိ၊ ပြင်ပါ၏လော”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ စ၊ လျှောက်ပြီး။ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။ တေ၊ သင်အား။ ဗလိဗဇ္ဇေဟိ၊ နှားလားတို့ဖြင့်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ စက္ခု၊ မျက်စိမှန်သမျှသည်။ မမေဝ၊ ငါ၏ ဥစ္စာ ချည်းသာတည်း။ ရူပါ၊ ရူပါရုံမှန်သမျှတို့သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ စက္ခုသမ္ပဿ၊ ဝိညာဏာယတနံ၊ စက္ခုသမ္ပဿ၊ ဝိညာဏာယတနမှန်သမျှသည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ သမဏ၊ ရဟန်း။ (ံ၊ သင်သည်။) ဣဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မေ၊ ငါ၏ လက်မှ။ မောက္ခသိ၊ လွတ်မည်နည်း။ ပ၊ သမဏ၊ ရဟန်း။ မနော၊ သဝဇိဝိတ်မှန်သမျှသည်။ မမေဝ၊ ငါ၏ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံမှန်သမျှတို့သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာချည်းသာတည်း။

၁။ ကိဉ္ဇနန္တိ မရှိတဲ့ သမတ္တံ ဘုရားကိဉ္ဇနာဒိ ကိလေသဘေတံ။၄။ ကိဉ္ဇတိ မရှိတဲ့ အသိသဝဇိဝိတ် ကိဉ္ဇနန္တိ အာဟာ မရှိတဲ့ သမတ္တန္တိ ငို။
 ၂။ ဟရူဟရူကေသောထိ..... ဝိပုကိတ္တကေသော။၄။ ဟရူဟရူကေသောထိ ဣတောမိတော ဝိကိတ္တတ္ထာ အာကုလာကုလကေသော။၄။
 ၃။ စက္ခုသမ္ပဿအရစက္ခုဝိညာဉ်နှင့်ယှဉ်သော ဖဏကိုဟူ။ အဝိနာသာဝနည်းအားဖြင့် ထံ သမ္ပဟတ္တဓမ္မကိုဟူ။ ဝိညာဏာယတနအရစက္ခုရှိမိကဝိတ်တို့ကိုဟူ။ သောတသမ္ပဿစသည်တည်း နည်းတူ။ မနောသမ္ပဿအရ အာဝဇ္ဇနိ၏အခြားမရှိသောသဝဇိဝိတ်နှင့်ယှဉ်သော ဖဏကိုဟူ။ အဝိနာသာဝနည်းအားဖြင့် ထံ သမ္ပဟတ္တဓမ္မတို့ကိုဟူ။ ဝိညာဏာယတနအရ ဇောတဒါရုံတို့ကိုဟူ။

မနောသမ္ပယ ဝိညာဏာယတနံ၊ မနောသမ္ပယ၊ ဝိညာဏာယတနမှန်သမျှသည်။ မေ၊ ငါ၏ ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ သမဏ၊ ရဟန်း။ (တံ၊ သင်သည်။) ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရွှံ့။ မေ၊ ငါ၏လက်မှ၊ မောက္ခသိ၊ လွှတ်မည်နည်း။ (တလောကလုံးရှိ စက္ခုစသည်၊ ဂူပစသည်၊ ဓက္ခုသမ္ပယ၊ ဝိညာဏာယတနစသည်တို့သည် ငါပိုင်ချည်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်သင်သည် ငါ၏ လက်မှ သယ်နည်းနှင့်မျှ မလွှတ်နိုင်ဟုလို့။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ပိပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ စက္ခု၊ မျက်စိမှန်သမျှသည်။ တဝေဝ၊ သင်၏ ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ ဂူပါ၊ ဂူပါရုံမှန်သမျှတို့သည်။ တဝ၊ သင်၏ ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ စက္ခုသမ္ပယ၊ ဝိညာဏာယတနမှန်သမျှသည်။ တဝ၊ သင်၏ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ ပိပိမ၊ မာရ် ယုတ်။ ယတ္ထ စ ခေါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌ကား။ စက္ခု၊ မျက်စိသည်။ (ဌာနပစာအားဖြင့် စက္ခုအရေကောကော၊ ဂူပါရုံသည်လည်း ၎င်းနည်း။) နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဂူပါ၊ ဂူပါရုံတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ စက္ခုသမ္ပယ၊ ဝိညာဏာယတနံ၊ စက္ခုသမ္ပယ၊ ဝိညာဏာယတနသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပိပိမ၊ မာရ်နတ်။ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။ တဝ၊ သင်၏။ အဂတိ၊ ကျက်စားရာမဟုတ်။ (အဂတိ-အဓိပ္ပာယ်။ မ-ဋ္ဌ-၂-၆၇။) ပ။ ပိပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ မနော၊ ဘဝင်စိတ်မှန်သမျှသည်။ တဝေဝ၊ သင်၏ဥစ္စာ ချည်းသာတည်း။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ တဝ၊ သင်၏ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ မနောသမ္ပယ၊ ဝိညာ- ဏာယတနံ၊ မနောသမ္ပယ၊ ဝိညာဏာယတနမှန်သမျှသည်။ တဝ၊ သင်၏ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ ပိပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ ယတ္ထ စ ခေါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌ကား။ မနော၊ ဘဝင်စိတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ မနောသမ္ပယ၊ ဝိညာဏာယတနံ၊ မနောသမ္ပယ၊ ဝိညာဏာယတန- သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပိပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။ တဝ၊ သင်၏။ အဂတိ၊ ကျက်စားရာမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။

ယံ၊ အကြင် ရွှေ ငွေ သပိတ်သင်္ကန်း အစရှိသော သဏ္ဌာကို။ “ဣဒံ၊ ဤသဏ္ဌာသည်။ မမန္တိ၊ ငါ၏သဏ္ဌာတည်း” ဟူ၍။ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ယေ စ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်း။ မမန္တိ၊ ငါ၏ခန္ဓာဟူ၍။ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသဏ္ဌာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ တေ၊ သင်၏။ မနော၊ စွဲလမ်းသောစိတ်သည်။ ဧေ၊ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်စေ။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏လက်မှ၊ န မောက္ခသိ၊ မလွှတ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ပိပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ ယံ၊ အကြင် ရွှေ ငွေ သပိတ်သင်္ကန်း စသော သဏ္ဌာကို။ (မမန္တိ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍။) ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထိုသဏ္ဌာသည်။ မယံ၊ ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ်။ ယေ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မမန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ န အဟံ၊ ငါဟူသော အတ္တ မဟုတ်။ ပိပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ ဝေ၊ ဤသို့။ (တံ၊ သင်သည်။) ဇာနာဟိ၊ သိလေလော့။ မေ၊ ငါ၏။ မဂ္ဂိ၊ ဘဝယောနိဂတိ စသည်တို့၌ သွားရာလမ်း ကိုလည်း။ န အက္ခသိ၊ မပြင်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။
(အထ ခေါ မာရာ စသည် ပေးမြ။)

၁၀-ရဇ္ဇသုတ်

၁၅၆။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ရွှံ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ အရညကုဋိကယံ၊ ထောကျောင်းငယ် (ကုဋိ)၌။ ဝိဟရတိ၊

၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ရဟောဂတဿ၊ ခိတိဋ္ဌိမာရအရပ်သို့ကပ်လျက်။ ပဋိသန္ဓိနဿ၊ သတ္တသင်္ခါရ
 တို့မှ ဖွဲ့၍ တယောဏ်သီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ “အဟနံ၊ မသတ်
 သဖြင့်။” အဿာတယံ၊ သူတပါးကို မသတ်စေသဖြင့်။ အဗိနံ၊ သုံးရှုံးစေသဖြင့်။ (အဗိနန္တိ
 အန္တောဂဟေတု အတ္တံ ဝဒတိ အာဟ ပရဿ နေဇာနိံ အကဓောန္တနာတိ။) အဇာပယံ၊
 သူတပါးကိုဆုံးရှုံးစေရန် မစေသဖြင့်။ အသောစံ၊ မစိုးရိမ်သဖြင့်။ အသောစာပယံ၊ သူတပါးကို
 မစိုးရိမ်စေသဖြင့်။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အမူကိစ္စဟူသော အုပ်ချုပ်ခြင်းကို။
 ကာရေတု၊ ပြုစီမံသောငါ။ သက္ကာနုခေါတိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ စေတသော၊
 ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံတော်သည်။ ဥပပါဒိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာဓော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ ကို။
 စေတသာ၊ ဖြင့်။ အညာယ၊ ဌ။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—“ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ အဟနံ၊ သဖြင့်။ အဿာတယံ၊
 စေသဖြင့်။ အဗိနံ၊ သဖြင့်။ အဇာပယံ၊ စေသဖြင့်။ အသောစံ၊ သဖြင့်။ အသောစာပယံ၊ စေသ
 ဖြင့်။ ဓမ္မေန၊ သဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေတု၊ ပြုတော်မူလော့။ သုဂတော၊ ကောင်း
 သောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော ဗြဟ္မာဘုရားသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေတုတိ၊ ပြုတော်မူ
 လော့”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

“ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ အဟနံ၊ သဖြင့်။ အဿာတယံ၊ စေသဖြင့်။ အဗိနံ၊ သဖြင့်။ အဇာပယံ၊ စေသ
 ဖြင့်။ အသောစံ၊ သဖြင့်။ အသောစာပယံ၊ စေသဖြင့်။ ဓမ္မေန၊ သဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။
 ကာရေတု၊ လော့။ သုဂတော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေတုတိ၊ လော့”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။
 တံ၊ သင်မာန်နတ်သည်။ မံ၊ ကိုယ် ဝေဓသိ၊ အကြင်ဆို၏။ ပါပိမာ၊ မာရ်ယုတ်။ ဣတ္ထ၊ ဤသို့ဆိုရာ၌။
 တံ၊ သင်မာန်နတ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကိံ၊ ပန၊ အဘယ်တန်ခိုးကို။ ပဿသိ၊ မြင်သနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ ဘဂဝတော ခေါ၊ သည်။ စက္ကာဓော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣဒ္ဓိ-
 ပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ ဘာဝိတာ၊ ပါးအပ်ကုန်ပြီ။ ဗဟုလိကတာ၊ အဝန်တလဲလဲ အလေ့အလာ ပြု
 အပ်ကုန်ပြီ။ ယာနိကတာ၊ ကအပ်သော ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ ဝတ္ထုကတာ၊ တည်ရာကဲ့သို့
 ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနုဋ္ဌိတာ၊ မပြတ်တည်စေအပ်ကုန်ပြီ။ ပရိဝိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဆည်းဝေး
 အပ်ကုန်ပြီ။ သုသမာရဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ သည်။
 အာကမ္မာနော စ၊ အလိုရှိတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာ အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတရာဇံ၊
 တောင်မင်းကို။ သုဝတ္ထံတွေဝ၊ ရွှေဟူ၍သာလျှင်။ အဓိမေဇ္ဈယျ၊ နှလုံးသွင်းငြားအံ့။ သုဝတ္ထု ပန၊
 ရွှေသည်သာလျှင်။ အာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။

၁။ အဟနန္တိ ဣရဏေ ပစ္စတ္တဝစနန္တိ အာဟ အဟနန္တနာတိ။ ပစ္စတ္တဝေ ဝါ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ အဟနန္တော
 ဟုတူတိ ဝစနသေသေန သဝိတဗုဒ္ဓိံ ကဗိပိဟော။ သေသပစ္စေသုပိ သေသဝ နသော။ ဌံ။ ဤအလို အဟနံ၊
 မသတ် သည်ဖြစ်၍ဟု ပေးကြမ်းပုစိတိ၌လည်း ဤနည်း ပေးလေ။

၂။ ရဇ္ဇံ ကာရေတု ဝယ်ကာရေတု၌ ဣရဏေ တနာဒိဖြစ်၍ - ဩပရုဉ်းသက်၍ ၎င်းကို - ကွပ် ဝိကဓ-
 အာနံသုတ်ဖြင့်ချေ။ ဣဒ္ဓိ (ခါဒိကတ္ထ ၁၇)သုတ်၌ ဟိဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ဟိပစ္စည်းသက်။ ၎င်းထိကို
 ဧပြေ အာရုံရှိပြုလျက် ကာရေတု ယူပြီးသည်။ ထို့ကြောင့် ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အမူကိစ္စဟူသော အုပ်ချုပ်ခြင်းကို။
 ကာရေတု၊ ပြုခြင်းငှါဟု ဣဒ္ဓိအိန္ဒြိယအနက်ပေး။ ဤကား မောဂ္ဂလာန်နည်းတည်း။ တနည်း-ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်
 ကို။ (မဟာဇနန၊ လူအပေါင်းကို။ ကာရိကံကထာ။) ကာရေတု၊ ပြုစေခြင်းငှါဟု ကာရိကံရပ် အနက်ပေး။ မင်း
 ၏အဖြစ်ဟုရာ၌ လူအပေါင်း၏ အစီအစဉ်ပြုမှု အခွန်အတုတ်ပေးမှုစသည်ကိုဟု။ ဤကား - သဒ္ဓနိတိပဋိကာ၊ ဋီကာ
 ထို့ အလိုတည်း။

ကေယျ၊ တယောကံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဇောတဗ္ဗပဿ၊ တောက်ပြောင်သော သဘောရှိသော။ သုဂတ္တဿ၊ ရွှေ၏။ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်။ ကေဝလော၊ တလုံးတည်းသက်သက်။ အဿ၊ ရှိသည်။ ခိုဘူဝ၊ ထိုမျှလောက်ကြီးသော ရွှေတောင်နှစ်လုံးရှိသော်လည်း။ နာလံ၊ အလိုပြည့်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့သိမြင်သော။ ဝိဒ္ဓါ၊ ပညာရှိသည်။ သမံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးညီမျှစွာ။ စရေ၊ ကျင့်သုံးရာ၏။

ယော ဇန္တု၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ ယတောနိဒါနံ၊ ယင်းရွှေတောင်စသော ကာမဂုဏ်လျှင် အကြောင်းရှိ၏ဟူ၍။ အဒက္ခိ၊ သိမြင်ပြီး။ သော ဇန္တု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာမေသု၊ ဆင်းရဲကြောင်း ရွှေတောင်စသော ကာမဂုဏ်တို့၌။ ကထံ၊ အတယ်ကြောင့်။ နမေယျ၊ ညွတ်ဆုအံ့နည်း။ ဇန္တု၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပဓိ၊ ကာမဂုဏ်ဟူသော ဥပဓိကို။ သင်္ဂေတိ၊ ကပ်ငြိတယ်တာရာဟူ၍။ ဝိဒ္ဓိတု၊ သိပြီးလျှင်။ တယော၊ ထိုကာမဂုဏ်ဥပဓိကိုသာလျှင်။ ဝိနယာယ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ။ သိက္ခေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ် စသည် ပေးမြ။)

ဇုတိယော၊ သော။ ဝရေ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီး။

တဿ၊ ၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ကား—

ပါသာဓော၊ ပါသာဓသုတ်။ သိယော၊ ကိစ္ဆသီယသုတ်။ သကလိကံ၊ သကလိကသုတ်။ ပတိဝ္ဗပဉ္စ၊ ပတိဝ္ဗပသုတ်။ မာနသံ၊ မာနသသုတ်။ ပတ္တံ၊ ပတ္တသုတ်။ အာဟတနံ၊ အေဟာဟတနသုတ်။ ပိတ္တံ၊ ပိတ္တသုတ်။ ကဿကံ၊ ကဿကသုတ်။ ရဇ္ဇေန၊ ရဇ္ဇသုတ်နှင့်တကွ။ ဧတေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၃-တစ်ယဝန်

၁-ဆယ့်ဟုလသုတ်

၁၅၇။ (ဝေ မေ သုတ် စသည် ပေးမြ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ သကဝါ၊ သည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ သိလာဝတိယံ၊ ကျောက်တံတိုင်းကောရံသော ကျောင်း၌။ ဝိယရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ဆယ့်ဟုလ၊ ကုန်သော။ သိက္ခေ၊ ထိုသည်။ သကဝတော၊ ၏။ အဝိဇ္ဇရေ၊ အနီး၌။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူလောင်စေတတ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏဝတ္ထံ၊ ပုတ္တားအသင်ကို။ အဘိနိဗ္ဗိနိတု၊ ဖန်ဆင်း၍။ မဟန္တေန ဇဉ္ဇဏှဝေန၊ ကြီးစွာသော ဆံကျစ်ဆံသုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ (ဗုဒ္ဓဗျူတလက္ခဏတ္ထံ) အဇိနကိုပန်ဝတ္ထော၊ ဝတ်ရုံအပ်သော ချီနှင့်တကွ သစ်နက်ရေရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇိတ္တော၊ အိုမင်းသည်ဖြစ်၍။ ဂေါပါနသိဝကော၊ အိမ်အခြင်နှင့်တူသော နံရိုး၊ ကိုင်းသောခါးရှိသည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဟုသိ၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဟုလျှောက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။

၂။ ဇာတဗ္ဗပဿာတိ အာတပဗ္ဗပဿနဿ၊ ၌။ ဤနိကာ၌ ဇာတသဒ္ဓါက အာတပဗ္ဗနံ မဟာနိင် ဇောတသဒ္ဓါကသာ အာတပဗ္ဗနံဟောနိုင်သောကြောင့် “ဇောတဗ္ဗပဿ”ဟု ပြင်၍ အနက်သဖွယ်လိုက်သည်။

ဥဒ္ဓမ္မရဒဏ္ဍံ၊ ရေသဖန်းသားတောင်ဝေးကောက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ယေန၊ ဌံ။ တေဘိက္ခု၊
 တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ တေဘိက္ခု၊ တို့ကို။
 “ဘဝန္တော၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ အရှင်ရဟန်းတို့သည်။ အဟရာ၊ ယယ်ကုန်သေး၏။ သုဿ၊ ပျိုနုကုန်သေး၏။
 ကာဠကေသာ၊ နက်မည်းသောသံရိုက်ကုန်သေး၏။ သဠေရာ၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊
 အရွယ်နှင့်။ ပဌမေနယသော၊ ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္တာကော၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ကာမေသု၊ ကာမ
 ဂုဏ်တို့၌။ အနိက္ခိဋ္ဌိတာဝိနော၊ မခံစားမပြုထူးသူးကုန်သေး။ ဘဝန္တော၊ တို့သည်။ မာနုသကေ၊
 လူ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘုဒ္ဓန္တု၊ ခံစားကုန်လော့။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်၌
 ဖြစ်သော လူကာမဂုဏ်ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ကာလိကံ၊ နောင်ကာလ၌ဖြစ်သော နတ်ကာမဂုဏ်ကို။
 မာ အနုဓာဝိတ္တာသိ၊ မတောင့်တကြကုန်လင့်”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ ကို။ ဟိတွာ၊ ၍။ ကာလိကံ၊ ကို။ န ခေါ အနုဓာဝါမ၊
 မတောင့်တကုန်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကာလိကဉ္စ ခေါ၊ နောင်ကာလ၌ဖြစ်သော
 နတ်ကာမဂုဏ်ကိုလည်း။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော လောကုတ္တရာ
 တရားကို။ အနုဓာဝါမ၊ တောင့်တကြကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်။ ဟိ၊ မှန်၏။ ကာလိကာ၊ နောင်
 ကာလ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာ၊ နတ်ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗဟုရက္ခာ၊
 များသော ဆင်းရဲခြင်း ရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသော၊ များသောပင်ပန်းခြင်း ရှိကုန်၏ဟူ၍။
 ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊
 များလှ၏။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤလောကုတ္တရာတရားသည်။ သန္နိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ ကောင်းသော
 အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ အကာလိကော၊ အခါမလင့်အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ ဗဟိပဿိကော၊
 လာလှည့် လှည့်ဟူသော အစီရင်ကိုခံထိုက်၏။ ဩပနေယျိကော၊ စိတ်ထဲသို့ပိုက် ကပ်၍ ဆောင်
 ထိုက်၏။ ဝိညဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္ထံ၊ အသီးသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ရဟန်းတို့က ဆိုကုန်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သော။ ပါပိမာ၊ သော။
 မာဓော၊ သည်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဩကမ္မေတွာ၊ ညိတ်၍။ ဇိဝံ၊ လျှာကို။ နိလ္လာလေတွာ၊
 ထုတ်၍။ တိဝိသာခံ၊ အရေးသုံးကြောင်းရှိသော။ နုလာဋ္ဌိကံ၊ နုပူးရေးကို။ နုလာဇ္ဇေ၊ နုပူး၌။
 ဝုဠာပေတွာ၊ ထစေ၍။ ဧတ္ထံ၊ တောင်ဝေးကို။ ဩလုတ္တံ၊ ထောက်၍။ ပက္ခာမိ၊ ပဲလေပြီ။

(အထ ခေါမှ စ၍ ပက္ခန္ဓာတိ တိုင်အောင် ဝါကျများ၌ ပေးပြီးကို နည်းမှီ၍သမ္ပန်
 ရဟန်းတို့က ဘုရားရှင်အား ပြန်၍လျှောက်ထားကြခြင်း ဖြစ်သည်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော၊ ဤသူသည်ကား။ န ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်။ မဟုတ်။ ဧသော၊ ဤသူသည်
 သည်ကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာဓော၊ တည်း။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ ဝိစက္ခုကမ္မာယ၊ ၎်။
 အာဂတော၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ ဆည်း။ ဧဝမတ္ထံ၊
 ဤ အကြောင်းကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိထော်မူ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အသာသိ၊
 ပြီ။ (ဤသုတ်ပါ ဂါထာကား ခုဠသုတ်၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) ☸

၂-သမိမ္မိသုတ်

ဘဂ္ဂ၊ ကော်။ သော၊ သမယံ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကေသု၊ ထို၍။ သိလာဝယိယံ၊ ၍။
 ဝိဟရတိ၊ ၍။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၍။ အာဟသော သမိမ္မိ၊ အရှင်သမိမ္မိသည်။

ဘဂဝတော၊ ခါ။ အဝိဒ္ဓုဓော၊ ဌ။ အပ္ပမတ္တော၊ ဌ။ အာတာပိ၊ ဌ။ ယဟိတတ္တော၊ ဌ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဝေဟာဂတဿ၊ လျက်။ ပဋိသန္ဓိနဿ၊ ဘော။ အာယသ္မတော သမိဒ္ဓိဿ၊ ခါ။ “ယဿ မေ၊ အကြင်ငါ၏။ သတ္တော၊ ဆရာသည်။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူလိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားတည်း။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့ တည်း။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောချမ်းပေတည်း။ ယှာဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သ္မာက္ခာတေ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မ- ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုရပြီ။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စစ်။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ တဿမေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စစ်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောချမ်းပေ တည်း။ ယဿ မေ၊ အကြင်ငါ၏။ သဗြဟ္မစာရိနော၊ သီတင်းသုံးပေတော်မူသည်။ သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်၏။ ကလျာဏဓမ္မာ၊ ကောင်းသောသတောရှိကုန်၏။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စစ်။ လာဘာ၊ တို့တည်း။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စစ်။ သုလဒ္ဓန္တိ၊ တည်း”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတတ္တော၊ အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ အာယသ္မတော သမိဒ္ဓိဿ၊ ခါ။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ စေတသ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ယေန၊ ဌ။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ (အတ္ထံ၊ ခါ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဌ။ အာယသ္မတော သမိဒ္ဓိဿ၊ ခါ။ အဝိဒ္ဓုဓော၊ အနိုး၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သမာဓေရဝံ၊ ကြောက်မက်စွယ်သော။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ အပိဿုခံ၊ စင်စစ်။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ ဥန္တိယတိမညေ၊ ပြိုယောင်တကား။

(အထ ခေါ၊ မှစ၍ ဥန္တိယတိတိ အထိ ရှင်သမိဒ္ဓိက မိမိ၏ဖြစ်ပုံကို မြတ်စွာဘုရားအား ပြန် လျှောက်သည်သာ တူး၏။)

သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိ။ သော၊ ဤသည်။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ န ဥန္တိယတိ၊ ပြီသည် မဟုတ်။ သော၊ ဤသည်။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ တုယံ၊ သင်၏။ ဝိစက္ခုကမ္မာယ၊ ငါ။ အာဂတော၊ လာ၏။ သမိဒ္ဓိ၊ ဌ။ တံ၊ သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ ပင်လျှင်။ အပ္ပမတ္တော၊ ဌ။ အာတာပိ၊ ဌ။ ယဟိတတ္တော၊ ဌ။ ဝိဟရတိ၊ နေချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သမန္တံ၊ ရှေး။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ ဘဂဝ-
 တော၊ ခါစကားကို။ ပဋိသုတ္တော၊ ရှေးရှုနာယူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိုး အသိဝါဒေတွာ၊ ဌ။ ပဒက္ခိတံ၊ အရိအသေကို။ ဓတုာ၊ ပြု၍။ ပက္ခာမိ၊ ဝဲပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ တတ္ထေဝ၊ ၌သာလျှင်။ အပ္ပမတ္တော၊ မြစ်၍။ အာတာပိ၊ မြစ်၍။ ယဟိတတ္တော၊ မြစ်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ ပ။ အပိဿုခံ၊ စင်စစ်။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ ဥန္တိယတိမညေ၊ ပြိုယောင်တကား။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

“ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာတည် ထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင် ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ သတိ စ၊ သတိကို၎င်း။ ပညာ စ၊ ပညာကို၎င်း။ ဗုဒ္ဓါ၊ သိအပ်ပြီ။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်ကိုလည်း။ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်ပြီ။ တုံ၊

၁-သထိ ပညာ စ ဓမ္မ ဗဒ္ဓါတိ မဟာ သထိ စ ပညာ စ ဉာတာ။ဌ။

သင်သည်။ ဝှပါနိ၊ ဖောက်ပြန်သော အာရုံတို့ကို။ ကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ကရဏ၊ ပြုလော့။ ဖံ၊ ငါ့ကို။ နေဝဗျာယေဿသီတိ၊ မနှိပ်စက်နိုင်လတ္တံ့။ ငါ၊ မတုန်လှုပ်စေနိုင်လတ္တံ့။ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဘဘာသိ၊ ပြီ။
 (အထ ခေါ် စသည် ပေးပြီ။)

၃-ဂေါဓိကသုတ်

၁၅၉။ (ဝေ မေ သုတ် စသည် မာရသံယုတ် ပဌမဝဂ် ခုတိယအာယုသုတ်နှင့် တူ၏။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဌံ။ အာယသ္မာ ဂေါဓိကော၊ အရှင်ဂေါဓိကသည်။ ဣသိဂိလိပဿ၊ ဣသိဂိလိတောင်နံပါး၌။ ကာဠသီလာယံ၊ ညီသော ကျောက်ဈာ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ်၊ ဌံ။ အာယသ္မာ ဂေါဓိကော၊ သည်။ အပ္ပမတ္တော၊ ဖြစ်၍။ အာတာပိ၊ ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်မှီသော်။ သာမယိကံ၊ အခါအခါ၌ ရအပ်သော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ လောကီသမာပတ်ကို။ ဖုသိ၊ ချပြီ။ (ဗုဒ္ဓိတံ ပဋိလင်္ဂိဋ္ဌံ) အထ ခေါ်၊ ဌံ။ အာယသ္မာ ဂေါဓိကော၊ သည်။ တဗျာသာမယိကာယစေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ထိုလောကီသမာပတ်မှ၊ ပရိဟာယိ၊ ယုတ်ပြီ။ ပ။ သတ္တမ္ပိ ခေါ်၊ ခုနစ်ကြိမ်ပြောက်လည်း။ အာယသ္မာ ဂေါဓိကော၊ သည်။ အပ္ပမတ္တော၊ ဖြစ်၍။ အာတာပိ၊ ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ သော်။ သာမယိကံ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ကို။ ဖုသိ၊ ချပြီ။

အထ ခေါ်၊ ဌံ။ အာယသ္မာတော ဂေါဓိကဿ၊ ၏။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ယာဝ ဆဋ္ဌံ ခေါ်၊ ခြောက်ကြိမ်တိုင်အောင်လည်း။ သာမယိကာယ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ မှ၊ ပရိဟိန္နော၊ ယုတ်ပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္တံ၊ ဇာယေကို။ အာဟရေယံ၊ ဆောင်ရမှုကား။ ယံနုနာတိ၊ ကောင်းလေစွ” ဟူသော။ ဇေတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ဌံ။ ပါဝိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ အာယသ္မာတော ဂေါဓိကဿ၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ ကို။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ အညာယ၊ ၍။ ယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ သဂဝန္တံ၊ ကို—

“မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ မဟာပည၊ ကြီးသောပညာရှိတော်မူသော။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၎င်း။ ယသသာ၊ အခြံအရံဖြင့်၎င်း။ လေ၊ ထွန်းပတော်မူသော။ သဗ္ဗဝေဇာယာတိတ၊ အလုံးစုံသောဘေးရန်တို့ကိုလွန်တော်မူသော။ စက္ခုမ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဗြဟ္မစွာဘုရား။ (တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။) ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္နာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

မဟာဝီရ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော ဗြဟ္မစွာဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်ဖြစ်သော ဂေါဓိကသည်။ မရဏာဘိဘူ၊ သေခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ အာကန္တိ၊ တောင့်တပါ၏။ စေတယတိ၊ စေ့ဆော်

၁။ ဝှပါနီတိ ဝိပွကာရာနိ၊ ဝိပွကာရတ္ထောပိ ဟိ ဝှပသဓမ္မိ၊ ဝှပံ ဒေသေတိ အနုပ္ပကန္တိ အာပီသု ဝိယဉ္ဇီ။
 ၂။ ဤ၌ သာမယိကစေတောဝိမုတ္တိအရလောကီသမာပတ်ကိုယူ။ သမယေ သမယေ လက္ခတ္တာ သာမယိကာ ဝီ၊ ဤသာမယိကံ ဟူသောဝိသေသနကြောင့် စေတောဝိမုတ္တိအရ လောကီသမာပတ်ကို ယူသည်။

အားထုတ်ပါ၏။ ဇုတိန္ဒရ၊ ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်ကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ။ တံ၊ ထိုတပည့်ဂေါဓိကကို နိသေဓ၊ တားမြစ်တော်မူပါလော့။

နေသုတ၊ လှည့်ထင်ရှား ကျော်စောတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တုယံ၊ အရှင်ဘုရား၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်သော။ အပ္ပတ္တမာနသော၊ ရောက်အပ်ပြီးသောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသူမဟုတ်သော။ သေက္ခော၊ ကျင့်ဆဲသာဖြစ်သော။ သာဝကော၊ တပည့်ဂေါဓိကသည်။ ကထံဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကာလံ ကယ်ရာတိ၊ သေရအံ့ နည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ပြင်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

ဇေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ အာဟသ္မတာ ဂေါဓိကေန၊ အရှင်ဂေါဓိကသည်။ သတ္တံ၊ ဓားငယ်ကို။ အာဟရိတံ၊ ဆောင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဒိတော၊ သိ၍။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

“(ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။) ဝေဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ကပ္ပန္တံ၊ ပြကုန်၏။ ဝိဝိတံ၊ အသက်ကို။ နာဝကန္တံ၊ မတောင်တကုန်။ ဂေါဓိကော၊ ငါတပည့် ဂေါဓိကသည်။ သမူလံ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောအမြစ်အရင်းနှင့်တကွသော။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အဗ္ဗယု၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်နုတ်၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ အနုပါဒိသေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အာယာမ၊ လာသွားကြကုန်အံ့။ ယေန၊ ၌။ ဣသိဂီလိပဿံ၊ ဣသိဂီလိတောင်နံပါးသည်။ ကာဠသိလာ၊ ညှိသော ကျောက်ဖျာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိဿာမ၊ ကပ်ကြကုန်အံ့။ ယတ္ထ၊ ယင်းဣသိဂီလိတောင်နံပါးညှိသောကျောက်ဖျာ၌။ ဂေါဓိကေန၊ ဂေါဓိကအပည်ရှိသော။ ကုလပုတ္တေန၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ သတ္တံ၊ ဓားငယ်ကို။ အာဟရိတန္တိ၊ ဆောင်အပ်ပြီ” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စုဆောသုံ၊ ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္ပဟုလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယေန၊ ၌။ ဣသိဂီလိပဿံ၊ သည်။ ကာဠသိလာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟသ္မန္တံ ဂေါဓိကံ၊ အရှင်ဂေါဓိကကို။ ခုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ မဉ္ဇူကေ၊ ညောင်စောင်းငယ်၌။ ဝိဝတ္ထကန္တံ၊ လည်သော ခန္ဓာကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သေမာနံ၊ ပက်လက်အိပ်သည်ကို။ အဗ္ဗဘာ ခေါ်၊ မြင်တော်မူပြီ။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ဓမ္မာယိတတ္ထံ၊ အမှီကဲ့သို့ပြုကျင့်သည်၏အဖြစ်သည်။ တိမိရာယိတတ္ထံ၊ အမှိုက် မှောင်ကဲ့သို့ပြုကျင့်သည်၏အဖြစ်သည်။ ပရိပံ ဗိသံ၊ အရွှေအရပ်သို့။ ဂစ္ဆတေဝ၊ သွားသည် သာလျှင်တည်း။ ပစ္စိမံ ဗိသံ၊ အနောက်

၁။ အာနုဘာဝပရိယာယောပိ ဟိ ဇေတိသဓေါ၊ ငို။
၂။ အနဝဓာသတော မာနံ သီဟတိ သမ္ပန္နိန္ဒြိယတိ မာနသံ၊ အဂ္ဂမဓေါ၊ တံနိဗ္ဗတ္တနာ ပန အရဟတ္တသမာနသတာ ဝတ္ထုဒါဋ္ဌိ။
၃။ ဓမ္မာယိတတ္ထန္တိ ဓမ္မာယိတဘာဝံ၊ ငှ။ ဓမ္မာယိတတ္ထန္တိ ဓမ္မာယ ဝိယ အယိတဘာဝံ ပဝတ္ထိအာကာရံ၊ ငို။ ဓမ္မာ ဝိယ အာရောဂီတိ ဓမ္မာယိတံ၊ တဿ ဘာဝေါ ဓမ္မာယိတတ္ထံ ဟံ၊ ရပ်ပြီးမှန်သောနိဗ္ဗာန်သု ကာနိက္ခန္ဓာ ၇၀-သုတ်ကို။

အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။ ဥတ္တရံ ဒိသံ၊ မြောက်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။ ဒက္ခိဏံ ဒိသံ၊ တောင်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။ အဓော၊ အောက်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။ အနုဒိသံ၊ အထောင့်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။

၁၂ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဓမ္မာယိတတ္ထံ၊ သည်။ တိပိရာယိတတ္ထံ၊ သည်။ ပုရိမံ ဒိသံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတေ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း။ ပ၊ အနုဒိသံသို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ဧတံ၊ ဤဖြစ်ပုံခြင်းရာကို။ ပဿတနောတိ၊ မြင်ကြကုန်၏လော” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ မြင်ပါကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သော၊ ဤအခြင်း အရာကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဂေါမိကဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ဂေါမိကအမျိုးသား၏။ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်ကို။ “ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဂေါမိကဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ဂေါမိက အမျိုးသား၏။ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်သည်။ ပတိဋ္ဌိတန္တံ၊ တည်လေသနည်း။” ဟူ၍။ သမန္တေ သတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ရှု၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ သို့။ အပ္ပတိဋ္ဌိတေန ဝိညာဏေန၊ ထောက်တတ်ရာမရသော ဝိညာဋ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ဣတ္ထမ္ပ၊ တလက္ခဏတ္ထံ။) ဂေါမိကော ကုလပုတ္တော၊ ဂေါမိကအမျိုးသား သည်။ ပရိနိဗ္ဗတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဗေလဝပတ္တုဝိဏံ၊ ဥသျှစ်မျှည့်ကဲ့သို့ ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသော ရွှေစောင်းကို။ အာဒါယ၊ လက်ကမ်းကြား၌ ညှပ်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခေါ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဌ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“(ဘန္တေ၊ ရား။) အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၎င်း။ အဓော၊ အောက် ၌၎င်း။ တိရိယံ၊ ဖိလာ၌၎င်း။ ဒိသာ၊ အနုဒိသာထု၊ တူရုအရပ် ထောင့်အရပ်တို့၌၎င်း။ သော ဂေါမိကော၊ ထိုဂေါမိကသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားလေ သနည်းဟူ၍။ အန္တေသိ၊ ရှာသော်လည်း။ နာမိဂစ္ဆာမိတိ၊ မသိမမြင်ပါ” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

ယော၊ အကြင်ဂေါမိကထေရ်သည်။ ဓီရော၊ မြဲမြံသော ပညာရှိ၏။ ဓိတိသမ္ပန္နော၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဈာယိ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိ၏။ သမာ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဈာနရတော၊ ဈာန်၌လျှောက်၏။ သောဂေါမိကော၊ သည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ အနိကာမယံ၊ မငဲ့ကွက်ဘဲ။ အဟောရတ္ထံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အနုယုဉံ၊ အားထုတ်လျက်။

၁။ အပ္ပတိဋ္ဌိတေန ဝိညာဏေနာတိ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏေန အပ္ပတိဋ္ဌိတေန၊ အပ္ပတိဋ္ဌိတကာရဏာတိ အတ္ထော၊ ၂။ အပ္ပတိဋ္ဌိတေနာတိ ပတိဋ္ဌိ အလဘတ္တေန။ ဣတ္ထမ္ပ၊ တလက္ခဏေ ဧတံ ကရကဝဇနံ၊ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မေနာတိ အတ္ထော။ သတိ ဟိ ဥပ္ပါဒေ ပတိဋ္ဌိတံ နာမ သိယာ။ ၃။

ဤ၌ ဥပသန္တေန နေနေပေကာ ပုဂံကဲ့သို့ ဣတ္ထမ္ပ၊ တလက္ခဏအနက်ပေးသည်။ မောက္ခလာန်၌ကား - ၂ - သျာဝိ- ကတ္ထ ဘဂ-လက္ခဏေသုတိဖြင့် လက္ခဏအနက်၌ တထိယာဝိဘတ်သက်၌ ဖီရင်၏။ ၎င်း နိဿယသစ် စာမျက်နှာ ၁၅၆-၌ တိပေဇ္ဇေန၊ ကထာထင်ရန် တုတ်ချောင်း သုံးခုဖြင့်။ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်အပ်သော၊ ပရိဗ္ဗာ- ဇေတံ၊ ပရဝိဇ်ကို။ အက္ခိ၊ မြင်ပြီဟု အနက်ထမ္ပန်သကဲ့သို့။ အပ္ပတိဋ္ဌိတေန၊ ထောက်တတ်ရာကို မရသော။ ဝိညာဏေန၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်ဖြင့်။ ဥပလက္ခိတော၊ မှတ်အပ်သော။ ဂေါမိကော ကုလပုတ္တော၊ ဂေါမိက အမျိုး သားသည်။ ပရိနိဗ္ဗတော၊ ပြီ ဟု သမ္ပန်။ ၄-အလို အပ္ပတိဋ္ဌိတေန၊ သော၊ ဝိညာဏေန၊ ကြောင့် ဟုပေး။ ယေတုတ္ထေ ၈ (ကစ္ဆည်) သုတ်ဖြင့် ယိတ်အနက်၌ ထတိယာသကံ။

မဇ္ဈနော၊ သေမင်း၏။ သေန၊ စစ်သည်ကို။ ဇေတုန၊ အောင်ပြီး၍။ ပုနတ္တံ၊ တပန်
ဘဝသို့။ အနာဂန္တော၊ မလာမည့်။ သမ္ပလံ၊ အဝိဇ္ဇာသို့သော အကြောင်းနှင့်တကွသော။
တက္ကံ၊ တက္ကကို။ အဗ္ဗယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် နတ်၍။ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ အနုပါမိသေသနိဗ္ဗာန်
ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သောကပရေတဏ၊ သောကသည် နိဝိစက်အပ်သော။ တဏ၊ ထိုမာန်နတ်၏။
ကစ္စာ၊ လက်ကတီးမှ။ ဝိဏာ၊ စောင်းသည်။ အဘဏဏ၊ လျောကျပြီ။ တတော၊
ထိုနောက်မှ။ သောယက္ခော၊ ထိုမာန်နတ်သည်။ ဒုဗ္ဗနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍။
တတ္ထော၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရောယထ၊ ကွယ်လေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သင်္ဂီတိ-
ကာရကတို့ဆိုကြ၏။

၄-သတ္တဝေသာနုပန္နသုတ်

၁၆၀။ (ဝေ မေ သုတံ စသည် မာရသံယုတ်ပဌမဝဂ် တပေါက်မူသုတ်နှင့် ၏။) တေန ခေါ
ပန သမယေန၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ သတ္တဝေသာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဘဂဝန္တံ၊
သို့။ အနုပန္နော၊ အစဉ်လိုက်လျက်။ ဩတာရာပေက္ခော၊ အခွင့်ကိုရှုသော်လည်း။ ဩတာရံ၊
အခွင့်ကို။ အလတမာနော၊ မရသည်။ ယောတိ၊ ၏။ အတ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊
သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတု၊
၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“ (သမဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။) သောကာဝတိဏ္ဍော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ သက်ဝင်
သည်ဖြစ်၍။ ဝနမှိ၊ တော၌။ ဈာယသိန၊ မိုင်၍နေသလော။ ဥဒ၊ ထိုသို့မဟုတ်။
ဝိတ္ထိ၊ တရာတထောင်သော ဥစ္စာကို။ ပတ္တယာနော၊ တောင်တလျက်။ ဇိနော၊ ဥစ္စာပုဒ္ဓံ
သည်။ (အသိ) န၊ ဖြစ်သလော။ ဂါမသ္မိံ၊ ရွာတွင်း၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အာဂုံ၊
မကောင်းမှုကို။ အကာသိန၊ ပြုမိလေသလော။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဇေန၊
လျှင်တကွ။ သက္ကိံ၊ မျက်မှောက်ကို။ ဝါ-အဆွေခင်ပွန်းပွဲခြင်းကို။ န ကဓရာသိ၊ မပြုပါ
သနည်း။ တေ၊ သင်၏။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော သူနှင့်တကွ။ သက္ကိံ၊ မျက်မှောက်
သည်။ ဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းပွဲခြင်းသည်။ န သမ္ပဇ္ဇတိ၊ မပြစ်ပါသနည်း” ဟူသောဂါထာယ၊
ဖြင့်။ အဋ္ဌဘာသိ၊ ရွတ်ပြီ။

“ ပမတ္တဗျူ၊ မေလျော့သောသူ အပေါင်းတို့၏ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော မာရ်နတ်။
(အတံ၊ ငါသည်။) သောကဏ၊ သောက၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ မူလံ၊ အပြစ်ကို။
ပလိခါယ၊ တူး၍။ အနာဂု၊ မကောင်းမှု မရှိသည်ဖြစ်၍။ အသောစမာနော၊ မစိုးရိမ်သည်
ဖြစ်၍။ ဈာယာမိ၊ ဈာန်ဝင်စား၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဘဝလောဘဗျေ၊ ဘဝ
လောဘဟု ဆိုအပ်သော တက္ကကို။ ဆေတုန၊ ဖြတ်ပြီး၍။ အနာသဝေါ၊ အာသဝ-
ကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဈာယာမိ၊ ဈာန်ဝင်စား၏။

(ယံ ဝဇ္ဇန္တိ စသော ၂-ဂါထာကို ကဏ္ဍကသုတ် စာပိုဒ် ၁၅၅-၌ ပေးခဲ့ပြီ။)

ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော။ အမတဂါမိနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂံ၊ အရိယာ

၁။ ဝိတ္ထိ န ဇိနောတိ သတံ ဝါ သဏ္ဌာနံ ဝါ ဇိတောသိ နု။ ၄။ ဇိတော ဝိတ္ထပရာဇိတော အသိနုရိ။

မက်ကို။ သဝေ အနုဗုဒ္ဓံ၊ အကယ်၍ သင်သိအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ (ဝိသတ္ထိဝိပလ္လာသ။) အပေဟိ၊
 ဖဲလော့။ တူမေဝကော၊ သင်တမေဘက်သည်းသာလျှင်။ ဝစ္ဆ၊ သွားလော့။ ကိ၊
 အဘယ်ကြောင့်။ အည၊ သူတပါးကို။ အနုသာသသိ၊ ဆုံးမ၍ နေဘိသနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မာရ်နတ်က လျှောက်ပြီ။

(မာရ၊ မာရ်နတ်။) ပါရဂါမိနော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကမ်းတဖက်ကိုသွားလိုကုန်သော။
 ယေ နော၊ အကြင်သူတို့သည်။ အမတ္တုဗေယျ၊ သေမင်း၏ တည်ရာမဟုတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။
 ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပုစ္ဆော၊ မေးအပ်သော။ အဟံ၊
 ငါသည်။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ သစ္စံ၊ မဖောက်မပြန်မှုနှင့်။ နိဗ္ဗပဓိ၊ ဥပဓိ-
 မရှိ။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ အက္ခာမိ၊ ပြေဆိုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သေယျလာပိ၊ တား။ ဝါမဿ ဝါ၊ ရွာ၏၎င်း။ နိဝဿ ဝါ၊ နိဂုံး၏ ၎င်း။
 အဝိဇ္ဇရေ၊ နှံ။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တဩ၊ ထိုရေကန်၌။ ကက္ကဋ္ဌကော၊
 ပုဇွန်လုံးသည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အထ ခေါ၊ နှံ။ သမ္မဟုလာ၊ များစွာ
 ကုန်သော။ ကုမာရကာ ဝါ၊ သတိုးသားငယ်တို့သည်၎င်း။ ကုမာရိကာယော ဝါ၊ သတိုးသမီးငယ်
 တို့သည်၎င်း။ တမ္ပာဂါမာ ဝါ၊ ထိုရွာမှ၎င်း။ တမ္ပာနိကမာ ဝါ၊ ထိုနိဂုံးမှ၎င်း။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သာပေါက္ခရဏိ၊ ထိုရေကန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။
 ဥပသကံမေယျ၊ ကပ်ကုန်ရာ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍။ တံ ကက္ကဋ္ဌံ၊ ထိုပုဇွန်လုံးကို။
 ဥဒကော၊ ရေမှ။ ဥဒ္ဓိရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ထလေ၊ ကျည်းကုန်း၌။ ပတိဋ္ဌပေယျ၊ တားကုန်ရာ၏။ ဘန္တေ၊
 ဘုရား။ သောကက္ကဋ္ဌကော၊ ထိုပုဇွန်လုံးသည်။ ယံသဒေဝအဋ္ဌံ၊ အကြင်အကြင်လက်မကိုသာလျှင်။
 အဘိနာမေယျ၊ အထက်သို့မူလည်း ထောင်ငြားအံ့။ တံ တဒေဝ၊ ထိုထိုလက်မကိုသာလျှင်။ တေကု
 မာရကာ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ တာကုမာရိကာယော ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ကဋ္ဌေန ဝါ၊ သစ်သား
 ချောင်းဖြင့်၎င်း။ ကထလာယ ဝါ၊ ကျောက်စစ်အိုးခြမ်းဖြင့်၎င်း။ သဉ္စိန္တေယျ၊ ဖြတ်မူလည်း
 ဖြတ်ကုန်ရာ၏။ သမ္ဘဉ္စေယျ၊ ချိုးမူလည်း ချိုးကုန်ရာ၏။ သမ္ဘလိဘဉ္စေယျ၊ ဖဲမူလည်း ဖဲကုန်
 ရာ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သောကက္ကဋ္ဌကော၊ ထိုပုဇွန်လုံးသည်။
 သဉ္စိန္တေဟိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ သမ္ဘဂ္ဂေဟိ၊ ချိုးအပ်ကုန်ပြီးသော။ သမ္ဘလိဘဂ္ဂေဟိ၊ ဖဲအပ်
 ကုန်ပြီးသော။ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အဋ္ဌေဟိ၊ လက်မတို့ဖြင့်။ တံ ပေါက္ခရဏိ၊ ထိုရေ
 ကန်သို့။ ဩတရိတု၊ သက်ဆင်းအံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝ မေဝ ခေါ၊ ငါ
 အတူသာလျှင်။ ဝိသုကာယိကာနိ၊ မာရ်၏ တံကျင်သမ္ဘယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသေဝိတာနိ၊ ဆန့်ကျင်
 ထဖြင့် မှီဝဲအပ်ကုန်သော။ ဝိပ္ပန္နိတာနိ၊ တုန်လှုပ်စေအပ်ကုန်သော။ ယာနိကာနိစိ၊ အကြင်အမှတ်
 မရှိကုန်သော မာရ်နတ်၏ အမူအရာတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တာနိသဗ္ဗာနိ၊ ထိုအလုံးစုံတို့
 ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သဉ္စိန္နာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ သမ္ဘဂ္ဂါနိ၊ ချိုးအပ်ကုန်ပြီ။ သမ္ဘလိဘဂ္ဂါနိ၊
 ဖဲအပ်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဩတာရာပေက္ခော၊
 အခွင့်အလမ်းကို ရှုသည်ဖြစ်၍။ (ယဒိဒံ နိပါတ်မျှ။) ပုန၊ တဖန်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား

ဘေတံ မဂ္ဂံ ယံ နိဗ္ဗပဓိံ ဟု ရှိသောအလို၊ ယံ၊ အကြင်အရိယာမဂ်လမ်းဖြင့်။ နိဗ္ဗပဓိံ၊ ဥပဓိကင်းရာ
 နိဗ္ဗာန်သို့။ (ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။) တံ မဂ္ဂံ၊ ထိုအရိယာမဂ်လမ်းကို။ အက္ခာမိ၊ ၏ ဟုပေး။

သို့။ ပဿင်္ကမိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ အာပေဿ၊ မထိုက်။ ဣထိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အလ ခေါ်
၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိဏေ၊ ၌—

“ဝါယသော၊ ကျိုးသည်။ မေဒဝဏ္ဏံ၊ အဆီခဲနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ ပါသာဏံ၊
ကျောက်ခဲကို။ (ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။) ဧတ္ထ၊ ဤအဆီခဲနှင့်တူသောအဆင်းရှိသောကျောက်ခဲ၌။
မုရိ၊ နူးညံ့ချိုမြသော အရသာကို။ အဝိဝိဇ္ဇေမ၊ ရသောရကုန်ရာ၏။ အဿာဒနာ၊
သာယာဖွယ်သည်။ အပိ သိယာ၊ ဖြစ်သော်ဖြစ်ရာ၏။ (ဣထိ၊ ဤသို့နလုံးပြု၍။) အနု-
ပရိယဂါ၊ အစဉ်လိုက်ရာ၏။”

၁။ ဝါယသော၊ ကျိုးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအဆီခဲနှင့်တူသောကျောက်ခဲ၌။ အဿာဒံ၊ သာယာ
ဖွယ်ကို။ အလဒ္ဓါ၊ မရ၍။ ဧတ္တာ၊ ဤအဆီခဲနှင့်တူသော ကျောက်ခဲမှ။ အပက္ကမေ၊
ဖဲရာ၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ကာကောဝ၊ ကျိုးကဲ့သို့။ ဆေယံ၊ ကျောက်နှင့်တူ
သောရှင်ဂေါတမကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍။ (တတ္ထ၊ ထိုကျောက်ခဲနှင့်တူသောရှင်ဂေါတမ
၌။ အဿာဒံ၊ ကို။ အလဒ္ဓါ၊ ၍။) ဂေါတမာ၊ ကျောက်ခဲနှင့်တူသော ရှင်ဂေါတမမှ။
နိဗ္ဗဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့စိတ်ပျက်၍။ အပေမာထိ၊ ဖဲကုန်တော့အံ့။ ဟူကုန်သော။ ဣမာနိဗ္ဗေဇနိ-
ယာ ဂါထာယော၊ ဤငြီးငွေ့စိတ်ပျက်ဖွယ် ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၅-မာရဓိတုသုတ်

၁၆။ အလ ခေါ်၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိဏေ၊ ၌။
ဣမာနိဗ္ဗေဇနိယာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိတု၊ ရွတ်ဆိုပြီး၍။ တမာဌာနာ၊ ထိုအရပ်မှ။
အပက္ကမ၊ ဖဲ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေး၌။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ ပဏ္ဏကေန၊ ထက်-
ဝယ်ဖြင့်။ တုတ္တိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ မက္ခဘူတော၊ အရှိန်အစောင့်မဲ့သည်ဖြစ်၍။
ပတ္တက္ခန္ဓော၊ ချအပ်သောပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ အဝေမုခေါ၊ အောက်သို့ပျက်နှာချလျက်။ ပဏ္ဍာ-
ယန္တော၊ ကြမိုင်လျက်။ အပ္ပဇိဘာနော၊ ပညာဉာဏ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ ကဋ္ဌေန၊ သစ်သားချောင်းဖြင့်။
ဘူမိ၊ မြေကို။ ဝိလိခန္တော၊ ခြင်္သေ့လျက်။ နိသီတိ၊ နေပြီး။ အလ ခေါ်၊ ၌။ တဏှာ၊ ၈၊ တဏှာ၎င်း။
အရတိ၊ ၈၊ အရတိ၎င်း။ ဂဂါ၊ ၈၊ ဂဂါ၎င်း။ မာရဓိတဏှော၊ မာရ်မင်း၏ သမီးတို့သည်။ ယေန၊
အကြင်အရပ်၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ သု၊
ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတု၊ ၍။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

“တတာ၊ ဖခင်း။ ကေန၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဓမ္မနော၊ နှလုံးမသာယာသည်။ အသိ၊
ဖြစ်သနည်း။ ကံ ပုရိသံ၊ အဘယ်ဟောကျွန်းကို။ (ပရိစ္စ၊ စုံ၍။) သောစသိ န၊ စိုးရိမ်
ပူပန်ဘိသနည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ၊ ထိုဟောကျွန်းကို။ အာရညံ၊ တော၌နေသော။
ကုဉ္ဇရံ၊ ဆင်ကို။ ဗန္ဓိတု၊ ဖွဲ့နှောင်၍။ အနယန္တိ၊ တု၊ ဆောင်ယူကုန်သကဲ့သို့။ ရာဂပါ-

၁။ မ နိ ၁-စာမျက်နှာ ၂၃၇-စဉ်သုတ်ကထာဝင်၌လည်း ။

၂။ အနုပရိယဂါတိ အာဒိသု ကိဉ္ဇာပိ အတိအစာနံ ကထံ အတ္ထော ပန ဝိကပ္ပဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗော။ ပ။
အနုပရိယဂ္ဂယု။ ၄။ ဝိကပ္ပဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗော ဩပ္ပပရိကပ္ပဝိသယတ္တာ တဿ ကိရိယာပဿ တေနာဟ
အနုပရိယဂ္ဂယုတိ။ ၆။

၃။ အဘာသိတုတိ ဧတ္ထ အကာရေ နိပါတမတ္ထံ။ ၄။

သေန၊ ဗုဒ္ဓကုဏ္ဍိယော ကျော့ကွင်းပြင်။ ဗန္ဓိတော၊ ပွဲနောင်၍။ အာနယိဿာမ၊ ဆောင်ယူကုန်အံ့။ တေ၊ သင်ဗခင်၏။ ဝသဂေါ၊ အလိုသို့လိုက်သည်။ အဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟူသော ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိံသု၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။

(ဝိတရော၊ သမီးတို့။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။) လောကေ၊ လောက၌။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးစေဘိမူသော။ သုဂတော၊ သုဗ္ဗာဓုဇာတည်း။ ဗုဒ္ဓကုဏ္ဍိယော ကျော့ကွင်းပြင်။ န သုဝါနယော၊ လွယ်ကူစွာ ဆောင်ယူအပ်သူမဟုတ်။ မာရဓေယျံ၊ မာရ်၏တည်ရာ တေဘုဗ္ဗကဝဋ်ကို။ အတိက္ကန္တော၊ လွန်မြောက်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါ သည်။ ဘုဿံ၊ ပြင်းပြစွာ။ သောစာမိ၊ စိုးရိမ်ပူပန်မိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မာရ်နတ်က ပြောဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ တဏှာ စ၊ ၎င်း။ အရတိ စ၊ ၎င်း။ ဂဂါ စ၊ ၎င်း။ မာရဓိတရော၊ မာရ်မင်း၏သမီးတို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိံသု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေရင်း၌။ ပရိစာရေမာတိ၊ လုပ်ကျွေးပါကုန်အံ့” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ (တံ အနက်ပဲ့။) အနတ္တရေ၊ မိမိထက်မြတ်သောတရားမရှိသော။ ဥပဓိသင်္ခယေ၊ ဥပဓိ၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်တော်မူပြီ။ တထာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ န မနသာကာသိ၊ (မာရ်နတ်သားတို့၏ စကားကို) နှလုံးသွင်းတော်မမူ။

အထ ခေါ၊ ၌။ တဏှာ စ၊ ၎င်း။ အရတိ စ၊ ၎င်း။ ဂဂါ စ၊ ၎င်း။ မာရဓိတရော၊ တို့သည်။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်သို့။ အပက္ကမ္မ၊ ပဲ၍။ “ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့၏။ အဓိပ္ပါယာ၊ အလိုအာသာတို့သည်။ ဥစ္စာဝစာ ခေါ၊ အထူးထူးအပြားပြား ယျားကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧကသတံ ဧကသတံ၊ တရာစီ တရာစီ။ ကုမာရိဝဏ္ဏသတံ၊ သတိုးသမီးအသွင် အတ္တဘောတရာကို။ အဘိနိမ္မိနယျာမ၊ ဖန်ဆင်းရကုန်မှုကား။ ယန္နနာတိ၊ ကောင်းစွာ” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ သမဝိန္တေသံ၊ အညီအညွတ်ကြစဉ်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ တဏှာ စ၊ ၎င်း။ အရတိ စ၊ ၎င်း။ ဂဂါ စ၊ ၎င်း။ မာရဓိတရော၊ တို့သည်။ ဧကသတံ ဧကသတံ၊ ကုမာရိဝဏ္ဏသတံ၊ ကို။ အဘိနိမ္မိနိတော၊ ဖန်ဆင်း၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ မယံ၊ တို့သည်။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေရင်း၌။ ပရိစာရေမာတိ၊ လုပ်ကျွေးပါကုန်အံ့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ တမ္ပိ၊ ထိုလျှောက်ထားသော စကားကိုလည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယထာ၊ ကြောင့်။ အနတ္တရေ၊ သော။ ဥပဓိသင်္ခယေ၊ ၌။ ဝိမုတ္တော၊ ပြီ။ တထာ၊ ကြောင့်။ န မနသာကာသိ၊ မမူ။

အထ ခေါ၊ ၌။ တဏှာ စ၊ ၎င်း။ အရတိ စ၊ ၎င်း။ ဂဂါ စ၊ ၎င်း။ မာရဓိတရော၊ တို့သည်။ ဧကမန္တံ၊ သို့။ အပက္ကမ္မ၊ ၌။ “ပုရိသာနံ၊ တို့၏။ အဓိပ္ပါယာ၊ တို့သည်။ ဥစ္စာဝစာ ခေါ၊ ကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧကသတံ ဧကသတံ၊ တရာစီ တရာစီ။ အဝိဿတိဝဏ္ဏသတံ၊ သားမယျားသေးသော မိန်းမအသွင် အတ္တဘောတရာကို။ အဘိနိမ္မိနယျာမ၊ ဖန်ဆင်းရကုန်မှုကား။ ယန္နနာတိ၊ ကောင်းစွာ” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ သမဝိန္တေသံ၊ ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ တဏှာ စ၊ ၎င်း။ အရတိ စ၊ ၎င်း။ ဂဂါ စ၊ ၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) မာရဓိတရော၊ တို့သည်။ ဧကသတံ

၀၀

ကေသတံ၊ တရာမိ ဟရာမိ။ပ။ သကံ ဝိဘောတက္ကသတံ၊ တင်္ဂြိမ်သားဖွားပြီးသော ပိန်းမအသွင် အတ္တဘောတရာကို။ပ။ ခုခိဘောတက္ကသတံ၊ နှစ်ကြိမ်သားဖွားပြီးသော ပိန်းမအသွင် အတ္တဘောတရာကို။ပ။ မဇ္ဈိမိတ္ထိဝတ္ထသတံ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်မိန်းမအသွင် အတ္တဘောတရာကို။ပ။ မဟိတ္ထိဝတ္ထသတံ၊ အရွယ်ကြီးသော မိန်းမအသွင် အတ္တဘောတရာကို။ အဘိနိမ္မိနေယျာမ၊ ဖန်ဆင်းရကုန်မှုကား။ ယံနန္ဒာတိ၊ ကောင်းစွဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမမိန္ဒေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ပ။ မဟိတ္ထိဝတ္ထသတံ၊ အရွယ်ကြီးသော မိန်းမအသွင်နှင့်တူသော အဆင်းရှိသော အတ္တဘောတရာကို။ အဘိနိမ္မိနိတု၊ ဖန်ဆင်း၍။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ န မနသကာသိ၊ မမူ။ အထ ခေါ၊ဌ။ တဏှာ စ၊ ၎င်း။ အရတိ စ၊ ၎င်း။ ရဂါစ၊ ၎င်း။ မာရဓိတရော၊ တို့သည်။ ကေမန္တံ၊ သို့။အပက္ကမ္မ၊ ၍။ “နော၊ ငါတို့၏။ ဝိတာ၊ အဖသည်။ ‘အရဟံ၊ပ။ ဘုသန္တိ၊ ဘုသ်ဟူသော စကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ (တံ၊ ထိုစကားသည်။) သစ္စံကိရာတိ၊ မလွဲကောက်မှန်ပေ၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဆိုကုန်ပြီ။

ဟိ၊ မုနိ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အဝိတရာကံ၊ မကင်းသော ရာဂရှိသော။ ယံ သမဏံ ဝါ၊ အကြင် ရဟန်းကို၎င်း။ ယံ ဩဟဏံ ဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၎င်း။ ဣမိနာ ဥပက္ကမေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော လုံ့ လမျိုးဖြင့်။ ဥပက္ကမေယျာမ၊ လုံ့ လထုတ်ကုန်ခြားဆံ့။ အဿ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဟဒယံ ဝါ၊ ရင်သည်မှလည်း။ ပလေယျ၊ ကဲ့ရာ၏။ မုခေတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥက္ကလောဟိတံ ဝါ၊ သွေးပူသည်မှလည်း။ ဥက္ကစ္ဆေယျ၊ အန်ထွက်ရာ၏။ ဥပ္ပာဒံ ဝါ၊ ရွေးသွပ်ခြင်းသို့မှလည်း။ ပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ စိတ္တက္ခေပံ ဝါ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့မှလည်း။ ပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဝါ ပန၊ သို့မဟုတ်။ လုတော၊ ပြတ်နုတ်အပ်ပြီးသော။ ဟရိတော၊ စိမ်းစိုသော။ နဋေ၊ ကျသည်။ ဥဿုဿတိ သေယျတာ၊ အတွင်းမှခြောက်သွေ့သကဲ့သို့။ ဝိသုဿတိ သေယျတာ၊ အပြင်မှ ခြောက်သွေ့သကဲ့သို့။ မိလာယတိ သေယျတာ၊ ညှိုးနွမ်းသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ထို့ အတူသာလျှင်။ ဥဿုဿေယျ၊ အတွင်းမှ ခြောက်သွေ့ရာ၏။ ဝိသုဿေယျ၊ အပြင်မှ ခြောက်သွေ့ရာ၏။ မိလာယေယျ၊ ညှိုးနွမ်းရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။

☞ အထ ခေါ၊ဌ။ တဏှာ စ၊ ၎င်း။ အရတိ စ၊၎င်း။ ရဂါ စ၊၎င်း။ မာရဓိတရော၊ တို့သည်။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထံ၊ ၏။) ဧကေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ဌ။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ အဋ္ဌံသု၊တည်ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ဌ။ ဌိတာ ခေါ၊သော။ တဏှာ မာရဓိတာ၊ တဏှာ မည်သော မာရ်မင်း၏သမီးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သောကာဝတိက္ကော၊ပ။ ကေနစိ တေတိ၊ ကေနစိ တေ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဘဘာသိ၊လျှောက်ပြီ။

(အနက်ကို မာရသံယုတ် တထိယဝဂ် သတ္တဝသောနုဗန္ဓသုတ် စာပိုဒ် ၁၆၀-၌ ရေးခဲ့ပြီ။)
(တဏှော၊ တဏှာ။) ပိယသာတဓ္စပံ၊ ချစ်အပ် သာယာအပ်သောဝှပ် ဟုဆိုအပ်သော။ သေန၊ ကိလေသာစစ်သည်ကို။ ဇေတုန၊ အောင်ပြီး၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ ဈာယံ၊ဈာန်ဝင်စားလျက်။ အတ္တဿ ပတ္တိံ၊ စင်စစ်အကျိုးစီးပွား သို့ ရောက်ခြင်းဟူသော။ ဟဗ္ဗဿ ဘန္တိံ၊ စိတ်နှလုံး၏ ငြိမ်းအေးခြင်းဟူသော။ သုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို။ အနုဗောဓိံ၊ အစဉ်အားဖြင့်သိတော်မူပြီ။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ဇေန၊ လူနှင့်တကွ။ သက္ကံ၊ မျက်မှောက်ကို။ ဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့ခြင်းကို။ န ကရောမိ၊

၁။ သေနန္တိ ကိလေသသေနံ၊ဌ။ ကိလေသသေနန္တိ ကာမဂုဏသင်္ခါတံ ပဌပံ ကိလေသသေနံ၊ဌိ။

မပြု။ မေ၊ ငါ၏။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက် သူနှင့်တကွ။ သင်္ဂါ၊ မျက်မှောက်သည်။ ဝါ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်သည်။ န သမ္ပန္တတိ၊ မပြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ်၌။ အရတိမာရတော၊ အရတိ မည်သော မာရ်မင်း၏ သမီးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“(သမဏ၊ ရဟန်း။) ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကထဝိဟာရိဗဟုလော၊ အဘယ်အခြင်း အရာဖြင့် များစွာနေလေ့ရှိသော။ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ပဉ္စောယတိက္ခော၊ ငါးခွါရ၌ ဖြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော ဩဇာကို ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခု မြောက်သော မနောဒွါရ၌ဖြစ်သော ကိလေသာကို။ အတရိ၊ ကူးမြောက်ပြီးပါသနည်း။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ ကထံ ဈာယိံ၊ အဘယ်မည်သောဈာန်ဖြင့် ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ကာမသညာ၊ ကာမသညာတို့သည်။ အလဒ္ဓ၊ အခွင့်မရကုန်မှီ၍။ (ဆန်းကြောင့် ရဿ။) ပရိဗာဟိဓ၊ ပြင်ပတို့သည်။ ဟောန္တိတိ၊ ဖြစ်ကုန်ပါသနည်း။ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ (အလဒ္ဓဟော၌ ယောကား နိပါတ်ဗျ။)

(အရတိ၊ အရတိ။) ပဿဒ္ဓကာယော၊ စတုတ္ထဈာန်ဖြင့် ငြိမ်းပြီးသော အဿာသ- ပဿာသကာယရှိသော။ သုဝိမုတ္တစိက္ခော၊ အရဟတ္တဝိမုတ္တိဖြင့် ကောင်းစွာကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသောစိတ်ရှိသော။ အသင်္ခရာနေ၊ သုံးပါးသော ကမ္မာဘိသင်္ခါရတို့ကို မပြုသော။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ အနောကော၊ ကိလေသာ၏ တည်ရာ အိမ်မရှိသော။ အဝိဇ္ဇတ္ထဈာယိ၊ ဝိတတ်မရှိသော စတုတ္ထဈာန်ဖြင့် နေလေ့ရှိသော။ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ န ကပ္ပတိ၊ ဒေါသဖြင့် အမျက်မထွက်။ န သရတိ၊ ရာဂဖြင့် မဆောက်မေ့။ န ထိနေ၊ မောဟဖြင့် မထိုင်းမှိုင်း။

ဣဓ၊ ဤ။ ဇဝံ ဝိဟာရိ ဗဟုလော၊ ဤအခြင်းအရာဖြင့် များစွာနေလေ့ရှိသော။ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ပဉ္စောယတိက္ခော၊ ငါးခွါရ၌ဖြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော ဩဇာကို ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော မနောဒွါရ၌ဖြစ်သော ကိလေသာ တည်းဟူသော ဩဇာကို။ အတရိ၊ ကူးမြောက်ပြီ။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ ဇဝံ ဈာယိံ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်ဖြင့် ဝင်စားလေ့ရှိသော။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ကာမသညာ၊ ကာမသညာ တို့သည်။ အလဒ္ဓ၊ အခွင့်မရကုန်မှီ၍။ ပရိဗာဟိဓ၊ ပြင်ပတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ်၌။ ရဂါ မာရတော၊ ရဂါမည်သော မာရ်နတ်သမီးသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊

“(သမဏ၊ ရဟန်း။) သတ္တာ၊ ဆရာရဟန်းသည်။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အစ္စေဇ္ဇ၊ ဖြတ်၍။ ဂဏသတိဓာရိ၊ ဂိုဏ်းသတိအလယ်၌ လှည့်လည်လေ့ရှိ၏။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ သဒ္ဓါ၊ ၈၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော တပည့်တို့သည်လည်း။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ စရိယန္တိ၊ လှည့်လည် ကုန်လတ္တံ့။ အနောကော၊ ကိလေသာ၏ တည်ရာအိမ်မရှိသော။ အယံ၊ ဤဆရာရဟန်း သည်။ ဗဟံ၊ များစွာသော။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ မဇ္ဈရာဇယ၊ သေမင်း၏ လက်မှ။ အစ္စေဇ္ဇ၊ လှုယက်၍။ ပါရိ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့။ နေဿတိတိ၊ ပို့ဆောင်လတ္တံ့။ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(ရဂေ၊ ရဂါ။) မဟာဝိရာ၊ ကြီးသောလုံ့လပျံ့ကုန်သော။ ယလာဂတာ၊ ဘုရားရှင်
 တို့သည်။ သစ္စမ္ပေန၊ သူတော်ကောင်းတရားဖြင့်။ ဘေ၊ စင်စစ်။ နယန္တိ၊ ပို့တောင်
 ကုန်၏။ ဓမ္မေန၊ သူတော်ကောင်းတရားဖြင့်။ နယမာနာနံ၊ ပို့ဆောင်ကုန်စဉ်။ (နယမာနာနန္တိ
 အနာဒရေ သာမိဝစနံ။) ဝိဇာနတ်၊ ပညာရှိတို့အား။ ဥဿယာ၊ ငြိစ့စောင်းမြောင်း
 ခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ဌ။ တဏှာ စ၊ ၎င်း။ အရတိ စ၊ ၎င်း။ ရဂါ စ၊ ၎င်း။ မာရဓိတရော၊ တို့သည်။ ယေန၊
 ဌ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ခ်။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ ပါပိမာ၊
 သော။ မာရော၊ သည်။ တဏှာ၊ တဏှာကို၎င်း။ အရတိ၊ စ၊ အရတိကို၎င်း။ ရဂဉ္စ၊ ရဂါကို၎င်း။
 မာရဓိတရော၊ မာရ်မင်းသမီးတို့ကို။ ဗုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တိယော၊ လာကုန်သည်
 တို့ကို။ အဗ္ဘသ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဗိသ္ဗာန၊ မြင်၍။—

“ဗာလာ၊ အမှတ်မတို့။ (တုမှ၊ ဆင်တို့သည်။) ကုမုဒနာဋ္ဌေဟိ၊ ကြာရိုးတို့ဖြင့်။
 ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ အဘိမတ္တထ၊ ထိုးပွေ့ကုန်ဘိ၏။ ဂိရိံ၊ တောင်ကို။ နဓေန၊
 လက်သည်းဖြင့်။ ခနုထ၊ တူးပြိုကုန်ဘိ၏။ အယော၊ သံကို။ ဒန္တေဟိ၊ သွားတို့ဖြင့်။ ခါဒထ၊
 ကိုက်ခဲကုန်ဘိ၏။

သိရသိ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ သေလံ၊ တောင်ထွင်ပမာဏရှိသော ကျောက်ကို။ ဦဟဗ္ဗ၊
 ရွက်၍။ ပါတာလေ၊ ပါတာလမည်သော ဝဲဩဇာ၌။ ဂါမ၊ ထောက်တည်ရာကို။ သေထ ဣဝ၊
 ရွာကုန်ဘိ၏သို့၎င်း။ ဥရသ၊ ရင်သတ်ဖြင့်။ ခါဏု၊ သစ်ငုတ်ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍။
 နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့စိတ်ပျက်၍။ အပေထ ဣဝ၊ ဖဲကုန်ဘိ၏သို့၎င်း။ ဂေါတမာ၊ ဂေါတမမှ။
 အပေထ၊ ဖဲကြကုန်ဘိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

တဏှာ စ၊ တဏှာသည်၎င်း။ အရတိ စ၊ အရတိသည်၎င်း။ ရဂါ စ၊ ရဂါသည်၎င်း။
 ဒန္တုလ္လမာနာ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဂဉ္စ၊ လာကုန်ပြီ။ မာလုတော၊ လေ
 သည်။ ဘဋ္ဌံ၊ အသီးတောင်မှ လျှောစကြကျသော။ တုလံ၊ လံကို။ ပနဒတိဣဝ၊ တိုက်
 လွင့်သကဲ့သို့။ တာ၊ ထိုမာရ်နတ်သမီးသုံးယောက်တို့ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 တတ္ထ၊ ထိုအပေါလညောင်ပင်၎င်း၌။ ပနုဗိ၊ တိုက်လွင့်တော်မူပြီ။

တတိယော၊ သော၊ ဝေဠု၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ တိုဝင်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိကား—

သမ္ပဟုလာ၊ သမ္ပဟုလသုတ်။ သမိဒ္ဓိ စ၊ သမိဒ္ဓိသုတ်။ ဂေါဓိကံ၊ ဂေါဓိကသုတ်။
 သတ္တဝဿာနိ၊ သတ္တဝဿာနုဗ္ဗသုတ်။ ဇိတရံ၊ မာရဓိတုသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေန၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ မာရပဉ္စကံ၊ ဤ မာရသံယုတ် ငါးသုတ်အပေါင်းကို။ ဒေသိတံ၊
 ဟောတော်မူအပ် ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

မာရသံယုတ္တံ၊ မာရသံယုတ်သည်။ သမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဘိက္ခုနီသံယုတ်

၁-အာဠဝိကာသုတ်

၁၆၂။ (ဝေ မေ သုတ် စသည် ပေးပြီ။) အထ ခေါ်၊ ခွဲ။ အာဠဝိကာ၊ အာဠဝိပြည်၌ နေသော။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမသည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတု၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊ ခွဲ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၎င်း၊ စရိတု၊ လှည့်လည်၍။ ပစ္စာတတ္ထံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌။ ပိဏ္ဍပိတပဋိက္ခန္ဓာ၊ ဆွမ်းခံရာမှ ပဲခဲသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ခွဲ။ အန္တဝနံ၊ အပိုက်တောသည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့။ ဝိဝေကတ္ထိနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်စွာနေခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပသကမိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ခွဲ။ ပါဝိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ အာဠဝိကာယ၊ အာဠဝိပြည်၌ နေသော။ ဘိက္ခုနီယာ၊ ဇိ။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကို။ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ဖြစ်ခြင်းကို။ လောမဟံသံ၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဝေကမု၊ ဆိတ်ငြိမ်စွာနေခြင်းမှ။ စာဝေတုကာမော၊ ရွှေလျှောစေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ခွဲ။ အာဠဝိကာ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကမိ၊ ပြီ။ ဥပသကမိတု၊ ခွဲ။ အာဠဝိကံ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ကို—

“(အယျေ၊ အရှင်မ။) လောကေ၊ လောက၌။ နိဿရတံ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ၊ အရှင်မသည်။ ဝိဝေကေန၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းဖြင့်။ ကံ၊ ကာဟသိ၊ ဘာပြုရအံ့နည်း။ ကာမရတိယော၊ မွေ့လျော်ဖွယ် ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇဿ၊ ခံစားလော့။ ပစ္စာနုတုပိနိ၊ နောက်မှတဖန်ပူပန်ခြင်းသည်။ မာ အဟုတိ၊ မပြစ်စေလင့်” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ခွဲ။ အာဠဝိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနီယာ၊ ဇိ။ “အယံ၊ ဤသူသည်။ ကော န ခေါ်၊ အဘယ်သူနည်း။ မနုဿော ဝါ၊ လူလေလော။ အမနုဿောဝါ၊ နတ်လေလော။ ဂါထံ၊ ကို။ ဘာသတိတိ၊ ရွတ်ဆို၏” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ခွဲ။ အာဠဝိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနီယာ၊ ဇိ။ “အယံ၊ ဤသူသည်။ ပါဝိမာ၊ သော။ မာရော၊ တည်း။ မမ၊ ငါ၏။ ဘယံ၊ ကို။ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ ကို။ လောမဟံသံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ခွဲ။ ဝိဝေကမု၊ မှ။ စာဝေတုကာမော၊ ခွဲ။ ဂါထံ၊ ကို။ ဘာသတိတိ၊ ရွတ်ဆို၏” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ခွဲ။ အာဠဝိကာ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသူကား။ ပါဝိမာ၊ သော။ မာရော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဒိတု၊ သိ၍။ ပါဝိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

“ပမတ္တဗန္ဓု၊ မေ့လျော့သောသူတို့၏ အဆွေဖြစ်သော။ ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဿရတံ၊ ဝင့်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ မို၏။ မေ၊ ငါသည်။ ပညာယ၊ ပစ္စဝေက္ခတာပညာဖြင့်။ သမဿိတံ၊ ကောင်းစွာတွေ့ထိရရှိအပ်ပြီ။ တံ၊ သင်သည်။ တံ ပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကို။ န ဇေနာသိ၊ မသိ။

(ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။) ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ သတ္တိသူလူပမာ၊ လှံတံကျင်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ အာသံ၊ ထိုကာမတို့၏။ အဓိကဉ္စနာ၊ စဉ်းတီးတုံးနှင့် တူကုန်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ယံ ကာမရတိ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဗြူသိ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ မယံ၊ ငါ၏။ အရတိ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရာ မဟုတ်သည်။ အဟူတိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဟူသော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ တုံ့ပြန်ခွတ် ဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ “အာဠဝိကာ၊ သော၊ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇာနာတိတိ၊ သိ၏” ဟု နှလုံးပြု၍။ ခုတ္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ခုပ္ပနော၊ နှလုံး မသာယာသည်ဖြစ်၍။ တစ္ဆေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

၂-သောမာသုတ်

၁၆၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ စည်း။ အထ ခေါ၊ ဌ။ သောမာဘိက္ခုနီ၊ သောမာ အမည်ရှိသော ရဟန်းမသည်။ ပ။ ယေန၊ ဌ။ အန္ဓဝနံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နွေသန့်အံ့သောငါ၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အန္ဓဝနံ၊ သို့။ အဇဇ္ဈာဂါဟေတော၊ ဝင်ရောက်၍။ အည-တရသို့၊ အမှတ်မရှိသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နွေသန့်ခြင်းငှါ။ နိသီတိ၊ နေပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ သောမာယဘိက္ခုနီယာ၊ ၏။ ဘယံ၊ ကို။ အဗ္ဗိတတ္ထံ၊ ကို။ လောမဟံသံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ဖြစ်၍။ သမာဓိမ္ပာ၊ သမာဓိ-တရားမှ။ ဓာဝေတုကာမော၊ ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဌ။ သောမာဘိက္ခုနီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ဌ။ သောမံ ဘိက္ခုနီ၊ ကို—

“(အယျေ၊ ရှင်မ။) ဣသီဟိ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ် ရောက်ထိုက်သော။ ဓုရဘိသမ္ဘဝံ၊ အလွန်တရာဖြစ်နိုင်ခဲရောက်နိုင်ခဲသော။ ယံ တံ ဌာနံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အရပ်ဌာနသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ဟူ သော အရပ်ဌာနသို့။ ခုဂုံလပညာယ၊ လက်နှစ်သစ်မျှ နည်းလှသော ပညာရှိသော။ ဝါ၊ (ဗိုင်းငင်ရာတမင်းချက်ရာ၌)လက်နှစ်ခဲချောင်းတို့ဖြင့် သိနိုင်သောပညာရှိသော။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမသည်။ ပပေါတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ န သက္ကာတိ၊ မစွမ်းနိုင်” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါမှ ဓာဝေတုကာမော ဂါထံ ဘာသတိတိအထိ အာဠဝိကာ သုတ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။) အထ ခေါ၊ ဌ။ သော မာ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ပ။ မာရံ၊ ကို—

စိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်ကို။ သုသမာဟိတေ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သည်ရှိသော်။ ဉာဏမ္ပိ၊ ဇလသမာပတ္တိဉာဏ်သည်။ ဝတ္ထမာနမ္ပိ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ဝိပဿတော၊ သိမြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဣတ္ထိဘာဝေါ၊ မိန်းမ ၏အဖြစ်သည်။ ကိံကယိရာ၊ ဘာပြုရာအံ့နည်း။ (မိန်းမအဖြစ်သည် ပဓာနမဟုတ် ဟုလိ။)

အဟံ၊ ငါသည်။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ အသ္မိတိ ဝါ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍သော်၎င်း။ အဟံ၊ သည်။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အသ္မိတိ ဝါ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍သော်၎င်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။

အဟံ၊ သည်။ အညံ၊ မိန်းမ ယောကျ်ားမှတပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက် (နည်း) သည်။ အသ္မိတိ ဝါ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍ သော်၎င်း။ (အညသ္မိ - အညံ + အသ္မိဟု ဖြစ်။) ခေါ၊ ဤသို့ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းသည်။ ယထာ၊ အကြင်သူ၏သန္တာန်၌။ နုန၊ စင်စစ်။ အထာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ဝတ္ထု၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့မရောက်နိုင်ဟုဆိုခြင်းငှါ။ အရဟတီတိ၊ ထိုက်၏"ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ထိုဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ တုံ့ပြန်ရွတ်ဆိုပြီ။

(အထ ခေါ စသည် ပေးပြီ။)

၃-ကိသာဂေါတမီသုတ်

၁၆၄။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်မှ နိဒ္ဒိဒိအထိ ပေးပြီ။ ကိသာဂေါတမီကို မာရ်နတ်က ပြောဆိုသည်သာ ထူး၏။) အထ ခေါ၊ ဌံ။ ပါပိမာ၊ ဆော။ မာရော၊ သည်။ ပ။ ကိသာဂေါတမီ ဘိက္ခုနီ၊ ကိ-

"(အယျေ၊ ရှင်မ။) တုံ၊ ဆင်သည်။ မတပုတ္တဘ၊ ဆေးပြီးသောသားရှိသည့်ဖြစ်၍။ ရုဒ္ဓမ္မာဓိပိယ၊ ဝိကြွေးသော မျက်နှာရှိသော မိန်းမကဲ့သို့။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ ကိနုဇာသိ၊ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ဘိသနည်း။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ ဝနမဇ္ဈတော၊ တောအလယ်သို့ဝင်ရောက်လျက်။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို။ ဂဝေသသိနုတိ၊ ရှာနေသလော"ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ မှ စာဝေတုကာမော ဂါထံ ဘာသတိတိ အထိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ဌံ။ ပ။ ကိသာဂေါတမီ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ပ။ မာရံ၊ ကိ-

"အာဝုသော၊ မာရ်နတ်၊ (အဟံ၊ ငါသည်။) အစ္စန္တံ၊ သား သေခြင်းဟူသောအဆုံးကို လွန်မြောက်လျက်။ မတပုတ္တဘ၊ ဆေးပြီးသောသားရှိသောသူသည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ပုရိသာ၊ ယောကျ်ားတို့သည်လည်း။ ဧတေန္တိကာ၊ ထိုသား သေခြင်းလျင်အဆုံးရှိကုန်၏။ (တဏှာ၊ ကြောင့်၊ အဟံ၊ သည်။) န သောစာမိ၊ မစိုးရိမ်။ န ရောဒါမိ၊ မဝိကြွေး။ တံ၊ သင့်ကို။ န ဘာယာမိ၊ မကြောက်။

သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောနေ့၊ အာယတန၊ ဘဝ၊ ယောနိ၊ ဝတီ ထို၌။ နနီ၊ တပ်ခြင်း တဏှာသည်။ ဝိဟတာ၊ ကင်းပြီ။ တမောခန္ဓော၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမှောင်ထုကို။ ပဒါလိတော၊ ဉာဏ်ဖြင့်ဖျက်အပ်ပြီ။ မစ္စုနော၊ သေမင်း၏။ သေနံ၊ ကိလေသာစစ်သည် ကို။ ဇေတူန၊ ဆောင်ပြီး၍။ အနာသဝါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝရှိသည်ဖြစ်၍။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဝိဟရာမိတိ၊ နေ၏"ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ထိုဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ ပြီ။

၄-ဝိယောသုတ်

၁၆၅။ (သာဝတ္ထိနိဒါန်မှ နိဒ္ဒိဒိအထိ ပေးပြီ။ ဝိယောကို မာရ်နတ်က ဆိုသည်သာ ထူး၏။) အထ ခေါ၊ ဌံ။ ပ။ ပါပိမာ၊ ဆော။ မာရော၊ သည်။ ပ။ ဝိယံ ဘိက္ခုနီ၊ ကိ-

"(အယျေ၊ အရှင်မ။) ဧဟိ၊ လာလော။ တံ၊ ရှင်မသည်။ ဧဟရာ၊ ငယ်နုသေး၏။ ဂ္ဃပဝတိ၊ အဆင်းလှ၏။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်လည်း။ ဧဟရာ၊ ငယ်နု၏။ သုဿ၊ နက်မည်း

၁။ ကောမာသိတိ ကော အာသိ။ ၂။ ကောမာသိတိ ဣတ္ထ မကာရော ပစ္စသန္တိကဓောသံပိတာဝသေန ဓ ပုရိမပဝေ ဝါ ရသတ္ထံ ပရပေေ ဝါ ဒိတတ္ထန္တိ အာဟာ "ကော အာသိ"တိ။ ၃။

သောသံဂိုဏ်။ ပဉ္စဂီကေန၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော။ တုရိယေန၊ တုရိယာဖြင့်။ အဘိရမာ-
မသေတိ၊ အလွန်မွေ့လျော်ကြကုန်၍” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ်မှ စာဝေတုကာမော ဂါထံ ဘာသတိတိ အထိ ပေးပြီ။) အထခေါ၊ ခွံ။ ဝိယော
ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ပ။ မာရံ၊ ကို—

“မာရ၊ မာရ်နတ်။ ဓူပါ၊ ဓူပါရုံတို့သည်၎င်း။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည်၎င်း။ ဂန္ဓာ၊
ဂန္ဓာရုံတို့သည်၎င်း။ ရသာ၊ ရသာရုံတို့သည်၎င်း။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်၎င်း။
မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပွယ်ချည်းတည်း။ တုယော၊ သင့်အားသာလျှင်။ နိယျာတ-
ယာမိ၊ အပ်နှင်း၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေန၊ ထိုအာရုံငါးပါးဖြင့်။ န အတ္ထိကာ၊
အလိုမရှိ။

ဘိန္ဒုနေန၊ ကဲ့ပျက်ခြင်းသဘောရှိသော။ ပဆင်္ကနာ၊ မှန်မှန်ညက်ညက် ကြေပျက်ခြင်း
သဘောရှိသော။ ဣမိနာ ပုတိဏာယေန၊ ဤအကောင်ပုပ်ဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အနိ-
ယာမိ၊ ငြီးငွေ့စက်ဆုပ်၏။ ဟရာယာမိ၊ ရှက်နိုး၏။ ကာမတက္ခာ၊ ကာမဂုဏ်၌ တပ်ခြင်း
ကို။ သမ္ပဟတာ၊ အကြွင်းမဲ့ နတ်အပ်ပြီ။

ဓူပဂါ၊ ဓူပဘုံသို့ ရောက်ကုန်သော။ ယေ သတ္တာ စ၊ အကြွင်းသတ္တဝါတို့ သည်၎င်း။
အဓူပဋ္ဌာယိနော၊ အဓူပဘုံ၌တည်ကုန်သော။ ယေ သတ္တာ စ၊ အကြွင်းသတ္တဝါ တို့သည်၎င်း။
သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ ယာ သမာပတ္တိ စ၊ အကြွင်း ရှစ်ပါးသော လောကီဈာန်
သမာပတ်တို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဓူပဘဝ၊ အဓူပဘဝ၊
(ကာမဘဝ) လောကီဈာန်သမာပတ်တို့၌ တမော၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟကို။
ဝိဟတောတိ၊ ပယ်ဖျက်အပ်ပြီ” ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ထိုဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် စသည်ပေးပြီ။)

၅-ဥပ္ပလဝဏ္ဏာသုတ်

၁၆၆။ ဘာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ခွံ။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ ဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော။
ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ပ။ အညတရသ္မိံ၊ သော။ သုပ္ပုတိတသာလရက္ခမူလေ၊ အများမှ စ၍ ကောင်းစွာ
ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်ရင်း၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ခွံ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊
သည်။ပ။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏံ ဘိက္ခုနီ၊ ကို—

“ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမ။ တုဝံ၊ သင်သည်။ ကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ သုပ္ပုတက္ခံ၊
အများမှစ၍ ကောင်းစွာပွင့်သော အင်ကြင်းပင်သို့။ ဥပဂမ္မ၊ ကပ်၍။ သာလမူလေ၊ အင်
ကြင်းပင်ရင်း၌။ တိဋ္ဌသိ၊ ရပ်တည်၏။ တေ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဓာတု၊ အဆင်းဓာတ်နှင့် တူသော။
ဝါ၊ ဆင့်လောက်လှသော။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာ။
ဗာလေ၊ ပျိုမျစ်နုနယ် ရဟန်းမငယ်။ ဓုတ္တကာနံ၊ သေသောက်ကြူးတို့ကို။ ဝါ၊ တို့မှ။ တံ၊
သည်။ န တာယသီတိ၊ မကြောက်သလော” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

☞ (အထ ခေါ် မှ စာဝေတုကာမော ဂါထံ ဘာသတိတိ အထိ ပေးပြီ။) အထခေါ၊ ခွံ။ ဥပ္ပလ-
ဝဏ္ဏာ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ပ။ မာရံ၊ ကို—

“မာရ၊ မာရ်နတ်။ ဓုတ္တကာနံ၊ သေသောက်ကြူးတို့၏။ သတံသဟဿာနိ၊ တသိန်း
တို့သည်။ ဣမ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတာပိ၊ လာကုန်သော်လည်း။ တာမိသကာ၊ သင်ကဲ့

သို့သဘောရှိကုန်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ (ဝေ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။) လောမံ၊ အမွေတချောင်းကိုမျှ။ န ဣဉ္ဇာမိ၊ မလုပ်စေ။ န သန္တသာမိ၊ မထိတ်လန့်။ ကေိကာပိ၊ တယောက်တည်းပင် ဖြစ်သော်လည်း။ တံ၊ သင့်ကို။ န ဘာယာမိ၊ မကြောက်။

သော အဟံ၊ ဤ ငါသည်။ အန္တရဓာယာမိ၊ ပုံးကွယ်အံ့။ တေ၊ သင်၏။ ကန္တိံ ဝါ၊ ဝမ်းသို့မူလည်း။ ပဝိသာမိ၊ ဝင်အံ့။ ပဓမန္တရကာယမ္ပိ၊ မျက်ခန်းကြား၌လည်း။ ထိန္တိံ၊ တည်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ န ဒက္ခသိ၊ မပြင်နိုင်။

အာဝုသော၊ မာရ်နတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ စိတ္တသ္မိံ၊ စိတ်၌။ ဝသီဘူတာ၊ ဖြစ်သော အလေ့အလာရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣပ္ပိပါဒါ၊ ဣပ္ပိပါဒ်တို့ကို။ သုဘာဝိတာ၊ ကောင်းစွာ ပူးသပ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗဗန္ဓနယုတ္တာ၊ အလုံးစုံသော အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ သင့်ကို။ (အဟံ၊ ငါသည်။) န ဘာယာမိတိ၊ မကြောက်။ ဟူကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဗ္ဗသာသိ၊ ပြီး (အထ ခေါ် စသည် ပေးပြီ။)

၆-စာထာသုတ်

၁၆၇။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံမှ တေနုပသက်မိအထိ ပေးပြီ။) ဥပသက်မိတော၊ ၍။ စာလံ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ကို။ “ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမ။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ န၊ အဘယ်ကို။ န ဝေပေသိတိ၊ မနှစ်သက်ပါသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မာရ်နတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇာတိံ ခေါ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို။ န ဝေပေမိ၊ မနှစ်သက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမ။ ကိံ န၊ အဘယ်ကြောင့်။ (တံ၊ သင်သည်။) ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းကို။ န ဝေပေသိ၊ မနှစ်သက်ပါသနည်း။ ဇာတော၊ ပဋိသန္ဓေနေသောသူသည်။ ကာမာနိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘူတိ၊ ခံစားရ၏။ ကော န၊ ပညာနည်းသော အဘယ်သူ သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီမ။ တံ၊ သင်သည်။ ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေ ခြင်းကို။ မာရေစာတိ၊ မနှစ်သက်လင့် ဟူသော။ ဣခံ၊ ဤအယူကို။ အာဒပယိ၊ လှည့်ပတ်၍ ယူစေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မာရ်နတ်က ပြောဆိုပြီ။

(ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။) ဇာတယ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောသူ၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတော၊ ပဋိသန္ဓေနေသောသူသည်။ ဒုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲတို့ကို။ ပုဿတိ၊ တွေ့ရ၏။ ပန္နံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို၎င်း။ ဝဓံ၊ သတ်ခြင်းကို၎င်း။ ပရိက္ခေသံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော ဥပနွေဝါကို၎င်း။ ဗုဿတိ၊ တွေ့ရ၏။ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို။ န ဝေပေယ၊ မနှစ်သက်။

☞ (ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။) ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို။ သမတိက္ကမံ၊ ကောင်းစွာ လွန်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ သဗ္ဗဒုက္ခပဟာနာယ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲကို ပယ်ခြင်းငှါ။ အဝေသေသိ၊ ဟောတော် မူပြီ။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သစ္စေ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ နိဗ္ဗာန်၌။ နဝေသယိ၊ သွင်းတော်မူပြီ။

ဓမ္မပုဂါ၊ ဓမ္မဘုံသို့ကပ်ရောက်ကုန်သော။ ယေ စ သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပပဋ္ဌာသိနော၊ အပ္ပပဋ္ဌာသိနာတို့သည်ကုန်သော။ ယေ စ သပ္ပာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည် ၎င်း။ (သန္တိ၊ ချိကုန်၏။ တေ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။) နိရောဓံ၊ နိရောဓသစ္စာကို။ အပ္ပဇာနန္တာ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုနစ္ဆဝံ၊ တပန်ဘဝသို့။ အာဂန္တာရော၊ အပန်တလဲလဲ လာရောက်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ စာလာသိက္ခာနိကာ ပြောဆိုပြီ။

(အထ ခေါ် စသည်ပေးပြီ။)

၇-ဥပစာလာသုတ်

၁၆၈။ (သာဝတ္ထိနိဂါနံမှ တေနပသကံမိအထိ ပေးပြီ။) ဥပသကံမိတု၊ ဤ။ ဥပစာလံ၊ သော။ သိက္ခာနိ၊ ကိ။ “သိက္ခာနိ၊ ရဟန်းမ။ တံ၊ သင်သည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိတုကာမာ နုတိ၊ ဖြစ်လိုပါသနည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကိုး။ အဝေါ၊ ဤ။ အာရဇော၊ မာရ်နတ်။ အာရံ၊ ငါသည်။ ကတ္ထမိ၊ တစ်ခုခုသောအရပ်၌။ န ခေါ်ဥပ္ပဇ္ဇိတုကာမာ၊ မဖြစ်လို။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီ။

သိက္ခာနိ၊ ရဟန်းမ။ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ စ ဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း။ ယာမာ၊ ယာမာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ စ ဒေဝါ၊ အကြင် နတ်တို့သည်၎င်း။ တုသိတာ၊ တုသိတာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာ စာပိ ဒေဝတာ၊ အကြင် နတ်တို့သည်၎င်း။ နိမ္မာနရတိနော၊ နိမ္မာနရတိဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဒေဝါ၊ အကြင် နတ်တို့သည်၎င်း။ ဝသဝတ္ထိနော၊ ဝသဝတ္ထိဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဒေဝါ၊ အကြင်နတ် တို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ချိကုန်၏။) တတ္ထ၊ ထိုနတ်တို့၌ (တံ၊ သင်သည်။) စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဏီဓေဟိ၊ ဆောက်တည်လော့။ ရတိ၊ ပေ့လျော်ခြင်းကို။ ပစ္စနဘောဿထိ၊ ခံစားရ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မာရ်နတ်က ပြောဆိုပြီ။

ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။ တာဝတိံသာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ ဒေဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယာမာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ ဒေဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ တုသိတာ၊ ကုန်သော။ ယာ စာပိ ဒေဝတာ၊ တို့သည်၎င်း။ နိမ္မာနရတိနော၊ ကုန်သော။ ယေ စ ဒေဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဝသဝတ္ထိနော၊ ကုန်သော။ ယေ ဒေဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ ကာမ- ဗန္ဓနဗ္ဗါ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အနှောင်အယှောင် နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ ထပ်။ မာရဝသံ၊ မဇ္ဈမာရ် ကိလေသမာရ် ဒေဝပုတ္တမာရ်တို့၏ အလိုသို့။ နန္တိ၊ လာ ရောက်ကြရကုန်၏။

သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ အာဒိပိတော၊ ရာဂမီးသည် သည် တောက်လောင်စေအပ်ပြီ။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ ပဇ္ဇပိတော၊ အခိုးလွှတ်စေအပ်ပြီ။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ ပဇ္ဇာလိတော၊ အလျှံပြောင်ပြောင် လောင်စေအပ်ပြီ။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ ပကမ္ပိတော၊ တုန်လှုပ်စေအပ်ပြီ။

ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အကမ္ပိတံ၊ ရာဂမီးသည်သည် မတုန်လှုပ်စေအပ်။ အပဇ္ဇ- လိတံ၊ အလျှံပြောင်ပြောင် မတောက်လောင်စေအပ်။ အပုတုဇ္ဇနသေဝိတံ၊ ပုတုဇဉ်တို့သည်

မရှိပဲအပ်။ မာရဿ၊ မဇ္ဈမာရ် ဧဝပုတ္တမာရ် ကိလေသမာရ်၏။ အကထိ၊ ကျက်စားရာ မဟုတ်။ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌။ မေ၊ ငါ၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ နိရတော၊ အပြေမူ လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဥပစာလာက ပြောဆို၏။

(အထ ခေါ် စသည်ပေးပြီ။)

ဂ-သီသုပစာစာသုတ်

၁၆၉။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံမှ တေနုပသကံမိ အထိ ပေးပြီ။) ဥပသကံမိတော၊ ဤ သီသုပစာလံ၊ သော၊ သိက္ခနီ၊ ကိ၊ သိက္ခနီ၊ ရဟန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ပါသတ္ထံ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကျော့ကွင်းကိုထောင်တတ်သော အယူဝါဒကို။ ဧဝစေသိ၊ နှစ်သက်ပါသ နည်း။ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ အာရသော၊ မာရ်နတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကဿမိ၊ တရံတယောက်သောသူ၏။ ပါသတ္ထံ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကျော့ကွင်းကို ထောင်တတ်သော အယူ ဝါဒကို။ န ခေါ် ဧဝစေမိ၊ မနှစ်သက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

(သိက္ခနီ၊ ရဟန်းမ။ တံ၊ သင်သည်။) ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍။ မုတ္တာ၊ ဦးပြည်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သမဏိ ဝိယ၊ ရဟန်းမကိုကဲ့သို့။ ဒိဿသိ၊ ရှုမြင်အပ်၏။ ပါသတ္ထံ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းကို ထောင်တတ်သော အယူဝါဒကို။ န စ ဧဝစေသိ၊ မနှစ်သက်သနည်း။ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မောမ္မဟာ ဣ၊ အလွန် တောဝေသကဲ့သို့။ ဧရသိ၊ ကျင့်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မာရ်နတ်က ပြောဆိုပြီ။

(ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။) ပါသတ္ထံ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းကိုထောင်တတ်သော အယူဝါဒတို့သည်။ ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပတို့တည်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဒိဋ္ဌိသု၊ မိစ္ဆာအယူတို့၌။ ပသိဒန္တိ၊ ကပ်ငြိနှစ်မြုပ်ကုန်၏။ (ပသိဒန္တိတိ သံသိဒန္တိလဂ္ဂန္တိ။ ဌ၊ ဇီလည်း။) ထေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ န ဧဝစေမိ၊ မနှစ် သက်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဓမ္မဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရား၌။ အကောဝိဒါ၊ မလိမ္မာကုန်။ သက္ခကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌။ ဇာတော၊ မွေးဖွားတော်မူသော။ (အတ္ထိနိပါတ် မှ။) ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူသော။ အပ္ပဋ္ဌိပုဂ္ဂလော၊ ပြိုင်ဆက်ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။ သဗ္ဗာသိဘူ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာအာယတန စသည်တို့ကို လွှမ်း မိုးတော်မူနိုင်သော။ မာရနဒေါ၊ မဇ္ဈမာရ်စသည်ကို ပယ်နှုတ်တော်မူပြီးသော။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ရာဂစသည်တို့၌။ ဝါ၊ မာရ်နတ်နှင့်စစ်ထိုးရာ၌။ အပရာဇိတော၊ ရှုံးတော် မူသော။ ဝါ၊ အောင်တော်မူသော။

၁။ အကတ္တိ ခပ်ခိုက် ဟတ္ထကို လိက်တ္ထဟောနေသော-ပိဋ်ခြေငုံရာ၏။ ၄-၌ကား အကထိ ဟတ္ထ မာရ- ဘာတိ ဟတ္ထ တုဟံ မာရဿ အကထိဟူ၍ပင် ဖွင့်ဆို၏။

၂။ ပါသံ ခေဒန္တိတိ ပါသတ္ထံ၊ သတ္တာနံ စိတ္တေသု စိဋ္ဌိပါသံ ဝိပန္နိတိ အတ္ထော။ ၄။ ပါသံ ခေဒန္တိတိ ပါသံ သဓဇ္ဇန္တိ၊ ယံကာတတ္ထ စိဋ္ဌိပါသေ သတ္တာနံ စိတ္တံ ပဉ္စမက္ကံ ဟောတိ၊ ဧဝံ သဓဇ္ဇန္တိတိ အတ္ထော၊ ထာာ သုတာ စ စေသတ္တာနံ စိတ္တေ စိတ္တာ ဝိယ ဟောန္တိတိ အာဟာ “စိတ္တေသု စိဋ္ဌိပါသံ ဝိပန္နိတိ အတ္ထော”တိ။ ဧဝံ ကတော သဗ္ဗေပိ ဗာဟိရုကသမယေ သန္ဓာယ ဂ္ဂုသိဟနာဒသုတ္တေ “ဆန္ဒဂုတိ ပါသတ္ထာ”တိ ဂုတ္တံ။ ၆။ ဤ၄-ပုဒ်အတိုင်း-ယေ၊ အကြင်အယူဝါဒတို့သည်။ ပါသံ၊ ဒိဋ္ဌိကျော့ကွင်းကို။ ခေဒန္တိ၊ ထောင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထိုသည်။ ပါသတ္ထံ၊ မည်ကုန်၏ ဟူပြီ။ ပါသတ္ထံအရ ဗာဟိရုကသမယကိုကောက်။

သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာစသည်တို့၌။ မုတ္တော၊ စွဲလမ်းခြင်းမှ လွတ်မြောက်တော်
မူသော။ အသိတော၊ တဏှာဗိဇ္ဇိတိ၌ နှိတ်တော်မူသော။ ဇက္ခမာ၊ ဇက္ခဝါပါနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော။ သဗ္ဗကမ္မက္ခယံ၊ အလုံးစုံသော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏ကုန်ရာ
အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီးသော။ ဥပဓိသင်္ခယော၊ ဥပဓိတို့၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်
၌။ ဝိမုတ္တော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်တော်မူသော။ ယော၊
အကြွင်းအကျန်။ သမ္ပ၊ အလုံးစုံသော တရားကို။ ပဿတိ၊ သိမြင်တော်မူ၏။ သော၊ အကဝါ၊
တို့မြတ်စွာဘုရားသည်။ မယံ၊ ငါ၏။ သတ္တော၊ အရာတည်း။ တဿ၊ ထိုအရာဘုရား၏။
သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ ရောဓေမိ၊ နှစ်သက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိသုပဇာလာက
ပြောဆိုပြီ။

(အထ ခေါ် စသည် ပေးပြီ။)

ဇု-သေသာသုတ်

၁၇၀။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ နိသိဒိအထိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ် ၌။ ပါပိမာ၊ သော၊ မာရော၊
သည်။ပ။ သေထံ သိက္ခုနိ။ ကို—

“ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ဣဒံ ဗိမ္ဗံ၊ ဤအတ္တဘောကို။ ပကတံ၊ ပြုလုပ်ဖန်ဆင်းအပ်
သနည်း။ ဗိမ္ဗဿ၊ အတ္တဘောကို။ ကာရကော၊ ပြုလုပ်ဖန်ဆင်းတတ်သောသူသည်။ ကု၊
အဘယ်သူနည်း။ က၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဗိမ္ဗံ၊ အတ္တဘောသည်။ သမ္ပပန္နံ န၊ ဖြစ်သနည်း။
က၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဗိမ္ဗံ၊ အတ္တဘောသည်။ နိရုဇ္ဈတိ နုတိ၊ ချုပ်သနည်း။ ဟူသော။
ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

☞ (အထ ခေါ် မှ စာစတုဏှာမော ဂါထံ သာသတိတိအထိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ် ၌။
သေထာသိက္ခုနိ၊ သည်။ပ။ မာရံ၊ ကို—

“(ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။) ဣဒံ ဗိမ္ဗံ၊ ဤအတ္တဘောကို။ န အတ္တကတံ၊ မိမိသည် ပြု
လုပ်အပ်သည် မဟုတ်။ ဣဒံ အထံ၊ ဤဆင်းရဲ၏တည်ရာအတ္တဘောကို။ န ပရကတံ၊ သူတပါး
သည်လည်း ပြုလုပ်အပ်သည်မဟုတ်။ ဟေတု၊ အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သမ္ပူတံ၊
ဖြစ်၏။ ဟေတုဘင်္ဂါ၊ အကြောင်း၏ပျက်ခြင်းကြောင့်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။

ဓေတ္တော၊ လယ်၌။ ဝုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။ အညတရံ၊ အမှတ်မမှီသော။ ဗိဇ္ဇံ၊
မျိုးစေ့သည်။ ပထဝီရသဉ္စ၊ ပြေဆီပြေကြသောကိုင်း။ သိနောဉ္စ၊ အစေးကိုင်း။
တရသယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဝါ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဝိဂ္ဂဟတိ ယထာ၊
ပေါက်သကဲ့သို့။

ဇဝံ၊ ထို့အတူ။ ခန္ဓာ စ၊ ခန္ဓာတို့သည်၎င်း။ ဓာတုယော စ၊ ဓာတ်တို့သည်၎င်း။ ဆ၊
ခြောက်ပါးကုန်သော။ အာယတနာ စ၊ အာယတနတို့သည်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤအလုံးစုံတို့
သည်။ ဟေတု၊ အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သမ္ပူတံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟေတုဘင်္ဂါ၊

၁။ ဟေတုဘင်္ဂါထိ ဟေတုနိရောဓေန ပစ္စယဝေကတ္ထေန ။ ဟေတုနိရောဓနောတိ တဏှာသင်္ခါတဿ
ဟေတုနော အနုပ္ပါဒနိရောဓေန၊ ပစ္စယဝေကတ္ထေနာတိ တဝေသဋ္ဌ ကိလေသာသိသင်္ခါရာပိပစ္စယဿ
ဝေကတ္ထတာဝေန၊ အပ္ပမာဒသောပုဂ္ဂလေနာတိ အတ္တော ။ ဤ တဏှာ ဟူသော ဟေတု တဝေ-
သသင်္ခါတဿသော ပစ္စယနိပေါက် ဟေတု ဟုဟူဝေ။

အကြောင်းဗျက်ခြင်းကြောင့် နိရုဇ္ဈရေတိ၊ ချုပ်ကုန်၏” ဟူကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ တို့ပြင်း
ပစ္စဘာသိ၊ တုံပြန်ခွတ်ဆိုပြီး။

(အထ ခေါ် စသည် ပေးပြီ။)

၁၁-ဝဇီရာသုတ်

၁၇၁။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ မှ နိသိဒ္ဓိအထိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ်၊ ဌံ။ ပါဝိမာ၊ သော။ မာရော၊
သညံ။ ပ။ ဝဇီရံ သိက္ခနီ၊ ကို—

(အယျေ၊ အရှင်မ။) ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ အယံ သတ္တော၊ ဤသတ္တဝါကို။
ပကတော၊ ပြုလုပ်အပ်သနည်း။ ကုဝံ၊ အဘယ်သူသည်။ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါကို။ ကာရ-
ကော၊ ပြုလုပ်တတ်သနည်း။ ကုဝံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ သမုပ္ပန္နော၊
ဖြစ်သနည်း။ ကုဝံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ နိရုဇ္ဈတိတိ၊ ချုပ်သနည်း”
ဟူသော၊ ဂါထာယ၊ ပြင်း၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီး။

☞ (အထ ခေါ်မှ စာဝေထုကာမော ဂါထံ ဘာသတိတိ အထိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ်၊ ဌံ။
ဝဇီရာ သိက္ခနီ၊ သညံ။ ပ။ မာရံ၊ ကို—

“မာရ၊ မာရ်နတ်။ (တုံ၊ သင်သည်။) ကိ”၊ အဘယ်ကို။ သတ္တောတိ၊ သတ္တဝါဟူ၍။
ပစ္စေသိန၊ ယုံကြည်သနည်း။ တေ၊ သင်၏။ ဒိဋ္ဌိကံ၊ ပိစ္ဆာအယူသည်။ အသိန၊ ပြစ်
သနည်း။ အယံ၊ ဤသတ္တဝါသည်။ သုဒ္ဓသင်္ခါရပုဉ္ဏော၊ သက်သက် သင်္ခါရတရားအစုတည်း။
ဗုဒ္ဓေ၊ ဤသင်္ခါရတရားအစု၌။ သတ္တော၊ သတ္တဝါကို။ န ဥပလက္ခတိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်
ပရမတ်။

အင်္ဂသမ္ဘာရာ၊ လှည်းသန်၊ ဝင်ရိုး စသော အစိတ်အင်္ဂါတို့ စုပေါင်းမိသောကြောင့်။
ရဏော ဗူတိ၊ ရထားဟူ၍။ သစ္စေ၊ သစ္စ၊ (ခေါ်ယာရ) သည်။ ဟောတိ ဟောတိ၊ ဖြစ်
သကဲ့သို့။ ဝေ၊ ထို့အတူ။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ သန္တေသု၊ ထင်ရှားရှိကုန်သော်။
သတ္တောတိ၊ သတ္တဝါဟူ၍။ သမုတိ၊ သမုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ယိ၊ မှန်၏။ ဓုက္ခမေ၊ ပဉ္စကုန္ဒာဟူသော ဆင်းရဲသည်သာလျှင်။ သမ္မောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဓုက္ခံ၊ ပဉ္စကုန္ဒာဟူသော ဆင်းရဲသည်။ တိဋ္ဌတိ စ၊ ထည်လည်း တည်၏။ ဝေတိ စ၊ ချုပ်
လည်း ချုပ်၏။ ဓုက္ခာ၊ ပဉ္စကုန္ဒာဟူသော ဆင်းရဲမှ။ အညတြ၊ ကင်း၍။ န သမ္မောတိ၊
မဖြစ်။ ဓုက္ခာ၊ ပဉ္စကုန္ဒာဟူသော ဆင်းရဲမှ။ အညံ၊ တပါးသည်။ န နိရုဇ္ဈတိတိ၊ ချုပ်သည်
မဟုတ်” ဟူကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ တို့ပြင်း၊ ပစ္စဘာသိ၊ ပြီး။

(အထ ခေါ် စသည် ပေးပြီ။)

သိက္ခနီသံယုတ္တံ၊ သိက္ခနီသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုသိက္ခနီသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား။ —

အာဠဝိကာ စ၊ အာဠဝိကာသုတ်။ သောမာ စ၊ သောမာသုတ်။ ဂေါတမီ၊ ဂေါတမီ
ဂေါတမီသုတ်။ ဝိဇယာ၊ ဝိဇယာသုတ်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ စ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာသုတ်။ စာလာ စ၊
စာလာသုတ်။ ဥပစာလာ၊ ဥပစာလာသုတ်။ သီသုပစာလာ စ၊ သီသုပစာလာသုတ်။
ဝဇီရာယ၊ ဝဇီရာသုတ်နှင့်တကွ။ သေလာ၊ သေလာသုတ်။ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။
ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၆-မြပန္နသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ဗြဟ္မာယာနသုတ်

၁၇၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ ပေးမြံ) ဧကံ၊ သော၊ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥရုဝေလာယံ၊ ဥရုဝေလာတော၌။ နေရုဉ္ဇာယ၊ နေရုဉ္ဇာအမည်ရှိသော၊ နဉ္ဇာ၊ မြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အပေါလနိဗ္ဗာဓေ၊ အပေါလပညောင်ပင်ရင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ်၊ ဌံ။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျက်။ ပဋိသလ္လိနဿ၊ တပါးထီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ “မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အဓိဂတော၊ ရအပ် သိအပ်ပြီးသော။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဓသော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်သော အရာတည်း။ ဒုရနုပောဓော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ထိုးကွင်းသိအပ်သောအရာတည်း။ သန္တော၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပထိတော၊ မှန်ပြတ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ အကြံအစည် စိတ်ကူးဖြင့် သက်ဝင်အပ်သော အရာမဟုတ်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနိယော၊ ပညာရှိတို့သာသိစွမ်းနိုင်၏။ အယံ ပဇာ ပန၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား။ အာလယရာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်၏။ အာလယရတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မွေ့လျော်၏။ အာလယသမ္ပဒိတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ပျော်ပိုက်၏။ ယဒိဒံ ဣဒပ္ပတ္တယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ ၊ (သင်္ခါရ စသော အကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်း၊ အကြောင်းတရားတို့၏ ညီညွတ်မှုကို စွဲ၍ အကျိုးတရားဖြစ်ပေါ်ရာဖြစ်သော)၊ အကြင် ဣဒပ္ပတ္တယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူသောဌာနကို။ အာလယရာမာယ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော။ အာလယရတာယ၊ သော။ အာလယသမ္ပဒိတာယ၊ သော။ ပဇာယ ပန၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား။ ဒုဒ္ဓသံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းချမ်းရာဖြစ်သော။ သဗ္ဗပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ စွန့်လွှတ်ရာဖြစ်သော။ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်သော။ ဝိရာဂေါ၊ တပ်ခြင်းကင်းရာဖြစ်သော။ နိရောဓော၊ ရာဂ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော။ ယဒိဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒမ္ပိ ဌာနံ၊ ဤ နိဗ္ဗာန်ဟူသောဌာနကိုလည်း။ ဒုဒ္ဓသံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ အဟဉ္ဇော၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောကြားအံ့။ ပရေ စ၊ တပါးသောသူတို့သည်လည်း။ မေ၊ ငါဘုရား၏ (တရားကို)။ န အာဇာနေယျံ၊ မသိကုန်ရာ။ သော၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ကိလမထော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထို တရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ၏။ ဝိဟေသာ၊ နှမ်းနယ်ခြင်းသည်။ အဿာတိ၊ ရာဂ်” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဝိဿ၊ ထို့ပြင်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဿုတပဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဖူးကုန်သော (ရှေး၌ ကြားနာအပ်ပြီး မဟုတ်ကုန်သော)။ အနစ္စရိယာ၊ အဖန်ဖန် အံ့ဩဘွယ်ကောင်းကုန်သော။ ကိစ္စေန မေ၊ပ။ အာဝုဇာတိ၊

အာဝုဇ္ဇာ ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (ဉာဏ်၌)။
ပဋိဘိဿ၊ ဆင်ကုန်ပြီ။

ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သိအပ်ပြီး
သော တရားကို။ ဒါနံ၊ ၌။ ပကာသိတုံ၊ ယောပြုခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ (ဟ-အနက်
မရှိ။) နဂဒေါသပရေတေဟိ၊ နဂဒေါသနှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါတို့သည်။ အယံ
ဓမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားကို။ န သုသမ္ပူဇော၊ လွယ်လင့်တကူမသိအပ်။

နိပုဏံ၊ သိမ်မွေ့စွာသော။ ဂမ္ဘီရံ၊ နက်စွာသော။ ဒုဒ္ဓသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ့စွာသော။ အထုံ၊
အကျဉ်းသဖွယ်သေးငယ်စွာသော။ ပဋိသောတဂါမိံ၊ နိစ္စ သမ စသော အယဉ်၏ ဆန့်ကျင်
ဘက် အနိစ္စ ဒုက္ခ စသောအားဖြင့် ဖြစ်သော သစ္စာတရားကို။ နဂရတ္တာ၊ နဂရဖြင့် တပ်စဲ
သုတို့သည်။ တမောဓန္ဓေန၊ အဝိဇ္ဇာအမှောင်တူသည်။ အာဝုဇ္ဇာ၊ လွှမ်းမိုးပိတ်ဆို့အပ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍။ န ဒက္ခန္တိ၊ မမြင်နိုင်ကုန်။

ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ပဋိသန္တိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ ကြောင့်ကြခြင်းကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွတ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊
တရားဟောခြင်း၌။ နော နမတိ၊ မညွတ်။

အတ ခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိဿ၊ သဟမ္ပတိမည်သော။ ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာ၏။ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်။
ဘဂဝတော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ အညာယ၊ သိ၍။ “ယတြ ဟိ နာမ၊ အကြင်
လောက၌။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်သော
တရားတို့ကို အမှန်ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။
အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွတ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ၌။ နော နမတိ၊ မညွတ်။ ဘော၊
အချင်းထိုး ဘော လောကော၊ ထိုလောကသည်။ နဿတိ ဝတ၊ ပျက်စီးစွာကား။ ဘော၊ ထို့။
ဘော လောကော၊ သည်။ နဿတိ ဝတာတိ၊ ကား” ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အယောသိ၊ ပြီ။

⇒ အတ ခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပရိသော၊ သည်။ သမိဋ္ဌိတံ၊
တွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ဆန့်ရာသထဲသို့ရင်း။
ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။ သမိဇ္ဈေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့ရင်း။
ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဗြဟ္မလောကော၊ ၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ပုရတော၊ ခေု၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီး အတ ခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ၊
သည်။ ဧကံသံ၊ ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသကံ၊ အပေါ်ရှိကို။ ကရိတု၊ တင်၍။ ဒက္ခိကဇာတုမတ္တလံ၊
လကျောဖူးဝန်းကို။ ပထဝီယံ၊ မြေ၌။ နိဟန္တာ၊ ထောက်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။
(အတ္ထိ၊ ၏။) ဧကေန၊ သို့။ အဇ္ဈလံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတု၊ ညွတ်စေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
“ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟော
တော်မူပါ။ သုဂတော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ အပ္ပရက္ခေတိကော၊
ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမြှူနည်းသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏။ အဿဝနတော၊ တရားမနာရခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မဿ၊ မှ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်
၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားကို။ အညာတာဇော၊ သိစွမ်းနိုင်သုတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိတံ၊ ရှိကုန်လတ္တံ့” ဟု
သော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါဓ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဣဝံ၊ ဤစကားကို။
အဝေါဓ၊ လျှောက်ထားပြီး။ ဣဝံ၊ ကို။ ဝတု၊ လျှောက်ထားပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှနောက်၌—

“သမလေဟိ၊ အညစ်အကြေးရှိသူ (ပုရုဏကဿပစသည်) တို့သည်။ စိန္တီတော၊ ကြံဆအပ်သော။ သုဋ္ဌေ၊ မစင်ကြယ်သော။ ဓမ္မော၊ မိစ္ဆာတရားသည်။ မဂဓေ၊ မဂဓတိုင်းတို့၌။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပါတုရယောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ (ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။) အမတံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဂ္ဂါရံ၊ တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော။ တေ၊ ဤအရိယာမဂ်တရားကို။ အပါပုရ၊ ဖွင့်တော်မူပါလော့။ ဝိမလေန၊ အညစ်အကြေးကင်းသောဘုရားရှင်သည်။ အနုဗ္ဗံ၊ အလျော်သိတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ (သတ္တာ၊ တို့သည်။) သုကန္တ၊ နာကြစေကုန်သတည်း။

သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်မျက်စိရှိတော်မူသော။ သုမေဓ၊ ကောင်းသောပညာရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ သေလေ၊ ကျောက်အတိပြီးသော။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဒနိ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဇနတိ၊ လူအပေါင်းကို။ ပဿေ ယထာပိ၊ မြင်ရာသက်သို့။ တဏှပမံ၊ ထိုကျောက်တောင်လျှင် ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မမယံ၊ တရားဖြင့် ပြီးသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အာရုပ္ပ၊ တက်တော်မူ၍။

အပေတသောကော၊ ကင်းသောစိုးရိမ်ခြင်းရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ သောကာဝတိတ္ထံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့သက်ဆင်းသော။ ဇာတိဇရာဘိဘူတံ၊ ဇာတိဇရာတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ အဝေက္ခဿ၊ ရှုတော်မူလော့။ (ဥပဓာရယ ဥပပရိက္ခ ဖွင့်သောကြောင့် စူးစမ်းတော်မူလော့ - ဟုသော်လည်း ပေး။)

ဝိရ၊ လုံ့လရှိတော်မူသော။ ဝိဇိတသင်္ဂါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသောစစ်မြေရှိတော်မူသော။ သတ္တဝါယ၊ ယာဉ်မှူးသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော။ အနာ၊ ကာမစွန့် ကြွေးမြှင့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထတော်မူလော့။ လောကေ၊ ၌။ ဝိစရ၊ လှည့်လည်တော်မူလော့။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဧသဿ၊ ဟောတော်မူလော့။ အညာတာရော၊ တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိတိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ထားပြန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြဟ္မဇနော၊ သမာဗ္ဗတိဗြဟ္မာ၏။ အဇ္ဈေသနဉ္စ၊ တောင်းပန်ခြင်းကိုလည်း။ ဝိဒိတော၊ သိတော်မူ၍။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ကာရုညတံ စ၊ သနားခြင်းကိုလည်း။ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဘုရားရှင်၏ (ဤနိယပဓောပရိယတ္တ အာသယာနုသယ) ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝေါလောကေသိ၊ ကြည့်ရှုတော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ လောကံ၊ ကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်ရှုလတ်သော်။ အပ္ပရဓက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ နည်းသောကိလေသာမြှင့်ကုန်သော။ မဟာရဓက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ များသောကိလေသာမြှင့်ကုန်သော။ တိက္ခိန္ဒိယေ၊ ထက်သောဗြဟ္မေသိကုန်သော။ မုဒိန္ဒိယေ၊ နဲ့ သောဗြဟ္မေသိကုန်သော။ သုကာရေ၊ ကောင်းသောအခြင်းအရာရှိကုန်သော။ ဒွါကာရေ၊ မကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ သုဝိညာပယေ၊ လွယ်ကူသဖြင့် သိစေအပ်ကုန်သော။ စုဝိညာပယေ၊ ခဲခဲယဉ်းယဉ်း သိစေအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကဇ္ဈေ၊ အချို့ ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇာယာစသောဝိနေ၊ တမလွန်လောကနှင့်အပြစ်ကိုစားဟူလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို

၎င်း။ အပ္ပေကဇ္ဈေ ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇသယဒဏ္ဍာဝိနေ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ န ဝိဟရန္တေ၊ မနေကုန်သော။ သတ္တေ၊ ထိုကိရင်း။ အဗ္ဘသ၊ မြင်တော်မူပြီ။

သေယျထာပိ နာမ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုဆုံး။ ဥပ္ပလိနိယံ ဝါ၊ ကြာညှိတော့၌ ၎င်း။ ပဗ္ဗမိနိယံ ဝါ၊ ပဗ္ဗမာကြာတော့၌၎င်း။ ပုတ္တရိကိနိယံ ဝါ၊ ပုတ္တရိကကြာတော့၌၎င်း။ (အဏ္ဍဝါ) ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဇ္ဇာနိ၊ ကြီးပွားကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသိနိ၊ ရေအတွင်း၌ နစ်လျက် ရေသည် မွေးမြူအပ်ကုန်သော။ (ကြီးပွားစေအပ်ကုန်သော။) အပ္ပေကဇ္ဈာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ ကြာညှိတို့သည်၎င်း။ ပဗ္ဗမာနိ ဝါ၊ ပဗ္ဗမာကြာတို့သည်၎င်း။ ပုတ္တရိကာနိ ဝါ၊ ပုတ္တရိကကြာတို့သည်၎င်း။ (အဏ္ဍ၊ ရှိကုန်ရာ၏။) ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဇ္ဇာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ကုန်သော။ သမောဒကံ၊ ရေနှင့်အညီအမျှ။ ငွိတာနိ၊ တည်ကုန်သော။ အပ္ပေကဇ္ဈာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပဗ္ဗမာနိ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပုတ္တရိကာနိ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ (အဏ္ဍ၊ ကုန်ရာ၏။) ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဇ္ဇာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အဇ္ဈဂ္ဂမ္ပ၊ လွန်၍။ ငွိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေန၊ သည်။ အနုပလိတ္တာနိ၊ မလိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကဇ္ဈာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပဗ္ဗမာနိ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပုတ္တရိကာနိ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ (အဏ္ဍ၊ ကုန်ရာ၏။)

ဝေမေဝ၊ လျှင်။ သဂဝါ၊ သည်။ ပ။ အဗ္ဘသ၊ ပြီး။ ဒိသ္မာန၊ ၌။ သဟမ္ပတိံ၊ ဗြဟ္မာနံ၊ ကိုး။ အပါရတာ၊ ပ။ ဗြဟ္မေတိ၊ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဘာသ၊ တုံပြန်မိန့်ဆိုပြီ။

ဗြဟ္မေ၊ ဗြဟ္မာ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သောတဝန္တော၊ ကြားနိုင်သောနား။ ရှိကုန်၏။ စေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သစ္စံ၊ သစ္စာတရားကို။ ပယုန္တု၊ လွတ်ကုန်လော့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဒွါရာ၊ တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော အရှိဟာမက်တို့ကို။ အပါရတာ၊ ပွင့်အပ်ကုန်ပြီ။ ဝိဟံ၊ သသည်။ ကိုယ်နှုတ်ပင်ပန်း၏ ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဟုလံ၊ လေ့ကျက်အပ်ပြီးသော။ ပဏိတံ၊ မှန်မြတ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကိုး။ မနုဇေသု၊ လူတို့အား။ န ဘာသိံ၊ မဟောပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိံ၊ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ သဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းငှါ။ ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သဂဝန္တံ၊ ကိုး။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၌။ ပဒကိုဏံ၊ အရှိအသေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနေရာ၌ ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

၂-ဂါရဝေထုတိ

ဘူ၊ (ဝေ မေ သုတံ စသည်ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျက်။ ပရိသလ္လိနဿ၊ တပါးတီးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူသော။ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ “အဂါရဝေါ၊ သူတပါး၌ အရှိအသေပြုခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ အပ္ပတိဏော၊ ထုပ်ဝပ်

ကျိုးပျဉ်းမရှိသည်ဖြစ်၍ ။ စုက္ခံ ခေါ်၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေ့ရက်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ကံ၊ အဘယ်သည်သော။ သမဏံ ဝါ၊ ရဟန်းတို့သော်၎င်း။ ပြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သော်၎င်း။ သက္ကတော၊ အရိအသေပြု၍။ ဂရံ၊ ကတော၊ အလေးအမြတ်ပြု၍။ ဥပနိဿာယ၊ အပိုပြု၍။ ဝိဟရေယျံ၊ နေ့ရက်အနည်း။ ဟန္တိ၊ ဝေကြံသို့။ စေတသော၊ ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံသည်။ ဥဒပါပိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ်၊ နှံ။ ဘဂဝတော၊ ခေါ်။ “အပရိပုဏ္ဏာသ ခေါ်၊ မပြည့်စုံသေးသော။ သီလက္ခန္ဓာ၊ သီလကျေးဇူးကို။ ပါရိပုရိယာ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ အညံ၊ တပါးသော။ သမဏံ ဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ ပြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ သက္ကတော၊ ခေါ်။ ဂရံ၊ ကတော၊ ခေါ်။ ဥပနိဿာယ၊ ခေါ်။ ဝိဟရေယျံ၊ နေ့ရက်။ ပန၊ ထိုသို့နေလိုသော်လည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယံ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သက္ကတော၊ ခေါ်။ ဂရံ၊ ကတော၊ ခေါ်။ ဥပနိဿာယ၊ ခေါ်။ ဝိဟရေယျံ၊ နေ့ရက်။ နေရာ၏။ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။ သမာရကော၊ ဝသဝတ္တိ နတ်ပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မပြည်နှင့်တကွသော။ လောကော၊ ဩကာသလောက၌။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမုတိနတ်တည်းဟူသောလူမင်း ကြွင်းသော လူတို့နှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌။ အတ္တနာ၊ မိမိထက်။ သီလသမ္ပန္နတရံ၊ သီလနှင့်သာလျှန်၍ ပြည့်စုံသော။ အညံ၊ တပါးသော။ တံသမဏံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ တံပြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ န ပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။

(သမာဓိဝါကျ၊ ပညာဝါကျ၊ ဝိမုတ္တိဝါကျ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဝါကျတို့၌လည်း သီလဝါကျနည်းမှီး၍ပေးလေ။ ဧတ္ထ စ သီလာဒယော စတ္တာဓော ဓမ္မာ လောကီယလောကုတ္တရာ ကထိတာ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ လောကီယမေဝ၊ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏံ ဟေတံ။ ဌ။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိလေးပါး၌ လောကီ လောကုတ် သီလစသည်ကို ယူ။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနအရ လောကီပစ္စဝေက္ခဏဉာဏံကို ကောက်။)

မဟာ၊ ငါဘုရားသည်။ ယွာယံဓမ္မော၊ အကြင်ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူအပ်ပြီ။ တမေဝဓမ္မံ၊ ထိုကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားကိုသာ

၁။ အဂါရခေါ် အညသို့ ဂါရဝရဟိတော၊ ကဉ္စိ ဂရုဋ္ဌာနေ အဋ္ဌပေတုာထိ အတ္ထော၊ အပ္ပတိဓာတာပတိဿယရဟိတော၊ ကဉ္စိ ဧဋ္ဌကဋ္ဌာနေ အဋ္ဌပေတုာထိ အတ္ထော။ ဌ။ ဆရာအရာ၌ တားရမည့်သူ မရှိသည်ကား အဂါရဝ၊ လျှိုဏ်အရာ၌ တားရမည့်သူ မရှိသည်ကား အပတိဿဟု ဆိုလို၏။ အညသို့ ပရသို့ ၊ အတ္ထာ န ဟေတိတိ ဟိ အညော၊ ပဓော၊ သောပနေတ္ထ နယော ကောစိ အဓိပ္ပေတော၊ အထ ခေါ် ဂရုဋ္ဌာနိယော၊ တေနာဟ “ကဉ္စိ ဂရုဋ္ဌာနေ အဋ္ဌပေတုာ” တိ။ ပတိဿထိ ဂရုဋ္ဌော အာမာတိ သပ္ပင်စွတိတိ ပတိဿော၊ န ပတိဿော အပ္ပတိဿော၊ ဌ။ အပတိဿော၊ ဆရာကော၊ ကိ မနာဟရဉာဉ်ဖြစ်၍ ငိုနည်းသော်လည်း။

၂။ သီလသမ္ပန္နတရံ သီလေန သမ္ပန္နတရံ၊ အဓိကတရံ အတ္ထော။ ဌ။ သီလသမ္ပန္နတရံ ဧတ္ထ ပရိပုဏ္ဏသမ္ပန္နတော အဓိပ္ပေတော။ “သဉ္စံ သာလံ ကောရိ” ဟိ အာရိယုယ၊ တေနာဟ “အဓိကတရံ အတ္ထော” တိ။ ပရိပုဏ္ဏမ္ပိ အဓိကတရံ ဝတ္ထုတမရဟသိ။ ဌ။ သိမြင်သောကြောင့် တရုစည်းကို သီလဟူသော ရွှေပုဒ်နှင့် ဝိပဿနာ ဟူသော နောက်ပုဒ်နှင့်စပ်၍ အနက်ပေးသည်။

လျှင်။ သက္ကတော၊ ချုံ။ ဂရံ ကတော၊ ချုံ။ ဥပနိဿာယ၊ ချုံ။ ဝိဟရေယျ၊ နေရမ္ပကား။ ယံ နန္ဒာတိ၊ ကောင်းစွာ ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ်၌။ သဟမ္ပတိ၊ သော။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ ဘဂဝတော၊ ခ်။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ ကို။ စေတသော၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ ချုံ။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဇ္ဈိတံ၊ သော။ ဗဟံ ဝါ၊ ကိုပူလည်း။ ပသာရေယျ၊ သေယျထာပိနာမ၊ သကဲ့သို့။ ပသာရိတံ၊ သော။ ဗဟံ ဝါ၊ ကိုပူလည်း။ သမိဇ္ဈေယျ၊ သေယျထာပိနာမ၊ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဗြဟ္မလောကော၊ ချုံ။ အန္တရဟိတော၊ ပျောက်ကွယ်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရွှေတော်၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ချုံ။ သဟမ္ပတိ၊ သော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကို။ ကေသံ၊ ချုံ။ ကရိတော၊ ချုံ။ ယေန၊ ချုံ။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ချုံ။) တေန၊ သို့။ အဇ္ဈလံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပကာမေတော၊ ညွတ်စေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ဤသို့ ကြံတော်မူခြင်းသည်။ စံ၊ မှန်ပါ၏။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ သည်။ ဝေ၊ ခ်။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အတိတမဇ္ဈိနံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ အရဟန္တော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူ ထိုက်ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို အမှန်ကိုယ်တိုင် သိမြင်တော်မူကုန်သော။ ယေပိ တေ ဘဂဝန္တော၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေပိ ဘဂဝန္တော၊ ထိုဘုရား ရှင်တို့သည်လည်း။ ဓမ္မညေဝ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကိုသာလျှင်။ သက္ကတော၊ ချုံ။ ဂရံ ကတော၊ ချုံ။ ဥပနိဿာယ၊ ချုံ။ ဝိဟရိ သု၊ နေတော်မူကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အနာဂတမဇ္ဈိနံ၊ လာလတ္တံ့သောအခါ၌။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ ယေပိ တေ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေပိ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်လည်း။ ဓမ္မညေဝ၊ ကိုးပါး သော လောကုတ္တရာတရားကိုသာလျှင်။ သက္ကတော၊ ချုံ။ ဂရံ ကတော၊ ပြီ၍။ ဥပနိဿာယ၊ ချုံ။ ဝိဟရိသန္တိ၊ နေတော်မူကုန်လတ္တံ့။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ အရဟိ၊ သော။ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ သဂဝါ၊ သည်လည်း။ ဓမ္မညေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သက္ကတော၊ ချုံ။ ဂရံ ကတော၊ ချုံ။ ဥပနိဿာယ၊ ချုံ။ ဝိဟရတုတိ၊ နေတော်မူပါဘုရား”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ပြီ။ သဟမ္ပတိ၊ သော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတော၊ လျှောက်ပြီး၍။ အတာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော—

အတိတော၊ ပွင့်တော်မူပြီးကုန်သော။ ယေ စ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ၎င်း။ အနာဂတော၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ ကုန်သော။ ယေ စ ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့ သည်၎င်း။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော ဝေနေယျတို့၏။ သောက နာသနေ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တော်မူတတ်သော။ ယော စ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။)

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဒ္ဓမ္မာရုနေ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို အလေးအမြတ် ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိယံသု၊ နေ တော်မူကုန်ပြီ။ ဝိဟရန္တိ စ၊ နေလည်းနေတော်မူကုန်၏။ တထာဟိ၊ ထိုအတူလည်း။ ဝိဟရိသန္တိ၊ နေတော်မူကုန်လတ္တံ့။ သော၊ ဤသို့တရားတော်ကို အလေးပြု၍နေတော် မူခြင်းသဘောသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။

ဟသွာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ အတ္တကာမေန၊ မိမိ၏စီးပါးချမ်းသာကိုအလိုရှိသော။
မဟတ္တံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အဘိကင်္ကတ၊ တောင့်တသော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ သရံ(သရဇ္ဇေန)၊ အောက်မှေ့သည်။ သဒ္ဓမ္မော၊
ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို။ ဂဇ္ဈကာတဗ္ဗောတိ၊ အလေးအမြတ် ပြုထိုက်၏ဟူ
သော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီး။

၃-ဗြဟ္မဒေဝသုတ်

၁၇၄။ (ဝေ မေ သုတ် စသည် ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ အညတရိသာ၊
တယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏေးမ၏။ ဗြဟ္မဒေဝေါ နာမ၊ ဗြဟ္မဒေဝ အမည်ရှိသော။
ပုတ္တော၊ သားသည်။ တကဝေတာ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အန-
ဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ဗြဟ္မဒေဝေါ၊ အရှင်ဗြဟ္မဒေဝသည်။ ဧကော၊ တပါးထီးတည်း။
ဝုပကဋ္ဌော၊ ကိုယ်ဖြင့်ဆိပ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်လျက်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိ၊
ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ယဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်
အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရဇ္ဇော၊ နေသည်ရှိသော။ နဝိရဏေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။
(ဝိဟာသိ၌ဝပ်) ယထာ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုး
စောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ စောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။
ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနတ္တရံ၊ အသာအလွန်မရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ္ဂ-
ဗြဟ္မစရိယ၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏
အဖြစ်၌သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်း အဘိညာဏ၊ သိ၍။ သန္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။
ဝုပသမ္ပဋ္ဌ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ “မေ၊ ငါ၏။ ဇာတိ၊ ပရိသန္ဓေသည်။ ခိကာ၊ ကုန်ပြီ။
ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ္ဂဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ရသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရကိယံ၊ ဘိ-ချက်
မက်ကိစ္စကို။ ကထံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္ထာယ၊ ဤတအယံမြောက်ချက် မက်ကိစ္စအကျိုးငှါ။ အပရံ၊
တပါးသော ပြုဘယ်ကိစ္စသည်။ နာတိ၊ မရှိဟူ၍။ အဗ္ဘညာသိ၊ တူးသောညက်ဖြင့် သိပြီ။
အာယသ္မာ ဗြဟ္မဒေဝေါ စ ပန၊ အရှင်ဗြဟ္မဒေဝသည်လည်း။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့တွင်။
အညတရော၊ တပါးအပါဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ဗြဟ္မဒေဝေါ၊ အရှင်ဗြဟ္မဒေဝသည်။ ပုဗ္ဗကုသမယံ၊ ဌ။
နိဝါသေတွာ၊ ရွှံး ပတ္တစီဝရံ၊ ကိုး အာဒါယ၊ ရွှံး သာဝတ္ထိ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငါး ပါဝိသိ။

၁။ အတ္တကာမာတိ အတ္တနော ဟိတသုခံ ဣစ္စန္တော၊ ဓမ္မဇ္ဈန္ဒဝန္တောတိ အတ္တော။ ဓမ္မောတိ ဟိ ဟိတံ
တနိမိတ္တကဉ္စ သုခန္တိ။ အထဝါ ဝိညူနံ နိဗ္ဗိသေသတ္တာ အတ္တဘာဝပရိယာပနတ္တာ။ အတ္တာ နာမ ဓမ္မော၊ တံ
ကာမေန္တိ ဣစ္စန္တိတိ အတ္တကာမာ။ ဝိ ဌိ ၁-၂၄၅။ အနနာ ပန အတ္တကာမာတိ ဟိတဝါစကေန
အတ္တသဗ္ဗေန ပါဌော ခိကာတိ ဓမ္မသညတ္တံ ဟိတမိစ္စန္တော၊ ဟိတသုတံဝါ ဓမ္မမိစ္စန္တောတိ တာဘတ္တော၊ ဝိ-အဘိနဝ
ဌိ ၁-က၇။ အတ္တနော (ဟိတသုခံ) ကာမေန္တိတိ အတ္တကာမာ၊ မဇ္ဈေလောပိ ကိတန္တသမသိကြံ။ တနည်း။
အတ္တံ ကာမေန္တိတိ အတ္တကာမာ၊ ပြု။ အတ္တသဒ္ဓါ ဟိတသုခဝါစကကြံ။ ဟိတဝါစကအတ္တသဒ္ဓါကြံ၍ အတ္တကာ-
မာဟုလည်ဆို၏ဟုပြသောကြောင့် ဤအတ္တကာမေန၊ အတ္တကာမေန ၂-ချက်သင့်၏။

ဝင်ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊ နှံ။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်မလွတ်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်
 ခိုသော်။ ယေန၊ နှံ။ သကမာတုနိဝေသနံ၊ မိမိ၏အိမ်အိမ်သည်။ (အတ္တိ၊ ခို၏။) တေန၊ သို့။
 ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ပြီ။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ နှံ။ အာယသ္မတော၊ မြဟူဒေဝဿ၊ အရှင်မြဟူ-
 ဒေဝ၏။ မာတာ၊ အမိဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏေးမသည်။ မြဟူနော၊ မြဟူအား။
 နိစ္စံ၊ အမြဲ။ အာဟုတိ၊ မီးပူဇော်ဖွယ် စာနာနို့ ဆွမ်းကို။ ပဂ္ဂဏာသိ၊ ပူဇော်ပသ တင်မြှောက်၏။
 အထ ခေါ်၊ နှံ။ သဟမ္ပတိဿ၊ မြဟူနော၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ၏။ “အာယသ္မတော၊ မြဟူဒေဝဿ၊
 ၏။ မာတာ၊ သော။ အသံ ခေါ် ဗြာဟ္မဏိ၊ ဤပုဏ္ဏေးမသည်။ မြဟူနော၊ မြဟူအား။ နိစ္စံ၊
 အမြဲ။ အာဟုတိ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏာသိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏေးမသို့။ ဥပသင်္ကမိတု၊ ရှိ။
 သံဝေဇယျံ၊ ထိတ်လန့်စေရမူကား။ ဝါ-တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ရမူကား။ ယံ နန္ဒာတိ၊ ကောင်းလေစွာ”
 ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ နှံ။ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ၊ သည်။
 ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္စိတံ၊ သော။ ဗဟံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပသာရေယျ-
 သေယျထာပိ နာမ၊ သကဲ့သို့။ ပသာရိတံ၊ သော။ ဗဟံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သမိဉ္စေယျ သေယျ-
 ထာပိ နာမ၊ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ မြဟူလောကေ၊ မြဟူပြည်၌။ အန္တရဟိတော၊
 ပျောက်ကွယ်ခဲ့၍။ အာယသ္မတော၊ မြဟူဒေဝဿ၊ ၏။ မာတုနိဝေသနော၊ အမိအိမ်၌။ ပါတု-
 ရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ်၊ နှံ။ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌။
 ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ အာယသ္မတော၊ မြဟူဒေဝဿ၊ ၏။ မာတရံ၊ အမိဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏိ၊
 ပုဏ္ဏေးမကို—

“ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏေးမ။ ယဿ၊ အကြင်မြဟူအား။ (တံ၊ သင်သည်။) နိစ္စံ၊ အမြဲ။
 အာဟုတိ၊ မီးပူဇော်ဖွယ် စာနာနို့ ဆွမ်းကို။ ပဂ္ဂဏာသိ၊ ပူဇော်ပသ တင်မြှောက်၏။
 (တဿ၊ ထိုမြဟူ၏။) မြဟူလောကော၊ မြဟူပြည်သည်။ ဣတော၊ ဤလူပြည်မှ။
 ဒူရေ၊ ဝေးလှ၏။ ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏေးမ။ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော စာနာနို့ ဆွမ်း
 သည်။ န မြဟူသက္ကော၊ မြဟူ၏အစာမဟုတ်။ မြဟူပထံ၊ မြဟူပြည်သားလမ်း၊ ဈာန်
 စခန်းကို။ အဇာနံ၊ မသိပ်လျက်။ (တံ၊ သင်သည်။) ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပဗ္ဗသိ၊
 မည်တမ်းရွတ်ဆိုဘိသနည်း။

ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏေးမ။ ယော သော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ တေ၊ သင်၏။ စရံ၊
 အိမ်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဓိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူ၏။ သော၊ ဤရဟန်းတော်သည်။
 တေ၊ သင်၏ သားတော်ဖြစ်သော။ မြဟူဒေဝေါ၊ မြဟူဒေဝပါတည်း။ နိဗ္ဗပဓိကော၊
 ကင်းသော(ကိလေသာ အဘိသင်္ခါရ ကာမ) ဥပဓိရှိတော်မူ၏။ အတိဒေဝပတ္တော၊ နတ်
 မြဟူသို့ထက် လွန်မြတ်သော နတ်ဗြဟ္မာ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ အကိဉ္ဇနော၊
 ဓာန စသော ကြောင့်ကြမှု ရှိတော်မူ။ အနညပေါသိ၊ မိမိကိုယ်မှတစ်ပါး သားမယား
 များကို မွေးမြူလေ့ရှိတော်မူ။

အာဟုနေယျော၊ (အဝေးမှ)ဆောင်ယူ၍ လာသော ပေးလှူဖွယ်ကို ခံယူတော်
 မူထိုက်၏။ ဝေဒဂ္ဂ၊ လေးပါးသော မဂ်ညာတ်ဖြင့် ဒုက္ခအဆုံးသို့ ရောက်တော်မူ၏။
 ဘာဝိတတ္ထော၊ (သီလ စသော ဂုဏ်တို့ဖြင့်) ပါးများအပ်သောကိုယ်ရှိတော်မူ၏။ နရာနံ၊
 လူသို့၏ငှင်း။ ဒေဝါနဉ္စ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ငှင်း။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို

ခံယူတော်မူထိုက်၏။ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ ဗာဟိတွာ၊ မျော့ပစ်၍။ အနုပလိတ္တော၊
ရာဂ စသော အညစ်အကြေးတို့ဖြင့် လိမ်းကပ်တော်မမူ။ သာသေသနံ၊ အစာအာဟာရကို
ရှာခြင်းငှါ။ ဣရိယတိ၊ လှည့်လည်တော်မူ၏။ သီတိဘူတော၊ ကိလေသာအပူမှ ကင်းဝေး၍
ငြိမ်းအေးတော်မူ၏။

တဿ၊ ထို သင်၏သားတော် ဗြဟ္မဒေဝအား။ ပစ္စာ၊ အတိတ်ခန္ဓာ၌ တောင့်တခြင်း
သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုရတ္ထံ၊ အနာဂတ်ခန္ဓာ၌ တောင့်တခြင်းသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။
သန္တော၊ ရာဂ စသည်တို့မှ ငြိမ်းအေးတော်မူ၏။ ဝိရုပေ၊ ကောဓမီးခိုးမှ ကင်းတော်မူ၏။
အနိတော၊ ဆင်းရဲရှိတော်မမူ။ နိရာသော၊ တဏှာဆန္ဒရှိတော်မမူ။ တဿဇာဝရေသု၊
ထိတ်လန့်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် တည်တံ့ခိုင်မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ နိက္ခိတ္တဝတ္ထော၊ ချွေးအပ်
သော တုတ်ထားရှိတော်မူ၏။ သော၊ ထို သင်၏သားတော် ဗြဟ္မဒေဝသည်။ ဟေ၊ သင်၏။
အာဟုတိ၊ မီးပူဇော်ဖုတ်ရာဖြစ်သော။ အဂ္ဂပိတ္တံ၊ ဆွမ်းဦးဆွမ်းမြတ်ကို။ ဘူတု၊
ဘုဉ်းပေးတော်မူပါစေ။

သော၊ ထို သင်၏သားတော် ဗြဟ္မဒေဝသည်။ ဝိသေနိဘူတော၊ ကိလေသာစစ်သည်
ရှိတော်မမူ။ ဥပသန္တပိတ္တော၊ ကိလေသာငြိမ်းအေးသောစိတ် ရှိတော်မူ၏။ ဒန္တော၊
ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော။ နာဂေါ၊ မင်းစီးတော် ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေး
သိမ်မွေ့တော်မူသည်ဖြစ်၍။ စရတိ၊ လှည့်လည်တော်မူ၏။ အနေဇော၊ တဏှာရှိတော်မမူ။
သုသိလော၊ စောင်းသော (ဓိတာအဝ) သံလရှိတော်မူ၏။ သုပိမုတ္တပိတ္တော၊ အရဟတ္တ
ဖလပိမုတ္တိဖြင့် ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာ လွတ်သောစိတ် ရှိတော်မူ၏။ သော ဘိက္ခု၊
ထို သင်၏သားတော် ဗြဟ္မဒေဝရဟန်းသည်။ ဟေ၊ သင်၏။ အာဟုတိ၊ မီးပူဇော်ဖုတ်ရာ
ဖြစ်သော။ အဂ္ဂပိတ္တံ၊ ဆွမ်းဦးဆွမ်းမြတ်ကို။ ဘူတု၊ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူပါစေ။

၁၇၂။ ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မ။ (တံ၊ သင်သည်။) ဇက္ခိဏေယျ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံယူတော်
မူထိုက်သော။ တသ္မိံ၊ ထို သင်၏သားတော် ဗြဟ္မဒေဝရဟန်း၌။ အဝိကမ္မမာနာ၊ မတုန်
မလှုပ်။ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍။ ပတိဋ္ဌပေယိ၊ ပြီ။ ဩဃတိတ္ထံ၊ ဩဃလေးပါးအလှူကို။
ပတိဋ္ဌပေယိ၊ တည်စေလော။ ဝါ-လှူ၊ ခန်းလော။ ဩဃတိတ္ထံ၊ ဩဃလေးပါးကို ကျွဲမြောက်
တော်မူပြီးသော။ မုနိံ၊ ဗြဟ္မဒေဝရဟန်းတော်ကို။ ဗိသ္ဗာ၊ ဖူးမျှော်၍။ သုမောယတိကံ၊
နှောင်အခါ၌ ကောင်းကျိုးချမ်းသာရှိသော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကဓေပဟိတိ၊ ပြုလော့။
ဟုကုန်သော။ ဂါထာယိ၊ တို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

ဗြာဟ္မဏိ၊ မယ်တော်ပုဂ္ဂိုလ်မသည်။ ဇက္ခိဏေယျ၊ သော၊ တသ္မိံ၊ ၌။ အဝိကမ္မမာနာ၊
မတုန်မလှုပ်။ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍။ ပတိဋ္ဌပေယိ၊ ပြီ။ ဩဃတိတ္ထံ၊ သော၊ မုနိံ၊
ကို။ ဗိသ္ဗာ၊ ၌။ သုမောယတိကံ၊ သော၊ ပုညံ၊ ကို။ အကောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့
သင်္ဂဏီကာရကမထေရ်တို့ ဆိုကုန်ပြီ။

၄-ဗကဗြဟ္မသုတ်

၁၇၅။ (ဝေံ မေ သုတံ စသည် ပေးမြဲ။) ဝေတန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ဗကဿ ဗြဟ္မဇနာ၊
ဗကဗြဟ္မာ၏။ “ဣဗံ၊ ဤကာယဌာန နှစ်ဝလုံးသည်။ နိဗ္ဗံ၊ မြစ်။ ဣဗံ၊ သည်။ (သဟ ကာယေန

မြဟူဌာနံ။ အဋ္ဌကထာ။) ဝုဝံ၊ ခိုင်ခန့်၏။ ဣဝံ၊ သည်။ သဏ္ဌာတံ၊ တည်တံ့၏။ ဣဝံ၊ သည်။
 ကေဝလံ၊ ပြည့်စုံ၏။ (အဓမ္မံ သကလံ၊ အဋ္ဌကထာ။ သကလန္တိ ပရိပုတ္တံ။ ဝိကာ။) ဣဝံ၊ သည်။
 အဝေဒနဓမ္မံ၊ ရွှေလျှောခြင်းသဘောမရှိ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣဝံ၊ ဤကာယဌာန နှစ်လုံးသည်။ န
 ဇာယတိ၊ မပြစ်။ န ဇိယတိ၊ မဆိုး။ န ဗိယတိ၊ မသေ။ န စတိ၊ မရွှေလျှော။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊
 ပဋိသန္ဓေမနေ။ ဣတော၊ ဤကာယဌာနနှစ်လုံးကို။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အညံ၊ တပါးသော။
 နိဿရဏံ၊ လွတ်မြောက်ရာသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ။ ဟူသော။ ဝေဇ္ဇပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါပကံ၊
 ယုတ်မာသော။ ဝိဇ္ဇိဂတံ၊ သဏ္ဌာတံရှိသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ပြစ်ပေါ်သည်။ ဟောတိ၊ ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗကဏ၊ သော။ မြဟူနော၊ ။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်
 အကြံအစည်ကို။ စေတသာ၊ ဘုရားရှင်၏ စိတ်တော်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။
 ပုရိသော၊ သည်။ သမိဇ္ဇိတံ၊ ကျေးထားအပ်သော။ ဗဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာဓေယျ ဝါ
 သေယျဏာပိ၊ ဆန့်ရာသက်သို့၎င်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်ထားအပ်သော။ ဗဟံ၊ ကို။ သမိဇ္ဇေယျ ဝါ
 သေယျဏာပိ၊ ကျေးရာသက်သို့၎င်း။ ဝေဓမဝ၊ သာလျှင်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။
 အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခံ၍။ တသ္မိံ၊ မြဟူလောကေ၊ ထိုမြဟူပြည်၌။ ပါတုရယောသိ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်ပြီ။ ဗကော၊ သော။ မြဟူ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝုရတောဝ၊ အဝေးမှ
 သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဋ္ဌသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဝိသုဒ္ဓါ၊ ဌံ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
 “မာရိသ၊ အရှင်ဘုရား။ (အဟမိဝ ဝိဿတိတိ မာရိသော၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သောသူ ဟု သစ္စာ
 နက်ဗေး။) ဇေတိ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ မာရိသ၊ ဘုရား။ သွာကတံ၊ ထောင်းသောလာခြင်းပါးတည်း။
 မာရိသ၊ ဘုရား။ ဣဝ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမနာယ၊ လာရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ယဒိဒံ၊ အကြင်
 အလှည့်သည်။ (ဟောတိ၊ ။) ဣဝံ ပရိယာယံ၊ ဤအလှည့်ကို။ စိရဿ ခေါ၊ ကြာမြင့်မှ။
 အကာသိ၊ မြူပြီ။ မာရိသ၊ ဘုရား။ ပ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ။ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊
 လျှောက်ထားပြီ။ (ဘဂဝါ ဇေတဝေါဓမ္မံ ဧတံ အဝေါဓ-ပြန်စပ်သည်။)

ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗကံ၊
 သော။ မြဟူနံ၊ ကို။ “ယတ္ထ၊ အကြင်မြဟူသည်။ (ယော နာမ၊ အဋ္ဌကထာ။) အနိစ္စံယေဝ၊
 မပြည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ နိစ္စန္တိ၊ မြန်ဟူ၍။ ဝက္ကတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ အဇ္ဈဝယေဝ၊
 မနိုင်ခဲ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ ဝေန္တိ၊ ခိုင်ခန့် ဟူ၍။ ဝက္ကတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ အသဏ္ဌာတံ၊
 ယေဝ၊ တည်တံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ သဏ္ဌာတန္တိ၊ တည်တံ့၏ ဟူ၍။ ဝက္ကတိနာမ၊ ။
 အကေဝလယေဝ၊ မပြည့်စုံသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ ကေဝလန္တိ၊ ပြည့်စုံ၏ ဟူ၍။ ဝက္ကတိ-
 နာမ၊ ။ ဝေဒနဓမ္မံယေဝ၊ ရွှေလျှောသောသဘောရှိသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ အဝေဒနဓမ္မန္တိ၊
 မရွှေလျှောတတ်သောသဘောရှိ၏ ဟူ၍။ ဝက္ကတိနာမ၊ ။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကာယနှင့်တကွသော
 မြဟူဌာန၌။ ဇာယတိ၊ ။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ။ တဉ္စ၊ ထိုကာယနှင့်တကွသော မြဟူဌာနကိုလည်း။
 ဣဝံ၊ ဤကာယဌာန နှစ်လုံးသည်။ ပ။ န ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေ ဟူ၍။ ဝက္ကတိနာမ၊
 ဆိုဘိ၏။ အညံ၊ (ကာယဌာနနှစ်လုံး)တပါးသော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊
 လွတ်မြောက်ရာသည်။ သန္တဉ္စ၊ ရှိပါလျက်လည်း။ နတ္ထသံ ဥတ္တရိနိဿရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝက္ကတိနာမ၊
 ဆိုဘိ၏။ သော၊ အို မြဟူတို့။ ဗကော၊ ဗကမည်သော။ သောမြဟူ၊ ထိုမြဟူသည်။ အဝိဇ္ဇာ-
 ဂတောဝတ၊ မသိမမြင်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်စွဲကား။ သော၊ တို့။ ဗကော၊ သော။ သောမြဟူ၊
 သည်။ အဝိဇ္ဇာဂတောဝတတိ၊ တကား’ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။

ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ဖွား ဂွင်တော်ဘုရား။ ခွါသတ္တတိ၊ ခုနစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်သော။
 (မဟံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်။) ပုညကမ္မာ၊ ကောင်းမှုလုပ်ကြံနှင့် ခြင်္လောကုန်၏။ ဝသဝတ္တိနော၊
 သုတပါးတို့ကို မိမိအလိုသို့ လိုက်စေနိုင်ကုန်၏။ ဇာတိဇရံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ဆိုခြင်းကို။
 အတိတာ၊ လွန်ကုန်ပြီ။ အဟံ၊ ဤဗြဟ္မာပြည်၌ဖြစ်ခြင်းသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်သော။
 ဝေဒဗျ၊ ဉာဏ်တို့ဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ဗြဟ္မပယတ္တိ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းတည်း။
 အနေကာ၊ များစွာကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ အသျှေ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို။ အဘိဗေဒန္တိ၊
 တောင့်တမြတ်နိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဗကဗြဟ္မာက လျှောက်၏။

ဗက၊ ဗကဗြဟ္မာ၊ နိရုဗ္ဗဒါနံ၊ နိရုဗ္ဗဒတို့၏။ သဟဿာနံ သတံ၊ တသိန်းသော။ ယံ
 အာယံ၊ အကြင်အသက်ကို။ တံ၊ သင်သည်။ ဖိဟံ၊ ရှည်၏ဟူ၍။ မညသိ၊ အောက်မေ့
 မှတ်ထင်ဘိ၏။ ဧတံ အာယံ၊ ဤအသက်သည်။ အပ္ပယံ၊ နည်းသည်သာလျှင်တည်း။
 နဟိဗိဟံ၊ မရှည်သည်သာ။ ဗြဟ္မေ၊ ဗကဗြဟ္မာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာ၊ သင်၏။ အာယံ၊
 အသက်ကြွင်းကို။ ပဇာနာမိ၊ အပြားအားဖြင့် သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။) “အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။
 ဇာတိဇရံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ဆိုခြင်းကို၎င်း။ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို၎င်း။ ဥပါတိဝတ္တော၊
 လွန်မြောက်ပြီးသည်။ အနန္တဇဏီ၊ အဆုံးမရှိပြင်တော်မူနိုင်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏”ဟု
 (ဝေထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။) မေ၊ တပည့်တော်၏။ ပုရာဏံ၊ ရွေး၍ဖြစ်သော။ ဝတသီလဝတ္ထံ၊
 အကျင့်သီလဝတ်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ယံ၊ အကြင်တပည့်တော်၏အကြောင်းကို။
 အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဝိဇညာ၊ သိနိုင်စွမ်း။ တံ၊ ထိုတပည့်တော်၏အကြောင်းကို။
 မေ၊ တပည့်တော်အား။ အာစိက္ခ၊ ယောကြားတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မေးလျှောက်၏။

(ဗက၊ ဗကဗြဟ္မာ။) တမ္ပနိ၊ နေ့အခါ၌။ သမ္ပရေတေ၊ အပူဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။
 ပိပါသိတေ၊ ရေသောက်လိုကုန်သော။ ဗဟု မနုဿေ၊ များစွာကုန်သောလူတို့ကို။ (တံ၊
 သင်သည်။ ဥဇကံ၊ ရေကို။) ယံ အပါဓယာသိ၊ အကြင် ဘောက်သုံးစေပြီး တံ၊ ထို
 ဘောက်သုံးစေသောအကျင့်သည်။ တေ၊ သင်၏။ ပုရာဏံ၊ ရွေး၍ဖြစ်သော။ ဝတသီလဝတ္ထံ၊
 အကျင့်သီလဝတ်တည်း။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသင်၏ရွေးအကြောင်းကို။)
 သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးသောယောကျ်ားကဲ့သို့။ အနုဿရာမိ၊ အမန်တလဲလဲ
 အောက်မေ့တော်မူနိုင်၏။

(ဗက၊ ဗကဗြဟ္မာ။) ဂဟကံ၊ ဖမ်းယူ၍။ နိယမာနံ၊ ဆောင်ယူအပ်သောသွပ်နန်းကို၎င်း ။
 ဂဟိတံ၊ ဖမ်းယူအပ်သော။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၎င်း။ ဧတိက္ခလာသိံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌။
 (တံ၊ သင်သည်။) ယံ အမောဓာယံ၊ အကြင်လွတ်စေဘူးပြီ။ တံ၊ ထိုလွတ်စေသော
 အကျင့်သည်။ တေ၊ သင်၏။ ပုရာဏံ၊ ရွေး၍ဖြစ်သော။ ဝတသီလဝတ္ထံ၊ အကျင့်သီလ
 ဝတ်တည်း။ (အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ကို။) သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ ကဲ့သို့။ အနုဿရာမိ၊ ။

☞ (ဗက၊ ဗကဗြဟ္မာ။) ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ သောတသိံ၊ ရေအယဉ်၌။ လုဝေဒန၊
 ကြမ်းကြုတ်သော။ နာဂေန၊ ဂဏိယုက နဂါးသည်။ မနုဿကမ္ပာ၊ လူတို့ကိုညှဉ်းဆဲလို

၁။ ဂဟကံ နိယမာနန္တိ ဂဟေတွာ နိယမာနံ၊ ကရာမရံ နိယမာနန္တိပိ အတ္ထော၊ ဌ။

သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂဟိတနာဝံ၊ ဖမ်းယူထားအပ်သောလှေကို။ ဗလသဘ၊ အဘိညာဏ် အားစွမ်းမြင့်။ ပသယ၊ လမ်းမီး၍။ ယံ ပမောစယိတ္ထ၊ အကြင်လွတ်စေဘူးပြီ။ တံ၊ ထိုလွတ်စေသောအကျင့်သည်။ တေ၊ သင်၏။ ပုရာဏံ၊ ရွေး၍ဖြစ်သော။ ဝတသီလဝတ္ထံ၊ အကျင့်သီလဝတ်တည်း။ (အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ကို။) သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အနုဿာရာမိ၊ ၏။

(ဗက၊ ဗကမြဟူ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) တေ၊ သင်၏။ ကပေါ၊ ကပ္ပအမည်ရှိသော။ ဗဒ္ဓစရောဓ၊ နောက်လိုက်တပည့်ကြီးသည်လည်း။ အံဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ (တံ၊ သည်။ ဖံ၊ ငါ့ကို။) သမ္ပန္နိမန္တ၊ ပညာရှိသူဟူ၍။ ဝတိနံ၊ အကျင့်ရှိသူဟူ၍။ အမညံ၊ အောက်မှ မှတ်ထင်ဘူးပြီ။ တံ၊ ထိုအကျင့်သည်။ ပုရာဏံ၊ ရွေး၍ဖြစ်သော။ ဝတသီလဝတ္ထံ၊ အကျင့်သီလဝတ်တည်း။ (အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ကို။) သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အနုဿာရာမိ၊ ၏။

(သန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ သည်။) မမ၊ တပည့်တော်၏။ တေ အာယံ၊ ဤအသက်ကို။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ပဇာနာသိ၊ အပြားအားဖြင့်သိတော်မူ၏။ အညေပိ၊ ဤမှတစ်ပါးသောအကြောင်းထို့ကိုလည်း။ ဇာနာသိ၊ သိတော်မူပေ၏။ တဿာဟံ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ တဿာဟံ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ အယံ လေတနာဘာဝေါ၊ ဤတုန်းလင်းတောက်ပသော အာနုဘော်တော်သည်။ မြဟူလောက်၊ မြဟူပြည်ကို။ ဩဘာဿယံ၊ တုန်းလင်းတောက်ပစေလျက်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၅-အညထရမြဟူသုတ်

၁၇၆။ သာဝတ္ထိနိဒ္ဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညထရဿ၊ သော။ မြဟူနော၊ မြဟူ၏။ “ယော၊ အကြင်ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဣ၊ ဤမြဟူပြည်သို့။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာနိုင်ရာ၏။ သော သမဏော ဝါ၊ ထိုရဟန်းသည်၎င်း။ သော မြဟူဏော ဝါ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၎င်း။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ ဝေဇ္ဇပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဝိဋ္ဌိကတံ၊ ဝိဇ္ဇာအယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ၊ ထသို့ မြဟူလောကေ၊ ၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ မြဟူနော၊ ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဝေဟာသိ၊ ကောင်းကင်၌။ ပလ္လကေန၊ ထက်ဝယ်ရှိသောမြင့်။ တေဇောဓာတုံ၊ တေဇောဓာတ်ကို။ (တေဇောကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော မျှာန်ကို။) သမာပတ္တိတွာ၊ ဝင်စား၍။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေတော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ အရှင်မောဂ္ဂလန်၏။ “တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိနုခေါတိ၊ နေတော်မူသနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အာယဘူ၊ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝိသုဇ္ဈေန၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ အတိတ္တန္တမာနသကေန၊ လူတို့၏ ပကတိချက်စီအပြင်ကို လွန်သော။ ဝိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဝိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ တဿ မြဟူနော၊ ၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ဝေဟာသိ၊ ၌။ ပလ္လကေန၊ မြင့်။ တေဇောဓာတုံ၊ ကိုးသမာပန္တံ၊ ဝင်စားလျက်။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေတော်မူသည်ကို။ အဓ္မသာ ခေါ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဝိသုဒ္ဓါန၊

မြင်ပြီး၍။ ပ။ ပါတုရဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ နှံ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။
 ပုရတ္ထိမံ ဗိသိ၊ အဓမ္မအရပ်ကို။ နိဿာယ၊ ခို၍။ တဿ ဗြဟ္မာနော၊ ခါ။ ဥပသိ၊ နှံ။ ဝေဟာသံ၊ နှံ။
 သဂဝေတာ၊ မြတ်စွာဘုရားအောက်။ နိဝတရံ၊ နိမ့်သောနေရာ၌။ တေဇောဓာတု၊ ကို။ သမာ-
 ပဋိတု၊ ဝင်စား၍။ ပလ္လကေန၊ ဖြင့်။ နိသီဓိ၊ ထိုင်နေပြီ။

(အရှင်မဟာကဿပဝါကျ၊ အရှင်မဟာကပ္ပိနဝါကျ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါဝါကျတို့တို့လည်း အရှင်-
 မဟာမောဂ္ဂလ္လာန ဝါကျကို နည်းမှီး၍ သမ္ပန်။ အရှင်မဟာကဿပက တောင်အရပ်ကို၊ အရှင်
 မဟာကပ္ပိနက အနောက်အရပ်ကို၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါက မြောက်အရပ်ကိုမှီ၍ နေတော်မူကြသည်သာ
 ထူးတော်၏။)

အထ ခေါ၊ နှံ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ တံ ဗြဟ္မာနံ၊ ထိုဗြဟ္မာကို—

“အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဗြဟ္မာ။ တေ၊ သင်၏။ ပုရေ၊ ရွေးအခါ၌။ ယာ ဗိဋ္ဌိ၊ အကြင်
 လူ့ဗိဋ္ဌိသဿတဗိဋ္ဌိဟူသော နှစ်ပါးသေအယူသည်။ အဟ၊ မြစ်ပြီ။ အဇ္ဇာပိ၊ ယခုလည်း။
 တေ၊ သင့်အား။ သာ ဗိဋ္ဌိ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အယူသည်။ ဟောတိ၊ မြစ်သေး၏ လော။ တုံ၊
 သင်သည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌။ ဝိတိဝတ္ထန္တံ၊ ထပါးသောဗြဟ္မာတို့၏
 ကိုယ်ရောင် ဗိမာန်ရောင်၊ အဆင်းတန်တာရောင်ကို ကျော်လွန်သော။ ပဿာရံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏ မြို့ပြိုးပြက်သော အရောင်ကို။ ပဿသိတိ၊ မြင်၏ လော” ဟူသော။ ဂါတာယ၊
 ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

မာရိသ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ပုရေ၊ နှံ။ ယာ ဗိဋ္ဌိ၊
 သည်။ အဟ၊ မြစ်ပြီ။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ မေ၊ ခါ။ သာ ဗိဋ္ဌိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊
 မပြစ်တော့ချေ။ (အဟံ၊ သည်။) ဗြဟ္မလောကေ၊ နှံ။ ဝိတိဝတ္ထန္တံ၊ သော။ ပဿာရံ၊
 ကို။ ပဿာပိ၊ မြင်ရ၏။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ သာဟံ၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နိစ္စော၊ မြသည်။
 သဿတော၊ တည်တံ့သည်။ အပိ၊ မြစ်၏” ဟု။ ကထ ဝဇ္ဇံ၊ အဘယ်မှာ ပြောဆိုဝံ့တော့အံ့
 နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီ။

☞ အထ ခေါ၊ နှံ။ သဂဝါ၊ သည်။ တံ ဗြဟ္မာနံ၊ ထိုဗြဟ္မာကို။ သံဝေဓေတု၊ ထိတ်လန့်စေ
 တော်မူပြီး၍။ ဝါ-ထိုက်တုန်းတော်မူပြီး၍။ ပ။ ပါတုရဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ နှံ။ သော ဗြဟ္မာ၊
 ထိုဗြဟ္မာသည်။ အညတရံ၊ အယောက်သော။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏ အရပ်အကျေးဖြစ်သော
 ဗြဟ္မာကို။ မာရိသ၊ အချင်း။ တုံ၊ သင်သည်။ ဟေ၊ လာလည်း။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။
 အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမ၊ ချင်းကပ်
 လော။ ဥပသကံမိတု၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ ‘မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊
 အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ။ သဝံ မောဂ္ဂလ္လာနော သေယျတာပိ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံကဲ့သို့။
 သဝံ ကဿပေါ သေယျတာပိ၊ အရှင်မဟာကဿပကဲ့သို့။ သဝံ ကပ္ပိနော သေယျတာပိ၊ အရှင်
 ကပ္ပိနကဲ့သို့။ သဝံ အနုရုဒ္ဓေါ သေယျတာပိ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကဲ့သို့။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ဤအတူကြီး
 သော ထန်မှီးမှီကုန်သော။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝါ၊ ဤအတူ ကြီးသောအာနုဘော်မှီကုန်သော။
 တဿ သဂဝေတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ အညပိ၊ ထပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သာဝကာ၊

၁။ နတ္ထိ ဧ သာသိ ဣရိမိ ဝေ သာဗိဋ္ဌိ နတ္ထိ၊ နတ္ထိ သော သမဏော ဝါ မြာဟူသော ဝါ ဟော ဣ
 အာဂစ္ဆယျာတိ အဟံ ထိဒ္ဓိ နတ္ထိ၊ လူ့ဗိဋ္ဌိ အဓိပ္ပါယ်။

တပည့်သာဝကတို့သည်။ အတ္တိ န ခေါ်တိ၊ ရှိကုန်သေးသလော' ဟူ၍။ ခေံ၊ ဤသို့။ ဝေဝေဟိတိ၊
 လျှောက်ချေလော့" ဟူ၍။ ခေံ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ သော ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇော၊
 ထိုဗြဟ္မာတို့၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဗြဟ္မာသည်။ ခေံ မာရိသာတိ ခေါ၊ ကောင်းပပြီအရှင်
 ဟူ၍။ တဿ ဗြဟ္မာနော၊ ၏ စကားကို။ ပဋိဘူတော၊ ဝန်ခံ၍။ ပ။ အညေပိ၊ ကုန်သော။
 သာဝကာ၊ ထိုသည်။ အတ္တိ န ခေါ်တိ၊ လော ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊
 ဌံ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ တံ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇံ၊ ကို—

“(ဗြဟ္မော၊ ဗြဟ္မာ။) တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပတ္တာ စ၊
 ဣဒ္ဓိဝိဇ္ဇာဟံသိုရောက်ကုန်သော။ စေတောပရိယာယကောဝိဒေါ၊ သူတပါးတို့၏စိတ်ကို ပိုင်း
 ခြား၍သိခြင်း၌ လိမ္မာကုန်သော။ ခိဏာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝမှီကုန်သော။
 အရဟန္တော၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ၊ ထပည့်
 သာတော်တို့သည်။ ဗဟူတိ၊ များကုန်၏" ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈသာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ သော ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇော၊ သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏။
 ဘာသိတံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတော၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမော-
 ဝိတော၊ ဝမ်းမြောက်၍။ ယေန၊ ဌံ။ သော မဟာဗြဟ္မာ၊ ထိုမဟာဗြဟ္မာသည်။ (အတ္တိ၊ ၏။)
 တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ၍။ တံ ဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ “မာရိသာ၊ အရှင်ဗြဟ္မာ၊ မံ၊
 အကျွန်ုပ်ကို။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ တေဝိဇ္ဇာ။ ပ။ သာဝကာတိ၊ သာဝကာ
 ဟူ၍။ ခေံ၊ ဤသို့။ အာယာတိ၊ မိန့်တော်မူ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သော ပါရိသဇ္ဇော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သော ဗြဟ္မာ၊ ထိုမဟာဗြဟ္မာသည်။
 အတ္ထမနော၊ ပိတိသုဇ္ဈိဖြင့် သိမ်းယူအပ်သော ခိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဿ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇဿ၊ ၏။
 ဘာသိတံ၊ ပြောဆိုအပ်သော စကားကို။ အဘိနန္ဒိ၊ အလွန်နှစ်သက်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၆-ဗြဟ္မတောကသုတ်

၁၇၇။ သာဝတ္ထိနိဂါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဒိဝါဝိဟာရဂတော၊ နေ့သန့်ရာအရပ်သို့ကပ်တော်မူလျက်။ ပဋိသလ္လိနော၊ တပါးတည်း
 ကိန်းအောင်းတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မာသည်သော။
 ပဇ္ဇေကဗြဟ္မာ စ၊ တဦးတည်းနေသော ဗြဟ္မာသည်၎င်း။ သုဒ္ဓါဝါသော၊ သုဒ္ဓါဝါသသည်သော။
 ပဇ္ဇေကဗြဟ္မာ စ၊ တဦးတည်းနေသော ဗြဟ္မာသည်၎င်း။ ယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။)
 တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ၍။ ပဇ္ဇေကံ၊ အထီးအသီးသော။ ဒွါရဗာဟံ၊ ဂန္ဓ
 ကုဋ်တိုက်တံခါးဘောင်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အပိုပြု၍။ အဋ္ဌသု၊ ရပ်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။
 သုဗြဟ္မာ၊ သော။ ပဇ္ဇေကဗြဟ္မာ၊ သည်။ သုဒ္ဓါဝါသံ၊ သော။ ပဇ္ဇေကဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ “မာရိသာ၊ အရှင်။
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဟိရုပါသိတံ၊ အည်းကပ်ခြင်းငှါ။ အကာလော ခေါ တာဝ၊ အခါ
 မဟုတ်သေးသည်သာတည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒိဝါဝိဟာရဂတော၊ နေ့သန့်ရာအရပ်သို့ ကပ်တော်မူ
 လျက်။ ပဋိသလ္လိနော စ၊ တပါးတည်းကိန်းအောင်းတော်မူသည်တည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။)

၁။ ပဇ္ဇေကဗြဟ္မာတိ ။ တေဝါဗြဟ္မာ၊ န ပရိအောရိ ဗြဟ္မာတိ အတ္ထောဒိ။

အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မလောကော စ၊ ဗြဟ္မာပြည်သည်လည်း။ ဣဒ္ဓေါစေတ၊ ဈာန်
ချမ်းသာဖြင့် ပြည့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ဖိတော စ၊ အသိညာဉ်ပန်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာပွင့်လည်းပွင့်၏။
တဏှ၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်၌။ ဗြဟ္မာ စ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်း။ ပမာဒဝိဟာရံ၊ မေ့လျော့၍နေခြင်းဖြင့်။
ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ မာရိသ၊ အရှင်။ အာယာမ၊ လာ-သွားကြကုန်အံ့။ ယေန၊ ၌။ ဗြဟ္မလောကော၊
ဗြဟ္မာပြည်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဧတေန၊ သို့။ ဥပသကံမိဿာမ၊ ကပ်ကုန်အံ့။ ဥပသကံမိတု၊
၌။ တံ ဗြဟ္မာန၊ ထိုဗြဟ္မာကို။ သံဝေဓဇ္ဈာမာတိ၊ ထိတ်လန့်စေကုန်အံ့။ ဝါ-တိုက်တွန်းကုန်အံ့။
ဟူသော။ ဧတံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သုဒ္ဓါဝါသော၊ သော။ ပစ္စေကဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဧဝံ မာရိသာတိ
ခေါ၊ ဟူ၍။ သုဗြဟ္မာနော၊ သုဗြဟ္မာအမည်ရှိသော။ ပစ္စေကဗြဟ္မာနော၊ ၏ စကားကို။ ပစ္စုသော-
သိ၊ ဝန်ခံပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သုဗြဟ္မာ၊ သော။ ပစ္စေကဗြဟ္မာ စ၊ သည်၎င်း။ သုဒ္ဓါဝါသော၊ သော။
ပစ္စေကဗြဟ္မာ စ၊ သည်၎င်း။ သကဝတော၊ ပြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရွှေတော်မှ။ အန္တရ-
ဟိတာ၊ ကွယ်ဝေးကုန်သည်ဖြစ်၍။ တသ္မိံ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ ပါတုရဟေသံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။
သော ဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်။ ဧတ ဗြဟ္မာနော၊ ထိုဗြဟ္မာတို့ကို။ ဥရုတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။
အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်တို့ကို။ အဇ္ဈသာခေါ၊ မြင်ပြီး။ ဒိသာန၊ မြင်ပြီး၍။ ဧတဗြဟ္မာနော၊ တို့ကို။
“မာရိသာ၊ အရှင်တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဟန္တ၊ ယခု၊ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆ-
တနတိ၊ လာကုန်ပါသနည်း” ဟူသော။ ဧတံ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မာရိသ၊ အရှင်။ မဟံ၊
တို့သည်။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူလိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ အလုံးစုံသော
တရားတို့ကို အမှန်ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော။ ကဿ သကဝတော၊ ထိုပြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကာ၊
အထံတော်မှ။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မာရိသ၊ အရှင်။ တံ ပန၊
သင်သည်လည်း။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကဿ သကဝတော၊ ကို။
ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆေယျာသီတိ၊ သွားစေလို၏။ သွားပါလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆိုကုန်ပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော ခေါ၊ ဆိုအပ်သော။ သော ဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်။ တံ ဝေနံ၊ ထိုစကား
ကို။ အနုဝေါသေန္တော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သဟဿက္ခတ္ထံ၊ အကြိမ်
စထောင်။ အတိနိမ္မိတု၊ ဇန်ဆင်း၍။ သုဗြဟ္မာနံ၊ သော။ ပစ္စေကဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ “မာရိသ၊
အရှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေဇ္ဇပံ၊ ဤသို့သတောရှိသော။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ထန်ခိုးအာနု
ဘော်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ မြင်၏လော” ဟူသော။ ဧတံ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မာရိသ၊ အရှင်။
အဟံ၊ သည်။ ဧတ၊ ၏။ ဝေဇ္ဇပံ၊ သော။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ကို။ ပဿာမိ ခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ သုဗြဟ္မာကဆိုပြီ။ မာရိသ၊ အရှင်။ သော ခေါအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဧဝံ မဟိမိစော၊
ဤသို့ ကြီးသောထန်ခိုးရှိပါလျက်။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးသောအာနုဘော်ရှိပါလျက်။
အညဿ၊ တပါးသော။ ကဿ သမဏဿ ဝါ၊ အဘယ်ရဟန်းကို၎င်း။ ကဿ ဗြာဟ္မဏဿ ဝါ၊
အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၎င်း။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်စားခြင်းငှါ။ ဂမိဿာမိ၊ သွားနေနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့ ပမာဒဝိဟာရီဗြဟ္မာကဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သုဗြဟ္မာ၊ သော။ ပစ္စေကဗြဟ္မာ၊ သည်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဒိသဟဿက္ခတ္ထံ၊
အကြိမ်နှစ်ထောင်။ အတိနိမ္မိတု၊ ၌။ တံ ဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ “မာရိသ၊ အရှင်။ တုံ၊ သည်။

မေ၊ ငါ၏။ ဝေဠုပံ၊ သော။ ဣစ္ဆိနုဘာဝံ၊ ကိ။ ပဿသိနောတိ၊ မြင်၏လော” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကိ။ အဝေါ၊ ပြီ။ မာရိယ၊ အရှင်၊ အယံ၊ သည်။ ဧတ၊ သင်၏။ ဝေဠုပံ၊ သော။ ဣစ္ဆိနုဘာဝံ၊ ကိ။ ပဿာမိ ခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပမာဒဝိဟာရီဗြဟ္မာက ဆိုပြီ။ မာရိယ၊ အရှင်။ သေဝ ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ တယာ ဝ ခေါ၊ သင်ထက်၎င်း။ မယာ ဝ၊ ငါထက်၎င်း။ မဟိန္ဒိကတဓရာ ဧတ၊ သာလွန်၍ ကြီးသော တန်ခိုးရှိတော်မူ၏။ မဟာနုဘာဝ-တဓရာ ဝ၊ သာလွန်၍ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိတော်မူ၏။ မာရိယ၊ အရှင်။ တံ၊ သည်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ကိ။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်စောခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆေယျာသိ၊ သွားလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုဗြဟ္မာက ဆိုပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သော ဗြဟ္မာ၊ ထိုပမာဒဝိဟာရီဗြဟ္မာသည်။ သုဗြဟ္မာနံ၊ သော။ ပစ္စေကဗြဟ္မာနံ၊ ကိ—

☞ “(ဗြဟ္မော၊ သုဗြဟ္မာ။) ဂျာယီနော၊ ဂျာနဝင်စားသော ငါ၏မိမိမာန်၌။ တယော သုပဏ္ဏာ၊ ဂဠုန်ရုပ်သုံးရာတို့သည်၎င်း။ စတုဓရာ ဝ ဟံသာ၊ ဟင်္သာရုပ်လေးရာတို့သည်၎င်း။ ဗျုတ္တိနိသာ ပဉ္စသတာ ဝ၊ ကျားနှင့်တူသော သားရဲရုပ် ငါးရာတို့သည်၎င်း” (သန္တိ၊ ဝိကုန်၏။) တယိဒံဝိမာနံ၊ ထိုငါ၏ ခွေမိမာန်သည်။ ဥတ္တရဿ ဗိသာယံ၊ သင်တို့နေရာမှ ပြောက်မျက်နှာ၌။ ဩဘာသယံ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်။ ဇလတေဝ၊ တောက်ပသည်သာလျှင်တည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈသာသိ၊ ပြီ။

(ဗြဟ္မော၊ ပမာဒဝိဟာရီဗြဟ္မာ။) ဧတ၊ သင်၏။ တံ ဝိမာနံ၊ ထိုခွေမိမာန်သည်။ ဥတ္တရဿ ဗိသာယံ၊ ငါတို့နေရာမှ ပြောက်မျက်နှာ၌။ ဩဘာသယံ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်။ ကိဉ္ဇာပိ ဇလတေ၊ အကယ်၍ကား တောက်ပ၏။ (တထာပိ၊ ထိုသို့ပင် တောက်ပသော်လည်း။) ဂူပေ၊ ရုပ်၌။ ရထံ၊ ဖြစ်ခြင်း၊ ရင့်ရော်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော အပြစ်ကို၎င်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပဝေဝိတံ၊ ရုပ်၏ ဇောက်ပြန် တုန်လှုပ်ခြင်းကို၎င်း။ ဗိသ္ဗာ၊ ချမြင်တော်မူ၏။ တသ္ဗာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘုမေဓော၊ ကောင်းသောပညာရှိသောဘုရားရှင်သည်။ ဂူပေ၊ ရုပ်၌။ န ရမတိ၊ မပေ့လျော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ သုဗြဟ္မာကဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ သုဗြဟ္မာ၊ သော။ ပစ္စေကဗြဟ္မာ၊ သည်၎င်း။ သုဒ္ဓါဝါသော၊ သော။ ပစ္စေကဗြဟ္မာ ဝ၊ သည်၎င်း။ တံ ဗြဟ္မာနံ၊ ကိ။ သံဝေဇေတွာ၊ ဌံ။ တစ္ဆေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယံ သု၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်ပြီ။ သော ဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ကိ။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်စောခြင်းငှါ။ အဂမာသိ ဝ ခေါ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုတံ၊ ပြီ။

၇-ကောကာလိကသုတ်

၁၇၈။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံမှ အဋ္ဌသု တိုင်အောင် ခွေထုတ်နှင့်တူပြီ။) အထ ခေါ၊ ဌံ။ သုဗြဟ္မာ၊ သော။ ပစ္စေကဗြဟ္မာ၊ သည်။ ကောကာလိကံ၊ ကောကာလိကရဟန်းတို့။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိဏေ၊ ဌံ—

၁။ ပဉ္စသတာပုန်မှ သထပုန်လိုက်ပစ်ရမည်ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဗြဟ္မာသောကြောင့်၊ အယော သုပဏ္ဏာ၊ စတုဓရာ ဝ ဟံသာတို့၌ သထအနက်ဆွဲသောပုံ၌ ပေးလိုက်သည်။

“(ကောကာလိက၊ ကံ တံ၊ သည်း။) အပ္ပမေယံ၊ သီလစသည်တို့ဖြင့် မနှိုင်းယှဉ် ထိုက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပမိနန္တော၊ နှိုင်းယှဉ်သည်။ (အသိ၊ ဖြစ်သိ၏။) ဣဓ၊ ဤသို့ နှိုင်းယှဉ်ရာ၌၊ ကော ပိစ္ဆ၊ အဘယ်ပညာရှိသည်။ ပိကပ္ပယေတိ၊ မှန်ကန်စွာအောင် ကြံစည်နိုင်ပါအံ့နည်း။ အပ္ပမေယံ၊ မနှိုင်းယှဉ်ထိုက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပမာယိနံ၊ နှိုင်းယှဉ်လေ့ရှိသော။ တံ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ထိုပုထုဇ္ဇနကို။ နိရုတံ၊ ဉာဏ်ပညာ ဆိုပိတ်သူဟူ၍။ မညေတိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ပါ၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကိုး အဘာသိ၊ ပြီ။

၈-ကုဏ္ဍမောဒကတိအသုတ်

၁၇၉။ (ဤသုတ်သည် ရွှေသုတ်နှင့်တူပြီး သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာက လျှောက်သည်နှင့် ဂါထာ၌ အကိဏ္ဍတံ၊ ပညာမရှိသူဟူ၍၊ နိရုတံ၊ ဉာဏ်ပညာဆိုပိတ်သူဟူ၍ ဟု ပေးသည်သာ ထူး၏။ ကိဏ္ဍတံအရကိုလည်း ကိဏ္ဍလကဝေသိတာယ ဟိ ကုသလံ အကုသလန္တိ အာဒိနာ ဟိန္တိ သုဏာတိ တောယာတိ ကိဏ္ဍဝါဟုပြု၊ ပညာကိုကောက်။)

၉-တုရုဗြဟ္မသုတ်

၁၈၀။ သာဝတ္ထိနိခါနံ၊ ထည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကမည်သော။ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ အာဗာဓိကော၊ အစူးပေါက်သော အနာရှိသည်။ ဗာဠဂီလာနော၊ ပြင်းစွာနာကျားသည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သော ဆင်းရဲရှိသည်။ ယောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တုရ၊ တုရမည်သော။ (ကောကာလိက၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သူသည်။) ပစ္စေကဗြဟ္မာ၊ တဦးတည်းနေသောဗြဟ္မာသည်။ ပ၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ကောကာလိကံ သိက္ခ၊ ကောကာလိက ရဟန်းကို။ “ကောကာလိက၊ ကောကာလိက၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂုလ္လာနော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မောဂ္ဂုလ္လာန်တို့၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေယံ၊ ကြည်ညိုစေလော့။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂုလ္လာနာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မောဂ္ဂုလ္လာန်တို့သည်။ ပေသလာတိ၊ ချစ်အပ်သော သီလရှိကုန်၏” ဟူသော။ ခေတံ၊ ကိုး၊ အဝေါ စ၊ ပြီ။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးမြန်းပြီး အသံ၊ ငါသည်။ တုရ၊ သော၊ ပစ္စေကဗြဟ္မာ၊ ထည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီး အာရသော၊ ငါ့ရှင် ဗြဟ္မာ။ တံ၊ သင်ကို။ သဝေတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမိဟူ၍။ ဗျာကတော နန၊ မိန့်ကြားတော်မူအပ်သည် မဟုတ်လော့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကိဉ္စရဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂတော၊ လာရသနည်း။ ယာဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ဣဓ၊ ဤ (အနာဂါမိသည် လူ့ပြည်သို့ မလာဟူသော) ဘုရားရှင်၏ ကောင်းကိုး တေ၊ သင်သည်။ အပရစ္ဆံ၊ (လူ့ပြည်သို့ လာခြင်းဖြင့်) ချွတ်ယွင်းစေအပ်ပြီး (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော။ ဣဓ၊ ဤအပြစ်မျှကိုး) ပဿ၊ ရှုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကောကာလိကက ပြောဆို၏။

ယာယ၊ အကြင်ကြမ်းတမ်းသော ကောင်းဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သိန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုကြမ်းတမ်းသော ကောင်းသည်။ ဇာတဿ၊ မွေးဖွား ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ပရိသဿ၊ ယောက်ျား၏ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ကုဋ္ဌာရိ၊ ခားမသဖွယ်သည်။ ဇာဟထေ၊ ဖြစ်ပေါ်၏။

ယော၊ အကြင်လူမိုက်သည်။ နိန္ဒိယံ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သူကို။ ပသံသတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပသံသိယော၊ ချီးမွမ်းထိုက်သူတည်း။ ဘံ ဝါ၊ ထိုသူ ကိုလည်း။ နိန္ဒတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ ယော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ မုနေ၊ ခံတွင်းဖြင့်။ ကလိ၊ အပြစ်ကို။ ဝိစိနာတိ၊ ဆည်းပူးရှာဖွေ၏။ တေန ကလိနာ၊ ထိုအပြစ်ဖြင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ န ဝိန္ဒတိ၊ မရနိုင်။

အကောသု၊ ကြွေအန်ကစားရာတို့၌။ သဗ္ဗဿ (သဗ္ဗေနာဘိ)၊ အလုံးစုံသော ဥစ္စာနှင့်၎င်း။ အတ္တနာပိ၊ မိမိနှင့်၎င်း။ သဟ၊ တကွ။ ယော နေပရာယော၊ အကြင်ဥစ္စာရှုံးခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အယံ ကလိ၊ ဤဥစ္စာရှုံးသော အပြစ်သည်။ အပ္ပမတ္တကော၊ အနည်းငယ်မျှသာတည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သုဂတေသု၊ ကောင်းစွာကျင့်သူတို့၌။ (သမ္ပုတေသု ပုဂ္ဂလေသု၊ ဌ။) မနံ၊ စိတ်ကို။ ပဒေါသယော၊ ဖျက်ဆီးငြားဆုံး။ အယမေဝ ကလိ၊ ဤပြစ်မှားသော အပြစ်သည်သာလျှင်။ မဟန္တတရော၊ သာလွန်ကြီးမား၏။

ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဝါစဉ္စ၊ နှုတ်ကို၎င်း။ မနဉ္စ၊ စိတ်ကို၎င်း။ ပလိခေယ၊ ဆောက်တည်၍။ အရိယကရဟိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို ကဲ့ရဲ့သော သူမိုက်သည်။ ယံ နိရယံ၊ အကြင် ငဲ့သို့။ ဥပပတိ၊ ရောက်၏။ (တဿ၊ ထိုငဲ့၏။ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်းရှည်သည်။) နိရဗ္ဗာဒါနံ၊ နိရဗ္ဗာဒတို့၏။ သဟဿာနံသတံ၊ တသိန်းသည်၎င်း။ ဆတ္ထိံသတိ၊ သိုးဆယ်ခြောက်ခုသည်၎င်း။ ပဉ္စမဗျာဒါနိ၊ ငါးခုကုန်သော နိရဗ္ဗာဒတို့သည်၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ တုရုဗြဟ္မာက ပြောဆိုပြီ။

၁၈-ကောကာလိကသုတ်

၁၈။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကောကာလိကော ဘိက္ခု၊ ကောကာလိက မည်သော ရဟန်းသည်။ ယေန၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတု၊ ၌။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တခုသောအရပ်အဖို့၌။ နိသိမိ၊ နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ နေသော။ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိက မည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဂဝန္တံ၊ ထို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနံတို့သည်။ ပါပိစ္စာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရမက်ရှိကုန်၏။ ပါပိကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဣစ္စာနံ၊ အလိုတို့၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဂတာတိ၊ လိုက်ကုန်၏”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သဂဝါ၊ သည်။ ကောကာလိကံ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ “ကောကာလိက၊ ကောကာလိက။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာ အဝရ၊ မဆိုလင့်။ ကောကာလိက၊ က။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ အဝရ၊ လင့်။ ကောကာလိက၊ က။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ တို့သည်။ ပေသလော၊ ချစ်အပ်သော သီလရှိကုန်၏။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနောသု၊ တို့၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေဟိတိ၊ ကြည်ညိုစေလော့”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဗုတိယမ္ပိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သဒ္ဓါယိကော၊ ယုံကြည်ထိုက်သောစကားရှိသူသည်။ ပစ္စယိကော၊ သက်ဝင်ထိုက်သောစကားရှိသူသည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ပြစ်၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ယုံကြည်သက်ဝင်ထိုက်သော စကားရှိသော်လည်း။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ တို့သည်။ ပါပိစ္စာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရမက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္စာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတာတိ၊ လိုက်ကုန်၏”ဟူသော။

တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ စုတိယဗ္ဗိ ခေါ၊ လည်း။ သဂဝါ၊ သည်။ ကောကာလိကံ၊ သော။
 သိက္ခ၊ ကိ။ “ကောကာလိက၊ က။ ခေါ၊ သို့။ မာ အဝေါ၊ လင့်။ ကောကာလိက၊ က။ ခေါ၊ သို့။
 မာ အဝေါ၊ လင့်။ ကောကာလိက၊ က။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ ထိုသည်။ ပေသလာ၊ ကုန်၏။
 သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနော၊ ထို၌။ စိတ္တံ၊ ကိ။ ပသာဗေဟိတိ၊ စေတော”ဟူသော။ တေ၊ ကိ။
 အဝေါစ၊ ပြီ။ တတိယဗ္ဗိ ခေါ၊ လည်း။ သဂဝါ၊ သည်။ ကောကာလိကံ၊ သော။ သိက္ခ၊ ကိ။
 သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ပ။ ဣစ္ဆာနံ၊ ထို၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂထာတိ၊ ကုန်၏”ဟူသော။ တေ၊ ကိ။
 အဝေါစ၊ ပြီ။ တတိယဗ္ဗိ ခေါ၊ လည်း။ သဂဝါ၊ သည်။ ကောကာလိကံ၊ သော။ သိက္ခ၊ ကိ။
 ကောကာလိက၊ က။ “ပ။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ ထိုသည်။ ပေသလာတိ၊ ကုန်၏”ဟူသော။
 တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ကောကာလိကော၊ သော။ သိက္ခ၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊
 ထ၍။ သဂဝန္တံ၊ ကိ။ အသိဝါဒေတွာ၊ ၌။ ပဓိက္ခိယံ၊ အရိယသေကို။ ကတွာ၊ ပြ၍။ ပက္ခာမိ၊
 ပဲပြီ။ အဝိပက္ခန္တိယ၊ ပဲ၍မကြာမြင့်မီ။ ကောကာလိကဿ၊ သော။ သိက္ခဿ၊ ၏။ (ကာယောဋ္ဌ
 ဝပ်) သာသပမတ္တိကာယံ၊ မုန့်ညင်းစေ့အတိုင်းအရှည် မှီကုန်သော။ ပိဋကယံ၊ အဖူးထိုသည်။
 သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ ကာယော၊ ကိုယ်ကို။ ပုဋ္ဌော၊ ပြန့်နဲ့၊ စေအပ်သည်။ ဝါ-လွှမ်းမိုးအပ်သည်။
 အယောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သာသပမတ္တိယော၊ မုန့်ညင်းစေ့အတိုင်းအရှည် မှီကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
 မုဂ္ဂမတ္တိယော၊ ပနောက်စေ့အတိုင်းအရှည်မှီကုန်သည်။ အယေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မုဂ္ဂမတ္တိယော၊
 ပနောက်စေ့အတိုင်းအရှည် မှီကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ကလာယမတ္တိယော၊ ကလာယံ
 ဝါ-စားတော်လဲ အတိုင်းအရှည် မှီကုန်သည်။ အယေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကလာယမတ္တိယော၊
 ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၍။ ကောလဋ္ဌိမတ္တိယော၊ ဆီးစေ့အတိုင်းအရှည် မှီကုန်သည်။
 အယေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ကောလဋ္ဌိမတ္တိယော၊ ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၍။ ကောလမတ္တိယော၊
 ဆီးသီးအတိုင်းအရှည် မှီကုန်သည်။ အယေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ကောလမတ္တိယော၊ ကုန်သည်။
 ဟုတွာ၊ ကုန်၍။ အာမလကမတ္တိယော၊ ရွှပ်ရှားသီးအတိုင်းအရှည် မှီကုန်သည်။ အယေသုံ၊
 ကုန်ပြီ။ အာမလကမတ္တိယော၊ ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၍။ ဗေဠဝသလာဋ္ဌကမတ္တိယော၊ အုတ်ရုပ်
 သီးငယ်အတိုင်းအရှည် မှီကုန်သည်။ အယေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဗေဠဝသလာဋ္ဌကမတ္တိယော၊ ကုန်သည်။
 ဟုတွာ၊ ကုန်၍။ ဗိလ္လမတ္တိယော၊ အုတ်ရုပ်သီးကြီးအတိုင်းအရှည် မှီကုန်သည်။ အယေသုံ၊
 ကုန်ပြီ။ ဗိလ္လမတ္တိယော၊ ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၍။ ပသိဇ္ဇိသု၊ ကဲ့ပေါက်ကုန်ပြီ။ ပုဗ္ဗ၊
 ြည်သည်ရင်း။ လောဟိတဉ္စ၊ သေးသည်ရင်း။ ပဗ္ဗရိသု၊ ယိုစီးကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကောကာ-
 လိကော၊ သော။ သိက္ခ၊ သည်။ တေနေဝ အာဗာနေ၊ ထိုအနာကြောင့်သာလျှင်။ ကာလမကာသိ၊
 သေပြီ။ ကာလကံတောစ၊ သေသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကောကာလိကော၊ သော။ သိက္ခ၊
 သည်။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနော၊ ထို၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အာဇာတေတွာ၊ ဖျက်စီးစေသောကြောင့်။
 ပရမနိရယဉ္စ၊ ပရမင်ရ၌။ ဝဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၉ အထ ခေါ၊ ၌။ ပြဟာ သဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိပြဟာသည်။ အသိက္ခန္တိယ၊ ညဉ့်ဦးယံလျှင်ပြီးသော။
 ရတ္တိယ၊ သန်ကောင်ယံ၌။ အသိက္ခန္တိဝဏ္ဏော၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။
 ကေဝလကပ္ပံ၊ သော။ ဇေတဝနံ၊ ကိ။ ဩသာသေတွာ၊ ၌။ ယေန၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊
 ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ သဂဝန္တံ၊ ကိ။ အသိဝါဒေတွာ၊ ၌။ ကေမန္တံ၊
 ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ ရပ်သော။ ပြဟာ သဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိပြဟာသည်။

ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ၊ ဗြတ်စွာဘုရား။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာလကံ-
 တော၊ သေပြီး၊ ဘန္တေ၊ ရား။ ကာလကံတော၊ သေသော။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်လည်း။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနေသု၊ တိဉ္စံ၊ စိတ္တံ၊ ကိ။ အာတာတေတွာ၊ ပျက်စီး
 စေသောကြောင့်။ ပရမနိရယံဥပ၊ ဌံ၊ ပန္နောတိ၊ ဖြစ်ပြီ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကိ။ အဝေါ၊ ပြီ။
 ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဤကော၊ ကိ။ တော၊ ဌံ၊ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ အသိဝါ
 ဒေတွာ၊ ဌံ၊ ပဒက္ခိတံ၊ ကိ။ ကတွာ၊ ဌံ၊ တစ္ဆေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊
 ကွယ်ပျောက်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုည၌။ အစ္စယေန၊ လွန်ရာ၌။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဗုဒ္ဓံ ရတ္တိံ၊ ဤည၌။ ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သည်။
 အဘိက္ကန္တယ၊ သော။ ရတ္တိယာ၊ ဌံ၊ အဘိက္ကန္တဝတ္ထော၊ ဌံ၊ ကေဝလကပ္ပံ၊ သော။ ဇေတဝနံ၊
 ကိ။ ဩသာဇေတော၊ ဌံ၊ ယေန၊ ဌံ၊ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သိ။
 ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဌံ၊ မံ၊ ငါကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ဌံ၊ ကေမန္တံ၊ ဌံ၊ အဋ္ဌာသိ၊
 ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေမန္တံ၊ ဌံ၊ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။
 “ဘန္တေ၊ ရား။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခုသည်။ ကာလကံတော၊ သေပြီး၊ ဘန္တေ၊ ရား။
 ကာလကံတော၊ သော။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သာရိပုတ္တ
 မောဂ္ဂလ္လာနေသု၊ တိဉ္စံ၊ စိတ္တံ၊ ကိ။ အာတာတေတွာ၊ ကြောင့်။ ပရမနိရယံဥပ၊ ဌံ၊
 ပန္နောတိ၊ ဖြစ်ပြီ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤကော၊ ကိ။ အဝေါ၊ စ၊ လျှောက်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကိ။ တော၊ ဌံ၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ဌံ၊ ပဒက္ခိတံ၊ ကိ။ ကတွာ၊
 ဌံ၊ တစ္ဆေဝ၊ ဌံ ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိတိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်
 ပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တု၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အညတဓရာ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊
 သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ၊ ဗြတ်စွာဘုရား။ ပရမနိရယေ၊ ပရမငရဲ၌။ အာယုပမာဏံ၊
 အသက်အတိုင်းအရှည်သည်။ ကိဝစိတံ ခေါတိ၊ အဘယ်မျှရှည်ပါသနည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကိ။
 အဝေါ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ပရမနိရယေ၊ ဌံ၊ အာယုပမာဏံ၊ သည်။ စိတံ ခေါ၊ ရှည်သည်
 သာသည်။ တံ၊ ထိုပရမငရဲ၏ အသက်ကို။ ဧတ္ထကနိ၊ ဤမျှကုန်သော။ ဝဿာနိ ဣတိ ဝါ၊
 နှစ်တို့ဟူ၍၎င်း။ ဧတ္ထကနိ၊ ကုန်သော။ ဝဿသတနိ ဣတိဝါ၊ အနှစ်တရာတို့ဟူ၍၎င်း။
 ဧတ္ထကနိ၊ ကုန်သော။ ဝဿသဟဿာနိ ဣတိဝါ၊ အနှစ်တထောင်တို့ဟူ၍၎င်း။ ဧတ္ထကနိ၊
 ကုန်သော။ ဝဿသတသဟဿာနိ ဣတိဝါ၊ အနှစ်တသိန်းတို့ဟူ၍၎င်း။ သင်္ခါတုံ၊ ရေတွက်အံ့သော
 ငါ။ န သုကရံ၊ မလွယ်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကာတုံ၊
 ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာပန၊ တတ်နိုင်အံ့သော။ ဣတိ၊ သို့လျှောက်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သက္ကာ၊
 တတ်ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်—

“ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သေယုထာပိ နာမ၊ ဥပမာကိုမိန့်တော်မူအံ့။ ကောသလကော၊ ကော-
 သလတိုင်၌ဖြစ်သော။ ဝိသတိခါရိကော၊ အတို့နှစ်ဆယ်ဝင်သော။ တိလဝါဟော၊ နှမ်းလှည်း
 သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တတော၊ ထိုနှမ်းလှည်းမှ။ ပရိသော၊ ဟောကျိန်းသည်။ ဝဿ-
 သတဿ ဝဿသတဿ၊ အနှစ်တရာ အနှစ်တရာ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်ရာ၌။ ကေမေကံ၊
 တစေ့တစေ့သော။ တိလံ၊ နှမ်းကို။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ထုတ်ငြားအံ့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကောသလ-

ကော၊ သော၊ ဝိသတိခါရိကော၊ သော၊ သော တိလဝါဟော၊ သည်။ ဣမိနာ ဥပက္ကမေန၊ ဤလုံလံခြင်း၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယူအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဧကော၊ တခုသော။ အဗ္ဗုဒေါ နိရယော၊ အဗ္ဗုဒ်ရဲသည်။ နုတေဝ-ဂစ္ဆေယျ၊ (ကုန်ခြင်းသို့)မရောက်ရာ။ သိက္ခ၊ ရဟန်း။ ဝိသတိအဗ္ဗုဒါနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သော အဗ္ဗုဒ်ရဲတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ထို့အတူ။ ဧကော၊ တခုသော။ နိရဗ္ဗုဒေါနိရယော၊ နိရဗ္ဗုဒ်ရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) သိက္ခ၊ ရဟန်း။ ဝိသတိနိရဗ္ဗုဒါနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောနိရဗ္ဗုဒ်ရဲတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ထို့အတူ။ ဧကော၊ တခုသော။ အဗဗော နိရယော၊ အဗဗရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) သိက္ခ၊ ရဟန်း။ ဝိသတိအဗဗောနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောအဗဗရဲတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧကော၊ တခုသော။ အဋ္ဌဋ္ဌနိရယော၊ အဋ္ဌဋ္ဌရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) သိက္ခ၊ ရဟန်း။ ဝိသတိအဋ္ဌဋ္ဌနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောအဋ္ဌဋ္ဌရဲတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧကော၊ သော။ အဟဟောနိရယော၊ အဟဟရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) သိက္ခ၊ ရဟန်း။ ဝိသတိ အဟဟာ နိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောအဟဟရဲတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧကော။ သော။ ကုမုဒေါနိရယော၊ ကုမုဒရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) သိက္ခ၊ ရဟန်း။ ဝိသတိကုမုဒါနိရယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧကော။ သော။ သောကန္တိကောနိရယော၊ သောကန္တိကရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) သိက္ခ၊ ရဟန်း။ ဝိသတိသောကန္တိကောနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောသောကန္တိကရဲတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧကော၊ သော။ ဥပ္ပလကောနိရယော၊ ဥပ္ပလကရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) သိက္ခ၊ ရဟန်း။ ဝိသတိဥပ္ပလကောနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောဥပ္ပလကရဲတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧကော၊ သော။ ပုတ္တရိကောနိရယော၊ ပုတ္တရိကရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) သိက္ခ၊ ရဟန်း။ ဝိသတိ ပုတ္တရိကောနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောပုတ္တရိကရဲတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧကော၊ သော။ ပဓမ္မောနိရယော၊ ပဓမ္မရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) သိက္ခ၊ ရဟန်း။ ကောကာလိကော၊ သော။ သိက္ခ၊ သည်။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနော၊ တို့။ ဝိတ္တံ၊ ကိ။ အာသာထေတော၊ ကြောင့်။ ပဓမ္မခေါ ပန နိရယံ ဥပ၊ ပဓမ္မ(အဝိစိ)ရဲ၌။ ပဇ္ဇောတိ၊ ဖြစ်ပြီဟူသော ကော၊ကို၊အဝေါ၊ ပြီ။ (သဂေါ အဝေါ ဝ ပြန်သတ်။)

(ဣမေဝေါ စ သေည်ပေးမြဲ။ ဤသုတ်ပါ ဂါထာများသည် ဗြဟ္မသံယုတ်-ပဌမဝဂ် တုလ္လုဗြဟ္မသုတ် ဂါထာများနှင့် လုံးဝတူကြ၏။)

ပဌမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိကား—

အာယာစနံ၊ အာယာစနသုတ်။ ဂါရဝေါ၊ ဂါရဝသုတ်။ ဗြဟ္မဒေဝေါ၊ ဗြဟ္မဒေဝသုတ်။ ဗကော ဝ ဗြဟ္မာ၊ ဗကဗြဟ္မသုတ်။ အပရာ ဝ၊ တပါးသော။ ဗိဋ္ဌိ၊ ဗိဋ္ဌိသုတ်။ ပမာဒေါ၊ ပမာဒသုတ်။ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကသုတ်။ တိဿကော၊ တိဿသုတ်။ တုဉ္စ ဝ ဗြဟ္မာ၊ တုဉ္စဗြဟ္မသုတ်။ အပရာဓ၊ တပါးသော။ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-ဇုတိယဝဂ်

၁-သနုကုမာရသုတ်

၁၈၂။ (ဝေ မေ သုတ် ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ ဗုဒ္ဓဂဟေ၊ ဌံ။ သပ္ပိနီတိရေ၊ သပ္ပိနီပြစ်ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ ဇိ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သနုကုမာရော၊ သနုကုမာရမည်သော။ မြဟ္မာ၊ မြဟ္မာသည်။ အဘိက္ကန္တယ၊ သော။ ရတ္တိယာ၊ ဌံ။ အဘိက္ကန္တဝတ္ထော၊ ဌံ။ ဧကဝလကပ္ပံ၊ သော။ သပ္ပိနီတိရံ၊ သပ္ပိနီပြစ်ကမ်းကို။ ဩဘာသေတော၊ ဌံ။ ဟ။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိဏေ၊ ဌံ—

“ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဂေါတ္တပရိသာရိနော၊ အနွယ်ကိုအောက်မေ့ကုန်၏။ (တေသု၊ ထိုသူတို့တွင်။) ဝတ္ထိယော၊ မင်းမျိုးသည်။ ဇနေတသ္မိံ၊ လူလောက၌။ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ (ယော၊ အကြင်သူသည်။) ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရတနှင့်ပြည့်စုံ၏သော။ ထိုသူသည်။ ဒေဝမာနုသေ၊ နတ်လောက လူလောက၌။ သေဋ္ဌောတိ၊ အမြတ်ဆုံးတည်း”ဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

မြဟ္မာသနုကုမာရော၊ သနုကုမာရမြဟ္မာသည်။ ဣမံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်း။ သမနုဉ္ဇော၊ နှစ်သက်တော်မူသည်။ အယောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ မြဟ္မာသနုကုမာရော၊ သည်း။ “သတ္တာ၊ သည်း။ မေ၊ ငါအား။ သမနုဉ္ဇောတိ၊ နှစ်သက်တော်မူပြီ” ဟု နှလုံးပြ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတော၊ ဌံ။ ပဗ္ဗကိတံ၊ ကို။ ကတော၊ ဌံ။ တတ္ထေဝ၊ ဌံပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ပြီ။

၂-ဒေဝဓတ္တသုတ်

၁၈၃။ (ဝေ မေ သုတ် ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ ဗုဒ္ဓဂဟေ၊ ဌံ။ ဂိဇ္ဈကုရေ၊ ဂိဇ္ဈကုရ်မည်သော။ ပဗ္ဗဇော၊ တောင်၌။ ဒေဝဓတ္တေ၊ ဒေဝဓတ်သည်။ အဓိဓမ္မက္ခန္ဓေ၊ သံဃာ သင်းခုံ၌ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ ဂယာသီသသို့ ဖဲဘွား၍ မကြာမြင့်မှီ။ ဝိဟရတိ၊ ဇိ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ မြဟ္မာ သယမ္ပတိ၊ သယမ္ပတိမြဟ္မာသည်။ ဟ။ ဒေဝဓတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ဌံ။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိဏေ၊ ဌံ—

“ဟေ၊ ငှက်ပျောသီးသည်။ ဖလံ၊ ငှက်ပျောပင်ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဟန္တိယတာ၊ သတ်သကဲ့သို့၎င်း။ ဖလံ၊ ဝါးသီးသည်။ ဝေဠု၊ ဝါးပင်ကို။ ဟန္တိယတာ၊ သတ်သကဲ့သို့၎င်း။ ဖလံ၊ ကျူးသီးသည်။ နဠု၊ ကျူးပင်ကို။ ဟန္တိယတာ၊ ကဲ့သို့၎င်း။ ဂဗ္ဘော၊ အဏတိုန်ပြင်းမင်း ကိုယ်ဝန် (ကလေး) သည်။ အဿတရိံ၊ အဿတိုန်ပြင်းမင်းကို။ ဟန္တိယတာ၊ ကဲ့သို့၎င်း။ သက္ကာဓရာ၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ပူဇော်မှုသည်။ ကာပုရိသံ၊ ယောက်ျားယုတ်ကို။ ဟန္တိတိ၊ သတ်တတ်၏” ဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၁။ ဤဂါထာ-မ-နိ ၂-သေသုတ် ဓာမုန်နာ ၃၁၌လည်း တာ၏။ ဇနေတသ္မိံ ပုန်အဆင့်အမြတ်ကို ၎င်း ဓ-နိ ၂၌ ရှိပါ။

၂။ သတ္တာ သမနုဉ္ဇော စသည်တို့ အဆုံး ဩဓကရတသုတ်၌ တာ၏။

၃-အန္တကဝိနည်းသုတ်

၁၈၄။ ဧကံသော။ သမယံ။ သကဝါ။ သည်။ မာဂဓော၊ မဂဓတိုင်းတို့၌။ အန္တကဝိနည်း၊ အန္တကဝိနည်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရတ္တန္တကာရတိမိသာယံ၊ ညဉ့်အခါ ကုန်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော အင်္ဂါလေးပါး ရှိသည် အမှိုက်မှောင်၌။ အပ္ပေကာသော၊ လွှတ်ထားခေါ်၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဖေဝေါ၊ မိုးသည်လည်း။ ဧကမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်။ ဗုဿယတိ၊ ဖျန်း၏။ အထ ခေါ် ၌။ ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သည်။ ပ။ သကဝေတ၊ နေ။ သန္တိကော၊ ၌။

“ပန္နာနိ၊ အစွန်အဖျားဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို။ သေဝေထ၊ မှီဝဲရာ၏။ သံယောဇနဝိပူမောက္ခာ (သံယောဇနဝိပူမောက္ခာယ)၊ သံယောဇနံဆယ်ပါးမှ လွတ်ခြင်းငှါ။ ဓရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဘတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတို့၌။ ရတိ၊ ဓမ္မလျော်ခြင်းကို။ သစေ နာဓိဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မလျော့အံ့။ ရက္ခိတတ္ထော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သံထေ၊ သံတအလယ်၌။ ဝဿေ၊ နေရာ၏။

ကုလာကုလံ၊ ဆိပ်တိုင်းဆိပ်တိုင်းသို့။ ဝိတ္တိကာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ ဓရန္တော၊ လှည့်လည်လျက်။ ဣန္ဒြိယဂုတ္တော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော ဣန္ဒြိယရှိသည်ဖြစ်၍။ နိပဏော၊ ရင့်ကျက်သောပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝဿေ၊ နေရာ၏။ ဘယာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲဘေးမှ။ ပမုတ္တော၊ လွတ်မြောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ အဘယော၊ ဘေးမဲ့ရာနိဗ္ဗာန်၌။ ဝိပုတ္တော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍။ ပန္နာနိ၊ ထုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ထို့ကို။ သေဝေထ၊ ရာ၏။

ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သေရဝါ၊ ကြောက်မက်ဖွယ် ဘေးတို့သည်၎င်း။ သရိသပါ၊ ခြေ ကင်း သန်းတို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ မှီကုန်၏။) ရတ္တိယာ၊ ည၌။ အန္တကာရတိမိသာယာ၊ ကုန်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော အင်္ဂါလေးပါးရှိသည် အမှိုက်မှောင်၌။ ဝိဇ္ဇ၊ လျှပ်စစ်သည်။ သဉ္ဇရတိ၊ ပြက်၏။ ဖေဝေါ၊ မိုးသည်။ တနယတိ၊ ဖျန်း၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ဝိဂတဓလောမဟံသော၊ ကင်းစော ကြက်သီး မွေးညင်းထခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ နိသိန္နိ၊ နေပြီ။

ယိ၊ မှန်၏။ ဣဓံ၊ ဤအရပ်ကို။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ ဇာတု၊ စင်စစ်။ ဝိဇ္ဇံ၊ မြင်အပ်ပြီ။ ဣဓံ၊ ဤအရပ်သည်။ န ဣတိဟိတိယံ၊ တဆင့်ပြောမဟုတ်။ ဧတသ္မိံ၊ တခုသော။ ဗြဟ္မစရိယသ္မိံ၊ တဆားဒေသနာတော်၌။ မဇ္ဈဟာယိနံ၊ သေခြင်းသဘောကို ပယ်စွန့်ကုန်သော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်၎င်း။

၁။ ရတ္တန္တကာရတိမိသာယန္တိ ရတ္တိံ အန္တကာရတိမိသာယန္တိ ဟောတမေ ဧတရဂေါ တမထိ၊ သံ-၄-၁။
 ၁၅။ ဇာတိ ၁၇။
 ၂။ ဤအနက်ကား အဋ္ဌကထာနည်းတည်း။ သံယောဇနဝိပူမောက္ခာတိ သံယောဇနဝိပူမောက္ခာဟေတုရံ။ အဋ္ဌကထာ၌ ယအကြေကြံ၍ ဝိကာ၌ သွာဝိသတိကို ဟေတု အနက်ဟောကြံသည်။

သိယျောပဉ္စသတာ၊ တတောင်ထက်အလွန် ငါးရာတို့သည်၎င်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။)
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သောဘသမာပနာ၊ မင်္ဂလာသို့ ဆုတောင်းကုန်သော။
 အတိရစ္ဆာနဂါမိနော၊ တိရစ္ဆာန်အပါအဝင် အပါယ်လေးဘုံသို့ မလားဆုတောင်းကုန်သော။
 သေက္ခာ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒသစ၊ တကျိပ်တို့သည်၎င်း။ ဒသစာဒဿ၊ တဆယ်
 ဆယ်လီ တရာတို့သည်၎င်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။)

☞ အထ၊ ထို့ပြင်။ ဣတရာ၊ သေက္ခရဟန္တာတို့မှတစ်ပါးသော။ ပုညဘာဂါ၊ ဝိဝဇ္ဇနီအိတ
 ကုသိုလ်အပို့ရှိသော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါသည်။ အယန္တိ၊ ဤမျှသာတည်းဟူ၍။ သင်္ခါတုံ၊
 ရေတွက်ခြင်းငှါ။ နောပိ သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ (တသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။) မေ၊
 တပည့်တော်၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ မုသာဝါဒဿ၊ မုသာဝါဒမှ။ ဝါ၊ ကို။ ဩတ္တပံ၊
 ထိပ်လွန်၏။ (တသ္မာတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)ဟု ကုန်သော။ ဣမာဂါတာယော၊ တို့ကို။
 အဏာသိ၊ ပြီး

၄-အရုဏဝေတိသုတ်

၁၈၅။ (ဝေ မေ သုတံ စသည်ကို စာပိုဒ်-၁၄၀ ပဌမာရပါသုတ်မှ၌ ပေးလေ။) သဂဝါ၊
 သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ အရုဏဝါနာမ၊ အရုဏဝါမည်သော။
 ဇရာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီး ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အရုဏဝတော၊ အရုဏဝါမည်သော။ ရညော
 ခေါ ပန၊ မင်း၏။ ဇရာဇနိ၊ မင်းနေပြည်သည်။ အရုဏဝတိနာမ၊ အရုဏဝတိမည်သည်။ အဟောသိ၊
 ပြီး ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ သိဝိဘဂဝါ၊ သိခိမြတ်စွာဘုရားသည်။
 အရုဏဝတိ ခေါ ပန၊ အရုဏဝတိမည်သော။ ဇရာဇနိ မင်းနေပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အပ်ပြု၍။
 ဝိယာသိ၊ နေတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ သိဝိဿ
 ခေါ ပန ဘဂဝတော၊ သိခိမြတ်စွာဘုရား၏။ အဘိဘူသမ္ဘဝံနာမ၊ အဘိဘူ သမ္ဘဝမည်သော။
 သာဝကယုဂံ၊ တပည့်သားအစုံသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ သမ္ဘယုဂံ၊ ကောင်းသောအစုံသည်။
 အဟောသိ၊ ပြီး ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။
 သိဝိဘဂဝါ၊ သည်။ အဘိဘူ ဘိက္ခု၊ အဘိဘူ ရဟန်းကို။ “ဗြာဟ္မဏ၊ အဘိဘူရဟန်း။ အာယာမ၊
 လာသွားကြကုန်အံ့။ ယေန၊ ၌။ အညတဇရာ၊ တရသော။ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မာပြည်သည်။
 (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဇေန၊ သို့။ ဥပသကံမိဿာမ၊ ကပ်ကုန်အံ့။ ဟာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဘတ္တဿ၊
 ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း၏။ ကာလော၊ အခါသည်။ သဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။
 ဥပသကံမိဿာမာတိ၊ ကပ်ကုန်အံ့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အဘိဘူ
 ဘိက္ခု၊ အဘိဘူ ရဟန်းသည်။ ဧဝံ အန္တေတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီဘုရား ဟူ၍။ အရဟတော၊ သော။
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ သိဝိဿ ဘဂဝတော၊ ခ်စကားကို။ ပစ္စယောသံ၊ ရွေးချွန်အမှုကုန်ပြီ။
 ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ သိဝိဘဂဝါ၊ သည်၎င်း။
 အဘိဘူ ဘိက္ခု စ၊ သည်၎င်း။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္စိတံ၊ သော။ ဗာဟံဝါ၊
 ကိုမူလည်း။ ပသာရေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ပသာရိတံ၊ သော။ ဗာဟံဝါ၊ ကိုမူလည်း။
 သမိဉ္စေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ အရုဏဝတိယာ ဇရာဇနိယာ၊ အရုဏဝတိ
 မင်းနေပြည်၌၊ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ခဲ့ကုန်၍။ တသ္မိံ၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်၌။ ပါတုရဟေသံ၊
 ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ဟိ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ သိဝိဘဂဝါ၊ သည်။ အဘိဘူ ဘိက္ခု၊ ကိ။ “ဗြဟ္မဏ၊ အဘိဘူ ရဟန်း၊ ဗြဟ္မာနော စ၊ ဗြဟ္မာဇိဂ်း။ ဗြဟ္မပရိသဿ စ၊ ဗြဟ္မာပရိသတ်ဇိဂ်း။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာနဉ္စ၊ ဗြဟ္မာတိဇိ အလုပ်အကျွေး ဗြဟ္မာတိဇိဂ်း။ ဓမ္မိကဏာ၊ တရားနှင့်စပ်ယှဉ်သောစကား (တရားစကား)သည်။ တံ၊ သင်၏ဉာဏ်၌။ ပရိဘာတူတိ၊ ထင်စေလော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဟိ။ အဘိဘူ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ ဟူ၍။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ သိဝိဘဂဝတော၊ ဇိ စကားကို။ ပရိဿတော၊ ဌ။ ဗြဟ္မာနဉ္စ၊ ကိဂ်း။ ဗြဟ္မပရိသဉ္စ၊ ကိဂ်း။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇေစ၊ တို့ကိဂ်း။ ဓမ္မိယာကဏာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ သန္တဿေသိ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူပြီ။ သမာဒ ပေသိ၊ ကောင်းစွာယူစေပြီ။ သမုတ္တေဧသိ၊ ကောင်းစွာထက်မြက်စေပြီ။ သမ္မဟံဧသိ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်လန်းစေပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဟိ။ တဩသုဒ္ဓံ၊ ထိုအခါ၌။ ဗြဟ္မာ စ၊ သည်ဂ်း။ ဗြဟ္မပရိသာ စ၊ သည်ဂ်း။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ စ၊ တို့သည်ဂ်း။ “ဘော၊ အိဇိအရင်းတို့၊ အစ္စရိယံ ဝတ၊ လက်ဖျပ်ခတ်တီး ဆွဲချိထိုင် ပေစွ။ ဘော၊ ဟိ။ အပ္ပုတံဝတ၊ မပြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစွ။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ သတ္တရိ၊ ဆရာဘုရားသည်။ သမ္မုခိဘူတေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်လျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထံဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝေဿတိနာမာတိ၊ ဟောကြားဘိသနည်း” ဟူ၍။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ၊ ရွတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစန္တိ၊ ဖန်တီးကြစေကုန်၏။

၂

ဘိက္ခုဝေ၊ ဟိ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ သိဝိဘဂဝါ၊ သည်။ အဘိဘူ ဘိက္ခု၊ ကိ။ “ဗြဟ္မဏ၊ အဘိဘူရဟန်း။ တေ၊ သင်အား။ ဝါ၊ သင့်ကို။ ဗြဟ္မာစ၊ သည်ဂ်း။ ဗြဟ္မပရိသာ စ၊ သည်ဂ်း။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ စ၊ တို့သည်ဂ်း။ “ဘော၊ ဟိ။ အစ္စရိယံဝတ၊ စ။ ဘော၊ ဟိ။ အပ္ပုတံဝတ၊ စ။ သာဝကော၊ သည်။ သတ္တရိ၊ သည်။ သမ္မုခိဘူတေ၊ လျက်။ ဓမ္မံ၊ ကိ။ ကထံဟိ၊ ကြောင့်။ ဧဝေဿတိနာမာတိ၊ နည်း ဟူ၍။ ဥဇ္ဈာယန္တိ ခေါ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဗြဟ္မဏ၊ အဘိဘူရဟန်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက် အလွန်။ ဗြဟ္မာနဉ္စ၊ ကိဂ်း။ ဗြဟ္မပရိသဉ္စ၊ ကိဂ်း။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇေ စ၊ တို့ကိဂ်း။ သံဝေဇေဟိတိ၊ ထိတ်လန့်စေလော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဟိ။ အဘိဘူဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ ဟူ၍။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ သိဝိဘဂဝတော၊ ဇိ စကားကို။ ပရိဿတော၊ ဌ။ ဝိသမာနေ၊ ထင်ရှားသော။ ကာယေနပိ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဧဝေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ အဝိသမာနေ၊ မထင်ရှားသော။ ကာယေနပိ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကိ။ ဧဝေသိ၊ ပြီ။ ဝိသမာနေနာပိ ဟေဋ္ဌိမေန ဥပနုကာယေန အဝိသမာနေန ဥပရိမေနကာ ယေန၊ ထင်ရှားသော အောက်ပိုင်း ထက်ဝက်ကိုယ်၊ မထင်ရှားသော အထက်ပိုင်း ထက်ဝက်ကိုယ် ဖြင့်လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကိ။ ဧဝေသိ၊ ပြီ။ ဝိသမာနေနာပိ ဥပရိမေန ဥပနုကာယေန အဝိသမာနေန ဟေဋ္ဌိမေန ဥပနုကာယေန၊ ထင်ရှားသော အထက်ပိုင်းထက်ဝက်ကိုယ်၊ မထင်ရှားသော အောက်ပိုင်း ထက်ဝက်ကိုယ်ဖြင့်လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကိ။ ဧဝေသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဟိ။ တဩသုဒ္ဓံ၊ ထိုအခါ၌။ ဗြဟ္မာ စ၊ သည်ဂ်း။ ဗြဟ္မပရိသာ စ၊ သည်ဂ်း။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ စ၊ တို့သည်ဂ်း။ “ဘော၊ ဟိ။ သမဏဿ၊ ရဟန်း၏။ ဖဟိန္ဒိကဏာ၊ ကြီးသောထန်မိုးရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ ကြီးသောအားနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အစ္စရိယံဝတ၊ စ။ ဘော၊ ဟိ။ အပ္ပုတံဝတာတိ၊ စ” ဟူ၍။ အစ္စရိယမ္ပုတဝိတ္တဇာတာ၊ ဖြစ်သောဆွဲချိခြင်းရှိကုန်၊ ဖြစ်သော မပြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၊ ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ် နှိုး အဘိဘူတိက္ခု၊ သည်း အရဟန္တံ၊ သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော၊ သိဝိ^၁
 သဝန္တံ၊ ကိုး “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ သိက္ခသံသယ၊ ရဟန်း
 သံဃာ၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ သည်း၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌။
 ဌိတော၊ တည်လျက်။ သဟဿိလောကဓာတု၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်ကို။ သရေန၊
 အသံမြင့်။ ဝိညာပေတု၊ သိစေခြင်းငှါ။ ပဟောမိ ခေါ်တိ၊ နှိုးနိုင်သည်သတည်းဟူသော။
 ဝေဇ္ဇပိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဝါ၊ စကားကို။ ဘာသိတာတိ၊ ပြောဆိုနိုင်သူဟူ၍။
 အဘိဇာနာသိတိ၊ သိပါ၏”ဟူသော။ တေ၊ ကိုး၊ အဝေါ၊ ပြီး၊ ဗြဟ္မဏ၊ အဘိဘူရဟန်း။ တံ၊
 သင်သည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဌိတော၊ လျက်။ သဟဿိလောကဓာတု၊ ကိုး၊ သရေန၊ မြင့်။
 ယံ ဝိညာပေယျာသိ၊ အကြင်သိစေရ၏။ ဗြဟ္မဏ၊ အဘိဘူရဟန်း။ တေ၊ ထိုသိစေခြင်း၏။
 ကာလော၊ အခါတည်း။ ဗြဟ္မဏ၊ အဘိဘူရဟန်း။ တေ၊ ၏။ ကာလော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘိဘူတိက္ခု၊ သည်း၊ ဝေဘန္တေတိ ခေါ်၊ ဟူ၍။ အရဟတော၊ သော၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော၊ သိဝိဿသဂဝတော၊ ၏ ကော၊ ကိုး၊ ပဋိဆုတု၊ ဌံ၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဌံ။
 ဌိတော၊ လျက်—

“ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။ အာရမ္မဏ၊ အားထုတ်ကြကုန်
 လော့။ နိက္ကမဏ၊ မပျင်းမရိ အားထုတ်ကြကုန်လော့။ ယဉ္ဇဏ၊ စာဆင့်ဆင့် အားထုတ်ကြ
 ကုန်လော့။ ကုဉ္ဇရော၊ ဆင်ပြောင်သည်။ နဋ္ဌာဂါရံ၊ ကျွမ်းကျင်ကို။ ဝုဇ္ဇာတိဗ္ဗတ၊ ဖျက်ဆီး
 သကဲ့သို့။ မစ္စုနော၊ သေမင်း၏။ သေနံ၊ ကိလေသာစစ်သည်ကို။ ဝုဇ္ဇာဏ၊ ဖျက်ဆီးကြ
 ကုန်လော့။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အပ္ပမတ္တော၊
 မပေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ ဝိပဿတိ၊ နေလတ္တံ့။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဇာတိသံသာရံ၊
 ခန္ဓာတို့၏ဖြစ်ခြင်း အဝန်ခံဖြစ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ တထည်းဟူသော သံသရာကို။ ပဟာယ၊
 ပယ်၍။ ဝုက္ခဿ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကမိဿတိတိ၊ ပြုတတ္တံ့။ ကုန်သော၊
 ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီး။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ် နှိုး၊ အရဟံ၊ သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော၊ သိဝိသဂဝါ၊
 သည်၎င်း။ အဘိဘူ တိက္ခု၊ စ၊ အဘိဘူ ရဟန်းသည်၎င်း။ ဗြဟ္မာနဉ္စ၊ ကိ၎င်း။ ဗြဟ္မပရိသဉ္စ၊ ကိ၎င်း။
 ဗြဟ္မပရိသဇ္ဇေ၊ တို့ကို၎င်း။ ဘဝဇေတု၊ ထိတ်တန်စေ၍ပေးတတ်။ ဗြဟ္မဏောကော၊ ထိုဗြဟ္မာ
 ပြည်၌။ အန္တရဟိတာ၊ ကုန်၍။ အရဟတေယာ၊ သော၊ ရာဇဓာနိယာ၊ ဌံ၊ ပါတုရဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။
 အထ ခေါ် နှိုး၊ အရဟံ၊ သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော၊ သိဝိ သဂဝါ၊ သည်း၊ သိက္ခ၊ တို့ကို။
 “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဌံ၊ ဌိတဿ၊ တည်လျက်။ ဂါထာယော၊
 တို့ကို။ ဘာသမာနဿ၊ ဟောသော၊ အဘိဘူသ ဘိက္ခုနော၊ အဘိဘူ ရဟန်း၏ တရားသံကို။
 အဿုတ္တ နောတိ၊ ကြားကုန်ပြီလော”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီး၊ ဘန္တေ၊ ရား၊ ယံ၊ တပည့်တော်
 တို့သည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဌံ၊ ဌိတဿ၊ တည်လျက်။ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဘာသမာနဿ၊ သော၊
 အဘိဘူသ ဘိက္ခုနော၊ အဘိဘူရဟန်း၏ တရားသံကို။ အဿုပ္ပာ၊ ကြားကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုဗ္ဗေ၊ ထိုသည်။ ယထာ ကထံ ပန၊ အသဟံသို့လျှင်။ ဗြဟ္မ-
 လောကေ၊ ဌံ၊ ဌိတဿ၊ လျက်။ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဘာသမာနဿ၊ သော၊ အဘိဘူသ-
 ဘိက္ခုနော၊ ၏ တရားသံကို။ အဿုတ္တ၊ ကြားခဲ့ကုန်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊

ဗုဒ္ဓံ။ မယံ၊ ဟိသညံ။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဌံ။ ဌိတဿ၊ လျက်။ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဘာသမာနဿ၊ သော။ အဘိဘုဿ၊ သိက္ခုနော၊ ဇီတဗျာသံကို။ “အာရမ္ဘယံပ။ ကရိယတိတိ၊ ကရိယတိ” ဟူ၍။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဿုမှာ၊ ကြားခဲ့ကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ ဗုဒ္ဓံ။ မယံ၊ ဟိသညံ။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဌံ။ ဌိတဿ၊ လျက်။ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဘာသမာနဿ၊ သော။ အဘိဘုဿ၊ သိက္ခုနော၊ ဇီတဗျာသံကို။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဿုမှာ၊ ကြားကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်ပြီ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွာ ကောင်းစွာ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမေ၊ ဟိသညံ။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဌံ။ ဌိတဿ၊ လျက်။ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဘာသမာနဿ၊ သော။ အဘိဘုဿ၊ သိက္ခုနော၊ ဇီတဗျာသံကို။ သာဓုခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဿုတ္ထ၊ ကြားကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဝံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ တေ သိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အတ္ထမနာ၊ ပီတိသုခတို့ဖြင့် သိမ်းယူအပ်သောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ဇီ။ ဘာဝိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားစကားကို။ အဘိနန္ဒ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၂-ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်

ဘဂဝံ၊ ဧဝံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိနာရုံပြည်၌။ ဥပဝတ္တနေ၊ မြို့သို့ကပ်၍။ အကြာဉ္စ၊ အကြောင်းအရာဖြစ်သော။ မလ္လာနံ၊ မလ္လာမင်းတို့၏။ သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းတော၌။ ယမကသာလာနံ၊ အစုံအစုံကုန်သော အင်ကြင်းပင်ပျိုတို့၏။ အန္တရေန၊ အထယ်၌။ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူခါနီး၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အတ ခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သိက္ခု၊ တို့ကို။ “သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါ၊ သင်တို့ကို။ ဟန္တ၊ ဟုအခေါ်၌။ အာမန္တယာမိ၊ သိစေတော်မူအံ့။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ဝယမ္ပေ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်း (သတိ)ဖြင့်။ သမ္မာဒေသာတိ၊ (မြို့သွယ်ကုသိုလ်ကိစ္စတို့ကို) ဖြစ်စေကုန်လော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အယံ၊ ဤစကားသည်။ တတာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပစ္စိမာ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ ဝါစာ၊ စကားတော်တည်း။

အတ ခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ သမာပဉ္စိ၊ ဝင်စားတော်မူပြီ။ ပဌမဈာနာ၊ ပဌမဈာန်မှ။ ဝုဠဟိတု၊ ထတော်မူ၍။ ဓုတိယံ ဈာနံ၊ ဓုတိယဈာန်ကို။ သမာပဉ္စိ၊ ပြီ။ ဓုတိယာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတု၊ ၍။ ဇတိယံ ဈာနံ၊ ဇတိယဈာန်ကို။ သမာပဉ္စိ၊ ပြီ။ ဇတိယာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတု၊ ၍။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ သမာပဉ္စိ၊ ပြီ။ စတုတ္ထာဈာနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတု၊ ၍။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ သမာပဉ္စိ၊ ပြီ။ အာကာသာနဉ္စာယတနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတု၊ ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။ သမာပဉ္စိ၊ ပြီ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတု၊ ၍။ အာကိဉ္စာယတနံ၊ အာကိဉ္စာယတနဈာန်ကို။ သမာပဉ္စိ၊ ပြီ။ အာကိဉ္စာယတနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတု၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို။ သမာပဉ္စိ၊ ပြီ။ နေဝသညာနာသညာယတနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတု၊ ၍။ သညာဝေဇယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဇနာတို့၏ချုပ်ရာ နိရောဓမာပတ်ကို။ သမာပဉ္စိ၊ ပြီ။

သညာဝေဇယိတနိရောဓော၊ မှ။ ဝုဠဟိတု၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ ကို။ သမာပဉ္စိ၊ ပြီ။ နေဝသညာနာသညာယတနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတု၊ ၍။ အာကိဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမာပဉ္စိ၊ ပြီ။

အာကိဉ္ဇညာယတနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတော၊ ခြုံ။ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနံ၊ ကို။ သမာပဋ္ဌိ၊ ပြီ။ ဝိညာ-
 ဏဉ္ဇာယတနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတော၊ ခြုံ။ အာကာသာနဉ္ဇာယတနံ၊ ကို။ သမာပဋ္ဌိ၊ ပြီ။ အာကာသာ-
 နဉ္ဇာယတနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတော၊ ခြုံ။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဋ္ဌိ၊ ပြီ။ စတုတ္ထာ ဈာနာ၊ မှ။
 ဝုဋ္ဌဟိတော၊ ခြုံ။ တတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဋ္ဌိ၊ ပြီ။ တတိယာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတော၊ ခြုံ။
 ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဋ္ဌိ၊ ပြီ။ ဒုတိယာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတော၊ ခြုံ။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။
 သမာပဋ္ဌိ၊ ပြီ။ ပဌမာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတော၊ ခြုံ။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဋ္ဌိ၊ ပြီ။ ဒုတိယာ
 ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတော၊ ခြုံ။ တတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဋ္ဌိ၊ ပြီ။ တတိယာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတော၊
 ခြုံ။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဋ္ဌိ၊ ပြီ။ စတုတ္ထာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတော၊ ခြုံ။ သမန္နန္တရံ ဈာနံ၊
 အခြားမဲ့ ပစ္စင်္ကေတထာဝရိယံ အခြားမဲ့၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယ်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီး
 ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်။ သဟ ပရိနိဗ္ဗာနာ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်နှင့်တပြိုင်နက်။ ဗြဟ္မာသမဗ္ဗတိ၊ သည်။—

“လောကေ၊ သင်္ခါရလောကဉ္စ။ ဘူတော၊ မြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့
 သည်သာလျှင်။ သမုဿယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ခိပိဿန္တိ၊ ပစ်ချရကုန်လတ္တံ့။ ယတ္ထ၊ ယင်း
 သင်္ခါရလောကဉ္စ။ ဘူတော၊ မြစ်တော်မူသော။ သတ္တော၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူ
 သော။ လောကေ၊ သတ္တလောက၊ ဩကာသလောကဉ္စ။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ တုသက်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့တော်မူသော။ တထာဂတော၊ ရှေးဘုရားများ အတူလာတော်မူသော။ ဗထပ္ပတ္တော၊
 ကိုယ်အား ဉာဏ်အားသို့ ရောက်တော်မူသော။ သမ္ပုဇ္ဈေါ၊ အလုံးစုံကို သိတော်မူသော။
 ဧတာဝိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဘုရားရှင်သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်
 မူပြီး”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝတိ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ သော်။ သဟ ပရိနိဗ္ဗာနာ၊ နက်။ ဧဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တို့ကို
 အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။—

“သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ အနိစ္စာ ဝတေ၊ အမြဲမရှိကုန်တကား။ ဥပ္ပါဒဝယ-
 ဓိဇ္ဈော၊ မြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဥပ္ပတ္တိတော၊ မြစ်ကုန်ပြီး၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်
 တတ်ကုန်၏။ ဧတေ၊ ထိုသင်္ခါရတရားတို့၏။ ဝုပသမော၊ ငြိမ်းရာ (နိဗ္ဗာန်) သည်။
 သုခေါတိ၊ ချမ်းသာ၏”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝတိ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ သော်။ သဟ ပရိနိဗ္ဗာနာ၊ နက်။ အာယတ္တာ အာနုဇ္ဈော၊
 အရှင်အာနုဇ္ဈာသည်။—

သဗ္ဗာကာရ ဝုဋ္ဌပပေတေ၊ အလုံးစုံဖြစ်သောကုန်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ သမ္ပုဇ္ဈော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်။ ယံ သိသနကံ၊ အကြင်
 ကြောက်မက်ဖွယ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ခံ။) ထံ၊ ထိုကြောက်မက်ဖွယ်သည်။ အာသိ၊ မြစ်ပြီး။ ယံ
 လောမဟံသနံ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထဖွယ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ခံ။) ထံ၊ ထိုကြက်သီး
 မွေးညှင်းထဖွယ်သည်။ အာသိတိ၊ မြစ်ပြီး”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၁။ သဗ္ဗာကာရဝုဋ္ဌပပေတေ၊ သဗ္ဗာကာရဝုဋ္ဌပပေတေ။ ၂။ သဗ္ဗာကာရဝုဋ္ဌပပေတေ၊ သဗ္ဗဟိ
 အာကာရဝုဋ္ဌပပေတေ၊ ဥပ္ပမကာရပေတေ၊ သိလာဓိဂုဏေတေ၊ သမန္နာဝတေ။ ၃။

ဘကဝတိ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာတေ၊ သော်။ ဘဟပရိနိဗ္ဗာနာ၊ နဂံ။ အာယသ္မာ အနုရုဇ္ဈါ၊
အရှင်အနုရုဇ္ဈါသည်။—

“ဦးတစိတ္တဿ၊ တည်သံ့ခိုင်မြဲသော စိတ်ရှိတော်မူသော။ တာဒိဇနာ၊ (ကောင်းဆိုး
နှစ်ထန် လောကဓံကြောင့် ဖောက်ပြန်ကင်းမဲ့) ထိုကဲ့သို့ ရွှေအပ်သော ပြတ်စွာဘုရား၏။
အဿာသပဿာသော၊ ထွက်သက်ဝင်သက်သည်။ န အာဟ၊ မပြစ်ဘောပြီ။ အနေဇော၊
တကွာရှိတော်မူသော။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ပြတ်စွာဘုရား
သည်။ သန္တိ၊ ငြိမ်းအေးသောနိဗ္ဗာန်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြုပြီး၍။ ပရိနိဗ္ဗာတေ၊
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီး။

အထလ္လိဇေန၊ မထွန်သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်တော်ဖြင့်။ ဝေဒနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာ
(ကာယိကဒုက္ခ)ကို။ အဇ္ဈဝါသယံ၊ သည်းခံတော်မူပြီး။ ပစ္စောတဿ၊ သိမ်း၏။ နိဗ္ဗာနံ ဣဝ၊
ငြိမ်းခြင်းကဲ့သို့။ စေတသော၊ စိတ်တော်၏။ ဝိမောက္ခော၊ အသီးအထားမရှိ အပြီး
ငြိမ်းပျောက် လွတ်မြောက်ခြင်းသည်။ အဟူတိ၊ ဖြစ်ပြီဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါတာယော၊
ထိုကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ရတိယော၊ နှစ်ခုပြောကံသော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။

ထဿ၊ ထိုရတီယဝဂ်၏။ ဥစ္စါနံ၊ ဥစ္စါနိကော—

ဗြဟ္မာသနံ၊ သနကုမာရသုတ်။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ္တသုတ်။ အန္ဓကဝိဇ္ဇော၊ အန္ဓက
ဝိဇ္ဇသုတ်။ အရုဏဝတိ၊ အရုဏဝတီသုတ်။ ပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်နှင့်တကွ။ ဣဝံ
ဗြဟ္မပဉ္စကံ၊ ဤ ရတီယဝဂ် ဗြဟ္မသံယုတ် ငါးသုတ်အစပါးကို။ ဒေသိတ၊ ဟောကြား
တော်မူအပ်ပြီ။

ဗြဟ္မသံယုတ္တံ၊ ဗြဟ္မသံယုတ်သည်။ သမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၁။ ဘုရားရှင်သည် (ရတီယဝဂ်ဝင်) နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုနေသည်။ ထို့နောက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည် ဟူလို။
သန္တိမာရဗျကြိယာကို ပုပ္ဖကထာကြိယာသေသန ဟု၊ ရတီစိတ်မရောက်မီ ဘုရားရှင်၏စိတ်သည် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံ
ပြုခြင်းကြိယာနှင့်၊ ရတီစိတ်ရောက်သောအခါ ဝုဋ်ရတီစိတ်နှင့်တကွ စိတ်အာရုံနှင့် ငြိမ်းပျောက်ပျောက်ကင်း
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကြိယာကား ထခြား ဟု ဆိုလို၏။

၇-မြာဟွဏသံယုတ်

၁-အရဟန္တဝဂ်

၁-နေဉ္ဇာနီယုတ်

၁၈၇။ (ဝေံ မေ သုတံ စသည်ကို မာရသံယုတ် ဂေါဝိကသုတ် စာပိုဒ် ၁၅၉-အတိုင်း ပေး။) ထေန ခေါ် ယန သမယေန၊ နှံ။ အညတရဏ၊ တယောကံသော၊ ဘာရဒွါဇဂေါတ္တဏ၊ ဘာရဒွါဇ အနုယံဖြစ်သော၊ မြာဟွဏဏ၊ ပုတ္တား၏။ နေဉ္ဇာနီနာမ၊ နေဉ္ဇာနီမည်သော၊ မြာဟွဏံ၊ ပုတ္တေးမ သည်။ ပုတ္တေ စ၊ ဘုရား၌၎င်း။ ဓမ္မေ စ၊ တရား၌၎င်း။ သံထေ စ၊ သံဃာ၌၎င်း။ အသိပ္ပသန္တာ၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ်၊ နှံ။ နေဉ္ဇာနီ၊ သော၊ မြာဟွဏံ၊ သည်။ ဘာရဒွါဇဂေါတ္တဏ၊ သော၊ မြာဟွဏဏ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဥပသံဟရန္တိ၊ ဆောင်သည် ရှိသော်။ ဥပကုလိတု၊ ချော်၍။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ “နမော တဏှာ၊ သမ္မုဒ္ဓဏာတိ၊ သမ္မုဒ္ဓဏံ”ဟူ၍၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။

ဝေံ၊ ဤသို့။ ပုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘာရဒွါဇဂေါတ္တော၊ သော၊ မြာဟွဏော၊ သည်။ နေဉ္ဇာနီ မြာဟွဏံ၊ နေဉ္ဇာနီ ပုတ္တေးမကို။ “အယံ ဝသလိ၊ ဤသူယုတ်မသည်။ ဝေမေဝံ၊ ဤသို့ ဘာလျှင်၊ ယသ္မိံ ဝါ တသ္မိံ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော၊ ဝါ၊ တင်ရာမြင်ရာ အကြောင်းဖြင့်။ မုတ္တကဏ၊ ဦးပြည်းသော၊ တဏှာ သမဏဏ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝတ္ထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ဝသလိ၊ သူယုတ်မ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ တဏှာ သတ္တုနော၊ ထိုဆရာ၏ အပေါ်၌။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေဏာပိတိ၊ တင်ဆံ”ဟူသော၊ တေ၊ ကိုး၊ အဝေါစ၊ ပြီ။ မြာဟွဏံ၊ ပုတ္တား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အရဟတော၊ သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဏ၊ သော၊ တဏှာ သကဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏အပေါ်၌။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေယျ၊ တင်ရာ၏။ တိ၊ ထိုသူကို။ သဒေဝကေ၊ သော၊ သမာရကေ၊ သော၊ သဗြဟ္မကေ၊ သော၊ လောကေ၊ ဩကာသလောက၌။ သဏမဏမြာဟွဏိယာ၊ သော၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သော၊ ပဇာယ၊ သတ္တ လောက၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ န ခေါ် ပဏာမိ၊ မမြင်။ မြာဟွဏံ၊ ပုတ္တား။ အပိ စ၊ မယုံမှကား။ နှံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ ဂန္ဓာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဝိဇာနိဏသိ၊ သိရတတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပုတ္တေးမက ပြောဆိုပြီ။

အထ ခေါ်၊ နှံ။ ဘာရဒွါဇဂေါတ္တော၊ သော၊ မြာဟွဏော၊ သည်။ ကုပိတော၊ အမျက် ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တပနော၊ မိမိ၏ ပကတိစိတ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ နှံ။ သကဝါ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတု၊ ၍။ သကဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောမိ၊ ခန့်ကျန်း၏လော စသည် ပြောလျက် ရောနှောမိပြီ။ သမ္မောဇနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ဖြစ်သော။ သာရဏိယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့ဖွယ်ဖြစ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတု၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ နှံ။ နိသိဒ္ဓိံ၊ နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ နှံ။ နိသိဒ္ဓော ခေါ်၊ နေသော။ ဘာရဒွါဇဂေါတ္တော၊ သော၊ မြာဟွဏော၊ သည်။ သကဝန္တံ၊ ကို—

၁။ (ဤဂါထာများကို ဒေသအသစ်နှင့် ၈-ဆရာတို့က ၁-ဆရာတို့က စာပိုဒ် ၇၁-၇၂ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။ ခပ် ဝတ္ထုမှန်၍ သိက္ခာသံသယတိုင်အောင် ကောသလသံသယတို့ ၁-ပုဂ္ဂိုလ် ၁-ပုဂ္ဂိုလ် စာပိုဒ် ၁၁၂-၁၁၃ ပေးလေ။)

အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ လဘေယံ၊ ရလိပါ၏။ ဥပသမ္ပန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယုန္တိ၊ ရလိပါ၏။ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

ဘာရုဒါဇဂေါတ္ထော၊ သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ၌။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ကို။ အလတ္တ ခေါ၊ ချပြီး။ ဥပသမ္ပန္တံ၊ ကို။ အလတ္တ၊ ချပြီး။ အစိဉ္စပသမ္ပန္တော ခေါ ပန၊ ရဟန်းဖြစ်၍ မကြာမြင့်သေးသော။ အာယသ္မာ ဘာရုဒါဇော၊ အရှင်ဘာရုဒါဇသည်။ ကော၊ တပါးထီးတည်း။ ဝုပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိ၊ တိလေသာကို ပုလောင်စေတတ်သော လိုလန့်သည်ဖြစ်၍။ ယုဘိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ် အပ်သောစိတ် ခိုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ န စိရဏော၊ မပြင့်မီလျှင်။ (ဝိဟာသိန္တံ စပ်။) ဟဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္တယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သပ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အသာအလွန်မရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ္ဂ ဗြဟ္မစရိယ၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ စိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ အဟံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ တူးသောညာတ်ပြင်သိ၍။ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပန္တံ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ “(မေ၊ ငါ၏) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ္ဂအကျင့်မြတ်ကို။ ဝုဘိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရတိယံ၊ တဆွဲခြောက်ချက် မဂ္ဂကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တယ၊ ဤတဆွဲခြောက်ချက် မဂ္ဂကိစ္စ အလို့ငှါ။ အပရံ၊ တပါးသော မဂ္ဂကိစ္စသည်။ နာတိ၊ မရှိ။ ဟန္တိ၊ အဗ္ဘညာသိ၊ တူးသောညာတ်ပြင် သိပြီ။ အာယသ္မာ ဘာရုဒါဇော စ ပန၊ အရှင်ဘာရုဒါဇထေရ်သည်လည်း။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးအပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ မြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၂-အကျဉ်းချုပ်

၁။ (ကံ သမယံ စသည် ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ အကျဉ်းချုပ်ဘာရုဒါဇော၊ အကျဉ်းချုပ်ဘာရုဒါဇသည်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ “ဘာရုဒါဇော-တ္ထော၊ သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကော၊ ၌။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗန္တိတောကိရာတိ၊ ဝင်ရောက်သတတ်”ဟူ၍။ အဿောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြား၍။ (ဣတိ တလုံးကြေ။) ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနုတ္တမနော၊ မိမိ၏ ပကတိစိတ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထံ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ၌။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အသမ္ဘာဟိ၊ ပရိသတ်အလယ် မပယ်မရာဖြစ်ကုန်သော။ ဖရုသဟိ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော။ ဝါစာဟိ၊ ကောင်းတို့ဖြင့်။ အကျဉ်းချုပ်တိ၊ ဆဲရေး၏။ ပရိဘာသတိ၊ ခြိမ်းချောက်၏။

၁။ ဗောဂ္ဂတ္ထာန် ၄-ကဏ္ဍ ၇-တုလ်နှင့်အညီ ပေးသည်။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သဲရေးစကား ပြောကြားအပ်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အက္ခောသကဘာရခွါး၊ အက္ခောသကဘာရခွါးမည်သော။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကိုး “ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ တံ၊ ထိုငါဘုရား မိန့်တော်မူအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ ကိံ မည်သိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ မိတ္တာမစွာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၎င်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်၎င်း။ အတိထိယော၊ ဧည့်သည်တို့သည်၎င်း။ တေ၊ သင်၏ထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ အပ် နုထိ၊ လာတတ်ကုန်သည် မဟုတ်လော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကိုး အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဧကေ၊ တရံစာခါ၌။ မိတ္တာမစွာ၊ တို့သည်၎င်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်၎င်း။ အတိထိယော၊ တို့သည်၎င်း။ မေ၊ ထပည့်တော်၏ထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ အပ်၊ လာတတ်ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ တံ၊ ကိုး ကိံ မည်သိ၊ နည်း။ တေသံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း ဆွေမျိုး သားချင်း ဧည့်သည်တို့အား။ ခါဒနီယံ ဝါ၊ ခဲဘွယ်ကို၎င်း။ ဘောဇနီယံ ဝါ၊ ဘောဇနီကို၎င်း။ သာယနီယံ ဝါ၊ လျက်ဘွယ်ကို၎င်း။ အနုပ္ပဇေသိ အပ်နု၊ ပေးသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဧကေ၊ ဌံ၊ အဟံ၊ သည်။ နေသံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း ဆွေမျိုး သားချင်း ဧည့်သည်တို့အား။ ခါဒနီယံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ ဘောဇနီယံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ သာယနီယံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ အနုပ္ပဇေသိ အပ်၊ ပေးမိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဣ၊ တေ ခေါ ပန၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း ဆွေမျိုးသားချင်း ဧည့်သည်တို့သည်။ သစေ န ပဋိဂ္ဂဟန္တိ၊ အကယ်၍ မခံယူကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုခဲဘွယ် ဘောဇနီ လျက်ဘွယ်သည်။ ကဿ၊ အဘယ်ဘုရားအပိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တေ၊ တို့သည်။ သစေ န ပဋိဂ္ဂဟန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုခဲဘွယ်၊ ဘောဇနီ လျက်ဘွယ်သည်။ အမှာကမေဝ၊ ထပည့်တော်တို့အပိုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ ဤ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဣ၊ ဝေမေဝ ခေါ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ အနက္ခောသန္တေ၊ မသဲရေးကုန်သော။ အပေ၊ ငါတို့ကို။ ယံ အက္ခောသသိ၊ အကြင်ဆဲရေးသိ၏။ အရာသေန္တေ၊ မချွတ်ချယ်ကုန်သော။ အပေ၊ ငါတို့ကို။ ယံ ရောသေသိ၊ အကြင်ချွတ်ချယ်သိ၏။ အသက္ကန္တေ၊ ခိုက်ရန်မပြုကုန်သော။ အပေ၊ ငါတို့ကို။ ယံ သက္ကသိ၊ အကြင်ခိုက်ရန်ပြုသိ၏။ တေ၊ သင်၏။ တံ၊ ထိုဆဲရေးခြင်း ချွတ်ချယ်ခြင်း ခိုက်ရန်ပြုခြင်းကို။ မဟံ၊ ငါတို့သည်။ န ပဋိဂ္ဂဟာမ၊ မခံယူကုန်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဣ၊ တေ၊ ဤဆဲရေးခြင်း ချွတ်ချယ်ခြင်း ခိုက်ရန်ပြုခြင်း သည်။ တဝေဝ၊ သင်၏အပိုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဣ၊ တေ၊ သည်။ တဝေဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဣ၊ ဟော ခေါ၊ အကြင်ဘုသည်။ အက္ခောသန္တေ၊ ဆဲရေးသောဘုကို။ ပစ္စက္ခောသတိ၊ တုံပြန်ဆဲရေး၏။ ရောသေန္တေ၊ ချွတ်ချယ်သောဘုကို။ ပဋိရာသေတိ၊ တုံပြန် ချွတ်ချယ်၏။ သက္ကန္တေ၊ ခိုက်ရန်ပြုသောဘုကို။ ပဋိသက္ကတိ၊ တုံပြန်ခိုက်ရန်ပြု၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဣ၊ အဟံ၊ ဤဘုကို။ သမ္ပုဂ္ဂတိ၊ အတူတကွခံစားသက်ဟူ၍။ ဝိတိဟရတိ၊ တုံပြန်သက်ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေ မဟံ၊ ထိုငါတို့သည်။ တယာ၊ သင်နှင့်။ နေဝသမ္ပုဂ္ဂာမ၊ အတူတကွ မခံစားကုန်။ န ဝိတိဟရမ၊ မတုံပြန်ကုန်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဣ၊ တေ၊ ဤဆဲရေးခြင်း စသည်သည်။ တဝေဝ၊ သင်၏အပိုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဣ၊ တေ၊ သည်။ တဝေဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သရာဇိကာ၊ မင်းနှင့်တကွသော။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။

၁။ အပ္ပေကခါ၌ အဝိ-+ဧကေဝါ ပုဂံဖြစ်၍ ဖျော့ယူရာ ပေါ ခ သရန်ထိသုတ်ဖြင့် ခိုရ်။

သဝန္တံ ခေါ် ဂေါတမံ၊ ကိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးတော်
မူသူဟူ၍။ ခေံ ဇာနာတိ၊ ဤသို့သိ၏။ အထ ခ ပ န၊ ထိုသို့ပြန်လျက်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်
ဂေါတမသည်။ ကုဗ္ဗတိ၊ အမျက်ထွက်သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

(ဗြာဟ္မဏ၊ အက္ခောသကဘာရဒွါဇပုတ္တား။) ခန္တဿ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော။ သမဇိဝိနော၊
မွေနှင့်အညီ အသက်မွေးလေ့ရှိသော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ၊ သနာလေးပါးတရား
ကိုသိ၍။ ဝိမုတ္တဿ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ပြီးသော။ ဥပသန္တဿ၊ ကိလေသာငြိမ်းပြီး
သော။ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အက္ခောဿ၊ အမျက်မထွက်သူ၏
သန္တာန်၌။ ဧဘေ၊ အမျက်သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကုပ္ပံ၊ အမျက်ထွက်သူကို။ ပဋိကုဗ္ဗတိ၊ တုံ့ပြန်အမျက်ထွက်
၏။ တဿေဝ၊ ထိုတုံ့ပြန်အမျက်ထွက်သူ၏သာလျှင်။ တေန၊ ထိုတုံ့ ပြန်အမျက်ထွက်ခြင်း
ကြောင့်။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ကုပ္ပံ၊ အမျက်ထွက်သူကို။
အပ္ပဋိကုဗ္ဗန္တော၊ တုံ့ပြန်အမျက်မထွက်သည်ရှိသော်။ ဓုဇ္ဈယံ၊ အောင်နိုင်ခဲ့သော။ သင်္ဂါမံ၊
စစ်ပွဲကို။ ဇေတိ၊ အောင်နိုင်၏။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ သင်္ကပိတံ၊ အမျက်ထွက်သော။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဥ တာ၊
သိရှိလျက်။ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ပြင်၍။ ဥပသမ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်ငြိမ်းငြိမ်-
သက်သက်နေ၏။ ဘော၊ ထိုသူသည်။ အတ္တနော စ၊ မိမိ၏ ၎င်း။ ပရဿ စ၊ သူတပါး၏
၎င်း။ ဥသိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ ဓရတိ၊ ကျင့်သည်
မည်၏။

ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓမ္မဿ၊ ဓမ္မာတရား၊ သမ္မာတရား၌။ အကောဝိဒါ၊
မလိမ္မာကုန်။ တေ နော၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တနော စ၊ ၏၎င်း။ ပရဿ စ၊ ၏၎င်း။
ဥသိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏ အကျိုးငှါ။ တိကိစ္ဆန္တာနံ (တိကိစ္ဆန္တံ-၄)၊ အမျက်
ရောဂါ လျှင်စွာပျောက်မှု ဆေးကုသမှုကို။ ဗာလောတိ၊ သူလိုက်ဟူ၍။ မညန္တိ၊ အောက်
မေ့မှတ်တတ်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

☞ (ခေံ ဂုတ္တေ မုဗ္ဗ၍ သိက္ခာသံဃဉ္စ တိုင်အောင် ကောသလသံယုတ် ပဌမဝဂ် ဖဟရသုတ် စာပိုဒ်
၁၁၂-၁၁၅၇၎င်း လဇေယျာယံ မုဗ္ဗ၍ အရဟတံ အယောသိတိုင်အောင် ခေူ နေဉ္စာနီသုတ် စာပိုဒ်-
၁၈၇-၁၈၉၇၎င်း သမ္ပနံ။)

၃-အသုရိန္ဒကသုတ်

၁၈၉။ (ဧဝံ သမယံ စသည် ပေးပြီ။) အသုရိန္ဒကဘာရဒွါဇော၊ အသုရိန္ဒကဘာရဒွါဇ
မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုတ္တားသည်။ “ဘာရဒွါဇဂေါတ္ထော၊ ဘာရဒွါဇ၏အနွယ်ဖြစ်သော။
ဗြာဟ္မဏော၊ ပုတ္တားသည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သန္တိကော ဌံ၊ အဂါရသွာ၊ မှ၊ အနဂါရိယံ၊
သို့။ ပဗ္ဗဇိတော ကိရာတိ၊ ဝင်ရောက်သတတ်”ဟူ၍။ အဿောသိ ခေါ၊ ပြီး ဣတိ၊ ဤသို့ကြား၍။

၁။ ပါပိယော၌ ဣယပစ္စည်း သက္က၊ တဿေဝ တေန ပါပိယောတိ တဿေဝ ပုဂ္ဂလဿ တေန ကောဓေန ပါပံ
ယောတိ။ ၄။ ထိုကြောင့် ဣယပစ္စည်း ဝိဇေယတ္တ ကြံသော အယုဝါဒကို ရှိ၍ ကေဝိဝါဒပြဆိုတော်မူ၏။
၂။ တိကိစ္ဆေတရံ ရှိမှ ပိန္နိ သင့်မြတ်၏။

(ဣတိ တလုံးကြေ။) ကုပိတော၊ ချံ။ အနတ္တမနော၊ ချံ။ ယေန၊ ချံ။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သျှိ။ ဥပသကံမိ၊ ပြိ။ ဥပသကံမိတော၊ ချံ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ အသဉ္ဇာဟိ၊ ကုန်သော၊ ဖရုသာဟိ၊ ကုန်သော။ ဝါစာဟိ၊ ထိပြင်။ အက္ခောသတိ၊ ဇိ။ ပရိဘာသတိ၊ ဇိ။ ဝေ၊ သျှိ။ ဝုတ္တေ၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ပြိ။ အထ ခေါ၊ ချံ။ အသုရိန္ဒကသာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “သမဏ၊ ရဟန်း၊ ဇီတော၊ ချံ။ သည်း။” အသိ၊ ပြစ်၏။ သမဏ၊ ရဟန်း၊ ဇီတော၊ ချံ။ သည်း။ အသိတိ၊ ပြစ်၏”ဟု သော။ ဇေ၊ ကိ။ အဝေါ၊ ပြိ။

ဗာလော၊ သုခိက်သည်။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ပြင်။ ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို။ ဘဏံ၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ ဇယံ၊ (ငါ၏) အောင်ခြင်းဟူ၍။ ဝေ၊ စင်စစ်။ မညတိ၊ မှတ်ထင်၏။ ဝိဇာနတော၊ သည်းခံခြင်းကုန်ကျေးဇူးကိုသိသူ၏။ ယာ တိတိက္ခာ၊ အကြင် သည်းခံခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တံ စ၊ ထိုသည်းခံခြင်းသည်သာလျှင်။ အဿော၊ ထို သည်းခံခြင်းကုန်ကျေးဇူးကို သိသူ၏သာလျှင်။ ဇယံ၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။

(ကြွင်းဂါထာများသည် ရွှေအက္ခောသသုတ်ဂါထာများနှင့် တူကြ၏။)

၄-ဗိလင်္ဂီကသုတ်

၁၉၀။ (ကံ သမယံ စသည် ပေးပြီ။) ဗိလင်္ဂီကသာရဒ္ဒါဇော၊ ဗိလင်္ဂီကသာရဒ္ဒါဇေသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ “သာရဒ္ဒါဇဂေါတ္ထော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်း။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ဇိ။ သန္တိကေ၊ ချံ။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သျှိ။ ပဗ္ဗဇီတော ကိရာတိ၊ ဝင် ရောက်သတတ်” ဟူ၍။ အဿောသိ ခေါ၊ ပြိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြား၍။ (ဣတိ တလုံးကြေ။) ကုပိတော၊ ပြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ ပြစ်၍။ ယေန၊ ချံ။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သျှိ။ ဥပသကံမိ၊ ပြိ။ ဥပသကံမိတော၊ ချံ။ တုဏှိသုတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ ကေမန္တံ၊ ချံ။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြိ။ အထ ခေါ၊ ချံ။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ ဗိလင်္ဂီကဿ ဘာရဒ္ဒါဇဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဇိ။ စေတော- ပရိတက္ကံ၊ ကိ။ စေတသော၊ မိမိ၏စိတ်တော်ဖြင့်။ အညာယ၊ ချံ။ ဗိလင်္ဂီကသာရဒ္ဒါဇံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကိ။ (ယော အပ္ပဒဋ္ဌဿပ။ ပဋိဝါတံ ခိတ္တောတိ၊ ခိတ္တောဟူသော။) ဂါထာယ၊ ပြင်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြိ။ (ဤဂါထာ၏အနက်ကို ဒေဝတာသံယုတ် စာပိုဒ် ၂၂-၂-ပုသတိသုတ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။ ဝေ ဝုတ္တေ စသည်လည်း ပေးပြီ။)

၅-အဟိံသကသုတ်

၁၉၁။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ချံ။ အဟိံသကသာရဒ္ဒါဇော၊ အဟိံသကသာရ- ဒ္ဒါဇေသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်း။ ယေန၊ ချံ။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သျှိ။ ဥပသကံမိ၊ ပြိ။ ဥပသကံမိတော၊ ချံ။ ဘဂဝတာ၊ နှင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ သမ္ပောဒိ၊ ပြိ။ သမ္ပောဒနိယံ၊ သော။ သာရထိယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကိ။ ဝိတိသာရေတော၊ ချံ။ ကေမန္တံ၊ ချံ။ နိသိဒိ၊ ပြိ။ ကေမန္တံ၊ ချံ။ နိသိဒ္ဓော ခေါ၊ သော။ အဟိံသကသာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။

၁။ ဇိ-ဇေယ၊ ဇိယိတိ ဇီနော၊ ဝိတ္တမနုသောစသိ ဇီတော ဝါ၊ ဂ္ဂပသိဒ္ဓိ-ဝိဘုလုတံ၊ ဇိ-ဇာနိယံ၊ သဗ္ဗနိတံ စာတုမာလာ။ ဇီနောဝိတ္တံ အနုသောစသိ ဇိ-ပ-၁၄၉ ၌ ဇီနောတိ ဇုတပရဗောဓယနုဗောဓနိယာ ဇီနော။ ဒိ-၄၂-၁၃၃ ထို့နှင့်အညီ ဇီတော၊ ချံ။ သည်းဟု ဇီဓာသိ ချံ။ ခြင်းအနက် သမ္ပန္နမည်။

“ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဟိံသကော၊ အဟိံသကပါသူများ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ၊ အဟံ၊ သည်။ အဟိံသကောတိ၊ အဟိံသကပါသူများ” ဟူသော။ ဧဝံ၊ ကိ၊ အဝေါ၊ ပြီ။

ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နာမံ၊ အမည်သည်။ ဟောတိ၊ ခ်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ (တံ၊ သင်သည်။) ဧဝံ၊ အထာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ယော၊ အကြင်သင်သည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ မနသာ၊ စ၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း။ န ဟိံသတိ၊ မညှဉ်းဆဲ။ ဘော တံ၊ ထိုသင်သည်။ အဟိံသကော၊ အဟိံသကမည်သည်။ သိယာ ခေါ၊ ဖြစ်နိုင်သည်သာတည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ န ဝိဟိံသတိ၊ မညှဉ်းဆဲသ-သော၊ ထိုသူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အဟိံသကော၊ အဟိံသကမည်သည်။ ဟောတိ၊ ခ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဧဝံ ဝုတ္တေ ခေည်ပေးပြီ။)

၆-ဇ္ဈောသုတ်

၁၉၂။ (သာတတ္ထိနိဂါနံ မုဗ္ဗန္တိ ဧကမန္တံ နိသီဉိ တိုင်အောင် ပေးပြီ။ ဤသုတ်ပါ အဇ္ဈောဇ္ဈော ဗဟိဇ္ဈော စသော ဂါထာတို့သည် ဒေဝတာသံယုတ် သတ္တိဝံစံ ဇာပိနံ ၂၃-ဇ္ဈောသုတ်နှင့်တူကြ၏။)

၇-သုဒ္ဓိကသုတ်

၁၉၃။ (သာတတ္ထိနိဂါနံ မုဗ္ဗန္တိ ဧကမန္တံ နိသီဉိတိုင်အောင် ပေးပြီ။) ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ နိသီဇ္ဈော ခေါ၊ သော၊ သုဒ္ဓိကသာရဇ္ဈော၊ သုဒ္ဓိကသာရဇ္ဈောမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌—

“လောကေ၊ လောက၌။ ကောတိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သီလဝါပိ၊ ပဉ္စဝိနိယမသီလရှိသော်လည်း။ တပေါကရဗ္ဗိ၊ အစာမစားခြင်းစသော အကျင့်ကို ပြုကျင့်သော်လည်း။ န သုဇ္ဈတိ၊ မစင်ကြယ်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝိဇ္ဇာစရတသပ္ပန္နော၊ ဝေဒသုံးဆုံ ဟု ဆိုအပ်သော ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ အမျိုး၏အကျင့် ဟု ဆိုအပ်သော စရတတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘော၊ ထိုသူသည်သာ။ သုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ အညာ၊ တပါးသော။ ဣတရာ၊ ဗြာဟ္မဏ ဟူသော နာမည်မျှသာရှိသော။ ဝါ၊ ယုတ်ညံ့သော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါသည်။ န သုဇ္ဈတိတိ၊ မစင်ကြယ်” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဇ္ဈာသတိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

ပယပံ၊ စင်ကြယ်၏ ဟူသော စကားကို။ ဗဟံ၊ များစွာ။ ဧပ္ပမ္ပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ အဇ္ဈောကသမ္ပူ၊ ယောက်သားပုဂ္ဂိုလ်သို့ အတွင်း၌ ကိလေသာဖြင့် ပုပ်သော။ သံကိလိဇ္ဈော၊ ကာယစုရိုက် ခေည်တို့ဖြင့် ညစ်ညူးသော။ ကုယနံ၊ ဝါကြား ပလွှားမှုကို။ ဥပနိသိ-တော၊ မှီသောသူသည်။ ဇစ္စာ၊ အမျိုးဇာတ်ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။

ဧတ္ထိယော၊ မင်းသည်သော်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်သော်၎င်း။ ဝေဒဗျော၊ ကုန်သည်သည်သော်၎င်း။ သုဇ္ဈာ၊ သုဆင်းရဲသည်သော်၎င်း။ စက္ကာယပုဂ္ဂိုလော၊ ခွန်းစက္ကာ၊ ပန်းမျိုက်သွန်သည်သော်၎င်း။ အာရုဇ္ဈဝိယော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိ၏။ ပဟိတတ္ထော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိ၏။ နိဗ္ဗံ၊ အပြီ။ ဝဠပရက္ကမော၊

မြဲမြဲသော လုံ့လရှိ၏။ (သော၊ ထိုသူသည်။) ပရမံ၊ မြတ်သော။ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်း သို့။ ပဗ္ဗေတိ၊ ရောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဧဝံ ရုက္ခေ စသည် ပေးမြဲ။)

ဂ-အင်္ဂါကသုတ်

၁၉၄။ (ကံ သမယံ စသည် ပေးမြဲ။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ အင်္ဂါကသာရဒ္ဒါဇ္ဈော၊ အင်္ဂါကသာရဒ္ဒါဇ္ဈောသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ “အင်္ဂါ၊ မိမိကို။ ဇုဟိဿာမိ၊ ပူဇော်အံ။ အင်္ဂါဟုတ္ထံ၊ မီးပူဇော်ရာ တဲသို့။ ပရိစရိဿာမိတိ၊ ချဉ်းကပ်အံ”ဟု။ ပါယသော၊ ထနာနို့ ထမင်း သည်။ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်ဖြင့်။ သန္တိဟိတော၊ ရောနှောစီရင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဍသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါဓသတု၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ဟူ၍။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ သို့။ ပိတ္တာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ပိတ္တာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ဓမ္မာနော၊ လှည့်လည်လတ်သော်။ ယေန၊ ၌။ အင်္ဂါကသာရဒ္ဒါဇ္ဈော၊ သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ (အတ္ထံ၊ ၏။) ထေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတု၊ ၌။ ဧကမန္တံ၊ ထရသောအရပ်အဝိုင်း။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ အင်္ဂါကသာရဒ္ဒါဇ္ဈော၊ သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပိတ္တာယ၊ ငှါ။ ငှိတံ၊ ရပ်တော်မူသည်ကို။ အဋ္ဌာသ ခေါ်၊ မြင်ပြီ။ ဗိသွာန၊ မြင်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

“ဟော ဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ထီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာဟိ၊ ဝေဓ တို့နှင့်။ သပ္ပဒနော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဇာတိမာ၊ စင်ကြယ်သောအမျိုးဇာတ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော ကျမ်းဂန်တို့ကို။ သုတဝါ၊ ကြားနာ တတ်မြောက် (ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်)ပြီ။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိဇ္ဇာဓရဏသပ္ပဒနော၊ ဝိဇ္ဇာဓရဏတို့နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်။ (ဟေတုမန္တ ဝိသေသန။) ဣမံ ပါယသံ၊ ဤထောပတ်ဖြင့် ရောနှော စီရင်အပ်သော နို့၊ ထနာ ထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇေယျာတိ၊ သုံးဆောင်နိုင်ရာ၏” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈာသသိ၊ ပြီ။

ပထမံ၊ ကို။ ဗဟု၊ များစွာ။ ဇေယျံ၊ ဆိုသော်လည်း။ အန္တောကသမ္ပ၊ ယောက်သား ပုပ်ကဲ့သို့ အတွင်း၌ ကိလေသာဖြင့် ပုပ်သော။ သံကိလိဋ္ဌော၊ ကယဓရဓိုဂံ စသည်တို့ဖြင့် ညစ်ညူးသော။ ကုယနာ ပရိဝါရိတော၊ ဝါကြားပလွှားခြင်းသည် မြဲရံအပ်သောဘူသည်။ ဇော၊ အမျိုးဇာတ်ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏသည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။

ယော မုနိ၊ အကြင်ရဟန်း (ဘုရား) သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါတံ၊ ရှေး၌ နေဘူးသော နွေ အစဉ်ကို။ ဝေဒိ၊ (ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာတ်ဖြင့်) သိပြီ။ သဂ္ဂဉ္စ၊ နတ်ပြည်ကို၎င်း။ အပါယဂ္ဂ၊ အပါယ်ကို၎င်း။ ပဿတိ၊ (ဝိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်) မြင်၏။ အထော၊ ထို့ပြင်။ ဇာတိက္ခယံ၊ ဇာတိ ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပဏ္ဏော၊ ရောက်ပြီ။ သော မုနိ၊ ထိုရဟန်း (ဘုရား) သည်။ အဘိညာ၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိ၍။ ဝေါသိတော၊ မင်္ဂလိစူအားလုံး ပြီးဆုံးပြီ။

၁။ အင်္ဂါဟုတ္ထံ ပရိစရိတိ အကျာယတနံ သပ္ပဒနပလေပနဓလိကပ္ပာမိနာ ပယိစ္ဆပါဏတိ ဟူသော ၉။ သပ္ပိမရပါယာသာမိဟိ အင်္ဂိံ ဇဟောတိ ဣတိ အင်္ဂါဟုတ္ထံ ဟူသော ၄ တို့နှင့် အညီပေးသည်။

(သော မုနိ၊ ထိုရဟန်းသည်။) တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ တောဟံ ဝိဇ္ဇာဟံ၊ ဤ ဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်၊ ဧတ ဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုဗြာဟ္မဏသည်။ ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရတ ထို့နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်။ ဣမံ ပါယသံ၊ ဤ နိ၊ စနာထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇေယျ၊ သုံးဆောင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဘူတု၊ သုံးဆောင်တော်မူလော့။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်သာလျှင်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏအစစ်ဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အဂ္ဂိကဘာရုဒါဗုဒ္ဓာကလျှောက်၏။

☞ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ ဂါဇာဘိဂီတံ၊ ဂါဇာတို့ဖြင့် သိဆို၍ ရအပ်သော နိ၊ စနာသွမ်းကို။ မေ၊ ငါသည်။ အသောဇနယံ၊ မသုံးဆောင်ထိုက်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ ဧသော၊ ဤ ဂါဇာတို့ဖြင့် သိဆို၍ ရအပ်သော သွမ်းကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ သမ္ပဿတံ၊ (အကျိုးအကြောင်းကို) သိမြင်ကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့၏။ န ဓမ္မော၊ အကျင့်သဘောမဟုတ်။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဂါဇာဘိဂီတံ၊ ဂါဇာတို့ဖြင့် သိဆို၍ရအပ်သော သွမ်းကို။ ပနုဒန္တံ၊ ပယ်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ ဓမ္မ၊ အရိယာတို့၏အကျင့်သဘောသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧ၊ ဤ သူတော်ကောင်းတို့၏ အသက်မွေးခြင်းသည်။ ဝုတ္တိ၊ ကောင်းမြတ်သော အသက်မွေးခြင်းတည်း။

မဟေသီ၊ သီလက္ခန္ဓစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုရှာမှီးကတ်သော။ ကုက္ကုစ္စဝုပသန္တံ၊ ငြိမ်းပြီးသော စက်ဆုပ်ဖွယ်အမှုအရာရှိသော။ ကေဝလိနံ၊ အလုံးစုံကိစ္စ ပြီးပြီးသော။ ဝိဇ္ဇာသဝံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အညေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သွမ်းပယ်ပါးသော။ အနန္တံ၊ သွမ်းဖြင့် ငင်း။ ပါနေနံ၊ အပျော်ဖြင့်ငင်း။ ဥပဋ္ဌဟဏ္ဍ၊ လုပ်ကျွေးလော့။ ဟိ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထို ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (အဋ္ဌကထာ၌ကား တံကို “တေ တတာဂတသာသနံ နာမ” ဟုပွင့်၏။) ပုညပေက္ခယ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသောသူ၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်ပြေကောင်းသဖွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(စံ ဝုတ္တ စသည် ပေးပြီ။) အာယသွာ အဂ္ဂိကဘာရုဒါဗော၊ အရှင်အဂ္ဂိကဘာရုဒါဗုဒ္ဓသည်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတဓရာ၊ တပါးအပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

၉-သုန္ဒရီကသုတ်

၁၉၅။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ သုန္ဒရီကယ၊ သုန္ဒရီကမည်သော။ နဒိယာ၊ မြစ်၏။ တိရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ ခေါ်။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ သုန္ဒရီကဘာရုဒါဗော၊ သုန္ဒရီကဘာရုဒါဗုဒ္ဓမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုတ္တားသည်။ သုန္ဒရီကယ၊ သော။ နဒိယာ၊ ၏။ တိရေ၊ ၌။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ဇဟတိ၊ ပူဇော်၏။ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ မီးပူဇော်ရာထဲသို့။ ပရိစရတိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ သုန္ဒရီကဘာရုဒါဗော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ဇဟတု၊ ပူဇော်၍။ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ မီးပူဇော်ရာထဲသို့။ ပရိစရတု၊ ချဉ်းကပ်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ “ကော န ခေါ်၊ အဘယ်သူသည်။ ဣမံ ဟဗ္ဗသေသံ၊ ဤမီးပူဇော်ကြွင်း နိ၊ စနာထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇေယျာတိ၊ စားရာအံ့နည်း” ဟူ၍။

သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စတုတ္ထိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို၊ အနုဝိလောကေသိ၊ လှည့်၍
 ခြည့်ပြီး သုန္နရိကဘာရုဒ္ဓါဇော၊ သော၊ မြာဟူထော၊ သည်း၊ ဘဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 အညတရသိ၊ တရသော၊ ဂုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ ပါရသံ၊ ခြံ
 လျက်၊ နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသည်ကို၊ အဋ္ဌသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ၊ ဝိသ္ဗာန၊ မြင်၍၊ ဝါမေနဟတ္ထေန၊
 လက်ဝဲလက်ဖြင့်၊ ဟဗ္ဗသေသံ၊ မီးပူဇော်ကြွင်း နို့၊ စာနာတမင်းကို၊ ဂဟေတု၊ ဟူ၍၊ အက္ခိဏေန
 ဟတ္ထေန၊ လက်ျာလက်ဖြင့်၊ ကမတ္ထလုံ၊ ချေကမ်းကို၊ ဂဟေတု၊ ကိုင်၍၊ ယေန၊ ၌၊ ဘဂဝါ၊
 သည်း၊ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ပြီ၊ အထ ခေါ၊ ၌၊ ဘဂဝါ၊ သည်း၊ သုန္နရိက-
 ဘာရုဒ္ဓါဇော၊ သော၊ မြာဟူထော၊ ဇိ။ ပဒသဓမ္မေန၊ ခြေသံကြောင့်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဝိဝရိ၊
 ပွင့်တော်မူပြီ၊ အထ ခေါ၊ ၌၊ သုန္နရိကဘာရုဒ္ဓါဇော၊ သော၊ မြာဟူထော၊ သည်း၊ “အယံ ဘဝံ၊
 ဤအရင်သည်၊ မုဏ္ဍော၊ ဦးပြည်းတည်း၊ အယံ ဘဝံ၊ သည်း၊ မုဏ္ဍကောတိ၊ ယုတ်သော ဦးပြည်း
 တည်း” ဟု ရွတ်ချ၍၊ တတောဝ၊ ထိုအရပ်မှသာလျှင်၊ ပုန၊ တဖန်၊ နိဝတ္ထိတုကာမော၊ ပြန်ဆုတ်
 လိုသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အထ ခေါ၊ ၌၊ သုန္နရိကဘာရုဒ္ဓါဇော၊ သော၊ မြာဟူထော၊ ဇိ။
 “ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ မုဏ္ဍာပိ၊ ဦးပြည်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ ကုန်သော၊
 မြာဟူထော၊ ပုဏ္ဏားထိုသည်၊ ဘဝန္တံ ဟိ၊ ရှိကုန်သေးသည်သာလျှင်တည်း၊ အယံ၊ ငါသည်၊ တံ၊
 ထိုဦးပြည်းပုဏ္ဏားသို့၊ ဥပသကံမိတု၊ ကပ်၍၊ ဇာတိံ၊ အမျိုးဇာတ်ကို၊ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးရမှု
 ကား၊ သန္နနာတိ၊ ကောင်းလေစွတကား” ဟူသော၊ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌၊ သုန္နရိကဘာရုဒ္ဓါဇော၊ သော၊ မြာဟူထော၊ သည်း၊ ယေန၊ ၌၊ ဘဂဝါ၊ သည်း။
 (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ပြီ၊ ဥပသကံမိတု၊ ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ ကို၊ “ဘဝံ၊ အရင်
 သည်း၊ ကိံ၊ ဇစ္စောတိ၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း” ဟူသော၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါဓ၊ ခံ့ပြီ။

☞ (မြာဟူထ ပုဏ္ဏား။) ဇာတိံ၊ အမျိုးဇာတ်ကို၊ မာပုစ္ဆ၊ မမေးလင့်၊ စရတည၊ (သီတ
 အစရှိသော) အကျင့်ကိုသာလျှင်၊ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့၊ ဇာတဝေဒေါ၊ မီးသည်၊ ကဋ္ဌာ၊
 ထင်းမှ၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဇာကုလီနောပိ၊ အမျိုးပင်ယုတ်သော်တည်း၊
 မုနိ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဓိတိမာ၊ လုံ့လရှိသူသည်၊ အာဇာနိယော၊ အကြောင်းဟုတ်သည်
 မဟုတ်သည်ကို သိသူသည်၊ ဟိသိန္နိယေဓော၊ ရှက်ခြင်းဖြင့် မကောင်းမှုတို့ကို တားမြစ်တတ်
 သူသည်၊ ဟောတိ၊ ဇိ။

သစ္စေန၊ ပရမတ္ထသစ္စာဖြင့်၊ ခန္တော၊ ယဉ်ကျေးသူတည်း၊ ဓမ္မသာ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို ဆုံးမ
 ခြင်းနှင့်၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသူတည်း၊ ဝေဒန္တဂ္ဂ၊ လေးပါးသော မင်္ဂလာတို့၏ အဆုံးသို့
 ရောက်သူတည်း၊ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော မင်္ဂဟူသော ခြံတံသော
 အကျင့်ရှိသူတည်း။

ယညောသနိတော၊ ကပ်၍ဆောင်အပ်(စိမ့်အပ်)သော ယင်ရှိသူတည်း။ တံ၊ ထို(ဓိတိ
 စသော ဂုဏ်ရှင်) ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကာလေန၊ နံနက်အခါ၌၊ ဥပဝုလေထ၊ ပင့်လျှောက်
 ဖိတ်ခေါ်ရာ၏။ သော၊ ထိုပင့်ဖိတ်ပူဇော်သူသည်၊ အက္ခိဏေယျ၊ မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်
 ၌၊ ဇုဟတိ၊ ပူဇော်သည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။

(သော ဂေါတမ၊ မ။) ယံ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေဒဂုံ၊ မင်္ဂလာတို့၏အဆုံးသို့ ရောက်တော်
 မူသော၊ တာဒိသံ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို၊ အဋ္ဌသာပိ၊ ဖူးမြင်ရ၏။
 (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်) မမ၊ ကျနပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤပူဇော်ခြင်းသည်၊ သုယိန္ဒ၊ ကောင်းစွာ

ပူဇော်ခြင်းသည်။ သုဟုတံ၊ ကောင်းမွန်ခမ်းနားစွာ ပူဇော်ခြင်းသည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်ကောက်။
(ဘဝိသထိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။)

ဟိ၊ မှန်၏။ တုပ္ပာဒိသာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အဒဿနေန၊
မပူးမြင်ရခြင်းကြောင့်။ ဟဗျသေသံ၊ ယဇ်ပူဇော်ကြွင်း နို့စနာထမင်းကို။ အညော
ဇနော၊ တပါးသောသူသည်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

(ဘုဉ္ဇတု စသောဝါကျနှင့် ၂-ဂါထာသည် အဂ္ဂိကသုတ် စာပိုဒ် ၁၉၄-နှင့်တူ၏။)

ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အထ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ
ဟဗျသေသံ၊ ဤယဇ်ပူဇော်ကြွင်း နို့စနာထမင်းကို။ ကဿ စ၊ အဘယ်သူအား။ ဒမ္မိ၊ ပေးရ
အံနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုစ္ဆား။ တထာဂတဿ ဝါ၊ ငါဘုရားကို၎င်း။
တထာဂတသာဝကဿ ဝါ၊ ငါတရား တပည့်သားကို၎င်း။ အညတြ၊ ကြည်ထား၍။ ယဿ၊
အကြင်သူသည်။ (ဘုတ္တောဒ္ဓိစပ်) ဝါ၊ ၏။ (ဟဗျသေသောဒ္ဓိစပ်) ဘုတ္တော၊ စားအပ်ပြီးသော။
သောဟဗျသေသော၊ ဤယဇ်ပူဇော်ကြွင်း နို့စနာထမင်းသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိ
ကာမံ၊ အစာကြေခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ (တံ၊ ထိုသူကို) အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။
သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သဗ္ဗာရကေ၊ ဝသဝတ္တိမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။
သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာနတ်ထပ်နှင့် ဝ-ကွသော။ လောကေ၊ ဩကာသလောက၌။ သဿမဏဗြာဟ္မ-
ဏိယာ၊ ရဟန်းပုစ္ဆားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမုတိနတ်မင်း ကြွင်းသောလူနှင့်တကွ
သော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌။ န ခေါ၊ ပဏာမိ၊ မြင်စောင့်မပူး။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုစ္ဆား။ တေန ဟိ၊
ထိုသို့ဖြစ်မှ။ ဣံ၊ သင်သည်။ တံ ဟဗျသေသံ၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ကြွင်း နို့စနာထမင်းကို။ အပ္ပဟရိ-
တေဝါ၊ စိမ်းသော မြက်သစ်ပင်မရှိသော အရပ်၌မူလည်း။ ဆဇ္ဇေဟိ၊ စွန့်လော့။ အပ္ပါဏကေ၊
ပိုးမရှိသော။ ဥဒကေဝါ၊ ချော်မှုလည်း။ ဩပိလာပေဟိ၊ မျှောချလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်
မူ၏။

အထခေါ၊ ၌။ သုန္ဒရီကသာရဇ္ဇါဒေါ၊ သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တံ ဟဗျသေသံ၊ ကို။
အပ္ပါဏကေ၊ သော၊ ဥဒကေ၊ ၌။ ဩပိလာပေဟိ၊ မျှောချပြီး။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဟဗျသေ-
သော၊ သည်။ ဥဒကေ၊ ချော်။ ပက္ခိတ္တော၊ ထည့်အပ်သည် ရှိသော်။ စိဋ္ဌိဋ္ဌာယတိ၊ စိဋ္ဌိဋ္ဌိဟူ
သော အသံကိုပြု၏။ စိဋ္ဌိဋ္ဌာယတိ၊ စိဋ္ဌိဋ္ဌိဟူသော အသံကို ပြု၏။ သန္တုပါယတိ၊ ထက်
ဝန်းကျင် အဝိုင်းထလောင်၏။ သမ္ပူပါယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြင်းထန်စွာ အခိုးထ၏။ သေယျ-
တာပိနာမ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုလျှင်။ ဒိဝသံသန္တုတ္တော၊ တနေလုံးပူလောင်အပ်သော။ ဇာလော၊
သံထွန်သွားထယ်သွားသည်။ ဥဒကေ၊ ချော်။ ပက္ခိတ္တော၊ ထည့်အပ်သည်ရှိသော်။ စိဋ္ဌိဋ္ဌာယတိ၊ ၏။
စိဋ္ဌိဋ္ဌာယတိ၊ ၏။ သန္တုပါယတိ၊ ၏။ သမ္ပူပါယတိ၊ ၏။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ပ။
သမ္ပူပါယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြင်းထန်စွာ အခိုးထ၏။

၁။ ဝိနာညတြ တတိယာ စဟူသော မောက္ခလျာန်သျှာဒိကဏှ ၃၀-သုတ်နှင့်အညီ “ဝိနာညတြ၊ ယဉ်လတ်က၊
ရုတပဉ္စမိကံဟု ဝိသတ် ၃-မျိုးသာ ရှိရှိတည်း။ ဤ၌ကား အညတြတယဉ်ဝယ် အဆိုပါ ၃-မျိုး
မှတစ်ပါးသော အညတြ အညတြ ဗြာဟ္မဏ တထာဂတဿ ဝါ တထာဂတ သာဝကဿ ဝါဟု မိန့်ခြင်းသည်၎င်း၊
န ခေါဟံ ဗြာဟ္မဏ ဟူသော ပဓာနဝါကျ၌ ဗြာဟ္မဏဟု အာလုပ်ပါပြီဖြစ်လျက် အညတြ ဗြာဟ္မဏ တထာဂ
တဿ ဝါ တထာဂတ သာဝကဿ ဝါ ဟူသော အပဓာနဝါကျ၌ ဗြာဟ္မဏ အာလုပ်ထပ်မံပါရှိခြင်းသည်၎င်း ဝဉ်းစား
ဖွယ်ဖြစ်၏။

အထ ခေါ၊ ခွံ။ သန္တရိကသာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌဇောဇော၊ ဩဏ်သီးမွေးညှင်းတသည်ဖြစ်၍။ ယေန ခွံ။ ဘဂေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတု၊ ခွံ။ ကေမန္တံ၊ ခွံ။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ခွံ။ ဌိတံ ခေါ၊ သော။ သန္တရိကသာရဒ္ဒါဇံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံကို။ သဂေါ၊ သည်—

“ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ (တုံ၊ သင်သည်။) ဂါရုံ၊ ထင်းကို။ သမာဓဟာနော၊ မီးခွံသည်ရှိသော။ သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်၏ ဟူ၍။ မာ အမည်၊ မအောက်မေ့လင့်။ တေ၊ ဤထင်းကိုမီးခွံခြင်းသည်။ ဗဟိဒ္ဓါဟိ၊ (အရိယာတို့၏ တရားမှ) အပသာတည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဗာဟိရေန၊ (အရိယာတို့၏ တရားမှ) အပဖြစ်သော မီးပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ဣန္ဒြေ၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ တေန၊ ထိုမီးပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်၏ ဟူ၍။ ကုသလာ၊ ခန္ဓာ စသည်တို့၌ လိမ္မာကုန်သော ပညာရှိတို့သည်။ န ဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂါရုဒါဟံ၊ ထင်းကိုမီးခွံခြင်းကို။ ဟိတု၊ ပယ်တော်မူ၍။ အဗ္ဘတ္တမေဝ၊ မိမိသန္တာန်၌သာလျှင်၊ ဇောတိ၊ ဉာဏ်မီးတို့။ ဥဒ္ဓလယာမိ၊ တောက်ပစေ၏။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူလိုက်သော။ အဟံ၊ ငါသည်။ နိစ္စရိနိ၊ အပြုမပြုတ်တောက်ပသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်မီးရှိသည်ဖြစ်၍။ နိစ္စသမာဟိတတ္ထော၊ အပြုမပြုတ် ကောင်းစွာထားအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မဓရိယံ၊ ပြတ်သော အကျင့်ကို။ စရာမိ၊ ကျင့်၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ တေ၊ သင်၏။ မာနော ဟိ၊ မာနသည်လျှင်။ ခါရိသာရော၊ ထမ်းပိုးဝန်သဖွယ်ဖြစ်၏။ ကောဇော၊ အမျက်သည်။ ရမော၊ မီးခိုးသဖွယ်ဖြစ်၏။ မောသဝဇ္ဇံ၊ မမှန်မကန်ပြောဆိုခြင်းသည်။ ဘသ္မနိ၊ ပျာသဖွယ်ဖြစ်၏။ ဇိဂ္ဂါ၊ လျှာသည်။ သုဇာ၊ ယင်ပူဇော်သော ယောက်မသဖွယ်ဖြစ်၏။ ဟဇယံ၊ (သတုတို့၏) နှလုံးသားသည်။ ဇောတိဌာနံ၊ မီးပူဇော်ရာအရပ်သဖွယ်ဖြစ်၏။ ပုရိသဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ သုဓန္တော၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ပြီးသော။ အတ္တော၊ စိတ်သည်။ ဇောတိ၊ မီးသဖွယ်ဖြစ်၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ ဓမ္မော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားသည်။ သီလတိတ္ထော၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိလတည်းဟူသောဓမ္မချိုးဆပ်ရှိသော။ အနာဝိလော၊ မနောက်ကျသော။ သဒ္ဓိ၊ ကောင်းမြတ်သော။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပသတ္ထော၊ မြီးမှမ်းအပ်သော။

၁။ ဥတ္တမတ္ထေန ဝါသော သဒ္ဓိတိ ဂုဏတိ ဟူသောငှ။ သေဋ္ဌာသာစနေ သန္တော ပါသံသော ဟုထွာ ကိလေသေ သိန္နတိ သမုဒ္ဓိန္နတိ သဒ္ဓိတိ ဂုဏတိဟူသောငှ။ တို့နှင့်အညီ သန္တသစ္စုပဟေသိမိဓာတ်ဖြင့်ပြီးသော ပဌမကဝစနန္တ ဥတ္တမဝါစကဟုကြံ၍ ရဟစေ၏စိတ်သေနအဖြစ်ဖြင့် “သဒ္ဓိ၊ ကောင်းမြတ်သော” ဟု ပေးသည်။ သဒ္ဓိဓရဝသမာဓသထသည့်ကဲ့သို့ တတိယာ ဗဟုဝစနန္တ မဟုတ်။ -----

သဒ္ဓိသတံ ပသတ္ထောတိ ပတ္တိဇဏယံ ပတ္တိတာနံ ပသဋ္ဌော ဟူသော အဋ္ဌကဏာ ပ-ဝိကပ်အလိုသန္တပုန်ဖိတတ် သန္တကို သပြေဟိကိုသိပြုပြီးလျှင် “သန္တကိပ္ပ၊ သဗ္ဗညုတရနာဂံ၊ ဓမ္မသောရောဂံ” ဟူသည်နှင့်အညီ အသမိသမိတ္တရောဂံကာ သဒ္ဓိဟုပြီးသည်။ သတံကိုလည်း ပတ္တိတာနံ ဟူ၍။ ပတ္တိတာနံ ပသဋ္ဌောတိ ပတ္တိတာနံ ပရတော သေဋ္ဌောဟု ဂီကားနှင့်သောကြောင့် ယင်းသတံပုန်လည်း သန္တပုန် သဒ္ဓိဗဟုဝစနန္တတည်း။

ရဟဒေါ၊ ရေခိုင်သဖွယ်ဖြစ်၏။ ယတ္ထ၊ ယင်းရေခိုင်၌။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ သိနာတာ၊ ရေချိုးကုန်သော။ ဝေဒဂ္ဂဇနာ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ အနတ္တဂတ္တာ၊ ကိလေသာရေဖြင့် မပိုစွတ်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပါရ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့။ တရန္တိ၊ ကူးကြကုန်၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်။ သစ္စံ၊ မှန်ကန်သောစကားသည်၎င်း။ ဓမ္မော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဝသော ငါးပါးသောတရားသည်၎င်း။ သံယမော၊ စောင့်စည်းမှု (သမ္မာကမ္မန္တသမ္မာအာဝီဇ) သည်၎င်း။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်မည်၏။ မဇ္ဈေ၊ သဏ္ဌတဒိဋ္ဌိဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိတို့၏ အလယ်ဖြစ်သောမဂ္ဂင်လမ်းစဉ်၌။ သိတာ၊ မှီသောတရားမည်၏။ ဗြဟ္မပတ္တိံ၊ မြတ်သော အဖြစ်သို့ရောက်စေတတ်သောတရားမည်၏။ သ (တုံ)၊ ထိုသင်သည်။ ဥဇ္ဇဘူတေသု၊ ခြောင်မတ်စွာဖြစ်ကုန်သော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ နမော၊ မှီခိုခြင်းကို။ ကဏေဟိ၊ ပြုလော့။ ထံ နရ၊ ထိုမဂ္ဂင်တရားကျင့်သောသူကို။ ဓမ္မသာရိယံ၊ မဂ္ဂင်တရားတည်းဟူသော အဆင်တန်းစားမြတ်ရှိသူဟူ၍။ ဝါ (ကုသိုလ်) တရားတိန်းဟူ၍။ အဟံ၊ ငါသူတရားသည်။ ဗြူမိတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟူကုန်သော။ ဂါထာယံ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီး။

☞ (ဧဝံ ဂုတ္တေ စသည်ပေး၍။)

(သစ္စံဓမ္မောစသည်တို့၏ တရားကိုယ်ကို ၂၄၉ ၌ ၂-နည်းပွင့်၏။ ရှုလော။)

၁၀-ဗဟုပိတရသုတ်

၁၉၆။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ အညတရသ္မိံ၊ တရသော။ ဝနသတ္ထေ၊ တောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရဏ၊ တယောက်သော။ သာရဓ္မာဇဂေါတ္ထဏ၊ သာရဓ္မာဇဂေါတ္ထသော။ ဗြာဟ္မဏဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ စတုဓ္မာ၊ တစ်လေးကောင်ကုန်သော။ ဗလိဗန္ဓါ၊ နွားလားတို့သည်။ နဌာ၊ ပျောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သာရဓ္မာဇဂေါတ္ထော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ စေ ဗလိဗန္ဓေ၊ ထိုနွားလားတို့ကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရွာသည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ သော ဝနသတ္ထော၊ ထိုတောအုပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ပြီး။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ တသ္မိံ ဝနသတ္ထေ၊ ထိုတောအုပ်၌။ ပဏ္ဍကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတွာ၊ ခေ၍။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ခြောင်မတ်စွာ။ ပထိဇာယ၊ ထား၍။ ပရိပုဓံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရွေးချွေ။ အတ္တိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ မြစ်ဝေ၍။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်ပြီး။ ဖိတွာန၊ ၌။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ပြီး။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိဂေ၊ အထံ၌။

ထေရ်ဗဟုဝနန္တမဟုတ်။ ထို့ကြောင့်အဋ္ဌကထာ ပ-ပိကပ်နှင့်အညီ သဏ္ဌိ၊ ပညာရှိသူကောင်းတို့သည်။ အထံ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့၏ (ခေ၍)။ ပသတ္ထော၊ မြို့နယ်အပ်သော၊ ဟု ပေ၊ ရဟဒေါ၌ ဝိသေသနအဖြစ်စပ်။ သဋ္ဌိပုဒ်နှင့်စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ် အကျယ်ကို သစ္စာနိယံ နိဂ္ဂဟိတန္တ ပုညိင်နာမိက ပဓာနာလာ နာ ၂၃၂-၅။

စတုဒ္ဒသ၊ တဆဲ့လေးကောင်ကုန်သော။ ဗလိဗဒ္ဒါ၊ နွားလားတို့ကို။ အဋ္ဌသဋ္ဌိံ၊
 ခြောက်ရက်ခြောက်သောယနေ့တိုင်အောင်။ န ဟိ နန္ဒ၊ မဏ္ဍမမြင်အပ်ကုန်။ ဣမဿ
 သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား။ န ဟိ နန္ဒ၊ နွားလားမရှိလေယောင်တကား။ တေန၊
 ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိတော်မူ၏။

တိလာဆတ္တသ္မိ၊ နှမ်းခင်း၌။ ကေပတ္တာ စ၊ တရွက်သာရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 ဒုပတ္တာ စ၊ နှစ်ရွက်သာရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ အသုံးမကျသော နှမ်းငုတ်
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣမဿ သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား။ န ဟိ နန္ဒ၊ နှမ်းခင်း
 မရှိလေယောင်တကား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သုခံ၊
 ချမ်းသာခြင်းရှိတော်မူ၏။

တစ္ဆကောဋ္ဌသ္မိ၊ အချည်းနှီးသော ထိုကြ၌။ မုသိကာ၊ ကြက်တို့သည်။ ဥဿောဋ္ဌိကာယ၊
 ခွန်အားစိတ်သဖြင့်။ နစ္စန္တိ၊ ကခုန်မြူးထူးကြကုန်၏။ ဣမဿ သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား။
 န ဟိ နန္ဒ၊ ထိုကြမရှိလေယောင်တကား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ သည်။
 သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိတော်မူ၏။

သတ္တမာသိကော၊ ခုနစ်လပတ်လုံး သုတ်သင်ခြင်းကင်းသော။ သန္တာရာ၊ အိပ်ယာ
 မြက်ခင်းကို။ ဥပ္ပါဋ္ဌကေဟိ၊ အရေကိုခွါသကဲ့သို့ ကိုက်တတ်ကုန်သော ကြမ်းပိုးတို့သည်။
 သဉ္စုန္နော၊ ရုံးလွမ်းအပ်၏။ ဣမဿ သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား။ န ဟိ နန္ဒ၊ အိပ်ရာမရှိ
 လေယောင်တကား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သုခံ၊
 ချမ်းသာခြင်းရှိတော်မူ၏။

ဝိဝေ၊ မုဆိုးမဖြစ်ကုန်သော။ ကေပုတ္တာ စ၊ သားကယောက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ ဒုပုတ္တာ စ၊ သားနှစ်ယောက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တမိတရာ၊ ခုနစ်
 ယောက်သော သမီးတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဣမဿ သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား။
 န ဟိ နန္ဒ၊ သမီးမရှိလေယောင်တကား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်း
 သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိတော်မူ၏။

ပိဂလာ၊ မျက်စိနီကြောင်သော။ တိလကာဟတာ၊ မဲ့မည်းစွဲသော မယားသည်။
 သောတ္ထံ၊ အိပ်ပျော်နေသော ငါးကို။ ပါဒေန၊ ခြေထောက်ဖြင့်။ ဗောဓေတိ၊ နှိုး၏။
 ဣမဿ သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား။ န ဟိ နန္ဒ၊ မယားမရှိလေယောင်တကား။ တေန၊
 ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိတော်မူ၏။

ပစ္စုသမ္ပိ၊ မိုးသောက်ထုအခါ၌။ ဣဏာယိကာ၊ မြို့ကြေးရှင်တို့သည်။ ဓေတ ဓေတာတိ၊
 ပေးကုန်လော့ ပေးကုန်လော့ ဟူ၍။ စောဒေန္တိ၊ တောင်းကုန်၏။ ဣမဿ သမဏဿ၊

၁။ အဋ္ဌသဋ္ဌိံ န နိဿန္တိတိ အဋ္ဌ အဝိဝသမတ္တကာ ပဋ္ဌာယ န နိဿန္တိ၊ ၄။ အဋ္ဌသဋ္ဌိံ အဋ္ဌ ဆန့် ပုရဏ
 သဋ္ဌိံ ခိုဝသဝုတ္တိ၊ အဋ္ဌအဘိ ကထာ အဝိဝသေတိ အပ္ပတ္တာ၊ အပ္ပန္နသယောဂ ဓေတံ ဥပယောဂစနံ၊ အဋ္ဌ
 အဝိဝသမတ္တကာတိ အဋ္ဌတော အဋ္ဌဝိဝသမတ္တကာ၊ ၆။ ထိုနည်းတူပေးသည်။ “ယနေ ဟူသော ၆-ဂုဏ်မြောက်
 တိုင်အောင်” ဟုလည်း ပေးနိုင်သည်။ အဓိပ္ပါယ်အတိုင်းအတိုင်း အဋ္ဌ အဘိ ကထာ ဆ ခိုဝသေတိ အပ္ပတ္တာ ဟု
 သော ၆။ အလို “ယနေမှစ၍ ၆-ဂုဏ်တိုင်တိုင်” ဟု အဓိပ္ပါယ်အနက်ပေး၊ သဋ္ဌိပုဂံကား အပုဂံ ပုရဏအနက်၌
 ၄-ပုဂံလည်း နှစ်ပါး ဤပုဂံလည်း ဆ ကို သ ပြု၍ ပြသည်။

ဤရဟန်းအား။ န ဟိ နန္ဒ၊ ကြေးမရှိလေယောင်တကား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သုခိတိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိတော်မူ၏” ဟုကုန်သော။ ဣမာ ဂါတာစဟော၊ ဤဂါတာတို့ကို။ အသာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

☞ (န ဟိ မဟံ ပြာဟုတ စသော ၇-ဂါတာတို့ကို ရေးခဲ့ပြီး ဂါတာနက်များအတိုင်း ပြာဟုတ၊ ပုတ္တား၊ မဟံ၊ ငါတုရားအား။ န ဟိ၊ နားလားမရှိသည်သာ။ ပြာဟုတ၊ ပုတ္တား၊ စတေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ၊ ငါတုရားသည်။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိတော်မူ၏ စသည်ဖြင့် အနည်းငယ် လွှဲ၍ သမ္ပန်၊ ဧဝံ ဝုတ္တေ စသည်ကိုလည်း။ နေဉ္ဇာနီသုတ် စာပိုဒ်-၁၈၇- ရွတ်ပေးလော။) ☞

ပဌမော၊ သော၊ အရဟန္တဝဂ္ဂေါ၊ အရဟန္တဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဏဏ၊ ထိုအရဟန္တဝဂ်၏။ ဥဇ္ဈါနံ၊ ဥဇ္ဈါန်းကား။—

နေဉ္ဇာနီ စ၊ နေဉ္ဇာနီသုတ်။ အက္ခောသံ၊ အက္ခောသသုတ်။ အသုရိန္ဒံ စ၊ အသုရိန္ဒက သုတ်။ ဗိလဂ္ဂိကံ၊ ဗိလဂ္ဂိကသုတ်။ အဟိံ သကံ၊ အဟိံ သကသုတ်။ ငဋ္ဌာစေဝ၊ ငဋ္ဌာသုတ်။ သုဒ္ဓိကံစေဝ၊ သုဒ္ဓိကသုတ်။ အဂ္ဂိကော၊ အဂ္ဂိကသုတ်။ ဗဟုဓိတရေန စ၊ ဗဟုဓိတရသုတ်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သန္တရိကံ၊ သန္တရိကသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့သည်။

၂-ဥပါသကဏ်

၁-ကသိတာရရှိစသုတ်

၁၉၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ စသည် ပေးပြီး။) ဧကံ၊ သော၊ သမယံ၊ ဌံ၊ သဂဝါ၊ သည်။ မဂဓေသု မဂဓေါင်းတို့၌။ အက္ခိယာဂီရိသို့၊ အက္ခိယာဂီရိနေပုဒ်၌။ ဧကနာဋ္ဌာယံ၊ ဧကနာဋ္ဌမည်သော။ ပြာဟုတဂါမေ၊ ပုတ္တားဉ္ဇာ၌။ ပိဟရတိ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ ကသိတာရရှိဇဏ၊ ကသိတာရရှိဇမည်သော။ ပြာဟုတဏ၊ ပုတ္တား၏။ ဝပ္ပကာလေ၊ ပျိုးကြသောအခါ၌။ ပဉ္စမဏ္ဍာနိ နဂီလသဏာနိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအစွဲ၌ကုန်သော ထွန်တို့သည်။ ပယုတ္တာနိ၊ နားဖြင့် ကအပ်ကုန် သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ သည်။ ပုပ္ဖတုသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါဓေတုာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တဝီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာခါယ၊ ဟူ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ကသိတာရရှိဇဏ၊ သော၊ ပြာဟုတဏ၊ ၏။ ကမ္မန္တော၊ အမှုလုပ်ငန်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်တော်မူပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ ကသိတာရရှိဇဏ၊ သော၊ ပြာဟုတဏ၊ ၏။ ပရိဝေသနာ၊ (လယ်လုပ်သားတို့အား) ကျွေးမွေးရာအရပ်သည်။ ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်။ ယေန၊ ဌံ။ ပရိဝေသနာ၊ ကျွေးမွေးရာအရပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်တော်မူပြီ။ ဥပသကံမိတုာ၊ ၌။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူပြီ။ ကသိတာရရှိဇော-သော၊ ပြာဟုတော၊ သည်။ သကဝန္တံ၊ ကို။ ပိတ္တာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ဌိတိ၊

၁။ တေနပသကံမိတိ ယေန မဂ္ဂေန ကမ္မန္တော ဂန္ထဗ္ဗော၊ တေန ဧကဧကော ဥပသကံမိ ဟူသောဌ။ အထိ-ယေန၊ အကြင်သင်းခရီးဖြင့်။ ကသိတာရရှိဇဏ၊ သော၊ ပြာဟုတဏ၊ ၏။ ကမ္မန္တော၊ အလုပ်လုပ် ရာ အရပ်သို့။ ဂန္ထဗ္ဗော၊ ဧကန်ထိုက်၏။ တေန၊ ထိုသင်းခရီးဖြင့်။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ ဟု ပေး။

ရပ်တော်မူသည်ကို။ အဋ္ဌသာ ခေါ်၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာန၊ ခြံ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ အဟံ ခေါ်၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ကသာမိ စ၊ ထွန်လည်းထွန်၏။ ဝပါမိ စ၊ စိုက်ပျိုးလည်းစိုက်ပျိုး၏။ ကသိတွာ စ၊ ထွန်၍၎င်း။ ဝပိတွာ စ၊ စိုက်ပျိုး၍၎င်း။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စား၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တုဗ္ဗိ၊ သင်သည်လည်း။ ကသာဏု စ၊ ထွန်လည်းထွန်လော့။ ဝပဿု စ၊ စိုက်ပျိုးလည်းစိုက်ပျိုးလော့။ ကသိတွာ စ၊ ထွန်၍၎င်း။ ဝပိတွာ စ၊ စိုက်ပျိုး၍၎င်း။ ဘုဉ္ဇာဏုတိ၊ စားလော့” ဟူ၍။ တေ၊ ဤစကားကို။ အခေါစ၊ ဆိုပြီ။ မြာဟူက၊ ပုတ္တာ၊ အဟပိ ခေါ်၊ ငါသည်လည်း။ ကသာမိ စ၊ ထွန်လည်းထွန်၏။ ဝပါမိ စ၊ စိုက်လည်းစိုက်ပျိုး၏။ ကသိတွာ စ၊ ထွန်၍၎င်း။ ဝပိတွာ စ၊ စိုက်ပျိုး၍၎င်း။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏။ ယဂံ ဝါ၊ ထမ်းပိုးကို၎င်း။ နဂံလံ ဝါ၊ ထွန်တုံးကို၎င်း။ ဖာလံ ဝါ၊ ထွန်သွားကို၎င်း။ ပါစနံ ဝါ၊ နှင်တံကို၎င်း။ ဗလီဗဒ္ဓေ ဝါ၊ နွားလားထိုးကို၎င်း။ န ခေါ် ပဿာမ၊ မမြင်ကုန်။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ မမြင်လျက်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ “မြာဟူက၊ ပုတ္တာ၊ အဟပိ၊ ငါသည်လည်း။ ကသာမိ စ၊ ထွန်လည်းထွန်၏။ ဝပါမိ စ၊ စိုက်လည်းစိုက်ပျိုး၏။ ကသိတွာ စ၊ ထွန်၍၎င်း။ ဝပိတွာ စ၊ စိုက်ပျိုး၍၎င်း။ ဘုဉ္ဇာမိတိ၊ စား၏” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာယ၊ ဆိုပြီ။ အထ ခေါ်၊ နှံ။ ကသိဘာရုဉ္ဏေ၊ သော၊ မြာဟူကော၊ ပုတ္တာသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

(“ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။) (တုံ၊ သင်သည်။) ကသာကော၊ လယ်သမားဟူ၍။ ပဋိဇာနာသိ၊ ဝန်ခံ၏။ တေ၊ သင်၏။ ကသိ၊ လယ်ထွန်သတ္တာကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ န စ ပဿာမိ၊ မမြင်ပါ။ ကသာကော၊ လယ်သမားဟု ဝန်ခံသော။ ပုစ္ဆိတော၊ (တပည့်တော်) မေးလျှောက်အပ်သော။ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဗြူဟိ၊ ပြောတော်မူပါလော့။ တံ ကသိ၊ ထို လယ်ထွန်သတ္တာကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဇာနေယှတိ၊ သိရပါကုန်အံ့နည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈသာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

(မြာဟူက၊ ပုတ္တာ။) မေ၊ ငါဘုရား၏။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်။ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့တည်း။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ တပေါ၊ ဣန္ဒြိယသံဝေသီလသည်။ ဝုဋ္ဌိ၊ မိုးစေ့တည်း။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ပညာ၊ ဝိပဿနာပညာ၊ မဂ်ပညာသည်။ ယဂနဂံလံ၊ ထမ်းပိုး၊ ထွန်တုံးတည်း။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဟိရိ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပတရားသည်။ ဤသာ၊ ထွန်သန်တည်း။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ မနေ၊ သမာဓိစိတ်သည်။ ယောတ္ထံ၊ ကြိုးတည်း။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သတိ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သော သတိ၊ မဂ်နှင့် ယှဉ်သော သတိသည်။ ဖာလပါစနံ၊ ထွန်သွားနှင့် တံတည်း။

(အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ကာယဂုတ္တော၊ ကာယသုစရိုက်သုံးပါး တည်းဟူသော စောင်ရန်းဖြင့် လုံခြုံသူတည်း။ ဝစီဂုတ္တော၊ ဝစီသုစရိုက်လေးပါးတည်းဟူသော စောင်ရန်းဖြင့် လုံခြုံသူတည်း။ အာဟာရေ၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌၎င်း။ ဥဒရေ၊ ဝမ်း၌၎င်း။ ယထော၊ စောင့်စည်းလုံခြုံသူတည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သန္တာ၊ ဖန်သောစကားဖြင့်။ နိဒ္ဒါနံ၊

၁။ ဟိရိယတိ ပါပကမဟိ ဝေပဟိတိ ဟိရိ၊ ထဂ္ဂဟဏေန တာယ အဝိပ္ပယုတ္တံ ဩတ္တပ္ပံ ဂဟိတမေဝ ဟောတိ ဟူသော။ နှင့်အညီ ဟိရိကိုဆိုသဖြင့် ဩတ္တပ္ပံ ကိုလည်း အဝိနာဘာဝ နည်းအရဟူ။
 ၂။ ဣဓ ပန မနောသိသေန တံသပ္ပယုတ္တော သမာဓိ အဝိပ္ပေတော-ဟူသော။ နှင့် အညီပေးသည်။

ရိတ်တြိတ်ခြင်းကို။ ကရာဓိ၊ ပြု၏။ မေ၊ ငါ၏။ သောရဏံ၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်၌ မွေ့လျော်သည်၏ အဖြစ် (အရဟတ္တဖိုလ်) သည်။ ပမောစနံ၊ လုပ်ငန်းမှလွတ်ခြောက်ကြောင်း ထည်း။

မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိရိယံ၊ ကားယိကဝီရိယံ စေတသိကဝီရိယသည်။ ဓရဓောရယံ၊ လှည်းဦး၌ ဝန်ကိုဆောင်သော နှားလားသဖွယ်ဖြစ်၏။ ယောဂက္ခေမာဓိဝါဟနံ၊ ယောဂကျန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တတ်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ န သောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရ။ (တတ္ထ၊ ထိုစိုးရိမ်ခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့။)

၁။ ကာယဂုဏော ဝစီဂုဏောဖြင့် ငါဘုရားသည် မိမိကိုယ် မိမိ ကာယဘုရားရိုက် ဝစီထူရိုက် (တည်းဟူသောစောင်ရန်း) ထို့ဖြင့် ထို့ခြံအောင် စောင့်ရှောက်ထားသူ (ပါယ်စောကုသဝရသီလနှင့်ပြည့်စုံသူ) ဟုဆိုလိုသည်။

အာဟာရေ ယတောဖြင့် ငါဘုရားသည်ပစ္စည်းလေးပါး၌ ထွက်ကားမှု ကင်းအောင်စောင့်စည်းထားသူ (အာဝီပေါသိက္ခသီလနှင့်ပြည့်စုံသူ) ဟုဆိုလိုသည်။ (အာဟာရေဖြင့် ဆွမ်းပစ္စည်းကိုသာ ဟုသင့်သော်လည်း နိဗ္ဗာန ဥပတက္ကထာနည်းအရ ကျန်ပစ္စည်းသုံးပါးကိုလည်း ဟုနိုင်သည်။)

ဥပဓရေ ယတောဖြင့် ငါဘုရားသည် ဝမ်းရေနှင့်ပတ်သက်၍ပိမိကိုယ်ပိမိ စောင့်စည်းထားသူ (သောဓနမတ္တဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ် ပစ္စယပဋိသေသသီလနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်) ဟုဆိုလိုသည်။

သန္တံ ကရာဓိ နိဗ္ဗာန်ဖြင့် သင်ပုတ္တားသည် ပေါင်းမြက်သို့ကို ထုတ် ဆင်ခြင်း ခိုတ်ခြင်းသက်သို့ ငါဘုရားသည် ကုသိုလ်ဟူသော ကောက်ပင်ကို ဖျက်လီးတတ်သော မုသာဝါစတည်းဟူသော ပေါင်းမြက်ကို သစ္စာစကားဖြင့် ခိုတ်ခြင်းခြင်း အပ္ပမ္ပိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုလိုသည်။ ကရုဏတ္ထေ စေတံ ဥပယောဂဝစနံ ဟူသော ၉။နှင့်အညီ သန္တံကို ဖြင့် ဟု ပေး၍ နိဗ္ဗာန် ဆာစနံ လှနနံ ဥပ္ပါရနံနှင့်အညီ နိဗ္ဗာန်ကို ခိုတ်ခြင်းဟု ယောဇနာသည်။

သော ရဏံ မေ ပမောစနံဖြင့် သင်ပုတ္တားသည် တနေ့ပြီးတနေ့ တနှစ်ပြီးတနှစ် ထပ်ချည်းတလဲလဲ ထွန်ယက်ခြင်းအပ္ပမ္ပိသေသနည်းဖြစ်၍ ထွန်ယက်ခြင်းအပ္ပမ္ပိ ထွက်ထပ်၍ မမြင်သော်လဲ ငါဘုရားကား ကောင်းမြတ်သော နိဗ္ဗာန်၌ အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့် မွေ့လျော်သူဖြစ်သောကြောင့် နောက်ထပ် ထွန်ယက်ရန်မရှိ ထွန်ယက်ခြင်းမှ လွတ်မြောက်ပြီဟု ဆိုလိုသည်။

၂။ ရဏံ+ဝယတိတိ=ဓောရဟော+ရဓပုဏ္ဏဟုသိပစ္စည်း (မောဂ္ဂဟာနံ ကာမိကတ္ထ ၁၂၀-နိဿယ။) ရဏယံ+ဓောရဟော=ရုဓဓောရဟော၊ နှားအရုဓကောက်။ သော ဝိဟာတိ ရုဓဓောရုဏံ၊ (ဝိရိယကောက်။) ဟူသော ဤဝိဂ္ဂဟနှင့်အညီ ပေးသည်။

အထ ဝါ ပုရိမရုဓပဝယတ္ထာ ရုဓာ၊ ပုလရုဓပဝယတ္ထာ ဓောရဟော၊ ရုဓာ ဓ ဓောရဟော ဓ ရုဓဓောရုဏံ ဟူသော ၉။အလို ဝိကပ်အလို ရုဓတိ ယံ သတိတိ ရုဓာ၊ သာ+စထေသံ+အတ္တိတိ=ရုဓာ။ (နှားလေးကောင်အနက် ပထမ ၂-ကောင်ကို မုဓုအားဖြင့်ရ၏။ ဤ၌သမ္ပပဓာနံ လေးပါးအနက် ပထမ ၂-ခုကို သမိတ္တပဓာရတ္ထအားဖြင့်ရ၏။)

ရဏံ+ဝယတိတိ=ဓောရဟော။ (နှားလေးကောင်အနက် ရုဓတိယ ၂-ကောင်ကို မုဓုအားဖြင့်ရ၏။ သမ္ပပဓာနံ လေးပါးအနက် ရုဓတိယ ၂-ခုကို သမိတ္တပဓာရတ္ထ အားဖြင့် ရ၏။) ရုဓာ ဓ+ဓောရဟော ဓ=ရုဓဓောရုဏံ (သမာဟာရ ၅။) ဟု ဝိဂ္ဂဟမူလ၌ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိရိယံ၊ သည်။ ရုဓ ဓောရုဏံ၊ ပထမဝန် ရုဓတိယဝန်ကိုဆောင်တတ်သော နှားလေးကောင်နှင့်တူ၏။ ဟုပေး။

၃။ ဓယာဂဏယီ ဓေတ္တာ နိဗ္ဗာန် ယောဂက္ခေမံ နှားပါ၊ တံ အဓိကိစ္စ ဝါဟိယတိ၊ အသိရခံဝါ ဝါဟိယတိတိ အဓိဝါဟနံ ဟူသော၊ ၉-အလို ယောဂကျန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုရည်၍ ပို့ဆောင်စေသော တရားတည်းဟု ပေးလေ။ ယောဂက္ခေမာ အဓိဝါဟနံ ယောဂက္ခေမာဓိဝါဟနံ ဟူသော၊ ၉-ဝိဂ္ဂဟအလို ယောဂကျန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်ကြောင်းဖြစ်သော တရားတည်းဟု ပေးလှယ်၍။

အနိဝတ္တန္တံ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏။ (ဂစ္ဆတိ၏ ကတ္တားကား ဝိရိယဟင်။)

ဝေ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း။ သော ကသိ၊ ဤလယ်ကို။ (ယော၊ ငါတုရားသည်။) ကဋ္ဌာ၊ ထွန်အပ်ပြီ။ သာ၊ ထိုလယ်သည်။ အမတပ္ပလော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ။။ ဧတံ ကသိ၊ ဤလယ်ကို။ ကသိတွာန၊ ထွန်သောကြောင့်။ သဗ္ဗဓုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲမှ။ ပမုစ္ဆတိ၊ လွတ်မြောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ယံ ယိ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ သဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ အမတပ္ပလော၊ အမြိုက် နိဗ္ဗာန် ဟူသော အကျိုးရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ကသိ၊ လယ်ကို။ ကသတိ၊ ထွန်တော်မူ၏။ (တေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။) သဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဘုဉ္ဇတု၊ သုံးဆောင်တော်မူလော့။ သဝံ၊ အရှင်သည်။ ကဿကော၊ လယ်ထွန်ထားသော လယ်သမားပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(ဂါတာဘိဂီတံ စသော ၂-ဂါတာသည်။ ဗြာဟ္မဏသံယုတ် အရဟန္တဝဂ် အဂ္ဂိကသုတ် ဇာပိုင် ၁၉၄-နှင့် တူပြီ။ ဝေ ဝုတ္တေ စသည်လည်း ပေးပြီ။)

၂-ဥပယသုတ်

၁၉၈။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အတ ခေါ၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဍသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ဘင်းပိုင်ကိုပြင်ထား၍။ ပတ္တမီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာစာ၊ ဟု၍။ ယော၊ ဌံ။ ဥပယဿ၊ ဥပယမည်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုတ္တား၏။ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ အတ ခေါ၊ ဌံ။ ဥပယော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဂဝေတွာ၊ ပြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တိ၊ သပိတ်ကို။ ဩဒနေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ပူရေသိ၊ ပြည့်စေပြီး။ ကထိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဥပယော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဂဝေတွာ၊ ပြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တိ၊ သပိတ်ကို။ ဩဒနေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ သဂဝန္တံ၊ ပြတ်စွာဘုရားကို။ “အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။ ပကဋ္ဌကော၊ အရသာ၌ တပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍”။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ အာဂစ္ဆတိတိ၊ လာ၏။ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤကောင်းကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။

(ဗြာဟ္မဏ၊ ဥပယပုတ္တား။) ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့ကို။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဝပန္တိ စေဝ၊ စိုက်လည်း စိုက်ပျိုးကုန်၏။ ဒေဝရာဇာ၊ မိုးမင်းသည်။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဝဿတိ၊ ရွာ၏။ ကဿကာ၊ လယ်သမားတို့သည်။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကသန္တိ၊ ထွန်ကုန်၏။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသူတိုင်းသားသည်။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ခေတ္တံ၊ စပါးလုပ်ရာသို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ (တိုင်းသူပြည်သားသည် ဆန်စပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဟူလို။)

ယာစကာ၊ ဇုန်းတောင်းယာစကာတို့သည်။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ယာစယန္တိ၊ တောင်းကုန်၏။ ဓါနပတိ၊ အလှူရှင်တို့သည်။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ အန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏။ ဓါနပတိ၊

၁။ ပကဋ္ဌကောတိ ခုသင်္ဂါဓေါ၊ ၄။ ပကာရကော ကဿတိတိ ပကဋ္ဌကော၊ ခုသထာယာပ ပကဋ္ဌကော၊ အတ္ထော ၁၇။

အလှူဝင်တို့သည်။ ပုနပျုနံ၊ အဝန်ဖန်။ ဒိတု၊ ပေးလှူပြီး၍။ ပုနပျုနံ၊ အဝန်ဖန်။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်ပြန်သော။ ဌာနံ၊ အရပ်သို့။ ဥပပန္နိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။

ခိရနိကာ၊ နိ၊ ရည်ကိုဆောင်ယူလိုသောသူတို့သည်။ ပုနပျုနံ၊ အဝန်ဖန်။ (ခေနံ၊ နှားမကိုး) ခုယန္တိ၊ နိ၊ ညှစ်ကုန်၏။ ဝစ္ဆေတ၊ နှားငယ်သည်။ ပုနပျုနံ၊ အဝန်ဖန်။ မာတရံ၊ အမိနှားမသို့။ ဥပပတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ပုနပျုနံ၊ အဝန်ဖန်။ ကိလမတိ စ၊ ပင်လည်း ပင်ပန်း၏။ ဖန္တထိ စ၊ တုန်လည်းတုန်လှုပ်၏။ မန္တော၊ ပညာနဲ့သောသူသည်။ ပုနပျုနံ၊ အဝန်ဖန်။ ဂစ္ဆံ၊ (တိရစ္ဆာန်တို့၏) ဝမ်းသို့။ ဥပပတိ၊ ကပ်ရောက်၏။

ပုနပျုနံ၊ အဝန်ဖန်။ ဇာယတိ စ၊ ပရိသန္ဓေလည်း နေ၏။ ပီဟတိ စ၊ သေလည်း သေ၏။ (တံ၊ ထိုသေသူကို) ပုနပျုနံ၊ အဝန်ဖန်။ သိဝထိကံ၊ သင်းချိုင်းသို့။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ သုပ္ပိပညော၊ ပညာကြီးသော သူတော်ကောင်းသည်။ အပုနတ္တဝါယ၊ တဖန် မပြစ်ခြင်းငှါ။ မဂ္ဂဉ္စ၊ မင်္ဂလိလည်း။ လဒ္ဓါ၊ ရ၍။ ပုနပျုနံ၊ အဝန်ဖန်။ န ဇာယတိ၊ ပရိသန္ဓေ မနေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ခေ ဝုတ္တ စသည်သည် ကသိတာရဒါသုတ် စာပိုဒ် ၁၉၇-နှင့် တူပြီ။)

၃-ဒေဝဟိတသုတ်

၁၉၉။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ၊ ယခု သမယေန၊ ဌံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝါတေဟိ၊ ဝမ်း၌ဖြစ်သော လေထိုကြောင့်။ အာဗာဓိကော၊ အနာမှီ(လေနာ)သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာယသ္မာ ဥပဝါတော စ၊ အရှင်ဥပဝါတသည်လည်း။ သဂ္ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥပဝါတံကို။ “ဥပဝါတ၊ ဥပဝါတ၊ ဣတံ၊ တိုက်တွန်း၏။ တံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏အလို့ငှါ။ ဥဏှောဒကံ၊ ရေခွေးကို။ ဇာနာဟိတံ၊ သိလော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာယသ္မာ ဥပဝါတောသည်။ “ခေ သန္တေ”တိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ သဂ္ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပရိသ္မာတု၊ ရွေးချွန်နာဟူ၍။ နိဝါသေတု၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဓိယ၊ ဟူ၍။ ယေန၊ ဌံ၊ ဒေဝဟိတဿ၊ ဒေဝဟိတမည်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ နိဝေသနံ၊ ဆိပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတု၊ ၍။ တုကိုဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ ဒေဝဟိတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥပဝါတံ၊ အရှင်ဥပဝါတကို။ တုကိုဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဧကမန္တံ၊ တရသော အရပ်အဖို့၌။ ဌိတံ၊ ရပ်သည်ကို။ အနုသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ ဥပဝါတံ၊ ကို—

☞ “သင်္ကာနိပါရတော၊ သင်္ကန်းကိုခုံသည်ဖြစ်၍။ တုကိုဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ တိဋ္ဌံ၊ ရပ်နေသော။ မုတ္တော၊ ဦးပြည်းသော။ သတံ၊ အရှင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပတ္တယာနော၊ ထောင့်တသည်ဖြစ်၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ သေ၊ ရွာသည်ဖြစ်၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ယာစိတု၊ ထောင်းခြင်းငှါ။ အာဂတောနုတိ၊ လာသနည်း” ဟူသော။ ဂါတာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်။ လောကေ၊ လောက၌။ အရဟံ၊ ပူဇော်ထိုက်သော။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတတ်သော။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝါတေဟိ၊ လေထို့

ကြောင့်။ အာဗာဓိကော၊ အနာရိသည်။ ဟောတိ၊ ခ်။ ဥက္ခောဒကံ၊ ရေနေသည်။
သေ အတ္ထိ၊ အကယ်၌၌၌၊ မုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဖေဟိ၊ ဟူလော့။

(ယော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။) ပုဇ္ဇေယျာနံ^၁၊ ပုဇ္ဇေတိုက်ကုန်သောရဟန္တာ
တို့သည်။ ပုဇ္ဇိတော၊ ပုဇ္ဇေအပ်သောသူတည်း။ သက္ကဓေယျာနံ^၂၊ အလေးအမြတ်ပြုတိုက်
ကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်။ သက္ကတော၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သောသူတည်း။ အပဇေ-
ယျာနံ^၃၊ အရှိအသေပြုတိုက်ကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်။ အပဓိတော၊ အရှိအသေ ပြုအပ်
သောသူတည်း။ တဿ၊ ထိုဘုရား၏(ထံ၌)။ တံ၊ ထိုရေနေကို။ ဟာတဝေ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ။
(ဟာတဝေတိ ဟရိတုံ၊ ဌာ) ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဒေဝဟိတော၊ သော၊ မြာဟူတော၊ သည်။ ဥက္ခောဒကဿကာင်၊ ရေနေ
တထမ်းကို။ ပုရိသေန၊ ယောကျ်ားကို။ ဂါဟာပေတော၊ ဟူစေ၍။ ဖာဏိတဿ ဓ ပုရိ၊ တင်လဲတထုပ်
ကိုလည်း။ အာယသ္မတော ဥပဝါဏဿ၊ အရှင်ဥပဝါဏအား။ ပါဒါသိ၊ လှူပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။
အာယသ္မာ ဥပဝါဏော၊ အရှင်ဥပဝါဏသည်။ ယေန၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခ်။) ထေန၊
သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ဌံ။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥက္ခောဒကေန၊ ရေနေ
ြံ။ နှာပေတော၊ ရေချိုးစေ၍။ ဥက္ခောဒကေန၊ ရေနေမြင့်။ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲကို။ အာယော-
လေတော၊ ဈေ၍။ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပါဒါသိ၊ ကပ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဗာဓော၊ လေနာသည်။ ပရိပ္ပဿန္တိ၊ ငြိမ်းပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ ပ။ ဒေဝဟိတော၊ သော၊ မြာဟူတော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

“(သော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ) ကတ္ထ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူဘွယ်
ဝတ္ထုတို့။ ခဉ္စာ၊ လှူရပါအံ့နည်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဝိနံ၊ လှူအပ်သော အလှူ
သည်။ ဖဟပူလံ၊ အကျိုးကြီးပါသနည်း။ ကထံ ဟိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ယဓမာနဿ၊
လှူသောသူ၏။ ဧက္ခိတာ၊ အလှူသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဣဇ္ဈတိတိ၊ ပြည့်စုံပါ
သနည်း။” ဟူသော ဝါထာယ မြင့်။ အဋ္ဌဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

(မြာဟူထ၊ ပုတ္တာ။) ယော မုနိ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရွှေ၌နေဘူး
သော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ ဝေမိ၊ (ပုဗ္ဗေနိဝါသဏှံမြင့်) သိပြီ။ သက္က၊ နတ်ပြည်ကို၎င်း။
အပါယဉ္ဇ၊ အပါယ်ကို၎င်း။ ပဿတိ၊ (ဝိဗ္ဗက္ခေညဏှံမြင့်) မြင်၏။ အတော၊ ထို့မြင့်။
ဇာတိက္ခယံ၊ ဇာတိ၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။ သော မုနိ၊ ထိုရဟန်း
သည်။ အဘိညာ၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိ၍။ ဝေါသိတော၊ ကိစ္စအားလုံးပြီးဆုံးပြီ။ (ဤ
ဝါထာ ၁၉၄ ဝိနိဋ္ဌလည်း ပါ၏။)

၁။ ဖလဝိသေသာကင်္ခါယ ပုဇ္ဇေတဗ္ဗာတိ ပုဇ္ဇနိယာ။ တေ ဓေ ဣဓ “ပုဇ္ဇေယျာ”တိ ဝုတ္တံ။
၂။ တတ္ထ အာရေနေ ပုဇ္ဇေတဗ္ဗာတယ သက္ကာရိယာ၊ အာ-ကာရဿ ရသတ္ထံ၊ ဝိ-သနဿ ဓ ရေအာဓေသံ
ကတွာ “သက္ကဓေယျာ”တိ ဝုတ္တံ။
၃။ အပဓေယျာတိ ဝတ္ထဝဗ္ဗ ယကာရဏောပံ ကတွာ “အပဓေယျာ”တိ ဝုတ္တံ။
၄။ ယော ဝေဝိတိ ယော အဝေဝိ အညာသိ၊ဝိဝိတံ ပါကဋမာကဿိ “ယော ဝေဝိ”တိဝိ ပါစေဌာ၊ ယော
အဝေဝိ ဇာနာတိတိ အတ္ထော၊ဌ။

တ္ထေ၊ ဤရဟန်း၌။ ဧယျဓမ္မံ၊ လှူသွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒဋ္ဌာ၊ လှူရင်း။ ဧတ္ထ၊ ဤရဟန်း
၌။ ဇိနံ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်။ မဟပွယ်၊ အကျိုးကြီး၏။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။
ယဇမာနဿ၊ လှူသောသူ၏။ ဒက္ခိတာ၊ အလှူသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဝေ ဂုတ္တေ စသည် ပေးမြဲ။)

၄-မဟာသာဓသုတ်

၂၀၀။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ် ၌။ အညထရော၊ တယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏ-
မဟာသာဓော၊ ပုတ္တာသုကြယ်သည်။ လူခေါ်၊ နှမ်းပါးသည်ဖြစ်၍။ လူခေါ်ရသော၊ နှမ်းပါး
သောအဝတ်အရံရှိသည်ဖြစ်၍။ ပ။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်ပြီး။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒ္ဓိ ခေါ်၊ သော၊ ထံ ဗြာဟ္မဏ-
မဟာသာဓံ၊ ထိုပုတ္တာသုကြယ်ကို။ သဂဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တာ၊ ကိဗ္ဗ၊
အသယံကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ လူခေါ်၊ နှမ်းပါးသနည်း။ လူခေါ်ရသောတိ၊ နှမ်းပါးသော
အဝတ်အရံရှိသနည်း” ဟူသော။ ထေ၊ ဤတေးကို။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူပြီး။ သော ဂေါတမ၊
အရှင်ဂေါတမ။ ဣ၊ ဤအရပ်၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ စတ္တာရော၊ သလှယောက်ကုန်သော။
ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ ထိုသားတို့သည်။ ဓါရေဟိ၊ မယားတို့နှင့်။ သံပုစ္ဆ၊
ထိုင်ပင်၌။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ယရာ၊ ဆိပ်မှ။ နိက္ခာမေန္တိ၊ ထွက်စေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်
၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တာ၊ ထေန ဟိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်မှ။ တံ၊ သင်သည်။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဆိုအပ်
လတ္တံ့သော ဂါထာတို့ကို။ ပရိယာပုဏိတော၊ သင်ယူ၍။ သဿာယံ၊ စည်းဝေးပွဲ၌။ မဟာဇနက-
ယော၊ လူများအပေါင်းသည်။ သန္တိပတိတေ၊ စည်းဝေးသည် ရှိသော်။ ပုတ္တေသု စ၊ သားတို့သည်
လည်း။ သန္တိသိန္နေသု၊ တပေါင်းတည်း ထိုင်နေကုန်သည် ရှိသော်—

“ယေဟိ ဇာတေဟိအကြင်သားတို့ဖြင့်။ နနိသံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခဲ့ပြီ။ ယေတဉ္စ၊
အကြင်သားတို့၏လည်း။ သဝံ၊ ပျားစီးခြင်းကို။ ဣစ္စိသံ၊ တောင့်တခဲ့ပြီ။ သာ၊ ချေးတို့
သည်။ သုကရံ၊ ဝက်ကို။ ဝါရေန္တိ ဣဝ၊ တားမြစ်နှင့်ထုတ်ကုန်သကဲ့သို့။ ထေ၊ ထိုသားတို့
သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဓါရေဟိ၊ မယားတို့နှင့်။ သံပုစ္ဆ၊ ထိုင်ပင်၌။ ဝါရေန္တိ၊ တားမြစ်နှင့်
ထုတ်ကြကုန်၏။

အသန္နာ၊ သူတော်မဟုတ်ကုန်သော။ ဇမ္ဗာ၊ ထုတ်မာကုန်သော။ ဂက္ခဿ၊ ဂက္ခိကံ
သိလူးတို့သည်။ ပုတ္တရုပေန၊ သားအသွင်ဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ တာတ ထာထာတိ၊ အသ-အသ
ဟူ၍။ သာသရေ ကိရ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုကြကုန်သတတ်။ တေ၊ ထိုသားတို့သည်။ ဝယော
ဂတိ၊ အဟွယ်ယိုဟွင်းဆိုမင်းသော ငါ့ကို။ ဇေန္တိ၊ စွန့်ပစ်ကြကုန်၏။

ဇိတ္တော၊ ဆိုမင်းသော။ နိဇ္ဈောဂေါ၊ အသုံးမဝင်သော။ အသော၊ မြင်းကို။ ခါဒနာ၊
ကောင်းမွန်သောအစားအစာမှ။ အပနိယတိ ဣဝ၊ ယပ်ရွားအပ်သကဲ့သို့။ ထေရော၊ ကြီးရင့်

၁။ အနာဂတ်ကာလပင် ဖြစ်သော်လည်း အတိတ်အဖြစ်ဖြင့် ဆိုလိုသော် “အနုကဇာတိသံသာရံ
သန္တာရိသံ” ဟု သန္တာရိသံဟုဆိုသည့် ဣစ္စိသံသည် နန္ဒဇာတ် ဣသုဝေတနောင် သဝိဿန္တိ သံ
ဝိသတ်သက်နိုင်သည်။ ဣစ္စိသံ သံဝိသတ်ဖြစ်လျက် ဆုံးကြောင့် သ-ထလုံကြေ။

ဆိုမင်းသော။ ဗာလကနံ၊ သားမိုက်ဘို့၏။ ပိတာ၊ ဇခင်သည်။ ပရာဂါရေသု၊ သူတပါး ဆိပ်ထို့၌။ ဘိက္ခုတိ၊ ထောင်းစားနေရ၏။

အနုဿဝါ၊ မနာယူကုန်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားတို့သည်။ (သန္တိ၊ မှီကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုသားတို့ထက်။) မေ၊ ငါ၏။ ဒုဏ္ဍောဝ၊ လက်စွဲတောင်ဝှေးသည်သာလျှင်။ သေယျောကံရ၊ ကောင်းမြတ်ချေသေး၏။ (ယဉ္ဇေတိ နိပါတော၊ ဌ။ အနက်မဲ့ဟု ဆိုလို၏။) ဒုဏ္ဍော၊ တောင်ဝှေးသည်။ ဧတ္ထ၊ ကြမ်းသော။ ဂေါတမိ၊ နွားကိုလည်း။ ဝါရေတိ၊ မောင်းနှင်ဖော်ရ၏။ အတော၊ ထို့ပြင်။ ဧတ္ထ၊ ကြမ်းသော။ ကုက္ကုရမ္ပိ၊ ခွေးကိုလည်း။ ဝါရေတိ၊ မောင်းဖော်ရ၏။

အန္ဓကာရေ၊ အမိုက်တိုက်၌။ ပုရေ၊ ရွှေသွားသည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်သောရေ၌။ ဂါမံ၊ ထောက်တည်ရာကို။ ဇေတိ၊ ရ၏။ ခလိတွာ၊ ချော်သော်လည်း။ ဒုဏ္ဍဿ၊ တောင်ဝှေး၏။ အာနုသာဝေန၊ အစွမ်းကြောင့်။ ပတိ၊ ထိဋ္ဌတိတိ၊ တဖန်ရပ်နိုင်၏။ ဟု၍။ ဘာသဿ၊ ရွတ်ဆိုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မိနိတော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဗြာဟ္မဏမဟာသာလော၊ ထိုပုတ္တားသူကြွယ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဣဓာ ဂါထာယော၊ ထိုကို။ ပရိယာပုဏိတွာ၊ သင်ဟူ၍။ သဿာသံ၊ ၌။ မဟာဇနကာယေ၊ သည်။ သန္တိပတိတေ၊ သော်။ ပုဏ္ဏေသု၊ ဓ၊ ထိုသည်လည်း။ သန္တိသိန္နေသု၊ ကုန်သော်။ ယေဟိ ဇာတေဟိ နန္ဒိယံ၊ ပ။ ခလိတွာ ပတိတိဋ္ဌတိတိ၊ ပတိတိဋ္ဌတိ-ဟူ၍။ အသာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ (ဂါထာများကိုပေးမြဲ။) ၉

အထ ခေါ၊ ၌။ နံ ဗြာဟ္မဏမဟာသာသံ၊ ကို။ ပုတ္တော၊ သားတို့သည်။ ဘရံ၊ အိမ်သို့။ နေတွာ၊ အောင်၍။ နာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး။ ဒုဿယုဂေန၊ ပုဆိုးအစုံဖြင့်။ အစ္စာဒေသု၊ ပုံးလွှမ်းကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဗြာဟ္မဏမဟာသာလော၊ သည်။ ကေဒုဿယုဂ၊ ပုဆိုးအစုံကို။ အာဒါယ၊ ဟူ၍။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “သော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ မယံ ဗြာဟ္မဏာနာမ၊ အကျွန်ုပ်တို့ပုတ္တားတို့မည်သည်။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ အာစရိယဓနံ၊ ဆရာညွှန့်ကို။ ပရိယေသာမ၊ ရွာပါကုန်၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အာစရိယဓနံ၊ ဆရာညွှန့်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟတုတိ၊ ခံယူတော်မူပါ။ ဟူသော။ ထေးဤကေားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုကမ္ပံ၊ ပုတ္တားအား အစဉ်သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ခံယူတော်မူပြီ။

(အထ ခေါ စသည်ပေးမြဲ။)

၅-မာနတ္ထဗ္ဗသုတ်

၂၀၁။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ထေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ မာနတ္ထဗ္ဗနာမ၊ မာနတ္ထဗ္ဗ-မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုတ္တားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိပသတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုမာနတ္ထဗ္ဗ-ပုတ္တားသည်။ မာတရံ၊ အမိကို။ နေဝ အသိဝံ၊ အထိ၊ ရှိမခိုး။ ပိတရံ၊ အဖကို။ န အသိဝံ၊ အထိ၊ ရှိမခိုး။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ န အသိဝံ၊ အထိ၊ ရှိမခိုး။ ဇေဋ္ဌဘာတရံ၊ အကိုကြီးကို။ န အသိဝံ၊ အထိ၊ ရှိမခိုး။ ထေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်။ ပရိဂူတော၊

ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ယောတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ မာနတ္ထဒ္ဓသု
 ခြာဟ္မဏဿ၊ မာနတ္ထဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်၏။ “အယံ ခေါ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။
 မဟတိယာ၊ များစွာသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊
 တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ယောတော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယေန၊ ဌ။ သမဏော ဂေါတမော၊
 သည်။ (အတ္ထိ၊ ခို၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမေယျံ၊ ချဉ်းကပ်ရမှုကား။ ယံ နုန၊ ကောင်းလေစွ။
 မံ၊ ငါ့ကို။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ သဓေ အာလပိယတိ၊ အကယ်၍
 စကားဆိုအံ့။ အဟမ္မိ၊ ငါသည်လည်း။ တံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ အာလပိယာမိ၊ စကားဆိုအံ့။
 မံ၊ ငါ့ကို။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နော ဓေ အာလပိယတိ၊ အကယ်၍စကားမဆိုအံ့။
 အဟမ္မိ၊ ငါသည်လည်း။ တံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ န အာလပိယာမိတိ၊ စကားမဆိုအံ့”
 ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ မာနတ္ထဒ္ဓေါ
 ခြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယေန၊ ဌ။ သကဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခို၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။
 ဥပသကံမိတု၊ ၍။ ထုတိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ ဧမန္တံ၊ ဌ။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။
 အထ ခေါ၊ ဌ။ သကဝါ၊ သည်။ တံ၊ ထိုမာနတ္ထဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နာလပိ၊ စကားဆိုတော်မူ။ အထ
 ခေါ၊ ဌ။ မာနတ္ထဒ္ဓေါ ခြာဟ္မဏော၊ သည်။ “အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမ
 သည်။ ကိဉ္စိ၊ ထန်ထရသော အကြောင်းကို။ န ဇာနာတီတိ၊ မသိဟု နှလုံးပြု၍။ တတောဝ၊
 ထိုအရပ်မှသာလျှင်။ ပုန၊ တဖန်။ နိဝတ္တိတုကာမော၊ ပြန်လိုသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊
 ဌ။ သကဝါ၊ သည်။ မာနတ္ထဒ္ဓသု ခြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ဓေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။
 ဓေတသော၊ မိမိစိတ်တော်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ မာနတ္ထဒ္ဓခြာဟ္မဏံ၊ ကို—

“ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်။ ဗုဓ၊ ဤယောကဌ။ အတ္ထိကဿ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသူ၏။
 မာနံ၊ မာန်ခက်ထန်ခြင်းသည်။ န သာရ၊ မကောင်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်။ ယေန
 အတ္တေန၊ အကြင် အကျိုးစီးပွားကြောင့်။ အာဂစ္ဆိ၊ လာရောက်ပြီ။ တမေဝ အတ္ထံ၊
 ထိုဆိုအပ်သော အကျိုးစီးပွားကိုသာလျှင်။ အနုဗြူဟယေတိ၊ အဖန်ဖန်ပွားစေရ၏”ဟု
 သော၊ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌာသသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ မာနတ္ထဒ္ဓေါ ခြာဟ္မဏော၊ သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဇာနာတီတိ၊ သိတော်မူ၏”ဟု နှလုံးပြု၍။ တတ္တော၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။
 သကဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဗေတု၊ ခြေထိုး၍။ သိရဿ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိပတိတု၊ တပ်ဝပ်၍။
 သကဝတော၊ ၏။ ပါဒါနိ၊ ခြေထောက်ထိုးကို။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ ပရဝုပ္ပတိ၊ စုတ်၏။ ပါဏိ ဟိ
 စ၊ လက်ထိုးပြင့်လည်း။ ပရိသမ္မာဟတိ၊ ဆုပ်နယ်၏။ “ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ မာနတ္ထဒ္ဓေါ၊ မာနတ္ထဒ္ဓပါသည်။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။
 မာနတ္ထဒ္ဓေါတိ၊ တည်း”ဟူ၍။ နာမဉ္စ၊ အမည်ကိုလည်း။ သာဝေတိ၊ လျှောက်(ကြားစေ)၏။
 အထ ခေါ၊ ဌ။ သာပရိသာ၊ ထိုပရိသတ်သည်။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ အစ္စရိယံ ဝတ၊
 လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်စွတကား။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဗုတံ ဝတ၊ မပြစ်စဘူး အဦးအသစ်
 ဖြစ်စွတကား။ ဟိ၊ မှန်၏။ အယံ မာနတ္ထဒ္ဓေါ ခြာဟ္မဏော၊ ဤမာနတ္ထဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မာတရံ၊
 အမိကို။ နေဝ အဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး၊ ပိတရံ၊ အဖကို။ န အဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး။ အာစရိယံ၊ အရာကို။
 န အဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး။ ဇေဋ္ဌ ဘာတရံ၊ အင်ကိုကြီးကို။ န အဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး။ အထ စ ပန၊
 ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ရဟန်းဂေါတမဌ။ ဝေဇ္ဇပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပရပ

နိပစ္စကာရံ၊ အလွန်အရှိအသေ ပြုခြင်းကို၊ ကဗေတီတိ၊ ပြု၏”ဟူ၍၊ အတ္တုတပိတ္တဇာတာ၊
 ပြစ်သော မပြစ်စသူး အဦးမြစ်ခြင်း၌၊ ပြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ပြစ်ပြီ။
 အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာနတ္ထဗ္ဗံ၊ မြာဟူကံ၊ ကံ။ “မြာဟူကံ၊ ပုတ္တား။
 ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ မယိ၊ ငါ၌။ ပသန္တံ၊ ကြည်ညို၏။
 (တတော၊ ထို့ကြောင့်။) အလံ၊ သင့်တော်ပြီ။ ဥဋ္ဌေယိ၊ ထသော။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။
 နိသီတိ၊ နေလော့”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ စ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။
 မာနတ္ထဗ္ဗေါ မြာဟူကော၊ သည်။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ နိသီတော၊ ထိုင်၍။ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို—

“(ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။) ကေသု၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ မာနံ၊ မာနကို။
 န ကရိယာထ၊ မပြုရာသနည်း။ ကေသု၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ သဂါရဝေါ၊ ရိုသေမှု
 ရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာကနည်း။ တေ၊ အဘယ်သူတို့ကို။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 အပစိတာ၊ အရှိအသေ ပြုအပ်ကုန်သည်။ အသု၊ ဖြစ်ကုန်ရာသနည်း။ တေ၊ အဘယ်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာရ၊ ကောင်းစွာ။ သုပုဇိတာ၊ ကောင်းစွာ
 ပူဇော်အပ်ကုန်သည်။ အသုတိ၊ ဖြစ်ကုန်ရာသနည်း”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊
 လျှောက်ထားပြီ။

မြာဟူကံ၊ ပုတ္တား။ မာတရိ စာပိ၊ အမိ၌၎င်း။ ပိတရိ စာပိ၊ အဖ၌၎င်း။ အတော၊
 ထို့ပြင်။ ဇေဋ္ဌမိ၊ အကြီးဖြစ်သော။ ဘာတရိ၊ အစ်ကို၌၎င်း။ စေတုတ္ထမိ၊ လေးယောက်
 မြောက်ဖြစ်သော။ အာစရိယေ၊ ဆရာ၌၎င်း။ တေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ မာနံ၊ မာနကို။ န
 ကရိယာထ၊ မပြုရာ။ တေသု၊ တို့၌။ သဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပစိတာ၊ အရှိအသေ ပြုအပ်ကုန်သည်။ အသု၊
 ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာရ၊ ကောင်းစွာ။
 သုပုဇိတာ၊ ကောင်းစွာ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်။ အသု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။

အရဟန္တေ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်ကုန်သော။ သီတိဘူတေ၊ ငြိမ်းအေးပြီးကုန်သော။
 ကထကိဇ္ဈေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ချက်မက်ကိစ္စရှိကုန်သော။ အနာသဝေ၊ အာသဝ
 မရှိကုန်သော။ အနုတ္တရေ၊ အလွန်အမြတ်မရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။
 မာနံ၊ မာနကို။ နိယာ၊ နှိပ်ချ၍။ အထဇ္ဈေါ၊ ခက်ထန်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ နမဿ၊ ရှိဦး
 ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

☞ (စံ ဝုတ္တ စသညံ ပေးပြီ။)

၆-ပစ္စနိကသုတ်

၂၀၂။ သာဝတ္ထိနိခါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ၌။ ပစ္စနိက သာဝေဓာနာမ၊
 ပစ္စနိကသာတမည်သော။ မြာဟူကော၊ ပုတ္တားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပရိဝသထိ၊ နေ၏။
 အထ ခေါ၊ ၌။ ပစ္စနိကသာတဿ၊ သော။ မြာဟူကဿ၊ ၏။ “အယံ၊ ငါသည်။ ယေန၊ ၌။
 သမဏော ဂေါထမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမေယျ၊ ကပ်ရလုကား။ ယံ နု၊
 ကောင်စူး။ ယညဇေဝ၊ အကြင်အကြင် ကေားကိုသာလျှင်။ သမဏော ဂေါထမော၊ သည်။

ဘာသိသတိ၊ သိုလတ္တံ့။ တံ တဒေဝ၊ ထိုထိုကော၊ ကိုသာလျှင်။ (ဘာသန္တဿ၊ ပြောဆိုသော။) အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ပစ္စနိတော၊ ဆန့်ကျင်ဖက်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဿန္တိ၊ ပြစ်သို့။ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အယောသိ၊ ပြီ။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဌ။ သဂဝါ၊ သည်။ အဇ္ဈောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်၌။ ဂေဟိ၊ စကြံ သွားတော်မူ၏။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ ပစ္စနိက ဘာတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယေန၊ ဌ။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခ်။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဌ။ ဂေဟိန္တံ၊ စကြံ ကြွတော်မူသော။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ “သမဿ၊ ရဟန်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သဏာတိ၊ ဟော (ရွတ်) ပါလော့” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

ဗြာဟ္မဿ၊ ပုဂ္ဂား။ ဥပက္ခိလိဋ္ဌပိတ္တေန၊ နိပိစက်ဝူပနိစေအပ်သောစိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သာရမ္ပဗဟုလေန စ၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းမျှားသည်လည်းဖြစ်သော။ ပစ္စနိကသားတေန၊ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော သာယာအပ်သော သုခရှိသူသည်။ သုသာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော တရားကို။ သုပိဇာနံ၊ လွယ်ကူသဖြင့် သိအပ်သည်။ န၊ မဖြစ်။

ယော စ၊ အကြင်သူသည်ကား။ သာရမ္ပဉ္စ၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းကိုငင်း။ စေတသော၊ စိတ်၏။ အပ္ပသာဒဉ္စ၊ မကြည်လင် (ညစ်နွမ်း) ခြင်းကိုငင်း။ ဝိနယဉ္စ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အာဏာတံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ ပရိနိဗ္ဗာဉ္စ၊ ချုပ်လွှတ်၍။ သဏာတိ၊ နာ၏။ သ၊ ထိုသူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သုသာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သောတရားကို။ ဧညာ၊ သိနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

(ဧဝံ ဝုတ္တေ စသည် ပေးပြီး)

၇-နာမဂ္ဂိက သုတ်

၂၃၃။ (ဧဝံ သမယံ စသည် ပေးပြီး) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဌ။ နာမဂ္ဂိက ဘာဝုဒ္ဓါ၊ နာမဂ္ဂိက ဘာဝုဒ္ဓါဇမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂားသည်။ တသ္မိံ ဝနသတ္ထေ၊ ထိုတောအုပ်၌။ ကမ္မန္တံ၊ အမှုကို။ ကာရာပေတိ၊ ပြုစေ၏။ နာမဂ္ဂိကဘာဝုဒ္ဓါ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အညတရသ္မိံ၊ တရသော။ သာလရက္ခမူလေ၊ အင်ကြင်းပင်ရင်း၌။ ပတ္တကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာသုဇိတွာ၊ ပွဲ၍။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥဇ္ဇံ၊ ပြောဆိုစွာ။ ပတိဓာယ၊ တား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရွေးချယ်။ သတိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသိန္တံ၊ တိုင်နေတော်မူသည်ကို။ အပ္ပဿ ခေါ်၊ ပြင်ပြီး။ ဗိသ္ဗာန၊ ဌ။ အဿ၊ ထို နာမဂ္ဂိကဘာဝုဒ္ဓါပုဂ္ဂား၏။ “အဟံ ခေါ်၊ ငါသည်။ ဣမသ္မိံ ဝနသတ္ထေ၊ ဤတောအုပ်၌။ ကမ္မန္တံ၊ အမှုကို။ ကာရာပေန္တော၊ ပြုစေလျက်။ ရမာမိ၊ မွေ့လျော်၏။ အဟံ သမေတော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကာရာပေန္တော၊ ပြုစေလျက်။ ရမတီတိ၊ မွေ့လျော်သနည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အယောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ နာမဂ္ဂိက ဘာဝုဒ္ဓါ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယေန၊ ဌ။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခ်။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဌ။ သဂဝန္တံ၊ ကို—

“ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းတော၌။ ထဝ၊ သင်သည်။ ဧက ကမ္မန္တံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရိယန္တိ န၊ ပြုအပ်ပါကုန်သနည်း။ ယံ၊ ယင်းသို့ အမှုကိုစွမူပါလဲလျက်။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမရဟန်းသည်။ အရညသ္မိံ၊ တော၌။ ဧကကော၊ တယောက်

ထီးတည်း။ ရတိ၊ မေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဝိဒ္ဓတိတိ၊ ရပါသနည်း” ဟူသော၊ ဂါထာယ၊ ဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်ပြီး၊

(မြာဟူထ၊ ပုတ္တား။) မေ၊ ငါ၏။ ဝနသ္မိံ၊ တော၌။ ကရဏိယံ၊ အမှုကိစ္စသည်။ န အတ္ထံ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝနံ၊ ကိလေသာတောသည်၎င်း။ ဝိသုကံ၊ ကိလေသာငြောင့်သည် ၎င်း။ ဥဒ္ဓိန္ဒမ္ပလံ၊ အကြွင်းမဲ့ပြတ်အပ်သော အပြစ်ရှိ၏။ သ္မာဟံ၊ ထို၏။ ဝနေ၊ တော၌။ နိဗ္ဗုဒ္ဓတော၊ ကိလေသာတောမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိသလ္လော၊ ကိလေသာငြောင့်ကင်းသည် ဖြစ်၍။ အရတိ၊ မေ့လျော်ခြင်းကို။ ဝိပူဟာယ၊ ပယ်၍။ ဧကော၊ တယောက်ထီး တည်း။ ရမေ၊ မေ့လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဧဝံ ဝုတ္တေ စသည်ပေးမြဲ။)

ဂ-ကဋ္ဌဟာရ သုတ်

၂၀၄။ (ဧဝံ သမယံ စသည် ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရဏ၊ တယောက်သော။ ဘာရုဒ္ဓါဇဂေါတ္ထဏ၊ ဘာရုဒ္ဓါဇအနွယ်ဖြစ်သော။ မြာဟူထဏ၊ ပုတ္တား၏။ သမ္ပဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ အန္တေဝါသိကာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ကဋ္ဌဟာရကာ၊ ထင်းခွေ တတ်ကုန်သော။ မာဏဝကော၊ လူလင်တို့သည်။ ပ၊ ဘာရုဒ္ဓါဇ ဂေါတ္ထံ၊ သော။ မြာဟူထံကို။ “ယဂ္ဂေ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဘဝံ၊ အရှင်။ (တံ၊ သင်ပုတ္တားသည်။) ဇာနေယျာသိ၊ သိပါလော။ အသုကသ္မိံ၊ ဝနသတ္ထေ၊ ဤမည်သောတောအုပ်၌။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ ပလ္လကံ၊ ကို။ အာဘုဗိတွာ၊ ၌။ ကာယံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓံ၊ စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ၌။ ပရိမုခံ၊ ကမ္ပဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှု။ သတိံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ၌။ နိသိဇ္ဇာတိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ အတ ခေါ၊ ၌။ ဘာရုဒ္ဓါဇ ဇဂေါတ္ထော၊ သော။ မြာဟူထော၊ သည်။ တေဟိ မာဏဝကေဟိ၊ ထိုလူလင် တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူးပ၊ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ (တံ၊ သည်။) ဂမ္ဘီရဓူပေ၊ နက်ရှိုင်းသော သဘောရှိသော။ ဗဟု သေရဝေ၊ များစွာသောကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော။ ဝနေ၊ တောအုပ်ကြီးအတွင်း၌။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ ဝိဇနံ၊ လူသူကင်းဝေးသော။ အရုဏံ၊ တောသို့။ ဝိဂါဟိယ၊ ဝင်ရောက်၍။ အနိဉ္ဇမာနေန၊ မတုန်မလှုပ်။ ဌိတေန၊ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်။ ဝဂ္ဂနာ၊ ပြေပြေ ဖြစ်ဖြစ်။ (တနည်းအနိဉ္ဇမာနေန ကာယေန၊ မတုန်မလှုပ်သောကိုယ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဌိတေန ကာယေန၊ တည်ငြိမ်သောကိုယ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝဂ္ဂနာကာယေန၊ ပြေပြေ သောကိုယ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ရှိသည်ဖြစ်၍ဟု ဣတ္ထမ္ပ၊ တလက္ခဏတ္ထ သော်လည်းပေ။) သုစာရဓူပံ၊ အလွန်ကောင်းသောသဘောရှိသော များကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဂျာယသိ၊ ဝင်စားနေတော် မူ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်တော၌။ ဂီတံ၊ သိဆိုအပ်သောသီချင်းသံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယတ္ထ၊ အကြင်တော၌။ ဝါဒီတံ၊ ထီးမှတ်အပ်သောအသံသည်လည်း။ နပိ အတ္ထိ၊ ရှိလည်း မရှိ။ တတ္ထ အရညေ၊ ထိုတော၌။ မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ ဧကော၊ တကိုယ်တော်တည်း။ ဝနဝသိတော၊ တောကို၌ နေတော်မူ၏။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ ပီတိမနေ၊ ပီတိနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝနေ၊ တော၌။ ယံဝသေ၊ အကြင်နေတော်မူ၏။

၁။ အနိဉ္ဇမာနေနာတိအာရိနိ ကာယဝိတေသနာနိ၊ ဧဓူပေန ကာယေနာတိ အတ္ထော ဟူသော၊ ဌ၊ နှင့် အနိဉ္ဇမာနေနာတိ ဣတ္ထမ္ပ၊ တလက္ခဏတ္ထ ကရဏဝနဟူသော သို့သို့အရ ပေးလိုက်သည်။

ဣဒံ၊ ဤသို့တောင့်နေခြင်းသည်။ ဖံ၊ အကျွန်ုပ်၏စိတ်၌။ အစ္စေရရူပံ၊ အံ့ဘယ်သဘော၌၏ဟူ၍။ ပဋိဘာဟိ၊ ထင်၏။

အနတ္တရံ၊ မိမိထက် အမြတ်မရှိသော။ တိစိဝံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ကို၎င်း။ လောကာပိပတိသဟဗျတံ၊ ဗြဟ္မာမင်းနှင့် အတူတကွအဖြစ်ကို၎င်း။ အာကခံမာနော၊ တောင့်တသူဟူ၍။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်(ပုဂ္ဂား)သည်။ (တံ၊ သင်၏တမကို။) မညာမိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ပါ၏။ ကသ္မာ၊ အသယ်ကြောင့်။ သဝံ၊ အရှင်သည်။ ဝိဇနံ၊ လူသူကင်းဝေးသော။ အရညံ၊ တောကို။ အသိတော၊ မိမိနေပါသနည်း။ (တံ၊ သည်။) ဗြဟ္မပတ္တိယာ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ။ ဣဒံ၊ ဤတော၌။ တပေါ၊ အကျင့်ကို။ ဣဗ္ဗသိတိ၊ ပြုကျင့်၍ နေပါသလော။ ဟူသော။ ဂါတာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈသာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

ဗြဟ္မ၊ ပုဂ္ဂား။ (ဂါတာ၌ ထကြသည်။) ပုထု၊ အမည်နာမ များပြားလှသော။ အနောကောတုထု၊ များသောကောတုသို့သော အာရုံတို့၌။ ကခါသိတာ၊ အခါခပ်သိမ်းမှီနေသော။ အညာအမူလပ္ပသဝါ၊ အဝိဇ္ဇာလျှင် အကြောင်းရင်းမူလ အလွန်အလွန်သော။ ပဗ္ဗေတာ၊ ငါ့ဟာ-ငါ့ဟာဟု စွဲလမ်းတောင့်တသော။ ယာကာမိကမိ၊ အကြင်လိုချင်မှုတဏှာသည်၎င်း။ ယာ ကာမိ အသိနန္နာ ဝါ၊ အကြင် အလွန်နှစ်သက်မှု တဏှာသည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သမူလိကာ၊ အဝိဇ္ဇာ ကြောင်းရင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ သမ္မာ၊ အလုံးစုံသော တဏှာကို။ မဟာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗျန္တိကတာ၊ ကင်းသောအရုံးရှိအောင်ပြုအပ်ပြီ။

သုာဟံ၊ ထိုငါဘုရားသည်။ အကခေါ၊ တောင့်တမှုတဏှာ မရှိသည်ဖြစ်၍။ အသိတော၊ အာရုံတို့၌ မှီနေမှုတဏှာမရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုပယော၊ စွဲလမ်းသောအားဖြင့် ကပ်ရောက်မှုတဏှာမရှိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ ဝိသုဒ္ဓဗ္ဗသနော၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ဉာဏ်အမြင် (သဗ္ဗညုတဉာဏ်) ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနတ္တရံ၊ မိမိထက် အမြတ်မရှိသော။ သိဝံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ (သိဝန္တိ သေဋ္ဌံ၊ ငွေ။) သဗ္ဗောဓိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့။ ပဗ္ဗုယျ၊ ရောက်၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ရယော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌။ ဝိသာရဓေ၊ နှိမ့်ရှားခြင်းကင်း(မဲ့တင်း)သည်ဖြစ်၍။ ဈာယာမိ၊ ဈာန်ဝင်စားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိမိတော်မူ၏။

(ဧဝံ ဝုတ္တေ သေဉ်ပေမြိ။)

၉-မာတုပေါသကဆုတ်

၂၁၅။ သာဝတ္ထိနိဝါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ နှံ။ မာတုပေါသကော၊ မာတုပေါသကမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂားသည်။ ပ။ သကန္တံ၊ ကိ။ “ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အဟံ ဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ သိက္ခံ၊ ထမင်းကို။ ပရိယေသာမိ၊ ရွာပါ၏။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ သိက္ခံ၊ ထမင်းကို။ ပရိယေသိတွာ၊ ရွာပြီး၍။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့ကို။ ပေါသေမိ၊ လုပ်ကျွေးပါ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကိစ္စိ၊ အသိနည်း။ ဧဝံ ကာရိ၊ ဤသို့ပြုလေ့ရှိသော။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကိစ္စကာရိ၊ ပြုထိုက်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသူသည်။ ဟောမိတိ၊ ဖြစ်ပါသလော။ ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤကားကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂား။ ဧဝံ ကာရိ၊ ဤသို့ပြုလေ့ရှိသော။ တံ၊ သင်သည်။ တဋ္ဌ၊ စင်စစ်။ ကိစ္စကာရိ၊ ပြုထိုက်သည်ကိုပြုလေ့ရှိသူသည်။ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂား။ ဟော ခေါ၊ အကြင်သူသည်။ ဓမ္မေန၊ သဖြင့်။

ဘိက္ခု၊ ကိ။ ပရိယေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ ဓမ္မေန၊ သဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ကိ။ ပရိယေသိတု၊ ချီ။ မာတာ-
ပိတရော၊ ထိုကို။ ပေါသေထိ၊ ၎င်း။ သော၊ ထိုသူသည် ဗဟု၊ များစွာသော။ ပုည၊ ကောင်း
မှုကို။ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၂၁ (ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။) ယောမစ္စော၊ အကြင်သူသည်။ မာဏရံ ဝါ၊ အမိကို၎င်း။
ပီဏရံ ဝါ၊ အဖကို၎င်း။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ပေါသတိ၊ ကျွေးမွေး၏။ မာတာပိတုသု၊
အမိအဖတို့၌။ တာယ ပါရိစရိယာယ၊ ထိုသို့လုပ်ကျွေးခြင်းကြောင့်။ နံ၊ ထိုလုပ်ကျွေး
သောသူကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဣဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ သာလျှင်။ ပသံသန္တိ၊
ချိုးပမ်းကုန်၏။ ဝေဇ္ဇ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်၍။ (ဝေဇ္ဇာတိ ဣတော ပဋိဂန္ဓာ၊ ဌး) သစ္စေ၊
နတ်ပြည်၌။ ပမောဒတိ၊ ဓမ္မလျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

(ဝေ ဝုတ္တေ စသည်ပေးပြီ။)

၁၀-ဘိက္ခုကသုတ်

၂၂၆။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခုကော၊ ဘိက္ခုကမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊
ပုတ္တားသည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဟိန္ဒိ ခေါ၊ အကျွန်ုပ်သည်
လည်း။ ဘိက္ခုကော၊ ကောင်းစားသူပါတည်း။ ဘဝမ္ပိ၊ အရှင်ဂေါတမသည်လည်း။ ဘိက္ခုကော၊
တောင်းစားသူပါတည်း။ ဣဝ၊ ဤတောင်းစားသူ၏အဖြစ်၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ နာနာကရထံ၊
ထူးခြားချက်သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်ပါနည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ပြီ။

(ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။) ဧတန၊ ထိုတောင်းတတ်ကာမျှဖြင့်။ ဘိက္ခုကော၊ ဘိက္ခုကမည်
သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ဖြင့်။ ဝိဿံ၊ မကောင်းသော
အနံ့ကိုလျှင်ရေတတ်သော။ ဓမ္မံ၊ အကုသိုလ်တရားကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။
အပရေ၊ တပါးကုန်သောသူတို့ကို။ ဘိက္ခုဇေ၊ တောင်းတတ်၏။ (သုတပါးတို့ထံ အစား-
အစာကို တောင်းသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ဥပစာ စကား။) ထာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်။
ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဣဝ လောကေ၊ ဤလောက၌။ ယော၊
အကြင်သူသည်။ ပုညဉ္စ၊ ကောင်းမှုကို၎င်း။ ပါပဉ္စ၊ မကောင်းမှုကို၎င်း။ ဗာဟိတု၊
(အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်) ပယ်မြင်၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ သင်္ခါယ၊ ရှောင်
ခြင်တတ်သောပညာနာယညာဖြင့်။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုသူကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။
ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

(ဝေ ဝုတ္တေ စသည်ပေးပြီ။)

၁၁-သင်္ဂါရဝသုတ်

၂၂၇။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧတန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သင်္ဂါရဝေါ နာမ၊ သင်္ဂါရဝ
မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုတ္တားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပရိဝသတိ၊ နေ၏။ ဥပက သုဒ္ဓိကော၊
ရေဖြင့် စင်ကြယ်၏ဟု အယူရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပကေန၊ ရေဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ပစ္စေတိ၊
ယုံကြည်၏။ သာယံ၊ ညချမ်း၌ ၎င်း။ ပါတိ၊ နံနက်၌ ၎င်း။ ဥပကောရောဟနာနုယောဂံအနု၊
ရေသို့သက်ဆင်းခြင်းကိုလုံ့လပြုခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိပရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။

၁။ ဝိဗ္ဗံ ဂန္ဓံ ပသဝတိထိ ဝိဿာ၊ ၌။ ဝိသဘေတံ သပစ္စည်း။ ဝိပဗ္ဗ-သုဘေတံ+အပစ္စည်းဟူသည့် ကြံကြ၏။

အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ မြတ်စွာဘုရား။ သင်္ကါရဝေါ နာမ၊
 သော။ ပြာဟူသော၊ သည်။ ဣဒ သာဝတ္ထိယံ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌။ ပဇ္ဇိတတိ၊ ဇ။ ဥဒက-
 သုဒ္ဓိကော၊ မြစ်၌။ ဥဒကေန၊ မြင့်။ သုဒ္ဓိံ၊ ကိ။ ပစ္စေတိ၊ ဇ။ သာယံ၊ ခွံ၎င်း။ ပါတံ၊ ခွံ၎င်း။
 ဥဒကောရောဟနာနယောဂံ အနု၊ ခွံ။ ယုတ္တော၊ မြစ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ဇ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာရ၊ တောင်း
 ပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေန၊ ခွံ။ သင်္ကါရဝံ၊ သော။ ပြာဟူသော၊ ဇ။ နိဝေသနံ၊ ထိပ်
 သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇ။) တေန၊ သို့။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။
 ဥပသကံမတုတိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပါဘုရား”ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤကောင်းကို။ အဝေါ၊ လျှောက်
 ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုတိ ဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ အဝေါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ခွံ။ပ။ သင်္ကါရဝံ၊ သော။ ပြာဟူသော၊ ကိ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ပြာဟူသော ပုစ္ဆား။
 တံ၊ သင်သည်။ ဥဒကသုဒ္ဓိကော၊ မြစ်၌။ ဥဒကေန၊ မြင့်။ သုဒ္ဓိံ၊ ကိ။ ပစ္စေတိ၊ ယုံကြည်၏။
 သာယံ၊ ခွံ၎င်း။ ပါတံ၊ ခွံ၎င်း။ ဥဒကောရောဟနာနယောဂံ အနု၊ ခွံ။ ယုတ္တော၊ မြစ်၌။
 ဝိဟရသိ ကိရ၊ နေသထံ။ ဣတိ၊ ဤကောင်းသည်။ သစ္စန္တိ၊ မှန်သလော”ဟူသော။ “ကုန္တိ၊
 အဝေါ၊ ပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဝေ၊ မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်၏။ ပြာဟူသော ပုစ္ဆား။ တံ၊
 သင်သည်။ ကိ ယ ဣတ္ထဝသံ၊ အဘယ်အကျိုးတူးကို။ သမ္ပဏမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်သည်
 မြစ်၌။ ဥဒကသုဒ္ဓိကော၊ မြစ်၌။ ဥဒကသုဒ္ဓိံ၊ ကိ။ ပစ္စေတိ၊ ယုံကြည်သနည်း။ သာယံ၊
 ခွံ၎င်း။ ပါတံ၊ ခွံ၎င်း။ ဥဒကောရောဟနာနယောဂံ အနု၊ ခွံ။ ယုတ္တော၊ မြစ်၌။ ဝိဟရသိ၊
 နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒ၊ ဤသဝ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ ဝိဝါ၊ နေ၌။ ယံ ပါပကမ္ပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဇ။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ သာယံ၊ ညချမ်း၌။ နာနေန၊ ရေချိုးသဖြင့်။ ပဝါယေမိ၊
 မျှောပါ၏။ ရတ္တိံ၊ ည၌။ ယံ ပါပကမ္ပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဇ။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ ပါတံ၊ နံနက်၌။ နာနေန၊ ရေချိုးသဖြင့်။ ပဝါယေမိ၊ မျှောပါ၏။
 ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အတံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒံ ခေါ ဣတ္ထဝသံ၊ ဤအကျိုးတူးကို။ သမ္ပဏ-
 မာနော၊ ကောင်းစွာမြင်သည်ဖြစ်၍။ ဥဒကသုဒ္ဓိကော၊ မြစ်၌။ ဥဒကေန၊ မြင့်။ သုဒ္ဓိံ၊ ကိ။
 ပစ္စေတိ၊ ယုံကြည်ပါ၏။ သာယံ၊ ခွံ၎င်း။ ပါတံ၊ ခွံ၎င်း။ ဥဒကောရောဟနာနယောဂံ အနု၊ ခွံ။
 ယုတ္တော၊ မြစ်၌။ ဝိဟရသိ၊ နေပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(ဤဂါထာကို အရဟန္တဝဂ် သုန္နဝိကသုတ် ၈ ခု၌ ၁၉၁-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။ ဧဝံ ဝုတ္တ
 သေသည်ကိုလည်း ပေးပြီ။)

၁၂-ခေါမရုဏ သုတ်

၂၀၈။ (ဧဝံ မေ သုတံ ပေးပြီ။) ဧဝံ၊ သော။ သမယံ၊ ခွံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကေသု၊ သက္က
 တိုင်းတို့၌။ ခေါမရုဏံ နာမ၊ ခေါမရုဏ မည်သော။ သကျာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နိဝမော၊
 နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ဇ။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌။) ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ခွံ။ ဘဂဝါ၊
 သည်။ ပုပ္ဖနသမယံ၊ ခွံ။ နိဝါသေတု၊ ခွံ။ ပတ္တဝီဝရံ၊ ကိ။ အာဝါယ၊ ခွံ။ ခေါမရုဏံ နိဂံ၊
 ခေါမရုဏနိဂုံးသို့။ ပိတ္တာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ခွံ။
 ခေါမရုဏကာ၊ ခေါမရုဏနိဂုံး၌ နေကုန်သော။ ပြာဟူသောပထိကာ၊ ပုစ္ဆားသုကြယ်တို့သည်။
 သဘာယံ၊ ချဉ်းဝေးရာစပ်၌။ (သဘာယန္တိ သာလာယံ၊) ကေနပိ ဒေဝကရုဏိယေန၊ တရံတရ

သော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်။ သန့်ပတ်တာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝေါ၊ ဓ၊ မိုးသည်
 ဇည်း။ စောမေတံ၊ တပေါက်တပေါက်။ ဖုဿဟတိ၊ ဆုတ်ဖြန်း၏ (ရွာ၏)။ အထ ခေါ၊ ဌံ၊ ဘဂဝါ၊
 သည်။ ယေန၊ ဌံ၊ သာသဘာ၊ ထိုစရပ်သည်။ (အတ္တိ၊ ခါ။) တေန၊ သို့၊ ဥပသကံပိ၊ ပြီ၊ ခေါမ-
 စုဿကော၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကော၊ ထိုသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို၊ စုရတောဝ၊ အဝေးမှ
 သာလျှင်။ အာသန္တိ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ အဗ္ဗသံသု၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဝိသုဒ္ဓာန၊ ရှိ—

“မုဏ္ဍကော၊ ဦးပြည်းကုန်သော။ သမဏကော၊ ရဟန်းယုတ်တို့သည်။ ဧက၊ ဓ၊ သယ်လို
 ပုဂ္ဂိုလ်စားတို့နည်း။ ဧက၊ ဓ၊ သယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်စားတို့သည်။ သဘာဓမ္မံ၊ အစည်းအဝေး၌
 ကျင့်ဝတ်တရားကို။ ဇာနိဿန္တိတိ၊ သိကုန်အံ့နည်း”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါရံ၊
 ဆိုကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ခေါမစုဿကော၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကော၊
 တို့ကို—

“ (ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကော၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့) ယတ္ထ၊ အကြင်စည်းဝေးရာ စရပ်၌။
 သန္တော၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည်။ န သန္တိ၊ မရှိကုန်။ သော၊ ဤစည်းဝေးရာ
 စရပ်သည်။ န ဘဘာ၊ စည်းဝေးရာ စရပ်မမည်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို။ န ဝေန္တိ၊ မဟောတတ်ကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ န သန္တော၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်း
 မမည်ကုန်။ ဓာဂဉ္စ၊ ဓာစကိုရင်း။ ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသကိုရင်း။ မောဟဉ္စ၊ မောဟကိုရင်း။
 ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝေန္တော၊ ဓ၊ ဟောတတ်သောသူတို့သည်သာလျှင်။
 သန္တော၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်း မည်ကုန်သည်။ ဘဂန္တိတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏”ဟူသော။
 ဝါတာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

• (ဧဝံ ဝုတ္တေ စသည် ပေးမြဲ။)

ဗုတိယော၊ သော။ ဥပါသကဝရော၊ ဥပါသကဝင်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဥပါသကဝင်၏။ ဥဗ္ဗါနံ၊ ဥဗ္ဗါန်းကား—

ကသိ၊ ကသိသုတ်။ ဥဒယော၊ ဥဒယသုတ်။ ဒေဝဟိတော၊ ဒေဝဟိတသုတ်။ အညတရ-
 မဟာသာလံ၊ အညတရမဟာသာသသုတ်။ မာနတ္ထဋ္ဌဉ္စ၊ မာနတ္ထဋ္ဌသုတ်။ ပစ္စနိကံ၊
 ပစ္စနိကသုတ်။ နဝကမ္ပိ၊ နဝကမ္ပိကသုတ်။ ကဋ္ဌဟာရံ၊ ကဋ္ဌဟာရသုတ်။ မာတုပေါသကံ၊
 မာတုပေါသကသုတ်။ ဘိက္ခကော၊ ဘိက္ခကသုတ်။ သင်္ဂါရဝေါ၊ သင်္ဂါရဝသုတ်။
 ခေါမစုဿန၊ ခေါမစုဿသုတ်နှင့်တကွ။ ချိဒသ၊ တဆယ့်နှစ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊
 ဤသည်တည်း။

ဗြာဟ္မဏ သံယုတ္တံ၊ ဗြာဟ္မဏ သံယုတ်သည်။ သမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၈-၀ ဂီသသံယုတ်

၁-နိက္ခန္ဓသုတ်

၂၀၉။ (ဝေ မေ သုတ် ပေးပြီ။) ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ အရှင် ဝဂီသသည်။ အာဠာပိယံ၊ အာဠာပိယံ၊ အာဂ္ဂိဋ္ဌဝေ၊ အာဂ္ဂိဋ္ဌဝေမည်သော။ စေတိယေ၊ စေတိ (ကျောင်း) ဌံ။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယံဖြစ်သော။ အာယသ္မာ နိဂြောဓကပ္ပေန၊ အရှင်နိဂြောဓကပ္ပနဌံ၊ သဒ္ဓိံ၊ တကမ္၊ ဝိဟရတိ၊ နေဇိ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ သည်။ အစိရ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်သေးသော။ ဩဟိယျကော၊ ကျန်ရစ်သော။ ဝိဟာရပါလော၊ ကျောင်းစောင့်ဖြစ်သော။ နဝကော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သမ္ပဟုတာ၊ များစွာကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ သမလကံရိတော၊ ကောင်းမွန်စွာတန်ဆာဆင်ကုန်၍။ ယေန၊ ဌံ။ အာဂ္ဂိဋ္ဌဝကော၊ အာဂ္ဂိဋ္ဌဝကမည်သော။ အာရာမော၊ အာရာမံ၊ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သိ။ ဝိဟာရပေက္ခိတာယော၊ ကျောင်းကိုကြည့်ရှုလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပသကံမိံ သု၊ ကပ်ကန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာတော ဝဂီသော၊ အရှင်ဝဂီသ၏(သန္တာန်၌)။ တာ ဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို။ ဗိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်။ အနဘိရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဂေါ၊ ဗုဂေသည်။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို။ အနုဗ္ဗံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာတော ဝဂီသော၊ ဇိ။ “ယဿမေ၊ အကြင်ငါ၏ (သန္တာန်၌)။ အနဘိရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗုဂေါ၊ သည်။ ဗိတ္တံ၊ ကိ။ အနုဗ္ဗံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အလာဘာ၊ မကောင်းသောလာဘ်တို့တည်း။ တဿ မေ၊ ဇိ။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ ကောင်းသောလာဘ်တို့သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ တဿ မေ၊ ထိုငါသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဣတ္ထံ၊ မကောင်းသဖြင့်ရအပ်၏။ တဿ မေ၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလန္တံ၊ ကောင်းစွာရအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ပရာ၊ တပါးသောသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အနဘိရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတော၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အဘိရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေနိုင်ရာ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤရာဂဖြစ်ပေါ်ရာ၌။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ကုတော၊ အထယ်မှ၊ လဗ္ဗာ၊ ရပါအံ့နည်း။ အယံ၊ ငါသည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ အနဘိရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတော၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အဘိရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေရန်ကား။ ယံ နုနာတိ၊ ကောင်းလေစွာ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာဝဂီသော၊ သည်။ အတ္တနာဝ၊ သာလျှင်။ အတ္ထနော၊ ဇိ။ အနဘိရတိ၊ ကိ။ ဝိနောဒေတော၊ ဌံ။ အဘိရတိ၊ ကိ။ ဥပ္ပါဒေတော၊ ဌံ။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာတည်ထောင် လူတို့ဘောင်မှ။ နိက္ခန္ဓံ၊ ထွက်မြောက်သည်။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သည်။ သန္တံ၊ ဖြစ်သော။

၁။ အနဂါရိယံ အဂါရဝိရဟတော အနဂါရံ ဟူသော။ တတ္ထ နိယုတ္တုတ္တာ အနဂါရိယံ က-တာရဿ ဟ-တာရံ ကတော၊ ပဗ္ဗဇိတန္တံ အတ္ထော၊ ဌိ။

မံ၊ ငါတံသို့၊ ပကစ္ဆာ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော၊ ဣမေ ဝိတက္က၊ ဤကမဝိတက်တို့သည်။ ကတုတော၊ မာရ်မင်း၏ အသင်းအပင်းမှ၊ ဥပဇာဝန္တိ ဝတ၊ ပြေးဝင်လာကုန်သော တကား။

သိက္ခိတာ၊ သင်ကြားထုတ်ပြောပြီးကုန်သော၊ ဝဠုဓမ္မိနော၊ ခိုင်ခံ့သော လေးရို့ ကုန်သော၊ (ဝဠုဓမ္မိနောတိ ဝဠုဓမ္မနော) ဥပ္ပပုတ္တ၊ ထင်ရှားကျော်ငောသုတို့၏ သားဖြစ် ကုန်သော၊ အပလာယိနံ၊ ထွက်ပြေးလေ့ မရှိကုန်သော လေးသမားတို့၏၊ သယာသံ၊ တထောင်သော၊ မဟိဿာသာ၊ လေးဆရာကြီးတို့သည်။ သမန္တ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပရိကိရေယျ၊ ဝန်းရံ၍ ပစ်နိုင်ကုန်ရာ၏။

တေတော၊ ဤလေးသမားတထောင်ထက်၊ သိယျော၊ သာလွန်၍ (ပစ်နိုင်) ကုန်သော၊ ဣယိယော၊ မိန်းမသို့သည်။ သဓဓိအာဂမိဿန္တိ၊ အကယ်၍ မူလည်း လာကုန်အံ့၊ သမိ- ဓမ္မေ၊ မိမိတရား၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သော၊ မံ၊ ငါကို၊ နေဝ ဗျာပေဿန္တိ၊ မနှိပ်စက် နိုင်ကုန်လတ္တံ့။

ယိ၊ မှန်၏။ နဗ္ဗာနကမနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ တေ မဂ္ဂ၊ ထိုဝိပဿ နာလမ်းကြောင်းကို၊ မေ၊ ငါသည်။ အာရိစ္ဆဗန္ဓုနော၊ နေမင်း၏အဆွေ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သက္ခိ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ သုတံ၊ ကြားနာအပ်ဘူးပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာတည်းဟူသော လမ်းကြောင်း၌။ နိရုတော၊ မွေ့လျော်၏။

ပရိမ၊ အယုတ်တမာ ကိလေသာ၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝိယရန္တံ၊ တရားနှလုံးသွင်း၍နေသော၊ မံ၊ ငါကို၊ တံ၊ သင်သည်။ ဓေ ဥပဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ ကပ်ရောက်ပြန်ကြားအံ့။ မဇ္ဈ၊ သတ္တဝါတို့ကို သေ စေထုတ်သော ကိလေသာ၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအားဖြင့်၊ (တံ၊ သင်သည်။) မေ၊ ငါ၏။ မဂ္ဂန္တိ၊ (အဝ ယောနိ ဝတိတို့၌) သွားရာလမ်းကိုလည်း။ နဒကုသိ၊ မပြင်နိုင်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အယံ၊ ငါသည်။ ကရိဿာမိတိ၊ ကျင့်ကြံကြီးကုတ်ပြုလုပ်ပေအံ့” ဟူကုန်သော၊ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၂-အရထိ သုတ်

၂၁၀။ (ဇကံ သမယံ၊ ပ၊ ဥပဇ္ဈာယေန သန္တိံ ဝေ၊ ပြ၊) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌၊ အာယသ္မာ နိဗ္ဗာနောပေါ၊ အရှင်နိဗ္ဗာနောပေသည်။ ပစ္စာဘတ္ထံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌၊ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ခန္ဓော၊ ဆွမ်းခံရွာမှစ၍၊ ဝိယာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ သာယံ ဝါ၊ ညချမ်း၌သော်လည်း။ အပရတ္တုကာစလ ဝါ၊ ဧနာဂတဓန၊ ဆွမ်းခံချိန်၌သော်လည်း။ နိက္ခမတိ၊ ကျောင်းမှ ထွက်၏။

(တေန ခေါ ပန သမယေန မှ ဥပ္ပါဒေယန္တိ တိုင်အောင် ရှေ့သုတ်အတိုင်းပေ။) အထ ခေါ၊ ၌၊ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ သည်းပ၊ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“ဟော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရတိ၊ သာသနာတော်၌ မဇ္ဈေ လျော်ခြင်းကို၎င်း။ ရတိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ မဇ္ဈေ လျော်ခြင်းကို၎င်း။ ဝေဟသိတ်၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော အိမ်ကိုမှီသော။ ဝိတက္က၊ ဝိတက်ကို၎င်း။ သဗ္ဗသော၊ အချင်း ခပ်သိမ်း။ ပဟာယ၊ (ပဟာန်သုံးပါးဖြင့်) ပယ်၍။ ကုဟိ၊ တစုံတခုသော အာရုံ၌။ ဝနထံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော တောအုပ်ကြီးကို။ န ကရေယျ၊ မပြုရာ။ နိဗ္ဗနထော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော တောအုပ်မရှိသော။ အရတော၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မဇ္ဈေ လျော်သူ မဟုတ်သော။ သံ ဟိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းမည်၏။

ဣ၊ ဤလောက၌။ ပထဝီ၊ မြေ၌၎င်း။ ဝေဟသံ ဝ၊ ကောင်းကင်၌၎င်း။ (ပထဝီ၊ ဝေဟသန္တိ ဘုမ္မတ္ထေ ပစ္စတ္ထဝဇနံ၊ ဇူ။) ဂေတောဂဓံ ဝ၊ မြေအတွင်း၌၎င်း။ ကိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ ဝုပကထံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ (ဦးတံ၊ တည်း၏။) သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ရုပ်သည်။ ပရိနိယတိ၊ ဆေးမြေင်း အနိစ္စံ၊ မပြေ ခေံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေ၊ (ဉာဏ်ဖြင့်) ကပ်ရောက်စွာမြင်၍။ မုတက္က၊ သိအပ်ပြီးသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဓရန္တိ၊ ကျင့်ကြံနေထိုင်ကြကုန်၏။

ဥပဓိသု ဝ၊ ဓမ္မ၊ ကိလေသ၊ အတိသင်္ခါရ၊ တာမဥပဓိတို့၌၎င်း။ ဝိဇ္ဇသုတေ ဝ၊ မြင်အပ်သော ဓူပါရုံ၊ ကြားအပ်သော သဒ္ဓါရုံ၌၎င်း။ ပဋိသေ ဝ၊ နှမ်းအပ်သော နန္ဒာရုံ၊ လျက်အပ်သော ရသာရုံ၌၎င်း။ မုတေ၊ တွေ့အပ်သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌၎င်း။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ကိတာသေ၊ ကပ်မက်မောကုန်၏။ ဧဟ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤဥပဓိလေးပါးတို့၌။ သန္တံ၊ တပ်ခြင်းဆန္ဒကို။ ဝိနောဓယ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အနေဇော၊ တကွာမရှိသည် ဖြစ်၍။ ဧတ္ထေ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌။ န လိမ္မတိ၊ (တကွာဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်) မလိမ်းကျံ။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မုနိ၊ မုနိမည်၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

အထ၊ ထို့ပြင် သင်္ခါနိသိတာ၊ အာရုံခြောက်ပါးကိုမှီကုန်သော။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော။ အဗ္ဗော၊ မှားယွင်းစောက်ပြန်ကုန်သော။ သဝိတက္က၊ ခြောက်ပါးသော ဝိတက်တို့သည်။ ဇနတာယ၊ လူအပေါင်း၌။ နိဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါဝင်တည်နေကုန်၏။ ဧဟ၊ သည်းကုဟိ၊ တစုံတခုသော အာရုံ၌။ ဝဂ္ဂဂတော၊ ကိလေသာအစုဆို ကပ်ရောက်သည်။ န ဝ အထ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ ဗုဒ္ဓုလ္လဘာတိ၊ (ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သည့်) ရန်၎င်းကြမ်းတမ်းသော အားကို ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဇနာ ပန အထ၊ မဖြစ်ရာ။ သ၊ ထိုသူသည် ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏။

ဓမ္မော၊ ပညာရှိသော။ ဝိရုတ္တသမာယိတော၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး တည်ကြည်သော။ အကုမတော၊ ဝါကြားမှမရှိသော။ နိပကော၊ ပညာရင့်ကျက်သော။ အဝိဟာလု၊ တကွာပေါများသူ မဟုတ်သော။ မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်းအေးသော။ ပဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဇ္ဈကမာ၊ ရပြီး ပဋိစ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုစွဲ၍။ ဝါ-အာရုံပြု၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းပြီး ကာလံ၊ ဝိပဿနာမှရပ် အကြွင်းမရှိသော ပရိနိဗ္ဗာန်

၁။ အထ သင်္ခါနိသိတာ။ ပ။ လိ အထ အ-အာရုံသင်္ခါနိသိတာ။ သင်္ခါ သဒ္ဓါ အ-သဒ္ဓေန သမာနတ္ထောတိ “သင်္ခါနိသိတာ”တိ ပဒေသ “အ-အာရုံသင်္ခါနိသိတာ”တိ အဓိပ္ပာ ဝုတ္တော ဟူသော ဇူ ထို့ အလို သင်္ခါ ၄ ပစ္စည်း ပုရုတ္တမဟုတ်၊ သတ္တ ဟူလို။

စံရာအခါကို။ ကခံတီတိ၊ ငုံလင့်၍နေ၏”ဟုကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာ
ထို့ကို။ အဘာသိ၊ ချစ်ဆိုပြီ။

ဥ-ဓမ္မထမသုတ်

၂၁၁။ (ဧကံ သမယံ။ ပ။ ဥပဇ္ဈာယေန သန္တိ” ပေးပြီ။) တေန ခေါ ဝန သမယေန ဌ။
အာယသ္မာဝဂီသော။ သည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဋိဘာနေန၊ ပညာဖြင့်။ အညေ၊ ထပါး
ကုန်သော။ ပေသလေ၊ ချစ်အပ်သော ဆီလ၍ကုန်သော။ သိက္ခ၊ ထို့ကို။ အတိမညတိ၊ မထိမ့်မြင့်
ပြင်း။

(အထ ခေါ။ ပ။ အတိမညာမိတိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ သည်း။ ပ။
တယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“ဂေါတမ၊ ဂေါတမသာဝကဖြစ်သော ဝဂီသ၊ (ဂေါတမာတိ ဂေါတမ ဗုဒ္ဓသာဝကတ္ထာ
အတ္တာနံ အာလပတိ၊ ဌ။) တံ၊ သင်သည်။ မာနံ၊ မာန်ကို။ ပဟေဿ၊ ပယ်လော့။
မာနပထဝ္ဗ၊ မာန်၏ အကြောင်း (အာရုံ၊ သဟဇာတ်တရား) ကိုလည်း။ အသေသံ၊
အကြောင်းမဲ့။ ပဟေဿ၊ ပယ်လော့။ သော တံ၊ ထိုသင်သည်။ မာန ပထဝ္ဗိ”၊ မာန်၏
အကြောင်း (အာရုံ၊ သဟဇာတ်တရား) ၌။ မုစ္ဆိတော၊ တေဓဝ မိန်းမောသည်ဖြစ်၍။
စိရရတ္ထံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဝိပ္ပဋိဘာရိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်။
အဟုဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။

မက္ခေန၊ သူ၏ကုန်ကို ချေဖျက်ခြင်းဖြင့်။ မက္ခိတာ၊ ချေဖျက်တတ်ကုန်သော။ ပဇာ၊
သတ္တဝါတို့သည်။ မာနယတာ၊ မာန်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။
ယတန္တိ၊ ကျဆုတ်ကုန်၏။ မာနယတာ၊ မာန်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရယံ၊
ငရဲသို့။ ဥပပန္နာ၊ ကပ်စေ့ကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ဝိရရတ္ထံ၊ ကြာမြင့်စွာသော
ကာလပတ်လုံး။ သောစန္တိ၊ စိုးရိမ်ကုန်၏။

မဂ္ဂဇိနော၊ မဂ်ဖြင့် ကိလေသာကို အောင်ပြီးသော။ သမ္မာပဋိပဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာ
ကျင့်သော။ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ကခါမိ၊ ထရံတဆစ်မျှ။ န ဟိ သောစတိ၊ မစိုးရိမ်။
ကိတ္တိဉ္စ၊ ကျော်စောခြင်းကိုငင်း။ သုခဉ္စ၊ ကိုယ်စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းကိုငင်း။ အနုဘောတိ၊
ခံစား၏။ ပယိတတ္ထံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ ထံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။
ဓမ္မဓသောတိ၊ တရားကိုမြတ်သုဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အခိလော၊ ငါးပါးသော စေတော
ခိလမရှိသော။ ပဇာနဝါ၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်) အားထုတ်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
နိဝရုဏာနိ၊ နိဝရုဏတို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိသုခဉ္စ၊ ဝေကြယ်၏။
မာနဉ္စ၊ မာန်ကိုလည်း။ အသေသံ၊ အကြင်မဲ့။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိဇ္ဇာယ၊ အရဟတ္တမဂ်
ဉာဏ်ဖြင့်။ အန္တကဓော၊ ကိလေသာတို့၏အဆုံးကို ပြသည်ဖြစ်၍။ သမိတာပိတိ၊ ငြိမ်း
အေးပြီ” ဟုကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ထို့ကို။ အဘာသိ၊ ချစ်ဆိုပြီ။

၄-အာနန္ဒသုတ်

၂၁၂။ (ပစ္စာသမ္ပဇနော၊ နောက်သိုက်ရဟန်းဖြစ်သော။ အာယသ္မတာ ဝဂီဿော၊ အရှင် ဝဂီဿနှင့်တကွ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ ဟု ပေးသည်သာတူ၏။ ကေ သမယံ၊ အနုဋ္ဌံသေတိအတိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ နှ့်။ အာယသ္မာ ဝဂီဿော၊ သည်။ ပ။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်တော်ဖြစ်သော အရှင်အာနန္ဒာ။ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂ ဟု ဆိုအပ်သော မီးသည် (အဟံ၊ တပည့်တော်ကို။) ခုယှာမိ၊ လောင်မြိုက်အပ်ပါ၏။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို။ ပရိသုယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် လောင်မြိုက်အပ်ပါ၏။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့်။ နိဗ္ဗာပနံ၊ ရာဂငြိမ်း စေကြောင်းတရားကို။ (တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။) ဗြူဟိတိ၊ ဟောတော်မူပါလော့” ဟု သော၊ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈသာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

(အာရုဿော၊ ငါ့ရှင် ဝဂီဿ။) သညာယ၊ အမှတ်သညာ၏။ ဝိပရိယေသာ၊ ဖောက် ပြန်ငြင်းကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို။ ပရိသုယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် လောင်မြိုက် အပ်၏။ ရာဂပသံဟိတံ၊ ကာမရာဂဖြင့် ကပ်၍ထားအပ်သော။ ဝါ၊ ကာမရာဂနှင့် စပ်ယှဉ် သော။ သုတံ နိမိတ္တံ၊ သုသနိမိတ်အာရုံကို။ ပရိဝဇ္ဇေဟိ၊ နှလုံးမဆွင်း ငွေ့ ကောင်းလော့။

သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို။ ပရတော၊ သူဝိမ်းပြင်ပအားဖြင့်။ ဝါ၊ ဟူ၍။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ဗုတ္တတော၊ ဗုဒ္ဓအားဖြင့်။ ပဿ၊ ရှုလော့။ အတ္တတော၊ အတ္တတားဖြင့်။ မာ ဓ ပဿ၊ မရှုလင့်။ မဟာရာဂံ၊ ကြီးစွာလော့ ရာဂမီးကို။ နိဗ္ဗာပေဟိ၊ ငြိမ်းစေ လော့။ ပုနုပ္ပနံ၊ အဖန်ဖန်။ မာ သုယိတ္တော၊ မလောင်အပ်စေလင့်။

အသုဘာယ၊ အသုဘတာဝနာဖြင့်။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို။ ဧကဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသော အာရုံ မှီအောင်။ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်အောင်။ ဘာဝေဟိ၊ ပွားများလော့။ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိသည်။ တေ၊ သင်၏ (သန္တာန်၌)။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ လော့။ နိဗ္ဗိဒါပဟလော၊ ငြိမ်းစွာငြိမ်းများသုတည်။ အတ၊ ဖြစ်လော့။

အနိမိတ္တဉ္စ၊ နိစ္စ စသော နိမိတ်မရှိသော ဝိပဿနာကိုလည်း။ ဘာဝေဟိ၊ ပွားများ လော့။ မာနာနုယယံ၊ မာနာနုယကို။ ဥဗ္ဗဟ၊ စွန့်ပယ်လော့။ တတော မာနာ သီတမဟာ၊ ထိုမာနကို စွန့်ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဥပသန္တော၊ ရာဂမီးငြိမ်းစေသည်ဖြစ်၍။ ဓရိယတိ၊ ကျင့်ကြံနေထိုင်ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်အာနန္ဒာက မိန့်တော်မူ၏။

၅-သုဘာသီတသုတ်

၂၁၃။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ ပ။ ပစ္စေဿောသု ပေးပြီ။) ဘကဝါ၊ သည်—
သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ ဝါဓာ၊ စကားသည်။ သုဘာသီတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ဥပဇ္ဈာ သံဇ္ဈာ မှီသာ ဓာဓာတ် တပည့်ဖြင့် မှီသော ပုန်ဖြစ်သည်အားလျော်စွာ သဒ္ဓဉ္စပေးလိုက် သည်။ ကာမရာဂဖြင့် စပ်၍ထားအပ်သော တရားဟူသည် ကာမရာဂဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဣဒ္ဓာနုပင် တည်း။ ထို့ကြောင့် ဌ-၌ ရာဂပသံသန္တိ ရာဂဋ္ဌာနိယံ ဣဒ္ဓာလ္လုတိဟု မိန့်အပ်ပြီ။

ဒုဗ္ဘာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သည်။ နော ဟောတိ၊ မပြစ်။ အနဝဇ္ဇာစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ ဝိညနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အနနဝဇ္ဇာစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ကတမေဟိ စတုဟိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နှင့်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣဝ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သုဘာသိတံယေဝ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ဒုဗ္ဘာသိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သောစကားကို။ နော ဘာသတိ၊ မဆို။ ဓမ္မံ ယေဝ၊ တရားနှင့်ညီသော စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အဓမ္မံ၊ တရားနှင့်မညီသောစကားကို။ နော ဘာသတိ၊ မဆို။ ပိယံယေဝ၊ ချစ်ခင်ဖွယ်စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အပ္ပိယံ၊ မချစ်ခင်ဖွယ်စကားကို။ နော ဘာသတိ၊ မဆို။ သစ္စံယေဝ၊ မှန်ကန်သော စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အလိကံ၊ မမှန်သောစကားကို။ နော ဘာသတိ၊ မဆို။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ် အင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ ဝါစာ၊ စကားသည်။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုဗ္ဘာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သည်။ နော ဟောတိ၊ မပြစ်။ အနဝဇ္ဇာစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိညနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အနနဝဇ္ဇာစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏ဟူသော။ ဇေတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

(ဣဒ မ ဝေါစ သေည်ပေးမြဲ။) သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—
 “သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဓမ္မံ၊ တရားနှင့်လျော်သောစကားကို။ ဘဏေ၊ ဆိုရာ၏။ အဓမ္မံ၊ တရားနှင့်မလျော်သောစကားကို။ န ဘဏေ၊ မဆိုရာ။ တံ၊ ထိုတရားနှင့် လျော်သောစကားကို။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယအမြတ်ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ပိယံ၊ ချစ်ခင်ဖွယ်စကားကို။ သဏေ၊ ဆိုရာ၏။ အပ္ပိယံ၊ ချစ်ခင်ဖွယ်မဟုတ်သောစကားကို။ န ဘဏေ၊ မဆိုရာ။ တံ၊ ထိုချစ်ခင်ဖွယ်စကားကို။ တတိယံ၊ တတိယအမြတ်ဟူ၍။ အာဟု၊ ကုန်ပြီ။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ ဘဏေ၊ ဆိုရာ၏။ အလိကံ၊ မမှန်သောစကားကို။ န ဘဏေ၊ မဆိုရာ။ တံ၊ ထိုမှန်သောစကားကို။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထအမြတ်ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ”ဟူသော။ ဇေတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာဝဂီသော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဧကံသံ၊ ပခုံးတဖက်၌။ ဥတ္တရသင်္ဂ၊ (အပေါ်၌ ကပ်ငြိတတ်သော) အပေါ်ရုံကို။ ကရိတု၊ ထင်သည်ကို ပြု၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတာ၊ ညှတ်ရွှေ့။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မှီပဋိတပည့်တော်၏ အပို(တာဝန်)သည်”။

၁။ ဒုတိယေန သဗ္ဗုလ္လာပ ဧဝိသရဟိတံ ဓမ္မတော အနပေတံ မန္တာဝစနံ၊ ဓမ္မတော အနပေတန္တိ အတ္တနော ပရေသန္တု ဟိတသုခါဝဟဓမ္မတော အနပေတံ ဟူသော ငိုတို့အလို ဓမ္မအရ ဟိတသုခါဝဟ မြစ်သော ဓမ္မကို ရွေးဦးစွာကောက်ထိုနေကံ ဓမ္မတော + အနပေတာ = ဓမ္မာ ဟု အနပေတတို့ထံပြု၍ ဟိတသုခါဝဟဓမ္မမဟုတ် မဟုတ်သော ဝါစာ (စကား)အရကောက်။ အဓမ္မာပုဂ္ဂိုလ်တည်း န + ဓမ္မာ = အဓမ္မာ ဟု ပြု၍ ဟိတသုခါဝဟဓမ္မ မှ အလွတ်ဖြစ်သော ဝါစာ (စကား)အရကောက်။
 ၂။ ပဋိတိ ဘာဂဣ ကမ္မပုဂ္ဂိုလ်ကြံ၍ ပေးလိုက်သည်။ အကယ်၍ ဥပသာရကြံသော် မံ၊ တပည့်တော်၏ (ဉာဏ်)။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်ပါ၏ဟူ၍ သာမုတ္တ ဖြစ်စေ မံ၊ တပည့်တော်အား ပဋိဘာတိ၊ ထင်ပါ၏ ဟူ၍ သမ္မာဝါနတ္ထ ဖြစ်စေ မံ၊ တပည့်တော်ကို ပဋိ၊ စွဲ၍၊ ဘာသိ၊ ထင်ပါ၏ ဟူ၍ ကမ္မတ္ထ ဖြစ်စေ ပေးနိုင်သည်။

ဘာတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ သုဂတ၊ ဖြတ်စွာဘုရား။ မံ ပဋိ၊ တပည့်တော်၏ အဖို့(တာဝန်)သည်။ ဘာကိတိ၊ ဖြစ်ပါ၏ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ပြီ။ “ဝဂီဿဝဂီဿ၊ ဟံ ပဋိ၊ သင်၏ အဖို့ (တာဝန်)သည်။ ဘာတု၊ ဖြစ်ပါစေ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာဝါ၊ သည်။ အပေါ၊ မိန့်တော် မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ ဝဂီဿော၊ သည်။ ဘာဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို။ သမ္ပုဝါ၊ မျက်မှောက်တော်၌—

“ယာယ၊ အကြင်စကားဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ န ဝာပယေ၊ မပူပန်စရာ။ ပရေ စ၊ သူတပါးတို့ကိုမူလည်း။ န ဝိဟိံ သေယျ၊ မထိပါး မညှဉ်းဆဲရာ။ တပေဝ ဝါစ၊ ထိုစကားကိုသာလျှင်။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သာ ဝါစ၊ ထိုစကားသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားမည်၏။

ယာဝါစ၊ အကြင်စကားကို။ ပဋိနန္တိတာ၊ (သူတပါးငါ့သည်)နှစ်လည်း နှစ်သက်အပ် ၏။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ ဘာသန္တော၊ ပြောဆိုသောသူသည်။ ဝိယဝါစ၊ ချစ်ခင်ဖွယ် စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ပါပါနိ၊ ယုတ်မာကြမ်း တမ်းသော စကားတို့ကို။ အနာဝါယ၊ မဟူမူ၍။ ဝိယံ၊ ချစ်ခင်ဖွယ်စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသေယေ၊ ပြောလည်းပြောဆို၏။ (သာ၊ ထိုစကားသည်။ ဝိယဝါ ဘ၊ ဝိယဝါစာ မည်၏။ ဌန္တိကံ၊ ထံ ဝါစံ ဘာသေယျ ဟု ပေးလို၏။)

သန္တံ၊ မှန်သောစကားသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အပတာဝါစ၊ အပြိုက်သရွါဘုတ်နှင့် တူသော စကားမည်၏။ ယေ၊ ဤမှန်သော စကားသည်။ သနန္တနော၊ ရွေး၍ဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ ကျင့်စဉ်သဘောတည်း။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သစ္စေ စ၊ မှန်သော စကား၌၎င်း။ အတ္ထေ စ၊ မိမိအကျိုး သူတပါးအကျိုး၌၎င်း။ ဓမ္မေ စ၊ အဝိဟိံ သာစသော တရား၌၎င်း။ (တနည်း-အတ္ထေ စ၊ အကျိုးစီးပွါး၌သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဓမ္မေ စ၊ တရား နှင့်လျှော်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သစ္စေ၊ မှန်ကန်သော စကား၌။) ပတိဋ္ဌိတာတိ၊ တည်ကုန် ၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

ဗုဒ္ဓေါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော။ ယံ ဝါစ၊ အကြင် စကားကို။ ဘာသတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုစကားသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝါ ဘနံ၊ စကား အမျိုးမျိုးတို့အက်။ ဥက္ကမာတိ၊ လွန်မြတ်၏ ဟူကုန်သော။ သာရုပ္ပါဟိ၊ လျှောက်ပတ် ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ထိုဖြင့်။ အသိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

၆-သာရိပုတ္တသုတ်

၂၃၄။ (ဧကံ သမယံ၊ ပ။ အာရဝေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ သိက္ခု၊ ပုယန်းတို့ကို။ ဓမ္မိယာ၊ တရား၌ယှဉ်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ ဝိသဋ္ဌာယ၊ အပြစ်လွတ်ကင်းသန်ရှင်းသော။ အနုလကလာယ၊ တံလွှေး ယိုလျက်ခြင်းမရှိသော။ အတ္တဿ၊ အနက်သဘောကို။ ဝိညာပနိယာ၊ သိစေနိုင်သော။ ပေါရိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်း၌ဖြစ်သော။ ဝါ-ဂုဏ်ပေါင်းစသော။ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္တသေတိ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်။ သမာပေတိ၊ ကောင်းစွာဟူစေ၏။ သမုတ္တေဇေတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေ၏။ သမ္ပဟံသေတိ၊

ကောင်းစွာရှင်စေ၏။ တေ စ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ အဋ္ဌိကတွာ၊ အဋ္ဌိအသေပြု၍။ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ ဘဒ္ဒစေတသော၊ အလုံးစုံသော စိတ်ဖြင့်။ သမနာယာရိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်၍။ ဩဟိတသောတာ၊ ချထားအပ်သော နားမှီကုန်သည်ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မတော ဝဂီသထ၊ အရှင်ဝဂီသ၏။ “အဟံ ခေါ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ ဤအရှင်သာရိပုတြာသည်။ ပ။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ အဟံ၊ ဂါသည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတြာကို။ သမ္မုခေါ၊ မျက်မှောက်၌။ သာရပ္ပပါဟိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ဂါတာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အသိတ္ထဝေယျံ၊ ချီးမွမ်းရမှုကား။ ယံ နုနာထိ၊ ကောင်းလေစွ” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြင်ပြီ။

(အထ ခေါ မှ အာရသော ဝဂီသတိ အထိ ပေးမြဲ။)

အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတြာကို။ သမ္မုခေါ၊ မျက်မှောက်၌ -

“ဂဗ္ဘိရပညော၊ နက်နဲသောပညာရှိတော်မူသော။ ပေဓာဝီ၊ အကျိုးအကြောင်းကို သိသောပညာလည်း ရှိတော်မူသော။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ ကောဝိဒေါ၊ တရားလမ်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည့် လိမ္မာတော်မူသော။ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာလည်း ရှိတော်မူသော။ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတြာသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သင်္ခိတ္တနဝိ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း။ ဓေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝိတ္ထာဓရနဝိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း။ သာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာဠိကာယ၊ သာဠိကာဌာနမ၏။ (နိဂ္ဂေါသော ဣ၊ ချိုသာသောအသံကဲ့သို့) နိဂ္ဂေါသော၊ (အရှင်သာရိပုတြာ၏) ချိုသာသော အသံတော်သည်။ (ဟောတိ၊ ပြစ်၏။) ပဋိသာနံ၊ ဓေသနာဉာဏ်တော်သည်။ ဥပီရယိ၊ ထင်ရှားပေါ်လာတော်မူပြီ။

ဘိက္ခုဝေါ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ရဇနီယေန၊ တပ်မက်ဖွယ်သော။ သဝနီယေန၊ နားဖျော်ဖွယ်သော။ ဝဂ္ဂနာ၊ သာယာစွာသော။ သဓရန၊ အသံဖြင့်။ တံ၊ ထိုတရားကို။ အာယန္တဿ၊ ဟောတော်မူသော။ တဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတြာ၏။ မရရံ၊ သာယာစွာသော။ ဂီရံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ ဥဒ္ဓုစိတ္တာ၊ တက်ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သောထံ၊ နားကို။ ဩဓေန္တိတိ၊ စောင်ကုန်၏” ဟူကုန်သော။ သာရပ္ပပါဟိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ဂါတာဟိ၊ ဂါတာတို့ဖြင့်။ အသိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

၇-ပဝါရဏာသုတ်

၂၁၅။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌံ။ ပုပ္ဖာရာမေ၊ ပုပ္ဖာရံ ကျောင်း၌။ မိဂါဒမာတုပါသာဒေ၊ မိဂါရမာတာဝိသာခါ၏ ပြာသာဒ်၌။ မဟတာ၊ များပြတ်သော။

၁။ ပဋိသာနံ ဥပီရယိတံ သမုပ္ပတော ဥပီရယော ဝိယ အနန္တံ ပဋိသာနံ ဥဋ္ဌဟတိဌ။
 ဝိဝိဓာဏာရံ ကတွာ ဓမ္မံ ကထေထု ပဋိသာတိတံ ပဋိသာနံ၊ ဓေသနာယကဓဉာဏံရံ။
 ဥပီရယိဌံ ဥ ဤရောက်သည် အခြားနေရာ၌ မိန့်ပြန်ခြင်းအနက်ကို ဟောသော်လည်း ဤ၌ ဥဋ္ဌဟတိ ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဓေသနာဉာဏ်တော် ထင်ပေါ်လာခြင်းအနက်ကို ဟောသည်။

ဘိက္ခုသံသရာ၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့် သဗ္ဗဟေဝ၊ အလုံးစုံသည်သာလျှင် ပြစ်ကုန်သော၊ အရဟန္တ-
 ယိုး ရဟန္တာပြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စမတ္ထေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်း
 တို့နှင့် သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 ပဉ္စရသေ၊ တဆဲ့ငါးရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ တစဟုပေါသတေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ ပဝါရ-
 ဏာယ၊ ပဝါရဏာပြုအံ့သောငှါ။ ဘိက္ခုသံသပရိဂုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်
 ၍။ အဗ္ဘောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ တုတိတုတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော။ ဘိက္ခုသံသံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ အနုဝိလော-
 ကေတု၊ စောင်းငဲ့ကြည့်တော်မူ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟန္တ၊ တိုက်
 တုန်း၏။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ပဝါရေမိ၊ ဖိတ်ကြား၏။
 မေ၊ ငါဘုရား၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကာယိကံဝါ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော အမှုကို၎င်း။ ဝါစသိကံ ဝါ၊
 နှုတ်၌ဖြစ်သော အမှုကို၎င်း။ န ဓ ဂရဟတတိ၊ မကဲ့ရဲ့ပဲ ရှိကြကုန်၏လော” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊
 မိန့်တော်မူပြီ။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။
 အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဧကံသံ၊ ပခုံးတဖက်၌။ ဥတ္တရာသကံ၊ အပေါ်ရံကို။ ကရိတု၊
 တင်သည်ကိုပြု၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဣလိ၊ လက်အုပ်ကို။
 ပဏာမေတု၊ ညှတ်စေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မဟံ၊ တပည့်
 တော်တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကာယိကံ ဝါ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်
 သော အမှုကို၎င်း။ ဝါစသိကံ ဝါ၊ နှုတ်၌ဖြစ်သော အမှုကို၎င်း။ န ခေါ် ဂရဟာမိ၊ မကဲ့ရဲ့ပါကုန်။
 ဟိ၊ မှန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုပုန္နဿ၊ (သုတပါးတို့သည်) မဖြစ်စေ
 အပ်ပူသော။ မဂ္ဂဿ၊ မက်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတော၊ ဖြစ်စေတော်မူတတ်၏။ အသ္မာတဿ၊ သုတပါးတို့သည်
 ကောင်းစွာ မဖြစ်ပေါ်စေအပ်ပူသော။ မဂ္ဂဿ၊ မက်ကို။ သဉ္စနေတော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်ပေါ်စေ
 တော်မူတတ်၏။ အနုက္ခာသဿ၊ သုတပါးတို့သည် မဟောအပ်ပူသော။ မဂ္ဂဿ၊ မက်ကို။ အက္ခာတော၊
 ဟောတော်မူတတ်၏။ မဂ္ဂဿ၊ မက်ကိုထိုးထွင်းသိတော်မူ၏။ မဂ္ဂဝိဒ္ဓ၊ မက်ကိုသိတော်မူ၏။ မဂ္ဂ-
 ကောဝိဒေါ၊ မက်၌ လိမ္မာတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သာဝကော၊ တပည့်သား
 တို့သည်။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ မဂ္ဂါနဂါ၊ မက်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမန္နာဂတော၊ မက်နှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟဉ္စ ခေါ်၊ တပည့်တော်သည်
 ထည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဝါရေမိ၊ ဖိတ်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ငမ၊ ၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံ
 တခုသော။ ကာယိကံ ဝါ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော အမှုကို၎င်း။ ဝါစသိကံ ဝါ၊ နှုတ်၌ဖြစ်သော အမှုကို
 ၎င်း။ န ဓ ဂရဟာမိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူပဲ ရှိပါ၏လော” ဟူသော။ ဝေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊
 လျှောက်ပြီ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတြာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ကာယိကံ
 ဝါ၊ ကို၎င်း။ ဝါစသိကံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ န ခေါ် ဂရဟာမိ၊ မကဲ့ရဲ့။ သာရိပုတ္တ၊ ဩ။ တံ။

၁။ န ဓ ဓေ ကိဉ္စိ ဂရဟတတိ ဣတ္ထ န ဓ ကိဉ္စိတိ ပုဉ္စမတ္ထေ နကာရော၊ ကိ ဓေ ကိဉ္စိ ဂရဟတယဟိ ဂရဟတ
 ဝထေ၊ ဣစ္ဆာပေမိ ခေါ် ဝတ္ထန္တိ အဗ္ဘောကာ၊ ပုဉ္စမတ္ထေဟိ ပရိက္ခေပယုဒနေဝ ပုဉ္စမတ္ထေ နကာရော၊ ဓေ ကိဉ္စိ
 ကာယိကံ ဝါ ဝါစသိကံ ဝါ န ဂရဟတ ကိဉ္စိ ဂရဟတ ကာယဝါစာဟိတိ အဗ္ဘောကာ၊ ပရိက္ခေပ ပုဉ္စမတ္ထေ န နိပါတ်ပုဒ်
 ဟူသို။

သင်သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသူတည်း။ပ။ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိသူတည်း။ပ။
 ပုထုပညော၊ ကျယ်ပြန့်သော ပညာရှိသူတည်း။ပ။ ဟာသပညော၊ ရှင်သော ပညာရှိသူတည်း။ပ။
 ဇေနပညော၊ လျင်သော ပညာရှိသူတည်း။ပ။ တိက္ခပညော၊ ထက်မြက်သောပညာရှိသူတည်း။ပ။
 နိဗ္ဗေဓိကပညော၊ ထိုးထွင်း၍ သိသော ပညာရှိသူတည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ဩ။ သေယျထာပိ၊
 ဥပမာကိုဆိုအံ့။ ရညော စက္ကဝတ္တိဏ၊ စကြဝတေးမင်း၏၊ ဇေဋ္ဌပုတ္တော၊ သားကြီးရတနာသည်။
 ပိတရာ၊ အဖသည်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ စက္ကံ၊ အာဏာစက်ကို။ သမ္ပဒေဝ၊ သင့်သော
 အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ အနုပ္ပဝတ္တေတိ၊ အတုလိုက်၍ဖြစ်စေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ဩ။ ဝေပေဝ
 ခေါ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေတော်မူတတ်
 သော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို။ သမ္ပဒေဝ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်
 သာလျှင်။ အနုပ္ပဝတ္တေသိ၊ အတုလိုက်၍ ဖြစ်စေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဒ္ဒေ၊ ရှေး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ကာယိကံ ဝါ၊ ကိုင်း။
 ဝါစသိကံ ဝါ၊ ကိုင်း။ နော စေ ဂရဟတိ၊ အကယ်၍ ကဲ့ရဲ့တော်မမူသည်ဖြစ်အံ့။ ဘဒ္ဒေ၊
 ရှေး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမေသံ ပန ပဉ္စန္ဒံ ဘိက္ခုသတာနံ၊ ဤ ငါးရာသော ရဟန်းတို့၏ကား။
 ကိဉ္စိ၊ သော။ ကာယိကံ ဝါ၊ ကိုင်း။ ဝါစသိကံ ဝါ၊ ကိုင်း။ န ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မမူပဲရှိပါ၏
 လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ဩ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမေသမ္ပိ ခေါ
 ပဉ္စန္ဒံ ဘိက္ခုသတာနံ၊ ဤငါးရာသောရဟန်းတို့၏လည်း။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ကာယိကံ ဝါ၊ ကိုင်း။
 ဝါစသိကံ ဝါ၊ ကိုင်း။ န ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မမူ။ သာရိပုတ္တ၊ ဩ။ ယိ၊ မှန်၏။ ဣမေသံ
 ပဉ္စန္ဒံ ဘိက္ခုသတာနံ၊ ဤငါးရာသော ရဟန်းတို့တွင်။ သဋ္ဌိဘိက္ခု၊ ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့
 သည်။ တေ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ သဋ္ဌိဘိက္ခု၊ ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်။
 အဋ္ဌာသိညာ၊ အတိညာဉ် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ သဋ္ဌိဘိက္ခု၊ ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့
 သည်။ ဥဘတောဘာဂဝိပုတ္တာ၊ (အရူပဈာန် အရဟတ္တမဂ်) ဟူသော နှစ်ပါးသောအဘိသိပြင်
 နှစ်ပါးသော ရုပ် နာမ် ကာယတို့မှ လွတ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုပြင်။ ဣတရေ၊ ဤမှ တပါးကုန်
 သော ရဟန်းတို့သည်။ ပညာဝိပုတ္တာ၊ မဂ်ပညာဖြင့်သာလျှင် ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ မှ ဘဂဝါ အဝေါစ အထိ သုဘာသိတသုတ် စာပိုဒ် ၂၃-အတိုင်းပေး။) အထ
 ခေါ၊ ဌံ။ အာယသွာ ဝဂီသော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္မုခေါ၊ မျက်မှောက်၌—

ဘဒ္ဒ ပနုရသေ၊ ဤပနုရသီ ဥပုသ်နေ၌။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏာပြုခြင်းငှါ။
 သံယောဇနပနုနစ္စိဒါ၊ သံယောဇဉ်အနှောင်အဖွဲ့ ဟူသော ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်ပြီးကုန်
 သော။ အနိဿာ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သော။ ဝိဓပုနဗ္ဗဝါ၊ ကုန်းခမ်းပြီးသော အဝသစ်ရှိကုန်
 သော။ ဣသိ၊ ရဟန္တာချည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်။ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၏။

စက္ကဝတ္တိရာဇော၊ စကြဝတေးမင်းသည်။ အမဇ္ဈပရိဝါရိတော၊ အမတ်အပေါင်း ခြံဝံအပ်
 သည်ဖြစ်၍။ သာဂရန္တံ၊ သမုဗ္ဗရာအဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော။ ဣပံ မဟိံ၊ ဤမြေအပြင်ကို။

၁။ ဥဘတောဘာဂဝိပုတ္တာတိ ဥဘယဘာဂေဟိ ဥဘယဘာဂတော ဝိပုတ္တာတိ အယမေဇ္ဇ အတ္ထောတိ
 ဝေထေတိ “ဦးဟိ ဘာဂေဟိ ဝိပုတ္တာ၊ အတ္ထပါပေ၊ နာမကာယတောတိ” ဣဒံနာ-ဝိုး ၁-၂-၈၇-ရီထုတ်အဖွင့်
 ၆-ရီ တို့၌ ရှိလေ။

သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အနုပရိယေတိ ဟဏာ၊ လျဉ်လည်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။
 တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော။ မစ္ဆဟာယိဒနာ၊ မစ္ဆမာရ်ကို ခွင့်
 လေ့ရှိတော်မူကုန်သော။ သာဝကော၊ တပည့်တို့သည်။ ဝိဇီတသင်္ဂါမံ၊ အောင်အပ်ပြီး
 သော (ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဟူသော) စစ်မြေပြင်ရှိတော်မူသော။ သတ္ထဝါဟံ၊ ဝိနောယု
 သတ္ထဝါစာပေါင်းကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမဲ့ဘုရားရှင်
 ကို။ ယမိဝုပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။

သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သဂဝတော၊ ပြတ်စွာဘုရား၏။ ပုတ္တာ၊
 သားတော် စစ်တို့တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤရဟန်းတို့တွင်။ ပလာပေါ၊ သီလနှစ်ကင်း ဖျင်းသော
 ရဟန်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ တဏှာသလ္လဿ၊ တဏှာတည်းဟူသော ငြောင့်တံသင်းကို။
 ဟန္တာရံ၊ နုတ်ယတ်တော်မူသော်သော။ အာဒိစ္စမန္တု၊ နေမင်း၏အဆူ ဖြစ်တော်မူသော
 ပြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တေတိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဟူကုန်သော။ သာဓုပ္ပါဟိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်
 သော။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဘိတ္တဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

ဂ-ပရောသဟဿသုတ်

၂၁၆။ ဧကံ၊ သော၊ သမယံ၊ နှစ်။ သဂဝါ၊ သည်။ သာသတ္တိယံ၊ နှစ်။ အနာထပိတ္တိကဿ၊ ၏။
 အာရာမေ၊ သော။ ဇေတဝနေ၊ နှစ်။ မဟတာ၊ သော။ သိက္ခသံတေန၊ နှင့်။ အနုတေလသေဟိ
 သိက္ခသေဟိ၊ ထောင့်နှစ်ရာ ငါးဆယ်ကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။
 ဧကံ ခေါ် ဝန သမယေန၊ နှစ်။ သဂဝါ၊ သည်။ သိက္ခ၊ ရဟန်းတို့ကို။ နိဗ္ဗာနပရိသံယုတ္တဿ၊
 နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော။ ခန္တိယာကတဿ၊ တရားစကားဖြင့်။ (သန္တုသေတိမှ သဂဝါ အဝေါစ
 ထိုင်ဆောင်သော ကျန်ပဋိများ၏ အနက်ကို ဝဂီသသံယုတ် သာသိပုတ္တသုတ် စာပိုဒ် ၂၁၄-၅၅၅
 ပေးလေ။)

အထ ခေါ်၊ နှစ်။ အာဟတ္ထာဝဂီသော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္ပူဓါ၊ နှစ်—
 “ဝိရဒံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော။ အကုတောသယံ၊ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မှ
 တောမရှိသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောတော်
 မူတတ်သော။ သုဂတံ၊ ပြတ်စွာဘုရားကို။ သိက္ခနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ပရောသဟဿံ၊
 တထောင် အလွန်သည်။ (ရဟန်းပေါင်း တထောင် နှစ်ရာ ငါးဆယ် ရှိသောကြောင့်
 တထောင်ကျော် ပရောသဟဿံဟု ဆိုသည်။) ယမိဝုပါသတိ၊ ဆည်းကပ်၏။
 ဝိမလံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဓေသိတံ၊ ပြတ်စွာဘုရားသည်
 ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ (သိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်။) သုဏန္တိ၊
 နာကုန်၏။ သိက္ခသံတပုရက္ခတော၊ ရဟန်း အပေါင်းသည် ရွေးသွားပြုအပ်သော။
 သမ္ပူဓေါ၊ ပြတ်စွာဘုရားသည်။ သောဘတိ ဝတ၊ တင့်တယ်တော်မူတကား။
 သဂဝါ၊ ပြတ်စွာဘုရားသည်။ နာဂနာမော၊ နာဂ အမည်ရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်တော်
 မူပြီ။ ဣသိနံ၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါ၊ အဂ္ဂသာဝက၊ ဗာဟိရက ဣသိ တို့ထက်။ ဣသိ သတ္တမော၊
 ပြတ်သော ဣသိ သည်။ ဋီ၊ တနည်းကား။ ဣသိနံ၊ ဝိပဿီဘုရား အစရှိသည်တို့တွင်။
 ဣသိ သတ္တမော၊ ရုနစ်ဆူပြောက်သော။ ဣသိ၊ သည်။ ဌ၊ အာသိ၊ ဖြစ်တော်မူပြီ။

၁။ ဝိနောယုသတ္တံ ဝိနောယုဓနသမ္ပယံ ဋီ။

မဟာမေဃော၊ မိုးကြီးသဖွယ်။ ဟုတူနု၊ ဖြစ်၍။ သာဝကော၊ တပည့်သားအပေါင်း၌။
အဘိဝသတိ၊ (တရားမှီးကို) ရွာတော်မူ၏။

မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ တေ၊ ချစ်တော်ဘုရား၏။
သာဝကော၊ တပည့်ဖြစ်သော။ ဝဂီသော၊ ဝဂီသသည်။ သတ္တုဒသနကမ္ပတာ၊ မြတ်
စွာဘုရားကို ဖူးမြင်လိုသောကြောင့်။ ဒိဝါဝိယာရာ၊ နေသန့်စင်ရာ အရပ်မှ။ နိက္ခမ္မ၊
ထွက်ခွင့်။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဝန္တတိတိ၊ ရွှံ့မှီးပါ၏။ ဟုကုန်သော။ သာရုပ္ပါယံ၊
ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ထို့ပြင်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

ဝဂီသ၊ ဝဂီသ။ တေ၊ သင်သည်။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။
ပရိဝိတက္ကိတာကံ၊ န၊ ကြံစည်၍ထားအပ်ကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဌာနသော၊
အကြောင်းအားလျော်စွာသာလျှင်။ တံ၊ သင်၏(ဉာဏ်၌)။ ပဋိဘန္တိကံ၊ န၊ ထင်လွှာကုန်သလော။
ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ ဣမာ ဂါထာယော၊
ဤဂါထာတို့ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ န ခေါ်ပရိဝိတက္ကိတာ၊ မကြံစည်အပ်ပူးကုန်။ အထ ခေါ်၊ စင်စစ်
ဆော်ကား။ ဌာနသော၊ အကြောင်းအားလျော်စွာသာလျှင်။ မ၊ တပည့်တော်၏ (ဉာဏ်)၌။
ပဋိဘန္တိ၊ ထင်လွှာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။

ဝဂီသ၊ ဝဂီသ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တံ၊ သင်၏ဉာဏ်၌။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပရိဝိတက္ကိတာ၊
မကြံစည်အပ်ပူးကုန်သော။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျေသော၊ အလွန်။ ဂါထာ-
ယော၊ ဂါထာတို့သည်။ ပဋိဘန္တိ၊ ထင်စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။
စဝံကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ သည်။ အဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏ (စကားကို)။ ပဋိဘုတော၊ ရှေးဦးနာယ၌။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျေ-
သော၊ အလွန်။ အဂဝန္တံ၊ ကို—

(“ဟော၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်။) မာရဿ၊ ကိလေသမာရ်၏။ ဥပ္ပက္ခယတံ၊
လမ်းမှားကို။ အဘိဘုယျ၊ လွှမ်းမိုးဖျက်ဆီး၍။ ခိလာနိ၊ ဝှက်စသော ခြောင်ငါးစင်း
တို့ကို။ ပဘိဇ္ဇ၊ ချိုးဖျက်၍။ စရတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ အသိတံ၊ ဝှက်စသည်တို့၌ မှီတော်
မမူသော။ ဘာဂသော၊ အဘို့အစုအားဖြင့်။ (မေ့၊ သတိပဋ္ဌာန် စသော တရားကို။)
ပ ဝိ သတံ၊ အပြားကားဖြင့်ဝေဘန်တော်မူတတ်သော။ ဗန္ဓုပမ္ပဉ္စကရံ၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ
လွတ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော။ တံ၊ ထိုသို့သော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။
ပဿထ၊ ဖူးမျှော်ကြကုန်။

(သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။) ဩဇာဿ၊ ဩဇာလေးပါးမှ။ နိတ္ထရဏတ္ထံ၊
ထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အနေကဝိဟိတံ၊ (သတိပဋ္ဌာန် စသောအားဖြင့်) များသော
အပြားရှိသော။ မေတ္တံ၊ မင်္ဂတရားကို။ အက္ခာသိ၊ ဟောကြားတော်မူပြီး။ အမတေ၊ အမြိုက်
နိဗ္ဗာန်ကို ဆောင်ယူတတ်သော (အမတ်+အာဝဟတိတိ-ဟု ပြု-၍) တသ္မိံ စ၊ ထိုမင်္ဂ
တရားကိုလည်း။ အက္ခာတေ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မဗ္ဗသော၊ တရားကို
မြင်သိသူတို့သည်။ အသံတိရာ၊ (မိန့်လေထိုသည်) ဆုံးဆောင်အပ်သူတို့ မဟုတ်ကုန်သည်
ဖြစ်၍။ ဌိတော၊ တည်ငြိမ်ကုန်၏။

ပဉ္စောတကဓော၊ ဉာတ်တည်းဟူသော ထွန်းတောက်ပခြင်းကို ပြတော်မူတတ်သော
 ပြတ်စွာဘုရားသည်။ အတိဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်းသိတော်မူ၍။ သဗ္ဗဉ္စိတိနံ၊ အလုံးစုံသော
 ခိုင်တိုင်း၊ ဌာနထိုက်၊ အတိက္ကမံ၊ လွန်မြောက်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓ္စသ၊ မြင်တော်မူပြီ။
 သော၊ ထိုပြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥ တွာ စ၊ သိပြီး၍၎င်း။ သစ္စိကတွာ စ၊ မျက်မှောက်
 ပြုပြီး၍၎င်း။ အဂ္ဂံ၊ ပြတ်သောတရားကို။ ဝသဒ္ဓါနံ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂါ၊ ယောက်ထိုအား။ အဒေသယံ၊
 ယောတော်မူပြီ။

ဇ။ ဤသို့။ ဓမ္မေ၊ တရားကို။ သုဒေသိတေ၊ ကောင်းစွာ ယောတော်မူအပ်သည်
 ခို့သော်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝိဇ္ဇာနတံ၊ သိကုန်သောပညာရှိတို့၏။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။
 ကော၊ အသမ္ပာယာသိအံ့နည်း။ တသ္မာဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုပြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ သဒါ၊ အခါ၌။ အပ္ပမတ္တော၊ မေ့လျော့ခြင်း
 ကင်းသည်ဖြစ်၍။ နမဿံ၊ ရှိခိုးလျက်။ အနုသံ၊ ကုတိ၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုသင်ရာ၏။ ဟူ
 ကုန်သော။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပရိဝိတက္ကိတာဟိ၊ မကြံစည်အပ်ပူးကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊
 ထို့ပြင်။ အဘိက္ကမံ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

ဇ-ကောဏ္ဍညသုတ်

၂၁။ (ကံ သမယံပ။ ကသနကနိဝါပေ ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ
 အညာသိ ကောဏ္ဍညော၊ အရှင်အညာသိကောဏ္ဍညသည်။ သုဝိရဏေ၊ အလွန် (ကဆယ် နှစ်နှစ်)
 ကြာမှသာလျှင်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကမိ။
 ပြီ။ ဥပသကမိတွာ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်ထို့၌။ သိရသော၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။
 နိပတိတွာ၊ ပျံ့လှောင်၍။ ဘဂဝတော၊ ပြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒါနံ၊ ခြေတော်ထို့ကို။ ပုဇေန စ၊
 ခံတွင်းဖြင့်လည်း။ ပရိပုပ္ဖဟိ၊ စုပ်၏။ ပါတိဟိ စ၊ လက်ထို့ဖြင့်လည်း။ ပရိသမ္ပာဟတိ၊ ဆုတ်နယ်၏။
 နာမဉ္စ၊ အမည်ကိုလည်း။ "ဘဂဝါ၊ ပြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ ထပဉ္စတော်သည်။ ကောဏ္ဍညော၊
 ကောဏ္ဍညပါသည်။ သုဂတေ၊ ပြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ကောဏ္ဍညောတိ၊ ကောဏ္ဍည
 ပါသည်။" ဟူ၍။ သာဝေထိ၊ လျှောက်ကြားစေ၏။ (အထ ခေါ မှ ဘဂဝါ အဝေါ စ အထိ
 ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ အရှင်ဝဂီသသည်။ အာယသ္မန္တံ အညာသိကောဏ္ဍညံ၊
 အရှင်အညာသိကောဏ္ဍညကို။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္ပုခေါ၊ ချီးမွမ်း၌။—

“ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညမည်သော၊ သော ထေဓော၊ ထိုထေရ်သည်။ ဗုဒ္ဓါနု-
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်ကို အတုလိုက်၍ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတော်မူ၏။ တိဗ္ဗနိက္ကမော၊
 ထက်သန်သော ဝိရိယရှိတော်မူ၏။ သုဝေဟာရာနံ၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း၊ ဈာန်သမာ-
 ပတ်တို့ကို။ လာသိ၊ ရတော်မူလေ့ရှိ၏။ ဝိဝေကနံ၊ သုံးပါးသော ဝိဝေကတို့ကို။ အဘိဓာ-
 သော၊ မပြတ်။ တာဘိ၊ ၏။

၁။ အတ္ထိနန္တံ ပဉ္စန္ဒ၊ ဝသဒ္ဓါနန္တံ ဥပဇာနံ၊ ခို့။ ဝသ အတ္ထိနံ ဟု ပဉ္စေဉ္စာပြီ။ တသမ္ပာယာသိထက်ဝက်
 ထိုအား ဟု သဗ္ဗတ္ထပေ။ တသမ္ပာယာသိ ထက်ဝက်ဟူသည် ငါးယောက်ပင် ဖြစ်သောကြောင့် ပဉ္စန္ဒ ဟု ဌာသိဆိုသည်။
 ထို့ကြောင့် ပဉ္စတ္ထံ ၅ယောက်ထိုအားဟု သာဝတ္ထပေဆိုက်သည်။

သတ္တုသားသနကာရိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားဆုံးမတော်မူတိုင်း ပြုကျင့်လေ့ရှိတော်မူသော။
 သာဓကန၊ တပည့်သည်။ ယံ၊ အကြင်လောကုတ္တရာတရားသို့။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်ထိုက်
 ရထိုက်၏။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခတော၊ ကျင့်သော။ အဿ၊
 ထိုကောဏ္ဍညမထေရ်သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုလောကုတ္တရာတရားသို့။
 အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်ရောက်တော်မူအပ်ပြီး။

မဟာနဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိတော်မူသော။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော။ စေတောပရိယာယကောဝိဒေါ၊ စေတောပရိယာယအဘိညာဉ်၌ လိမ္မာ-
 သော။ ဗုဒ္ဓဒါယာဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အမွေကိုခံယူတော်မူသော။ ကောဏ္ဍညော၊
 အရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်။ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။
 ဝန္ဓသီတိ၊ ရိုးခါး၏။ ဟူကုန်သော။ သာဓုပ္ပါဟိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ပြင်။
 အဘိတ္တဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

၁၀-မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်

၂၃၈။ ဧတံ၊ ဧသေ။ သမယံ၊ ၌။ ဘဝေါ၊ သည်။ ရာဂေယေ၊ ၌။ ဣသိဂီလိယေ၊ ဣသိ
 ဂီလိတောင်နံပါး၌။ ကာဠသီလာယံ၊ ညီသောကျောက်မျှာ၌။ မဟာတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊
 နှင့်။ သဗ္ဗေယေဝအရဟန္တဟိ၊ ရဟန္တာချည်းသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စမတ္တေဟိ၊ ဘိက္ခုသံဃတေဟိ၊
 ငါးရာအတိုင်းအလျဉ်းကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ သက္ကံ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာယသ္မာ၊ မဟာ-
 မောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည်။ စေတသ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ ဧတံ၊ ထိုရဟန္တာတို့
 ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီးသည်ကို။ နိဗ္ဗပဓိံ၊ (ကိလေသ၊ အဘိသင်္ခါရ၊
 ကာမဟူသော) ဥပဓိမရှိသည်ကို။ သမန္နေသတိ၊ အင်ခြင်သောအားဖြင့်ရှာဖွေ၏။

(အထ ခေါ မှ ဘဂဝါ အဝေါစ အထိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာဝဂီသော၊ သည်။
 အာယသ္မန္တံ၊ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ကို။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္ပူဓါ၊ ၌။—

“တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ မဇ္ဈိယာသိနော၊ မဇ္ဈိမာရ်ကိုစွန့်လေ့
 ရှိကုန်သော။ သာဝကာ၊ တပည့် ရဟန္တာငါးရာတို့သည်။ နဂဿ၊ ဣသိဂီလိတောင်၏။
 ပဿေ၊ နံပါး၌။ အာသိနံ၊ ဝိတင်းသုံးနေတော်မူသော။ (ဆန်းကြောင့်ဒီဃ။) စက္ကဿ၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ ပါရု၊ ကမ်းတဖက်သို့ရောက်တော်မူသော။ မုနိံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 ယဟိရုပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။

မဟိဝိဒကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ မောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည်။
 နေသံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊ ကိလေသာမှလွတ်ပြီးသည်ကို။ နိဗ္ဗ-
 ပဓိံ၊ ဥပဓိမရှိသည်ကို။ သမန္နေသံ၊ ရှာဖွေသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။
 စေတသ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ အနုပရိယေတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏။”

၁။ စေတသတံ အတ္ထုနော စေတောပရိယာဉာဓနဟူသော တေရာဂါထာ၂၃၇ နှင့် အညီ စေတသ
 အရ စေတောပရိယာဉာဉ်နှင့် ဟူသောစိတ်ကိုလည်း အနုပရိယေတိ အနုပ္ပတ္တမန ပရိစ္ဆိန္နတိဟူ၍ ၆ ခု ရှိသော
 ကြောင့် “အစဉ်အားဖြင့် ပိုင်းခြား၏” ဟူ၍သောလည်းအား။

ဝေ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗကံသမ္ပန္နံ၊ အလုံးစုံသောအင်္ဂါကြီးငယ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဒုက္ခဿ၊
ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ ပါရဂူ၊ ကမ်းတဖက်သို့ရောက်တော်မူသော။ မုနိ၊ ဗုဒ္ဓမုနိဖြစ်တော်
မူသော။ အနောကာကာရသမ္ပန္နံ၊ များစွာကုန်သောကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။
ဂေါတမံ၊ ဂေါတမနွယ်ပွားရှင်တော်ဘုရားကို။ ဖယိဝုပါသန္တိတိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ဟုကုန်
သော။ သာဓုပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ဂါထာယံ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

၁၁-ကုဏ္ဍသုတ်

၂၁၉။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ သည်။ စမ္မာယံ၊ စမ္မာပြည်၌။ ကုဏ္ဍဗယပေါက္ခရဏိ-
ယာ၊ ကုဏ္ဍရာရေကန်၏။ တိရေ၊ ကမ်းနား၌။ မဟတာ၊ သော။ သိက္ခသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်း
နှင့်။ ပဉ္စမတ္ထေဟိ၊ ငါးဆုံအတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော။ သိက္ခသတေဟိ စ၊ ရဟန်းအရာတို့နှင့်၎င်း။
သက္ကဟိဥပါသကသတေဟိ စ၊ ခုနစ်ရာသောဥပါသကာ၊ ကျွဲတို့နှင့်၎င်း။ သက္ကဟိ ဥပါသိ-
ကာသတေဟိ စ၊ ခုနစ်ရာသော ဥပါသိကာမိန်းမတို့နှင့်၎င်း။ အနောကေဟိ၊ များစွာကုန်သော။
ဒေဝတာသယသေဟိ စ၊ အတောင်သောနတ်တို့နှင့်၎င်း။ သဒ္ဓိ၊ တကူ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေ၊
ထိုနတ်လူတို့ကို။ သဂဝါ၊ သည်။ ဝဇ္ဇေနစေတိ၊ အဆင်းတော်ဖြင့်၎င်း။ ယသသာစ၊ အခြံအရံ
ဖြင့်၎င်း။ အတိရောစတိ၊ သာလွန်၍ တင့်တယ်တော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာတာဝဂီ-
သဿ၊ ၏။ “အယံ ခေါ သဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ပ။ အတိရောစတိ၊ သာလွန်၍တင့်
တယ်တော်မူ၏။ အယံ၊ ငါသည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္ပုခေါ၊ ဌံ။ သာဓုပ္ပါယ၊ လျှောက်ပတ်
သော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝေယျ၊ ချီးမွမ်းရမှုကား။ ယနုနာတိ၊ ကောင်းလေစွာ” ဟူသော
တော်၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အထ ခေါမှ သဂဝါ အဝေါစ အထိပေးပြီ။)
အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာတာဝဂီသော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္ပုခေါ၊ ဌံ။

“ဝိဂတဝလာယကေ၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော။ နသော၊ ကောင်းကင်၌။ စန္ဒော၊
လမ်းသည်။ ဝိရောစတိယသာ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၎င်း။ ဝိဂတမလော၊ ကင်းသော
အညစ်အကြေးရှိသော။ သာဓုမာ၊ နေမင်းသည်။ ဝိရောစတိလူတ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့
၎င်း။ ဝေဓိ၊ ဤအတူလည်း။ အဂီရသ၊ ကိုယ်တော်မှပြီးပြီးပျက်ထွက်သောရောင်ခြည်
တော်ရှိတော်မူသော။ မဟာမုနိ၊ မုနိတကာတို့ထက်မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား။ တွံ၊
အရှင်ဘုရားသည်။ ယသသာ၊ အခြံအရံဖြင့်။ သဗ္ဗလောကံ၊ အလုံးစုံသောသက္ကလောက
ကို။ အတိရောစတိ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်တော်မူ၏” ဟူသော။ သာဓုပ္ပါယ၊ လျှောက်
ပတ်သော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

၁၂-ဝဂီသုတ်

၂၂၀။ (ဧကံ သမယံ၊ပ။ အာရာမေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ အာယသ္မာ
ဝဂီသော၊ သည်။ အစိရ အရဟတ္တပ္ပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ မကြာမြင့်မီ။ ဝိပုတ္တိသုခံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဓိ၊ ခံစားလျက်။ တာယံ ဝေလောယံ၊ ထိုအချိန်၌။

၁။ အစိရအရဟတ္တပ္ပတ္တော နောက်၌ ဟုတ္တာ သို့မဟုတ် ဟောတိပါသင့်သည် မထင်၊ ပါဠိတော်စုတ္တိယဝါကျ
များ၌ ဤသို့သော အရာဝယ် ဟုတ္တာ ဟောတိ မှီ မရှိ ရှာဖွေသင့်၏ ဤ၌ ဟုတ္တာ မှီနေ၏။

“(မယ်၊ ငါတို့သည်။) ပုဗ္ဗေ၊ ရွေး၌။ ဂါမာ၊ တရွာမှ။ ဂါမံ၊ တရွာသို့။ ပုရာ၊ တမြို့မှ။ ပုရံ၊ တမြို့သို့။ ကာဓေယျမတ္တဘ၊ ပညာရှိ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ကဗျာ၌ခြင်းဖြင့် ယစ်မှူးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဓိရိမှ၊ လှည့်လည်ခဲ့ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သမ္ပုဋ္ဌံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဗ္ဗသမ၊ ပူးတွေရကုန်ပြီ။ နေဘ၊ ငါတို့၏။ သစ္စ၊ ကြည်ညိုခြင်းသစ္စာတရားသည်။ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီ။

သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ခန္ဓာယတန၊ ဓာဘုယော၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်သို့ကို။ (ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူလျက်။) မေ၊ ငါအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အစေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တထ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သုတ္တာန၊ ကြားနာရ၍။ အနဂါရိဟံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိ၊ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီ။

ဇေ၊ အကြင်ရဟန်း၊ ရဟန်းမတို့သည်။ နိယာမကထာသော၊ သမ္မတ္တနိယာမသို့ရောက်ကုန် သမ္မတ္တနိယာမကို သိမြင်ကုန်၏။ (ဖိုလ်သို့ရောက်၍ မင်္ဂါရကုန်၏ဟုလို။) ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။ တေသံ ဘိက္ခုနုနု၊ ထိုရဟန်းတို့၏၎င်း။ တာသံ ဘိက္ခုနုနု၊ ထိုရဟန်းမတို့၏၎င်း။ အတ္ထာယ၊ ကျိုးငှါ။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ဝတ၊ ဝင်စစ်။ အဇ္ဈကမာ၊ ရတော်မူလေပြီ။

ဗုဒ္ဓဏ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်သို့။ မမ၊ ငါ၏။ (အာဂတံ၊ လာခြင်းသည်ကား။) မေ၊ ငါ၏။ သုဘတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းသည်။ အာသီဝတ၊ ဖြစ်ပြီတကား။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့သို့။ အနုပုတ္တဘ၊ အစဉ်ရောက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓဏ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရွေး၌နေပူသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ ဘေဓာမိ၊ သိ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို။ ဝိသောဓိတံ၊ သုတ်ဆင်အပ်ပြီ။ တေဝိဇ္ဇော၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာရှိသည်။ ဣဒိပတ္တော၊ ဣဒိဝိဇ္ဇာအဘိညာဉ်သို့ရောက်သည်။ စေတောပရိယကောဝိဒေါ၊ စေတောပရိယအဘိညာဉ်၌ လိမ္မာသည်။ အနိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ထိုကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

ဝဂီသသံယုတ္တံ၊ ဝဂီသသံယုတ်သည်။ သမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

ဏဏ၊ ထိုဝဂီသသံယုတ်၏။ ဥဗ္ဗါနံ၊ ဥဗ္ဗါန်းကား...

နိက္ခန္တံ၊ နိက္ခန္တသုတ်။ အရတိစေဝ၊ အရတိသုတ်။ ပေသလာအတိ မညနာ၊ ပေသလာအတိမညမာနသုတ်။ အာနန္ဒေန၊ အာနန္ဒသုတ်နှင့်တကွ။ သုတာသိတာ၊ သုတာသိတသုတ်။ သာရိပုတ္တပဝါရတာ၊ သာရိပုတ္တသုတ်-ပဝါရတာသုတ်။ ပရောသယသကောတ္ထညော၊ ပရောသယသသုတ်-ကောတ္ထညသုတ်။ မောဂ္ဂလ္လာနေန၊ မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်နှင့်တကွ။ ကုဗ္ဗာ၊ ကုဗ္ဗာသုတ်။ ဝဂီသေန၊ ဝဂီသသုတ်နှင့်။ သယ၊ တကွ။ ခွါဓသ၊ တသုံးနှစ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၉-ဝနသံယုတ်

၁-ဝိဝေကသုတ်

၂၂၁။ (ဧဝံ မေ သုတ် ပေးမြဲ) ကေ၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ အညတရသ္မိ၊ အမှတ်မရှိတရသော။ ဝနသတ္ထေ၊ တောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဒိဝါဝိဟာရဂတော၊ နေသန့်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်လျက်။ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဂေဟနိဿိတော၊ အိမ်၌ မှီကုန်သော။ ဝိတက္ကေ၊ ကာမဝိတက်တို့ကို။ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံစည်၏။ အထ ခေါ် ၌။ တသ္မိ၊ ဝနသတ္ထေ၊ ထိုတောအုပ်၌။ အဝိဝတ္တာ၊ စီးအုပ်ရုံနေသော။ ယာဒေဝတော၊ အကြင်နတ်သားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ သာဒေဝတော၊ ထိုနတ်သားသည်။) တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းကို။ အနုကမ္ပိကာ၊ အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ အတ္တကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ သံဝေဇေတုကာမာ၊ ထိတ်လန့်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံ၊ ကပ်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို—

“(ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။) ဝိဝေကကာမော၊ သုံးပါးသော ဝိဝေကတို့ကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝနံ၊ တောသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်ဘူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ တေ၊ သင်၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဂေါရေဇ္ဈတ္တယအပ ဖြစ်သော အာရုံတို့၌။ နိစ္ဆရတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇနော၊ လူဖြစ်သော အရှင်ရဟန်းသည်။ ဇနသ္မိ၊ မိမိမှတပါးသောလူ၌။ ဆန္တံ၊ တပ်မက်ခြင်းဆန္ဒရာကို။ ဝိနယဿ၊ ပယ်ဖျောက်လော့။ တတော၊ ကြောင့်။ (တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။) ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိသည်ဖြစ်၍။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသူသည်။ ဟောဟိသိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့။

အရတိ၊ သာသနာတော်၌ မမေ့လျော့ခြင်းကို။ ပဗဟာသိ၊ ပယ်စွန့်လော့။ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်။ သဝါသိ၊ ဖြစ်လော့။ သတံ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ သာရယာမသေ၊ ကိလေသာပျောက်ရန် အောက်မေ့စေပါကုန်၏။ (တနည်းသတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ (ကိလေသာပယ်ကြောင်း) ရှားကို။) တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ သာရယာမ၊ အောက်မေ့စေပါကုန်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပါတာလရဇော၊ တည်ရာမရှိသော ဗလဝါမုခဲတည်းဟူသော ကိလေသာပြုသည်။ ဒုက္ခရော၊ ဆင်းရဲသဖြင့် ကူးခတ်အပ်သော အရာတည်း။ (ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့သည် ဟူလို။) တံ၊ သင့်ကို။ ကာမရဇော၊ ကာမရာဂတည်းဟူသော ပြုသည်။ မာအဝဟရိ၊ အပါယ်သို့မဆောင်စေလင့်။

၁။ နိစ္ဆရတိ ဗဟိဒ္ဓါတိ ဗဟိဒ္ဓောယု ပုတ္တတ္ထာရမ္ပဏေသု ဇရတိဋ္ဌ။ ဗဟိဒ္ဓောယုတိ ဂေါရေဇ္ဈတ္တော ဗဟိသုတေသု။ ပုတ္တတ္ထာရမ္ပဏေသုတိ ဝှပ်ပြန်သနာရမ္ပဏေသု။ ဇရတိတိ ပဝတ္တတိဋ္ဌိ။

၂။ ဇနော ဇနသ္မိတို့ တွံ ဇနော အညသ္မိံ ဇနေ ဆန္ဒရာဂံ ဝိနယဿ။ တွံ ဇနောတိ တွံ အတ္တဇနော ကိလေသေဟိ ဇနနုတော ဝိသု ဇာတော တာဒိသေ ဝေ အညသ္မိံ ဇနေ ဣမံ အယောနိသောမနသိကာရဝသေန ပဝတ္ထမာနံ ဆန္ဒရာဂံ ဝိနယဿ ဝိနောစေဟိ။ ဋီ။ အတ္တဇနော ကိလေသေ ဇနောတိတိ ဇနောယု။

ပံသုကုန္တတော၊ မြေပွဲကပ်သော။ သကုဏော၊ ငှက်သည်။ သိတံ ရင်း၊ ကိုယ်၌ကပ်သောမြေကို။ ဝိရန်း၊ ခါတွက်လျက်။ ပါဏယတိယဏာ၊ ကျသောကဲ့သို့။ ဝေ၊ ထိုအတွက်။ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ပဓာနဝါ၊ ဝိရိယ၌သည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သိတံ ရင်း၊ ကိုယ်၌ကပ်သော မြေကို။ ဝိရန်း ပါဏသိတိ၊ ခါတွက်လျက်ကျစေ၏” ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သော သိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ တာယ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သားသည်။ သံဝေဒိတော၊ ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပါမိ၊ ရောက်ပြီ။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၂-ဥပဋ္ဌာနသုတ်

၂၂၂။ (ကေ သမယံ မှစ၍ တေနုပသကံ မိတိုင်အောင် ဝိဝေကသုတ်နှင့်တူပြီ။) သာဒေဝတာ၊ သည်။ ယ၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ တံ သိက္ခ၊ ထိုရဟန်းကို—

“သိက္ခ၊ ရဟန်း။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထလော။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သေသိ၊ အိပ်နေသိသနည်း။ တေ၊ သင်၏။ သုဝတေန၊ အိပ်ခြင်းဖြင့်။ ကော အက္ခော၊ အဘယ်အကျိုးဖြစ်ပါသနည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ သဿဝိဒ္ဓဿ၊ ထဏှာတည်းဟူသော မြားဖြင့် ဖောက်တွင်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝုပ္ပတော၊ ဖောက်ပြန်သော။ အာတုရဿ၊ ကိလေသာနာဖြင့် နာကျင်သူ၏။ နိဇ္ဈါ၊ အိပ်ခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။

ယာယ သဒ္ဓါယ၊ အကြင်ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ ထမေဝသဒ္ဓိ၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းကိုသာလျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ဗြူဟေဟိ၊ ပျားစေလော့။ နိဇ္ဈိယ၊ အိပ်ခြင်း၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ မာဂမိတိ၊ မလိုက်လင့်” ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ ပြီ။

ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မဉ္ဇိကုန်း။ အရဝါ၊ မကည်တုံကုန်း။ ဇေတု၊ ယင်း ကာမဂုဏ်တို့၌။ မန္ဒောဝ၊ ပညာနည်းသောသူသည်သာလျှင်။ မုစ္ဆိတော၊ ဧတုဝေ၏။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌။ မုတ္တံ၊ (စွဲလန်းခြင်းမှ) လွတ်ပြီးသော။ အသိတံ၊ တဏှာစိဉ်တို့ဖြင့် ခန္ဓာကိုမပို့သော။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သူကို။ (ဝိဝါ သောပ္ပ၊ နေ၌ အိပ်ခြင်းသည်။) ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တပေ၊ နှိပ်စက်နိုင်အံ့နည်း။

သန္ဓရာကဿ၊ သန္ဓရာကို။ ဝိနယာ၊ ပယ်ချောက်ခြင်းကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာ သမတိက္ကမာ၊ အဝိဇ္ဇာကို လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ တံ ဉာဏံ၊ ထိုစတုသန္ဓာတော်သည်။ ပရမောဇါန၊ အစင်ကြယ်ဆုံးဖြစ်၏။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ထိုဉာဏ်ရှင်ရဟန်းကို။ (ဝိဝါ သောပ္ပ၊ နေ၌ အိပ်ခြင်းသည်။) ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တပေ၊ နှိပ်စက်နိုင်အံ့နည်း။

၁။ ဝုပ္ပတောထိ သဒ္ဓါယမာနဿ ဟု ငွှ် ကမ္မရုပ်နှင့်၏။ ဤပုဒ်နှင့်စပ်၍ ကတ္ထုရုပ် ကမ္မရုပ် ကမ္မကတ္ထုရုပ် ၃-မျိုးလုံး ဖြစ်နိုင်ပုံကို ဝိဘင်္ဂမုလင်္ဂီကာ နှာ ၅-၅။

၂။ သပ္ပတ္တပုတ္တော အသိတော၊ သံ-၁။ သပ္ပတ္တပုတ္တောထိ သပ္ပတ္တ ခန္ဓာစိသု မုတ္တော၊ သံ ၄။ သိသုပဓာတာသုတ် စာပိုဒ် (၁၆၉)နှင့်သည် ခန္ဓေသု မုတ္တံ ဟု သိမူအတိုင်း ပေးလိုက်သည်။

အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို။ ဝိဇ္ဇာယ။ စတုတ္ထမဂ်ညက် ဝိဇ္ဇာဖြင့်။ ဆေတု။ ပြတ်၍။ အာသဝါနံ။ အာသဝတရားတို့၏။ ပရိက္ခယာ။ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အသေဘက်။ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော။ အနုပါယာသံ။ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသော။ ပဗ္ဗဇိတံ။ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သူကို။ (ဒီဝါသောပွဲ၊ နေ့၌ အိပ်ခြင်းသည်။) ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ တပေ။ နှိပ်စက်နိုင်ဆဲ နည်း။

အာရုဇ္ဈဝိရိယံ။ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသော။ ပဟိတတ္ထံ။ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ် သော စိတ်ရှိသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ဓဉ္စပရက္ကမံ၊ မြဲမြန်သော လုံ့လရှိသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိကခံန္တံ၊ လိုလားတောင်းတသော။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သူကို။ (ဒီဝါသောပွဲ၊ နေ့၌ အိပ်ခြင်းသည်။) ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ တပေ၊ နှိပ်စက်နိုင်ဆဲ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းက ပြောဆို၏။

၃-ကဏ္ဍပဓါနိက္ခ သုတ်

၂၂၃။ (ကေ သမယံ။ ဝနသဇ္ဈေ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ကဏ္ဍပဓါနိက္ခာ၊ အရှင်ကဏ္ဍပဓါနိက္ခသည်။ ဒီဝါပိဟာဂ္ဂကော၊ နေသန့်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျက်။ အညတရံ၊ တပောက်သော။ စေတံ၊ စေတမည်သော သားမုဆိုးကို။ ဩဝဇ္ဇတိ၊ ဆုံးမ၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ တသ္မိံ ဝနသဇ္ဈေ၊ ၌။ ပ။ သာဓဝေတာ၊ သည်းပ။ ဥပသကံပိတု၊ ၌။ အာယသ္မန္တံ ကဏ္ဍပဓါနိက္ခံ၊ ကို—

“ဂိရိဇုစရံ၊ တောင်မြောင်ချောက်ကြား၌ သားလာသော။ အပ္ပပညံ၊ ပညာမရှိ သော။ အစေတတံ၊ အကြောင်းခြင်းရာကို သိတတ်သောစိတ်မရှိသော။ စေတံ၊ စေတ မည်သော သားမုဆိုးကို။ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ ဩဝဇ္ဇံ၊ ဆုံးမသော၊ သိက္ခာ၊ သည်။ မနောဝ၊ နဲ့ အ ညံ့ချင်းသူကဲ့သို့။ မံ၊ ငါ၏ညာတ်၌။ ပရိဘာတိ၊ ထင်တု၏။

ဓမ္မသ္မိံ၊ တရားကို။ သညမာနသ္မိံ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြားကား ကြား၏။ န ဝိဇာနာတိ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုကား မသိ။ အာလောကေတိ၊ ကြည့်ကား ကြည့်၏။ န ပဿတိ၊ အကြောင်းကိုကား မမြင်။ ဗာလော၊ မုဆိုးမိုက်သည်။ အတ္ထံ၊ ထို တရား၏ အနက်ကို။ န ဗုဇ္ဈတိ၊ မသိ။

ကဏ္ဍပ၊ ကဏ္ဍပ။ (ထွံ၊ သင်သည်။) ဝေပဇ္ဇာဇေ၊ လက်ဆယ်ချောင်းတို့၌ ဆယ်ပွင့် သော ထန်နီမီးတို့ထိုး။ သဓေပိ ဇာရယံသေ၊ အကယ်၍ ညှိထွန်းစေကာမူ။ (သော၊ ထို မုဆိုးသည်။) ဂ္ဂပါနိ၊ ထွန်းလင်းကြောင်းသဘောတို့ကို။ နေဝ ဒက္ခတိ၊ မပြင်နိုင်။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ အဿ၊ ထိုမုဆိုး၏။ ဂေ၊ ပညာမျက်စိသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိဟု ကုန်သော။ ဂါဏ္ဍာပိ၊ လျှိုင်း၊ အဓ္မသေသိ၊ ပြီး။

(အထ ခေါ် ပ။ သံဝေဂမာပါဒီတိ ပေးမြဲ။)

၁။ ရွှေနိဗ္ဗာ သီဟိုဠ်၊ ဝေယျာဇာတ် ၄ နှာ ၃၀-တို့၌ စေတံဟု ရှိသည်။ ဤဆဋ္ဌာန်ကား ဆေတံဟု ရှိသည်။

၄-သမ္ပဟုတသုတ်

၂၂၄။ (ကေံ သမယံ။ပ။ ဝနသတ္တေ ပေးပြီ။) အထ ခေါ် ဌ။ တေတိက္ခ။ တို့သည်။ ဝသံ-
 ဝဋ္ဌာ၊ ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ တေမာသစ္စယေန၊ သုံးလလွန်ရာအခါ၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိလည်း
 လည်ခြင်းငှါ။ ပက္ခမိ သု၊ ပဲသွားကုန်ပြီး။ အထ ခေါ် ဌ။ တသ္မိ ဝနသတ္တေ၊ ထိုတောအုပ်၌။
 အဝေတ္တာ၊ စိုးအုပ်နေသော။ ယာဒေဝတာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခေါ်။ သာဒေဝတာ၊ သည်။)
 တေတိက္ခ။ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အပဿန္တိ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဒေဝမာနာ၊ ငိုကြွေး မည်တမ်း
 လျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“ဗဟုဏေ၊ များစွာကုန်သော။ ဝိဝိတ္ထေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ကုန်သော။ အာသနေ၊ နေရာ
 တို့ကို။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ရသောကြောင့်။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ မေ၊ ငါ၏မိတ်၌။ အရတိ ဝိယ၊
 မပေ့လျော်သကဲ့သို့။ ခါဟတိ၊ ထင်၏။ စိတ္တကဏာ၊ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားရှိ
 ကုန်သော။ ဗဟုသုတာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော။ တေ ဣမေ ဂေါတမသာ-
 ဝကာ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ တပည့်တို့သည်။ ကော၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတာတိ၊ ကြ
 သွားကုန်သနည်း” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သော်။ အညတရာ၊ တယောက်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သား
 သည်။ တံ ဒေဝတံ၊ ထို(ငိုနေသော) နတ်သားကို —

“ကေစိယာ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်။ မာကခံ၊ မကတိုင်းသို့။ ဂတာ၊ ကြ
 သွားကုန်ပြီ။ ကေစိယာ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကောသလံ၊ ကောသလ
 တိုင်းသို့။ ဂတာ၊ ကြသွားကုန်ပြီ။ ကေစိယာ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝဇ္ဇိဘူမိ-
 ယာ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသို့ သွားကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေါ၊ ရဟန်းတို့သည်။ မဂါဝိယ၊ သားသမင်
 တို့ကဲ့သို့။ အသဂ်စာရိနော၊ ကပ်ငြိခြင်းမရှိ လှည့်လည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနိကေတာ၊
 အပြီနေရာဆိပ်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိတိ၊ နေကုန်၏” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။
 ပစ္စဘာသိ၊ တုံ့ပြန်ပြောဆိုပြီ။

၅-အာနန္ဒသုတ်

၂၂၅။ (ကေံ သမယံ။ပ။ ဝနသတ္တေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ် ပန ဘမယေန၊ ၌။ အာဟသ္မာ-
 အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အတိဝေလံ၊ အချိန်လွန်အောင်။ ဂိဟံသညတ္တိဗဟုလော၊ လူတို့၌
 သိစေခြင်းမျှားသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ် ဌ။ ပ။ သာဒေဝတာ၊ သည်။ ပ။ ဥပသက-
 မိတွာ၍။ အာဟသ္မန္တံ အာနန္ဒံ ကို—

“ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ပွား အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ။ ဓူက္ခမူလဂဟနံ၊ သစ်ပင်ရင်း၊
 တောချုံသို့။ ပသက္ကိယ၊ ဝင်ရောက်၍။ (ပသက္ကိယာတိ ပဝိသိတွာ၊ ဌ။ ပသက္ကိယာတိ

၁။ ကော မေတိ ကဟံ ဣမေဌ။ ကော မေတိ ကံ ဣမေဋ္ဌိ။ ကောမေ ကောဣမေဟု ပုန်ကြိတ်။ ကော၌
 ဥပယောဂဏ္ဌ၌ ပစ္စတ္တဝိဘတ်သက်။ ဌ-ဋ္ဌိ၌ကား ကော၏ ဝိဘဏ္ဍုတ္တအပွင့်မျှသာ။
 ၂။ ကေစေယေဝ ကေစိကာဟု ပြု က ကိ ယ ပြုလျှင် ကေစိယာ ဖြစ်၏။
 ၃။ ဝဇ္ဇိဘူမိ ဂတာ ဝဇ္ဇိဘူမိကာဟု ပြု က ကိ ယ ပြုလျှင် ဝဇ္ဇိဘူမိယာ ဖြစ်၏။

ဥပသက္ကိတွာ ဝန္တောဋီ။) နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာနံကို။ ဟဒယသ္မံ၊ စိတ်နှလုံး၌။ ဩပိယ၊ ကည့်သွင်း၍။ ဈာယ၊ ဈာန်ဝင်စားနေပါလော့။ မာပမာဒေါ၊ မမေ့လျော့ပါလင်း။ တေ၊ သင်၏။ ဗိဇ္ဇိဗိဇ္ဇိကာ၊ လူတို့နှင့် ဗုဒ္ဓဗိဇ္ဇာပြောဆိုနေခြင်းသည်။ ကိံကရိယတိတိ၊ အဘယ်ပြုသနည်း။ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။ (အထ ခေါ် စသည်ပေးပြီ။)

၆-အနုရုဒ္ဓသုတ်

၂၂၆။ (ကေံ သမယံ။ပ။ ဝနာသတ္ထ ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရာ၊ သော။ တာဝတိံသကာယိဇာ၊ တာဝတိံသာ၌ နေသော။ အာယသ္မတော အနုရုဒ္ဓဿ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏။ ပုဏ္ဏဏုတိယိကာ၊ မိဖုရားဖြစ်သော။ ဇာလိနီနာမ၊ ဇာလိနီမည်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သိုးသည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ (အတ္ထိ၊ မှီ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို။

“ဟတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ တေ၊ သင်သည်။ ပုရေ၊ ရှေး၌။ ဝသိတံ၊ နေဘူးပြီ။ သဗ္ဗကာမသမိစ္ဆိယ၊ အလုံးစုံသော ကာမဂုဏ်တို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ တာဝတိံသေသုဒေဝေသု၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၌။ ဒေဝကညာယိ၊ နတ်သိုးအပေါင်းတို့သည်။ ရက္ခတော၊ ရှေး၌ပြုထားအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ သောဘသိ၊ တင့်တယ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပတိဓယေ၊ တားပါလော့။” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

ဒေဝကညာယော၊ နတ်သိုးတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ပဋိပတ်အကျင့်အားဖြင့်မကောင်းသော အလားရှိကြကုန်၏။ သက္ကာယသ္မိံ၊ ခန္ဓာကိုယ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ (အကြောင်းရှစ်မျိုးတို့ဖြင့်။) တည်နေကြကုန်၏။ ဒေဝကညာယိ၊ နတ်သိုးတို့သည်။ ပတ္တိတာ၊ တောင်ထအပ်ကုန်သော။ တေ ဓာပိ ဟတ္ထ၊ ထိုနတ်သားတို့သည်လည်း။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ပဋိပတ်အကျင့်အားဖြင့်မကောင်းသောအလားရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အရှင်အနုရုဒ္ဓါက မိန့်တော်မူပြီ။

ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဟသသိနံ၊ များသောအခြံအရံရှိကုန်သော။ တိဒသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ နရဒေဝါနံ၊ နတ်သားတို့၏။ အာဝါသံ၊ နေရာဖြစ်သော။ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို။ နပဿန္တိ၊ မပြင်ကြကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ နပဇေနန္တိ၊ မသိကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဇာလိနီနတ်သိုးကလျှောက်ပြ။

ဗာဏေ၊ အပိုက်မ။ အနိစ္စာပေ၊ သုခေါ၊ သုခေါဟူသော။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ယထာဝစော၊ အကြင်စကားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုစကားကို။ တံ၊ သင်သည်။ န ဝိဘာနာသိ၊ မသိ။ (အနိစ္စာ သဗ္ဗသင်္ခါရာ ဂါထာ၏အနက်ကို ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်ဓာပိန် သင်၌ရေးခဲ့ပြီ။)

ဇာလိနိ၊ ဇာလိနိ။ ဒေဝကာယသ္မိံ၊ နတ်ပြည်၌။ ဝါနိ၊ ဟရအခါ၌။ ပုနာဝါသော၊ တဖန်နေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇာတိသံသာဓော၊ ထိုထိုဘဝ၌ ဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသော သံသရာသည်။ ဝိက္ခိတော၊ ကုန်ခန်းပြီ။ ဝါနိ၊ ဟရအခါ၌။ ပုနဗ္ဗဝေါ၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အနုရုဒ္ဓါက မိန့်တော်မူ၏။

၇-နာဂဒတ္တသုတ်

၂၂၇။ (ကံ သမယံ။ပ။ ဝနသဏ္ဌေ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ အာယသ္မာ နာဂဒတ္တာ၊ အရှင် နာဂဒတ္တသည်။ အတိကာလေန၊ အလွန်စောသောအချိန်၌။ ဂါမိ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ အတိဒီဝါ၊ အလွန်နေမြင့်သောအချိန်၌။ ပဋိက္ခမတိ၊ ဖဲခွါ ပြန်လာ၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ပ။ သာဒေဝတာ၊ သည်။ပ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဌံ။ အာယသ္မန္တံ နာဂဒတ္တံ၊ ကို—

“နာဂဒတ္တ၊ နာဂဒတ္တံ (တုံ၊ သင်သည်။) ကာလေ၊ နံနက်စောစော၌။ ပဝိသ၊ ဝင်၍။ ဒီဝါ၊ အလွန်နေမြင့်မှ။ အာဂန္တု၊ ပြန်လာ၍။ အတိဝေလစာရိ၊ အချိန်အခါကိုလွန်၍ လှည့်လည်လေ့ရှိ၏။ ဂဟဋ္ဌေဟိ၊ လူတို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ဖောနော၏။ သမာနသုခေက္ခော၊ တူသောချမ်းသာဆင်းရဲရှိ၏။

သပ္ပကဋ္ဌံ၊ အလွန်ကပ်တန့်ကြမ်းတန့်သော။ ကုလေသု၊ မင်းစသောအမျိုးလေးမျိုးတို့၌။ ဝိနိဗ္ဗံ၊ ဖွဲ့-ရှက်စွဲလမ်းသော။ နာဂဒတ္တ၊ နာဂဒတ္တကို။ (အဟံ၊ ငါသည်။) သာယာမိ၊ ကြောက်၏။ အန္တကဿ၊ အဆုံးကိုပြုတတ်သော။ ဗလဝတော၊ ခွန်အားကြီးသော။ မဇ္ဈ-ရညော၊ သေမင်း၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ မာဟေဝ ဥပေသိတိ၊ မကပ်စေ့ကပ်လင့်”ဟူကုန်သော။ ဂါထာယိ၊ ဟိုမြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

☞ (အထ ခေါ စသည်ပေးမြဲ။)

၈-ကုလသရဏီသုတ်

၂၂၈။ (ကံ သမယံ။ပ။ ဝနသဏ္ဌေ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ အတိဝေလံ၊ အချိန်လွန်အောင်။ အဇ္ဈော-ဂါဠပ္ပတ္တော၊ အလွန်သက်(အကျမ်း)ဝင်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဌေ၊ ဌံ။ အဓိဝတ္တော၊ သော။ ယာဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သည်။) တဿ ဘိက္ခုနော၊ ကို။ အနုကမ္ပိကာ၊ အစဉ်သနားလိုသည်ဖြစ်၍။ အတ္တကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားကိုလိုလားသည်ဖြစ်၍။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို။ သံဝေဝေတကာမာ၊ ထိတ်လန့်စေလို၍။ တသ္မိံ ကုလေ၊ ထိုအမျိုး၌။ ယာကုလသရဏီ၊ အကြင်ဆိပ်ရှင်မသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တဿ၊ ထိုဆိပ်ရှင်မ၏။ ဝတ္ထံ၊ အသွင်ကို။ အဘိနိဋ္ဌိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ယေန၊ ဌံ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဌံ။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို—

“နဗီတိရေသု၊ ဖြစ်ဆိပ် ဖြစ်ကမ်းတို့၌၎င်း။ သဏ္ဌာနော၊ အပန်းဖြေ နားနေရာ အရပ်၌၎င်း။ သဘာသု၊ စရပ်တို့၌၎င်း။ ရထိယာသု စ၊ ခရီးထမ်းမတို့၌၎င်း။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ သင်္ကမ္မ၊ ရံ့မှကုန်၍။ မဉ္ဇ၊ ငါကို၎င်း။ တဉ္ဇ၊ သင်ကို၎င်း။ (မဉ္ဇ တဉ္ဇ ကိမန္တရံ မန္တေန္တိ၊ သူတပြန်ကိုယ်တပြန် အကြောင်းမရှိ ပြောဆိုကုန်၏။) ကိမန္တရံ၊ အကြောင်းမရှိ။ မန္တေန္တိတိ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ မြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

ဗဟူဟိ၊ များသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စုဟာ၊ ဆန့်ကျင်ဖက် ဖြစ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါ၊ စကားသံတို့ကို။ တပဿိနာ၊ ရဟန်းသည်။ ခမိတဗ္ဗာ၊ သည်းခံထိုက်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုစကားကြောင့်။ ဝါ-ထိုရဟန်းသည်။ မကံ၊ မျက်နှာမလှ။ န ဟောတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ။ တေန၊ ထိုဆန့်ကျင်ဖက် စကားသံကြောင့်။ န ဟိ ကိလိယတိ၊ မည်နှစ်နှစ် နိုင်သည်သာတည်း။

ယော စ၊ အကြင်သူသည်ကား။ ဝနော၊ တော၌။ ဝါတမဂေါ ယသ၊ သမင်၌ကဲ့သို့။ သဒ္ဓပရိတ္တာသိ၊ ဆန့်ကျင်မက်စကားသံယူ၍ ငိုတံလန့်ခေးလှ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ လဟု၊ စိတ္တောထိ၊ လျင်မြန်ပေါ့ပါးသောစိတ် ရှိသူဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝတံ၊ အကျင့်သည်။ န သမ္ပန္တတေ၊ မပြည့်စုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းက ပြောဆိုပြီ။

ဇ-ဝဇ္ဇိပုတ္တသုတ်

၂၂၉။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အညတရာ၊ သော။ ဝဇ္ဇိပုတ္တကော၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းဖွား ဝဇ္ဇိမင်းဘေးဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ အညတရသ္မိံ၊ သော။ ဝနသတ္ထေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ခေါ်။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ ဝဇ္ဇိပုတ္တကော၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသားအပေါင်းသည်။ သမ္ပရတ္တိစာရာ၊ တည၌ပတ်လုံးလျည်လည်အပ်သောနက္ခတ်ပုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ အထ ခေါ်၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ တူရိယ တာဠိတ ဝါဗီတ နိဓ္ဓေါသသန္တံ၊ ခိုက်ခတ်ထီးမှုတ်အပ်သော တူရိယာတို့၏ ပြည်သံကို။ သုတု၊ ကြား၍။ ပရိဒေဝမာနော၊ ငိုကြွေးလျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌။

“ဝနသ္မိံ”၊ တော၌။ အပဝိဇ္ဇံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဒါရုကံ ဣဝ၊ ထင်းချောင်းကဲ့သို့။ ဧကော၊ တယောက်တည်း ဖြစ်ကုန်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အရဉ္စည၊ တော၌။ ဝိဟရမ၊ နေရကုန်၏။ တောဒိသကာယ၊ ဤသို့သတော့ရှိသော။ ရတ္တိယာ၊ ည၌။ အပေဟိ၊ ငါတို့အောက်။ ပါဝိဟော၊ အလွန်ဟုတ်ညံ့သောသူသည်။ ဧက နာမာတိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း” ဟူသော။ (သု အနက်မဲ့) ဣမံ ဂါတံ၊ ကိုး အဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ၌။ တသ္မိံ ဝနသတ္ထေ၊ ၌။ အဝိဝတ္ထာ၊ သော။ ယာဒေဝတာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခေါ်။ သာဒေဝတာ၊ သည်။) တဿ၊ ထိုရဟန်းထံ။ အနုကမ္ပိတာ၊ ၌။ အတ္တကာမာ၊ ၌။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ သံဝေဝေတေကာမာ၊ ထိတ်လန့်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခေါ်။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတု၊ ၌။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို။

“တံ၊ သင်သည်။ ဝနသ္မိံ”၊ တော၌။ အပဝိဇ္ဇံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဒါရုကံ ဣဝ၊ ထင်းချောင်းကဲ့သို့။ ဧကောဝ၊ တယောက်တည်းသာလျှင်။ အရဉ္စည၊ တော၌။ ဝိဟရတိ၊ နေပါ၏။ သဂ္ဂါမိနံ၊ နတ်ရွာသို့ သွားကုန်သောသူတို့အား။ နေရယိကာ၊ ငရဲသားတို့သည်။ ဝိဟယန္တိဝိယ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်သကဲ့သို့။ တဿ တေ၊ ထိုသို့ထမောက်တည်းနေသော သင့်အား။ ဗဟုကာ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ ဝိဟယန္တိတိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။ (အထ ခေါ် စသည်ပေးပြီ။)

၁၈-သဗ္ဗာဏသုတ်

၂၃၀။ (ဧကံ သမယံ။ပ။ ဝနသတ္ထေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ (ယံ သုဇ္ဈိ နိပါတမတ္ထိဌ။) ပုဗ္ဗေ၊ ချေး၌။ အတိဝေတံ၊ အချိန်လွန်အောင်။ သဗ္ဗာဏ ဗဟုလော၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ အပ္ပေါသုက္ကော၊ ပရိယတ်၌ ကြောင့်ကြမရှိပဲ။ တုတိတုတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ သကံသာယတိ၊ (ဝလသမာပတ် ချမ်းသာဖြင့်) အချိန်

ကုန်စေ၏။ အယ ခေါ်၊ ဌ။ တသ္မိံ ဝနသဏှော၊ ဌ။ အဝိဝတ္ထော၊ သော။ ယာဒေဝတာ၊ သည်။
 (အတ္ထိ၊ ဇ။ သာဒေဝတာ၊ သည်။) တဿ ဘိက္ခုနော၊ ဇ။ ဓမ္မံ၊ (သရဇ္ဈာယ်အပ်သော)
 တရားကို။ အသုကန္တိ၊ မကြားနာရသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဌ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇ။)
 တေန၊ သို့။ ဥပသကမိ၊ ပြီ။ ဥပသကမိတွာ၊ ဌ။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို—

“ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုဝံ၊ သင်သည်။ ဓမ္မပဒါနိ၊ တရားအစုတို့ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်။ နာဓိယသိ၊ မသရဇ္ဈာယ်သနည်း။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သံဝသန္တော၊
 ပေါင်းဖော်သောသူသည်။ ဓမ္မံတရားကို။ သုတွာန၊ နာရသောကြောင့်။ ပဿာဝံ၊ နိတ်၏
 ကြည်လင်ခြင်းကို။ လတတိ၊ ရ၏။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။
 ပသံသံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ လတတိတိ၊ ရ၏” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။
 အဗ္ဗဘာသိ၊ ပြီ။

ပုရေ၊ ရွေး၌။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး။ ဝိရာဂေန၊ တပ်ခြင်းကင်း
 ကြောင်း အရဟတ္တမဂ်နှင့်။ သမာဂမိမ္မ၊ ပေါင်းဆုံမိကုန်ပြီ။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ကာလ
 ပတ်လုံး။ (အရဟတ္တမဂ်မရမှီ ရွေးအပ်ီဟူလို) ဓမ္မပဒေသု၊ တရားအစုတို့၌။ ဆန္ဒော၊
 သရဇ္ဈာယ်လိုသော ဆန္ဒသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဝိရာဂေန၊
 တပ်မက်ခြင်းကင်းကြောင်း အရိယမဂ်နှင့်။ သမာဂမိမ္မ၊ ပေါင်းဆုံမိကုန်ပြီ။ (တတော၊
 ထိုအခါ၌။) ဒိဋ္ဌံ ဝါ၊ မြင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုတံ ဝါ၊ ကြားအပ်သည်လည်းဖြစ်
 သော။ မုတံ ဝါ၊ သိအပ် ရောက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စိ၊ အကြင်တစုံတခုသော
 တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ (တဿ၊ ထိုဒိဋ္ဌဝသော တရားကို။) နိက္ခေပန၊ ချွန်ပယ်ခြင်း

၁။ သင်္ကသာယတီတိ ဖလသမာပတ္တိသုခေန ကာလံ အတိဝတ္ထတိ၊ ကာလံ အတိဝတ္ထတိတိ ဣဒံ
 သင်္ကသာယတီတိ ပဿ အတ္ထဝဇနံ။ဇီ။

၂။ အဟု ပုရေ ဓမ္မပဒေသု ဆန္ဒော၌ ပုရေအရ မထင်ရှား၍ ယင်းကို “မည်သည့်ကာလအပိုင်းအခြားအတွင်း”
 ဟု အတိအကျ ဖော်ပြလိုသောကြောင့် “ယာဝဝိရာဂေန သမာဂမိမ္မ” ဟူသော ဂုဏ်ယုတ်ကို မိန့်ဆိုသည်။ အရဟတ္တ
 မဂ်နှင့် မပေါင်းဆုံခင် အရဟတ္တမဂ် မရသေးမီ ကာလသည် ပုရေ၏ အရဖြစ်၏ဟူလိုသည်။

ယာဝ ဝိရာဂေန သမာဂမိမ္မ ဝါကျ၌ ပဋိသေဝပေါ်သော်လည်း မပေါင်းဆုံမီ မရသေးမီဟူသော ပဋိသေဝ
 အဓိပ္ပါယ်ကို ၎င်းဝါကျက သိစေနိုင်သည်။ ဥပမာ ယာဝါဟံ အာဂစ္ဆာမိ တာဝ ဣဝေဝ အာဂမေဟိ ဟူသော ဝါကျဖြင့်
 အကျွန်ုပ် မလာခင် ဤနေရာ၌ပင် စောင့်နေပါ ဟူသော ပဋိသေဝတ္တကို သိစေသကဲ့သို့တည်း။

ဝိရာဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်။ ပုရေသမာဂမိမ္မ၊ မပေါင်းဆုံမီ၊ ဓမ္မပဒေသု၊ တို့၌။ ဆန္ဒော၊ ဆည်း။ အဟု၊ ပြီ ဟူ၍
 ပုရေနှင့် သမာဂမိမ္မတို့ပြုလျှင် ယာဝအနက်မကြံကာ မပေးသင့်။ မှန်၏။ ပုရေ ပုရာ ယာဝ နိပါတ်တို့သည် ဝတ္ထမာန
 ကာလိက အာချာတပဒနှင့်သာ တွဲစပ်၍ ပေးရမည်ဟု သဒ္ဒါထုံးလိုသောကြောင့်တည်း။

ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့ လောက်။ ဝိရာဂေန၊ နှင့်။ သမာဂမိမ္မ၊ ကုန်ပြီ။ တာဝ၊ ထိုအခါမှ။ ပုရေ၊ ၌။ ဓမ္မပဒေသု၊
 တို့၌။ ဆန္ဒော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီဟူ၍လည်း မပေးသင့်။ မှန်၏။ တာဝကို အပါဝါနတ္ထပေးရုံသာမက မရှိသော
 ကြောင့်၎င်း။

တာဝသည် နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်၍ အပါဝါနတ္ထပေးနိုင်သည်ဟု ကြံဆခွင့်ရှိစေကာမူ ရှေ့ဝါကျ၌ ပုရေအရနှင့်
 ယာဝဝိရာဂေန သမာဂမိမ္မ (တာဝ)ဟူသော နောက်ဝါကျ၏အရသည် ကာလချင်းတူနေသည့်အတွက် နောက်ဝါကျ
 သည် ပုရေ၏ အပါဝါန မဖြစ်နိုင်သောကြောင့်၎င်းတည်း။

ဟူ၍။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟု၊ ဆုံကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းက ခွတ်ဆိုပြီး။

၁၁-အကုသလဝိတက္ကံသုတ်

၂၃၁။ (ဧကံ သမယံ။ပ။ ဝနသဏှေ ပေးမြို့။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇီဝါ ဝိဟာရဂတော၊ လျက်။ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ် ကုန်သော။ ဝိတက္ကေ၊ ကာမဝိတက် စသည်တို့ကို။ ဝိတက္ကတိ၊ ကြံစည်၏။ သေယျထိဝံ၊ အဘယ် ဝိတက်တို့ကိုနည်း။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ကို၎င်း။ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ဗျာပါဒဝိတက်ကို၎င်း။ ဝိဟိံ သာဝိတက္ကံ၊ ဝိဟိံ သာဝိတက်ကို၎င်းတည်း။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ပ။ သာဒေဝတာ၊ သည်။ ပ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို—

“အယောနိသော မနသိကာရာ၊ - အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း ကြောင့်။ ဝိတက္ကဟိ၊ ကာမဝိတက် စသည်တို့သည်။ သော၊ ထိုသင့်ကို။ ဇဉ္ဇသိ၊ ခံစား အပ်၏။ (ဒိဝိဓကံအပ်၏။) အယောနိသော၊ အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်း ခြင်းကို။ ပဋိနိဿဉ္ဇ၊ ခွန့်လော့။ ယောနိသော၊ အကြောင်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ အနုစိန္တယ၊ အဖန်တလဲလဲ ကြံစည်လော့။”

၂၃၂။ သက္ကာရံ၊ ဖြစ်စွာတရားကို၎င်း။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၎င်း။ သံဆံ၊ သံဃာတော်ကို၎င်း။ အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏။ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို၎င်း။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ ပါမောဇ္ဇ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းကို၎င်း။ ဝိတိသုခံ၊ နှစ်သက်ခြင်း ချမ်းသာခြင်းကို၎င်း။ အသံသယံ၊ ယုံမှားမှု။ အဓိဂစ္ဆသိ၊ ရလတ္တံ့။ တတော၊ ထို့ ကြောင့်ပါမောဇ္ဇဗဟုလော၊ များသောဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇုဂ္ဂယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရိယသီတိ၊ ပြုရလတ္တံ့ ဟူကုန်သော။ ဂါထာယံ၊ ထို့ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ စသည် ပေးမြို့။)

၁၂-မဇ္ဈိမသုတ်

၂၃၂။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အညတရော၊ တပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ အညတရသ္မိံ ဝနသဏှေ၊ တခုသောလောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ တသ္မိံ ဝနသဏှေ၊ ထိုတောအုပ်၌။ အဓိဂစ္ဆာ၊ စိုးအုပ်၍ နေ သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အုပ်၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ ထိုအုပ်၌။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ တဿ ဘိက္ခုဇနာ၊ ထိုရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ ဌံ။ ဌိတေ၊ ပ။ သာ ရတိ ပဋိဘာတိ မန္တိ၊ မံ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

(ဤသုတ်၌ ဂါထာနက်များကို နန္ဒနဝဂ် သဏမာနသုတ် စာပိုဒ် ၁၅-၌ ရေးခဲ့ပြီး။)

၁။ အသုဘ စသည်ကို သုဘ စသည်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည် အယောနိသော မနသိကာရာ၊ အသုဘ စသည်ကို အသုဘ စသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည် ယောနိသော မနသိကာရမည်၏။ အယောနိသော ယောနိသော ဖန်တို၍ မနသိကာရပုဒ် အကြံကြံသည်။

၁၃-ပါကတိန္ဒြိယသုတ်

၂၃၃။ (ကေံ သမယံ မှ ပါကတိန္ဒြိယာအထိ နာနာတိတ္ထိယဝဂ် ဇန္တုသုတ် စာပိုဒ် ၁၀၆-၅၅၅ ပေး။ အထ ခေါ် မှ တေနပသကံပိအထိ ဝိဝေကသုတ် စာပိုဒ် ၂၂၁-၅၅၅ပေး။) သာဓေဝတာ၊ သည်။ပ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ရှိ။ တေဘိက္ခု၊ တို့ကို။ သုခဇိဝိနောပ၊ နမော တေသံ ကရောမဟန္တိ၊ ကရော မဟံ ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဇ္ဈသာသိ၊ ပြီ။

(ဤဂါထာနာမ်များကိုလည်း နာနာတိတ္ထိယဝဂ် ဇန္တုသုတ် စာပိုဒ် ၁၀၆-ကိုပင်ရှု၍ပေးလေ။)

အထ ခေါ်၊ ရှိ။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တာယဒေဝောယ၊ ထိုနတ်သည်။ သံဝေဇိတာ၊ ထိတ်လန့်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ ဖာပါရံ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၁၄-ဂန္ဓဇ္ဈေနသုတ်

၂၃၄။ (ကေံ သမယံ။ပ။ ဝနသတ္ထေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ရှိ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စာသတ္ထံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌။ ပိတ္တပါတပဋိက္ခန္ဓော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ခံခဲ့သည် ဖြစ်၍။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်သို့။ ဩဂါယေတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ ပရမံ၊ ပရမ္မာကြာပန်းကို။ ဥပသိတိတိ၊ နှ-ရှုပ်၏။ အထ ခေါ်၊ ရှိ။ပ။ သာဓေဝတာ၊ သည်။ပ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ရှိ။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို—

“မာရိသ၊ အရှင်ရဟန်း။ အစိန်၊ အရှင်သည် မပေးအပ်သော။ ဝါရိဇံ၊ ရေ၌ဖြစ်သော။ ယံ တေ ပုပ္ဖံ၊ အကြင်ပရမ္မာကြာပန်းကို။ ဥပသိတိတိ၊ နှမ်းရှုပ်၏။ ဧတံ၊ ဤပန်းသည်။ ဧတယျာနံ၊ ခိုးယူငါးမျိုးထို့တွင်။ ကေဂံ၊ တပါးသောအရတည်း။ တံ၊ သည်။ ဂန္ဓဇ္ဈေနော၊ အနံကို ခိုးသူသည်။ အသိတိ၊ ဖြစ်၏”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈသာသိ၊ ပြီ။

န ဟရာမိ၊ မယူဆောင်။ န သဉ္ဇာမိ၊ မချိုးပဲ့။ အာရာ၊ အဝေးမှ။ ဝါရိဇံ၊ ရေ၌ပွင့်လန်း ပရမ္မာကြာပန်းကို။ သိတံမိ၊ နှမ်းရှုပ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကေန ဝဇ္ဇေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဂန္ဓဇ္ဈေနောတိ၊ အနံသူခိုးဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိန၊ ဆိုအပ်သနည်း။

ယာယံ၊ အကြင်ရသေ့သည်။ ဘိဘာနိ၊ ကြာစွယ်ထို့ကို။ ခနတိ၊ တူး၏။ ပုတ္တရိကာနိ၊ ကြာပွင့်ပန်းထို့ကို။ သဉ္ဇတိ၊ ချိုး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာကိတ္တကမ္မန္တော၊ ရောပြင်းသောအမှု ဝိသော။ သော၊ ဤရသေ့ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န ဝုစ္ဆတိ၊ (အနံ သူခိုးဟု) မဆိုအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းက ပြောဆိုပြီ။

အာကိတ္တလုဇ္ဈေါ၊ ဧရာပြင်းကြမ်းတန်းသော။ (အာကိတ္တော ဟုတွာ လုဇ္ဈေါ၊ ဦး) ပုရိသော၊ ယောက်ျားကို။ ဇာတိစေလံဝ၊ နို့ထိန်း၏အဝတ်ကိုကဲ့သို့။ မက္ခိတော၊ (ရာဂ စသည်သည်) လိမ်းကျံအပ်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုယောက်ျား၌။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ဝစနံ၊ ဆိုဖွယ်စကားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (အဟံ၊ သည်။) တံ၊ ခ၊ အရှင်ဘုရားကိုသာလျှင်။ ဝတ္ထံဝေ၊ (အနံ သူခိုး) ဟု ဆိုခြင်းငှါ။ အရဟံမိ၊ ထိုက်၏။

၁။ ပစ္စာသတ္တန္တံ သတ္တဿ ပစ္စတော၊ မ-၉-၂-၂၆-စာပိုဒ်။ သတ္တဿ ပစ္စတောတိ သတ္တသတ္တဿ ပစ္စတော မ-၉-၂-၄၆-စာပိုဒ်။ ပိတ္တပါတ ပဋိက္ခန္ဓောတိ ပိတ္တပါတပရိယေသနတော ပဋိက္ခန္ဓောမ-၉-၂-၄၆-စာပိုဒ်။

အနက်ကသာ၊ ကိလေသာမရှိသော။ နိဗ္ဗာန်၊ အမြဲ။ သုစိဂဝေသီနော၊ စင်ကြယ်သော
 သီလ သမာဓိ ပညာကို ရှာမှီးလေ ရှိသော။ ပေါသဿ၊ ယောက်ျား၏။ ပါပဿ၊
 မကောင်းမှု၏။ ဝါလဂ္ဂမတ္ထံ၊ သားမြီးဖျားမျှလောက်သော အပြစ်သည်။ အဗ္ဘာမတ္ထံ၊
 တိမ်တိုက်မျှလောက်သော အပြစ်ကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နတ်သားက
 ပြောဆို၏။

ယက္ခ၊ ထောစောင့်နတ်။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇာနာသိ၊ (စင်ကြယ်သူ) ဟု
 သိ၏။ ဝေ၊ ငါ့အား။ အထော၊ အနုကမ္ပသိ၊ အကယ်၍ အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်ဆုံး ယက္ခ၊
 ထောစောင့်နတ်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အမှုကို။ ပဿသိ၊
 ပြင်၏။ (တဒါ၊ ထိုအခါ၌။) ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ဝဇ္ဇာသိ၊ ပြောဆိုလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့ ရဟန်းက ပြောဆိုပြီ။

သိက္ခ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင့်ကို။ နေဝဥပဇ္ဇိဝါ၊ ပို၍အသက်မပေးကုန်။ တေ၊ သင်၏။
 တဏှကာ၊ အစေားတို့သည်။ နပိအပ္ပဓဿ၊ မဖြစ်ကုန်။ (သေ-နိပါတ်။) ယေန၊ အကြင်
 အမှုဖြင့်။ သုဂ္ဂတိ၊ သုဂတိသို့။ ဂစ္ဆယျ၊ ရောက်ရာ၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ တုမေဝ၊
 သင်သည်သာလျှင်။ ဇာနယျ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ထောစောင့်နတ်က ပြောဆိုပြီ။

အတ ခေါ် ဌံ၊ သော သိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ တာယ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သည်။
 သံဝေဇိတော၊ ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပါမိ၊ ရောက်ပြီ။
 ဣတိ၊ သို့၊ သုတံ၊ ပြီ။

ဝနသံယုတ္တံ၊ ဝနသံယုတ်သည်။ အမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဝနသံယုတ်၏။ ဥဇ္ဈါနံ၊ ဥဇ္ဈါနားကား—

ဝိဝေကံ၊ ဝိဝေကသုတ်။ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ၊ ဥပဋ္ဌာနသုတ်။ ကဿပဂေါတ္ထော၊ ကဿပဂေါတ္တ
 သုတ်နှင့်တကွ။ သမ္ပဟုဿ၊ သမ္ပဟုဿသုတ်။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒသုတ်။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ စ၊
 အနုရုဒ္ဓါသုတ်။ နာဂဒတ္တဉ္စ၊ နာဂဒတ္တသုတ်။ ကုလဗရဏံ၊ ကုလဗရဏသုတ်။ ဝဇ္ဇိ-
 ပုတ္တော၊ စ ဝေသာယံ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တသုတ်။ သဗ္ဗာယေန၊ သဗ္ဗာယသုတ်နှင့်တကွ။ အယော-
 နိဿော၊ အကုသလဝိတက္ကသုတ်။ မဇ္ဈနိကာယမိ၊ မဇ္ဈနိကသုတ်။ ပရမပုဗ္ဗေန၊ ဂန္ဓတ္ထေန
 သုတ်နှင့်တကွ။ ပါကတိန္ဒြိယ၊ ပါကတိန္ဒြိယသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မဿ၊ တဆုံးလေးသုတ်တို့
 သည်။ အဝေ အဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၁။ ဇာနယျာတိ ဇာနယျာတိ။ ယေနာတိ ယေန ကဗျေန သုဂတိ' ဂစ္ဆယျာသိ ဟူသော ၄-ကို
 ထောက်၍ ဇာနယျ ဂစ္ဆယျတို့သည် ပုရိသဝိပလ္လာသ ဟု သိရာ၏။

၁၀-ယက္ခသံယုတ်

၁-ဣန္ဒကသုတ်

၂၃၅။ (ဧဝံ မေ သုတ် ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော၊ သမယံ၊ ဌံ၊ သဂဝါ၊ သည်။ ရာဇကမဟ၊ ဌံ။ ဣန္ဒကုဋေ၊ ဣန္ဒကုဋမည်သော။ ဗဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဣန္ဒကဿ၊ ဣန္ဒကမည်သော။ ယက္ခဿ၊ ဘီလူး၏။ ဘဝနော၊ မိမာန်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အတ ခေါ၊ ဌံ။ ဣန္ဒကော၊ ဣန္ဒကမည်သော။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ယေန၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထံ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ရှိ။ တကစ္ဆံ၊ ကို—

“ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဓူပံ၊ ဓူပ်ကို။ ဇိဝန္တိ၊ ဇိဝဟူ၍။ န ဝဇန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်။ အယံ၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ဣမံ သရီရံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ကယံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝိန္နတိ န၊ ရသနည်း။ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ အဋ္ဌိယကပိတ္ထံ၊ အရိုးစု အသားဆိုင်သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှ။ ဧတိ၊ ရောက်လှာသနည်း။ အယံ၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ဂမ္ဘရသ္မိံ၊ တောင်ခေါင်းသမုယ်ဖြစ်သော အမိဝမ်း၌။ ကယံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ သစ္စတိန္နတိ၊ ကပ်ငြိသနည်း။” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗျတာသိ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊ ရွေးဦးစွာ။ ကလလံ၊ ကလလရေကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကလလာ၊ ကလလရေကြည်မှ နောက်၌။ ဝါ၊ ကလလရေကြည်ရပ်ကြောင့်။ အဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ အမြှုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဗ္ဗုဒ္ဓါ၊ အမြှုပ်မှ နောက်၌။ ပေသိ၊ သားတစ်သည်။ ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏။ ပေသိ၊ သားတစ်မှ နောက်၌။ ထနော၊ အစိုင်အခဲသည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ထနာ၊ အစိုင်အခဲမှ နောက်၌။ ပသာခါ၊ ဂော်မင်းပြာတို့သည်။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ပသာခါ၊ ဂော်မင်းပြာမှ နောက်၌။) ဧကသာ၊ ဆံတို့သည်၎င်း။ လောမာ၊ အမွေးတို့သည်၎င်း။ နခါပိ စ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့သည်၎င်း။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အဿ၊ ထိုအမိဝမ်း၌ဖြစ်သု၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ယဉ္ဇ အနံ၊ အကြင် ထမင်းကို၎င်း။ ယံ ပါနဉ္စ၊ အကြင် အပျော်ကို၎င်း။ ယဉ္ဇ ဘောဇနံ၊ အကြင် ဘောဇဉ်ကို၎င်း။ ဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ မာတုက္ကန္တိ၊ အမိဝမ်း၌ဖြစ်သော။ ဘော နုဇော၊ ထိုသုသည်။ တေန၊ ထို အမိသုံးဆောင်အပ်သော ထမင်း အပျော် ဘောဇဉ်ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုအမိဝမ်း၌။ ယာပေတိ၊ ပျံတ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁။ ကုတဿ အဋ္ဌိယကပိတ္ထမေတိတိ အဿ သတ္တဿ အဋ္ဌိယကပိတ္ထံ ကုတော အာဂစ္ဆတိ။ ဧတ္ထ စ အဋ္ဌိယကပိတ္ထေ တိတိ အဋ္ဌိသကနံ၊ ယကပိတ္ထဂ္ဂဟဇန နဝံသပေသိသကနံ ဂဟိတာနိ ဟူသော ဌနှင့်အညီ အသိရုံနှင့် အပေသိ အသားဆိုင် ဟု ပေးသည်။
၂။ ကလလာ ဟောတိ အဗ္ဗုဒ္ဓန္တိ တသ္မာ ကလလာ၊ ဌ။ ကလလာတိ ယထာရတ္ထကလလဓူပဟေတု တံ နိဿာယ ပစ္စယံ ကတွာ၊ ဌိ။
၃။ ပေသိ နိဗ္ဗတ္တတိ ထနောတိ တတော ပေသိတော၊ ဌ။ ပေသိ နိဗ္ဗတ္တတိတိ ဧတ္ထ နိဿက္ခေ ပစ္စတ္တဝေနန္တိ အာဟ တတော ပေသိတောတိ၊ ဌိ ။

၂-သက္ကနာမသုတ်

၂၃၆။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ ခုဂေယော၊ ဌံ။ ဂိဇ္ဈကုဋေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋေ
မည်သော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ဇာ၊ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သက္ကနာမကော၊ သက္ကအမည်ရှိ
သော။ ယက္ခော၊ သိလူးသည်။ ယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ (အတ္ထိ၊ ဇာ) တေန၊ သို့။
ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ဌံ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“တေ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ သဗ္ဗဂန္ထပုပ္ဖိနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောအလုံးစုံသောဂန္ထရှိ
တော်မူသော။ ဝိပ္ပမုက္ကဿ၊ ဘဝတို့မှလွတ်မြောက်တော်မူပြီးသော။ သမဏဿ၊ ဇာနီး
သည်။ သတော၊ ဖြစ်တော်မူပါလျက်။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။ ယံ အနုသာသတိ၊
အကြင်ဆုံးမ၏။” တံ၊ ထိုဆုံးမခြင်းသည်။ န သာဓုတိ၊ မကောင်း” ဟူသော။ ဂါတာယ၊
ခြင်း။ အဗ္ဘဘာသိ၊ ပြီ။

သက္က၊ သက္ကသိလူး။ ယေန ဧကနစိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သောသူနှင့်။ ဝတ္ထေန၊
အကြောင်းမျှဖြင့်။ သံဝါသော၊ ပေါင်းသင်းခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသူကို။
သပညော၊ ပညာရှိသူသည်။ မနသော၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုဏမ္ပိတုံ၊ အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်
ခြင်းငှါ။ န အရဟတိ၊ မထိုက်။

ယသန္တေန၊ ကြည်လင်သော။ မနသော၊ စိတ်ဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။ ဧယံ
အနုသာသတိ၊ အကယ်၍ အကြင်ဆုံးမဆုံး၊ တေန၊ ထိုဆုံးမခြင်းကြောင့်။ သံယုတ္တော၊
အပေါင်းအဖော်တို့၌ ယှဉ်ကပ်ငြိတယ်သောသူသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယာအနုဏမ္ပာ၊
အကြင်အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ ယာအနုဓမ္မယာ၊ အကြင်အစဉ်သနားခြင်းသည်။
(အတ္ထိ၊ ဝိဇာ၊ တာယ၊ ထိုအစဉ်စောင့်ရှောက်သနားခြင်းကြောင့်။) သံယုတ္တော၊ အပေါင်း
အဖော်တို့၌ယှဉ်ကပ်ငြိတယ်သောသူသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၃-သုစိလောမ သုတ်

၂၃၇။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ ဂယာယံ၊ ဂယာရွာ၌။ သုစိလောမဿ
ယက္ခဿ၊ သုစိလောမသိလူး၏။ သဝေန၊ ဗိမာန်၌။ ဂူဝိတမေ၊ ရွာသော ညောင်စောင်း၌။
ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ ခရောဗယက္ခော၊ ခရတ်လူးသည်ရင်း။
သုစိလောမောယက္ခော၊ သုစိလောမသိလူးသည်ရင်း။ ဘဂဝတော၊ ပြတ်စွာဘုရား၏။ အဝိပုရေ၊
အနီး၌။ အတိက္ကမန္တိ၊ ပြတ်သွားကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ခရောယက္ခော၊ ခရတ်လူးသည်။ သုစိ-
လောမယက္ခံ၊ သုစိလောမသိလူးကို။ “သော၊ ဤသူသည်။ သမဏောတိ၊ သမဏ (ဇာနီး)
တည်း”ဟူသော။ တေ၊ ဤကောကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သော၊ ဤသူသည်။ န သမဏော၊ သမဏ

၀၀

၁။ ယသန္တန္တိ ဣတ္ထုယန္တိ ကိရိယာပရာမသနံ၊ တသ္မာယံ အညဿ အနုသာသနံ၊ တံ သမဏဿ န သာဓုတိ
ယောဇနာ၊ ဌံ။
၂။ ဝတ္ထေနာတိ ကာရဏေန၊ ၆။ ကာရဏနာတိ ကာရဏမတ္ထေန သံဝါသော ဇာယတိ၊ ယေန ဧကနစိ
ဂယက္ခေန ဝါ ပဗ္ဗမိတေန ဝါ၊ ဌံ။

(ရဟန်း) မဟုတ်။ သေသော၊ ဤသူသည်။ သမဏကော၊ သမဏက (ရဟန်းတု) သည်း။ သေသ၊ ထိုသူသည်။ ယဒိဝါသမဏကော၊ သမဏ (ရဟန်း) ဟူ၍သော်၎င်း၊ ဗန၊ ထို့ပြင်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ယဒိဝါသမဏကော၊ သမဏက (ရဟန်းတု) ဟူ၍သော်၎င်း။ ယာဝဇနာမိ၊ မကြာမီ သိရလတ္တံ့ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

အထ ခေါ် ခွံ။ သူစိလောမောယက္ခော၊ သူစိလောမတိလူးသည်။ ယောန၊ ခွံ။ ဘဂဝါ၊ သည် (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ခွံ။ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားထံသို့။ ကာယံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥပနာမေသိ၊ ညွတ်စေပြီ။ အထ ခေါ်၊ ခွံ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ အပနာမေတိ၊ ခင်းငယ်တိမ်းတော်မူပြီ။ အထ ခေါ်၊ ခွံ။ သူစိလောမော ယက္ခော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဘာယသိတိ၊ ကြောက်သလော”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ဘီလူး။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင်ကို။ န ခေါ် ဘာယသိ၊ မကြောက်။ အပိ စ၊ ထိုသို့မကြောက်သော်လည်း။ တေ၊ သင်၏။ သမ္ပသော၊ ကိုယ်အတွေးသည်။ ပါပကော၊ ယုတ်ညံ့ကြမ်းတမ်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်ကို။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိသာမိ၊ မေးအံ့။ မေ၊ ငါ၏ ပြဿနာကို။ သဓေ န ဗျာကရိယသိ၊ အကယ်၍ မပြေနိုင်အံ့။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ဝိပိ သာမိ၊ ပျံလွင့်စေအံ့။ တေ၊ သင်၏။ ငယ် ဝါ၊ ရင်ကိုမူလည်း။ ဖာလေသာမိ၊ ခွဲအံ့။ ပါဒေ သု ဝါ၊ ခြေတို့၌မူလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပါရဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါတဖက်သို့။ ဝိပိသာမိ၊ ပစ်ချအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ဘီလူး။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ဝိပေယျ၊ ပျံလွင့်စေနိုင်ရာ၏။ ဟဒယံ ဝါ၊ ရင်ကိုမူလည်း။ ဖာလေယျ၊ ခွဲနိုင် ရာ၏။ ပါဒေသု ဝါ၊ ခြေတို့၌မူလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပါရဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါတဖက်သို့။ ဝိပေယျ၊ ပစ်ချနိုင်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကေ၊ သေဝတ္ထိမာန်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ ဩကာသလောက၌။ သဿမတဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွသော။ သဒေဝမဒ္ဒဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်တည်းဟူသောလူမင်းကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ န ခေါ် ပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ။ အပိ စ၊ သို့သော်လည်း။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ဘီလူး။ တံ၊ သင်သည်။ ယံ၊ အကြင်ပြဿနာကို။ အာကမံသိ၊ မေးလို၏။ (တံ၊ ထိုပြဿနာကို။) ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ရာဂေါ ၈၊ ရာဂသည်၎င်း။ ၁၆။ ၁၀။ ဒေါသသည်၎င်း။ ကုတောနိဒါနာ၊ အဘယ်
 ယှဉ်အကြောင်းရှိကုန်သနည်း။ အရတိ၊ မဗ္ဗလျော်ခြင်းသည်၎င်း။ ရတိ၊ ဗ္ဗလျော်ခြင်း
 သည်၎င်း။ လောမဟံသေဉာ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ ကုတောဇာ၊ အဘယ်
 မပြစ်ကုန်သနည်း။ ကုမာရကဿ၊ သူငယ်တို့သည်။ ၈၈။ ဟိ၊ ကျိ၊ ဩဿန္တိ ဣ၊ စွန့်လွှတ်

၁။ နေသော သမုတော၊ သမုတကော၊ သေသတိ သော ကိစ္စ ဟော မိ ပဿိတော ဘိတော ပလာယတိ၊ သမုတောတိ ဝဇ္ဇ... ဟာ န ဘာယတိတ် သမုတောတိ။ ၄။ ငါ့ကိုပြင်၍ ကြောက်လန့်ပြေးသူသည် သမုတက၊ မပြေသူသည် သမုတဟု ဆိုလိုသည်။

၂။ ယာယီချုပ်ကိုင်ရေးကော်မရှင်တို့ သတ္တမလ၊ ဥပက-သတ်နှင့်အညီ ဝတ္တမနိကာယ်ကို အနာဂတ်
အနက်ပေးသည်။

၃။ စိတ္တံ ဝါ ယေ ဝိပဿမိ ဟယံ ဝါ ဖာရသဿာမိတိ ဣစ္ဆေ ဥရော ဟယန္တိ ဝုတ္တံ။ အဘိဓမ္မ-၁၃၇။

ကုန်သကဲ့သို့။ ဝိတက္ကံ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့သည်။ ဣတော၊ အဘယ်မှ။ သမုဋ္ဌာယ၊ ပြစ်၍။
မနော၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို။ ဩဃာဇန္တိ၊ စွန့်လွှတ်ကုန်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၎င်း။ ဒေါသော၊ စ၊ ဒေါသသည်၎င်း။ ဣတော နိဂါနာ၊ ဤခန္ဓာ
ကိုယ်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ အရတိ၊ စ၊ မမွေ့မလျော်ခြင်းသည်၎င်း။ ရတိ၊ စ၊
မွေ့လျော်ခြင်းသည်၎င်း။ လောမဟံသော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။
ဣတောဇာ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်မှပြစ်ကုန်၏။ ကုမာရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ ဂေံ၊ ကျီးကို။
ဩဃာဇန္တိ ဣ၊ စွန့်လွှတ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝိတက္ကံ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့သည်။ ဣတော၊ ဤခန္ဓာ
ကိုယ်မှ၊ သမုဋ္ဌာယ၊ ပြစ်၍။ မနော၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို။ ဩဃာဇန္တိ၊ စွန့်လွှတ်ကုန်၏။

အတ္တသမ္ဘူတာ၊ အတ္တဘော၌ဖြစ်ကုန်သော မိစ္ဆာဝိတက်၊ ထိုမိစ္ဆာဝိတက်နှင့် သမ္မယုတ်
ဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့သည်။ နိဂြောဓဿ၊ ပဉ္စေဉ်ပင်၏။ ခန္ဓော ဣ၊ ပင်စည်။
ဖြစ်သော မြစ်ဖျဉ်းတို့ကဲ့သို့။ သပ္ပယော၊ တဏှာပေမကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ဝနော၊ တော၌။
မာလုဝါ၊ မာလောနွယ်သည်။ (ရက္ခံ၊ မိမိနွယ်သောဆစ်ပင်ကို။) ဝိတတာ ဣ၊ မြန်ကြက်
နွယ်ဟုက်သကဲ့သို့။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော မိစ္ဆာဝိတက်၊ ထိုဝိတက်နှင့်ယှဉ်သော ကိလေ
သာတို့သည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ဝိသတ္တော၊ ကပ်ငြိတယ်တာကုန်၏။ တနည်း။
ပုထု၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ (ဇေယျံ၊ ထိုကိလေသကာမတို့ဖြင့်။) ကာမေသု၊
ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ဝိသတ္တော၊ ကပ်ငြိတယ်တာကုန်၏။

၂၁။ ဇေယျံ၊ အကြင်သူတို့သည်။ နံ၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်ကို၎င်း။ ယတော နိဂါနာ၊ (ခန္ဓာကိုယ်၏)
အကြင်အကြောင်းကို၎င်း။ ပဇာနန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိကုန်၏။ ဇေယျံ၊ ထိုသူတို့သည်။
နံ၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်ဟု ဆိုအပ်သော ခုက္ခသစ္စာ၏အကြောင်း သမုဋ္ဌာယသစ္စာကို။ ဝိနော-
ဇန္တိ၊ မဂ္ဂသစ္စာဖြင့်ပယ်ကုန်၏။ ယက္ခ၊ သူဝိလောမဘိလူး။ သုတောဟိ၊ နာလော။
ဇေယျံ၊ ထိုသမုဋ္ဌာယသစ္စာတဏှာကို ပယ်ကုန်သောသူတို့သည်။ အပုနဗ္ဗဝါယ၊ တပန်မဖြစ်
ခြင်းငှါ။ အတိက္ခပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ မကူးမြောက်ဘူးသော။ ဇုတ္တရံ၊ ဆင်းရဲသဖြင့်ကူးအပ်သော။
(ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့သော။) ဣမံ ဩတံ၊ ဤကိလေသာတည်းဟူသော ဩတကို။ တရန္တိ၊
ကူးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ခြေဆိုတော်မူ၏။

၄-မဏိသစ္စသုတ်

၂၃၈။ ဧကံ၊ သော၊ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဂဓေသု၊ မဂဓတိုင်းတို့၌။ မဏိမာလိကော၊
မဏိမာလိကမည်သော။ ဧတိယော၊ ဧတိ၌။ မဏိသစ္စဿ၊ မဏိသစ္စ အမည်ရှိသော။ ယက္ခဿ၊
ဘိလူး၏။ ဘဝနော၊ ဗိမာန်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ မဏိသစ္စေါ၊ မဏိသစ္စ မည်သော။
ယက္ခော၊ ဘိလူးသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။
ဥပသကံမိတု၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ၌။

၁။ မနောဟိ ကုသလဇိတ္တံ၊ ဝိတက္ကံဟိ ဥရုဂုဏ္ဏေ ဣတ္ထာ နဝကာမဝိတက္ကာဓယော၊ သတ္တ နိဋ္ဌ-သုစိလော-
မသုတံ၊ ၄၀။ ဤအဋ္ဌကထာတို့ကိုထောက်၍ မနောဝိတက္ကာ၌ သမာသိမယုတ် ဝါကျသာတည်း။
၂။ သတ္တနိပါတဋ္ဌကထာ သုစိလောမသုတ် စာမျက်နှာ ၄၀၌ တမျိုးပွင့်၏။ ဌလေ။

“သတိမတော၊ သတိရှိသောသူ၏ သန္တာန်၌။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ခေါ်) သတိမာ၊ သတိရှိသောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကိုး ခေတိ၊ ရ၏။ သတိမတော၊ သတိရှိသောသူ၏ သန္တာန်၌။ သုဝေ၊ နက်ဖန်တိုင်း နက်ဖန်တိုင်း။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဝေရာ၊ ရန်မှလည်း။ ပရိယုတ္တတိ၊ လွတ်၏”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဘာသိ၊ ပြီ။

သတိမတော၊ သတိရှိသောသူ၏ သန္တာန်၌။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ခေါ်) သတိမာ၊ သတိရှိသောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကိုး ခေတိ၊ ရ၏။ သတိမတော၊ သတိရှိသောသူ၏ သန္တာန်၌။ သုဝေ၊ နက်ဖန်တိုင်း နက်ဖန်တိုင်း။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဝေရာ၊ ရန်မှ။ န ပရိယုတ္တတိ၊ မလွတ်။

ယထ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ သဗ္ဗမဟောရတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အဟိံသာယ၊ သူတပါးကို မညှင်းဆဲခြင်း၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်၏။ သဗ္ဗတုတေသု၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌။ မေတ္တံသော၊ မေတ္တာဟူသောအသိရှိ၏။ ဟထ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဧကနုစိ၊ တစုံတယောက်သောသူနှင့်တကွ။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ န၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၅-သန္တရုတံ

၂၃၉။ (ဧကံ သမယံ စေတည် ပေးမြဲ) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရိသာ၊ တယောက်သော။ ဥပါသိကာယ၊ ဥပါသိကာမ၏။ သာနနာမ ပုတ္တော၊ သာနမည်သောသားသည်။ ယက္ခေန၊ ဘီလူးသည်။ ဂဟိတော၊ ပမ်းစားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ အထ ခေါ၊ ၌။ သာ ဥပါသိကာ၊ ထိုဥပါသိကာမသည်။ ပရိဝေဝမာနာ၊ ငိုကြွေးလျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“စာတုဗ္ဗသိ၊ တဆဲ့လေးရက်မြောက်သော (လက္ခယံ)နေ့ပတ်လုံး၎င်း။ ပဉ္စသိ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သော (လပြည့်လက္ခယံ)နေ့ပတ်လုံး၎င်း။^၁၊ ပက္ခယ၊ ပက္ခ၏။ ယာ ဝ အဋ္ဌပိ၊ အကြင်ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့သည်။ (အတ္ထိ၊ ခေါ်) တဉ္စ၊ ထိုနေ့ပတ်လုံး၎င်း။) ပါရိဟာရိယပက္ခဉ္စ၊ စာတုဗ္ဗသိ ပနုရသိ အဋ္ဌပိတို့၏ အကြိုအပို နေ့အစုပတ်လုံး၎င်း။^၂။

၁။ မေတ္တံ သောတိ မေတ္တဉ္စေဝ မေတ္တာ ပုဗ္ဗဘာဂဉ္စ ဘာဝေတိ၊ ၄။ ဤအလို “သော၊ ထိုကဏ္ဍကရိယသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို။ (ဘာဝေတိ၊ ပျိုးချား၏)” ဟု ဖော်။

၂။ စာတုဗ္ဗသိ၊ ပဉ္စသိန္တိ ပက္ခယသတိ သဗ္ဗန္တော၊ အစုန္တသံယောဂေတေ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဝိမာန ဝတ္ထု-၄။ ဥက္ကရဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ စာပိုဒ်-၁၂၉။

စာတုဗ္ဗသိ၊ ပဉ္စသိ၊ ယာ ဝ ပက္ခယ အဋ္ဌပိ၊ ဥပါသတံ ဥပသိသန္တိ ဧတ္ထ ပန စာတုဗ္ဗသိန္တိ ပဉ္စသိန္တိ ဝ အစုန္တသံယောဂ ဥပယောဂဝစနံ၊ န ဧတ္ထ နိဂ္ဂဟိတာဂမော၊ ယာ ဝ ပက္ခယ အဋ္ဌပိတိ ဣဒံ ပန ပက္ခယဝစနံ၊ ယာ ဝ ပက္ခယ အဋ္ဌပိ တဉ္စ ပက္ခယ အဋ္ဌပိန္တိ အစုန္တသံယောဂ ဥပယောဂဝစနံ အာနေတဉ္စ၊ ဘဒ္ဒနိတံ သုတ္တမာလာ သုတ်အမှတ်-၅၁။

၃။ ပရိအသိနံ ပစ္စာ ဝ ပရိဟာရိတဓမ္မာတံ ပါရိဟာရိယော၊ သောဝ ပက္ခယတိ ပါရိဟာရိယပက္ခာ၊ ထံ၊ ဟဉ္စ၊ ပရိဘူ၊ အသိပက္ခ ပစ္စာဘာဂတ္ထ၊ ပက္ခသဉ္စ၊ ဤ၌ စောဠာသတ္ထ၊ အကြိုအပိုဖြစ်သော နေ့များကို ကောက်။

အဋ္ဌကသုတ္တမာကထံ၊ ဝှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ယေ၊
 အကြင်သူတို့သည်။ ဥပသန္တိ၊ သုံးကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တိ၊
 ကျင့်ကုန်၏။ ဇေယျံ၊ ထိုသူတို့နှင့်တကွ။ ယက္ခာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ န ကိဋ္ဌန္တိ၊ မကစား
 နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စကားကို။ မေ၊ ငါသည်။ သုတံ၊
 ကြားအပ်ဘူး၏။ ယက္ခာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ သာနုနာ၊ ငါ၏သားတော် သာနုနှင့်တကွ။
 ကိဋ္ဌန္တိ၊ ကစားကုန်၏။ သာ၊ ထိုငါသည်။ ခါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပဿာမိတိ၊
 မြင်ရ၏။ ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

စာတုဗ္ဗသိ၊ စာဆွဲလေးရက်ပြောက်သော (လကွယ်)နေ့ပတ်လုံး၎င်း။ ပဉ္စသိ၊
 ငါးရက်ပြောက်သော (လပြည့်လကွယ်)နေ့ပတ်လုံး၎င်း။ ပက္ခသ၊ ပက္ခ၏။ ယာ
 အဋ္ဌပီ၊ အကြင် ဝှစ်ရက်ပြောက်သောနေ့သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုနေ့ပတ်လုံး၎င်း။)
 ပါရိဟာရိယပက္ခသ၊ စာတုဗ္ဗသိ၊ ပဉ္စရသိ၊ အဋ္ဌပီတို့၏အကြံအစီဖြစ်သော နေ့အစုပတ်လုံး၎င်း။
 အဋ္ဌကသုတ္တမာကထံ၊ ဝှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ယေ၊
 အကြင်သူတို့သည်။ ဥပသန္တိ၊ သုံးကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တိ၊
 ကျင့်ကုန်၏။ ဇေယျံ၊ ထိုသူတို့နှင့်။ ယက္ခာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ န ကိဋ္ဌန္တိ၊ မကစားနိုင်ကုန်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ငါ၏။ သုတံ၊ ကြားသုံးသော။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
 စကားသည်။ သာဟု၊ ကောင်း၏။

ယက္ခာနံ၊ (အစီဖြစ်ပူးသော) နတ်ဘိလူးတို့၏။ ဣဝံ ဝစနံ၊ ဤအမှာစကားကို။ ပဗုဒ္ဓံ၊
 နိုးလာသော။ သာနု၊ သာနုကို။ ဝဇ္ဇာသိ၊ ပြောရန်ပါလော့။ တုံ၊ သင်သည်။ အာဝိ ဝါ၊
 မျက်မှောက်၌သော်၎င်း။ ယဒိ ဝါ ခုဟော၊ မျက်ကွယ်၌သော်၎င်း။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော။
 ကမ္မံ၊ အမှုကို။ မာ အကာသိ၊ မပြုလင့်။

ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ဘစေ ကရိယသိ ဝါ၊ အကယ်၍ နောင်လည်း
 ပြုလတ္တံ့။ ဘစေ ကရာသိ ဝါ၊ အကယ်၍ ယခုလည်း ပြုအံ့။ ဥပ္ပစ္စ၊ ကောင်းကင်သို့
 ပျံတက်၍။ ပဏာယစေတ၊ အပီ၊ ပြေးသည်လည်းဖြစ်သော။ တေ၊ သင်၏။ စုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။
 ပမုတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘိလူးမက ပြောဆိုပြီ။

အပ္ပ၊ အပီ၊ မထံ ဝါ၊ သေသောသူကိုမူလည်း။ (အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။) ဝောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏။
 ယော၊ အကြင်သူကို။ ဇီဝံ၊ အသက်ရှင်သည်ကိုမူလည်း။ န ဗိဿတိ၊ မတွေ့မြင်အပ်။
 (ကံဝါ၊ ထိုသူကိုမူလည်း။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။) ဝောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏။ အပ္ပ၊ အပီ။ ဇီဝန္တိ၊
 အသက်ရှင်သောငါ့ကို။ ပဿန္တိ၊ မြင်နေသည်။ (အသိ၊ ဖြစ်၏။) အပ္ပ၊ အပီ။ ကဿာ၊
 အသယံကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ (အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။) ဝောဒသိ၊ ငိုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 သာနုသာမဏေက ပြောဆို၏။

ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ မထံ ဝါ၊ သေသောသူကိုမူလည်း။ (အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။) ဝောဒန္တိ၊
 ငိုကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူကို။ ဇီဝံ၊ အသက်ရှင်သည်ကို။ န ဗိဿတိ၊ မတွေ့မြင်အပ်။

(တံဝါ၊ ထိုသူကိုလည်း။ အာဂမ္မ၊ ချွံ။) ရောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏။ ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ ယော စ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ၊ တိလေသာကာမတို့ကို။ စဇိတုန၊ ခုန့်ပြီး၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဣ၊ ဤလူ့ဘောင်သို့။ အာဂစ္ဆတေ၊ ပြန်လာ၏။ တံဝါပိ၊ ထိုသူကိုလည်း။ အာဂမ္မ၊ ချွံ။ ရောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ယော၊ ထိုလူ့ဘောင်သို့ ပြန်လာသောသူသည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဇီဝံ၊ အသက်ရှင်သော်လည်း။ မတော၊ သေသူနှင့် တူ၏။ (တသွာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။)

တာတ၊ ချစ်သား။ ကုက္ကုဋ္ဌာ၊ (အိမ်ရာတည်ထောင်ခြင်းဟူသော) ပြာပုပ္ဖ၊ ဥဗ္ဘတော၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ပြီးဖြစ်ပါလျက်။ ကုက္ကုဋ္ဌ၊ (အိမ်ရာတည်ထောင်ခြင်းဟူသော) ပြာပုပ္ဖသို့။ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိသိ၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ နရကာ၊ (အိမ်ရာ ထောင်ခြင်းဟူသော) ချောက်မှ။ ဥဗ္ဘတော၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ နရကံ၊ (အိမ်ရာထောင်ခြင်းဟူသော) ချောက်သို့။ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိသိ၏။

အဘိဓာဝတ၊ လူ့ဘောင်သို့ပြေးသွားကြကုန်၏။ ဟေ၊ သင်၏။ သစ္စံ၊ ကောင်းခြင်း သည်။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။) ကဿ၊ အဆယ်တူကို။ ဥဇ္ဈာပယာမသေ၊ အယုတ်အားဖြင့်ကြည့်ရှုစေကုန်အံ့နည်း။ ဝါ-ကဲ့ရဲ့ကုန်အံ့နည်း။ အာရိတ္တာ၊ မီးလောင် အပ်သောအိမ်မှ။ နိဟတံ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သော။ သတ္တံ၊ သတ္တာကဲ့သို့။ နိဟတော၊ လူ့ဘောင်မှထုတ်ဆောင်အပ်ပြီးသူဖြစ်ပါလျက်။ (တုံ၊ သင်သည်။) ပုန၊ တဖန်။ သဟိတုံ၊ လောင်မြိုက်ခံခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိသိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မယ်တော်က ပြောဆို၏။

မိ-ပိယာကံရံ ယုတ်

၂၄၀။ (ကေံ သမယံမှ အာရာမေ အထိပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ချွံ။ အာယသွာ အနုရုဇ္ဈေ၊ အရှင်အနုရုဇ္ဈါသည်။ ဂုတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဗ္ဗုသသမယံ၊ မိုးသောက်ယံအခါ၌။ ပဗ္ဗု-ဋ္ဌာယ၊ စောစောထ၍။ ဓမ္မပဒါနိ၊ တရားအစုတို့ကို။ ဘာသတိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ချွံ။ ပိယာကံရမာတာ၊ ပိယာကံရ၏ အပိုဖြစ်သော။ ယက္ခိနိ၊ သီလူးမသည်။ ပုတ္တကံ၊ သားငယ်ကို—

“ပိယာကံရ၊ ပိယာကံရ။ သစ္စံ၊ အသံကို။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ သိက္ခ၊ ရထန်းသည်။ ဓမ္မပဒါနိ၊ တရားအစုတို့ကို။ ဘာသတိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ အပိ စ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဓမ္မပဒံ၊ တရားအစုကို။ ပိဇာနိယ၊ သိ၍။ ပဋိပဇ္ဇေမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့။ နော၊ ငါတို့၏။ ဟိတာယ၊ စီးပွားအလို့ငှါ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ပါဏေသု စ၊ သတ္တဝါတို့၌လည်း။ သံယမာမသေ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်အံ့။ (သေ-နိ ပါတ်။) သမ္ပဇာနမုသာ၊ သိလျက်ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ န သဏာမသေ၊ မပြောဆို ကုန်အံ့။ (သေ-နိပါတ်ပင်။) အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သုသိလံ၊ ကောင်းသောသီလကို။

၁။ ဤအဋ္ဌကထာဦးကာနှင့် ဓမ္မပဒ၊ ၂-၁၁၉ တို့ကို ရှု။
 ၂။ ပိဏာသိပါဏသိရတိ မုသာပါဏသိရတိ တို့မှ ကြွင်းသော အဓိဋ္ဌာခါနုပိရတိ ကာမေသုဓိဋ္ဌာစာရပိရတိ သုရာမေရယပိရတိ သုံးပါးကိုလည်း သုသိလမေဝ သုသိလံ ဟု သွတ္တံပြ။

သိက္ခမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့။ ပိသာစယောနိယာ၊ ဘီလူးချိုးမှ။ အံ၊ မုစ္ဆောဟံ၊ လွတ်ကုန်
ထန်ရာ၏။ ဤသို့။ တောသေသိ၊ နှစ်သက်စေခြင်း။ (မေတ္တနိပါတ်)

၇-ပုဒ်ဗုဒ္ဓသုတုတ်

၂၄၁။ (ဧကံ သမယံ။ ပ။ အာရာမေ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ သကဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ နိဗ္ဗာနပဋိသိယုတ္တာယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်ယှဉ်သော။ ဓမ္မိ-
ယာ ကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ သန္တဏေတိ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူ၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်း
စွာယူစေတော်မူ၏။ သမုတ္တေဇေသိ၊ ကောင်းစွာထက်မြက်စေတော်မူ၏။ သပ္ပဟံသေတိ၊ ကောင်း
စွာရှင်လန်းစေတော်မူ၏။ ဧတ စ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ အဋ္ဌိ ကဏှာ၊ အကျိုးရှိသည်
ကိုပြု၍။ မနသိကဏှာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ သဗ္ဗစေတသာ၊ အလုံးစုံသော စိတ်ဖြင့်။ သမန္တာဟရိတုာ၊
ကောင်းစွာဆောင်၍။ ဩဟိတသောတာ၊ ထောင်အပ်သောနားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
သုဏှိ၊ နာကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ပုနဗ္ဗသုမာတာ၊ ပုနဗ္ဗသု၏ အပီဖြစ်သော။ ယက္ခိနိ၊ ဘီလူး
မသည်။ ပုတ္တကေ၊ သားငယ် သုံးငယ်တို့ကို—

“သတ္တုနော၊ လူ နတ်တို့ကိုသုံးမတော်မူတတ်သော။ ပုစ္ဆသေဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သောဿာမိ၊ နာအံ့။
(တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။) ဥတ္တရိကေ၊ သို့ဥတ္တရိကာ။ တုတိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဟောဟိ၊
ဖြစ်ပါလော့။ ပုနဗ္ဗသု၊ သားငယ်ပုနဗ္ဗသု။ တုတိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါလော့။

သကဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗာနုပမောစနံ၊ အလုံးစုံသော ဂန္ထတို့မှ လွတ်မြောက်
ကြောင်းဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သောတရားစကားကို။ အာယ၊ ဟောတော်
မူ၏။ အသ္မိဓမ္မေ၊ ထိုတရားတော်၌။ မေ၊ ငါ၏။ အတိဝေလော၊ အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်
သော။ ပိယာယနာ စ၊ မြတ်နိုး ထောင့်တခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

လောကေ၊ လောက၌။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သောအရာကား။ သကော ပုတ္တော၊
မိမိသားသွီးတည်း။ လောကေ၊ လောက၌။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သောအရာကား။
သကော ပတိ၊ မိမိခင်ပွန်းတည်း။ တတော၊ ထိုသားသွီးခင်ပွန်းထက်။ မယံ၊ ငါသည်။
ပိယတရာ၊ အလွန်ချစ်မြတ်နိုးအပ်သောအရာကား။ အဿ ဓမ္မဿ၊ ထိုတရားကို။ မဂ္ဂနာ၊
ရှာပေခြင်းတည်း။

ဟိ၊ ပုန်၏။ သဗ္ဗဿစနံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာခြင်းသည်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ
တို့ကို။ ဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဗုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ မောစေတိ ယတာ၊ လွတ်မြောက်စေထ
ကဲ့သို့။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သော။ ပုတ္တော၊ သားသွီးသည်၎င်း။ ပတိဝါ၊ ခင်ပွန်း
သည်၎င်း။ ဗုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ န ပမောစယော၊ မလွတ်မြောက်စေနိုင်။

ဗုက္ခပရေတသ္မိံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ဧရာမရဏသံယုတေ၊ အိုခြင်း
သေခြင်းနှင့် ယှဉ်စပ်သော။ လောကေ၊ လောက၌။ ဧရာမရဏမောက္ခာယ၊ အိုခြင်း
သေခြင်းတို့မှ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော တရားတော်ကို။
သကဝါ၊ သည်။ အဘိသမ္ဗုဓံ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ (ဒေသေတိ၊ ဟောတော်

၁။ ပါဏိနံ သာသိ အတ္တ ပုဏ္ဏစနံ ဗုက္ခသန္တုပေဉ်စက မောစေတိသိ မောစနကြိယာယ ကမ္မံ ပုစ္ဆတိနိ။
ဗုက္ခာရံ၊ ရဲလွင် ပါဏိနံ သန္တု။ ပမောစေတိသန္တုသန္တုလွင် ကံ၊ သုတိ။

ပုဏ်။) တံ ဓမ္မံ၊ ထိနိဗ္ဗာန်နှင့် စပ်သော တရားတော်ကို။ သောတု၊ နာခြင်းငှါ။
 (အဟံ၊ ငါသည်။) ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ပုနဗ္ဗသု၊ သားငယ်ပုနဗ္ဗသု။ တုတိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။
 ဟောယီတိ၊ ပြစ်ပါလော့ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တောသေသိ၊ နှစ်သက်စေပြီ။

အပ္ပာ၊ အမိ။ န ဗျာဟရိသာမိ၊ စကားမပြောဆိုပါအံ့။ အယံ ဥတ္တရာ၊ ဤဥတ္တရာ
 သည်လည်း။ ဟုတိတူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍နေ၏။ ဓမ္မမေဝ၊ တရားတော်ကိုသာလျှင်။
 နိသာမေဟိ၊ နှလုံးသွင်းပါလော့။ သဒ္ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုနာခြင်းသည်။
 သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ အပ္ပာ၊ အမိ။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အနညာယ၊
 မသိခြင်းကြောင့်။ ဗုတံ၊ ဆင်းဆင်းရဲရဲ။ ဧရာမသေ၊ ကျင်လည်ကြရာနှစ်။ (သေ-
 နိပါတ်။)

သမ္ပုဋ္ဌာနံ၊ ပြင်းစွာတွေ့ဝေကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ပတကံရော၊
 အရောင်အလင်းကို ပြုတတ်သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ အစွဲလေးပါးကို ဂီတော်မူသော။ အနိပ-
 သာရိရော၊ အဆုံးစွန်သော ခန္ဓာကိုယ်ရှိတော်မူသော။ ဧကုမ္ပဝံ၊ ဧကုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသော။ သေ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော တရားတော်ကို။
 ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့ သားငယ်ပုနဗ္ဗသုက ပြောဆို၏။

သာဓု ခေါ၊ ကောင်းပေစွ။ ဥရေသယော၊ ရင်၌ကိန်းသောင်းသော။ ဇာတော၊
 မွေးဖွားလှာသော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ပတ္တိတော နာမ၊ ပညာရှိပါပေ၏။ မေ၊
 ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တံ၊ စင်ကြယ်သော။
 ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ပိယာယတိ၊ ချစ်မြတ်နိုးတတ်ပါပေ၏။

ပုနဗ္ဗသု၊ သားငယ်ပုနဗ္ဗသု။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောယီ၊ ပြစ်ပါလော့။
 အစု၊ ယခု။ အဟံ၊ ငါသည်။ သမုဂ္ဂတာ၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်သည်။ အပိ၊ ဖြစ်၏။
 အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ ဝိဋ္ဌာနိ၊ သိမြင်အပ်ကုန်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဥတ္တရာပိ၊
 ချစ်သိုးဥတ္တရာသည်လည်း။ သုဏာတု၊ (ငါတို့သားအမိနှစ်ယောက် သောတာပန်ဖြစ်သော
 သတင်းစကားကို) ကြားသိပါလော့။ ဗုတိ၊ ဤသို့မိခင်ဘီလူးမက ပြောဆို၏။

က-သုဓမ္မသုဇ်

၂၄၂။ ဧကံ၊ သော။ သမဟံ၊ ခွံ။ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။
 သီတဝနေ၊ ယင်းတိုက်တော၌။ ပိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ခွံ။ အနာထ-
 ပိတ္တိကော ဂဟပတိ၊ အနာထပိတံသုဋ္ဌေးသည်။ ကေနစိဒေကရထိယေန၊ တစုံတရာသော ပြည့်စုံ
 ကိစ္စဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်လာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အနာထပိတ္တိကော ဂဟပတိ၊ အနာထပိတံသုဋ္ဌေးသည်။ “လောကေ၊ လောက၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား
 သည်။ ဥပ္ပနော ကိမုတိ၊ မြစ်တော်မူသတတ်”ဟူ၍။ အသောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။ တာဝဒေဝ ဓ ပန၊
 ထိုခေတ္တပင်လျှင်။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဓဿနာယ၊ ပူးမြင်အံ့သောငှါ။ ဥပသကံမိတု-
 ကာမော၊ ကပ်လိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ အနာထပိတ္တိကဿ ဂဟပတိဿ၊
 ထိုအနာထပိတံသုဋ္ဌေး၏။ “အစု၊ ယနေ့။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဓဿနာယ၊ ပူးမြင်အံ့
 သောငှါ။ ဥပသကံမိတု၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ အကာလော ခေါ၊ အခါမဟုတ်သေး။ အဟံ၊ ငါသည်။
 (ဒါနိ-အနက်မဲ့) သေ၊ နက်ဖန်။ ကာလေန၊ နံနက်အခါ၌။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။

ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှါ၊ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားအံ့ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ဤတိ၊ ဤသို့ကြံစည်၍။) ဗုဒ္ဓဂတဿ၊ ဘုရားအာရုံ၌ဖြစ်သော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်။ နိပဗ္ဗိ၊ အိပ်ပြီ။ ပဘာတန္တိ၊ မိုးထိန်ထိန်လင်းပြီဟု။ မညမာနော၊ မှတ်ထင်သည် ဖြစ်၍။ ရတ္တိယာ၊ ည၌။ တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထပြီ။ (သုခံကား နိပါတ်မျှသာတည်း။) အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကော ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေးသည်။ ယေန၊ ၌။ သိဝထိကဒ္ဓါရံ၊ သင်းချိုင်းတံခါးသည်။ (အတ္တိ၊ ဇာ၊) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ပြီ။ အမနဿာ၊ သိလူးထိုသည်။ ဒ္ဓါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိံသု၊ ပွင့်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အနာထ- ပိဏ္ဍိကဿ ဂဟပတိဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေးသည်။ နဂရမှာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမန္တဿ၊ ထွက်စဉ်။ အာလောကော၊ အလင်းရောင်သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ အန္တကာရော၊ အမှိုက်မှောင် သည်။ ပါတုရဗောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဆန္တိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက် ထန်သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ လောမဟံသော၊ အပေးခွင့်ပျ ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ တတောဝ၊ ထိုအရပ်မှသာလျှင်။ ပုန၊ တဖန်။ နိဝတ္တိတုကာမော၊ ပြန်ဆုတ် လိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သိဝကော ယက္ခော၊ သုသာန်စောင့်နတ် သည်။ အန္တရပိတော၊ ကွယ်ပျောက်လျက်—

“သတံသဟဿာနိ၊ တသိန်းကုန်သော။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့သည်၎င်း။ သတံသဟဿာနိ၊ တသိန်းကုန်သော။ အဿာ၊ မြင်းတို့သည်၎င်း။ သတံသဟဿာနိ၊ တသိန်းကုန်သော ။ အဿတရိရဿ၊ အဿတိရံ (မြင်းမြန်) ကသော ရထားတို့သည်၎င်း။ အာမုက္ကမဏိကုက္က- လာ၊ ထပ်ဆင့်အပ်သော ပတ္တမြားနားချောင်းရှိကုန်သော။ သတံ ကညာ သဟဿာနိ၊ တသိန်းသော သတို့သမီးကညာတို့သည်၎င်း။ ဧကဿပဓဝီတိဟာရဿ၊ ခြေတလှမ်း၏။ ဝါ၊ ခြေလှမ်းကြောင်း ကုသိုလ်စေတနာတရ၏ ။ သောဋ္ဌသိ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်ခြောက် သော ။ ကလံ၊ တစိတ်တခုမျှ။ န အဂ္ဂန္တိ၊ အစိုးမထိုက်ကုန်။

ဂဟပတိ၊ သုဋ္ဌေး။ အဘိက္ကမ၊ ရွှေသို့တက်လော့။ ဂဟပတိ၊ သုဋ္ဌေး။ အဘိက္ကမ၊ ရွှေသို့ တက်လော့။ ဟေ၊ သင်၏။ အဘိက္ကမနံ၊ ရွှေသို့တက်ခြင်းသည်။ သေယျာ၊ မြတ်၏။

၁။ သတံ ကညာသဟဿာနိတိ ပုရိမဝါနိပိ ဣဒိဉာဝ သဟဿပဓေန သဒ္ဓိံ သမ္ပန္နနိဟာနိ၊ ယထေဝ ဟိ သတံ ကညာသဟဿာနိ။ သတံ သဟဿာနိ ဟတ္ထိ သတံ သဟဿာနိ အဿာ သတံ သဟဿာနိ ရဿာတိ အဟမေက္က အက္ကော။ သတံ ကညာသဟဿာနိ၌ သင်္ချာပဓာနဖြစ်၍ သတို့သမီးတို့၏ တသိန်းတို့ သည်၎င်းဟု ပေးသော်လည်း အာမုက္ကမဏိကုက္ကလာဟူသော ဝိသေသနကို ဝံ့၌၎င်း၊ ရွှေပုလဲတို့နှင့် ကိုက်ညီ စေလို၍၎င်း သင်္ချာပဓာနပေးလိုက်သည်။ ကညာနှင့် သဟဿာနိကို ဝါကျကြံ၍ “သတံ သဟဿာနိ၊ ကုန်သော။ အာမုက္ကမဏိကုက္ကလာ၊ ကုန်သော။ ကညာ၊ သတို့သမီးတို့သည်၎င်း” ဟုသော်လည်းပေး။ ဤ၌ ကား ခာပုဂ္ဂိုလ်၏ အမည် အဖြစ်ဖြင့် ပေးသည်။

၂။ ပဒံ ဝိတိဟရတိ ဧတ္ထာတိ ပဒဝိတိဟာရော၊ ပဒဝိတိဟာရဋ္ဌာနံ ပဒံ ဝါ ဝိတိဟရတိ ဧတေနာတိ ပဒဝိတိဟာရော၊ တဿာ ပထတ္တာ ကုထလစေတနာနိ။

၃။ သောဋ္ဌသန္တံ ပုရဏော သောဋ္ဌသော၊ ဣတ္ထိသိင် ဝိ ပဉ္စည်းသက်၍ သောဋ္ဌသိ၊ ရတိယာ အံ ဝိဘတ် သက်လျှင် သောဋ္ဌသိ ဟု ပြီးသည်။ သောဋ္ဌသော၌ ပုရဏအနက်၌ မောဂ္ဂလာန် တာဝိကတ္ထ (၅၁) တဿ ပုရဏေသ သောဝိတောဝါ သုတ်ဖြင့် ၃ ပဉ္စည်းသက်၍ပြီးသည်။ သောဋ္ဌသိ ကလံ၊ ခြေတလှမ်း သို့မဟုတ် ခြေ လှမ်းကြောင်း ကုသိုလ် စေတနာတရျက်ကို တဆဲ့ခြောက်စိတ်၊ စိတ်၊ ၎င်းတဆဲ့ခြောက်စိတ်အနက် တစိတ်ကို တစနံ တဆဲ့ခြောက်စိတ်တစ်စိတ်၊ ၎င်းနည်းအတူ တဆဲ့ခြောက်ကြိမ် ခိတ်ပြုသော တစိတ်တခုမျှသည် သောဋ္ဌသိ ကလ ဖြစ်၏။

ပဋိက္ခမနံ၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းသည်။ နောက်၊ မမြတ်” ဟူသော။ သဒ္ဓါ၊ အသံကို။ အနုဿာဝေသိ၊ ကြားစေပြီ။

အထ ခေါ၊ ခွဲ။ အနာထပိတ္တိကဿ ဂဟပတိဿ၊ ၏။ အန္တကာရော၊ အမှိုက်မှောင်သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ အာလောကော၊ အလင်းရောင်သည်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားပြစ်ပြီ။ ယံ ဘယံ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်ထန်သည် ၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော၊ အကြင် အမှူးရွှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ အဟောသိ၊ ပြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်ထန်ခြင်း၊ ကြက်သီးထခြင်းသည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်းပျောက်ပြီ။ ခုတိယမ္ဘိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ၊ ပုန၊ တဖန်။ နိဝတ္ထိတုကာမော၊ ပြန်ဆုတ်လိုသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ခုတိယမ္ဘိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ သီဝကော ယက္ခော၊ သုသာန်စောင့်နတ်သည်။ ပ၊ အနုဿာဝေသိ၊ ကြားစေပြီ။ ပ၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်းပျောက်ပြီ။ တတိယမ္ဘိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ သီဝကော ယက္ခော၊ သုသာန်စောင့်နတ်သည်။ ပ၊ အနုဿာဝေသိ၊ ကြားစေပြီ။ ပ၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်းပျောက်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ခွဲ။ အနာထပိတ္တိကော ဂဟပတိ၊ အနာထပိတ်သူဌေးသည်။ ယေန၊ ခွဲ။ သီတဝနံ၊ ယင်းစိုက်တောသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ခွဲ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရတ္တိယာ၊ ည၌၏။ ပစ္စုသသယံ၊ မိုးသောက်အခါ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ ကြိုတင်ထတော်မူ၍။ အဗ္ဘေကာသော၊ လွင်ပြင်၌။ စက်မတိ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာထပိတ္တိကံ ဂဟပတိ၊ အနာထပိတ်သူဌေးကို။ ခုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာနေသည်ကို။ အဗ္ဘေသော ခေါ၊ မြင်တော်မူပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍။ စက်မာ၊ စင်္ကြံမှ။ ဩရောဟိတော၊ သက်ဆင်း၍။ ပညတ္ထေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ နိသဇ္ဇ ခေါ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာထပိတ္တိကံ ဂဟပတိ၊ အနာထပိတ်သူဌေးကို။ “သုဓတ္ထ၊ သုဓတ္ထ။ ဖေတိ၊ လာလျည်” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ခွဲ။ အနာထပိတ္တိကော ဂဟပတိ၊ အနာထပိတ်သူဌေးသည်။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နာမေန၊ သုဓတ္ထ ဟူသော အမည်ဖြင့်။ အာလပတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏” ဟု။ ဟဇ္ဇော၊ ရွှင်လန်းသည်ဖြစ်၍။ ဥဒဂ္ဂေါ၊ တက်ကြွဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌။ သီရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိပတိတော၊ ပျပ်ဝပ်၍။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣ၊ အသို့နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ အသယိတ္တာတိ၊ ကျိန်းစက်တော်မူရပါ၏လော” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

ဗြာဟ္မဏော၊ အပဉ္စိအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာငြိမ်းပြီးသော။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ န လိမ္မတိ၊ မလိမ်းကျံ။ နိရူပမိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဥပဓိမရှိ။ သိတိဘူတော၊ ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ (သော၊ ထိုသူသည်။) သဗ္ဗဇာ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။

သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ အာသတ္ထိယော၊ ဘဝတို့၌ ကပ်ငြိတတ်သော တဏှာတို့ကို။ ဆေတော၊ ပြတ်၍။ ဟဒယေ၊ စိတ်နှလုံး၌။ ဒရံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ပူလောငါခြင်း

ကို။ ဝံနေယျ၊ ပယ်ပျောက်၍။ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်။ သန္တိ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းစေားခြင်းသို့။ ပဗ္ဗုယျ၊ ရောက်၍။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဘေတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၉-ပဌမ သုတ္တံသုတ်

၂၄၃။ ကေ၊ သော၊ သမယံ၊ ၌။ သကထိ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ကလန္တကနိဝါပေ၊ ရွှံ့နက်ထိုအား အစာကျွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သုက္ကာဘိက္ခုနိ၊ သုက္ကာရဟန်းမသည်။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်။ ပရိဝုတာ၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သုက္ကာယ ဘိက္ခုနိယာ၊ သုက္ကာရဟန်းမ၌။ အဘိပ္ပသန္တော၊ အလွန်ကြည်ညိုသော။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ရထိကာယ၊ လမ်းမတခု။ ရထိကံ၊ လမ်းမတခုသို့။ သိင်္ဃာဋကေန၊ လမ်းဆုံတခုမှ။ သိင်္ဃာဋကံ၊ လမ်းဆုံတခုသို့။ ဥပသကမိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ တာယံ ဝေလယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဣမေ မနုဿ၊ ဤလူတို့သည်။ ကိ၊ အထယ်အမှန်ကို။ ကတာ၊ ပြုနေကြကုန်သည်။ ဟေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော။ ပဝံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောနေသော။ သုက္ကံ၊ သုက္ကာဘိက္ခုနိမကို။ န ပယ်ပျောက်၍။ မတည်းကပ်ကြကုန်။ (တေ၊ ထိုသူတို့သည်။) မရပီတာဝ၊ အလွန်ချိုသောအဖျော်ကို သောက်ပြီးသောသူတို့ကဲ့သို့။ သေဟရေ၊ မိန်းမောတွေဝေအိပ်နေကြကုန်၏။

ဝလ္လာဟကံ၊ တိမ်တိုက်မှထွက်ကျလာသော ချေ့ကို။ ပန္တဂူ၊ ခရီးသွားတို့သည်။ ပိဝန္တိဣဝ၊ သောက်ကြကုန်သကဲ့သို့။ အပ္ပဋိဝါနိယံ၊ တန်ပြီဟု မပယ်မြစ်တိုက်သော။ ဝါ-ကြားနာ၍ အားမရနိုင်သော။ အသေစနကံ၊ တစုံတရာမထည့်သွန်းပဲ။ ဩဝေ၊ ချိုမြိန်ရသာသိဩဇာရှိသော။ တဉ္စ ဓမ္မံ၊ ထိုအမြိုက်နိဗ္ဗာန်သည်။ ဟူသော တရားကို။ သပ္ပညာ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပိဝန္တိ မညေတိ၊ သောက်နေကြကုန်ယောင်တကား” ဟုကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ထိုကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၁၈-ခုတိယ သုတ္တံသုတ်

၂၄၄။ (ကေ သမယံ။ပ။ ကလန္တကနိဝါပေ ပေမြို့။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတဇော၊ တစဟောက်သော။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ သုက္ကာယ ဘိက္ခုနိယာ၊ သုက္ကာရဟန်းမအား။ သောဇနံ၊ သောဇဉ်ကို။ အဝါသိ၊ လူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သုက္ကာယ ဘိက္ခုနိယာ၊ သုက္ကာရဟန်းမ၌။ အဘိပ္ပသန္တော၊ အလွန်ကြည်ညိုသော။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ရထိကာယ၊ လမ်းမတခုမှ။ ရထိကံ၊ လမ်းမတခုသို့။ သိင်္ဃာဋကေန၊ လမ်းဆုံတခုမှ။ သိင်္ဃာဋကံ၊ လမ်းဆုံတခုသို့။ ဥပသကမိတ္တာ၊ ၌။ တာယံ ဝေလယံ၊ ထိုအချိန်၌—

၁။ ကိံမေကတာတိ ကိံဣမေ ကတာ၊ ကိံကုဇေဋ္ဌိတိ အတ္တော။၄။
၂။ ဝလ္လာဟကတော အာဂတံ ဝလ္လာဟကံ ဟု အာဂတထမှိတိပြု။ ချေ့ကို အရကောကံ ။

“ယော၊ အကြင်ဥပါသကာသည်။ သဗ္ဗဂန္ထဟိ၊ အလုံးစုံသော ဂန္ထတရားတို့မှ၊ ဝိပ္ပမုတ္တိယာ၊ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ။ သုက္ကာယ၊ သုက္ကာဘိက္ခုနီမအား။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ အဒါသိ၊ လှူပြီ။ အယံ ဥပါသကော၊ ဤဥပါသကာသည်။ ဗဟု၊ များစွာသော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ပသဝိ ဝတ၊ ပျိုးစေ့ပြီတကား။ သပ္ပညော ဝတာတိ၊ ပညာရှိပေစွတကား” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကိုး အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၁၁-စိရာသုတ်

၂၄၅။ (စံ မေ သုတ် စသည်ပေးပြီ။) ဘေ၊ ခေါ၊ ဝန သမယေန ချံ။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ စိရာယ၊ သိက္ခနီယာ၊ စိရာရဟန်းမအား။ စိဝရံ၊ သက်န်းကို။ အဒါသိ၊ လှူပြီ။ အထ ခေါ၊ ချံ။ စိရာယ၊ စိရာမည်သော။ သိက္ခနီယာ၊ ရဟန်းမ၌။ အဘိပ္ပသန္တာ၊ အလွန်ကြည်ညိုသော။ ယက္ခော၊ သိလူးသည်။ ဖုဇဂယေ၊ ချံ။ ရထိကာယ၊ မှ။ ရထိကံ၊ သို့။ သိဏံသုကေန၊ မှ။ သိဏံသုကံ၊ သို့။ ဥပသကံမိတု၊ ချံ။ တာယံ ဝေလောယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“ယော၊ အကြင်ဥပါသကာသည်။ သပ္ပယောဂေဟိ၊ အလုံးစုံသော ယောဂတရားတို့မှ၊ ဝိပ္ပမုတ္တိယာ၊ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ။ စိရာယ၊ စိရာဘိက္ခုနီမအား။ စိဝရံ၊ သက်န်းကို။ အဒါသိ၊ လှူပြီ။ အယံ ဥပါသကော၊ ဤဥပါသကာသည်။ ဗဟု၊ များစွာသော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ပသဝိ ဝတ၊ ပျိုးစေ့ပြီတကား။ သပ္ပညော ဝတာတိ၊ ပညာရှိပေစွတကား” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကိုး အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၁၂-အာဠဝကသုတ်

၂၄၆။ (စံ မေ သုတ် ပေးပြီ။) ဧကံ၊ ဘော၊ သမယံ၊ ချံ။ ဘဂဝါ၊ ပြတ်စွာတရားသည်။ အာဠဝိယံ၊ အာဠဝိဋ္ဌိ၌။ အာဠဝကဿ ယက္ခဿ၊ အာဠဝကသိလူး၏။ ဘဝေန၊ မိမာန်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ချံ။ အာဠဝကော ယက္ခော၊ အာဠဝကသိလူးသည်။ ယေန၊ ချံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဝေနေ၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသကံမိတု၊ ချံ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိုး။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ နိက္ခမာတိ၊ ထွက်လော့” ဟူသော။ တေ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်ဘိလူး...။ ဘာရ၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူပြီ။ သမဏ၊ ရဟန်း။ ပဝိသ၊ ဝင်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်ဘိလူး။ ဘာရ၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ ဓုတိယပ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ တတိယပ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ စတုတ္ထပ္ပိ ခေါ၊ လေးကြိမ်မြောက်လည်း။ အာဠဝကော ယက္ခော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိုး။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ နိက္ခမာတိ၊ ထွက်လော့” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်ဘိလူး။ တံ၊ ထိုသို့ ဂင်္ဂါမြစ်ထဲ ဆွဲချဆွဲယူသင်ကြံစည်သောကြောင့်။ အယံ၊ ငါသည်။ န နိက္ခမိဿာမိ၊ ထွက်လိမ့်မည်မဟုတ်သည်သာ။

၁။ န ဣတိ ပဋိက္ခေပေ၊ ခေါတိ အဝောရဏေ၊ အယန္တိ အတ္တနိဿေန၊ တန္တိ ဟေတုဝေန၊ ခတေနဝတ္တယသ္မာ တွံဝေ စိန္တေသိ၊ တဿာ အယံ အာရသော နေဝ နိက္ခမိဿာယံ၊ တေ ကရဏိယံ၊ တံ ကရေယိတိ ဝေမတ္တာ ဓဋ္ဌဗ္ဗော။ ဌ။

တေ၊ သင်၏။ ယံ ကရုဏီယံ၊ အကြင်ပြဿနာကိစ္စသည်။ (အတ္ထိ၊ နိ။) တံ၊ ထိုပြဿနာကိစ္စကို။
 တဇေယျံ၊ ပြုလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ ဘိ၊ သင့်ကို။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာ
 ကို။ ပုစ္ဆိယာမိ၊ မေးအံ့။ မေ၊ ငါ၏ပြဿနာကို။ သဓေ န ဗျာကရိယာသိ၊ အကယ်၍ မပြနိုင်အံ့။
 တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ခိပိယာမိ၊ ပျံ့လွင့်စေအံ့။ တေ၊ သင်၏။ ဟဒယံ ဝါ၊
 ရင်ကိုမူလည်း။ ဖာလေယာမိ၊ ရွံအံ့။ ပါဒေသု ဝါ၊ ခြေတို့၌မူလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပါရ-
 က်ဂါယ၊ ကင်္ဂါတဖက်သို့။ ခိပိယာမိ၊ ပစ်ချအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်ဘီလူး။
 ယော၊ အကြင်သူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ခိပေယျ၊ ပျံ့လွင့်စေနိုင်ရာ၏။
 ဟဒယံ ဝါ၊ ရင်ကိုမူလည်း။ ဖာလေယျ၊ ရွံနိုင်ရာ၏။ ပါဒေသု ဝါ၊ ခြေတို့၌မူလည်း။ ဂဟေတွာ၊
 ကိုင်၍။ ပါရက်ဂါယ၊ ကင်္ဂါတဖက်သို့။ ခိပေယျ၊ ပစ်ချနိုင်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့သောသူကို။ သဒေဝကေ၊
 နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္ထိမာရ်နတ်ပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကေ၊
 ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ ဩကာသလောက၌။ သမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
 နှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သဗ္ဗုတိနတ်တည်းဟူသော လူမင်း၊ ကြွင်းသောလူနှင့်တကွ
 သော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ န ခေါ ပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ။ အပိစ၊
 တိုက်တွန်းပါ၏။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်ဘီလူး။ တံ၊ သင်သည်။ ယဒိ အာကဓံသိ၊ အကယ်၍ မေး
 လိုအံ့။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ တနည်း-အာရသော၊ ငါ့ရှင်ဘီလူး။ တံ၊ သင်သည်။ ယံ၊ အကြင်
 ပြဿနာကို။ အာကဓံသိ၊ မေးလို၏။ (တံ၊ ထိုပြဿနာကို။) ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်
 တော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာဠာကော ယက္ခော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

“ကိံ သူဝ ဝိတ္ထံ။ ပ။ ဝိဝိတမာဟု သေဋ္ဌန္တိ။ သေဋ္ဌံ”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ မြင့်။ အဇ္ဈ-
 ဘာသိ၊ ပြီ။ (ကိံ သူဝ ဝိတ္ထံ စသော အမေးဂါထာနှင့် သဒ္ဓိဝ ဝိတ္ထံ စသော အပြေဂါထာ
 များကို ဝိတ္ထသုတ် ဓာပိန် ၇၃-၌ အနက်ရေးသားခဲ့ပြီ။)

ကထံသု၊ အဘယ်မည်သော တရားဖြင့်။ ဩဃံ၊ ဩဇာတည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို။
 တရတိ၊ ကူးပါသနည်း။ ကထံသု၊ အဘယ်မည်သော တရားဖြင့်။ အတ္ထဝံ၊ ဘဝတည်းဟူ
 သော သမုဒြာကို။ တရတိ၊ ကူးပါသနည်း။ ကထံသု၊ အဘယ်မည်သောတရားဖြင့်။ ဓုက္ခံ၊
 ကာမောဓတည်းဟူသော ဓုက္ခကို။ အစ္စတိ၊ လွန်မြောက်ပါသနည်း။ ကထံသု၊ အဘယ်
 မည်သော တရားဖြင့်။ ပရိသုဇ္ဈတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မေး၏။

သစ္စါယ၊ သစ္စါတရားဖြင့်။ ဩဃံ၊ (ခိဇ္ဇာဏ၊ ခိဇ္ဇာဏဝတ္ထုတည်းဟူသော) ရေအယဉ်
 ကို။ တရတိ၊ ကူး၏။ အပ္ပမာဒေန၊ မဝေမလျော့သော သတိတရားဖြင့်။ အတ္ထဝံ၊ (သဝေါဓ၊
 သဝေါဓဝတ္ထုတည်းဟူသော) သမုဒြာကို။ တရတိ၊ ကူး၏။ ဝိရိယေန၊ ဝိရိယတရားဖြင့်။
 ဓုက္ခံ၊ (ကာမောဓ၊ ကာမောဓဝတ္ထု တည်းဟူသော) ဓုက္ခကို။ အစ္စတိ၊ လွန်မြောက်
 ၏။ ပ။ ပညာယ၊ (အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်) ပညာဖြင့်။ ပရိသုဇ္ဈတိ၊ (ကိလေသာ
 တို့မှ) ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုတော်မူ၏။

ကထံသု၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ပညံ၊ ပညာကို။ လဘာတေ၊ ရပါသနည်း။ ကထံသု၊
 အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိဒ္ဓတေ၊ ရပါသနည်း။ ကထံသု၊ အဘယ်
 အကြောင်းဖြင့်။ ကိတ္တိံ၊ ကျော်စောခြင်းသို့။ ပပေါတိ၊ ရောက်ပါသနည်း။ ကထံ၊

အဘယ်အကြောင်းဖြင့် မိတ္တာနိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဂန္ထတိ၊ ဖွဲ့ပါသနည်း။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ အသွာလောကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကမှ၊ ပရလောကံ၊ တမလွန်လောကသို့၊ ပေစု၊ ရောက်၍၊ န သောစတိ၊ မစိုးရိမ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။

အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်း၌၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ ပရိပတ်တရားကို၊ သဒ္ဓဟာနော၊ ယုံကြည်သော၊ သုဏ္ဍသံ၊ နာကြားလိုသော။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော။ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာရှိသည်။ ပညံ၊ ပညာကို။ လဘတေ၊ ရ၏။

ပတိဗ္ဗကာရိ၊ ဆင့်လျှင်သောအကြောင်းကိုပြုလေ့ရှိသော။ ခုရဝါ၊ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခြင်း (စေတသိက) လုံ့လရှိသော။ ဥဋ္ဌာတာ၊ ထကြွသော (ကယိကဝိရိယရှိသူ) သူသည်။ နေံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိန္ဒတေ၊ ရ၏။ သစ္စေန၊ မှန်သောစကားဖြင့်၊ ကိတ္တိံ၊ ကျော်စောခြင်းသို့၊ ပဿိတိ၊ ရောက်၏။ ခန္တံ၊ ပေးကမ်းမှုနှင့်ကြိုက်သောသူလည်း။ မိတ္တာနိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဂန္ထတိ၊ ဖွဲ့နိုင်၏။ (ဥပလက္ခယနည်း သင်္ဂါထာဝဂ္ဂလေးပါးလုံးဖြင့်လည်း မိတ်ဆွေဖွဲ့နိုင်၏။) ဝေံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောအကြောင်းဖြင့်၊ အသွာလောကံ၊ ဤ(ပစ္စုပ္ပန်)လောကမှ၊ ပရလောကံ၊ တမလွန်လောကသို့၊ ပေစု၊ ရောက်၍၊ န သောစတိ၊ မစိုးရိမ်။

သဒ္ဓဿ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော။ ဗရံ၊ အိမ်ရာတောင်မှုကို။ ဝါ-အိမ်ရာ၌ရှိသော ကာမဂုဏ်ကို။ သေိနော၊ ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏သန္တာန်၌၊ သစ္စံ၊ ဝစီသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာတော်။ ဓမ္မော၊ ပညာတော်။ မိတိ၊ ဝိရိယတော်။ စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲကြောင်းစေတနာတော်။ စတုရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဧတေ ဓမ္မော၊ ထိုတရားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) သ၊ ထိုသူသည်။ ဓပစု၊ တမလွန်လောကသို့ရောက်၍၊ န သောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ ဣတိ၊ ထိုကံတွန်း၏။ သစ္စာ၊ ဝစီသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာထက်တော်။ ဓမ္မာ၊ ပညာထက်တော်။ စာဂါ၊ စွန့်ကြဲကြောင်းစေတနာထက်တော်။ ခန္တု၊ ဝန်ကိုဆောင်ရွက်နိုင်သော ဝိရိယထက်

၁။ မိတ္တာနိ ဂန္ထတိ၊ ဣပ္ပာဒေကို ကရေတိတိ အတ္ထော ၁၄။ မိတ္တာနိ ဂန္ထသီတိ မိတ္တာတံ ဆဋ္ဌေသိ၊ ဇီ။
၂။ ခုရဝါတိ စေတသိကဝိရိယဝသေန အနိက္ခိတ္တဓရော၊ ၄။ ငဟိတဗ္ဗဘာဝေန ဓရော ဝိယာတိ ဓရော၊ ဘာဝော၊ ဣဓ ပန ဓရသမ္ပဂ္ဂဟော ဥတ္တရပလောပေန ဓရောဝိရိယံ သော သာတိယဟော ဧတေ အတ္ထိတိ ခုရဝါ ဥဋ္ဌာတာတိ ပဓနက ယိကဝိရိယဿ ဝက္ခမာနတ္တာ စေတသိကဝိရိယဝသေနာတိ ဝိသေသိတိ၊ ဥဋ္ဌာတာတိ ဟော စ ဥက္ကဋ္ဌ သိတဉ္စ၊ တိတာ သိယျော န မညတိတိအာဒိနာ နယေန ကယိကဝိရိယဝသေန ဥဋ္ဌာနသမ္ပဒော အသိတိလပရက္ခမော၊ ၄။ ဓရော ဝိယာတိ ဓရော၊ ဓရောဝိယ၊ လုညိဉ္စ၊ နှင့်တူ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်၊ ဓရော၊ မည်၏။ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးရ၏။ ဓရဿ သမ္ပဂ္ဂဟော ဓရော ဟု ဥတ္တရပလောပတပ္ပရိသိပ္ပံ၊ ဝိရိယ ကောက်။ ဓရော အဿ အတ္ထိတိ ခုရဝါ၊ စေတသိကဝိရိယ ရှိသကဲ့သို့၊ ဥတ္တရပလောပ ဥဋ္ဌာတာ၊ ထကြွသော ပုဂ္ဂိုလ် ကာယိကဝိရိယ ရှိသူရ၏။
၃။ ဗရသေသိနောတိ ဗရာဝါသ ပဉ္စဝါ ကာမဂုဏေ သေန္တဿ ဂဝေသန္တဿ၊ ၄။ ဗရသေသိနောတိ ဗရာဝါသသင်္ဂါတိ ဗရံ သေန္တဿ။ ဗရာဝါသသန္တိသိတတ္တာ ဗရန္တိ ကာမဂုဏာ ဂုဏန္တိတိ အာဟာ “ပဉ္စကာမဂုဏေ”တိ၊ ၄။ ဗရေ အာဝါသော ဗရံ၊ ဥတ္တရပလောပတပ္ပရိသိပ္ပံ၊ အိမ်ရာတောင်မှုကောက်။ ဗရေ သန္တိသိတာ ဗရာ၊ သန္တိသိတကဲ့သို့၊ အိမ်ရာ၌ရှိသော ကာမဂုဏ် ရ၏။
၄။ “ဣဓေ ကုသလာ ဣဓေ အကုသလာ”တိအာဒိနာ တေ အတ္ထေ ယာတာဝတော ဓာရဏတော ဥပဓာရဏတော ဓမ္မော၊ ပညာ။ မိတ္တစေတသိကနံ ဓာရဏံ အဝိစန္ဒရတော သန္တာရဏတော ကုသလာသန္တာနံ ဓာရေတိတိ မိတိ၊ ဝိရိယံ။ ဧတေ စေတနာတိ စာဂေါ၊ ဝါနံ၊ ဇီ။
၅။ ကိလေသေ ကာယဝါစာဒိကေ ဝါ ဒမေတိတိ ဒမော၊ ပညာ၊ ဇီ။

၎င်း။ သိယျော၊ လွန်သောတရားသည်။ ဣ၊ ဤလောက၌။ ယဒိဝိဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍
ရှိအံ့။ အညေဝိ၊ လေးပါးသောတရားတို့မှ တပါးသောတရားတို့ကိုလည်း။ ဝါ-ငါဘုရားမှ
တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပုတ္တ၊ များစွာကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊ (ပုဂ္ဂဏကဿပ
အစရှိသော) ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပုစ္ဆသု၊ မေးဦးလော့။

သမ္ပရာယိကော၊ ပစ္စုပ္ပန်လောက၊ တပလ္လိလောက၌ဖြစ်သော။^၁။ ယော အတ္တော၊
အကြင်အကြောင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ယော အဟံ၊ အကြင်
တပည့်တော်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပဇာနာပိ၊ အပြားအားဖြင့် သိပါ၏။ သော အဟံ၊
ထိုတပည့်တော်သည်။ ခါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုတ္တ၊ များစွာကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊
ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဂထံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ပုစ္ဆယျံနု၊ မေးရပါအံ့နည်း။

ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ အတ္တယ၊ အကျိုးစီးပွားအလိုငှါ။
အာဠာဝိ၊ အာဠာဝိဇ္ဇာသို့။ ဝါ-ဘာယံ၊ သိတည်းထုံးခြင်းငှါ။ အာဇာမာ ဂတ၊ ကြွတော်မူပြီ
တကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၌။ ဒိန္နံ ပေးလှူခြင်းသည်။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသော
အကျိုးရှိ၏။ (တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။) အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ယော အဟံ၊ အကြင်
တပည့်တော်သည်။ ပဇာနာပိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။

သော အဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ဂါမဝ၊ တရွာမှ။ ဂါမံ၊ တရွာသို့။ ပုရာ၊ တမြို့မှ။
ပုရံ၊ တမြို့သို့။ သမ္ပုစ္ဆံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။ ဓမ္မဿ ဓ၊ တရားတော်၏လည်း။^၂။ သုဓမ္မတံ၊
ကောင်းသော တရားတော်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ နမဿမာဓနာ၊ ရှိရိုးလျက်။ ဝိစရိကာမိ၊
လှည့်လည်ပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။

ယကွသံယုတ္တံ၊ ယကွသံယုတ်သည်။ သမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုယကွသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

ဣန္ဒကော၊ ဣန္ဒကသုတ်။ အက္ကသုစိ ဓ၊ သက္ကနာမသုတ်၊ သုစိလောမသုတ်။ မဏိဘဒ္ဒေါ
ဓ၊ မဏိဘဒ္ဒသုတ်။ သာနု ဓ၊ သာနုသုတ်။ ပိယကံရုပ္ပဗ္ဗသုသုတ္တော ဓ၊ ပိယကံရသုတ်၊
ပုနုပ္ပသုသုတ်၊ သုတ္တသုတ်။ ဓေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သုက္ကာ၊ ပဌမသုက္ကာသုတ် ဒုတိယ
သုက္ကာသုတ်တို့။ ဝိရာဇာဠာဝိ၊ ဝိရာသုတ်၊ အာဠာကသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခု၊ ခု၊ တဆဲနှစ်သုတ်
တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၁။ မဟာဘာရတဟနတ္ထေန ဥဒ္ဓောဠိဘာဝပ္ပတ္တာယ ဝိရိယသင်္ခါတာယ ခန္တု၊ ၄။ ခမေတိ မဟာဘာရံ
သဟထိတိ ခန္တု၊ ဝိရိယံ။ တာယ ဟု ပြေ။
၂။ ယ ပညာဝိလာသာဒိနံ ကာရဏံ ဝိဇ္ဇေမှိကံ၊ ယဉ္စ ဓေဉ္စ သောကာဘာဝဿ ကာရဏံ သမ္ပရာယိကံ။
ယော အတ္တောတိ ဧတ္တာဝတာ “သုဿသံ လာဘဓေ ပညာ”န္တိအာဒိနာ နယေန ဝုတ္တံ ဝိဇ္ဇေမှိကံ ဝဿေတိ။
သမ္ပရာယိကောတိ ဣဒိနာ “ယဿဓေ ဓတုဓေ ဓော”တိ ဝုတ္တံ ဓေဉ္စ သောကာဘာဝကာရဏံ သမ္ပရာယိကံ
ပုသော အဋ္ဌကထာတိ တောကံ၌ “ဝိဇ္ဇေမှိကော ဓ သမ္ပရာယိကော ဓ သမ္ပရာယိကော”ဟု ချွေးခံကြသော
ဝိဇ္ဇေမှိကသီလံ ကြံ၍ ယောဓနာဝိဂ္ဂံသည်။ ဋီကာ၌ကား သမ္ပရာယိကောတိ ဧတ္ထ သေဒ္ဓေါ လုတ္တန်နိဋ္ဌော၊
ထေန ဝိဇ္ဇေမှိကော ဓာတိ အယမတ္ထော ဝုတ္တော ဓဝ ဟု သမ္ပရာယိကော၌ သေဒ္ဓါအကြေကြံ၍ ၎င်း သေဒ္ဓါဖြင့်
ဝိဇ္ဇေမှိကကို ဆည်းကြောင်း ဖော်ဆို၏။
၃။ ဓမ္မဿဉ္စ သေဒ္ဓါဖြင့် သံသယုပ္ပာဒိပတ္တိကို ဆည်းသည်။

၁၁-သက္ကတ သံဃသုတ်

၁-ပဌမ ဝဂ်

၁-သုခိရ သုတ်

၂၄၇။

(ဝေ မေ သုတံ။ ပ။ အာရာပေ ပေးပြီ။) တကြ ခေါ၊ ထိုသို့ နေထောင်မှုသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခုဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ ဘဒ္ဒန္တတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စသောသုံ၊ ရွေးချွန်ယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘူတပုပ္ဖံ၊ ရွေး၍ဖြစ်သားသည်ကို ဟောတော်မူအံ့။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ထံသို့။ အဘိယံသု၊ ရွေး၍ချီတက်လာကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ထို။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနုမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သုဝိရံ၊ သုဝိရမည်သော။ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို။ “တာတ သုဝိရ၊ ချစ်သားသုဝိရ။ တေ အသုရာ၊ ထိုအသုရာစပ်သည်တို့သည်။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ထံသို့။ အဘိယန္တိ၊ ရွေး၍ချီတက်လာကုန်၏။ တာတ သုဝိရ၊ ချစ်သားသုဝိရ။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ အသုရာ၊ အသုရာတို့ကို။ ပဉ္စယျာဟိတိ၊ တုံ့ပြန်၍ ချီတက်လော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ထို။ သုဝိရေ ဒေဝပုတ္တော၊ သုဝိရနတ်သားသည်။ ဧဝံ ဘဒ္ဒန္တဝေါတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဟူ၍ ။ ဒေဝါနုမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်း၏(စကားကို)။ ပရိယတ္တ၊ ဝန်ခံ၍။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ အပါဒေသိ၊ ပြစ်စေပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ထို။ ဒုတိယမိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ။ တတိယမိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ။ အပါဒေသိ၊ ပြစ်စေပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနုမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သုဝိရံ ဒေဝပုတ္တံ၊ သုဝိရနတ်သားကို—

“အနုဋ္ဌဟံ၊ မထကြသည်ဖြစ်၍။ အဝါယာခံ၊ အားမထုတ်သည်ဖြစ်၍။ ယတြ၊ အကြင်အရပ်၌။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အမိဂစ္ဆတိ၊ ရနိုင်၏။ သုဝိရ၊ ချစ်သားသုဝိရ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားလော့။ မဉ္ဇ၊ ငါ့ကိုလည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်သို့သာလျှင်။ ပါယဟာတိ၊ ရောက်စေလော့(ပြီလော့)” ဟူသော။ ဂါတာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈသာသိ၊ ပြောဆိုပြီ။

အလသော၊ ပျင်းရိသည်။ အနုဋ္ဌာတာ၊ မထကြသည်။ အာ၊ ပြစ်ရာ၏။ ကိစ္စာန၊ လယ်ထွန်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း စသောကိစ္စတို့ကို။ န စ ကာရယေ၊ ပြုလည်း မပြုရာ။ သမ္မကာမသမိစ္ဆေ၊ အလုံးစုံ အလိုရှိအပ်သည်တို့နှင့်ပြည့်စုံသည်။ အာ၊ ပြစ်ရာ၏။ သက္က၊ သိကြားမင်း။ စပ ကျနပ်အား။ ဝရံ၊ ပြတ်သော။ တ၊ ထိုအရပ်ကို။ ဒိသ၊ ညွှန်တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုဝိရကပြောဆို၏။

၂၄၈။

အလသော၊ ပျင်းရိသည်ဖြစ်၍။ အနုဋ္ဌာတာ၊ မထကြသည်ဖြစ်၍။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အနုဋ္ဌံ၊ စင်စစ်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ ဧတိ၊ ရနိုင်၏။ သုဝိရ၊ ချစ်သားသုဝိရ။

၁။ ဘဒ္ဒန္တဝေါဟု၍ အာလုပ်ပုန်ကြံ၍ ပေးလိုက်သည်။ ဧဝံ ဟောတု ဘဒ္ဒံ တာ ဣတိ ခေါ ဟူသော ငှ-အလိုခေါ် ကောင်းပါပြီ။ တာ၊ အရှင်၏ ။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ပြစ်ပါစေ ဟုပေး။

တက္က၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂစ္ဆာဟံ၊ သွားလော့။ မဉ္ဇ၊ ငါ့ကိုလည်း။ ဟဗ္ဗေတ၊ ယုံစားရမည်။
သာလျှင်။ ပါယ၊ ရောက်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။

ဒေဝသေဋ္ဌ၊ နတ်တကာထိုထက် အထူးသဖြင့်မြတ်သော။ သက္က၊ သိကြားမင်း။
အကမ္မနာ၊ အမှုကို မပြုလုပ်ခြင်းဖြင့်။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော။ အနု-
ပါယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသော။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော။ ယံ၊ အကြင်အရပ်ကို။ ဝိဇ္ဇေယျ၊
ရနိုင်ကုန်ရာ၏။ သက္က၊ သိကြားမင်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝရံ၊ မြတ်သော။ တံ၊ ထိုအရပ်ကို။
ဝိသ၊ ညွှန်ပြတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုဝိရက ပြောဆို၏။

အကမ္မေ၊ အမှုကို မပြုလုပ်ခြင်းဖြင့်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။
ကူမိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌။ န ဇီဝတိ၊ အသက်မပေးနိုင်။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍
ရှိအံ့။ သော၊ ထိုအရပ်သည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ မဂ္ဂေါ၊ ရေကြောင်းတည်း။ သုဝိရ၊
သုဝိရ။ တက္က၊ ထိုအရပ်သို့။ တံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆာဟံ၊ သွားလော့။ မဉ္ဇ၊ ငါ့ကိုလည်း။
တက္ကေတ၊ ထိုအရပ်သို့သာလျှင်။ ပါယ၊ ရောက်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက
ပြောဆို၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ထို့။ ဒေဝါနုပိဇ္ဇော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သောဟိ နာမ သက္ကော၊ ထိုသိကြားမင်း
စင်လျက်လည်း။ သကံ၊ ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်သော။ ပုညဗလံ၊ ကောင်းမွန်အကျိုးကို။ ဥပဇီဝမာနော၊
မှီ၍ အသက်ပေးလျက်။ ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို။ ဣဿဓိယာဓိပတံ၊
အစိုးရသည်၏အဖြစ် အဋ္ဌိအမှူး၏အဖြစ်ဟူသော။ ရဇံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ကာဓရဇ္ဇော၊ ပြုလျက်။
ဥဋ္ဌာနုဝိယဿ၊ ထကြွလုံ့လဝိသိယ၏။ ဝတ္ထဝါဒိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူသည်။ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်တုံ့ဘိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ထို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုာက္ခာတေ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော။
ဓမ္မဝိနယေ၊ သာသနာတော်သို့။ ပဗ္ဗဇိဿ၊ ဝင်ရောက်သူတို့သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။
တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သေးသောတရားတို့ကို။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။
အနုဂေတဿ၊ မရအပ်သေးသော တရားတို့ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ အသစ္စိကတဿ၊
မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္စိကိဝိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ တုမေ၊ သင်တို့
သည်။ ယံ ဥဋ္ဌမေယျာယ၊ အကြင် ထကြွနိုးကြားကုန်ရာ၏။ ယံ စာဓမ္မေယျာယ၊ အကြင် စေတော်
ကုန်ရာ၏။ ယံ ဝိယမေယျာယ၊ အကြင် အားထုတ်ကုန်ရာ၏။ ဣဓ ခေါ၊ ဤသာသနာတော်၌။
တံ၊ ထိုထကြွနိုးကြားခြင်း စသည်သည်။ သောဓေတ၊ တင့်တယ်ပေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။

၂-သုဝိရမသုတ်

၂၄၈။ (ဤသုဝိရမသုတ်သည် သုဝိရသုတ်နှင့် တူပြီ။ သားတော် သုသိမအား သိကြားမင်းက
ဆုံးမသည်သာ တူ၏။)

၁။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ နိဗ္ဗာနဿဟိ သောမဂ္ဂေါဟိ ကမ္မံ အကတုာဟု ဤသံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၏တည်ရာ ဂါသာအစ
အကမ္မေ၊ ပုဂံအရ ဖွင့်ပြလျက်ကိုယှဉ် အကမ္မနာ၊ အကမ္မေပုဂံတို့၌ ကရတံ ကမ္မံ၊ န ကမ္မံ အကမ္မံ၊ တေန။ ဟု
ပြုလျက် အနက်သဖွယ်သည်။
၂။ ကောစိအစွဲကို “ဝိဝိတဋ္ဌာနံ နာမ”ဟု ဋ္ဌာန ပွင့်ဆိုပြီး ဖြစ်လျက် သောနှင့် မဂ္ဂေါ တူလျှင် လိင်္ဂိတ်
ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေရန် ဋီပိ “ဝိဝိတဋ္ဌာနံ နာမာဟိ တဿ ဇီဝိတဿ ဟေတု နာမ”ဟု ထပ်မံဖွင့်ဆိုတော်မူသည်။

၃-ဇေယျသုတ်

၂၄၉။ (သဒ္ဓမ္မတ္ထိယံ။) ဇေယျသုတ် ပေးပြီ။) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရွေး၍ဖြစ်ဘူးသည်ကို ဟောတော်မူအံ့။ ဒေဝါသုရသင်္ကါမော၊ နတ်အသုရတို့၏စိတ်ပွဲသည်။ သမုပဗျူဋ္ဌော၊ ပေါင်းစုဆင်နွှဲအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံ သေ၊ တာဝတိံ သာဘုံသားဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို—

“မာရိသာ၊ ငါကဲ့သို့ ရွာအပ်သော နတ်အပေါင်းတို့။ သင်္ကါမကတာနံ၊ စစ်မြေပြင်သို့ရောက်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏(သန္တာန်၌)။ ဘယံ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ လောမဟံသော ဝါ၊ အမွေးရွှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဇေဂ္ဂံ၊ တန်ခွန်များကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မော်ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဟိ၊ မှန်၏။ မမံ၊ ငါ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တန်ခွန်များကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ မော်ကြည့်ကြကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏(သန္တာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် အမွေးရွှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း စသည်သည်။ ဟိယိဿတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့။

မေငါ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တန်ခွန်များကို။ နောစေ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အကယ်၍ မော်မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မော်မကြည့်မိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တန်ခွန်များကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မော်ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တန်ခွန်များကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ မော်ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်နတ်သားတို့၏(သန္တာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် အမွေးရွှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း စသည်သည်။ ဟိယိဿတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့။

ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ ကို။ နောစေ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အကယ်၍ မော်မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မော်မကြည့်မိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ ကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မော်ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ ကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ မော်ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်နတ်သားတို့၏(သန္တာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် အမွေးရွှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း စသည်သည်။ ဟိယိဿတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့။

ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တန်ခွန်များကို။ နောစေ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အကယ်၍ မော်မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မော်မကြည့်မိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ ကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မော်

ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန၏။ ဇေတုံ၊ တန်ခူးများကို။ ဥလ္လောကယတ်၊ မော်ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏ (သန္တာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် အမွေးရှင်ယူ ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်းသည်သည်။ ပဟိယိဿတိတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့။ ဟန္တု၊ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကဿ ဝါ၊ သိကြားမင်း၏ သော်လည်း။ ဘံ ခေါ ယန ဇေတုံ၊ ထိုတန်ခူးများကို။ ဥလ္လောကယတ်၊ မော်ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့၏ (သန္တာန်၌)။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ပဇာပတိဿ ဝါ၊ ပဇာပတိ၏ သော်လည်း။ ဇေတုံ၊ တန်ခူးများကို။ ဥလ္လောကယတ်၊ မော်ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့၏ (သန္တာန်၌)။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ၏ သော်လည်း။ ဇေတုံ၊ ကို။ ဥလ္လောကယတ်၊ မော်ကြည့် ကုန်သော နတ်တို့၏ (သန္တာန်၌)။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန၏ သော်လည်း။ ဇေတုံ၊ တန်ခူးများကို။ ဥလ္လောကယတ်၊ မော်ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့၏ (သန္တာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် အမွေးရှင်ယူ ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း သည်သည်။ ပဟိယေတပိ၊ ကင်းပျောက်မှုလည်း ကင်းပျောက်၏။ နောပိ ပဟိယေတ၊ မကင်းပျောက်မှုလည်း မကင်းပျောက်ရာ။

တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဝိတရာဓော၊ မကင်းသော ရာဂရှိသည်ဖြစ်၍။ အဝိတဒေါသော၊ မကင်းသော ဒေါသရှိသည်ဖြစ်၍။ အဝိတမောဟော၊ မကင်းသော မောဟရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိရု၊ ကြောက်တတ်သော သဘောရှိ၏။ ဆမ္ဘိ၊ ကိုယ်ခက်ထန်သော သဘောရှိ၏။ ဥဒ္ဓာသိ၊ ထိတ်လန့်တတ်သော သဘောရှိ၏။ ပဇာယံ၊ ထွက်ပြေးတတ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟဉ္စ ခေါ၊ ငါသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရုဿကတာနံ ဝါ၊ တောသို့ ရောက်သည်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ရုက္ခပုလကတာနံ ဝါ၊ အစပင်ရင်းသို့ ရောက်သည်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သုညာဂါရဂတာနံ ဝါ၊ ဆိတ်ကုယ်ရာအရပ်သို့ ရောက်သည်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တုမှာကံ၊ ဘင်ချစ်သားတို့၏ (သန္တာန်၌)။ ဘယံ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ လောမဟံသော ဝါ၊ အမွေးရှင်ယူ ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ သဓေဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ မမေဝ၊ ငါဘုရားကိုသာလျှင်—

“သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းများစွာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာထော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရယံ၊ အရယ် မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် သယမ္ပုဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင်သာ သိမြင်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ ဓရက တဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်

ပူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သော
 ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ ကြွမ်းတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။
 သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ လောကအားလုံးကို သိမ်းကျုံး
 ကုန်စင် သိမြင်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဇ္ဇ၊ လောကဝိဇ္ဇ မည်တော်
 မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိ-
 ဉာဏသမာနဂုဏ် တို့ဖြင့် မိမိထက် လွန်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ရှိတော်မူသော ဤအကြောင်း-
 ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဆုံးဝ-
 သင့် ဆုံးမထိုက်သော တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား၊ လူယောကျ်ား၊ နတ်ယောကျ်ားတို့ကို တုတ်ခား
 မပြု တရားချသဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပုရိသဓမ္မသာရထိ၊
 ပုရိသဓမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဗြဟ္မာနတ်လူ ခပ်သိမ်းသူတို့၏
 ဆရာတရားဖြစ်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝ-
 မနုဿာနံ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဝံ၊
 သိတတ် ဝေနေယျတို့ကိုလည်း သိစေတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဣဿရိယ၊ ဓမ္မ၊ ယသ၊ သိရိ၊ ကာမ၊ ပယတ္တဂုဏ်
 ဘုန်းခြောက်စုံနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါမည်တော်
 မူ၏။ ဟန္တိ။ အနုဿရေယျာယ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟိ၊ မှန်၏။ မမံ၊ ငါဘုရားကို။ အနုဿရတံ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကြ
 ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့၏ (သန္တာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။
 ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊
 အကြင် အမွေးရှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်
 ခြင်းစသည်သည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့။

မံ၊ ငါဘုရားကို။ နော ဓေ အနုဿရေယျာယ၊ အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊
 ထိုသို့မအောက်မေ့မိခဲ့သော်။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ “ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊
 တရားတော်ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊
 သည်။ သန္နိဋ္ဌိတော၊ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊
 သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကိုပေးတတ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။
 ဟေ ပဿိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟု ညွှန်ပြထိုက်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။
 ဩပနေယျိကော၊ (မိမိ၏ စိတ်သည်၌) ဆောင်ယူထားထိုက်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊
 ကိ၊ ဝိညူဟိ၊ (အရိယာ) ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗောတိ၊ သိထိုက်ခံစားထိုက်
 ပါပေ၏။ ဟန္တိ။ အနုဿရေယျာယ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ဟိ၊ မှန်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အနုဿရတံ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကြကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သား
 တို့၏ (သန္တာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင်
 ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင်အမွေးရှင်ပျ ကြက်သီး
 ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း စသည်သည်။ ပဟိယိဿတိ၊
 ကင်းပျောက်လတ္တံ့။

ဓမ္မံ၊ တဗ္ဗားကို။ နော ဓဇ္ဈ အနုဿဓရေယျာထ၊ အကယ်၍ အဝန်ဖန်မအောက်မေ့မိကုန်ထံ။ အဿ ထိုသို့မအောက်မေ့မိခဲ့သော်။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ “ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား သံဃာတော်သည်။ သပ္ပုပ္ပိယန္တော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဥပုပ္ပုပ္ပိယန္တော၊ ခြေသင့်မတ်စွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဉာယပ္ပုပ္ပိယန္တော၊ နိဗ္ဗာန်အား လျော်စွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ သာမိပုပ္ပိယန္တော၊ ရိုသေစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ စတ္တာရိ၊ အစုံအားဖြင့် လေးစုံကုန်သော။ ယဒိဒံ ပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အစုံတို့သည်။ အဋ္ဌ၊ အဓရေအတွက်အားဖြင့် ခွပ်ပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ မှီကုန်၏။) ဘဂဝတော၊ ။ ခေ သာဝကသံဃော၊ လေးစုံ ခွပ်ယောက်သော ဤတပည့်သား သံဃာတော်သည်။ အာဟုနေယျော၊ အရပ်ဝေးမှဆောင်၍ ဘော်လည်း ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့အလိုငှါ စီမံ တားမသာ ဝတ္ထုကိုဘော်လည်း ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဧက္ကဓတယျော၊ မြတ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်ပါပေ၏။ အဉ္ဈလိကရဏိယော၊ လက်အုပ်ချီမိုး မိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက် ပါပေ၏။ လောကဏ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော။ ပုညက္ခေတ္တန္တိ၊ ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးကြရရာ လယ်တာမြေကောင်းသလွယ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏”ဟူ၍။ အနုဿ-ဓရေယျာထ၊ အဝန်ဖန်မအောက်မေ့ကြကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟိ၊ မှန်၏။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ အနုဿရဏံ၊ အဝန်ဖန်မအောက်မေ့ကြကုန်သော။ ဝေ၊ သင်ချစ်သားတို့၏ (သန္တာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ အပ္ပိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက် ထန်သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ ဟော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင်အပေးရှင်မျှ ကြက်သီးထခြင်း သည်၎င်း။ သဝိဿတိ၊ ဖြစ်တတ္ထံ။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်းစသည်သည်။ ယဟိယံဿတိ၊ တင်းမပျောက်တတ္ထံ။

တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဓဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ အရဏံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာ-သမ္မုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသော တဗ္ဗားတို့ကို အမှန်ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော။ တဏှာဂတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဝိတဓာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဝိတဓေါသော၊ ကင်းသောဒေါသ ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဝိတဓမာဟော၊ ကင်းသော မောဟ ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ အဘိရ၊ ကြောက် တတ်သော သဘောရှိတော်မူ။ အစ္စမ္ဘိ၊ ကိုယ်ခက်ထန်သောသဘောရှိတော်မူ။ အနုတြာသိ၊ ထိတ်လန့်တတ်သောသဘော ရှိတော်မူ။ အပလာယိ၊ တွက်ပြေးတတ်သောသဘော ရှိတော်မူ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤကောင်းကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူပြီ။ သဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤကောင်းကို။ ဝတုာန၊ မိန့်ဆိုတော်မူပြီး၍။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဏာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော—

“သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရဇ္ဈ ဝါ၊ တော၌၎င်း။ ဓုက္ခမူလေ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၎င်း။ သုညာဂါရေ ဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌၎င်း။ (ဆန်းကြောင့် ရဏံ) သမ္မုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား ကို။ အနုဿဓရဏ၊ အဝန်ဖန်မအောက်မေ့ကြကုန်လော့။ တုမာကံ၊ သင်တို့၏(သန္တာန်၌)။ (ဆန်းကြောင့် နိဂ္ဂဟိတလောပ။) ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ နော သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

လောကဋ္ဌေ၊ လူတို့ထက် ကြီးမြင့်တော်မူသော။ နာရာသတံ၊ ယူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နော စေ သရေယျာဏ၊ အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မအောက်မေ့မိခဲ့သော်။ နိယျာနိကံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သော။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သရေယျာဏ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

နိယျာနိကံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သော။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ နော စေ သရေယျာဏ၊ အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မအောက်မေ့မိခဲ့သော်။ အနတ္တရံ၊ မိမိထက်အမြတ်ရှိတော်မူသော။ ပုညဇေတ္ထံ၊ ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးကြသူရာ လယ်တာမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်တော်မူပေသော။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ သရေယျာဏ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ၎င်း။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၎င်း။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်ကို၎င်း။ သရန္တနံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော သင်တို့၏(သန္တာန်၌)။ ဘယံ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ လောမဟံသော ဝါ၊ အမွေးရှင်ယု ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ န ဟေဿဘိတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဿေ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

၄-ဝေပစိတ္တိ သုတ်

၂၅၀။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ သူတပုဂ္ဂံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကို ဟောတော်မူအံ့။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ နတ်အသုရာတို့၏စပ်ပွဲသည်။ သမုပဗျူဠော၊ ပေါင်းစုဆင်းရဲအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ အသုရေ၊ အသုရာတို့ကို—

“မာရိသာ၊ ငါကဲ့သို့ရှုအပ်သော အချင်း(အသုရာ)တို့။ ဒေဝါနံအသုရသင်္ဂါမော၊ နတ်အသုရာတို့၏စပ်ပွဲကို။ သမုပဗျူဠော၊ ပေါင်းစုဆင်းရဲအပ်သည်ရှိသော်။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ သဇေတိနေယျံ၊ အကယ်၍ အောင်ကုန်ငြားအံ့။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သဇေ ပရာဇိနေယျံ၊ အကယ်၍ ရှုံးကုန်ငြားအံ့။ (ယေန၊ နံ နှစ်ပုဂ္ဂိုလ်ကား နိပါတ်မျှသာ။) ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို။ ကဏ္ဍပဉ္စမေဟိ၊ လည်အဖွဲ့လျှင် ငါ့မြောက်ရှိကုန်သော။ ဗန္ဓုနေဟိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတု၊ နောင်ဖွဲ့၍။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကေ၊ အထံသို့။ အသုရပုရံ၊ အသုရာပြည်သို့။ အာနေယျာတာတိ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သက္ကောပိ ခေါ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ ဒေဝေတာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို။ “မာရိသာ၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သော အချင်း (နတ်အပေါင်းတို့)။

၁။ ကဏ္ဍေ ဟူမေဟိတိ ကဏ္ဍဗန္ဓုပဉ္စမေဟိ၊ ဝိသတ္တိအလောပေန နိဓ္ဓေသောသို့။ ၎င်းအလို ကဏ္ဍ ပဉ္စမေဟိ ဟု ဝိသတ္တိ အလောပ ဗဟုဂ္ဂိဟိ သမာသဟု ဆိုလို၏။ ကဏ္ဍေ ဗန္ဓုနံ ပဉ္စမံ ယေသန္တိ ကဏ္ဍပဉ္စမာနိကေဟိ ဟူ၍။ ဗန္ဓုနံအလယ်ပုဒ် အကြွေကြံ။ လက် ၂ ဖက် ခြေ ၂ ဖက် လည်တို့၌ ဖွဲ့နှောင်အပ်သော အဖွဲ့ငါးခုသည် ကဏ္ဍပဉ္စမဗန္ဓုနံ ယူ၏။

ဒေဝါသုရသင်္ဂါမေ၊ နတ်အသုရာတို့၏ စင်ပုံကို။ သမုပဗျူငွေ၊ ပေါင်းစု ဆင်နွဲ့အပ်သည်။
 သေဝံ။ ဒေဝါ၊ ထိုသည်။ သစေ ဇိနေယျ၊ အကယ်၍ ဆောင်ကုန်ငြားအံ့။ အသုရာ၊ အသုရာတို့
 သည်။ သစေ ပရာဇိနေယျ၊ အကယ်၍ ရွှံ့ကုန်ငြားအံ့။ ဝေပဓိတ္တိ အသုရိန္နံ၊ ထို ဝေပဓိတ္တိအသုရိန္နံ
 ကို။ ကဏ္ဍပဉ္စမေဟိ၊ လည်လျှင် ငါးခုမြောက်မှီကုန်သော။ ဗန္ဓုနေဟိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့်။
 ဗန္ဓုတော၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကေ၊ အထံသို့။ သုဓမ္မသတံ၊ သုဓမ္မာသတင်သို့။ အာနေ-
 ယျာဏာတိ၊ ဆောင်ကြကုန်သော” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မိ ခေါ်
 ပန သင်္ဂါမေ၊ ထိုစင်ပုံပြင်၌။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဇိနိ သု၊ ဆောင်ကုန်ပြီ။ အသုရာ၊ အသုရာ
 တို့သည်။ ပရာဇိနိ သု၊ ရွှံ့ကုန်ပြီ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တာဝ-
 တိံသာ နတ်တို့သည်။ ဝေပဓိတ္တိ အသုရိန္နံ၊ ဝေပဓိတ္တိအသုရိန္နံကို။ ကဏ္ဍပဉ္စမေဟိ၊ လည်အဖွဲ့လျှင်
 ငါးခုမြောက်မှီကုန်သော။ ဗန္ဓုနေဟိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့်။ ဗန္ဓုတော၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊
 နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံသို့။ သုဓမ္မသတံ၊ သုဓမ္မာသတင်
 သို့။ အာနေသု၊ ဆောင်ကြကုန်ပြီ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုသို့ဆောင်ရာ၌။ (သုဒ္ဓံ ကား နိပါတ်
 မျှသာ။) ဝေပဓိတ္တိအသုရိန္နော၊ ဝေပဓိတ္တိအသုရိန္နံသည်။ ကဏ္ဍပဉ္စမေဟိ၊ လည်အဖွဲ့လျှင် ငါးခု
 မြောက်မှီကုန်သော။ ဗန္ဓုနေဟိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့်။ ဗန္ဓု၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊
 နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို။ သုဓမ္မသတံ၊ သုဓမ္မာသတင်သို့။ ပဝိသန္တဉ္စ၊
 ဝင်သည်ကို၎င်း။ နိက္ခမန္တဉ္စ၊ တွက်သည်ကို၎င်း။ အသံဗ္ဗဟိ၊ ပဲ့လည်၌ မကောင်းကုန်သော။
 ဝါ- သုယုတ်မာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ ဖရဿဟိ၊ ကြမ်းတန်းကုန်သော။ ဝါစာဟိ၊ စကားတို့
 ဖြင့်။ အက္ခောသတိ၊ ဆဲရေး၏။ ပရိဘာသတိ၊ လှမ်းမိုးပြောဆို၏။ ဝါ-ခြိမ်းချောက်၏။ သိက္ခဝေ၊
 တို့။ အထ ခေါ်၊ ၌။ သင်္ဂါယကော၊ သိကြားမင်း၏ အထောက်အကူဖြစ်သော။ မာတလိ၊
 မာတလိနတ်သားသည်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို—

“မထဝါ၊ သစ္စါတရားတည်းဟူသော ဥစ္စာရှိသော။ သက္က၊ သိကြားမင်း။ သဗ္ဗုခါ၊ မိမိ
 မျက်မှောက်၌။ ဝေပဓိတ္တိနေ၊ ဝေပဓိတ္တိအသုရိန္နံ၏။ ဖရသံ၊ ကြမ်းတန်းသော။ ဝါစံ၊
 စကားကို။ သုထန္တော၊ ကြားလျက်။ အဟာ၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ တိတိက္ခသိ၊
 သည်းခံသလော။ ဖုပ္ဖလျာ၊ ချွန်အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တိတိက္ခသိ နောက်၊
 သည်းခံသလော” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေပဓိတ္တိနေ၊ ဝေပဓိတ္တိအသုရိန္နံ၏ (စကားကို)။ အဟာ၊ ကြောက်
 ခြင်းကြောင့်။ န မောမိ၊ သည်းခံသည်မဟုတ်။ ဖုပ္ဖလျာ၊ ချွန်အားနည်းသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ န မောမိ၊ သည်းခံသည်မဟုတ်။ ကထံ ဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့

၁။ မောဂ္ဂဏ္ဍာန် (စာအိက္ခာ ၇-ယုတ်အလို) အဘယ် အာရ သဗ္ဗာ၊ န သဗ္ဗာ အသဗ္ဗာ၊ တာဟိ
 ဟု ပြု။ ပဲ့လည်၌ မကောင်းကုန်သော ဟု သဗ္ဗံ။ သဗ္ဗုတိ (နိဂ္ဂဟိတန္တ ပုတ္တိကနာမိကပမာလာ စာမျက်နှာ ၂၃၄)
 အလို အသဗ္ဗိနံ စော၊ န ဝါ သဗ္ဗိနံ စောတိ အသဗ္ဗာ၊ တာဟိ ဟု ပြု။ သုယုတ်မာတို့၏ဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော။
 ဝါ-သုတော်ကောင်းတို့၏ ဥစ္စာမဟုတ်ကုန်သော ဟု သဗ္ဗံ။ ကထံယာ ပဉ္စမိ ဟိတသတ်ဆိုသော သဗ္ဗိ၌ အကောရန္တ
 သန္တသုဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဣသာရန္တသဗ္ဗိသစ္စါ (သံဠ-၁၁၂၇။ သန္တော ဟဝေ သဗ္ဗိ ပဝေသန္တိ အပုဂ္ဂံနှင့်အညီ)
 သုတော်ကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်၊ ကောင်းစသာအနက် ထုံးမျိုးအဘကြောင်းများကို ၎င်း သဗ္ဗုတိ စာမျက်နှာ ၂၃၂မှ
 ရှေ့ အကျယ်ပြထား၏။

သိဉ္ဇာသင်္ခယော၊ ဝိညာ၊ ပညာရှိသည်။ ဗာလေန၊ လူမိုက်နှင့်။ ပဋိသံယုဇေ၊ ဇက်ပြိုင်ရာအံ့ နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။

အဿ၊ ထိုသူမိုက်ကို။ ပဋိသေဓကော၊ တားမြစ်သူသည်။ နောဓေ၊ အကယ်၍မရှိ ကြားအံ့။ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ဘိယျော၊ ပိုမို၍။ ပဘိဇ္ဇေယျ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ဖျတ်စီး၊ သူတပါးကိုလည်း ဖျတ်စီးစေကုန်ရာ၏။ တစ္ဆာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဓိရာ၊ ပညာရှိ သည်။ ဘုသေန၊ ပြင်းထန်လှစွာသော။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်(ခတ်ဖြင့်)။ ဗာလံ၊ သူမိုက်ကို။ နိသေဓယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မာတလိနတ်သားက ပြောဆို၏။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ သဂ္ဂုပိတံ၊ အမျက်တက်သည်ကို။ ဥတု၊ သီလျက်။ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်ငြိမ်နေ၏။ တေဒေဝ၊ ဤသို့ငြိမ်ငြိမ်နေခြင်းကိုသာလျှင်။ ဗာလဿ၊ သူမိုက်ကို။ ပဋိသေဓနံ၊ တား မြစ်ခြင်းဟူ၍။ အယံ၊ ငါသည်။ မညေ၊ အောက်မေ့၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။

ဝါသဝ၊ သိကြားမင်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ နံ၊ ထိုသည်းခံသောသူကို။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဓမ၊ ငါ့အား။ သယာ၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏ ဟူ၍။ မညတိ၊ အောက်မေ့၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။) ဝေါ၊ နှားအပေါင်းသည်။ ပလာယိနံ၊ ကြောက်၍ ပြေးသောနှားကို။ ဘိယျော၊ များ စွာ။ အဇ္ဈာရုဟတိ ဇုတိ၊ လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့။ ဝုပ္ပဓော၊ ပညာနည်းသောသူသည်။ (နံ၊ ထိုသည်းခံသောသူကို။) အဇ္ဈာရုဟတိ၊ လွှမ်းမိုး၏။ တေဒေဝ၊ ဤသို့လွှမ်းမိုးခြင်းကိုသာ လျှင်။ တိတိက္ခာယ၊ သည်းခံခြင်း၌။ ဝဇ္ဇံ၊ အမြတ်ဟူ၍။ အယံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မာတလိက ပြောဆို၏။

အယံ၊ ဤသူသည်။ ဓမ၊ ငါ့အား။ သယာ၊ ကြောက်သောကြောင့်။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏ ဟူ၍။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ကာမံ မညတု ဝါ၊ အောက်မေ့သည်မှလည်းဖြစ် စေ။ မာ ဝါ၊ မအောက်မေ့သည်မှလည်းဖြစ်စေ။ အတ္တံ၊ အကျိုးကဏ္ဍတို့သည်။ သတ္တေ ပရမာ၊ မိမိအကျိုးသာလျှင် လွန်မြတ်သော အတိုင်းအလှည့်ရှိကုန်၏။ ခန္တု၊ သည်းခံခြင်း ထက်။ ဘိယျော၊ သာလွန်သောတရားသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဗလဝါ၊ အားရှိသူသည်။ သန္တော၊ ဖြစ်လျက်။ ခုပ္ပလဿ၊ အားနည်းသောသူအား။ ဟဝေ၊ ဝင်စစ်။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏။ တံ၊ ထိုသူ၏ သည်း ခံခြင်းကို။ ပရမံ၊ အမြတ်ဆုံးသော။ ခန္တိံ၊ သည်းခံခြင်းဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ခုပ္ပ လော၊ အားနည်းသောသူသည်။ နိဗ္ဗံ၊ အမြဲ။ ခမတိ၊ သည်းခံရ၏။

ဗာလဗလံ၊ သူမိုက်၏အားသည်။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ဗလံ၊ အားတည်း။ တံ၊ ထိုသူ၏အားကို။ အဗလံ၊ အားမဟုတ်ပါဘဲလျက်။ ဗလံ၊ အားဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၁။ ပဘိဇ္ဇေယျန္တိ ဝိရဇ္ဇေယျန္တိ ဟု ဌာ ၌ ဖွင့်၏။ ဝိရဇ္ဇန္တိတိ ပလုဇန္တိ။ သင်္ဂါ၊ ၂၁-အပိုင်းကိုထောက်၍ ဝိရဇ္ဇေယျန္တိ ၌ ပလုဇန္တိ ဖွင့်လိုရင်း ဖြစ်သဖြင့် ဤ၌ ပဘိဇ္ဇေယျကို သုဇ္ဇ၊ ကာရိတန္တောဝေ ၂-မျိုးကြ၍ အနက်ပေးလိုက်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌ ပကုဇ္ဈေယျဟု ပါဠိနှင့်တူ၏။ ပကုဇ္ဈေယျ၊ ပြင်းစွာအမျက်တက် ကုန်ရာ၏ ဟုလေ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေပစိတ္တိနာ အသုရိန္ဒေန၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဂါထာယ၊ ဂါထာကို။ ဘာသိတာယ ခေါ် ပန၊ ရွတ်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ အနုမောဒိံ သု၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။ ဧဝါ၊ နတ်တို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒေန၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဧဝါနမိန္နံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ “ဧဝါနမိန္နံ၊ သိကြားမင်း။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ဘဏ္ဍာတိ၊ ရွတ်ဆိုလော့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဧဝါနမိန္ဒေန၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ “တေဧဝံပ။ ဥပသမ္ပတိတိ၊ ဥပသမ္ပတိ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧဝါနမိန္ဒေန၊ သော။ သက္ကေန၊ သည်။ ဂါထာယ၊ ဂါထာကို။ ဘာသိတာယ ခေါ် ပန၊ ရွတ်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဧဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အနုမောဒိံ သု၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ ဧဝါနမိန္ဒေန၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒေန၊ ကို။ “ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိ၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ဘဏ္ဍာတိ၊ ရွတ်ဆိုလော့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒေန၊ သည်။ “တေဧဝံတိတိက္ခာယ။ ပ။ ပလာယိနန္တိ၊ ပလာယိနံ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေပစိတ္တိနာ အသုရိန္ဒေန၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဂါထာယ၊ ကို။ ဘာသိတာယ ခေါ် ပန၊ ရွတ်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အသုရာ၊ တို့သည်။ အနုမောဒိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဧဝါ၊ တို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ ဝေပစိတ္တိအသုရိန္ဒေန၊ သည်။ ဧဝါနမိန္နံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ “ဧဝါနမိန္နံ၊ သိကြားမင်း။ ဂါထံ၊ ကို။ ဘဏ္ဍာတိ၊ ရွတ်ဆိုလော့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဧဝါနမိန္ဒေန၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ “ကမံ မညတု ဝါ မာဝါ။ ပ။ ယေ ဓမ္မဿ အကောဝိဒါတိ၊ အကောဝိဒါ” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ (ဤသုတ်ပါဂါထာများ၏အနက်ကို ရွေးချယ်၍ရေးသားအပ်ခဲ့ပြီ။)

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧဝါနမိန္ဒေန၊ သော။ သက္ကေန၊ သည်။ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့ကို။ ဘာသိတာယ ခေါ် ပန၊ ရွတ်ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အနုမောဒိံ သု၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ ဧဝါနမိန္ဒေန၊ နတ်တို့၏ဝင်း။ အသုရာနု၊ အသုရာတို့၏ဝင်း။ ပရိသတ္တာ၊ ပရိသတ်တို့သည်။ “ဝေပစိတ္တိနာ အသုရိန္ဒေန၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို။ ဘာသိတာ ခေါ်၊ ရွတ်ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ တာ ၈ ခေါ်၊ ထိုဂါထာတို့သည်ကား။ အဒတ္တာဝဇရာ၊ တုတ်သုံးစုံခြင်းမရှိကုန်၏။ အသတ္တာဝဇရာ၊ ထားသုံးစုံခြင်းမရှိကုန်၏။ (တုတ်သံ၊ ထားသံပါသော ဂါထာများဟူလို။) ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဘက္ကံ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ပြစ်၏။) ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ကိုယ်လက်ထိပါးခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ကလယော၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဧဝါနမိန္ဒေန သက္ကေန၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို။ ဘာသိတာ ခေါ်၊ ရွတ်ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ တာ ၈ ခေါ်၊ ထိုဂါထာတို့သည်ကား။ အဒတ္တာဝဇရာ၊ တုတ်သုံးစုံခြင်းမရှိကုန်။ အသတ္တာဝဇရာ၊ ထားသုံးစုံခြင်းမရှိကုန်။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အဘက္ကံ၊

နင်းဝါခြင်းမရှိ။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အဝိဂ္ဂဟော၊ ကိုယ်လက်ယံပါးခြင်းမရှိ။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အကလဟော၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းမရှိ။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအမိုးရသော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ သုဘာသိတေန၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားဖြင့်။ ဇယောတိ၊ အောင်မြင်ခြင်းတည်း။ ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ သုဘာသိတေန၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားဖြင့်။ ဇယော၊ အောင်မြင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၆-ကုလားကသုတ်

၂၂။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သူးသည်ကို ဟောတော်မူအံ့။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမေ၊ နတ်အသုရာတို့၏စစ်ပွဲသည်။ သမုပဗျူဋ္ဌော၊ ပေါင်းစုဆင်းနွှဲအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံသို့ ခေါ၊ ပနံ သင်္ဂါမေ၊ တို့စစ်ပွဲ၌။ အသုရာ၊ ညီသည်။ ဇိနိံ သ၊ အောင်ကုန်ပြီ။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ပရာဇိနိံ သ၊ ရွေးကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရာဇိတာစ ခေါ၊ ရွေးသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဥတ္တရေန မုခေါ၊ ပြောက်မျက်နှာအရပ်သို့ ရှေး၌သည်ဖြစ်၍။ အပါယံသွေ၊ ထွက်ပြေးကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ နေ၊ ထိုနတ်တို့ကို။ အဘိယံသွေ၊ လိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သင်္ဂါဟကံ၊ အထောက်အကူဖြစ်သော။ မာတလိံ၊ မာတလိကို—

“မာတလိ၊ မာတလိ၊ သိပ္ပလိသ္မိံ၊ လက်ပံတော၌။ ကုလားကော၊ ဂဠုသိုက်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဤသာမုခေန၊ ရထားဦးဖြင့်။ (တေ၊ ထိုဂဠုသိုက်တို့ကို) ပရိဝဇ္ဇယဿ၊ ရှောင်ကွင်းလော့။ အသုရေသု၊ အသုရာတို့၌။ ပါဏံ၊ အသက်ကို။ ကာမဇောမ၊ အကယ်၍ ခုန့်ရကုန်အံ့။ (ဝေဗ္ဗိ၊ ဤသို့ခုန့်ရကုန်သော်လည်း။) ဣမေဝိဇော၊ ဤဂဠုသိုက်တို့သည်။ ဝိကုလားကော၊ အသိုက်မဲ့ကုန်သည်။ မာ အဟေသန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈသာသိ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ဂါဟကော၊ အထောက်အကူဖြစ်သော။ မာတလိ၊ မာတလိသည်။ ‘ဝေ-သပ္ပန္နဝါတိ၊ ကောင်းပါပြီ အခွင့်’ဟူ၍။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ (စကားကို)။ ပဋိဿတော၊ ဝန်ခံ၍။ သဟဿဟုတ္တံ၊ မြင်းတထောင်ဖြင့် ကအပ်သော။ အာဇေရယံ၊ အာဇာနည်မြင်း ရထားကို။ ပဗ္ဗုဒါဝတ္တေသိ၊ နောက်ပြန်လှည့်စေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အသုရာနံ၊ အသုရာတို့၏။ “ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ သဟဿဟုတ္တော၊ မြင်းတထောင်ဖြင့် ကအပ်သော။ အာဇေရတော၊ အာဇာနည်မြင်းရထားသည်။ ပဗ္ဗုဒါဝတ္တော ခေါ၊ နောက်ပြန်လှည့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒုတိယမိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်ပြောက်လည်း။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အသုရေဟိ၊ အသုရာတို့နှင့်။ သင်္ဂါမေသန္တိတိ၊ စစ်ထိုးကြကုန်လတ္တံ့”ဟု ကြံ၍။ ဘိတာ၊ ကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အသုရပရိယေဝ၊ အသုရာပြည်သို့သာလျှင်။ ပါဝိသိံ သ၊ ပြေးဝင်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ဇယော၊ အောင်မြင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၇-န ဝုဒ္ဓိယသုတ်

၂၇၃။ (သာဝတ္ထိယံ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခုပေ၊ တိ။ ဘူသပုဗ္ဗံ၊ ဒုဝံ။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ကပ်လျက်။ ပဋိသန္ဓိနဿ၊ တယောကံထီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ ဒေဝါနုပိနဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ခါ။ “ယောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သုပစ္စုတ္တိကော၊ မုချရန်သူ သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿာပိ၊ ထိုမုချရန်သူအားလည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ န ဝုဇ္ဇေယျန္တိ၊ မပြစ်မှားဘဲ”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံသည်။ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခုပေ၊ တိ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္နော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဒေဝါ- နုပိနဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ခါ။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ စေတသ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဒေဝါနုပိနော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ပြီ။ ဘိက္ခုပေ၊ တိ။ ဒေဝါနုပိနော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္နံ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်ကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသည် ကို။ အဓုသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသာန၊ မြင်ပြီး၍။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္နံ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်ကို။ “ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိ။ တိဌ၊ ရပ်လော့။ ဂဟိတော၊ ငါမင်းယူအပ်သည်။ အသိတိ၊ ဖြစ်၏”ဟု သော၊ တေ၊ ကိုး အဝေါစာပြီ။

မာရိယ၊ အချင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ တေ၊ သင့်အား။ ယဒေဝစိတ္တံ၊ အကြင်ရန်ညှိုးပွဲသော စိတ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) တဒေဝစိတ္တံ၊ ထိုရန်ညှိုးပွဲသောစိတ်ကို။ တံ၊ သင်သည်။ မာပဟောသိ၊ မစွန့်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝေပစိတ္တိက ပြောဆို၏။ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိ။ အဓုဗ္ဗာယ၊ မပြစ်မှားခြင်းငှါ။ မေ၊ အာ၊ သပဿ၊ ကျိန်ဆိုပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။

သုဗ္ဗေတိ၊ သိကြားမင်း။ မုသာ၊ မမှန်သောစကားကို။ သဏတော၊ ပြောဆိုသော သူ၏။ ယံ ပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုသည်၎င်း။ အရိယူပဝါဒိနော၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို စွပ်စွဲသောသူ၏။ ယံ ပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုသည်၎င်း။ မိတ္တဇ္ဈနော၊ မိတ်တွေကိုဖျက် ဆီးသောသူ၏။ ယံ ပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုသည်၎င်း။ အကတညုနော၊ ပြုအပ်တူးသော သူကျေးဇူးကို မသိသောသူ၏။ ယံ ပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုသည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) တံ ပါပံ၊ ထိုမကောင်းမှုဟူသမျှသည် (ဖုသတုဉ္စစပံ)။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တေ၊ သင်အား။ ဝုဇ္ဇေ၊ ပြစ်မှားရာ၏။ တမေဝ၊ ထိုသူသို့သာလျှင်။ ဖုသဝ၊ ရောက်ပါစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝေပစိတ္တိက ကျိန်ဆို၏။

၈-ဝေရောစန အသုရိန္နသုတ်

၂၇၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဇေတဝနေ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒီဝါဝိဟာရဂတော၊ နေသန့်ရာအရပ်သို့ ကပ်တော်မူလျက်။ ပဋိသန္ဓိနော၊ တပါးထီးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူသည်။ ယောတိ၊ ခါ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဒေဝါနုပိနော၊ သော။ သက္ကော၊ သကြားမင်းသည်၎င်း။ ဝေရောစနော၊ ဝေရောစန မည်သော။ အသုရိန္နော စ၊ အသုရိန်သည်၎င်း။ ယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိသု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး။ ဒွါရဗဟံ၊ တံခါးဘောင်ကို။ နိဿယ၊

ထိုရသေ့ပျံသည်။ (သန္တိ၊ ဂြိုဟ်နိဇံ။) ဟေန်၊ သို့။ ဥပသကံမိ လု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဝေဗိတ္တိ အသုရိန္ဒေ၊ ဝေဗိတ္တိအသုရိန္ဒေသည်။ (သုလိယော၊ များသောအထပ် ဂြိုဟ်နိဇံ။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို။ အာရောဟိတု၊ စီး၍။ ခဂ္ဂံ၊ သံလျက်ကို။ ဩလဂ္ဂေတွာ၊ လွယ်၍။ ဓာရိယမာနေန၊ ဆောင်းအပ်သော။ ဆတ္တေန၊ ထီးဖြင့်။ အဂ္ဂဓါရေန၊ တံခါးဦးဖြင့်။ အသမံ၊ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့။ ပဝိသိတု၊ ဝင်၍။ သီလဝန္တေ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ တေ ဣသယော၊ ထိုရသေ့တို့ကို။ အပဗျာမတော ကရိတု၊ အစိုအသေမပြုမူ၍ ။ အတိက္ကမိ၊ ကျော်လွန်၍သွားလေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဒေဝါနမိန္ဒေ၊ သော။ သက္ကေ၊ သည်။ ပဉ္စလိယော၊ များသော အထပ်ဂြိုဟ်နိဇံ။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို။ ဩရောဟိတု၊ ချွတ်၍။ ခဂ္ဂံ၊ သံလျက်ကို။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား။ ဒတု၊ ပေး၍။ ဆတ္တံ၊ ထီးကို။ အပနာမေတွာ၊ ဖယ်ရှား၍။ ဌါရေနေတ၊ တံခါးပြင်သာလျှင်။ အသမံ၊ သင်္ခမ်း ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတု၊ ဝင်၍။ သီလဝန္တေ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဣသယော၊ ရသေ့တို့ကို။ အနုဝိတံ၊ လေအောက်၌။ ပဉ္စလိကော၊ လက်အုပ်ချီသည်ဖြစ်၍။ နမသမာနော၊ ရှိခိုးလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ။ သီလဝန္တေ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ တေ ဣသယော၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒေ၊ သော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို—

“သဟဿနေတ္ထ၊ သိကြားမင်း။ စိရဒိက္ခိတာနံ၊ ကြာမြင့်စွာရသေ့ပြုကုန်သော။ ဣသိနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ဂန္ဓော၊ အနံသည်။ မာလုတေန၊ လေကြောင့်။ ကာယာ၊ ကိုယ်မှ။ စုတော၊ ရွှေရှားသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ပဋိက္ခမ၊ ဖဲလော။ ဒေဝရာဇေ၊ သိကြားမင်း။ ဣသိနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ဂန္ဓော၊ အနံသည်။ အသုစိတိ၊ မစင်ကြယ်” ဟု သော။ ဂါတာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ သု၊ ပြောကြားကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ စိရဒိက္ခိတာနံ၊ ကြာမြင့်စွာရသေ့ပြုကုန်သော။ ဣသိနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ဂန္ဓော၊ အနံသည်။ မာလုတေန၊ လေကြောင့်။ ကာယာ၊ ကိုယ်မှ။ စုတော၊ ရွှေရှားသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတု၊ သွားပါစေ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သီရသိ၊ ဦးခေါင်း၌။ သုစိတြပုပ္ဖံ၊ အလွန်ဆန်းကြယ်သော အပွင့်ရှိသော။ မာလံ၊ ပန်းကိုကိုသို့။ တေဂန္ဓံ၊ ထိုသီလဝန္တရသေ့တို့၏ အနံကို။ ပဋိကမ္မိမ၊ အလိုရှိပါကုန်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣ၊ ဤသီလ ဝန္တရသေ့တို့၏အနံ၌။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ န ပဋိကုလသည်နေ၊ စက်ဆုတ်ဘယ်ဟု မှတ် ထင်ခြင်းရှိကုန်သည်မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက လျှောက်ထား၏။

၁။ အပဗျာမတော ကရိတုတိ ဗျာမတော အကတု။ ၄။ အပသဗျတော ကရိတုတိ...အပသဗျ အပသက္ခိတံ ကတု။ ၃၁၆-၄။ ၂၆၅။ အနောကာသံ ကာရာပေတုကုသိ န ပဋိသေဓေါ ပြုခြင်း ကြိယာနှင့် စပ်၍ ပေးလိုက်သည်။ ဝါမကဋ္ဌေဝရံ သဗျံ၊ အပသဗျံ တု ဒက္ခိတံ၊ အဘိဓာနပုဒ်မိကာ ဂါထာနိပါတ် (၇၁၉) အလို အသဗျတော ကရိတု ဟု ရှိစေသင့်၏။

၂။ စိရဒိက္ခိတာနန္တံ စိရပဗ္ဗင်တာနံ။ ဘာတက ၄၅။ ၁၄၅။ စိက္ခဝာတံ=မုတ္တိယ (ခေါင်းတုံးဖြင့်)အနက် ဟော။ ခေါင်းတုံးဖြင့်နှင့် ရသေ့ရဟန်း ပြုခြင်း အတူတူပင်၊ ဓာတ်နက်နှင့် အဘိဓေယျ အနက်သာ ခြားနား ကြောင်း သဒ္ဓန္တိတိ ကောရန္တဓာတုမာလာ၌ ဆိုထား၏။ ဤသုတ္တကထာ၌လည်း စိရဒိက္ခိတာနန္တံ စိရသမာဓိတ္တ ဝတာနံ ဟု အဘိဓေယျတ္ထကိုပင် ဖွင့်ပြသည်။ ဤသို့ကားလည်း ၎င်းအပွင့်ကို ကျမ်းတက်ထားသည်။

၁၀-သမုဒ္ဓကသုတ်

၂၅၆။ (သာဝတ္ထိယံပေးမြဲ။) ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဘူဟပုဗ္ဗံ၊ အံ။ သီလဝန္တော၊ ဟုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာ၊ ကုန်သော။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်။ သမုဒ္ဓတိရေ၊ သမုဒ္ဓာကမ်းနား၌။ ပတ္တကုဋိသု၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းတို့၌။ သမ္ပန္နိ၊ ငြိမ်သက်စွာ နေကုန်၏။ တေန ခေါ၊ ယခု သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ နတ်အသုရာတို့၏စပ်ပွဲသည်။ သမုပဗျူဠော၊ ပေါင်းစုဆင်နွှဲအပ်သည်။ အယောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊၌။ သီလဝန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဣသိနံ၊ ထိုရသေ့တို့၏။ “ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဓမ္မော ခေါ၊ တရားကို စောင့်သတိတည်း။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ အဓမ္မိကာ၊ တရားကိုမစောင့်သတိတည်း။ နော၊ ငါတို့၏။ အသုရတော၊ အသုရာဖက်မှ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ သီဟာပိ၊ ဖြစ်ပူလည်းဖြစ်ရာ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ပရံ၊ သမ္ပရအမည်ရသော။ အသုရိန္နံ၊ အသုရိန်သို့။ ဥပယာဓိကံ၊ ကပ်ကုန်၍။ အဘယဒက္ခိတံ၊ ဘေးမဲ့အလှူကို။ ယာစယော၊ တောင်းခံရပါကုန် မူကား။ ယံနာတိ၊ ကောင်းစွာ” ဟူသော။ ဇော၊ ဤအကြံသည်။ အယောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊၌။ သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာ၊ ကုန်သော။ တေ ဣသယော၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ ဗလဝါ၊ ခွန်အာရုံသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ သမိဉ္စိတံ၊ ကျေးအပ်သော။ ဗာဟံ၊ လက်မောင်းကို။ ပသာရေယျ ဝါ သေယျထာပိ နာမ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့၎င်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟံ၊ လက်မောင်းကို။ သပိဇ္ဇေယျ ဝါ သေယျထာပိ နာမ၊ ကျေးရာသကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူ ဘာလျှင်။ သမုဒ္ဓတိရေ၊ သမုဒ္ဓာကမ်းနား၌။ ပတ္တကုဋိသု၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းတို့၌။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ပရဿ၊ သမ္ပရအမည်ရသော။ အသုရိန္နဿ၊ အသုရိန်၏။ သမ္ပူဓေ၊ မျက်မှောက်၌။ ပါတုရဟေသု၊ ထင်ရှားပြစ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊၌။ သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာ၊ ကုန်သော။ တေ ဣသယော၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ သမ္ပရံ၊ သမ္ပရအမည်ရသော။ အသုရိန္နံ၊ အသုရိန်ကို—

“ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်။ သမ္ပရံ၊ သမ္ပရအသုရိန်၏အထံသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်လာ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဘယဒက္ခိတံ၊ ဘေးမဲ့အလှူကို။ ယာစန္တိ၊ တောင်းကုန်၏။ ဘယဿ ဝါ၊ ဘေးကိုသော်၎င်း။ အဘယဿ ဝါ၊ ဘေးမဲ့ကိုသော်၎င်း။ ဒါတု၊ ပေးခြင်းငှါ။ တေ၊ သင်၏။ ကာယံ ကဓောဟိတိ၊ အလိုရှိတိုင်း ပြုနိုင်ခြင်းသည်သာလျှင်တည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ သု၊ ပြောကြားကုန်ပြီး

ဓဋ္ဌာနံ၊ အလိုဆန္ဒသည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော (သဒ္ဓတ္ထ) ဝါ-မကောင်းသောအလိုဆန္ဒ ရှိကုန်သော (ဘာဝတ္ထ)။ သက္ကသေဝိနံ၊ သိကြားမင်းသည် ဆည်းကပ်လေ့ရှိကုန်သော။ ဣသိနံ၊ ရသေ့တို့အား။ အဘယံ၊ ဘေးမဲ့ပေးဘွယ်သည်။ (အဘယဒက္ခိတံဟု ဆိုလိုလျက် ဒက္ခိတံကြေ) နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဘယံ၊ ဘေးမဲ့ကို။ ယာစမာနာနံ၊ တောင်းကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်ရသေ့တို့အား။ ဘယမေဝ၊ ဘေးကိုသာလျှင်။ ဒဒါမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သမ္ပရ အသုရိန်က ပြောဆို၏။

၁။ ကာယံ ကဓောဟိတံ ဣန္ဒြိယကဓော။ ဣန္ဒြိယကဓောဟိ ယဒိန္ဒြိယကဓော။ ဟိ-ဝေတ္ထ။
 ၂။ ဓဋ္ဌာနန္တိ ဝိရုဒ္ဓါနံ။ ဓဋ္ဌာနန္တိ ခုရာသယာနံ၊ တေ ယန ဓဋ္ဌဇ္ဈာသယာ ဝိရုဒ္ဓါ ဟောန္တိတိ အာဂ ဓဋ္ဌာနံ ဝိရုဒ္ဓါနန္တိ။

အဘယ်၊ ဘေးမဲ့ကို။ ယာစမာနာနံ၊ တောင်းကုန်သော။ နေ၊ ငါတို့အား။ ဘယမေဂ၊
 ဘေးကိုသဘလျှင်။ ဒေဝါယံ၊ ပေးပြီ။ တေ၊ သင်၏။ ဧတံ၊ တို့ဘေးကို။ ပဋိဂ္ဂဟာ၊ ခံယူ
 ကုန်အံ့။ တေ၊ သင်၏။ ဘယ်၊ ဘေးသည်။ အက္ခယံ၊ မကုန်ခန်းခြင်းသည်။ ဟောကု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။

ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့တို့။ ဝပကေ၊ စိုက်ပျိုး၏။ တာဒိသံ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ အသီးကို။ ဟရတေ၊ ဆောင်၏။ ကလျာဏကာရံ၊ ကောင်းမှု
 ကို ပြုလေ့ရှိသောသူသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းကျိုးကို။ (အနုဘဝတိ၊ ခံစားရ၏။)
 ပါပကာရံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသောသူသည်ကား။ ပါပကံ၊ မကောင်းကျိုးကို။
 (အနုဘဝတိ၊ ခံစားရ၏။) တာတ၊ သမ္ပရအသုရိနံ၊ တေ၊ သင်သည်။ ဗီဇံ၊ မကောင်းမှု
 မျိုးစေ့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်ပြီ။ ဖလံ၊ မကောင်းကျိုးကို။ ပစ္စနဘောဿသိ၊ ခံစား
 ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ရသေ့တို့က ပြောဆိုကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သီလဝန္တေ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မော၊
 ကုန်သော။ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်။ သမ္ပရံ အသုရိနံ၊ သမ္ပရအသုရိနံကို။ အဘိသပိတော၊
 ကျိန်ဆိုကုန်၍။ သမ္ပရဿ အသုရိနဿ၊ သမ္ပရအသုရိနံ၏။ သမ္ပရေ၊ မျက်မှောက်၌။ အန္တရ-
 ဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ပရတိရေ၊ သမ္ပရကမ်းနား၌။ ပတ္တကုရိယု၊ သစ်ရွက်-
 ကျောင်းတို့၌။ ပါတုရဓမ္မသု၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ပရေ
 အသုရိနော၊ သမ္ပရအသုရိနံသည်။ သီလဝန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မဟိ၊ ကုန်သော။
 တေဟိ ဣသိဟိ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ အဘိသပိတော၊ ကျိန်ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိယာ၊ ည၌။
 တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ဥဒ္ဓိဇ္ဇိ၊ ထိပ်လန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမောဝဇ္ဇေ၊ ပဌမဝက်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုပဌမဝက်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား။

သုဝိရံ၊ သုဝိရံသုတ်။ သုသိမံစေဝ၊ သုသိမသုတ်။ ဇေဂ္ဂံ၊ ဇေဂ္ဂသုတ်။ ဝေပစိတ္တိနော၊
 ဝေပစိတ္တိသုတ်။ သုဘာသိတံ ဇယဉ္ဇေဝ၊ သုဘာသိတဇယသုတ်။ ကုလ္လာဝကံ၊ ကုလ္လာဝက
 သုတ်။ နဒုဠိယံ၊ နဒုဠိယသုတ်။ ဝေရောစနုအသုရိနော၊ ဝေရောစနုအသုရိနုသုတ်။
 ဣသယော အရညကံစေဝ၊ အရညာယတနုဣသိသုတ်။ ဣသယောစ သမုဗ္ဗကော၊ သမုဗ္ဗက
 သုတ်။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။

၂-ဗုဒ္ဓိယဝက်

၁-ဓမ္မပရသုတ်

၂၇၇။ (သာဝတ္ထိယံ ပေးပြီ။) ဘိက္ခဝေ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော၊ သက္ကဿ၊ သည်။
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌။ မနုဿဘူတဿ၊ လူဖြစ်စဉ်။ သက္က၊ ရုနပ်ပါးကုန်သော။ တေ၊ ဟိ၊ ကျင့်စက်အရ
 တို့သည်။ သမတ္တာနိ၊ အညီအမျှဟူအပ်ကုန်သည်။ သမာဓိနာနိ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်။

၁။ သမတ္တာနိတိ ပရိပုတ္တာနိ၊ သမာဓိနာနိတိ ဂဟိတာနိ။ သမတ္တာနိတိ ပညာဝိသေသတာယ ပုဉ္ဇသဝ-
 ဖလနိဗ္ဗတ္တနေ နိတ္တိသညာနေ န သမတ္တာနိ။ သမာဓိနာနိတိ တတ္ထ သက္ကစကောရိတာယ သမ္ပာ အာဓိနာနိ။

(ဆောက်တည်အပ်ကုန်သည်။) အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ယေသံ၊ ယင်း ခုနစ်ပါးကုန်သောကျင့်ဝတ်အား
တို့၏။ သမာဒိန္နတ္ထာ၊ ကောင်းစွာ ယူအပ်ကုန်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။
သက္ကတ္တံ၊ သိကြားမင်း၏ အဖြစ်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ ရပြီ။ သတ္ထု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဝတပဒါနိ၊ ကျင့်ဝတ်
အစုတို့သည်။ ကတမာနိ၊ အသက်သည်တို့နည်း။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ မာတာပေတ္တိဘရော၊
အမိအဖကို လုပ်ကျွေးသူသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ (၁) ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။
ဇေဋ္ဌာပစာယိနံ၊ ကြီးသူတို့ကို အရှိအသေပြုလေ့ရှိသူသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ (၂) ယာဝဇီဝံ၊ အသက်
ထက်ဆုံး။ သဏ္ဍဝါစော၊ နုညှံသိမ်မွေ့သောစကား ရှိသူသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ (၃) ယာဝဇီဝံ၊
အသက်ထက်ဆုံး။ အပိသုဏ္ဍဝါစော၊ ကုန်းမတိုက်သောစကား ရှိသူသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။
(၄) ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဝိဂတမလမစ္ဆေရေန၊ ကင်းသောမစ္ဆေရ အညစ်အကြေးရှိသော။
စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်။ မုတ္တစာဂေါ၊ (မင်းမကုက်) လွတ်လွတ်စွန်ကြခြင်း ရှိသူသည်။ ပယတပါကံ၊
(အလှူဝတ္ထုကိုလှူဆံ့သောငှါ အခါပေါ်သိမ်း) ဆေးကြောအပ်ပြီးသောလက်ရှိသူသည်။ ဝေါသဂ္ဂု-
တော၊ စွန့်လွှတ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်သူသည်။ ယာဝဇီဝံ၊ သူတပါးတို့တောင်းခြင်းငှါ လျှောက်
ပတ်သူသည်။ ဒါနသံဝိဘာဂရတော၊ ပေးကမ်းခြင်း ဝေတန်ခြင်း၌ မွေ့လျော်သူသည်။ (ဟုတော့၊
ဖြစ်၍) အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသေယျံ၊ နေလို၏။ (၅) ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သဓ္ဌဝါ-
စော၊ မှန်သောစကားရှိသူသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ (၆) မေ၊ ငါ၏။ ကောဇော၊ အမျက်သည်။
သဓေပိ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ နံ၊ ထိုအမျက်ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်မြန်စွာလျင်၊
ပရိဝိနေယျံ၊ ပယ်ဖျောက်ရလို၏ဟူ၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ အက္ခောဓေနာ၊ အမျက်
မထွက်သူသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ (၇) သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒာ၊ သော၊ သက္ကဿ၊ သည်။
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်စဉ်။ သတ္ထု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ဝတပဒါနိ၊ ဤ
ကျင့်ဝတ်အစုတို့သည်။ သမတ္တာနိ၊ အညစ်အမှူယူအပ်ကုန်သည်။ သမာဒိန္နာနိ၊ ကောင်းစွာ ယူ
အပ်ကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ယေသံ၊ ယင်း ခုနစ်ပါးသောကျင့်ဝတ်အစုတို့၏။ သမာ-
ဒိန္နတ္ထာ၊ ကောင်းစွာ ယူအပ်ကုန်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။
သက္ကတ္တံ၊ သိကြားမင်း၏အဖြစ်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

မာတာပေတ္တိဘရံ၊ အမိအဖကို လုပ်ကျွေးတတ်သော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဇေဋ္ဌာ-
ပစာယိနံ၊ ကြီးသူတို့ကို အရှိအသေပြုလေ့ရှိသော။ သဏ္ဌံ၊ သိမ်မွေ့သော။ သိမ်မွေ့ပြေ
ပြစ်သော စကားကို ပြောဆိုတတ်သော။ ပေသုဏေယျပဟာယိနံ၊ ကုန်းတိုက်သောစကား
ကို ပယ်လေ့ရှိသော။

မစ္ဆေရဝိနပေ၊ ဝန်တိုခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း၌။ ယုတ္တိံ၊ ယှဉ်သော။ သစ္စံ၊ မှန်
သောစကားရှိသော။ ကောဇာသိဘုံ၊ အမျက်ကို လှမ်းမိုးလေ့ရှိသော။ တံ ဇန္တု၊ နဂံ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒေဝါတာဝတိံ၊ သာ၊ တာဝတိံ၊ သာနတ်တို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သပ္ပူရိ-
သော ဣတိ၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍။ အာဟ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၂-သက္ကနာမသုတ်

၂၇။ (သာဝတ္ထိယံ ဇေတဝနေပေးမြဲ) တဩ ခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူရာအခါ၌။ ပါ-ထိ
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ သဂဝါ၊ သည်။ သိက္ခူ၊ တို့ကို။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒာ၊ သော။
သက္ကော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ ပါ-လူအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။

သမာနော၊ ပြစ်လတ်သော်။ မသော နာမ၊ မသမာမည်ရှိသော။ မာဏဂေါ၊ လူလင်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မာဏဂေါ၊ မာဏဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဧဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဝါ-လူအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ သမာနော၊ ပြစ်လတ်သော်။ ပုရေ၊ ရှေး၌။ ဝါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေးဘူးပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပုရိန္ဒဒေါတိ၊ ပုရိန္ဒဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဧဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဝါ-လူအဖြစ်သို့ ရောက်သည် ။ သမာနော၊ ပြစ်လတ်သော်။ သက္ကန္တံ၊ ရိုသေစွာ။ ဝါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ လှူဘူးပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သက္ကောတိ၊ သက္ကဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဧဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဝါ-လူအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ သမာနော၊ ပြစ်လတ်သော်။ (မဟာဇနဿ၊ လူအများအား။) အာဝါသတံ၊ နေရာရပ်ကို။ အဒါသိ၊ လှူဘူးပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝါသဝေတိ၊ ဝါသဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဧဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဝါ-လူအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ သမာနော၊ ပြစ်လတ်သော်။ အတ္ထာနံ၊ အကြောင်းတို့၏။ သဟဿမ္ပိ၊ တထောင်ကိုလည်း။ မဟုတ္တေန၊ တမဟုတ်ခြင်းဖြင့်။ ဗိန္ဒေတိ၊ ကြည်ဆုံးပြတ်နိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဟသက္ကောတိ၊ သဟသက္ကဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဧဝါနမိန္ဒော သက္ကဿ၊ ။ သုဇာနာမ၊ သုဇာမည်သော။ အထုရကဿ၊ အသုရဏသမီးကညာသည်။ ပဇာပတိ၊ မယားတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သုဇမ္ပတိတိ၊ သုဇမ္ပတိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဧဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဧဝါနံတာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့၏။ ဣဿရိယာမိပစ္စံ၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ် အကြီးအမှူး၏အဖြစ်ဟူသော။ ရဉံ၊ မင်း အဖြစ်ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုဝေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝါနမိန္ဒောတိ၊ ဧဝါနမိန္ဒဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ပ။ အာဟူတိ၊ ဆိုကုန်ပြီဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။
(သက္ကဿဘိက္ခဝေမှစ၍ အားလုံးရွှေ့သုတ်နှင့်တူ၏။)

- ၁။ မစံ ဝုစ္စတိ ခနံ၊ တံ ပန သစ္စာသင်္ခါတံ မစံ အဿ အတ္ထိတိ မစဝါ။
- ၂။ ပုရေ ဝါနံ ဒေါတိတိ ပုရိန္ဒဒေါ၊ အနာသိကလောပံ အကတွာဇ္ဇိ။
- ၃။ မနုဿဘူတောတိ မဂရေဋ္ဌေ မလဂါမေ မနုဿဘူတော။ မနုဿဘူတောတိ မနုဿေသု ဟူတေ။ မနုဿတ္တံ ဝါ ပက္ခော။ ဇိ။
- ၄။ ပုညံ ကာထံ သက္ကောတိတိ သက္ကော။ ဇိ။
- ၅။ ဝါသံ အဒါသိတိ ဝါသဝေ။ ဇိ။
- ၆။ သဟဿမ္ပိ အတ္ထာနန္တံ သဟဿမ္ပိ ကာရကနံ။ အတ္ထ-သဗ္ဗေါ ဣဓ ကာရကပရိယာယောဇ္ဇိ။
- ၇။ သဟဿံ ပညာ အက္ခိန္တံ တေသာတိ သဟဿက္ကော။ ဇိ။

၃-မဟာဇိသုတ်

၂၅၉။ (ဝေ မေ သုတ် ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော၊ သမယံ၊ နှံ၊ သဂဝါ၊ သည်။ ဝေသ၊ လိယံ၊ ဝေသာလိပြည်။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တော။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ၊ စုလင်္ဂမုန်းချွန်အထွတ် တပ်သောစုလင်္ဂ။ ဝိယဝတိ၊ ဧ၊ အထ ခေါ၊ နှံ၊ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီမင်းမျိုးဖြစ်သော။ မဟာလိ၊ မဟာလိသည်။ ယေန၊ နှံ၊ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဧ၊) တေန၊ သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ၊ ပ။ လိစ္ဆဝီ၊ သော၊ မဟာလိ၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို၊ “အန္တေ၊ ခု။ သဂဝတာ၊ သည်။ ဒေဝါန-
ပိန္နော၊ သော၊ သက္ကော၊ ကို၊ ဝိဠော ခေါ၊ သိ၊ မြင်အပ်ပါလော” ဟူသော၊ ဧတံ၊ ကို၊ အဝေါစ၊
လျှောက်ပြီ။ မဟာလိ၊ မဟာလိ၊ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒေဝါနပိန္နော၊ သော၊ သက္ကော၊ ကို၊
ဝိဠော ခေါ၊ မြင်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အန္တေ၊ ခု။ သော ဟံ၊
ထိုအခွင့်ဘုရားမြင်အပ်သော သိကြားမင်းဟူသည်။ သက္ကပဋိဗ္ဗပကော၊ သိကြားမင်းအတူသည်။
ဘဝိယထိနန၊ မြစ်ယောင်တကား။ အန္တေ၊ ခု။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒေဝါနပိန္နော၊ သော၊ သက္ကော၊
ကို၊ ခုသော၊ ဆင်းရဲသဖြင့် မြင်အပ်၏။ (မြင်နိုင်ခဲ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာလိ၊
မဟာလိ၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သက္ကန္တ၊ သိကြားမင်းကို၎င်း။ သက္ကကရဏေ၊ သိကြားမင်း
အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားထိုကို၎င်း။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ ယေသဉ္စ ဓမ္မာနံ၊
အကြင်သိကြားမင်းအဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သောတရားထို၏။ သမာဗိနတ္တာ၊ ကောင်းစွာယူအပ်
ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သက္ကော၊ သည်။ သက္ကန္တံ၊ သိကြားမင်း၏ အဖြစ်ကို။ အဋ္ဌဂါ၊
ရပြီ။ ထဉ္စ၊ ထိုသိကြားမင်း၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သောတရားထိုကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊
သိတော်မူ၏။ (အကြင်သက္ကနာမသုတ် စာပိုဒ် ၂၁၇-နှင့်တူပြီ။)

၄-ဇလိဒ္ဓသုတ်

၂၆၀။ (ဧကံ သမယံ၊ ပ။ ပစ္စုသောသု ပေးပြီ။) သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

သိက္ခဝေ၊ ထို့၊ သုတပုဉ္စ၊ ဆုံး၊ အညတဓရာ၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။
ဣမသ္မိံ ယေဝ ခုဝဂဏေ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်၌သာလျှင်။ မနုဿဇလိဒ္ဓေါ၊ လူဆင်းရဲသည်။ မနုဿ-
ကပဏော၊ လူအထီးကျန်(အောက်တန်းစား)သည်။ မနုဿဝရာကော၊ လူဟုတ်သည်။ အယောသိ၊
ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တထာဂတပဝေဓိတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ယောကြားတော်
မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ သဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗိတရားကို။ သမာဓိယံ၊ ကောင်းစွာရယူပြီ။
သီလံ၊ သီလကို။ သမာဓိယံ၊ ပြီ။ သုတံ၊ သုတကို။ သမာဓိယံ၊ ပြီ။ စာဂံ၊ စာဂကို။ သမာဓိယံ၊
ပြီ။ ပညံ၊ ပညာကို။ သမာဓိယံ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တထာဂတပဝေဓိတေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည် ယောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ သမာဓိ-

၁။ ထဉ္စ ပဇာနာမိတိ ဗဟုဝနေ ဧကဝနေ၊ ဧဝ ဓ ဓမ္မေ ပဇာနာမိတိ အတ္ထောယု ဌ၌ မိန့်သောကြောင့်
“ထဉ္စ၊ ထိုသိကြားမင်း၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော တရားထိုကိုလည်း” ဟု ဗဟုဝေသမူန်သည်။ ဝနေဝိယဉ္စာသ
ဟူလို။

၂။ မနုဿဇလိဒ္ဓေါတိ မနုဿဇလိဒ္ဓော၊ မနုဿကပဏောတိ မနုဿကပဏော၊ မနုဿဝရာကောတိ
မနုဿကပဏော၊ မနုဿဇလိဒ္ဓေါတိ မနုဿသု ခုဝဂဏေ၊ မနုဿကပဏော၊ မနုဿသု ပရမနိယိနတံ၊
မနုဿကပဏောတိ မနုဿသု ဝါ ပရမနိယိနောရိ။

ယိတွာ၊ ကောင်းစွာရယူ၍။ သိလံ၊ ကိ။ သမာဒိယိတွာ၊ ၍။ သုတံ၊ ကိ။ သမာဒိယိတွာ၊ ၍။ စာဂံ၊ ကိ။ သမာဒိယိတွာ၊ ၍။ ပညံ၊ ကိ။ သမာဒိယိတွာ၊ ၍။ ကးယထ၊ ကိယံ၊ သေဝါ၊ ပျက်စီးခြင်းဟူသော။ မရဏာ၊ သေခြင်းမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူ တို့၏လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ နတ်ပြည်လောကသို့။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ရောက်ပြီ။ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ် သို့။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ရောက်ပြီ။ သော၊ ထိုနတ်သားသည်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ ဝဏ္ဏေနစေတိ၊ အဆင်းအားဖြင့်၎င်း။ ယသသာစ၊ အခြံအရံအားဖြင့်၎င်း။ အတိရောစတိ၊ သာလွန် ၍ တင့်တယ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုနတ်သား၏ဖြစ်ရာအရပ်၌။ ဝါ-ထိုသို့သာလွန်တင့်တယ် ခြင်း၌။ (သုခံ-ကား နိပါတ်။) ဒေဝါတာဝတိံ သာ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်။ တံ၊ ထိုနတ်သားကို။ သော၊ ထိုအချင်းတို့။ အစ္စရိယံ ဝတ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီးအံ့ချီးထိုက်ပေစတကား။ သော၊ ထို အချင်းတို့။ အပ္ပုတံ ဝတ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးဖြစ်ပေစတကား။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဂ္ဂံ ဒေဝပုတ္တော၊ ဤနတ်သားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ ဝါ-လူ၏ အဖြစ်သို့ရောက် သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ မနုဿဗလိဇ္ဈေ၊ လူဆင်းရဲသည်။ မနုဿကပဏော၊ လူအထီး ကျန်(အောက်တန်းအား)သည်။ မနုဿဝရာကော၊ လူယုတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုလူ ဆင်းရဲသည်။ ကာယထ၊ ၍။ ဘေဝါ၊ ပျက်စီးခြင်းဟူသော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ နတ်ပြည်လောကသို့။ ဥပပဇ္ဇော၊ ရောက်ပြီ။ ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်း အဖော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇော၊ ရောက်ပြီ။ သော၊ ထိုနတ်သားသည်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ ဝဏ္ဏေနစေတိ၊ အဆင်းအားဖြင့်၎င်း။ ယသသာစ၊ အခြံအရံအားဖြင့်၎င်း။ အတိရောစတိ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်၏” ဟူ၍။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ၊ ရွတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ဖုရိမရဲကြဲစေကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ သော၊ သက္ကော၊ သည်။ စေဝေ တာဝတိံ သေ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို—

“မာရိသာ၊ အချင်းနတ်တို့။ တုသမ၊ သင်တို့သည်။ ဧတဿ ဒေဝပုတ္တဿ၊ ဤနတ်သားအား။ မာ ခေါ ဥဇ္ဈာယိတ္တ၊ မကဲ့ရဲ့ကြကုန်လင့်။ မာရိသာ၊ အချင်းနတ်တို့။ သော ခေါ ဒေဝပုတ္တော၊ ဤနတ်သားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ပ။ အတိရောစတိ၊ သာလွန်တင့်တယ်၏” ဟူ၍။ အာမန္တေထိ၊ ပြောဆိုပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊

၁။ တတြာတိ တသ္မိံ ဌာနေ။ တသ္မိံ ဝါ အတိရောစနေ။ တသ္မိံ ဌာနေတိ တဿ ဒေဝပုတ္တက တသ္မိံ ဥပပဇ္ဇာနေ။
 ၂။ ဥဇ္ဈာယန္တိ အဓိဋ္ဌာယန္တိ လာမကတော စိန္တေန္တိ။ ဝိယုန္တိ ကထေန္တိ ပကသေန္တိ။ ဝိပါစေန္တိ တတ္ထ တတ္ထ ကထေန္တိ ဝိတ္ထာရေန္တိ။ လာမကတော စိန္တေန္တိ တဿ ပုရိမဝတ္ထံ နဿာယ ဟိနတော စိန္တေန္တိ။ ကထေန္တိ တဖေဝ ပရေသ ကထေန္တိ။ ဝိတ္ထာရေန္တိ တတ္ထပတ္ထံ ဝိတ္ထာရိကံ ကထေန္တိ။ ဥဇ္ဈာယန္တိ (ဇေး လူဆင်းရဲဘဝကို အကြောင်းပြု၍) အယုတ်အားဖြင့် ရွတ်ချ၏။ ဝိယုန္တိ (ဇေးလူဆင်းရဲဘဝကိုပင် အခြားသူတို့ အား) တင်စွာပြောပြကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ (ဇေးလူဆင်းရဲဘဝကို) အတုချေတင်ကြကုန်၏ဟုသော်လည်း အပိုင် နှင့်အညီပေ။

၌။ ဝေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဒေဝေတာဝတီသေ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကိုး အနုနယမာနော၊ ဆုံးမလိုတည်မြဲ၌။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌—

“ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ အစလာ၊ မတုန်မလှုပ်။ သပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်သော။ သံဓ္ဓါ၊ သဗ္ဗါသည်၎င်း။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ အနိယာဏန္တံ၊ အနိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်သော။ ပသံသိတံ၊ အနိယာတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သော။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော။ သီလဉ္စ၊ သီလသည်၎င်း။

ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ သံစော၊ သံဃာ၌။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်၎င်း။ ဥဇုဘူတံ၊ ခြောင်မတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဝါ-ခြောင်မတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ ဒဿနဉ္စ၊ တရားကိုသိမြင်တတ်သော မဂ်ဉာဏ်သည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဇလိဓ္မေတိ၊ လူဆင်းရဲမဟုတ် (လူချမ်းသာ) ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်နေခြင်းကိုလည်း။ အမောတံ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်ဟူ၍။ (အာဟု၊ ကုန်ပြီ။)

တဿ၊ ထိုကြောင့်။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ သရံ၊ အောက်မေ့လျက်။ သဗ္ဗဉ္စ၊ သဗ္ဗါတရားကို၎င်း။ သီလဉ္စ၊ သီလကို၎င်း။ ပသာဒံ၊ သံဃာ၌ ကြည်ညိုခြင်းကို၎င်း။ ဓမ္မဒဿနဉ္စ၊ တရားတော်ကို ထက်သောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်သိမြင်ခြင်းကို၎င်း။ အနုယုဉ္စေတာတိ၊ အဝန်ပန်အားထုတ်ရာ၏ ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ထိုကို။ အတာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၅-ရာမစေတယျကသုတ်

၂၆၁။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ အဋ္ဌာသိ ပေးပြီ။) ကေမန္တံ၊ ၂။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ဝေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သကဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘုမ္မိရာမစေတယျကံ၊ ပြေ၏ မွေထွေသွယ်၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ မွေထွေသွယ် ပြေအရပ်သည်။ ကံ န ခေါတိ၊ အဘယ်ပါနည်း ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

၁။ အနုနယမာနော၌ အနုနယ နိဓာတ်သည် ဆုံးမခြင်းအနက်ကို ဟော၏။ နိနယေ ပါပုဏေ ဗျာဒိ၊ ဓာတဝေါဟာသော ဓာတုတ္ထသင်္ကပ္ပယံ ဗျာဒိ၊ ဝိ တေညံ ရောမ္မိ၊ ဓာတဝေါ၊ ဆုံးမခြင်း စေသာအနက်၌ ဖြစ်၏ ဟု ဆိုရာ ပိပ္ပ နိဓာတ်သာ ဆုံးမခြင်း အနက်ကို ဟောသည်ဟုတ်။ အနုနယ နိဓာတ်လည်း ဆုံးမခြင်းအနက်ကို ဟော၏ ဟု ကြံ။ အဓမ္မိအရာဌာန၌ အနုနယ နိဓာတ်သည် ချစ်ခြင်းကိုလည်းဟော၏။

၂။ မောဂုတ္တန်တာဓိကတ္တ (၁၉)သုတ်၌ ရာမဏိယကန္တိဝိသကဓမ္မ ကန္တာဓကန သိပ္ပံနှင့်အညီ ရမိတဗ္ဗန္တိ ရာမဏိယံ၊ ကမေဝ ရာမဏိယကံ၊ စာသ ဘာဝေါ ရာမဏိယကံ ဟူ၍။ ရာမဏိယကပုဗ် ဘာဝတ္ထ ဣပစ္စည်းဟူ၍။ တနည်း ကစ္စည်းသဓ္ဓါ၊ သဗ္ဗုဒ္ဓိတိသုတ္တမာတာတို့ အလို ရာမဏိယပုဗ် ဘာဝတ္ထကဏ်ပစ္စည်းဟု ကြံတွင် ရမိတဗ္ဗန္တိ ရာမဏိယံ ဟော ဘာဝေါ ရာမဏိယကံဟု ပြ။ ဘုမ္မိနှင့်ထူသော် ဘုမ္မိယာ ရာမဏိယကံ ဘုမ္မိရာမဏိယကံ ဟု တွဲ။ ပြေ၏ မွေထွေသွယ်၏ အဖြစ်သည်ဟုဝေ။ ၎င်းအနက်သည် မနုဿရာမစေတယျကဿာတိ မနုဿရာမဏိယဘာဝဿ၊ ဤအဋ္ဌေ ဣတာ။ မနုဿရာမဏိယဘာဝဿာတိ မနုဿာနံ အာရမဏိယ ဘာဝဿ။ ဤသို့ကာ ဇာပိဉ် ၂၆၁-နှင့်၎င်း၊ အာရာမရာမဏိယကန္တိ ဗုဒ္ဓါရာမာနိနံ ရာမဏိယဘာဝံ၊ မဟာနိဓဇ္ဈေ ၄၂၁၉-နှင့် ၎င်း ညီ၏။ ဘုမ္မိရာမစေတယျကံ ဟူသော ပုဗ်ကို- သဗ္ဗုဒ္ဓိတိသုတ္တမာတာ(၈၂၆)သုတ်၌ ဣတ္ထ အရဟန္တော ဝိသုဒ္ဓန္တံ၊ တံ ဘုမ္မိရာမစေတယျကန္တိ ဓမ္မေ ပန ရမိတဗ္ဗာတိ ရာမဏိယာ၊ ရာမဏိယာ ဓဝ ရာမစေတယျာတိ အတ္ထံ ဂဟေတွာ ဘုမ္မိရာမစေတယျာ၊ စန္ဒေဌာနေ ဘုမ္မိရာမစေတယျကန္တိ သမာသန္တေ ဂဟေယော ဝေဝိတဗ္ဗာဟု ပွင့်၏။ ၎င်းအလို ရာမဏိယာဓဝ ရာမစေတယျာ၊ ဘုမ္မိ ဓ ဘာ ရာမစေတယျာ

သုနိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာဖန်ဆင်းစီမံအပ်ကုန်သော။ အာရာမစေတု၊ ပူဇော်အပ်သောမွေ့လျော်ဖွယ်ရာဥယျာဉ်တို့သည်၎င်း။ ဝနစေတု၊ ပူဇော်အပ်သောတောသစ်ပင်တို့သည်၎င်း။ ပေါက္ခရဉ္စေတု၊ ရေကန်တို့သည်၎င်း။ မနုဿရာမဏေယျဿ၊ လူတို့၏ မွေ့လျော်ဖွယ်၏ အဖြစ်၏။ (သီလအစရှိသော ဂုဏ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် မကြံစည်အပ်မနှိုင်း ယှဉ်အပ်သောအာနုဘော်၏။) သောဋ္ဌသိ၊ တဆွဲခြောက်စိတ်မြောက်သော။ ကလံ၊ တစိတ်မျှကို။ နာဂ္ဂန္တိ၊ အဖိုးမထိုက်ကုန်။

ဂါမေ ဝါ၊ ရွာ၌ သော်၎င်း။ ယဒိ၊ ထိုမျှ၊ အရဉ္စေတု ဝါ၊ တော၌သော်၎င်း။ နိဇ္ဈေ ဝါ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်၌သော်၎င်း။ ယဒိ၊ ထိုမျှ၊ ထလေ ဝါ၊ ကြည်းကုန်းအရပ်၌သော်၎င်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တံ၊ ထိုအရပ်သည်။ ဘုမ္မရာမဏေယျကံ၊ မြေ၏ မွေ့လျော်ဖွယ်၏အဖြစ်မည်၏။ ဂါ-မွေ့လျော်ဖွယ်မြေအရပ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၆-ယဗောနုသုတ်

၂၆၂။ (ကေ သမယံ၊ပ။ အာမန္တံ အဋ္ဌာသိ ဖောဗြု) ကေမန္တံ၊ ဌံ၊ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ဧဝါနိမိန္နော၊ သော၊ သတ္တော၊ သည်။ ဘာဂန္တိ၊ ကျီ—

“ပုညပေက္ခာနံ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဩပဓိကံ၊ ဥပဓိသိ၍ အကျိုးပေးသော။ ဝါ၊ ဥပဓိဟူသော အကျိုးရှိသော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကဓေတံ၊ ပြုကုန်သော။ ယဗောနာနံ၊ လူဒါန်းပူဇော်ကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ လူဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နံ၊ လူဒါန်းပူဇော်အပ်သောအလှသည်။ မဟံပူဇန္တိ၊ များသောအကျိုးရှိပါသနည်း”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗာဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

ဧတ္တာဓော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ပဋိပနာ စ၊ ကျင့်ဆဲ မဂ္ဂဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်တို့၎င်း။ ဧတ္တာဓော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဖလေ၊ ဖိုလ်၌။ ဌိတော စ၊ တည်ပြီး ဇလဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်

ဇာတိ ဘုမ္မရာမဏေယျကံ ဟူ၍။ မွေ့လျော်ဖွယ်မြေအရပ်သည်ဟုပေး။ ၎င်းအနက်သည် ယတ္ထ အရဟန္တော ဝိဟရန္တိ၊ တံ ဘုမ္မရာမဏေယျကံ၏အရပ် ယတ္ထံ ဌာနေ အရဟန္တော ဝိဟရန္တိ၊ တံ ဝုဏ္ဏိယမေဝ သော ပဓေသော ဝုဏ္ဏိယောဝေ။ ဓမ္မပဉ္စ ၁။ ၄၀၀ နှင့်ညီ၏။ ၎င်းဓမ္မပဉ္စအရပ်၌ ဝုဏ္ဏိယကပုန်နှင့်ဝုဏ္ဏိယကပုန်ကား မထင်ရှား။ ဝုဏ္ဏိယမေဝ ဝုဏ္ဏိယကံ သို့မဟုတ် ဝုဏ္ဏိယမေဝ ဝုဏ္ဏိယကံ ဟု ပြုနိုင်၏။ ဝုဏ္ဏိယကံ သို့မဟုတ်ဝုဏ္ဏိယကံကို ဘုမ္မရာမဏေယျကံအရပ်၌ အတွက်သာ ဓမ္မပဉ္စအဋ္ဌကထာနှင့်ညီကြောင်း ဖော်ပြသည်။

၁။ အာရမန္တိ ဧတ္ထ သတ္တာတိ အာရာမာ၊ စိတိတဗ္ဗာ ပုလိတဗ္ဗာတိ စေတု၊ အာရာမာ စေတု၊ အာရာမစေတု၊ ဟူ၍။ ဌာနိန္ဒကား ဥဿယတ္တသံ ဓိတ္တိကတဌော စေတု၊ စေတိတဗ္ဗံ။ (၄)။ အာရမန္တိ ဧတ္ထ သတ္တာတိ အာရာမာ၊ တေ ဝေဓေတေန္တိ ဧတ္ထ သဂ္ဂါယ အတ္တနော ပိတိသောမနဿ သန္တယန္တိတိ ဝေသိယာတိစ ဝုဏ္ဏိ။ (၅)။ ယု မိန့်တော်မူကုန်၏။ သန်ကြယ်သည်ကိုပြုတတ်ကုန်သော မွေ့လျော်ဖွယ်ရာ ဥယျာဉ်တို့သည်၎င်း။ ဝါ-ဟိုကြည်းမြင့်မိမိ၏ နှစ်ထက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဆက်စပ်ရာ မွေ့လျော်ဖွယ်ရာ ဥယျာဉ်တို့သည်၎င်း ဟု ပေး။

၂။ ဩပဓိကံ ပုညန္တိ ဥပဓိဝိပါကံ ပုညံ၊ ၄။ ဥပဓိဝိပါကန္တိ ဥပဓိသု ဝိပဓုတိ၊ ဥပဓေသာ ဝါ ဝိပါကာ စေတသာတိ ဥပဓိဝိပါကံ၊ ၅။

တို့ဝင်း။ သေ၊ ဤရှစ်ယောက်သော အဓိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥဇဘူတော၊ ခြောင်မတ်စွာ
ပြန်၍ ပြန်သော။ ဝါ-ခြောင်မတ်သည်၏အပြန်သို့ ရောက်သော။ ပညာသီလသမာပတိတော၊
ပညာသီလသည်းရှိ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သော သမာဓိလည်းရှိသော။ သံထော၊ ပရမတ္ထ
သံဃာ မည်၏။

ပုညပေက္ခာနံ၊ ထောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဩပဓိကံ၊ ဥပဓိတို့၌ အကျိုး
ပေးသော။ ဝါ၊ ဥပဓိအကျိုးရှိသော။ ပုည၊ ကောင်းမှုကို။ ကရေထံ၊ ပြုကုန်သော။
ယဇမာနာနံ၊ ဝူဇော်ကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ လူဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။
သံဃော၊ ပရမတ္ထသံဃာ၌။ ဝိနိ၊ လူစားပူဇော်အပ်သောအလှူသည်။ ဗောဓ္မလံ၊ များသော
အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၇-ဗုဒ္ဓဝဋ္ဌနာသုတ်

၂၆၃။ (သာဝတ္ထိယံ ဇေတဝနေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သကဝါ၊ သည်။
ဝိဝါယာရဂတော၊ နေ့သန့်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်လျက်။ ပဋိသတ္တိနော၊ သတ္တသင်္ခါရမှ ဖြစ်
ထပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနုမိနော၊ သော။
သက္ကော စ၊ သည်ဝင်း။ သယမ္ပတိ၊ သယမ္ပတိမည်သော။ ဗြဟ္မာ စ၊ ဗြဟ္မာသည်ဝင်း။ ယေန၊ ၌။
သကဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ပြီး။ ဥပသကံမိတော၊ ရှိ။
ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး။ ခွါရဗဟံ၊ ထံခါးသောင်ကို။ နိဿာယ၊ ရှိ၍။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်ပြီ။
အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနုမိနော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သကဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌—

“ဝိရ၊ လုံ့လရှိတော်မူသော။ ဝိဝိတသင်္ဂါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသော(ကိလေသမာရ်
ဒေဝပုတ္တမာရ်)စစ်မြေရှိတော်မူသော။ ပနုဿာရ၊ ချထားအပ်ပြီးသော (ဒေဝကိလေသ
အသိသင်္ခါရ)ဝန်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ အနုဏ၊ ကာမဇ္ဈနုကြေးမြီကင်းတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထတော်မူပါလော့။ လောကေ၊ ထောက၌။ ဝိရ၊
လျဉ်းလည်တော်မူပါလော့။ ပနုရဿာယ ရတ္ထိ၊ တစုံငါးရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော
လပြည့်နေ့သ၌။ (ပနုရဿာယ ရတ္ထိန္တိ ပနုရဿာယ ပုတ္တမာယ ရတ္ထိ၊ ၄။) နေော ဟတာ၊
ထဝန်းကဲ့သို့။ ဧတ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဗိက္ခုနု၊ စိတ်တော်သည်ကား။ သုဝိပုတ္တန္တိ၊ ဗုဒ္ဓ
ဧတော အညစ်အကြေးမှ ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်တော်မူပြီ”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို၊
အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

ဒေဝါနုမိနု၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော သိကြားမင်း။ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်တို့ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
န ခေါ ဝန္တိတဗ္ဗာ၊ ရှိမခိုးထိုက်ကုန်။ ဒေဝါနုမိနု၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော သိကြားမင်း။ တထာဂတော၊
ဘုရားရှင်တို့ကို—

“ဝိရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော။ ဝိဝိတသင်္ဂါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသော(ကိလေသမာရ်
ဒေဝပုတ္တမာရ်) စစ်မြေရှိတော်မူသော။ သတ္တဝါယ၊ ဟာဉ်မှူးသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော။
အနုဏ၊ ကာမဇ္ဈနုကြေးမြီကင်းစင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထတော်
မူပါလော့။ လောကေ၊ ထောက၌။ ဝိရ၊ လျဉ်းလည်တော်မူပါလော့။ သကဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား။ (တုံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။) ဓမ္မံ၊ ထရားတော်ကို။ ဧသဏု၊ ဟောတော်မူပါ

လော့။ အညာတာရော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစွမ်းနိုင်သူတို့သည်။ ဘဝိယန္တိတိ၊ ရှိကုန်လတ္တံ့။ ဟူ၍။ ဝေဠုခေါ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဝဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ ရှိခိုးထိုက်ကုန်၏။

ဂ-ဂဟဋ္ဌဓမ္မနာသုတ်

၂၆၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ပေးမြဲ။) တဩ ခေါ၊ ထိုသို့ နေထောင်မှုသောအခါ၌။ ပ။ တကဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘုတပုဗ္ဗံ၊ အံ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သင်္ဂါဟကံ၊ သိကြားမင်း၏ အထောက်အကူဖြစ်သော။ မာတလိ၊ မာတလိကို။ “သမ္ပ မာတလိ၊ အချင်းမာတလိ၊ သဟဿယုတ္တံ၊ မြင်းတထောင်ဖြင့် ကအပ်သော။ အာဇညရထံ၊ အာဇာနည်သိန္နောမြင်းရထားကို။ ယောဇေဟိ၊ ကလော့။ သုဘူမိ၊ ကောင်းသောမြေအရပ်ကို။ ဧဿနာယ၊ ရွှေခြင်းငှါ။ ဥယျာနဘူမိ၊ ဥယျာဉ်မြေအရပ်သို့။ ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ဂါဟကော၊ သိကြားမင်း၏ အထောက်အကူဖြစ်သော။ မာတလိ၊ မာတလိသည်။ ဗေ ဘဒ္ဒန္တဝါတိ ခေါ၊ “ကောင်းပြီ အရှင်”ဟူ၍။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏(ကားကို)။ ပဋိဿတု၊ ဝန်ခံ၍။ သဟဿယုတ္တံ၊ သော။ အာဇညရထံ၊ ကို။ ယောဇေတု၊ က၍။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ အား။ “မာရိဿ၊ သိကြားမင်း။ တေ၊ အရှင်၏ အလိုငှါ။ သဟဿယုတ္တော၊ မြင်းတထောင်ဖြင့် ကအပ်သော။ အာဇညရထော၊ အာဇာနည်သိန္နောမြင်းရထားကို။ ယုဇတ္တာ ခေါ၊ ကအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဝါနိ၊ ယခု။ ယဿ၊ ယင်းသွားခြင်း မသွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ မညသီတိ၊ သိတော်မူလော့”ဟူ၍။ ပဋိဝေဓေသိ၊ သိစေပြီ။ ဝါ-လျှောက်တင်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဝေဗဟန္တ ပါသာခါ၊ ဝေဗဟန္တာပြာသာဒ်မှ။ ဩရာဟန္တော၊ သက်ဆင်းလတ်သော်။ အဉ္ဇလိ၊ ကတု၊ လက်အုပ်ချီ၍။ (သုဝံကား နိပါတ်။) ပုထုဒ္ဓိသာ၊ များစွာသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို (အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကိုယူ။) နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သင်္ဂါဟကော၊ သော။ မာတလိ၊ သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို—

“တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ (ဗေဓ) သုံးပါးတတ်မြောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ သဓမ္မ၊ ဓပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘမ္မာ၊ ပြေ၍နေကုန်သော။ ဓတ္တိယာ ဝ၊ မင်းတို့သည်၎င်း။ ဓတ္တာရော၊

၁။ ဤကား ဘဂဝါကို အာလုပ်သောသူကို အဇ္ဈာဟရိတဗ္ဗံ တုံ ဟူသော တုမှ သဒ္ဓါ၏ အဟုတ် ဟု ကြံကာ ပေးအပ်သောအနက်တည်း။ သျှာကံ၊ တူက တို့၌ ရှိသော “ဒေသေတု ဘဂဝါ ဓမ္မံ” ဟူသော ပါဠိတည်း အဆင့်ပင်။
ဓမ္မံ၊ တုမှသဒ္ဓါဖြင့် ရေးသားသုံးစွဲရမည့် အရာဌာနဖြစ်လျက် တုမှ သဒ္ဓါဖြင့် မရေးသား မသုံးစွဲပဲ တုမှ သဒ္ဓါ၏ ကိုယ်စား အကယ်၍ နာမသဒ္ဓါဖြင့် ရေးသားသုံးစွဲကြသော်လည်း ၎င်းနာမသဒ္ဓါနှင့် ဟုတ်သော ကြိယာ၌ “နာမမ္ပ ပယုဋ္ဌမာဓေပိ တုလျာဓိကရဏေ ပဌမာ” နှင့် အညီ ပဌမပုရိသ်သာ သက်ရမည်။ တုမှ သဒ္ဓါ၏ ကိုယ်စားပင် ဖြစ်သော်လည်း “တုမှ မဇ္ဈိမော” ဖြင့် မဇ္ဈိမပုရိသ်သက်ရ။ ဥပမာ “ဒေသေတု ဘန္တေ ဘဂဝါ ဓမ္မံ” ၌ ဘဂဝါသည် တုမှသဒ္ဓါ၏ ကိုယ်စားလှယ်(နာမပုရိသ်)ပင် ဖြစ်သော်လည်း ယင်းနှင့် ဟုတ်သော ဒေသေတု ကြိယာ၏ နေရာဌာန၌ မဇ္ဈိမပုရိသ်သက်၍ ခေဓေဟိ ဟူ၍ သော်၎င်း၊ ဒေသဿ ဟူ၍သော်၎င်း မရှိသင့်၊ ဒေသေတု ဟု ပဌမပုရိသ်ဖြင့်သာ ရှိသကဲ့သို့တည်း။ (သဒ္ဓနီတိ ပဒမာလာ နှာ ၃၆ မိုးသည်။)
ထို့ကြောင့် ဤ “ဒေသေတု ဘဂဝါ ဓမ္မံ” ဟု ရှိသော အရာဝယ် ဘဂဝါကို အာလုပ်မကြံပဲ တုမှ သဒ္ဓါ၏ကိုယ်စား ဖြစ်သော နာမသဒ္ဓါ ကတ္တာသော ဟု ယူဆရာ၊ ၎င်းနှင့် ဟုတ်သော ကြိယာ၌လည်း မဇ္ဈိမပုရိသ်သက်ရန်မလို ပဌမပုရိသ် တု ဝိတတ်သာ သက်ရန်လိုသောကြောင့် “ဒေသေတု ဘဂဝါ ဓမ္မံ” ဟု ရှိသော မူမျှားတည်း သင့်သည်သာဟု ပနိသံသယ မှတ်ယူရာ၏။ အနက်ကိုလည်း “ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ တော့ ယုဇမ။

လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာရာဇာ စ၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်၎င်း။ ယထာဏိနော၊ များသောအခြံအရံကုန်သော။ တိဇ္ဇာ စ၊ သုံးကျိပ် သုံးယောက်သော တာဝတိံသာနတ်တို့သည်၎င်း။ ယံ၊ အရှင်သီကြားမင်းကို။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ရှိခိုးကြပါကုန်လျက်။ သက္က၊ သီကြားမင်း။ တံ၊ အရှင်သီကြားမင်းသည်။ ယံ၊ အကြင်နတ်မင်းကို။ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ သောယက္ခော၊ ထိုနတ်မင်းသည်။ ဧကော နာမာတိ၊ အဘယ်နတ်မင်းမည်ပါသနည်း။ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈသာသိ၊ လျှောက်ပြီး။

ထေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ (ဗေဒ) သုံးပါးတတ်မြောက်ကုန်သော သူတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘုဗ္ဗာ၊ မြင့်နေကုန်သော။ ဓတ္ထိယာ စ၊ မင်းတို့သည်၎င်း။ ဓတ္ထာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာရာဇာ စ၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်၎င်း။ ယထာဏိနော၊ များသော အခြံအရံကုန်သော။ တိဇ္ဇာ စ၊ သုံးကျိပ် သုံးယောက်ကုန်သော တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်၎င်း။ မ၊ ငါ့ကို။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကြကုန်၏။

မာတလိ၊ မာတလိ၊ အဟံ စ၊ ငါသည်ကား။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ စိရုတ္တသမာဟိတေ၊ ရွယ်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ကောင်းစွာထားအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ဗြဟ္မစရိယပရာယနေ၊ မြတ်သောအကျင့်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိကုန်သော။ သမ္ပာပပ္ပဇိတေ၊ ရဟန်းကောင်းတို့ကို။ ဝန္တေ၊ ရှိခိုး၏။

ပုညကရာ၊ ကောင်းမှုပြုကုန်သော။ သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်တတ်ကုန်သော။ ယေ ဂယဋ္ဌာ၊ အကြင်လူတို့သည်။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ဝါရံ၊ သားမယားကို။ ပေါသေန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သီကြားမင်းကပြောဆို၏။

သက္က၊ သီကြားမင်း။ တံ၊ အရှင်သီကြားမင်းသည်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့ကို။ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ လောကသို့ ၊ လောက၌၊ ဆေဋ္ဌာ ဟိကိရ၊ မြတ်ကုန်သည်သာ ဖြစ်သတည်း။ ဝါသဝ၊ သီကြားမင်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့ကို။ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ အယမှိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မာတလိက လျှောက်၏။

မထဝါ၊ သစ္စါတည်းဟူသော ဥစ္စာရှိသော^၁။ (မထသစ္စါဥစ္စာယော။) သုဗ္ဗေတိ၊ သုဇာ၏ခပ်ပွန်းဖြစ်သော။ ခေဝရာဇာ၊ နတ်တို့သနင်း သီကြားမင်းသည်။ ဣဓံ၊ ဤကောင်းကို။ ဝတုာန၊ ဆိုပြီ၍။ ပုထုဓိသာ၊ များသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ နမဿိတုာ၊ ရှိခိုးပြီ၍။ ပုမုခေါ၊ နတ်တို့၏အကြီးအမှူးဖြစ်သော သီကြားမင်းသည်။ ရထံ၊ ရထားထက်သို့။ အာရဟိ၊ ထက်စီးပြီ။ ဣတိ၊ ပြီး၏။

၉-သတ္တာရဝနန္ဒာသုတ်

၂၆၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဇေတဝနေ။ ပ။ မညသီတိ-ထိုင်အောင် ဂဟဋ္ဌဝနန္ဒာသုတ် စာပိုဒ်-၂၆၄-အတိုင်းပေးပြီး)

၁။ မထံ ဝုဇ္ဇထိ ခနံ၊ ထံ ဗု ဘဒ္ဒါသင်္ဂါထံ မထံ အဿ အဇ္ဈိသိ မထာ။ သံသိဒ္ဓါနာ ၃၃၇။ စာပိုဒ် ၂၇၈။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ခေါနိပိန္နော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဝေဇယန္တပါသာဒါ၊ ဝေဇယန္တပြာသာဒ်မှ။ ဩရောဟန္တော၊ သတ်ဆင်းလတ်သော်။ အလ္လိကတော၊ လက်ထုပ်ချိ၍။ (သုခကား နိပါတ်မျှ။) ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သင်္ဂါယကော၊ သိကြားမင်း၏ အထောက်အကူပြင်သော။ မာတလိ၊ မာတလိသည်။ ခေါနိပိန္နံ၊ သော။ အတ္ထံ၊ ကို—

“ဝါသဝ၊ သိကြားမင်း။ ခေါ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ မနဿာ စ၊ လူတို့သည်၎င်း။ (ယံ ဟိ-ကား နိပါတ်သမုဒါယ။) တံ၊ အရှင်သိကြားမင်းကို။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ ရှိခိုးကြပါကုန်လျက်။ သက္က၊ သိကြားမင်း။ တံ၊ အရှင်သိကြားမင်းသည်။ ယံ၊ အကြင်နတ်မင်းကို။ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်မင်းသည်။ ကော နာမာတိ၊ အဘယ်နတ်မင်းမည်ပါသနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ပြင်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်ပြီး

မာတလိ၊ မာတလိ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ (ဗုဓ-အနက်မဲ့။) သဒေဝကော၊ နတ်နှင့် တကွသော။ အသ္မိလောကော၊ ဤလောက၌။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို အမှန်တိုယ်တိုင်သိသူတည်း။ အနောမနာမံ၊ မယုတ် (ပြည့်စုံ) သော အမည်ရှိတော်မူသော။ သက္ကာရံ၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

မာတလိ၊ မာတလိ။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဓာဂေါ စ၊ ဓာဂကို၎င်း။ ခေါသော စ၊ ခေါသကို၎င်း။ အဝိဇ္ဇာ စ၊ အဝိဇ္ဇာကို၎င်း။ ဝိရာဇိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ။ (ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။) ခိဏာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝရှိကုန်၏။ အရဟန္တော၊ မြတ်သောအလှူကို ခံယူခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

မာတလိ၊ မာတလိ။ ယေ သေက္ခော၊ အကြင်ခုနစ်ယောက်သော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဓာဂခေါသဝိနယာ၊ ဓာဂ ခေါသတို့ကို ပယ်ချောက်ခြင်းကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာသမတိက္ကမာ၊ အဝိဇ္ဇာကိုလွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ အပဗဟာရာမာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို ဖျက်ဆီးခြင်း၌ မေ့လျော့ကုန်၏။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနသိက္ခရေ၊ ကျင့်သုံးကုန်၏။ တေ၊ ထိုခုနစ်ယောက်သော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။ (ကျန်-၂-ဂါထာကို ဂယဋ္ဌဝနနာသုတ်စာပိုဒ်-၂၆၄-အတိုင်းပေး။)

၁၀-သံသဝနနာသုတ်

၂၆၆။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ယသ ဝါနိ ကာလံ မညသီတိ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ခေါနိပိန္နော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဝေဇယန္တပါသာဒါ၊ ပု။ ဩရောဟန္တော၊

၁။ သော ယက္ခောတိ သော သက္ကော၊ ဌ။ ယဇိတဗ္ဗတော ယက္ခော၊ ပုဇနိယော၊ ခေံ ပုဇာဝိသေသယော-
ဂတော သက္ကောတိ အာဟ သော ယက္ခောတိ သော သက္ကောတိ။ သက္ကဿ နမက္ကာရသာဓနသုတ် ဟိ ပုစ္ဆန္တော
မာထတိ ကော နာမ သော ယက္ခောတိ အာဟ။ ဝိ။ ဤ ၄ ဝိသလို ယက္ခော၊ ပုဇာဝိသေသော သိကြားနတ်မင်း
သည် ဟုပေး။

သက်ဆင်းလတ်သော်။ အဉ္စလိံ ကတော၊ လက်အုပ်ချိ၍။ (သုဒ္ဓကား နိပါတ်မျှ။) သိက္ခသံသံ၊ ရဟန်းသံသကံ၊ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ထို့။ အက ခေါ၊ ခွံ။ သင်္ဂဟကော၊ သိကြားမင်း၏ အထောက်အကူပြုစေသော။ မာတလိ၊ မာတလိသည်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို—

“တေ၊ ဤ လူ (ရဟန်းသံသ) တို့သည်။ တံ ဟိ၊ အရှင်သိကြားမင်းကိုသာလျှင်။ နမသေယျ၊ ရှိခိုးကုန်ရာ၏။ ဧတ နရာ၊ ထိုလူ (ရဟန်းသံသ) ဟူသည်။ ပုတိဒေဟသယာ၊ ပုပ်သော အမိဝမ်း၌ ကိန်းအောင်းကုန်၏။ ဝါ၊ ပုပ်သော ခန္ဓာကိုယ်လျှင် ကိန်းအောင်းရာရှိကုန်၏။ ကုဏပမိ၊ အမိဝမ်းတည်းဟူသော အပုပ်ကောင်၌။ နိမ္မဂ္ဂါ၊ နစ်မြုပ်ကုန်၏။ ဝပ္ပပါသဗ္ဗတိတ၊ မှတ်သိပ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ (သမပ္ပိတာတိ ဥပေတာ၊ ဌ။ သံ ၁-စာပိုဒ် ၁။)

ဝါသဝ၊ သိကြားမင်း။ အနာဂါရာန (အနာဂါရာန)၊ အိမ်ရာမထောင်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုလူ (ရဟန်းသံသ) တို့အား။ ကိံ န၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပိယာယသိ၊ ချစ်မြတ်နိုးသိသနည်း။ ဣသိနံ၊ ရဟန်းသံသတို့၏။ အာစာရံ၊ အကျင့်ကို။ ပြုဟိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူပါလော့။ တဝ၊ အရှင်သိကြားမင်း၏။ တံ ဝစော၊ ထိုစကားတော်ကို။ သုတောမာတိ၊ နာပါကုန်အံ့” ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ပြင်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

မာတလိ၊ မာတလိ။ အနာဂါရာန (အနာဂါရာန)၊ အိမ်ရာမထောင်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းသံသတို့၏။ တေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောအကျင့်ကို။ ပိယာယမိ၊ ချစ်မြတ်နိုး၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းသံသတို့သည်။ ဟဗ္ဗာ ဂါမာ၊ အကြင်ရွာမှ။ ပက္ကမန္တိ၊ ငဲ့ကုန်၏။ (တံ၊ ထိုရွာကို။) အနပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ သွားကုန်၏။

တေ၊ ထိုရဟန်းသံသတို့သည်။ သံ၊ ဥစ္စာစပါးကို။ ကောဌေ၊ ကျိုကြ၍။ န ဩပေန္တိ၊ မထည့်လှောင်ကုန်။ ဣန္ဒြိယံ၊ (ဣန္ဒြိယံ၊ ဌ။) ဆိုး၍။ န ဩပေန္တိ၊ မထည့်မသိမ်းကုန်။ ကဋ္ဌောပိယံ၊ တောင်း၍။ န ဩပေန္တိ၊ မထည့်မသိမ်းကုန်။ ပရနိဋ္ဌိတံ၊ သုတပါးတို့၏ ချက်ပြီးဆွမ်းကို။ ဒေသနာ၊ ရွာမှီးကုန်၏။ တေန၊ ထိုရွာမှီးအပ်သော ဆွမ်းဖြင့်။ ယာပေန္တိ၊ မှုတ်ကုန်၏။ သပ္ပတော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်၏။

သုန္နမန္တိနော၊ ကောင်းစွာ တိုင်ပင်ပြောဆိုအပ်သောအမှုကို တိုင်ပင်ပြောဆိုလေ့ ရှိကုန်၏။ ဓိရာ၊ ပညာရှိကုန်၏။ တုထိတူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမဉ္ဇရာ၊ အညီအညွတ်ကျင့်သုံးကုန်၏။ မာတလိ၊ မာတလိ။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အသုရေဟိ၊ အသုရာတို့နှင့်။ ဝိရုဂ္ဂါ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်၏။ ပုထုမစွာ စ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ ဝိရုဂ္ဂါ၊ (အချင်းချင်း) ဆန့်ကျင်ကုန်၏။

မာတလိ၊ မာတလိ။ (ယေ၊ အကြင်ရဟန်းသံသတို့သည်။) ဝိရုဒ္ဓေသု၊ မိမိ၏ဆန့်ကျင်ဖက်တို့၌။ အဝိရုဂ္ဂါ၊ ပြန်လှန်မဆန့်ကျင်ကုန်။ အတ္တဒဏ္ဍေသု၊ စွဲကိုင်အပ်သော တုတ် ၌ သောသုတို့၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ ထုတ်ကို စွန့်ချ အေးငြိမ်းကြကုန်၏။ သာဒါနေသု၊ စွဲလန်းခြင်းရှိကုန်သောသုတို့၌။ အနာဂါနာ၊ စွဲလန်းခြင်းမရှိကုန်။ မာတလိ၊ မာတလိ။ တေ၊ ထိုရဟန်းသံသတို့ကို။ နမသေယိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းကပြောဆို၏။ (ကြွင်း-၂ ဂါထာ ဂဟဋ္ဌဝနနာသုတ်အတိုင်းပေ။)

စုတိယော၊ -တော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၏။ ဥဗ္ဗါနံ၊ ဥဗ္ဗါန်းကား—

ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော။ တယော၊ သုံးသုတ်ကုန်သော။ ဒေဝါ ပန၊ သိကြားမင်း၏ ကျင့်ဝတ်ကို ပြသော ဝတပဒသုတ်၊ သက္ကနာမသုတ်၊ မာတလိသုတ်တို့၎င်း။ ဗလိဗ္ဗဉ္စ၊ ဗလိဗ္ဗသုတ်၎င်း။ ဝုဗ္ဗဉ္စ၊ ဝုဗ္ဗသုတ်၎င်း။ ယဇမာနဉ္စ၊ ယဇမာနသုတ်၎င်း။ ဝန္တနာ၊ ဝန္တနာသုတ်၎င်း။ တယော၊ သုံးခုကုန်သော။ သက္ကနမဿနာ၊ သိကြားမင်းကမ္မိခိုးသော ဂဟဋ္ဌဝန္တနာသုတ်၊ သက္ကာရဝန္တနာသုတ်၊ သံဃဝန္တနာသုတ်တို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့သည်။

၃-တတိယဝဂ်

၁-ဆေတုသုတ်

၂၆၇။ (ဤ ဆေတုသုတ်သည် ဒေဝတာသံယုတ် ဆေတုဝဂ် ဆေတုသုတ် စာပိုဒ် ၇၁-နှင့် တူ၏။ ဝါသဝအာလုပ်ပုဒ်နှင့် ဒေဝတေအာလုပ်ပုဒ်သာ ထူးတော့၏။)

၂-ဗုဗ္ဗတ္ထိယသုတ်

၂၆၈။ (သဘတ္ထိယံ ဇေတဝနေ ပေးမြ်) တဩ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ အံ့။ ဗုဗ္ဗတ္ထော၊ (မီးလောင်ငုတ်ကဲ့သို့) အဆင်းမလှသော။ (မီးလောင်ငုတ်ကဲ့သို့ ရုပ်အဆင်းမလှဟူလို) ဩကောဋိမကော၊ မိုက်ပူ ပုက္ကသော။ အညတဇရာ၊ တယောက်သော။ ယက္ခော၊ နတ်သည်။ ဒေဝါနုပိန္နဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ အာသနေ၊ ပတ္တုကမ္ပလာကျောက်နေရာ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ တဩ၊ ထိုသို့ထိုင်နေရာ၌။ (သုခံကား နိပါတ်မျှ။) ဒေဝါ ကာဝတိံသာ၊ ကာဝတိံသာနတ်တို့သည်။ “သော၊ အချင်းတို့၊ အစ္စဓိယံ ဝတ၊ လက်ဖျစ်ဝတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစွ တကား။ သော၊ အို...အချင်းတို့၊ အည္ဗုတံ ဝတ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ် ဖြစ်ပေစွ တကား။ ဗုဗ္ဗတ္ထော၊ (မီးလောင်ငုတ်ကဲ့သို့) အဆင်း မလှသော။ ဩကောဋိမကော၊ မိုက်ပူ ပုက္ကသော။ အယံ ယက္ခော၊ ဤနတ်သည်။ ဒေဝါနုပိန္နဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိန္နောတိ၊ ထိုင်နေ၏” ဟူ၍။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ခိယုန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ဝေရ်ဝရဲ ကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဒေဝါ ကာဝတိံသာ၊ ကာဝတိံသာနတ်တို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ခိယုန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ အဘိဓူပတဇရာ-ဇော၊ အလွန်အဆင်းလှသည်၎င်း။ ဒဿနိယတဇရာ စ၊ အလွန်ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းသည်၎င်း။ ပါသာမိကတဇရာ စ၊ အလွန်ကြည်ညိုဖွယ်ဆောင်သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါ ကာဝတိံသာ၊ ကာဝတိံသာနတ်တို့သည်။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ ဒေဝါနုပိန္နော၊ သော။ သက္ခော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသက-

မိသ၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ခွံ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ ကို။ “မာရိသ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ ခူအပ်သော အရှင်သီကြားမင်း။ တေ၊ အရှင်သီကြားမင်း၏။ ဇု၊ ဤတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ (သာမညာဓာရ။) ဥပ္ပတ္တော၊ သော။ ဩကောဋိမကော၊ သော။ အညတရော၊ တယောကံသော၊ ယက္ခော၊ နတ်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ ၏။ အာသနေ၊ ခွံ။ (ဝိသေသာဓာရ။) နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေ၏။ မာရိသ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ ခူအပ်သော သီကြားမင်း။ တတြ၊ ထိုထိုင်နေရာ၌။ (သုခံ နိပါတ်မျှ။) ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်။ “သော၊ တို့။ အစ္စရိယံ ဝတ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး ဆံ့ချီးထိုက်ပေစွတကား။ သော၊ တို့။ အဗ္ဘုတံ ဝတ၊ မဖြစ်သေး၊ အဦးအသစ်ဖြစ် ပေစွတကား။ ဥပ္ပတ္တော၊ သော။ ဩကောဋိမကော၊ သော။ အဟံ ယက္ခော၊ ဤနတ်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ ၏။ အာသနေ၊ ခွံ။ နိသိန္ဒောတိ၊ ထိုင်နေဘိ၏” ဟူ၍။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ခိယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ကုန်၏။ မာရိသ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ ခူအပ်သော အရှင်သီကြားမင်း။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ခိယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟထာ ဟထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ အသိဇ္ဈပတရောစေ၊ အလွန်အဆင်းလှသည်၎င်း။ ဒသနိယတရော စ၊ အလွန် ကြည့်ရှုချင်ဖွယ်ကောင်းသည်၎င်း။ ပါသာဒိကတရော စ၊ အလွန်ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဆောင်သည်၎င်း။ ယောထိတိ၊ ဖြစ်၏” ဟူသော။ ဝေ၊ ဤကေားကို။ အဝေါရံ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ မာရိသ၊ ကျွန်ုပ် ကဲ့သို့ ခူအပ်သော တာဝတိံသာနတ်တို့။ သော ဟံ ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ ကောဘေက္ခော၊ ကောဘေက္ခအမည်ရှိသော။ ယက္ခော၊ နတ်သည်။ ဘဝိဿတိ နုန၊ ဖြစ်လေယောင်တကား။ ဇု၊ ဤသို့ သီကြားမင်းက ပြောဆို၏။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ခွံ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ယေန၊ ခွံ။ ကောဘေက္ခော၊ ကောဘေက္ခအမည်သော။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ ဧကံသံ၊ ပရံ၊ တဘက်၌။ ဥတ္တရာသကံ၊ အပေါ်မှအဝတ်ကို။ ကရိတော၊ တင်၍။ ခက္ခိဏဇောတုမဏ္ဍလံ၊ လက်ျာပုဆစ်ခွေးဝန်းကို။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ နိယန္တော၊ ထောက်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ကောဘေက္ခော၊ ကောဘေက္ခအမည် သော။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ် ကို။ ပဏာမေတော၊ ညှပ်စေ၍။ “မာရိသ၊ အရှင်။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သီကြားမင်းပါသည်။ မာရိသ၊ အရှင်။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကောတိ၊ သီကြားမင်းပါသည်။” ဟူ၍။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ နာမံ၊ အမည်ကို။ သာဝေတိ၊ ကြား စေ၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ ယထာ ခေါ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ နာမံ၊ အမည်ကို။ သာဝေသိ၊ ကြားစေပြီ။ တထာ တထာ၊ ထိုထို အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ ဥပ္ပတ္တတရောစေ၊ အလွန်အဆင်းမလှသည် ၎င်း။ ဩကောဋိမကတရော စ၊ အလွန်ထိုက်ပူပူကုသည်၎င်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဥပ္ပတ္တတရော-

၁။ ကောဘေက္ခောတိ သက္ကောန ဂဟိတနာမပေဝေတံ၊ သော ပန ကော ခူပါစေရိယော၊ သက္ကော ကိရ ခန္တိပလေန သမန္နာကတောတိ သုတ္တာ ဝိပဿနတ္ထံ အာဂတော။ အဝဇ္ဇကယက္ခော ပန ဝေဇ္ဇပံ သဝိဟိတာရကံ ဌာနံ ပဟိသိတု န သက္ကောန္တိ။ ၄။ ယက္ခ သိုသော်သည်။ အဝဇ္ဇကတိလူကိုမဟုတ်၊ သီကြားမင်းသည် ခန္တိပလနှင့် ပြည့်စုံသည်ဟု ကြားရ၍ ဝိပဿနာ နတ်ပြည်သို့လာသော ကောဘေက္ခ(ကောဘေက္ခကတံ)မည်သော ခူပါစေရိယောကို ဟု ဟူလို။

စေဝ၊ အလွန်အဆင်းမလှသည်၎င်း။ ဩကောဋိမကတရော စ၊ အလွန်မိုက်ပူပူကွသည်၎င်း။ ဟုတော့၊
 ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၍။
 ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ နိသိဒ္ဓိတော၊ ထိုင်၍။
 ဒေဝေ တာဝတိံ သေ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့ကို။ အနုနယမာနေ၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍။ တာယံ
 ဝေလ္လာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“မာရိသာ၊ အချင်းနတ်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥပဟတစိတ္တော၊ သူတပါး၌ ထိပါးသော
 စိတ်ရှိသည်။ နအမှိ၊ မဖြစ်။ (သု-ကား နိပါတ်မျှ။) အာဝတ္ထေန၊ လည်စေတတ်သော
 အမျက်သည်။ သုဝါနယော၊ လွယ်ကူသဖြင့် ဆောင်အပ်သည်။ နအမှိ၊ မဖြစ်။ အဟံ၊ ငါ
 သည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ န ကုဇ္ဈာမိ၊ အမျက်မထွက်။ (ဝေါ-ကား နိပါတ်မျှ။) ကောဓော၊
 အမျက်သည်။ မယံ၊ ငါ၌။ နာဝတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

အဟံ၊ ငါသည်။ ကုဇ္ဈေ၊ အမျက်ထွက်သည်ရှိသော်။ ဇရသံ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကား
 ကိုး န ဣမိ၊ မဆို။ ဓမ္မာနိ၊ ဒေသနာတရားတို့ကို။ န စ ကိတ္တယေ၊ ဟောလည်း မဟော
 ကြား။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ အတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ သံပဿံ၊ ကောင်းစွာရှုမြင်သည်ဖြစ်၍။
 အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သန္တိဂ္ဂဏှာမိတိ၊ ကောင်းစွာ နှိပ်ကွပ်၏။ ဟုကုန်သော
 ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိတိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊
 မိန့်တော်မူပြီ။ (သုတ်အစ တေဒဝေါ ပြန်သတ်။)

၃-သမ္ပရိမာယာသုတ်

၂၉၆။ သာဝတ္ထိယံ ၌။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ အံ့။ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိ
 မည်သော အသုရိန်သည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာရောဂါစွဲကပ်သည်။ (အာဗာဓော အဿ အတ္တိ။)
 ဗုက္ခိတော၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းရှိသည်။ ဗာဠုဂါလာနေ၊ ပြင်းစွာနာကျားသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ယေန၊
 ၌။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ (အတ္တိ၊ မှီ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်၌။ ဂိတာန-
 ပုစ္ဆကော၊ သူနာကိုမေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ဥပသကမိ၊ ကပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊
 ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ ဗုရတောဝ၊ အဝေ၊ မှသာလျှင်။
 အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာနေသည်ကို။ အဋ္ဌသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဗိသ္ဗာန၊ မြင်ပြီး၍။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သော။
 သက္ကံ၊ ကို။ ‘ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သိကြားမင်း။ မ၊ ငါ့ကို။ တိကိစ္ဆာတိ၊ ဆေးကုပါလော့’ ဟူသော။
 တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ဆိုပြီ။ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်။ သမ္ပရိမာယံ၊ သမ္ပရိမာယံ

၁။ အနုနယမာနေ ပုဒ် အဆုံးအပြတ်ကို ဝေလိဒ္ဓသုတ် ဓာသိန် ၂၆၀-၌ ရေးခဲ့ပြီ။
 ၂။ ဓမ္မပရိသိဋ္ဌိ-၂၅-မျက်နှာ ကာထမာတာဝတ္ထု၌ ခေ ဓမ္မာနိပုဒ်ကို ခေ ဓမ္မာနိတိ ဒေသနာဓမ္မာနိဟု
 ဓမ္မပဋ္ဌ၊ ၁၂၃၇၂ ၌ ဇွင့်၏။ ၎င်း ခေ ဓမ္မာနိ ပုဒ်ကိုပင် သမ္ပရိမိ နယသကထိနာမိကပဏမာလာ (ဓာမ္မုဂ်နှာ
 ၃၀၃)၌ “ခေ ဓမ္မာနိ သုတုန၊ ဝိပုသိဓန္တံ ပဏ္ဍိတတိ အာရိသုယေဝ လိင်္ဂဝိပဏ္ဏာသော ဣန္ဒြိယဓမ္မာ အနုည-
 ပေက္ခကတ္တာ ဝုတ္တဓမ္မသဒ္ဓါစိနံ” ဟု ဇွင့်၏။ ဤ န ဓမ္မာနိ ကိစ္ဆဟေသ်လည်း လိင်္ဂဝိပဏ္ဏာသုတ္တံ၊ ဓမ္မန ဟုတ္တာနိ
 (ဝနာနိ) ဓမ္မာနိ ဟု ဟုတ္တကန္တိတ် ကြံ၍ ထရာနှင့် ပတ်သက်သော ကောတို့ကိုလည်းကောင်း၊

ဇိဉ္ဇာမာယာကို။ မံ၊ ငါကို။ ဝါစေတိ၊ ပို့ချလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့သိကြားပင်းက ပြောဆို၏။ မာရိသ၊ အရှင်သိကြားမင်း။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အသုရေ၊ အသုရာတို့ကို။ ပရိပုစ္ဆာမိ၊ မေးဦးအံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အဟံ၊ သည်။ နဝါစေမိ၊ မပို့ချ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝေပဓိတ္တိအသုရိန်က ပြောဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဝေပဓိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ သည်။ အသုရေ၊ အသုရာတို့ကို။ “မာရိသ၊ ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၌အပ်ကုန်သော အသုရာတို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ သမ္မုရိမာယံ၊ သမ္မုရအသုရိန်၏ ဉ္ဇာမာယာကို။ ဝါစေတိ၊ ပို့ချရမည်လော” ဟူ၍၊ ပရိပုစ္ဆ၊ မေးပြီ။ မာရိသ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့၌အပ်သော အရှင်အသုရိန်။ တံ၊ အရှင်အသုရိန်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ သမ္မုရိမာယံ၊ သမ္မုရအသုရိန်၏ ဉ္ဇာမာယာကို။ မာ ခေါ ဝါစေတိ၊ မပို့ချပါလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဝေပဓိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို—

“မဃဝါ၊ သဒ္ဓါသည်းဟူသော ဉ္ဇာမိသော၊ (မဃသဒ္ဓါ ဉ္ဇာမော) ဆုမွေတိ၊ သုဇာ ဇိဝင်ပုန်းပြင်သော။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော။ သက္က၊ သိကြားမင်း။ သမ္မုရော၊ မာယာများသော သမ္မုရအသုရိန်သည်။ သတံသမံ၊ အနှစ်တရာပတ်သုံး။ စောရံ၊ ကြမ်းတန်းသော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပေတိ ဣဝ၊ ကပ်ရောက်သကဲ့သို့။ မာယာသိ၊ များသော မာယာရှိသောသူသည်။ စောရံ၊ ကြမ်းတန်းသော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပေတိတိ၊ ကပ်ရောက် ထတ်၏” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာပြင်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၄-အစွယသုတ်

၂၇၀။ (သာဝတ္ထိယံ၊ ဌံ။ ပ။ အာရာမေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ ရှေ့၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သမ္မယောဇေသုံ၊ အချင်းချင်း ကြမ်းကြုတ်သော ကေားကို ယှဉ်စေကြကုန်ပြီ။ တတြ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အစွသရာ၊ နှုတ်ပြင်လွန်ကျူးပြီ။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုလွန်ကျူးပြောဆိုသောရဟန်းသည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုလွန်ကျူးပြောဆိုအပ်သော ရဟန်း၏။ သန္တိဏေ၊ အထံ၌။ အစယံ၊ အပြစ်ကို။ အစွယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ဒေသေတိ၊ ဝန်ခံပြောကြား၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ န ပဋိဂ္ဂုဏှာတိ၊ မခံယူ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သမ္မဟုဏာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ သု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိသော၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍။ ကေမန္တံ၊ တခုသောအရပ်အစို၌။ နိသိဒ္ဓံ သု၊ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိန္ဒာ ခေါ၊ ထိုင်နေကုန်သော။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သဂဝန္တံ၊ ပြတ်စွာသုဗ္ဗာကို။ “ဘန္တေ၊ ဗုဒ္ဓ။ ဣ၊ ဤသာသနာ

၁။ သမ္မာရာ နာမ အသုရမာယာယ အာရိယိုသော ပုရာတနော အသုရိန္ဒော၊ ဤသို့ကာနှင့်အညီ “သမ္မုရိမာယာ” ဟု ဆိုရာ၌ သမ္မုရအသုရိန်သည် အသုရမာယာ၌ အဦးအစ ဖြစ်သောကြောင့် သမ္မုရအသုရိန်၏ ဉ္ဇာမာယာဟု ဆိုရသည်။ ဇိဝင်အားဖြင့် အသုရာအားလုံးတို့၏ ဉ္ဇာမာယာကိုပင် ဆိုလို၏။ သမ္မုရသော သမ္မုရိ သမ္မုရိ စသော မာယာ ဓာတ် သမ္မုရိမာယာ ဟူ၍။

၂။ သမ္မယောဇေသန္တိ အညမည် ဝါသကံ ဖရသံ ပယောဇေသုံ၊ တေနာဟ “ကလဟံ အကံသု” တိ၊ ဝိဝါဒ အကံသုတိ အတ္ထော။ ဌံ။

၃။ အစွသရာတိ အတိက္ကမိ၊ ဧကော ဘိက္ခု ဧကံ ဘိက္ခု၊ အတိက္ကမ္ပ ဝေန အဝေါဓာတိ အတ္ထော။ ဌံ။

တော်၌။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သမ္ပယောဇေသုံ၊ အချင်းချင်း ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို ဟုဉ်စေကုန်ပြီ။ တဏှ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ဇေတေ၊ ဘယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အစွသရာ၊ နတ်ပြင်လွန်ကျူးပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အထ ခေါ်၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုလွန်ကျူးသောရဟန်းသည်။ တထ ဘိက္ခုနော၊ ထိုလွန်ကျူးအပ်သောရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို။ အစွယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ဒေသေထိ၊ ဝန်ခံပြောကြား ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ န ပဋိဂ္ဂဏှာတိတိ၊ မခံယူ” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ဣမေ ဒွေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း။ ယော၊ အကြင် သူသည်။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို။ အစွယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ နပထတိ၊ မရှု။ သော၊ ထိုသူ သည်၎င်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို။ ဒေသေန္တယ၊ ပြောကြားသောဘုရင် (အပြစ်ကို)။ ယထာဓမ္မံ၊ ပာရမီအားလျော်စွာ။ န ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံယူ။ သော၊ ထိုသူသည်၎င်း တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ဣမေ ခေါ် ဒွေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဣမေဒွေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း။ ယော၊ အကြင်သူ သည်။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို။ အစွယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ပထတိ၊ ရှု၏။ သော၊ ထိုသူသည်၎င်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို။ ဒေသေန္တယ၊ ပြောကြားသောဘုရင်(အပြစ်ကို)။ ယထာဓမ္မံ၊ တရားအားလျော်စွာ။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံယူ။ သော၊ ထိုသူသည် ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဣမေ ခေါ် ဒွေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတပုဗ္ဗံ၊ အံ။ ဧဝါနမိန္ဒော၊ သော၊ သက္ကော၊ သည်။ သုဓမ္မာယံ သဘာယံ၊ သုဓမ္မာစရပ်၌။ ဒေဝေ တာဝတိံ၊ သေ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့ကို။ အနုနယမာနော၊ ဆုံးမလိုသည် ဖြစ်၍။ ကာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“ကောခော၊ အမျက်သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဝေယံ၊ အလိုတို့။ အာယာတု၊ လိုက်လာပါစေ။ (သင်တို့က အမျက်၏အလိုသို့ မလိုက်ကြလင့်ဟူလို။) ဝေါ၊ သင်တို့၏။ မိတ္တေဟိ၊ မိတ်ဆွေ တို့မှ။ ဇရာ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ မာ ဟောတု၊ ပြောလေင့်။ အဂရဟိယံ၊ မကဲ့သို့ ထိုက်သူ (ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်)ကို။ မာ ဂရဟိတ္ထ၊ မကဲ့သို့ကြကုန်လင့်။ ပေသုထံ၊ ချောပစ် ကုန်းတိုက်စကားကို။ မာ စ သာသိတ္ထ၊ ဆိုလည်း မဆိုကြကုန်လင့်။ အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်မှ။ ကောဇော၊ အမျက်သည်။ ပါယာနံ၊ လူယုတ်မားကို။ ပဗ္ဗတေသ၊ တောင်တို့ကိုသို့။ အဘိ- မဒ္ဒတိတိ၊ လွမ်းမိုးကြိတ်ချေတတ်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၁။ မာ စ မိတ္တေဟိ ဝေါ ဇရာတိ ဧညေ ဟိတိ နိပါတမတ္တံ၊ တုဟာနံ မိတ္တဓမ္မေ ဇရာ နာမ မာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ သုပ္ပတ္တ ဝါ ဂရုဏစရပ်မိတ္တေသု ဝေါ ဇရာ မာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ မိတ္တဘာဝတော အညဘာဝတော မာ ဟောတုတိ အတ္တော ဟူသော ။ ယထာနိ ဥဿဘာဝသ ဘာဝတော အညဘာဝတံ ဇရာ၊ ဝေ မိတ္တဘာဝတော ဝုတ္တယိဓိယာယော အမိတ္တဓမ္မော ဇရာပရိယာယော ဇရာ ဟူသော နိ တို့အလို မိတ္တေဟိ၌ ဟိကို နိပါတ်၊ မိတ္တေကို မတ္တာနံ ဓမ္မော မိတ္တော ဟု ဥတ္တရပဒလောပသမာသံ ကြံပြီးလျှင်-ဝေါ၊ သင်တို့၏။ မိတ္တေ၊ မိတ်ဆွေကျင့်တတ်စရာ၌။ ဇရာ၊ ဟိုဟွင်းခြင်းသည်။ မာ ဟောတု၊ ပြောလေင့်ဟူ၍ အနက်သမ္ပန်၊ ထနည်း - မိတ္တေဟိကို သုပ္ပတ္တ ထတိယာဝိဇတံ ဇရာကို မိတ်ဆွေ အပြစ်မှပြောင်းလဲခြင်း အနက်ဟောကြပြီးလျှင်- မိတ္တေသု၊ မိတ်ဆွေတို့၌ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဇရာ၊ ပြောင်းလဲ ခြင်းသည်။ မာ ဟောတု၊ ပြောလေင့်ဟူ၍ သမ္ပန်၊ ဤ၌ကား ဇရာတံ ဟာ၊ မတ္တ ကြံ၍ အနက်သမ္ပန်သည်။

၅-အက္ခောဓသုတ်

၂၇၁။ (ဝေ မေ သုတံ။ပ။ ပေးမြ။) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဘုတပုပ္ဖံ၊ အံ။
ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သုဓမ္မာယံ သဘာယံ၊ သုဓမ္မာဇရပ်၌။ ဒေဝေ တာဝတိံ သေ၊
တာဝတိံ သာနတ်တို့ကို။ အနုနယမာနော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“ကောဓော၊ အမျက်သည်။ ဧဝါ၊ ဆင်တို့ကို။ မာ အဇ္ဈဘဝိ၊ မလွမ်းမှီးစေလင့်။ ကုဗ္ဗတံ၊
အမျက်ထွက်ကုန်သောသူတို့အား။ မာ စ ကုဗ္ဗိတ္ထ၊ ပြန်လည်၍ အမျက်လည်း မထွက်ကြ
ကုန်လင့်။ အက္ခောဓော၊ အမျက်မထွက်ခြင်း (မေတ္တာ မေတ္တာယုဗ္ဗဘာ) သည်၎င်း။
အဝိဟိံ သာစ၊ မညည်းဆဲခြင်း (ကရုဏာ ကရုဏာယုဗ္ဗဘာ) သည်၎င်း။ အရိယေသု၊
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ (ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသကြံသည်။) ပဋိပဒါစ၊ အကျင့်သာလျှင်တည်း။
အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်မှု။ ကောဓော၊ အမျက်သည်။ ပါဟဇနံ၊ လူယုတ်မာကို။ ပဗ္ဗတောဝ၊
တောင်ကိုကဲ့သို့။ အဘိမုဒ္ဒတိတိ၊ လွမ်းမှီးကြိတ်ချေ၏”ဟူသော။ ဣမံဂါထံကို။ အဘာသိတိ၊
ရှုတ်ဆိုပြီဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (သုတ်အစ ထေဒဝေါစ
ပြန်သတ်။) ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာမမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

တတိယော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုတတိယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ခေါင်းစဉ်အကျဉ်းချုပ် ဥဒ္ဓါန်းကား—

ဆေတွာ၊ ဆေတွာသုတ်၎င်း။ ခုဗ္ဗတ္တိယမာယာ၊ ခုဗ္ဗတ္တိယသုတ်၊ သမ္ပရိမာယာသုတ်တို့
၎င်း။ အစ္စယေန၊ အစ္စယသုတ်နှင့်။ အက္ခောဓနော၊ အက္ခောဓသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဣမံ သက္ကပဉ္စကံ၊ ဤသက္ကသံယုတ် ငါးသုတ်အပေါင်းကို။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေန၊ ဘုရားမြတ်သည်။
ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ သက္ကသံယုတ္တံ၊ သက္ကသံယုတ်ကို။
သမတ္ထံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ သိမ်းကျုံးယူအပ်ပြီ။

သဂါတာဝဂ္ဂေါ၊ သဂါတာဝဂ္ဂသံယုတ်သည်။ ဝဋ္ဌမော၊ ဝဋ္ဌမပိုင်းတည်း။

တဿ၊ ထိုသဂါတာဝဂ္ဂသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

ဒေဝတာ၊ ဒေဝတာသံယုတ်၎င်း။ ဒေဝပုတ္တော စ၊ ဒေဝပုတ္တသံယုတ်၎င်း။ ဓာဓော၊
ဓာဓသံယုတ်၎င်း။ မာဓော စ၊ မာဓသံယုတ်၎င်း။ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီသံယုတ်၎င်း။
ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မသံယုတ်၎င်း။ ဗြဟ္မဏဝဂီသော စ၊ ဗြဟ္မဏသံယုတ် ဝဂီသံယုတ်၎င်း။
ဝနယက္ခော၊ ဝနသံယုတ် ယက္ခသံယုတ်၎င်း။ ဝါသဝေါ၊ သက္ကသံယုတ်၎င်းတည်း။
ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

သဂါတာဝဂ္ဂသံယုတ္တပါဠိ၊ သဂါတာဝဂ္ဂသံယုတ်
ပါဠိသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

သဂါတာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် နိဿယ

အက္ခရာဝေါ

ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်	ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်
[အ]		[အ]	
အကတယောဂေါ	၁၁၈	အဂ္ဂပိဏ္ဍ	၁၇၃
အကတဟတ္ထော	၁၁၇	အဂ္ဂဟေသိ	၁၇၄
အကတူပါသနော	၁၁၈	အဂ္ဂါဠဝကော	၂၂၃
အကမ္မနာ +	၂၆၇	အဂ္ဂိဇုဟတိ	၂၀၁
အကာလိကော	၁၂၁၄၄	အဂ္ဂိဟုတ္တံ	၂၀၀၊ ၂၀၁
အကာသိနု	၁၄၉	အင်္ဂသမ္ဘာရာ	၁၆၄
အင်္ဂိဉ္စနော	၂၈၊ ၁၇၂	အင်္ဂါနိ	၁၀
အင်္ဂိစ္ဆေန	၄၃	အင်္ဂိရသံ	၉၉
အင်္ဂိဿဝံ	၁၈၁	အဋ္ဌိ	၂၄
အကုဗ္ဗမာနော	၅၄	အသံ	၂၈
အကုဟကော	၂၂၅	အသင်္ဂါမိနံ	၈၁
အကုဇနော နာမ	၄၀	အသဝိနယော	၂၈
အကောဝိဒါ	၁၉၇	အသဘာတယံ	၁၄၂
အက္ခောသကော စ	၁၀၂	အစိရပက္ကန္တေသု	၉၅၊ ၁၈၃
အက္ခောသတိ	၁၁၄	အစိရပဗ္ဗဇိတော	၂၂၃
အက္ခယံ	၂၈၄	အစိရူပသမ္ပန္နော	၁၉၅
အက္ခိန္တနော	၇၁	အစိရအရဟတ္တပ္ပတ္တော +	၂၃၇
အက္ခာယတိ	၁၀၃၊ ၁၂၉	အစေတသံ	၂၄၁
အက္ခေယျ	၁၄	အစွဂမာ	၃၀
အက္ခေယျသညိနော	၁၄	အစွန္တံ	၂၂၆
အက္ခေသု	၁၈၂	အစွယန္တိ	၁၃၂
အခိလော	၂၂၆	အစွယေ	၈၅
အဂတိ +	၁၄၁၊ ၁၆၂	အစွယေန	၆၃၊ ၁၈၄
အဂါရံ	၁၉၊ ၁၃၅	အစွယော	၃၀
အဂါရဝေါ +	၁၆၈၊ ၁၆၉	အစွာဓာယ	၃၄၊ ၁၃၀၊ ၁၃၄
အဂါရသ္မာ	၁၁၈	အစူဂ္ဂမ္ပ	၁၆၈
အဂ္ဂန္တိ	၉၇	အစေတ	၂၆၃
အဂ္ဂန္တုခေါတိ	၉၇	အစေန္တိ	၃
အဂ္ဂဒ္ဓါရေန	၂၈၀	အစွရဂဏသညိဋ္ဌံ	၄၀

+ ဤအမှတ်သင်္ကေတ ပြထားသောပုဒ်များမှာ ပိနိစ္ဆယအမာများပါရှိသည်။

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]		[အ]	
အစ္ဆရာသဗ်ပရိဝုတာ	၇	အညမည	၁၉
အစ္ဆရိယံဝတ	၇၁၊ ၇၃၊ ၁၁၆၊ ၁၈၉	အညာ	၅
အစ္ဆရိယဗျူတဝိတ္တဇာတာ	၁၈၉	အညာဏမူလပ္ပဘဝါ	၂၁၉
အစ္ဆိဒ္ဓိ	၄၄	အညာတာဓရာ	၁၂၉၊ ၂၈၉
အစ္ဆေဇ္ဇ	၁၅၄	အညာယ	၁၄၂၊ ၁၄၅
အစ္ဆေဇ္ဇ	၁၅၊ ၂၈	အနိယာမိ	၁၅၉
အစ္ဆေရရူပံ	၂၁၉	အဋ္ဌသော	၇၈
အစ္ဆောဒကော	၁၀၈	အဋ္ဌဂ်သုသမာဂတံ	၂၅၅
အဆမ္ဘိ	၁၁၈၊ ၂၇၁	အဋ္ဌဂိကံ	၁၀၅
အဇရသာ	၄၆	အဋ္ဌိကတာ +	၁၃၆၊ ၂၅၇
အဇာပယံ	၁၄၂	အဋ္ဌိယကပ္ပိဏ္ဍ	၂၅၀
အဇိနံ	၁၄၂	အဋ္ဌကရဏေန	၉၀၊ ၉၁
အဇိနက္ခိပနိဝတ္ထော	၁၄၃	အဓေ	၄၃၊ ၈၆၊ ၉၀၊ ၁၁၃
အဇေဠကောစ	၉၃	အတက္ကာဝစရော	၁၆၅
အဇ္ဇတဂ္ဂေ	၈၅	အတန္တိတော	၄၀
အဇ္ဇပန	၁၁၁	အတရိနုတိ	၁၂၊ ၄၀၊ ၁၅၄
အဇ္ဇသဋ္ဌိ	၂၀၆	အတိက္ကန္တော	၁၅၂
အဇ္ဇာပိ	၁၇၇	အတိက္ကမ္ပ	၁၃၉
အဇ္ဈဂမုံ	၂၇	အတိက္ကမိ	၂၈၀
အဇ္ဈဂါ	၂၈၃	အတိကာလေန	၂၄၄
အဇ္ဈဂါသယံ	၁၉၃	အတိစ္စ	၆၇
အဇ္ဈတ္တံ	၈၆	အတိက္ကပ္ပဗုဒ္ဓံ	၂၅၃
အဇ္ဈတ္တကာ	၈၉	အတိထိယော	၁၉၆
အဇ္ဈဘာသိ	၁၇၇၊ ၂၆၃	အတိဒိဝါ	၂၄၄
အဇ္ဈရဟတိ ဣဝ	၂၇၄	အတိဒေဝပတ္တော	၁၇၂
အဇ္ဈာဝသန္တသနံ	၁၂၀	အတိဓာဝတ	၂၅၆
အဇ္ဈေသနဉ္စ ဝိဒိတော	၁၆၇	အတိမညတိ	၂၂၆
အဇ္ဈောဂါဟေတော	၁၅၇	အတိရစ္ဆာနာပိနော	၁၈၈
အဇ္ဈောဂါဠပတ္တော	၂၄၄	အတိရောစတိ	၂၈၆
အဉ္ဇန ဝနေ	၆၈	အတိဝိဇ္ဇာ	၂၃၅
အဉ္ဇလိကတော	၉၈၊ ၂၂၈၊ ၂၉၀	အတိဝေလာ	၂၄၂၊ ၂၅၇
အညတြ	၈၆၊ ၁၂၂	အတိဝေလစာရိ	၂၄၄
အညတရာ	၁	အတိသာရံ	၉၀၊ ၉၁
အညတရိသာ	၁၇၁	အတိဂံ	၆
အညတော	၂၁	အတ္တကာမေန +	၅၆၊ ၁၇၁

အက္ခရာ	ပိဋကော်	အက္ခရာ	ပိဋကော်
[အ]		[အ]	
အတ္တဒဏ္ဍေယျ	၂၉၃	အနဿော	၆၉
အတ္တမနာ	၂၂၂၇၂၉၈၁၇၈၁၉၁	အနညပေါသိ	၁၇၂
အတ္တသညတော	၁၂၉	အနဏ	၂၆၇၂၇၉
အတ္တသမ္ပူတာ	၈၆၂၅၃	အနတိတာ	၁၁၆
အတ္တသမံ	၈	အနန္တဒဿိ	၁၇၅
အတ္တာနံ	၈၈	အနတ္တသံဟိတံ	၁၅
အတ္တဇာတာ	၂၇၉	အနတ္တသံဟိတာယ	၁၂၅
အတ္တသံဟိတာ	၆၃	အနဓိဝါသေန္တော	၁၇၉
အတ္တဿ ပတ္တံ	၁၅၃	အနနုဇာ	၂၂၈
အဟ္မဝတိ	၃၇	အနပစ္စာ	၈၅
အတ္တာနံ	၂၈၄	အနပါယိနီ	၈၈
အတ္တာဘိသမယာ	၁၀၄	အနပေက္ခိနံ	၂၀
အတ္တာဝဟံ	၁၂၆	အနပေက္ခာ	၂၉၃
အတ္တိကဿ	၂၁၅	အနရိယာ	၆၁
အတ္တိနုခေါတိ	၈၆	အနလင်္ကတာ	၁၉
အတ္တော	၁၁၈၂၇၉	အနလ္လဂတ္တာယ	၂၀၅
အဒဿနာ	၃၅	အနာဂတံ	၆
အဒိဿမာနေန	၁၈၉	အနာဂတပ္ပဇပ္ပိယ	၆
အဒ္ဓဗန္ဓဿ	၁၀၁	အနာဂါရိယံ	၂၂၃
အဒ္ဓုဟိ	၉၄	အနာဂါရိယုပေတဿ	၆၁
အဒ္ဓဂတာ	၁၁၆	အနာဂု	၁၄၉
အဒ္ဓဘဝိ	၄၉	အနာထာ	၇၄
အဒ္ဓါ	၁၅၄	အနာဒရော	၁၁၄
အဒ္ဓါဝံယေဝ(ရဝံ)	၁၇၄	အနာဒါနာ	၂၉၃
အဓိကုဋ္ဌနာ	၁၅၇	အနာယူဟံ	၂
အဓိဂစ္ဆတိ	၂၆၆	အနာလဓမ္မေ	၆၇
အဓိပန္နဿ	၈၈	အနာဝဋ်	၆၇
အဓိပ္ပါယာ	၁၅၂	အနာသဝါ	၁၄၉၁၅၈
အဓိမုစ္ဆေယျ	၁၄၂	အနိကာမယံ	၁၄၈
အဓိဝတ္တတိခေါ	၁၂၂	အနိက္ခိဋ္ဌိတာဝိနော	၁၄၄
အဓိဝတ္တာ	၂၇၂	အနိက္ခိဋ္ဌိတာဝိ	၁၂
အဓိဝါသေတိ	၃၄၁၃၄	အနိကေတာ	၂၄၂
အဓော	၁၄၈	အနိစ္စာ	၇၇၄
အဓောပုခေါ	၁၅၁	အနိစ္စမာနေန	၂၁၈
အနဂ္ဂဏဿ	၁၆၂၇၆	အနိန္ဒိတော	၃၈၁၀၉

ပဒါနုတ္တမော	[အ]	ပိဋကော်	ပဒါနုတ္တမော	[အ]	ပိဋကော်
အနိဝတ္တန္တံ		၂၁၀	အနုဗုဒ္ဓိ		၃၆၁၅၀
အနိဿိတော		၁၀၁၅၉	အနုဗုဒ္ဓိ ဓမ္မံ		၁၆၇
အနိဗ္ဗံ		၂၀	အနုဗောဓိ		၁၅၄
အနုကမ္ပံ		၂၂၁	အနုဗြူဟယေ		၂၁၅
အနုက္ကမတဝေ		၂၉	အနုဘဝန္တိ		၃၇
အနုကန္တတိယထာ		၆၂	အနုမဇ္ဇန္တော		၁၀၀
အနုကမ္ပိဝတာတိ		၁၀၀	အနုယန္တော		၇၂၁၀၆
အနုကုလံ		၉၃	အနုယုဉ္ဇန္တိ		၃၁
အနုဂံ		၈၈	အနုယုဉ္ဇေတာတိ		၂၈၇
အနုစိန္တယ		၂၄၇	အနုဗျောဓိရောဓေသု +		၁၃၅
အနုဇီဝိနော		၁၁၁	အနုဂါတံ		၂၈၀
အနုဋ္ဌဟံ		၂၆၆	အနုဝိလောကေတာ		၂၃၁
အနုဋ္ဌာတာ		၂၆၆	အနုဝိလောကေသိ		၂၀၂
အနုဋ္ဌာနံ		၅၅	အနုဝတ္တိယ		၇၁
အနုဋ္ဌိတာ		၁၄၂	အနုဿရဏံ		၂၇၀
အနုတပ္ပတိ		၇၀	အနုဿရမာနော		၆၃
အနုတ္တရံ	၁၉၈၃၁၁၂၇၁၅၂		အနုသာသံ		၅၉
အနုတြုတ္တံ		၆၈	အနုသာသတိ(န္တိ)		၈၁၁၅၀
အနုတြာသိ		၂၇၁	အနုသိက္ခရေ		၂၉၂
အနုဒိသံ		၁၄၈	အနုဿုကာ		၁၉
အနုဓာဝါမိ		၁၂	အနုသောစနာ		၆
အနုဒ္ဓံသေတိ		၂၂၃	အနုပယော		၂၁၉
အနုနယမာနော		၂၈၇၂၉၆	အနောဇာ		၃၃၁၉၃
အနုပစိတံ		၁၁၁	အနောလဂလာယ		၂၂၉
အနုပရိဂမ္မ		၉၂	အနောကော		၁၅၄
အနုပရိယဂါ +		၁၅၁	အနောဒကံ		၄၈၁၅၄
အနုပရိယေတိ +		၂၃၆	အနောမ နာမံ		၄၀၂၉၂
အနုပါယာသံ		၂၄၁၂၆၇	အန္တံ		၁၀
အနုပဗ္ဗံ		၃	အန္တက		၁၂၆
အနုပုတ္တသဒတ္တာ		၈၇	အန္တကိရိယံ		၇၅
အနုပုတ္တာတိ		၁၃၁၁၂၇	အန္တကေန		၈၈
အနုပုဒေသိ		၁၉၆	အန္တရဓာယထ		၁၄၉
အနုပုဇ္ဈေသု		၆၈	အန္တရဓာယံ		၂၂၂၁၀၆
အနုပုဝတ္တေတိ		၂၃၂	အန္တရဟိတာ		၃၂
အနုဗန္တော		၁၄၉	အန္တရာယကဏ		၄၂

အက္ခရာ	ပိဋကော်	အက္ခရာ	ပိဋကော်
[အ]		[အ]	
အန္တလိက္ခကဗျော +	၁၃၆	အပဿန္တိ	၂၄၂
အန္တလိက္ခသ္မိ	၈၁	အပါဂတံ (အပဂတံ)	၃၀
အန္တလိက္ခေ	၆၅	အပါဒိ	၄၇
အန္တမဒေဟဓာရီ	၆၇	အပါဒေသိ	၂၆၆
အန္တိမသရိနော	၂၅၁	အပါယံ	၁၁၃, ၂၇၇
အန္တေန	၃၈	အပိ စ	၂၆
အန္တောကသမ္ပု	၁၉၉	အပိဝိန္ဒေမ	၁၅၁
အန္တောဇဇ္ဇာ	၁၆	အပိဿဒိ	၁၃၈, ၁၄၅
အန္တောနိမ္မဂ္ဂပေါသိနိ	၁၆၀	အပိဟာလု	၂၂၅
အန္တကဝိန္ဒေ	၁၈၇	အပုတ္တကံ	၁၁၁
အန္တကာရာဝါ	၁၁၃	အပေတသောကော	၁၃၅, ၁၆၇
အန္တကာရတိမိသာယ	၁၈၇	အပေယျမာနံ	၁၀၉
အန္တကာရေ	၆၅, ၈၅	အပ္ပံ	၃
အန္တဝနံ	၁၅၆	အပ္ပကသိရေနော	၇၅
အန္တဒေါ	၃၉	အပ္ပကသ္မိ	၂၄
အန္တပါနေန	၁၂၀	အပ္ပကာ	၉၀
အန္တဂူ	၄၉	အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော	၁၉၂
အန္တဝသိတွာ	၈၀	အပ္ပဋိဘာနော	၁၅၁
အန္တသံ	၁၃၈, ၁၄၈	အပ္ပဋိဝါနိယံ	၂၆၁
အပက္ခမေ	၁၅၁	အပ္ပဋိဝိဒိတာ	၅
အပက္ခမ္ပ	၇၁	အပ္ပတ္တမာနသော +	၁၄၇
အပယာရာမာ	၂၉၂	အပ္ပတိဋ္ဌိ	၂
အပယောျာနံ	၂၁၂	အပ္ပတိဋ္ဌိတေန ဝိညာဏေန +	၁၄၈
အပနာမေသိ	၂၅၂	အပ္ပတိဋ္ဌေ	၆၇
အပဗောဓတိ (ဣဝ)	၁၀	အပ္ပဗုဗ္ဗပဒေါသိနံ	၁၆
အပဗျာမတော ကရိတွာ +	၂၈၀	အပ္ပန္နပါနဘောဇနေ	၁၁၂
အပရဒ္ဓံ	၁၈၁	အပ္ပမဇ္ဇန္တာ	၆၆
အပရဇ္ဈကာလေဝါ	၂၂၄	အပ္ပမတ္တော	၆၁၀, ၆၁၄၃, ၁၄၅
အပရာဇိတသံဃံ	၃၂	အပ္ပမာဒေါ ခေါ	၁၀၃
အပရာပရာ	၁၀၄	အပ္ပမေယျံ	၁၈၁
အပရိဘူတိယမာနာ	၁၀၈	အပ္ပရဇက္ခဏာတိကာ	၁၂၈, ၁၆၆
အပရိညာယ	၁၄	အပ္ပရဇက္ခေ	၁၆၇
အပလာယိနံ	၂၂၄	အပ္ပသ္မာ	၂၃
အပလာယိ	၂၇၁	အပ္ပဟရိတေ ဝါ	၂၀၃
အပဝိဒ္ဓံ	၇၄, ၂၄၅	အပ္ပါဏကေ	၂၀၃

ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်	ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်
[အ]		[အ]	
အပ္ပါဟာရံ	၂၀	အဘိတ္ထဝိ	၉၉၊ ၂၃၀၊ ၂၃၃၊ ၂၃၅
အပ္ပိယာ	၈၇၊ ၁၀၈	အဘိနန္ဒန္တိ	၃၉
အပ္ပေကဒါ	၁၉၆	အဘိနာမေယျ	၁၅၀
အပ္ပေကစ္ဆေ	၉၄	အဘိနိဗ္ဗိတံ	၁၂၉၊ ၁၄၀၊ ၁၄၃၊ ၁၅၂၊ ၁၇၉
အပ္ပေါသုက္ကော	၂၄၅	အဘိပ္ပသန္ဓော	၇၀
အဖာသု ဝိဟာရာယ	၈၆	အဘိမတ္ထထ	၁၅၅
အဖုသန္တိ	၁၆	အဘိမဒ္ဒတိ	၁၂၃
အဗဗောနိရယော	၁၈၅	အဘိယံသု(န္တိ)	၂၆၆
အဗုဇ္ဈိ	၆၂	အဘိရတော	၄၈
အဗ္ဗဒံ	၅၅၊ ၂၅၀	အဘိရမာမသေ	၁၅၉
အဗ္ဗဒေါနိရယော	၁၈၅	အဘိရူပတရောစေဝ	၂၉၄
အဗ္ဗယု	၂၀၊ ၁၄၇	အဘိရူပေါ	၁၁၃
အဗ္ဗညာသိ	၁၉၅	အဘိဝဿတိ	၁၂၀
အဗ္ဗသမံ	၁၂၁	အဘိဝါဒေတွာ(တိ)	၁၊ ၁၀၅၊ ၁၁၅
အဗ္ဗာမတ္တဝံ	၂၄၉	အဘိဝိဇိယ	၁၂၀
အဗ္ဗာဟတော	၅၀	အဘိဝိဟစ္စ	၇၈
အဗ္ဗဂ္ဂန္တု	၃၀	အဘိသန္တိ	၁၂၀
အဗ္ဗုတံ	၇၁၊ ၇၅၊ ၁၁၆	အဘိသပိတော	၂၈၂
အဗ္ဗုတဝိတ္တဇာတာ	၂၁၆	အဘိသမ္ပုရံ	၂၅၇
အဗ္ဗုယျာသိ	၁၀၀	အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ	၁၂၅
အဗ္ဗုဿက္ကမာနော	၇၈	အဘိဟရိတွာ	၁၀၇
အဗ္ဗောကာသေ	၁၂၆၊ ၁၈၇	အဘိရု	၁၁၈၊ ၂၇၁
အဗျဂ္ဂမနသော	၁၁၅	အဘုတွာ	၁၂
အဗျတ္တေန	၉	အဘောဇနေယျံ	၂၀၁
အဘဗ္ဗော	၁၅၀	အမကသေ	၆၆
အဘယဒက္ခိန္တံ	၂၈၁	အမစ္ဆုဓေယျံ	၁၅၀
အဘယာ နာမ	၄၀	အမစ္ဆရိ	၁၁၅
အဘဿထ	၁၄၉	အမညိဗ္ဗာ	၃၀
အဘာသိတွာ +	၁၅၁	အမတဒ္ဓေါ	၃၉
အဘိက္ခန္တိ (တာ)	၁၇၁၊ ၂၄၁	အမတဂါမိနံ	၁၄၉
အဘိက္ခန္တိ (န္တယ)	၁၈၊ ၅	အမတပ္ပလာ	၂၀၀
အဘိက္ခန္တဝဏ္ဏာ	၁	အမနာပါ	၃၃
အဘိဂိဇ္ဈန္တိ	၁၉	အမနုဿဌာနေ	၁၀၈
အဘိဇေယျန္တိ	၁၇၅	အမရံ	၁၂၆
အဘိဇာတံ	၈၄	အမောသံ	၂၈၇

ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်	ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်
[အ]		[အ]	
အဗ္ဗုဇောဝ	၆၆	အဝနတ်	၃၅
အဗ္ဗာ	၂၅၈	အဝါယမံ	၂၆၆
အဗ္ဗိ	၆၄	အဝိကမ္မမာနော	၁၄
အယံ အန္တရကထာ	၉၇	အဝိဇာတဝဏ္ဏသတ်	၁၅၃
အယံ ကလိ	၁၈၂	အဝိတက္ကဗျာယိ	၁၅၄
အယံ ဇာလိကာနုဘာဝေါ	၁၇၆	အဝိဒ္ဓရေ	၁၃၊ ၁၀၉
အယသံ	၉၄	အဝိရုဒ္ဓါ	၂၉၃
အယောဒန္တေဟိ	၁၅၅	အဝိဟညမာနော	၃၃၊ ၃၄၊ ၁၃၄
အယျိကာ	၁၁၆	အဝီတဂန္ဓံ	၉၈
အရညကုဋ္ဌိကာယံ	၇၃၊ ၁၄၁	အဝီတဒေါသော	၂၆၉
အရညဂတာနံ ဝါ	၂၆၉	အဝီတမောဟော	၂၆၉
အရဏာ	၅၇	အဝီတရာဂံ(ဂေါ)	၁၅၃၊ ၂၆၉
အရဟတံ	၈၊ ၁၇၁	အဝေက္ခဿု	၁၆၇
အရတိ	၆၉	အသံယမော	၅၅
အရတိဉ္စ	၂၂၅	အသံဟိရာ	၂၃၄
အရတိ	၉	အသင်္ခရာနော	၁၅၄
အရဟံ	၁၇	အသင်္ခရာရိနော	၂၄၂
အရဟန္တံ	၆၄	အသဇ္ဇမာနံ	၂၈
အရိဋ္ဌကော	၁၂၆	အသညတော	၉၇
အရိယံ	၁၀၅	အသတဉ္စ	၂၄
အရိယမဂ္ဂေါ	၉	အသတ္တံ	၄၀
အရိယဝုတ္တိ	၁၁၉	အသနေန	၇၅
အရိယေပထေ	၄၀	အသန္တော	၂၄
အရုဏဝဠိယာ ရာဇဓာနိယာ	၁၈၈	အသပ္ပုရိသော	၁၀၈
အရူပဋ္ဌာယိနော	၁၅၉၊ ၁၆၁	အသဗ္ဗာဟိ +	၁၉၅၊ ၂၇၃
အရောဂိယံ	၁၀၄	အသမ္ပဇာနာ	၇၃
အရောသေန္တေ	၁၉၆	အသမာဟိတဿ(တာ)	၆၊ ၇၃
အလံ	၉၁	အသယိတ္တ	၂၆၀
အလသဉ္စ	၅၇	အသလ္လိနေန	၁၉၃
အလသော	၂၆၆	အသာတာ	၃၃၊ ၁၃၄
အလိကံ	၂၂၈	အသိက္ခိတော	၁၁၇၊ ၁၁၈
အလောလုပ္ပံ	၂၀	အသိကံ	၂၄၀
အဝံသိရာ	၆၁	အသိတပိတခါယိတသာယိတာ	၇၅
အဝဗျာယတိ	၇၁	အသိယံသေဝ	၂၇၇
အဝတိဋ္ဌတိ	၃၁	အသိတိသတသဟဿာနံ	၁၀၇

ပဒါနုက္ကမော	[အ]	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	[အ]	ပိဋကော်
အသုက္ကန္တိ		၂၄၆	အဟု		၂၄၆
အသုဒ္ဓါ		၉၇	အဟု ဝါ		၄၅
အသုဘာ စ		၁၂၇	အဟောဌယံ(ယာနော)		၁၀၊ ၂၇
အသုရပုရံ		၂၇၂	အဟောဌယာနော		၁၁
အသုရံ		၁၁၉	အဟောရတ္တံ		၈၅၊ ၁၃၂၊ ၁၄၈
အသေက္ခေန		၁၁၉		[အာ]	
အသေစနက်		၂၆၁	အာကင်္ခတိ(သိ)		၂၃၊ ၁၄၂၊ ၁၄၆၊ ၂၆၃
အသေသံ		၁၇	အာကာသဂတံ		၇၈
အသောစံ		၁၄၂	အာဂစ္ဆထ နူတိ		၁၇၉
အသောစာပယံ		၁၄၂	အာဂဉ္ဇု		၁၅၅
အသ္မာ လောကာ		၂၆၄	အာဂန္တာရော		၁၆၁
အသ္မိတိ		၁၅၇	အာဂမ္မ		၆၅၊ ၁၀၆
အသ္မေ		၁၇၅	အာဂမ္မာ +		၁၈၊ ၅၄
အဿ ကာယံ(ကာယော)		၈၉၊ ၁၀၁	အာဂုံ		၁၄၉
အဿတရိ		၁၈၆	အာဃာတေတွာ		၁၈၃
အဿတရိရထာ		၂၅၉	အာစိက္ခ		၈၈၊ ၁၇၅
အဿဒ္ဓိယံ		၃၁	အာဇနိယဝတာ စ		၃၄
အဿဇ္ဈေ		၁၁၄	အာဇညရထံ		၂၇၇၊ ၂၈၉
အဿပိဋ္ဌိ		၁၁၃	အာဇာနိယော		၉၊ ၃၄
အဿပိဋ္ဌယာ ဝါ		၁၁၄	အာဇာနေယျံ		၁၅
အဿမေ		၁၁၉	အာဇာယရေ		၄၃
အဿမေဓံ		၉၃	အာတာပိနော		၁၄၃
အဿယုဒ္ဓါနိ		၁၂၂	အာတာပိ		၁၇၁
အဿရတနေန		၁၁၆	အာတုရဿ		၂၄၀
အဿဝနတာ		၁၂၆	အာဒပယံ		၁၆၀
အဿဝေါ		၉	အာဒါယ		၁၄၈
အဿာဒနာ		၂၅၁	အာဒိကလျာဏံ		၁၂၈
အဿိတော		၂၁၉	အာဒိစ္စော		၁၉၊ ၈၁၊ ၉၈၊ ၁၃၉
အဿုတ္တနောတိ		၁၉၀	အာဒိတ္တကော		၃၈
*အဿုမုခါ		၂၅၊ ၇၀၊ ၉၂	အာဒိတ္တသ္မိ		၃၈
အဿုမ္မာ		၁၉၀	အာဒိတ္တသိတောဝ		၁၃၂
အဟနံ		၁၄၂	အာဒိတ္တာ		၂၅၆
အဟာရိယံ		၄၆	အာဒိယန္တိကု		၁၅၁
အဟိ သကော		၁၉၉	အာဒိနဝေါ		၁၂၊ ၁၄၄
အဟိတာယ		၈၆			

ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်	ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်
[အာ]		[အာ]	
အာဒေတိ	၄	အာဝုဋ္ဌာ	၁၆၆
အာနေယျာထ	၂၇၂	အာဝုတ္တံ	၄၁
အာပဒါသု	၉၆	အာသံ +	၉၀၊ ၉၁၊ ၁၅၇
အာပါဒိ	၃၀	အာသဇ္ဇ	၈၄၊ ၈၅၊ ၁၄၈၊ ၁၅၁၊ ၁၅၅
အာဗာဓိကော	၁၈၁၊ ၂၉၆	အာသတ္တိယော	၂၆၀
အာဘာ	၈၁၉	အာသယော	၄၈၊ ၅၆
အာမကာနိစေဝ	၁၁၆	အာသာဒေတဗ္ဗံ	၃၀
အာမလကမတ္တိယော	၁၈၃	အာသိနံ	၂၃၆
အာမိသံ	၈၁	အာသိသရေ	၄၂
အာမုတ္တမဏိက္ခန္ဓလာ	၂၅၉	အာဟစ္စ	၁၂၃
အာမောဒမာနော	၁၂၀	အာဟရိတံ	၁၄၇
အာယန္တိ (န္တိ)	၁၄၊ ၅၅	အာဟုတိ	၁၂၂
အာယာမ	၉၇၊ ၁၄၇၊ ၁၇၉၊ ၁၈၈	အာဟုနေယျော	၂၇၁
အာယု (ယံ)	၃၊ ၉၉	အာဠဝိ ဝါသာယ	၂၆၅
အာယုတ္တာ	၈၀	[ဣ]	
အာယုဟာမိ (တိ)	၂၊ ၆၀	ဣစ္ဆသိ +	၂၅၆
အာရဿံ	၁၅၁	ဣစ္ဆာ	၅၀၊ ၅၆
အာရဒ္ဓဝိရိယော	၆၈	ဣစ္ဆာဂတံ	၇၅
အာရမ္မ	၆၄	ဣစ္ဆာလောဘဉ္စ	၂၀
အာရမ္မဏ	၁၉၀	ဣစ္ဆိသံ	၂၁၃
အာရာမဏေပါ	၄၁	ဣဇ္ဈတိ	၂၁၃
အာရာမစေတျာ	၂၈၈	ဣဉ္စိတံ	၁၃၃
အာရာမေ	၁	ဣဏာယိကာ	၂၀၆
အာရဟိ	၂၉၁	ဣတိပိအရဟံ	၂၆၉
အာရောပေဿာမိတိ	၁၉၄	ဣတ္တရဒဿနေန	၉၇
အာရောဟေယျယထာ	၁၁၃	ဣတ္တရံ	၉၆
အာလမ္ပော	၄၀	ဣတ္တတ္တာယ	၁၇၁၊ ၁၉၇
အာလောကေတိ	၂၄၁	ဣတ္တာဂါရံ	၇၁၊ ၇၂၊ ၁၁၇
အာလောလေတွာ	၂၁၂	ဣတ္ထိဘာဝေါ	၁၅၇
အာဝတ္တေန	၂၉၆	ဣဒ္ဓိမာ	၇၅
အာဝသန္တော	၅၄	ဣဒ္ဓိယာ	၁၄၆
အာဝဟတံ	၅၃	ဣဒ္ဓေါစေဝ	၁၇၉
အာဝသထံ	၂၈၄	ဣနုခလံ	၃၃
အာဝါသံ	၇	ဣန္ဒြိယဂုတ္တော	၁၈၇
အာဝိဝါ	၂၅၅	ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ	၁၃

ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်	ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်
[၈]		[၉]	
ဣမံ ပါယသံ	၂၀၁	ဥဇ္ဈာနသညိတာ	၂၉
ဣမံ ဟဗျသေသံ	၂၀၁	ဥဇ္ဈာပယာမသေ	၂၅၆
ဣမသ္မိယေဝ ကဋ္ဌေဝရေ	၇၆	ဥဇ္ဈာယန္တိ	၂၉၄
ဣမိနာ ဥပက္ကမေန	၁၅၃	ဥဇ္ဈာယန္တိ ခီယန္တိ ဝိပါစေန္တိ +	၂၀၆၂၉၄
ဣမိနာ ပူတိကာယေန	၁၅၉	ဥဇ္ဈာယန္တိယော	၃၀
ဣမိနာပိ ပရိယာယေန	၁၀၆	ဥညာတဗ္ဗာ	၈၄
ဣရိယတိ	၆၇၊ ၁၇၃	ဥဋ္ဌာတာ +	၂၆၄
ဣရိယာပထော	၅၆	ဥဋ္ဌာနဝိရိယာဓိဂတဿ	၂၆
ဣသိ (သယော)	၇၉၊ ၂၇၉	ဥဋ္ဌာနဝိရိယဿ	၂၆၇
ဣသိဂိလိပဿံ	၁၄၇	ဥဋ္ဌာနသညံ	၁၃၀
ဣသိပတနေ	၁၂၇	ဥဋ္ဌာယ	၁၄၅
ဣသိသဗ္ဗနိသေဝိတံ	၄၁	ဥဋ္ဌိတော	၅၀
ဣသိသတ္တမော	၂၃၃	ဥဏှလောဟိဏံ	၁၅၃
ဣသိနံ	၂၃၂၊ ၂၉၃	ဥဏှောဒကဿကာဇီ	၂၁၂
ဣဿတ္တဉ္စ	၁၁၉	ဥတ္တရာသင်္ဂံ	၉၅၊ ၉၈၊ ၂၂၈၊ ၂၃၁၊ ၂၉၅
ဣဿရိယမဒမတ္တာနံ	၁၂၀	ဥတ္တရိ	၄
ဣဿရိယာဓိပစ္စံ	၂၆၇၊ ၂၇၅	ဥတ္တရိတရံ	၉၈
[၉]		ဥတ္တရေန မုခါ	၂၇၇
ဤသာ	၂၀၈	ဥတြဿံ	၆၈
ဤသာနဿ	၂၆၈	ဥတြာသိ	၁၁၈
[၁၀]		ဥဒ	၁၄၊ ၁၁၁၊ ၂၄
ဥဂ္ဂစ္ဆေယျ	၁၅၃	ဥဒကသုဒ္ဓိကော	၂၂၁
ဥဂ္ဂဏာထ	၆၃	ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ	၁၆၈
ဥဂ္ဂတေ	၁၃၁	ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံ အနု	၂၂၀၊ ၂၂၁
ဥဂ္ဂတေဇော	၆၅	ဥဒဂ္ဂစိတ္တာ	၂၃၀
ဥဂ္ဂပုတ္တာ	၂၂၄	ဥဒဓိနံ	၈၁
ဥစ္စာကုလိနိတံ	၁၀၄	ဥဒပါဒိ	၉၇
ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မာ	၇၅	ဥဒယဘယဉ္စ	၅၉
ဥစ္စာဝစာ	၇၇၊ ၈၄၊ ၁၂၁၊ ၁၅၂	ဥဒ္ဓိ	၁၄၈
ဥစ္စေကုလေ	၁၁၃	ဥဒ္ဓိကံ +	၁၀၈
ဥဇ္ဇဟ	၂၂၇	ဥဒ္ဓတာ	၇၃
ဥဇ္ဇကံ	၃၃	ဥဒ္ဓရိတုာ	၁၅၀
ဥဇ္ဇပ္ပဋ္ဌိပန္နော	၃၃	ဥဒ္ဓရယံ +	၂၃၀
ဥဇ္ဇဘူတေသု	၁၂၀	ဥဇ္ဈရဒဏ္ဍိ	၁၄၄
ဥဇ္ဇဘူတော	၂၈၉	ဥန္တဉ္စာ	၇၃

ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်	ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်
[၉]		[၉]	
ဥဒ္ဓိယတိ မညေ +	၁၃၈၊ ၁၄၅	ဥပဿယံ	၃၉
ဥပကပ္ပတိ	၁၀၂	ဥပဟတစိတ္တော	၂၉၆
ဥပက္ခိလိဋ္ဌစိတ္တေန	၂၁၇	ဥပါတိဝတ္တော	၁၇၅
ဥပက္ခလိတွာ	၁၉၄	ဥပါဒါနံ	၈၅
ဥပဂမ္မ	၁၈	ဥပါသကံ	၈၅၊ ၂၉၁
ဥပစ္စဂုံ	၄၃	ဥပေတာ	၃၇
ဥပဇိဝန္တိ	၄၇၊ ၅၇	ဥပေတိ	၂၆၊ ၈၇၊ ၁၀၉
ဥပဇိဝမာနော	၂၆၇၊ ၂၇၅	ဥပေန္တိ	၁၇
ဥပဋ္ဌဟဿု	၂၀၁	ဥပ္ပစ္စ	၂၅၅
ဥပဋ္ဌာနံ	၁၇၉	ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ	၈၆
ဥပဇ္ဇံ	၇၃၊ ၁၀၅	ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ	၇
ဥပဒသေတိ	၇၇	ဥပ္ပတတံ	၅၃
ဥပဓိ	၁၄၃	ဥပ္ပတိတေသု စ	၆၈
ဥပဓာဝန္တိဝတ	၂၂၄	ဥပ္ပထော	၄၇၊ ၄၈၊ ၅၄
ဥပဓိသင်္ခယေ	၁၅၂	ဥပ္ပလကောနိရယော	၁၈၅
ဥပဓိ	၈	ဥပ္ပါဋကေဟိ	၂၀၆
ဥပဓိသု	၁၃၀၊ ၂၂၅	ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော	၇
ဥပနိဿာယ	၁၀၇	ဥပ္ပါဒေတုကာမော	၁၅၆
ဥပနိယတိ	၃	ဥပ္ပဇိ	၂၈၂
ဥပပဇ္ဇိ	၁၁၀	ဥပ္ပတော	၂၅၆
ဥပပန္နာသေ	၄၃	ဥပ္ပဂ္ဂံ	၆၈
ဥပပန္နော	၁၁၁	ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တာ +	၂၃၂
ဥပယန္တိ	၉၃	ဥပ္ပဂ္ဂပထံ	၂၃၄
ဥပရိ	၁၇၇	ဥပ္ပာဒံ	၁၅၃
ဥပရိပါသာဒဝရဂတော	၉၁	ဥရဂေါ	၈၄
ဥပရုဇ္ဈတိ	၁၇	ဥရသာ	၁၃၅၊ ၁၅၅
ဥပလာပေတုံ	၁၂၃	ဥရဝေဋ္ဌာ	၁၅၅၊ ၂၉
ဥပဝတ္ထနေ	၁၉၁	ဥရေသယော	၂၅၈
ဥပဝုယေထ	၂၀၂	ဥလ္လောကေယျာထ	၂၆၈
ဥပသံဟရန္တိ	၁၉၄	ဥဿုက္ကံ	၁၂၁
ဥပသင်္ကမေယျံ	၁၃၃၊ ၁၃၇၊ ၁၇၇၊ ၁၈၈	ဥဿုက္ကဇာတေသု	၁၉
ဥပသန္တစိတ္တော	၁၇၃	ဥဿုဿဝိ	၁၅၃
ဥပသန္တဿ	၁၉၇	ဥဋ္ဌာရာ	၁၀၄
ဥပသန္တော	၁၀၁၊ ၂၆၁	ဥဋ္ဌာရေ-ဥဋ္ဌာရေ	၉၀
ဥပသမာ	၃၊ ၃၇၊ ၄၁		

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဉ]		[ဧ]	
ဥဟစ္စ	၃၃၁၅၅	ဧသိနော	၂၆၄
[ဧ]		ဟေပသိကော	၁၂၁၄၄၊ ၂၇၀
ကေသံ	၉၅၊ ၉၈	[ဩ]	
ကေစရံ	၂၀	ဩကပ္ပေတွာ	၁၄၄
ကေစူဿ	၉၈	ဩကာသံ	၆၂
ကေစိယာ +	၂၄၂	ဩကောဋိမကော	၁၁၂၊ ၂၉၄
ကေစိဝရော	၁၁	ဩဂါဟေတွာ	၂၄၈
ကေန္တသဝနေန ဝါ	၂၉	ဩဆံ	၁၁၆၇
ကေနာဠာယံ ပြာဟူဏဂါမေ	၂၀၇	ဩဆတိဏ္ဍောတံ	၄
ကေပဏ္ဏာ စ	၂၀၆	ဩစရကာ	၉၆
ကေပုတ္တံ	၁၁၀	ဩစရိတွာ	၉၆
ကေဘတ္တံ	၆	ဩစိတ္တံ	၉၆
ကေမန္တံ	၁	ဩစိတ္တံ	၉၀၊ ၉၁
ကေမာသိနံ	၆၉	ဩတရိတံ	၁၅၀
ကေမူလံ	၃၉	ဩတာရောဓေတွာ	၁၄၉
ကေမေတ္တံ	၁၂၆၊ ၁၂၉၊ ၁၃၃	ဩဒါတာဝတ္ထာ	၉၆
ကေရုက္ခိကာ	၁၂၉	ဩဓန္တိတိ	၂၃၀
ကေသာလာယံ	၁၃၅	ဩပဓိကံ ပုညံ +	၂၈၈
ကေသပဒဝိတိဟာရဿ +	၂၅၉	ဩပနေယျိကော	၃၂၁၄၄၊ ၂၇၀
ကောသနဿ	၅၉	ဩပိယ	၂၄၃
ကောဒိ	၆၆	ဩပိလာပေဇ္ဇိ	၂၀၃
ကေိကုလသ္မိံ	၁၇၅	ဩဘာသယံ	၁၈၀
ကေိဇဗ်	၂၀	ဩဘာသေတွာ	၁၁၁
ကေဒန္တိကာ	၁၅၈	ဩမဋ္ဌောဝိယ	၁၆
ကေမတ္တံ	၉၂	ဩရောဟန္တော	၂၉၀
ကောဒိသံ	၄၀၊ ၁၉၂	ဩရောဟိတွာ	၉၂၊ ၂၈၀
ကောဒိသိကာယ	၂၄၅	ဩလဂ္ဂေတွာ	၂၈၀
ကောဝပရမော	၄၂	ဩလုမ္မ	၁၄၄
ကေတ စရာ	၉၆	ဩသဇ္ဇေယျံ	၁၀၁
ဇတ္ထ	၁၄၁	ဩသဓိကာရကာ	၇၈
ဇေတိ	၂၆၆	ဩသာပယိသာမိ	၉၆
ဇေ ဘဒန္တဝါတိ +	၂၆၆	ဩသန္တိဇ္ဇဝ	၂၅၂
သေထဇ္ဇဝ	၁၅၅	ဩဟာရိနံ	၉၄
သေနာ	၇၄	ဩဟိတဘာရာ	၈၇
သောရက္ခာ	၈၉		

ယဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ယဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဩ]		[က]	
ဩဟိယုကော	၂၂၃	ကပ္ပိတကေသမဿ	၉၆
ဩဟိတသောတာ (တော)	၁၃၇၂၃၀	ကပ္ပေသိ(တိ)	၃၄၁၃၀၁၃၄
[က]		ကမနိယာနိ	၂၈
ကက္ကဋ္ဌကော	၁၅၀	ကမမာနံ	၄၀
ကခိတ်	၇၉၂၂၆	ကမ္မကာရာဝါ	၉၂၁၁၀
ကစ္ဆေ	၆၆၁၄၉	ကမ္မဝိဝဇ္ဇေန	၁၁၂
ကနိ	၁၀	ကမ္မာရာဂဂိုယာ	၁၂၉
ကဋ္ဌကပ္ပလံ	၇၀	ကယိရာ(ထ)	၃၆၂၁၇၁
ကဋ္ဌကာ	၃၃၂၉၀	ကရဏီယံ	၆၀၁၂၁
ကဋ္ဌဟာရကာ	၂၁၁	ကရဿ	၁၄၆
ကဋ္ဌေနဝါ	၁၅၀	ကရောတံ	၂၈၈
ကဏာဇကံ	၁၀၇	ကလံနန္ဒန္တိ	၂၈၈
ကဏ္ဍဝတ္ထနိ	၈၄၈၅	ကလန္တကနိဝါပေ	၆၇
ကဏ္ဍပဉ္စမေဟိ	၂၇၂	ကလမ္ပိ	၂၄
ကတကရဏီယာ	၈၇	ကလသာ +	၂၅၀
ကတကိစ္စော	၆၀	ကလဟဝါစံ	၇၉
ကတယောဂေါ	၁၁၈	ကလာယမတ္တိယော	၁၈၃
ကတဟတ္ထော	၇၅၁၁၈	ကလိ	၁၈၂
ကတာ +	၂၆၁	ကလျာဏံ	၈၉
ကတာဝိ	၁၇	ကလျာဏဓမ္မ	၁၄၅
ကတိ	၄၈၆	ကလျာဏမိတ္တော	၁၀၁
ကတိသင်္ဂါတိဂေါ	၄	ကလျာဏသမ္ပဝဏ်ဿ	၁၀၄
ကတိဟံ	၁၀	ကသံ +	၁၀
ကတုပါသနော	၇၅	ကသမိ စ ဝပါမိ စ	၂၀၈
ကထ ဇိဝိ	၅၃	ကသိ	၂၀၈
ကထ ဝဇ္ဇိ	၁၇၇	ကသိရဝုတ္တိကေ	၁၁၂
ကထဝိမိ	၆၇	ကဿကဝဏ္ဏိ	၁၄၀
ကထ ဝိဟာရိဗဟုလော	၁၅၄	ကဋ္ဌောပိယံ	၂၉၃
ကထသု	၂၆၃	[ကာ]	
ကထလာယဝါ	၁၅၀	ကာကောဝ	၁၅၁
ကဒရိယာ	၄၂၁၁၄	ကာကောဝ	၁၁၂
ကဒလိ	၁၄၆	ကာပုရိသံ	၁၈၆
ကဒ္ဒမမက္ခိတောဟိ	၁၄၀	ကာမံကရောဟိတံ +	၂၈၁
		ကာမဂုဏာနံ	၁၁၀
		ကာမဂေပေရိယုဋ္ဌိတနံ	၁၂၄

ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်	ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်
[ကာ]		[ကိ]	
ကာမနိဒါနံ	၉၁	ကိမန္တရံ	၂၄၄
ကာမဘောဂေတု	၉၀	ကိသံ	၂၀
ကာမရတိသန္တံ	၉၁	ကိဿ	၄၉
ကာမဟေတု	၉၁	ကိဿဟေတု	၇၇
ကာမာဓိကရဏံ	၉၁	[ကု]	
ကာမာလယေ	၄၀	ကုက္ကုဗ္ဗပသန္တံ	၂၀၁
ကာယဂုတ္တော	၂၀၈	ကုက္ကုဗ္ဗိ	၂၁၄
ကာယေန ဒုစရိတံ စရန္တိ	၇၇	ကုက္ကုဋ္ဌာ	၂၅၆
ကာယေန သုစရိတံ စရန္တိ	၈၈	ကုစ္ဆိဝါ	၁၆၀
ကာရေသိ	၁၁၀	ကုဠတိ	၁၉၇
ကာလံ (လာ)	၃၂၅၊ ၁၂၇၉	ကုဉ္ဇနံ	၁၅၁
ကာလံကယိရာတိ	၁၄၇	ကုဉ္ဇရာ	၁၉၀
ကာလင်္ကတာ	၇၅၊ ၁၀၇၊ ၁၁၆	ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ	၂၇၅
ကာလိကံ	၁၂၊ ၁၄၄	ကုဋိကာ	၁၀
ကာဝေယျမတ္တာ	၁၃၄၊ ၂၃၈	ကုဋ္ဌာရိ	၁၈၁
ကာသိကစန္ဒနံ	၉၆	ကုဏပမ္ပိ	၂၉၃
ကာဠကေသော	၁၂၊ ၁၄၄	ကုဏိဝါ	၁၁၂
ကာဠသိလာယံ	၁၄၆၊ ၂၃၆	ကုတော	၁၇၉
[ကိ]		ကုဒါစနံ	၇၆
ကိကယိရာ	၁၅၇	ကုဒ္ဒေါ	၈၄
ကိဇ္ဇောတိ	၂၀၂	ကုဒ္ဒိနံ	၁၃၂
ကိဒ္ဒေါ	၃၉	ကုပိတော	၁၉၄
ကိနုအာသိ	၁၅၈	ကုဗ္ဗတံ	၂၄
ကိပန အတ္ထဝသံ	၂၂၁	ကုဗ္ဗတိ	၅၁၊ ၁၄၇
ကိသုသယောဇနော	၅၀	ကုဗ္ဗေထ	၂၁
ကိသုသမ္ပန္နနော	၅၀	ကုဗ္ဗသိတိ	၂၁၉
ကိဟိ	၈၈	ကုမာရကာ	၁၅၀
[ကိ]		ကုမာရိကာနံ	၁၃၉
ကိစ္စကရော စ	၁၀၉	ကုမာရိဝဏ္ဏသတံ	၁၅၂
ကိစ္ဆေန	၄၂၊ ၆၈	ကုမ္မကာရဘာဇနာနိ	၁၁၆
ကိဉ္ဇ	၅၆	ကုမ္မဒနာဠေဟိ	၁၅၅
ကိဉ္ဇနံ	၁၅၊ ၁၄၀	ကုမ္မောဝ	၁၀
ကိတဝဿ	၂၉	ကုရုတေ	၈၈
ကိတ္တိ စ	၃၁	ကုလပုတ္တေန	၁၄၇
ကိဗ္ဗသိ	၈၀	ကုလာကုလံ	၁၈၇

ဖဒါနက္ခမော	ပိဋကော်	ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်
[က]		[ခ]	
ကုလဝကာ	၁၀၂၇၇	ခတ္တိယာ	၃၇
ကုသလကိရိယာယ	၁၂၂	ခတ္တိယာနံ	၈၁၁၀၇၊ ၁၂၀
ကုသလော	၁၈၊ ၃၀	ခတော	၃၄၊ ၁၃၄
ကုသော	၆၃	ခနထ	၁၅၅
ကုဟနံ	၁၉၉	ခန္တု	၂၆၄၊ ၂၇၄
ကုဟိ	၁၄၀	ခန္ဓဇာဏဝ	၂၅၃
ကုဟိဉ္စိ	၁၃၁၊ ၂၂၅	ခန္တိစ	၁၁၉
[ကု-ကေ]		ခန္ဓေ	၁၄၀
ကုဋ်	၉၀	ခန္ဓေသု-မုတ္တံ +	၂၄၀
ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ	၁၃၈	ခမေယျ	၁၁၇
ကေနကလ္လေန	၅၀	ခဗျ	၃၃
ကေဝလကပ္ပံ +	၁၇၈	ခလိတွာ	၂၁၄
ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ	၁၂၈	[ခါ-ခိ-ခိ]	
ကေဝလာ	၁၃၈၊ ၁၄၃	ခါဏံ	၁၅၅
ကေဝလိနံ	၂၀၁	ခါယတိ	၂၄၂
ကေသံ	၈၇	ခါရိဝိဇ္ဇံ	၉၅
ကေသကမ္မလော	၈၃	ခိဉ္စာ	၄၂
[ကော-ကွ]		ခိတ္တော	၁၆
ကောကနဒံ	၉၈	ခိပ္ပံ	၉၁
ကောတ္ထုကောသိင်္ဂါလော	၈၀	ခိပ္ပိယန္တိ	၁၉၂၊ ၂၆၃
ကောဓံ	၅၂	ခိယုန္တိ	၂၉၄
ကောဘေက္ခောယက္ခော	၂၉၅	ခိဏာ ပုနဗ္ဗင်္ဂါ	၂၄၂
ကောပန္တဇရာ	၄၀	ခိဏာသဝဿ	၆၀
ကောမာရီ	၉	ခိလံ	၃၃၊ ၂၃၄
ကောမေ	၂၄၂	ခိရနိကာ	၂၁၁
ကောလဋ္ဌိမတ္တိယော	၁၈၃	ခိရမတ္တောဝ	၁၃၂
ကောသကောဋ္ဌာဂါရမ္ပိ	၁၀၇	[ခု-ခေ-ခေါ]	
ကောသလိကာကံသပါတိ	၁၂၉	ခုပ္ပပါသသမပ္ပိတာ	၂၉၃
ကုစိ	၉၊ ၂၆၇	ခေတ္တံ	၁၃၈
[ခ]		ခေမံ	၁၄၉
ခဇ္ဇသိ	၁၄၇	ခေါမဒုဿံ	၂၂၁
ခဇ္ဇော ဝါ	၁၁၂	[ဂ]	
ခတ္တိယမဟာသာလကုလေ ဝါ	၁၁၃	ဂဇ္ဇိတံ ဣဝ	၁၂၀
ခတ္တိယမဟာသာလေပိ	၉၁	ဂဏသဗ္ဗစာရီ	၁၅၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဂ]		[ဂေ-ဂေါ]	
ဂဏိနော	၈၃	ဂေဓံ	၉၀
ဂတာသေ	၃၃	ဂေဟသိတံ	၂၂၅
ဂတိ	၂၄	ဂေါတမသာဝကာ	၇၄
ဂတ္တာနိ	၁၁	ဂေါတ္ထပဋိသာရိနော	၁၈၆
ဂန္ထတိ	၂၆၄	ဂေါတ္ထေနဝါ	၄၁
ဂန္ဓာ	၁၈	ဂေါပါနသိဝကော	၁၄၃
ဂဗ္ဘရသ္မိ	၂၅၀	ဂေါမာ	၈
ဂဗ္ဘော	၁၈၆	ဂေါသမိတံ	၈
ဂမ္ဘနိယော	၁၃၁	[သ-သာ]	
ဂမ္ဘိရံ	၄၄၆၇	သဒ္ဓိကာရော	၄၅
ဂမ္ဘိရရူပေ	၂၁၈	သမ္ပုနိ	၁၇၅
ဂယုကံ၊ နိယမာနံ	၁၇၅	သရံ	၂၆၄
ဂဝေသိန	၁၅၈	သာသစ္စာဒေါ	၁၁၂
ဂဟပတိမဟာသာလကုလေ ဝါ	၁၁၃	သာသေသနံ	၁၇၃
ဂဟပတိမဟာသာလေပိ	၉၁	[သု-သော]	
ဂဟိတနာဝံ	၁၇၆	သုရုသုရုပဿာသိ	၁၄၃
ဂဟေတွာ	၁၄၄	သောရံ	၃၇၊ ၁၁၅၊ ၁၃၈
ဂဠဂဠယန္တေ	၁၂၉	[ဝ]	
[ဂါ]		စက္ခုဒေါ	၃၉
ဂါထာသိဂီတံ	၂၀၁	စက္ခုမ	၁၄၆
ဂါမံ-ဇေတိ	၆၀၊ ၁၅၅၊ ၂၁၄	စက္ခုမတာ	၃၃၊ ၃၆
ဂါမဏိကာ ဝိယ	၇၄	စက္ခုသမ္ပဿ ဝိညာဏာယတနံ	၁၄၀
ဂါမဝရေန	၁၁၆	စက္ကာလကုလေဝါ	၁၁၂
ဂါမာဂါမံ	၂၆၅	စက္ကာလပုက္ကသေ	၁၂၄၊ ၁၉၉
ဂါဝေါ	၃၅	စတုဂ္ဂုဏ်	၃၄၊ ၁၃၄
[ဂိ]		စတုစက္ကံ	၂၀
ဂိဒ္ဓါ	၉၀	စတုပ္ပဒံ	၈
ဂိရိဒုဂ္ဂရံ	၂၄၁	စတုရဂိနိ သေနံ	၁၀၀
ဂိရိသေဋ္ဌော	၈၁	စတုရေစဟံသာ +	၁၈၀
ဂိလာနပုစ္ဆကော	၂၉၆	စန္ဒနိလိကော	၉၈
ဂိဟိသညတ္တိဗဟုလော	၂၄၂	စန္ဒိမာ	၆၄
[ဂိ-ဂု]		စပလာ	၇၃
ဂိရံ	၂၃၀	စရကာ	၁၃
ဂုတ္တော	၁၀၇	စရန္တိ	၅၀

ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်	ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်
[စ-စာ-စိ]		[ဆိ-ဆေ]	
စဆုမသေ	၂၅၈	ဆိဒ္ဓါနိ	၅၄
စရိက္ခာ	၁၁၂	ဆိန္ဒတိ	၅၀
စာတုဒ္ဓသိ ပဉ္စဒသိ +	၂၅၄	ဆိန္ဒန္တော	၄
စာတုယာမသုသိတော +	၈၀	ဆိန္ဒတမာရိတေ	၇၉
စာဝေတုကာမော	၁၅၆	ဆိန္ဒေ	၄
စိစ္ဆိဋ္ဌာယတိ	၂၀၃	ဆိန္ဒဂန္ထိ	၁၅
စိတ္တံ ပဏိဓေဟိ	၁၆၀	ဆေတော	၂၅၂၂၆၆
စိတ္တံ ဝါ ခိပိဿာမိ	၂၅၂	[ဇ]	
စိတ္တကတာ	၂၄၂	ဇင်္ဂလာနံ	၁၀၃
စိတ္တက္ခေပံ ဝါ	၁၅၃	ဇကတောကဓံ စ	၂၂၅
စိတ္တဝပသမဿ စ	၅၉၆၁	ဇဂ္ဂံ +	၁၃၅
စိတြာနိ	၂၈	ဇစ္စာ	၁၉၉
စိရဒက္ခိတာနံ +	၂၈၀	ဇဇရရထကေန	၁၀၈
စိရရက္ခသမာဟိတော	၂၂၅၂၉၁	ဇညာ	၇၁
စိရဿ	၂၆၉	ဇဋ္ဌာဇဋ္ဌံ	၁၇
		ဇဋ္ဌိတာ	၁၆
[စိ-စေ-စော]		ဇန္တု	၁၄၃
စိရာယ ဘိက္ခုနိယာ	၂၆၅	ဇနပဒတ္တာဝရိယပတ္တာနံ	၁၂၀
စေဇညာ	၈၈	ဇနပဒေန	၁၁၆
စေတံ +	၂၄၁	ဇနာဓိပ	၁၀၃၁၁၅
စေတယတိ	၁၄၆	ဇနေတသ္မိံ	၁၈၆
စေတသော	၈၇၁၀၄၁၂၅	ဇနေသုတ်	၁၄၇
စောဒကော	၇၇	ဇနောဇနေသ္မိံ	၂၃၉
စောဋ္ဌံ	၄၂	ဇန္တု	၆၀၇၃
[ဆ-ဆာ]		ဇပ္ပမ္ပိ	၁၉၉
ဆဋ္ဌံ	၁၅၄	ဇပ္ပသိ	၁၇၂
ဆန္ဒဇံ	၂၈	ဇမ္မောနဓံ	၇၈
ဆန္ဒော	၄၈	ဇယော	၂၇၅
ဆန္ဒမေဝ	၅၂	ဇရာမရဏာ	၈၆
ဆန္ဒော	၁၂	ဇရူပနိတဿ	၃
ဆမ္ပိတတ္ထံ	၁၂၆၁၅၆	ဇလ	၁၄၆
ဆမ္ပိ	၁၁၈	ဇလတေဝ	၁၈၀
ဆဝေါ	၈၀	အဝနပညော	၇၇
ဆဋ္ဌာဘိညာ	၂၃၂	အဝေါ	၇၅
ဆာယာဏဝ	၈၈	ဇဟတော	၈၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဇ-ဇာ]		[ဇော]	
ဇဟန္တော	၃၁၄	ဇောတရူပဿ +	၁၄၃
ဇဟေ	၄၂၈	ဇောတိ ဥဇ္ဇလယာမိ	၂၀၄
ဇာဂရတံ	၄	ဇောတိ	၁၁၂၊ ၁၁၃
ဇာဂရာ	၄၂၆	ဇောတိပရာယနော	၁၁၂၊ ၁၁၃
ဇာတဝေဒေါ	၂၀၂	[ဈ]	
ဇာတဿ အမရဏံ	၁၃၁	ဈာနရတော	၆၇
ဇာတိဓမ္မာ	၁၀၆	ဈာယ	၂၄၃
ဇာတိယာ	၈၃၊ ၁၀၆၊ ၁၁၆	ဈာယသိ	၂၁၈
ဇာတိမာ	၇၈	ဈာယန္တော	၃၂
ဇာတိသံသာရံ	၁၉၀	ဈာယာမိ	၁၄၉
ဇာတိသမ္ပန္နံ	၈၄	ဈာယိနော	၂၉၊ ၆၀
ဇာတိဟိနံ	၅၇	ဈာယိ	၁၄၈
ဇာတု	၁၈၇	[ည]	
ဇာနေမု	၁၈၂၊ ၄၂၀၈	ညတာ	၈၃
ဇာနေယျ +	၂၄၉	ညတိမဇ္ဈေ	၂၂၊ ၁၀၉
ဇာယန္တိ	၈၅	ညတေယျံ	၇၅
ဇာလံ	၆၆	ညယပ္ပဋိပန္နော	၂၇၁
ဇာလိနံ	၈၄	[ဋ-ဋာ-ဋိ]	
ဇာလိနိ	၁၃၁	ဋကီတမဉ္ဇေ	၂၅၁
[ဇိ-ဇိ]		ဋာနံ	၁၀၂၊ ၁၁၅
ဇိသစ္စာ	၂၃	ဋာနသောဝ	၂၃၄
ဇိဏ္ဏာ	၁၁၆၊ ၁၄၃	ဋိတစိတ္တဿ	၁၉၃
ဇိတော +	၁၉၈	ဋိတတ္တာ	၆၁
ဇိနေယျံ	၂၇၃	ဋိတေ မဇ္ဈိမဏိကာလေ	၉
ဇိယိတ္တ	၆၉	[ဋံ-ဋံ]	
ဇိရန္တိ	၈၇	ဋံသသရီသပါ	၁၃၀
ဇိဝဂ္ဂါဟဉ္ဇ	၁၀၈	ဋံသေ	၈၄
ဇိဝလောကေ	၂၇	ဋယတိ	၃၈
ဇိဝိတံ	၃၊ ၁၁၁	ဋယမာနောဝ	၁၆
[ဇု-ဇေ]		ဋယာမိ	၂၂၇
ဇုတိန္ဒရ +	၁၄၇	ဋယတိ	၈၅၊ ၁၀၈
ဇုဟိဿာမိ	၂၀၀	ဋယေ	၈၅
ဇေဂုဏ္ဏိ	၈၈		
ဇေတာရံ	၁၀၂		
ဇေတွာန	၁၅၃		

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[တ]		[တ]	
တက္ကာယ	၇၀	တရမာနုဂ္ဂပေါ	၆၄၊ ၆၅
တဏှ	၁၁	တရယန္တိ	၃
တစသာရံ	၈၆	တရေယျ	၆
တဉ္စပဇာနာတိ +	၂၈၅	တသထာဝရေသု	၁၇၃
တဏှာဓိပနွာ	၃၆	[တာ]	
တထာဂတဿ	၃၁	တာထံ	၃၊ ၁၃၀
တထာဂတဿသာဝကဿ ဝါ +	၂၀၃	တာဒိနော	၁၉၃
တထာဝိဓံ	၆၇၊ ၁၃၀	တာဒိသကာ	၁၅၉
တထာဓိမုတ္တံ	၂၈	တာယံ ဝေလာယံ	၉၂
တထူပမံ	၁၁၃	တာယ ဒုက္ကရကာရိကာယ	၁၂၅
တတ္ထ +	၁၃၀	တာလာဝတ္ထရ	၈၅
တတြ +	၂၈၆	တလစ္စာယံ	၇၅
တဒါစရံ	၁၃၆	တဝတိ သကာယိကာ	၇
တဒါနိသံသော	၅၉	[ထိ]	
တနုကာ	၉၉	ထိက္ခပညော	၇၇
တနုယာ	၁၀	ထိက္ခိစ္ဆန္တာနံ +	၁၉၇
တန္တိ	၉	ထိက္ခိစ္ဆာတိ	၂၉၆
တပတံ	၁၉	ထိက္ခိ	၂၊ ၆၉၊ ၁၃၄
တပန္နံ	၉၈	ထိက္ခိက္ခသိနု	၂၇၃
တပတိ (ဧက)	၁၉၊ ၆၂၊ ၇၈	ထိက္ခကရာ	၈၃
တပဿိ (သာ)	၃၅၊ ၆၈	ထိဒသာ	၇၊ ၂၄၃၊ ၂၉၁
တပေ	၂၄၁	ထိဒိဝံ	၁၁၅၊ ၂၁၉
တပေါကရမ္ပိ	၁၉၉	ထိပက္ခဝသနံ	၁၀၇
တပေါ စ	၅၅	ထိပ္ပဂါရဝါ	၄၃
တပေါဇိဂုစ္ဆာယ	၇၉၊ ၈၀	ထိပ္ပနိက္ကမော	၂၃၅
တပေါဒေ	၁၁	ထိပ္ပာ	၃၃၊ ၁၃၄
တပ္ပယတိ	၁၂၀	ထိမလံ	၄၀
တမဂတံ	၇၈	ထိမိရာယိတတ္ထံ	၁၄၇
တမပရာယနော	၁၁၃	ထိရိယံ	၇၅၊ ၁၄၈
တမသိ	၆၅	ထိရစ္ဆာနယောနိယံ	၄၂
တမာဝါ	၁၁၃	ထိလကာဟတာ	၂၈၆
တမော	၁၁၂	ထိလဝါဟော	၁၈၄၊ ၁၈၅
တမောခန္ဓော	၁၅၈	ထိလာခေတ္တသ္မိံ	၂၀၆
တမ္ပာ တပေါကမ္ပာ	၁၂၅	ထိဝိသာခံ	၁၄၄
တယောသုပဏ္ဏာ +	၁၈၀		

ဝဒါနက္ခမော	ပိဋကော်	ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်
[၇]		[၈]	
တုဗ္ဗကောဋ္ဌသ္မိံ	၂၀၆	ဒဗ္ဗော	၂၂၅
တုဋ္ဌ	၆၁	ဒမသာဥပေတော	၂၀၂
တုက္ခိဘာဝေန	၂၂၁	ဒမာ +	၆၂၆၄
တုက္ခိဘူတာ	၂၉၃	ဒလိဋ္ဌေ	၁၁၂၁၁၄
[တူ-တေ-တူ]		ဒသဓာဒသ	၁၈၈
တူရိယတာဠိတဝါဒိတနိဋ္ဌေါသသဒ္ဓိ	၂၄၅	ဒသဒ္ဓါနံ +	၂၃၅
တူရိယေန	၁၅၉	ဒသပဇ္ဇောတေ	၂၄၁
တေဇသီ (သာ)	၈၄ ၈၅	ဒသဟိစလောကဓာတူဟိ	၃၂
တေလပဇ္ဇောတံ	၈၅	ဒသနိယတရော စ	၂၉၄
တေဝိဇ္ဇာ	၂၃၂၊ ၂၉၀	ဒသနိယော	၁၁၄
တုမေဝ	၁၅၀	ဒဟာ	၁၂၊ ၈၃၊ ၁၄၄၊ ၁၅၈
[ထ-ထာ-ထေ]		ဒဠေဓိဋ္ဌော	၂၂၄
ထနယံ	၁၂၀	ဒဠေဓမ္မော	၇၅
ထနယတိ	၁၈၇	ဒဠေရက္ခမံ	၁၉၉၊ ၂၄၁
ထလေ	၁၅၀	ဒဠာ	၂၉
ထာမော	၉၆	[ဒါ]	
ထူဏပနိတာနိ	၉၂	ဒါတာရံ	၁၂၀
ထေယျာယ	၂၉	ဒါနဟတိ	၇၁
[၈]		ဒါနိ	၈၅
ဒက္ခကမ္မာရပုတ္တဉ္ဇကာမုခ		ဒါယာဒါ ဝါ	၁၀၈
သုက္ခသလသမ္ပဟဋ္ဌိ	၇၈	ဒါနိသမာဒဟာနော	၂၀၄
ဒက္ခိဏံ +	၁၀၈	ဒါနကံဏ္ဍဝ	၂၄၅
ဒက္ခိဏဇာတုမဏ္ဍလံ	၉၅၊ ၂၉၅	ဒါနင်္ဂ	၉၄
ဒက္ခိဏာ	၂၄၊ ၂၁၂	ဒါဠေ	၂၄
ဒက္ခိဏာဝိရိသ္မိံ	၂၀၃	ဒါနုဏေ	၁၂၁
ဒက္ခိဏေန ပဿေန	၃၄	ဒါနုဒါဟံ	၂၀၄
ဒက္ခိဏေယျာ	၂၇	ဒါသကမ္မကရပေါရိသေ	၁၀၈
ဒက္ခိတာယေ	၃၂	ဒါသတိ ဝါ	၉၂
ဒဏ္ဍိ	၁၄၄၊ ၂၇၄	[ဒိ]	
ဒဏ္ဍတဠိတာ	၉၂	ဒိဇ္ဈရေ	၂၃၊ ၂၅
ဒဒိ	၂၄	ဒိဋ္ဌဓမ္မိကေန	၁၀၀၊ ၁၀၃
ဒဒ္ဓလ္လမာနာ	၁၅၅	ဒိဋ္ဌဓမ္မေ	၄၂၊ ၄၃
ဒန္တဝတာ စ	၃၅	ဒိဋ္ဌယံ	၇၅
ဒန္တော(ဝတ)	၃၅၊ ၇၈	ဒိန္နံ	၁၁၇
		ဒိဋ္ဌယောဂံ +	၄၃၊ ၄၄

ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်	ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်
[၆]		[၇]	
ဒိဗ္ဗာ	၁၂၈	ဒုတ္တရံ	၆၈
ဒိဝသံ သန္တက္ခော	၂၀၃	ဒုတိယာ	၃၁
ဒိဝါ	၂၂၁	ဒုတ္တိတိက္ခန္ဓ	၉
ဒိဝါ ဒိဝဿ	၁၀၇၊ ၁၁၆	ဒုဒ္ဓသံ	၂၄၊ ၂၇၅
ဒိဝါဝိဟာရဂတော	၁၇၈၊ ၂၇၈	ဒုဒ္ဓသိကော	၁၁၂
ဒိဝါသောပုံ	၂၄၁	ဒုပ္ပညေန	၉၆
ဒိသ	၂၆၆	ဒုပ္ပမုဉ်	၉၄
ဒိသမ္ပတိ	၁၀၃	ဒုပ္ပရာမဋ္ဌံ	၆၃
ဒိဿမာနေနပိ ဟေဋ္ဌိမေန		ဒုပ္ပေါသံ	၇၄
ဥပဇုကာယေန	၁၈၉	ဒုဗ္ဗက္ခော	၁၁၂၊ ၂၉၄
[၆]		ဒုဗ္ဗလျာ	၂၇၃
ဒိဿပါစနယဋ္ဌိ	၁၄၀	ဒုဗ္ဗဂေါဝိယ +	၁၃၁
ဒိဿမဒ္ဓါနံ	၁၂၆	ဒုဗ္ဗိဇာနံ	၄၄
ဒိဿရတ္တိ	၉၁	ဒုဗ္ဗနော	၁၂၆၊ ၁၄၉၊ ၁၅၁
ဒိပဒေါ	၃၉	ဒုဗ္ဗေဓာ	၃၇၊ ၇၀
ဒိယိတ္တ	၇၂	ဒုဗ္ဗေမိနော	၃၁
[၇]		ဒုရတောဝ	၁၇၉
ဒုက္ခဋ္ဌံ	၆၂	ဒုရန္တယော	၂၄
ဒုက္ခရံ	၉၊ ၂၄၊ ၆၁	ဒုရဘိသမ္ဘဝံ	၁၅၇
ဒုက္ခံ	၃၃၊ ၁၆၄	ဒုလဗ္ဗံ	၂၂၃
ဒုက္ခပရေတသ္မံ	၂၅၇	ဒုဿတိ	၁၆
ဒုက္ခဝိနယော	၂၈	ဒုဿမာဒဟံဝါပိ	၆၁
ဒုက္ခာယ	၈၆	ဒုဿီလေ	၁၁၇
ဒုက္ခိ	၁၂၆၊ ၁၅၇	ဒုဟရံ	၄၆
ဒုက္ခတာ	၂၄၃	[၈]	
ဒုက္ခတိ	၁၁၃	ဒေဝကာယံ	၃၂၊ ၃၃
ဒုက္ခမေဝါပိ	၆၁	ဒေဝတာ (ဇေ)	၇၊ ၅၂
ဒုက္ခဟိတော	၆၃	ဒေဝသိကံ	၉၉
ဒုဂ္ဂေ	၁၁၉	ဒေဝလောကာဘိနန္ဒိနော	၈၁
ဒုစ္စရိတံ	၁၁၂	ဒေဝသေဋ္ဌ	၂၆၇
ဒုဇာနံခေါ	၉၆	ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော	၂၆၈
ဒုဇ္ဇယ်	၁၉၇	ဒေသယတော	၃၆
ဒုဇ္ဇဟံ	၅၆	ဒေသယန္တိနံ	၃၀၊ ၃၁
ဒုဋ္ဌာနံ +	၂၈၁	ဒေသေန္တိ	၂၆၁
ဒုဋ္ဌုလ္လဘာဏံ	၂၂၅		

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဒေ-ဒေါ-ဒိ]		[ဝ]	
ဒေသေသတိ နာမာတိ	၁၈၉	ဓမ္မဿ စ +	၂၆၅
ဒေသဿ +	၂၈၉၊ ၂၉၀	ဓမ္မဿဝနာယ	၁၃
ဒေဟံ	၄၃	ဓမ္မာနိ +	၂၉၆
ဒေါဏပါကကုရံ	၉၉	ဓမ္မော +	၂၆၄
ဒေါသဂရု	၃၀	[ဓာ-မိ-မိ]	
ဒွင်္ဂုလပညာယ	၁၅၇	ဓာရေယျာသိ	၁၃
ဒွါဒသာဝဋ်	၄၀	မိတိဓာဂေါ	၂၆၄
ဒွါရဗဟံ	၁၇၈၊ ၂၇၈	မိတိမာ	၂၀၂
ဒွတ္တာဝ	၁၄၃	မိတဏှော	၁၅၂
ဒွိပဒိ	၈	မိဌာ	၂၈၊ ၇၁၊ ၁၀၄၊ ၁၄၈
ဒွိရာဝဋ်	၃၉	[ဓု-ဓော]	
[ဝ]			
ဓက်	၂၅၂	ဓုတ္တကာနံ	၁၅၉
ဓဇဂ္ဂံ	၂၆၈	ဓနာတိဣဝ	၁၉၀
ဓဇော	၅၃	ဓရဓောရယံ +	၂၀၉
ဓညံ ဥပေတိ	၂၁၀	ဓရဂါ	၂၆၄
ဓညံ ဓနံ	၁၁၁	ဓူပါယိတော	၅၀
ဓညာသမံ	၈	ဓူမာယိတတ္ထံ +	၁၄၇
ဓနပရာဇယော	၁၈၂	ဓူမော	၅၃
ဓနယုဒ္ဓါနံ	၁၂၃	ဓောရယုဝတာ စ	၃၅
ဓနဉ္စာနိ ပြဟ္မနိ	၁၉၄	ဓောရယောဝတာ	၃၅
ဓနုဂ္ဂဟော	၇၅	[န]	
ဓမမာနာယ	၁၂၉		
ဓမ္မံယေဝ +	၂၂၈	န အဇ္ဈဂါ	၁၅
ဓမ္မဂဒံဝ	၂၇	န အဇ္ဈာဂမံ	၁၅
ဓမ္မဂုတ္တဿ	၂၇၅	န အဒက္ခိ	၂၉
ဓမ္မစက္ကေဟိ	၄၀	န အာသိသတေတိ	၆၀
ဓမ္မစရိယာယ	၁၂၂	န ဣဉ္ဇယေ	၁၃၀
ဓမ္မဋ္ဌာ	၄၁	န ဣဉ္ဇာပိ	၁၆၀
ဓမ္မဒေသော	၂၂၆	န ဣတိဟိတိဟံ	၁၈၇
ဓမ္မနိ	၁၂၆	န ဥဒ္ဓိယတိ	၁၄၅
ဓမ္မလဒ္ဓဿ	၂၆	န ဥပဝဒေယျ	၁၀
ဓမ္မဝိနယေ	၁၄၅	န တေ	၁၇
ဓမ္မသမယံ	၃၃	န ဩပေန္တိ	၂၉၃
ဓမ္မသာရိတိ	၂၀၅	န ကပ္ပတိ	၁၅၄

ပဒါနက္ခမော	[န]	ပိဋကော်	ပဒါနက္ခမော	[န]	ပိဋကော်
န ခမာမိ		၂၇၃	နပိ ဘေမိ		၁၃၅
နခေန		၁၅၅	န ပိဝေယျ		၁၀၉
န ဂန္တဗ္ဗံ		၁၁၁	နပ္ပကာသတိ		၉
န ဂါဓတိ		၁၉	နပ္ပဗုဒ္ဓန္တိ		၆
နဂ်လံ		၁၄၀၊ ၂၀၈	နပ္ပဗုဒ္ဓန္တိ		၅
နဂ်လိသာသေယျထာပိနာမ		၁၂၆	နပ္ပဟုဘက္ခော		၁၇၂
နဂေါ		၈၀	နဘိ		၁၂၃
န စ ဂရဟထာတိ +		၂၃၁	နဘုတော		၁၂
န စ ပမဇ္ဇန္တိ		၉၀	န မနသာကာသိ		၁၅၃
န စာဘိနတံ		၃၅	နမဿန္တိ (တိ)		၂၉၊ ၁၁၀
န စေဝ မဇ္ဇန္တိ		၉၀	နမဿာမာနော		၂၆၅
နဠာဂါ		၁၃၈	နမုပိ		၈၁
နတာပယေ		၂၂၉	နပေယျ		၁၄၃
နတောဝ ဂစ္ဆေယျ		၁၈၅	န မောစယေ		၅၆
နတ္ထိကော		၁၁၄	နယမာနာနံ		၁၅၅
န ထိနော		၁၅၄	နရံ		၅၆၊ ၈၄
န ဒက္ခသိ		၁၆၀	နရကာ		၂၅၆
န ဒသိ		၁၃၃	နရဓေဝါနံ		၇
နဋ္ဌိံ စ		၂၀	နရာသတံ		၂၇၂
န နဟာဟေယျ		၁၀၉	နရတ္ထမံ		၂၈
န နိယဓေ		၅	နရောဒါမိ		၁၅၈
နန္ဒတိ		၈	နလာဓေ		၁၄၄
နန္ဒနံ		၇	နလာဋ္ဌိတံ		၁၄၄
နန္ဒနေ ဝနေ		၇	နလိမ္ပတိ		၂၂၅
နန္ဒသိ +		၂၁၃	နဝဉ္စပညံ		၁၁၁
နန္ဒာ		၁၅၈	နဝဋ္ဌါရံ		၂၀
နဘာဝပရိက္ခယာ		၃	နဝိန္ဒဓေ		၈၅
နဘိရာဂပရိက္ခဏော		၆၈	နဝိပစ္စတိ		၁၄၀
နန္ဒသံယောဇနော		၅၀	နဝိဟိံ သတိ		၁၉၉
န ပကုဗ္ဗန္တိ		၃၀	နဝေါစ		၈၃
န ပစ္စတိ		၁၀၂	နသံယုဇေ		၈၈
န ပတ္တေတိ		၉၈	နသန္တသမိ		၁၆၀
န ပရိစ္စဇေ		၅၆	နသဘာ		၂၂၂
န ပရိဘဝေ		၈၄	နသမ္ပဇ္ဇတိ		၁၄၉
နပိ အမှသေ		၂၄၉	နသမ္ပေယျံ		၃၀

ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်	ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်
[န]		[နိ]	
န သုခေတိ +	၁၀၈	နိစ္စဂိုဏ်	၂၀၄
န သုဝါနယော	၁၁၁	နိစ္စော	၁၇၇
န ဟိ ဘိက္ခသိ	၁၂	နိစ္စရတိ +	၂၃၉
န ဟိဋ္ဌေ	၁၃၂	နိဋ္ဌါ	၉၁၅၅
နဋ္ဌာဂါရံ	၁၉၀	နိဋ္ဌါကိလမထပဋိဝိနောဒနာ	၇၅
နဋ္ဌော	၆	နိဋ္ဌါမုခေါ	၁၃၄
[နာ]		နိဋ္ဌိ +	၁၀
နာဂံ	၂၀	နိဋ္ဌိယံ	၁၈၂
နာဂဝတာ စ +	၃၄	နိပကဿ	၆၀
နာဂေါ ဝတ	၃၄	နိပကာ	၆၆၈၀
နာဂ္ဂန္တိ	၂၄	နိပစ္စကာရံ	၂၁၆
နာဂ္ဂယန္တိ	၁၃၂	နိပတတံ	၅၃
နာဂိဂစ္ဆာမိ	၇၃	နိပတိတွာ	၃၀၊ ၂၁၅
နာဂိယတိ	၂၄၆	နိပုဏတ္ထဒဿိ	၄၀
နာနုတပန္တိ	၁၃၅	နိပေါဏေန္တော	၁၂၁
နာနုပတန္တိ	၂၈	နိပုန္ဒသောဘနော	၂၇၉
နာနုသောစန္တိ	၆	နိဗ္ဗဇ္ဇ	၁၅၁
နာဘိကီရတိ	၆၉	နိဗ္ဗနထော	၂၂၅
နာမဂေါတ္တံ	၅၅	နိဗ္ဗာနဿ-မဂ္ဂေါ	၂၆၇
နာဋ္ဌိကောဒနပရမတာယ	၁၀၀	နိဗ္ဗဒါဗဟုလော	၂၂၇
နာနေန	၂၂၁	နိဗ္ဗတာ	၃၀
[နိ]		နိဗ္ဗေဓိကပညော	၇၇
နိက္ခစ္စ	၂၉	နိမ္မဂ္ဂါ	၂၉၃
နိက္ခမထ	၁၉၀	နိမ္မောက္ခံ	၂
နိက္ခမိတွာ	၁၅၀	နိယာမဂတဒဿာ	၂၃၈
နိက္ခတ္တဒဏ္ဍော	၁၇၃	နိယျာတယာမိ	၁၅၉
နိက္ခတ္တာ	၇၈၊ ၁၃၇	နိယျာနိကံ	၂၇၂
နိက္ခပ္ပဂါမိနံ	၁၁၁	နိရတော	၂၂၄
နိက္ခုဇိတံ	၈၅	နိရမိသော	၄၄၊ ၄၅
နိက္ခေပနံ	၂၄၆	နိရုဓန္တော	၉၃
နိက္ခေပနဝဋ္ဌော	၈၇	နိရုဓသံ	၁၅၊ ၂၀
နိဂစ္ဆတိ	၁၀၂	နိရုဓလံ	၉၃
နိဂ္ဂေါသောဣဝ	၂၃၀	နိရုဓဒါနံ	၁၇၅၊ ၁၈၂
နိဝတရံ	၁၇၇	နိရုဓဒါ နိရယော	၁၈၅
နိဗ္ဗယံ	၈၉	နိရုဓန္တိ	၇

ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်	ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်
[နိ]		[နေ-နေ]	
နိဂ္ဂပဓိ	၂၆၀	နေဝဗျာဓယိသန္တိ	၁၄၆၊ ၂၂၄
နိဂ္ဂပဓိ	၀	နေဝဟရေယျ	၁၀၀
နိရောဓနိသိတံ	၁၀၅	နေသတိတံ	၁၅၄
နိလ္လာလေတွာ	၁၄၄	နေသဒကုလေ ဝါ	၁၁၂
နိဝတ္တန္တိ	၁၉	နောစေမုဉ္ဇေယျံ +	၆၅
နိဝါရယေ	၁၇၊ ၁၁၅	[ဗ]	
နိဝိဋ္ဌာ	၂၅၊ ၈၁	ပကဋ္ဌကော +	၂၁၀
နိဝုတံ	၁၀၁	ပကာသတိ	၁၀
နိဝေသနံ	၂၀၀၊ ၂၁၀	ပကာသန္တိ	၄၃
နိဝေသယိ	၁၂၂၊ ၁၆၀	ပကာသေတိ	၅၉
နိသဘာဝတာ စ	၃၅	ပကိရေတိ	၁၂၀
နိသဘောဝတ	၃၅၊ ၁၀၉	ပကုဓော	၈၃
နိဿရုဏံ	၁၅၆	ပကံ	၄၃
နိသာမေတိ	၂၅၀	ပကံဇာတံ	၂၀
နိဿာယ	၁၇၇	ပက္ခမတေ	၈၄
နိသေဓ	၁၄၇	ပက္ခမ္မ	၁၂၅
နိဟတော +	၁၂၆၊ ၁၃၆	ပက္ကာနိ စ	၁၁၆
နိဟစ္စ	၂၁၆	ပက္ကာမိ	၁၄၄
နိဟန္တာ	၉၅၊ ၂၉၅	ပက္ခဟတေဗ္ဗ ခါ	၁၁၂
နိဟိနောဝါ	။	ပကာလေတွာ	၁၃၀
[နိ-နိ]		ပက္ခိသု	၉
နိစာကုလ်နောပိ	၂၀၂	ပကဗ္ဗာ	၂၂၄
နိစေ ကုလေ	၁၁၂	ပစ္စက္ခောသတိ	၁၉၆
နိယတိ	၄၉	ပစ္စတ္တံ	၁၂၊ ၁၄၄
နိဟရတိ	၃၀	ပစ္စတိ	၁၁၁
နိဟရေယေဝ	၃၀	ပစ္စတိကေ	၁၂၂
နုပရုဇ္ဈတိ	၁၃၂	ပစ္စနိကသာတေန	၂၁၇
[နေ]		ပစ္စနုဘောဇန္တန	၉၆
နေတဝေ	၁၃၁	ပစ္စနုဘောဿသိ	၂၀၂
နေတ္တာနိ	၃၃	ပစ္စဘာသိ	၈၊ ၇၀
နေမိ	၁၃၂	ပစ္စယိကော	၁၂၁၊ ၁၇၂
နေဝအဇ္ဈဂါ	၉၅	ပစ္စယောသု	၇၊ ၁၀၀
နေဝဥပဇ္ဇဝါမ	၂၄၉	ပစ္စာ ဇာတော	၁၁၂
နေဝဒက္ခိ	၂၄၁	ပစ္စာ	၁၁၀
နေဝပိဏေတိ	၁၀၀	ပစ္စာနုဘာပိနိ	၁၅၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဝ]		[ဝ]	
ပစ္ဆာဘတ္တံ +	၉၃၊ ၁၅၆၊ ၂၄၈	ပဉ္စသာလာယံ	၁၃၉
ပစ္စုဒ္ဓာယ	၁၁	ပဉ္စသာလေယျကာ	၁၃၉
ပစ္စုတ္တရိတွာ	၁၁	ပဉ္စသင်္ဂါတိဂေါ	၄
ပစ္စုဒါဝေတ္တသိ	၂၇၇	ပဉ္စောဆတိက္ကော	၁၅၄
ပစ္စုပ္ပန္နန	၆	ပဉ္စာ	၁၆
ပစ္စုပဋိတံ	၉၂၊ ၁၁၇	ပဉ္စာဝတာ	၉၆
ပစ္စုယျာသိ	၁၀၀၊ ၂၆၆	ပဉ္စာပေတွာ	၃၄
ပစ္စုသသမယံ	၁၁၊ ၇၈	ပဉ္စာဏံ	၅၂
ပစ္စုသမိ	၂၀၆	ပဉ္စာဒဒံ	၄၈
ပစ္စုဟာ	၂၄၄	ပဉ္စာယိဆတိ	၉၁
ပစ္စေကံ	၃၂	ပဉ္စာဝိမုတ္တာ	၂၃၂
ပစ္စေကဗုဒ္ဓိ	၁၁၀	ပဉ္စာသမာ	၈
ပစ္စေတိ	၁၆၊ ၂၀၀	ပဉ္စာသီလသမာဟိတော	၂၈၉
ပစ္စေသိ	၂၂၁	ပဉ္စလိယော	၂၈၀
ပစ္စေကဗြဟ္မာ စ +	၁၇၈	ပဉ္စကစ္ဆေဝ	၇၁
ပဇပိတာ	၂၁၉	ပဉ္စိက္ခမတိ	၇၂၊ ၂၄၄
ပဇဟံသု	၁၉	ပဉ္စိက္ခာတု	၃၀
ပဇဟဿု	၂၂၆	ပဉ္စိက္ခာမ	၂၈၂
ပဇဟေ	၃	ပဉ္စိဇေ စ	၂၂၅
ပဇာပတိဿ	၂၆၈	ပဉ္စိစ္ဆံ	၈၅
ပဇာယန္တော	၁၅၁	ပဉ္စိဇာနာသိ	၂၀၈
ပဇာလိတော	၁၆၁	ပဉ္စိနိတာ	၂၂၉
ပဇေန္နဿ	၃၆	ပဉ္စိပနာ စ	၂၈၈
ပဇောတကဓေ	၂၃၅	ပဉ္စိပုဉ္စိဿာမ	၉၇
ပဇောတာ	၁၈	ပဉ္စိပဿမ္ဘိ	၂၁၂၊ ၂၆၀
ပဇောတော	၅၆	ပဉ္စိဘာတိ	၉၊ ၉၈
ပဉ္စင်္ဂဝိပ္ပဟိနော	၁၁၈	ပဉ္စိဘာတု	၅၉
ပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂတော	၁၁၈	ပဉ္စိဘာနံ +	၂၃၀
ပဉ္စင်္ဂကေန	၁၅၉	ပဉ္စိမလ္လော	၁၃၃
ပဉ္စ စ ဥသဘသတာနိ	၉၂	ပဉ္စိမုတ္တိ	၃၀၊ ၃၁
ပဉ္စ စ ဝစ္ဆိတရိသတာနိ	၉၂	ပဉ္စိလိနိသဘော	၆၂
ပဉ္စပတ္တရံ	၄၀	ပဉ္စိဝသတိ	၂၂၁
ပဉ္စလိကော	၂၈၀	ပဉ္စိဝတ္တာ	၂၇၅
ပဉ္စဝေဒါ	၃၅	ပဉ္စိဝါတံ	၁၆
ပဉ္စသာလံ	၁၃၉	ပဉ္စိဝိနေယျံ	၂၈၃

ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်	ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်
[ဝ]		[ဝ]	
ပဋိဝေဒေမိ	၁၂၂	ပဒဇာတာနိ	၁၀၃
ပဋိသံယူဇေ	၂၇၄	ပဒဝိတိဟာရော	၇၅
ပဋိသလ္လိနော	၁၇၈၊ ၂၈၉	ပဒါလိတော	၁၃၃
ပဋိသဉ္ဇိက္ခတော	၁၆၆	ပဒါလေသိ	၁၃၃
ပဋိဿုတော	၂၃၄၊ ၂၆၆	ပဒေပဒေ	၁၀
ပဋိသေဓကော	၂၇၄	ပဒေါသယေ	၁၈၂
ပဋိသောတဂါမိ	၁၆၆	ပဓူပိတော	၁၆၁
ပဌမံ +	၁၂၅	ပနဒ	၆၂
ပဌမေန ဝယသာ	၁၂	ပနဒန္တိ	၂၀၁
ပဏ္ဍကုဋိသု	၂၇၉	ပနဒိ	။
ပဏ္ဍဆတ္တကေန	၁၀၈	ပန္တဂ္ဂ	၂၆၁
ပဏာမေတွာ	၉၊ ၉၈၊ ၂၂၈၊ ၂၃၁	ပန္တနံ	၂၃၊ ၁၈၇
ပဏိတတရံဝါ	၉၈	ပန္နဘာရ	၂၈၉
ပဏ္ဍိတော	၁၀၄	ပန္နရသာယ ရတ္တိ	၂၈၉
ပဏဓာယ	၅၄၊ ၁၈၂	ပပဉ္စ	၁၁၉
ပဏဓေဟိ	၂၄၃	ပပကန္တိ	၆၁၊ ၂၂၆
ပဏ္ဍုကမ္မလေ	၇၈	ပပုယျ	၁၈၊ ၆၀၊ ၂၁၉
ပတိဋ္ဌိတာ	၁၄၊ ၅၀	ပပေါတိ	၃၂
ပတိဋ္ဌဟိတွာ	၃၀	ပပုဇ္ဈိတံ	၅
ပတိဋ္ဌေယျံ	၁၅၀	ပပုဒ္ဓိ	၂၅၅
ပတိဗ္ဗတာ	၁၀၃	ပဗ္ဗေတာ	၂၇၅
ပတိရူပကော	၉၇	ပဘင်္ဂရော	၆၅
ပတိဓာပိ	၂၅၇	ပဘင်္ဂနာ	၁၅၉
ပတိတော	၇၁	ပဘဏရံ	၁၇၇
ပတ္တက္ခော	၁၅၁	ပဘာတန္တိ	၂၅၉
ပတ္တစိဝရံ အာဒါယ +	၂၀၇	ပဘာသဝဏ္ဏာ	၈၁
ပတ္တိကာယော	၈၉၊ ၁၀၁	ပဘိဇ္ဇေယျံ +	၂၇၄
ပတ္တိယာ	၁၂၃	ပမတ္တဗန္ဓု	၁၄၉
ပတ္တေယျံ	၇၅	ပမတ္တော	၆
ပထဝိဉ္စ	၂၂၅	ပမာဒါ စ	၂၃၊ ၂၅၊ ၃၂
ပထဝိမဏ္ဍလံ	၁၂၀	ပမာယိနံ	၁၈၁
ပထဝိသိတာ	၅၇	ပမုခေါ	၂၉၁
ပထဝီနိသိတာ	၄၇	ပမုစုတိ	၂၀၊ ၂၂၊ ၂၉
ပတ္တယာနော	၂၁၁	ပမုဒိတာ	၇၇
ပဒက္ခိတံ	၂၂၂၊ ၁၄၅၊ ၁၈၆	ပမောက္ခံ	၂

ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်	ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်
[၀]		[၀]	
ပမောစနံ +	၂၀၉	ပရိဇိယတိ	၂၂၅
ပမောဒတိ	၁၂၄	ပရိနိဗ္ဗုတံ	၂၁၀၊ ၂၆၀
ပယတပါဏိ	၂၀၃	ပရိပန္နော	၅၄
ပယိရူပါသန္တိ	၂၃၃	ပရိပုဏ္ဏသက်ပ္ပေါ	၉၈
ပယိရူပါသိတုံ	၁၇၈	ပရိပ္ပဇေ	၁၆၊ ၆၂
ပရက္ခမေ	၆၂	ပရိဘဟိရာ	၁၅၄
ပရတ္တ	၂၆	ပရိဘာသကာ	၄၂
ပရနိဋ္ဌိတံ	၂၉၃	ပရိဘာသတိ	၁၁၄၊ ၂၇၃
ပရမံ	၃၂၊ ၂၀၀	ပရိဘောတဗ္ဗာ	၈၄
ပရမောဒါနံ	၂၄၀	ပရိပုဏ္ဏန္တိ	၁၀၆
ပရမ္ပိ စ	၂၃	ပရိယတ္တံ	၃၇
ပရလောကံ	၅၄	ပရိယန္တံ	၇၃
ပရလောကဝဇ္ဇာယဒဿာဝိနေ	၁၆၇	ပရိယာဒါနံ	၁၈၅
ပရလောကသ္မိ	၈၁၊ ၈၉	ပရိယာဒိယိတော	၁၀၁
ပရဝါဒေသု	၅	ပရိယာပုဏ္ဏာထ	၆၃
ပရသမ္ပတေသု	၄၃	ပရိယာယေန	၂၂
ပရာဂါဒေသု	၇၄	ပရိယူပါသိယ	၆၆
ပရာဇိတော	၁၀၁	ပရိယောသမာနာ	၁၅၊ ၂၈
ပရာဇေတိ	၁၀၁	ပရိယောသာနကလျာဏံ	၁၂၈
ပရာယနံ	၄၇	ပရိဝဇ္ဇေယျ	၈၄
ပရိကဿတိ	၄၉	ပရိဝါရဓန္ဓော	၉၇
ပရိကမ္မာနိ	၉၂	ပရိဝါရဏံ	၄၀
ပရိကိရေယျ	၂၂၄	ပရိဝါရိတော	၅၀
ပရိက္ခယံ	၁၀၈၊ ၁၈၅	ပရိဝိတက္ကော	၁၄၅
ပရိက္ခိဏံ	၁၁၁	ပရိဝုတာ	၁၃၊ ၁၃၃၊ ၂၆၁
ပရိက္ခိဏဘဝသံယောဇနာ	၈၇	ပရိဝေသနာ	၂၀၇
ပရိဂ္ဂဟိတာ	၁၀၀	ပရိသမ္မာဟတိ	၂၁၅
ပရိစရတိ	၂၀၁	ပရိသိဉ္စိတံ	၁၁
ပရိစရိဿာမိတိ	၂၀၀	ပရိသုဗ္ဗတိ	၄၊ ၂၆၃
ပရိစာရယမာနာ	၇၊ ၉၇	ပရိသုဒ္ဓိ	၁၂၈
ပရိစာရေမာတိ	၁၅၂	ပရိသောသံ	၁၀၉
ပရိစာရေသန္တိ	၉၆	ပရူပဝါဒါ	၂၇
ပရိစိတာ	၁၄၂	ပရူဠကစ္ဆနခလောမာ	၉၅
ပရိမုစ္ဆတိ	၂၁၅	ပလပံ	၁၉၉
ပရိဇာနန္တိ	၂၉	ပလ္လင်္ကေန	၁၅၁၊ ၁၇၇

ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်	ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်
[ပ]		[ပ]	
ပလာပေါ	၂၃၃	ပသိဒ္ဓတိ	၆၁၁၇
ပလာယီ	၁၁၈၊ ၂၆၉	ပသုံ	၁၉
ပလိခါယ	၁၄၉	ပဿဒ္ဓကဘယော	၁၅၄
ပလိဆံ	၃၃	ပဟာသိ	၁၅
ပဝဇ္ဇမာနာနံ	၅၃	ပဟိတတ္တံ	၆၂၊ ၂၂၆
ပဝဇ္ဇတိ	၄၁	ပဟိနမာနဿ	၁၈
ပဝတ္တယိဿာမိတိ	၉၉	ပဟိနာနံ	၁၁၉
ပဝဒတံ	၅၃	ပဟိယိဿတိ	၂၆၈
ပဝနသ္မိ	၃၂	ပဟူတဇာတရူပရဇတာ	၈၆၊ ၁၁၃
ပဝဘတော	၄၆	ပဟူတဇနုဓညာ	၈၆၊ ၉၁၊ ၁၁၃
ပဝဿတော	၁၂၀	ပဟူတဘက္ခံ	၈၄
ပဝါဟေတော	၉၆	ပဟူတဝိတ္တုပကရဏာ	၈၆၊ ၁၁၃
ပဝါဟေမိ	၂၂၁	ပဟောန္တိ	၁၂၂
ပဝိဋ္ဌံ	၁၃၅	[ပါ]	
ပဝိဘဏံ	၂၃၄	ပါကတိန္ဒြိယာ	၇၃
ပဝိဝေကီယံ	၈၀	ပါစနံဝါ	၂၀၈
ပဝုဇ္ဇတိတိ	၁၀၄	ပါဠိကနံ	၁၀၅
ပဝုတ္တံ	၂၀၂	ပါဠိဟာရိယပက္ခဋ္ဌာ	၂၅၄
ပဝုတ္တေ	၆၆	ပါဏဘူတာနိ	၂၇
ပဝေစ္ဆန္တိ	၂၃၊ ၂၅	ပါဏိနံ	၂၅၇
ပဝေဒယေ	၂၉	ပါဏုပေတံ	၈၅
ပဝေဒိတာ	၂၀	ပါတံ	၂၂၁
ပဝေဒိတံ	၁၈၀	ပါတာလံ	၄၀၊ ၁၅၅
ပံသုကန္တိကော	၂၄၀	ပါတာလရဇော	၂၃၉
ပသံသန္တိ	၂၇၊ ၁၀၄၊ ၂၄	ပါတွာကာသိ	၃၀
ပသံသိယာ	၂၉	ပါတုရဟေသုံ	၃၂၊ ၁၇၉၊ ၂၀၂
ပသက်မိတုံ	၁၅၁	ပါတုရဟေသိ	၁၇၇
ပသက္ကိယ	၂၄၂	ပါထေယျံ	၅၆
ပသတ္တံ	၂၇၊ ၈၁	ပါဒါသိ	၂၁၂
ပသန္တာ	၄၃	ပါပကမ္မန္တာ	၁၁၇
ပသဝတိ	၁၀၁	ပါပဂရဟိ	၇၇
ပသဝိ	၁၄၀	ပါပစေတသံ	၈၆
ပသဂေါဓ	၈၅	ပါပမိတ္တဿ	၁၀၄
ပသာရိတံ	၃၂၊ ၂၈၁	ပါပယ	၂၆၆၊ ၂၆၇
ပသာသတိ	၄၈	ပါပသက်ပွေ	၁၁၄

ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်	ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်
[ပါ]		[ဝိ]	
ပါပသမ္ပဝကော	၁၀၁	ပိယဘာတရူပံ	၁၅၃
ပါပိကံ	၅၆	ပိယာ	၁၁၆
ပါပိမ	၂၂၄	ပိယာယတိ	၂၅၈
ပါပိမာ +	၈၁၁၂၅၊ ၁၄၅	ပိသာဏဏသေဝိတံ	၄၀
ပါပိမန္တံ	၁၃၇၊ ၁၄၅	ပိဟယန္တိက္ကဝ	၂၄၅
ပါပိယော +	၂၁၊ ၁၉၇	ပိဟာယသိ	၂၉၃
ပါယသော	၂၀၀	ပိဟိတော	၅၀
ပါရံ	၆၊ ၁၅၄	[ပိ-ပု]	
ပါရဂတော	၆၀	ပိတိဘူနနံ	၄၁
ပါရဂင်္ဂါယ	၂၅၂၊ ၂၆၃	ပိတိဘက္ခာ	၁၄၀
ပါရင်္ဂမာ	၃၆	ပိတိသောမနဿဇောတာ	၇၇
ပါရဂါမိနော	၁၅၀	ပိဋကဟိ	၁၈၃
ပါရိသဇ္ဇေ	၁၇၅	ပုတ္တုသကုလေဝါ	၁၁၂
ပါရောဟာ	၈၅	ပုစ္ဆဏ္ဍ	၂၆၅
ပါလယံ	၈၀၊ ၉၉	ပုညကမ္မာစ	၁၁၇
ပါဂကံ	၈၄၊ ၈၅	ပုညကိရိယာယ	၁၀၄၊ ၁၂၂
ပါဝိသိ	၂၂၁	ပုညခေတ္တံ	၂၇၂
ပါသဏ္ဍာ +	၁၆၂	ပုညပါပမလူပဂါ	၁၁၇
ပါသာဏံ	၁၃၃၊ ၁၅၁	ပုညပေက္ခနံ	၂၀၁၊ ၂၈၈၊ ၂၈၉
ပါသာဒါ	၉၂	ပုညဘာဂါ	၁၈၈
ပါသာဒိကတရောစ	၂၉၄	ပုညာနိ	၃
ပါသာဒိကော	၁၁၄	ပုဠိ	၁၈၅၄၊ ၁၅၀
ပါဟုနကာနိ +	၁၃၉	ပုတ္တကေ	၂၅၇
ပါဟုနေယျော	၂၇၁	ပုတ္တသမံ	၈
[ဝိ]		ပုတ္တသမ္ပဝသေယနံ	၉၆
ပိင်္ဂလာ	၂၀၆	ပုတ္တမာ	၈
ပိဋ္ဌိတော	၉၉	ပုထု	၉၂
ပိဏ္ဍံ	၇၄	ပုထုဒ္ဓိသာ	၂၉၀
ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာ	၉၃၊ ၂၂၄၊ ၂၄၈	ပုထုပညော	၇၇
ပိဏ္ဍပါတေနပဋိပါဒေသိ +	၁၁၀	ပုထုမစ္စာစ	၂၉၃
ပိဏ္ဍာယ	၁၅၆	ပုထုသတ္တာ	၅၆
ပိဏ္ဍော	၄၂	ပုထု	၂၁၉၊ ၂၂၅
ပိပါသာစ	၂၃	ပုနုဗ္ဗဝေါ	၁၄၉၊ ၂၄၃
ပိပါသိတော	၁၇၅	ပုနာဝါသော	၂၄၃
ပိယဇာတရာ	၉၅	ပုဗ္ဗဇော	၉

ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်	ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်
[ပု]		[ဖ-ဖာ-ဖိ-ဖု]	
ပုဗ္ဗဏ္ဍာမယ်	၁၅၆	ဖဏ်	၁၂၉
ပုဗ္ဗတရေစ	၂၇	ဖလံ	၆၄၊ ၁၀၆
ပုဗ္ဗာပယမာနော	၁၁	ဖလေယျ	၁၃၀၊ ၁၅၃
ပုဗ္ဗာရာမေ	၉၅	ဖာဏိတဿစဖုဋ်	၂၁၂
ပုဗ္ဗေနိဝါသံ ဝေဒိ+	၂၁၂	ဖာလပါစနံ	၂၀၈
ပုရက္ခတော	၂၄၃	ဖာလေဿာမိ	၂၆၃
ပုရတ္ထိမာယ	၁၂၁	ဖာလံဝါ	၂၀၈
ပုရာဏတိတ္ထကရော	၆၂	ဖိတောစ	၁၇၉
ပုရာဏဉ္စ	၁၁၁	ဖိယာရိတ္တံ	၁၂၆
ပုရာပုရံ	၂၆၅	ဖုဋ္ဌော	၁၈၃
ပုရိန္ဒဒေါတိ+	၂၈၄	ဖုလ္လံ	၉၈
ပုရိသဒန္တံ	၃၅	ဖုသတိ	၁၆
ပုရိသအာဇာနီယံ	၃၅	ဖုသတု	၂၇၈
ပုရိသဓောရယံ	၃၅	ဖုသတိ	၁၆၀
ပုရိသနာဂံ	၃၅	ဖုသန္တဉ္စ	၁၆
ပုရိသနိသတံ	၃၅	ဖုသာယတိ	၁၂၆၊ ၁၂၉၊ ၁၈၇
ပုရိသမေဓံ	၉၃	ဖုသိ	၁၄၆
ပုရိသသီဟံ	၃၅	ဖုသေ	၁၆
ပုရေသခါ	၄၅	[ဝ]	
[ပူ-ပေ-ပေါ]		ဗဠတိ	၅၁
ပူဇနေယျာနံ+	၂၁၂	ဗဒ္ဓဓရောစ	၁၇၆
ပူတိဒေဟသယာ	၂၉၃	ဗဒ္ဓေါ	၂၈၊ ၁၂၈
ပေက္ခမာနော	၃	ဗန္ဓနံ	၁၀၅၊ ၁၂၂
ပေစ္စ	၁၂၄	ဗန္ဓပမ္မဉ္စကရံ	၂၃၄
ပေတာ	၇၄	ဗန္ဓာပိတော	၉၄
ပေမံ	၈	ဗလကာယဿာပိ	၁၀၇
ပေသလ္လံ	၁၈၁	ဗလကာယော	၇၂
ပေသိ+	၂၅၀	ဗလဒေါ	၃၉
ပေါက္ခရဏိ	၁၀၈၊ ၁၅၀	ဗလပတ္တာ	၁၃၄၊ ၁၉၂
ပေါရိယာ	၂၂၉	ဗလဝါ	၃၂
ပေါသံ	၂၄	ဗလဝိရိယဉ္စ	၁၁၉
ပေါသ	၁၀၃	ဗလသာ	၁၇၆
ပေါသတိ	၅၇	ဗလိဗဒ္ဓဓဏ္ဍိ	၁၃၇
ပေါသော	၈၅	ဗလိပဋ္ဌ	၁၉၁၊ ၂၀၂၀၈
ပေါသဿ နရဿ	၁၆	ဗပျိဟာဓော	၁၁၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဗ]		[ဗျာ]	
ဗဟိဇဋ္ဌာ	၁၆	ဗျာကတောနနု	၁၈၁
ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ	၉၅	ဗျာကရိဿတိ	၉၇
ဗဟုဇနသုခါယ	၁၂၈	ဗျာကရေယျာသိ	၁၁၇
ဗဟုတရာ	၉၀	ဗျာကရေတိ	၁၃
ဗဟုဒုက္ခာ	၁၂၊ ၁၄၄	ဗျာဓိတော	၁၀၆
ဗဟုဒေဝရတ္တိ	၁၃၀	ဗျာမမတ္တေ	၇၆
ဗဟုနာ	၂၃	[၆]	
ဗဟုပါယာသာ	၁၂၊ ၁၄၄	ဗြဟ္မစရိယံ	၁၂၈၊ ၁၃၁
ဗဟုလီကတာ	၁၄၂	ဗြဟ္မစရိယပရာယနေ	၂၉၁
ဗဟုလီကရိဿတိ	၁၀၅	ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ	၁၇၁
ဗဟုဿတေ	၁၁၉	ဗြဟ္မစရိယဿ	၁၀၅
ဗဟုန္တပါနံ	၅၄	ဗြဟ္မစာရီ	၄၄
[ဗာ-ဗိ-ဗိ]		ဗြဟ္မစာရိနံ	၆
ဗာဓယိဏ္ဍာမိ	၁၃၆	ဗြဟ္မပတ္တိ	၂၀၅
ဗာလကာနံ	၂၁၄	ဗြဟ္မပထံ	၁၇၂
ဗာလာ	၆	ဗြဟ္မာရညံ	၉
ဗာဟံဝါ	၃၂	[ဗြာ-ဇ္ဇ]	
ဗာဟိတော	၁၇၃၊ ၂၂၀	ဗြာဟ္မဏံ	၂
ဗာဟိရာ	၈၉	ဗြာဟ္မဏမဟာသာလကုလေဝါ	၁၁၃
ဗာဠကိလာနော	၂၉၆	ဗြာဟ္မဏမဟာသာလေပိ	၉၁
ဗိလင်္ဂဒုတိယကံ	၁၀၇	ဗြာဟ္မဏဝဏ္ဏံ	၁၄၃
ဗိလ္လမတ္တိယော	၁၈၃	ဗြူသိ	၁၅၄
ဗိဇံ	၅၃၊ ၂၈၂	[ဘ]	
ဗိဇာနိ	၂၆	ဘဂဝန္တံ +	၂၄
[ဗု-ဗေ-ဗော]		ဘဂဝတော	၁၃၄
ဗုဒ္ဓဂတာယ	၂၅၉	ဘဇတိ	၃၉
ဗုဒ္ဓဂါထာဘိဘိတော	၆၄၊ ၆၅	ဘညမာနသ္မိ	၇၇၊ ၂၄၁
ဗုဒ္ဓါနံ	၁၃၃	ဘဒ္ဒံ	၁၅၅
ဗေလုဝပဏ္ဏာဝိတံ	၁၄၈	ဘဏ္ဍနံ	၁၉၆
ဗေဠုဝ သလာဠုက မတ္တိယော	၁၈၃	ဘဏ္ဍာနံ	၅၅
ဗောဓိ	၁၂၅	ဘတကော	၇၉
[ဗျ]		ဘတ္တဘောဂေါ	၁၀၇
ဗျဂ္ဂိနိသာပဉ္စသတာစ	၁၈၀	ဘတ္တသမ္ပဒေါ	၉
ဗျန္တိကတာ	၂၁၉	ဘတ္တဿ	၁၈၈
		ဘတ္တာ	၅၃

ပေါက်ကွဲမော	ပိဋကော်	ပေါက်ကွဲမော	ပိဋကော်
[ဘ]		[ဘိ]	
ဘက္ကဘိဟာရေ	၉၉	ဘိက္ခသိ	၁၂
ဘဗြမ္မခေါ	၉၁	ဘိက္ခဿု	၁၂
ဘဗြော	၁၀	ဘိန္ဒုနေန	၁၅၉
ဘယံ	၂၅၉	ဘိယျော	၄၉၊ ၁၄၄၊ ၂၇၄
ဘယတဗ္ဗိတာ	၉၂	ဘိယျောသော	၃၀
ဘယဘေရဝံ	၁၃၈	ဘိယျောသောမတ္တာယ	၁၈၉
ဘရိတော	၁၀၉	[ဘိ-ဘု]	
ဘရိယာနံ	၉		
ဘရေ	၁၁၉	ဘိတာ	၂၅၊ ၅၄၊ ၆၄
ဘရေယျံ	၁၁၈	ဘိရုံ	၂၇၊ ၁၁၈
ဘရေယျာသိ	၁၁၈	ဘုဇင်္ဂမံ	၈၄၊ ၈၅
ဘဝံ	၆၁	ဘုဉ္ဇမာနာနံ	၆
ဘဝနေ	၂၅၊ ၂၆၅	ဘုဉ္ဇဿု	၁၅၆
ဘဝဗန္ဓနံ	၄၄	ဘုတ္တံ	၂၉
ဘဝလောဘဇပွံ	၁၄၉	ဘုတ္တာဝိ	၉၉
ဘဝသောတာနုသာရိယု	၁၉	ဘုတ္တာဘုတ္တာ	၇၄
ဘဝိဿာမိတိ	၁၀၆	ဘုတ္တဒန	၁၂
ဘဿနိ	၂၀၄	ဘုသံ	၈၄၊ ၁၃၄၊ ၁၅၂၊ ၂၇၄
[ဘာ]		[ဘူ]	
ဘာဂိနေယျော	၁၀၁	ဘူတပုဗ္ဗံ	၇၊ ၁၁၀
ဘာတိတိ	၂၂၉	ဘူမိဂတဉ္ဇေဝ	၁၂၂
ဘာတုပန	၁၁၃	ဘူရိပည	၆၇
ဘာယတိ	၂၀	ဘူရိပညော	၂၁၁
ဘာဝတာ	၁၄၂	ဘူရိမေဓသော	၆၂
ဘာဝယံ	၁၆၊ ၁၇၊ ၁၂၆	[ဘော-ဘော]	
ဘာဝိတက္ကော	၆၇		
ဘာဝန္တော	၄	ဘောဒနပရိယောသာနာနိ	၁၁၆၊ ၁၁၇
ဘာသတု	၁၄	ဘောဒနဓမ္မော	၈၇၊ ၁၁၆
ဘာသတေ စ	၇၈	ဘောဒယိတုံ	၁၂၂
ဘာသန္တေ	၉၁	ဘောဒါ	၂၈၆
ဘာသိတမတ္တေန ဝါ	၂၉	ဘောရဝါ	၁၃၀၊ ၁၈၇
[ဘိ-ဘိ]		ဘောဂေ	၉၈၊ ၁၀၇
ဘိသနကံ	၁၉၂	ဘောဇပုတ္တော	၇၅
ဘိက္ခကော	၂၂၀	ဘောဇိဿိယံ	၅၇
ဘိက္ခတေ	၂၂၀		

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[မ]		[မ]	
မံပဋိ +	၂၂၀	မတေသု	၂၃
မက္ခေန	၂၂၆	မတ္တာယ	၃၀
မက္ခိတာ	၂၂၆	မတ္တိကာကုဏ္ဍလောလုဝ	၉၇
မဂ္ဂဇိနော	၂၂၆	မန္တကုဋ္ဌိသ္မိ	၃၃၊ ၁၃၄
မဂ္ဂနာ	၂၅၇	မဓိတာဝ	၂၆၁
မဂ္ဂမ္ပိ	၁၄၁၊ ၂၂၄	မရဇဂ္ဂဿ	၅၂
မဂါဝိယ	၂၄၂	မနသိကရောတာ	၉၆
မဂါနဂါ	၂၃၁	မန္တယုဒ္ဓါနံ	၁၂၂
မဂ္ဂေ	၆၁	မနာပ ပရိယန္တံ ခေါ်	၉၀
မသဝါ +	၂၇၃၊ ၂၀၄၊ ၂၉၁	မနာပါ	၁၁၆
မက္ခိ	၂၄၄	မန္တာ	၇၁
မက္ခိဘူတော	၁၅၁	မန္တနော	၁၂၂
မစ္စာနံ	၅၅	မန္တယာ	၁၃၄
မစ္စေ	၁၂၃၊ ၂၂၄	မနုဿကပဏော +	၂၀၅
မစ္စေယျော	၆၂၀	မနုဿကမျာ	၁၇၅
မစ္စေမုခံ	၇၁	မနုဿကဗ္ဗယေ	၁၂၀
မစ္စေဝသဂါ	၆၆	မနုဿေသု	၂၀၊ ၁၆၀
မစ္စေဿ	၁၃၂	မနုဿတ္တံ	၄၂
မစ္စေဟာယိနံ	၁၀၇၊ ၂၃၆	မနုဿ ဒလိဒ္ဓေါ +	၂၀၅
မစ္စော	၄၀၊ ၁၀၀	မနုဿဘူတော +	၂၀၄
မစ္စရိနော	၂၃၊ ၄၂၊ ၁၁၁	မနုဿဝရာကော	၂၀၅
မစ္ဆာ	၁၁၊ ၉၁	မနေဝိတက္ကေ	၁၁
မစ္ဆေရာစ	၂၃၊ ၂၅	မနော +	၁၄၀၊ ၂၀၀၊ ၂၅၃
မဇ္ဈိမိတ္ထိဝဏ္ဏသတံ	၁၅၃	မနောဆဋ္ဌာ	၂၀
မဇ္ဈေကလျာဏံ	၁၂၀	မနောရမာ	၁၃၆
မဉ္ဇကေ	၁၄၇	မနောသမ္ပဿ ဝိညာဏာယတနံ	၁၄၁
မညတံ	၁၀	မန္တော	၇၁၊ ၂၄၀
မညတိ	၁၄	မရဏဓမ္မော	၁၀၆၊ ၁၁၆
မညသိတိ	၁၂၅	မရဏပရိယောသာနာ	၁၁၆
မညေ	၃၅	မရဏန္တံ	၁၁၇
မဉ္ဇံ	၇၁	မရဏာဘိဘူ	၁၄၆
မဏ္ဍလံ	၆၅	မလံ	၅၄
မဏိကုဏ္ဍလေသု စ	၉၄	မလာဘိဘူ	၂၃
မဏိဝေဠုရိယော	၇၀	မလ္လာနံ သာလဝနေ	၁၉၁
မတပုတ္တာ	၁၅၀	မဟဒ္ဓနာ	၁၉၊ ၁၆

ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်	ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်
[မ]		[မာ]	
မဟဒ္ဒဓန	၉၀၊ ၁၁၃	မာနပထဉ္စ	၂၂၆
မဟန္တေန ဇဋ္ဌဏှဝေန	၁၄၃	မာနသော	၁၃၆
မဟပွလံ	၆၃၊ ၁၁၇	မာနသံ(သာ)	၈၈၊ ၁၂၈
မဟဗ္ဗယေ	၁၂၁	မာနသံဒေဟံ	၃၃
မဟလ္လိကာ	၁၁၆	မာနသကေ	၁၂၊ ၁၄၄
မဟဿာသီ	၉၉	မာခံ+	၁၃၅
မဟာနုဘာဝတာ	၁၈၉	မာရဓေယျံ+	၁၃၉၊ ၁၅၂
မဟာပည	၁၄၆	မာရနုဒေါ	၁၆၂
မဟာဘောဂါ	၁၉၊ ၈၆၊ ၁၁၃	မာရပါသပ္ပဟာယိနံ	၄၄
မဟာမတ္တာ	၁၂၂	မာရပါသေန	၁၂၈
မဟာမုနိ	၁၃၀	မာရဗန္ဓနမုတ္တော	၁၂၈
မဟာယညော	၉၂	မာရဗန္ဓနာ	၂၉
မဟာရမ္မာ	၉၉	မာရသေနာ	၁၃၈
မဟာဝိရာ	၁၃၄	မာရသောနုဂါ	၁၂၇
မဟာသမယော	၃၂	မာရိသ	၁၊ ၁၇၇၊ ၂၆၈
မဟတ္တိဝဏ္ဏသတံ	၁၅၃	မာရော	၁၂၅
မဟိဒ္ဓိကတာ	၁၈၉	မာလုတေန	၂၈၀
မဟိဿာသာ	၂၂၄	မာလုဝါ	၂၅၃
မဟေသက္ခာဟိ	၁၃	[မိ-မီ]	
မဟေသိ	၂၀၁	မိဂဒါယေ	၁၂၇
မဟေသိနော	၉၃	မိဂါ	၉၀
[မာ]		မိဂါရမာတုပါသာဒေ	၉၅
မာအဝစ	၁၀၅	မိတာ	၂၄
မာအလတ္တ	၁၃၉	မိတ္တဒ္ဓါနော	၂၇၈
မာအဟုသိ	၁၅၅	မိတ္တာမစ္စာ	၁၀၈၊ ၁၉၆
မာဥပစူဂါတိ	၁၂	မိလာယတိ	၁၅၃
မာဂီလိ	၆၅	မိယမာနော	၁၁၅
မာဏဝါ	၁၂၅	မိယန္တိ	၂၉
မာတာပေတ္တိတရော	၄၄၊ ၄၅၊ ၂၈၅	မိရောပေါသော	၁၂၃
မာတိယာ+	၈၁	[မု]	
မာဒိသော	၂၇၃	မုခတော	၁၅၃
မာနံ	၆	မုခရာ	၇၃
မာနကာမဿ	၆	မုစ္စတိ	၅၁
မာနတ္ထဋ္ဌေါ နာမ ဗြာဟ္မဏော	၂၁၄	မုစ္ဆိတာ	၉၈၊ ၉၁၊ ၂၂၆
မာနနံ	၇၉	မုဉ္ဇေယျ	၅၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[မု-မူ]		[ယ]	
မုဋ္ဌဿတိနော	၇၃	ယဇမာနာနံ	၂၀၉
မုဏ္ဍကဿ	၁၉၄၊ ၂၂၂	ယဉ္ဇ သင်္ခတံ	၁၃၇
မုဏ္ဍော	၂၀၂	ယညဒေဝ	၂၁၆
မုတံဝါ	၂၄၆	ယညောပနီတော	၂၀၂
မုတက္ကာ	၂၂၅	ယတော နိဒါနံ	၁၄၃
မုတေ စ	၂၂၅	ယတော ယတော	၁၇
မုတ္တော	၁၂၅	ယထာ အကုသလံ	၃၀
မုဒ္ဒါ	၆၄	ယထာကပ္ပံ	၁၁၇
မုဒ္ဒါဝသိတ္တာနံ	၁၂၀	ယထာဓောတေန	၁၃၉
မုဒ္ဒိ	၁၅၁	ယထာနုဘာဝံ	၃၈
မုဟံ မုဟံ	၁၃၅	ယထာဗလံ	၃၀
မုသိကာ၊ ဥဿောဠိကာယ	၂၀၆	ယထာမူဠံ	၃၀
မုဋ္ဌဿ	၈၅	ယထာရဟံ	၂၇၉
[မေ-မော]		ယထာဝဓေ	၂၄၃
မေတ္တံသော +	၂၅၄	ယဒညံ +	၂၅၁
မေထုနဓမ္မာ	၄၄	ယဒိ	၈၄
မေဒဝဏ္ဏံ	၁၅၁	ယဒိဒံ ဣဒပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ +	၁၆၅
မေဓာဝိနီ	၁၀၃	ယဒိဒံ မဟန္တတ္ထေန	၁၀၃
မေဓာဝီ	၁၁၉၊ ၂၀၉	ယန္တိ	၂၄
မောက္ခသိ	၁၄၀	ယမဿ	၂၆
မောဒရေ	၄၃	ယသသာ	၁၄၆
မောနံ	၆	ယသ္မာ ကသ္မာ	၁၁၈
မောသဝဠံ	၇၉၊ ၂၀၄	ယဿ (ဒါနိ) ကာလမညသိ	၂၉၀
မောဟနံ နာမ	၄၀	ယဿိနံ	၇၊ ၈၃၊ ၈၄
[ယံ-ယ]		[ယာ]	
ယံ	၁၃	ယာ ကာမိ ကင်္ခါ	၂၁၉
ယံ အနုသာသတိ +	၁၃၆	ယာ စ ယောဂေါ	၂၈၃
ယံ ဃဇ္ဇေယျာထ	၂၆၇	ယာ ဇာနာမိ +	၂၅၂
ယံ ယဒေဝ အဠံ	၁၅၀	ယာတြာ	၄၀
ယံ ရူပဂတံ	၂၂၅	ယာ တိတိက္ခာ	၁၉၈
ယံ လောမဟံသနံ	၁၉၂	ယာ ဒိဋ္ဌိ +	၁၇၇
ယံ သစ္စံ နိရူပတိတံ +	၁၅၀	ယာနဒေါ	၃၉
ယက္ခော +	၂၉၂	ယာန ဘောဂေါ	၁၀၈
ယဇ္ဇေ	၁၂၁	ယာနိကတာ	၁၄၂
ယမောနဿ	၂၁၂	ယာပေန္တိ	၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ယာ]		[၄]	
ယာဝ ဆဋ္ဌံ ခေါ	၁၄၆	ရတ္တိန္ဒြိယဝိသုဒ္ဓိ	၄၇၁၄၈၅၄
ယာဝ တာဝ	၂၄၆	ရထကာယော	၈၉
ယာဝ နိပ္ပဒါ	၂၇၉	ရထကာရကုလေ ဝါ	၁၁၂
ယွဟံ	၂၄၅	ရထကုဗ္ဗရံ	၁၃၂
[ယု-ယေ-ယော]		ရထိကာယ-ရထိကံ	၂၄၄၂၆၁
ယုဂံ ဝါ	၂၀၈	ရမ္မေ	၁၁၉
ယုဉ္ဇံ	၆၆	ရဟဒေါ	၂၀၅
ယုဉ္ဇတ	၁၉၀	ရဟော	၅၉
ယုဒ္ဓံ	၁၁၈	ရဟောဂတဿ	၈၇၁၁၀၄၁၄၂
ယုဒ္ဓတ္ထော	၁၁၉	[၅]	
ယေပိ တေ ခတ္တိယမဟာသာလာ	၈၆	ရာဂဒေါသပရိက္ခိကာ	၄၃၁၄၅
ယော	၁၇	ရာဂဒေါသဝိနယာ	၂၉၂
ယော အာယော	၇၃	ရာဂါသေန	၁၅၂
ယောကံ	၁၄	ရာဂူပသံဟိတံ	၂၂၁
ယောဂက္ခေမဝိဝါဟနံ +	၂၀၉	ရာဂေကရဏိယာနိ	၁၂၀၁၁၂၁
ယောဇန္တု	၁၄၃	ရာဂေကောသံ	၁၁၁
ယောတ္တံ	၂၀၈	ရာဂေဟိယာနံ	၈၁
ယောနိသောမနသိကာရာ	၁၂၇	ရာဂေဗျောန	၈၄
ယောဗ္ဗနေန	၁၂၁၄၄	ရာဇောနိ	၁၈၈
ယောမစ္စော	၂၂၀	ရာဇန္တေပုရံ	၁၀၇
[၆]		ရာဇရထာ	၈၇
ရက္ခိတံ	၃၁၃၂	[၆-ရ-ရော]	
ရက္ခိတတ္ထော	၁၈၇	ရက္ခမူလဂတာနံ ဝါ	၂၆၉
ရဇံ	၄၁၆၆၂	ရက္ခမူလဂဟနံ	၂၄၂
ရဇောဇလ္လံ	၉၆	ရစ္စတိ နော	၇၆
ရဇံ ကာရေတံ +	၁၄၂	ရဒမာနာ	၉၂
ရဇမ္ပိ	၁၀၃	ရဒမ္ပုခိ ဝိယ	၁၅၈
ရဇုယံ	၉၄	ရုပ္ပတော	၂၄၀
ရညာယတနေ	၂၇၉	ရူပဝတီ	၁၅၈
ရဋ္ဌဝန္တော	၁၉	ရူပသံယောဇနာတိဂေါ	၆၈
ရဋ္ဌဿ	၅၂	ရူပါနိ +	၁၄၆
ရဏံ	၁၈၀	ရူပိယံ သေယျတာပိ နာမ	၁၂၆
ရဏုဟာ	၆၆	ရူပိယဿ	၁၀၇
ရတိ	၉၁၀၄	ရူပဂါ	၁၆၁
ရတ္တန္တကာရတိမိသာယံ +	၁၂၉၁၈၇	ရောစေတိ	၅၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ရော]		[ဝ]	
ရောဒံ	၇၀	ဝေန္တိ	၁၄
ရောရုဇံ	၃၇	ဝေဇာ	၂၅၅
ရောသကော စ	၁၀၂	ဝေဇာသိ	၂၄၂
ရောသဏေ	၁၁၄	ဝေဇာသိယာ +	၂၄၂
[လ-လာ]		ဝေဇာ	၂၄၄၊ ၂၅၁
လစ္ဆတိ	၁၃၉	ဝေဇာဒေါ	၃၉
လဇ္ဇေ	၉၀	ဝေဇာတု	၁၅၉
လဇ္ဇါန	၈၄	ဝေဇာနိဘာ	၇၇၊ ၂၇
လပယိဿာမိ	၃၇	ဝေဇာပေါက္ခရတာယ	၁၁၄
လဗ္ဗရေ	၁၃၅	ဝေဇာပေန	၉၇
လဘိတော	၉၀၊ ၁၀၈	ဝေဇာဝါဒိ	၇၁၊ ၂၆၇၊ ၂၇၅
လဟုကေန	၇၅	ဝေဇာ	၁၄၀
လာဘာ	၁၄၅	ဝေဇာသီလဗဒ္ဓါ	၃၆
[လု-လူ-လော]		ဝေဇာသီလဝတ္ထံ	၁၇၅၊ ၁၇၆
လုတော	၆	ဝေဇာနိ	၁၇၆
လုတော ဟရိတော နဋ္ဌော	၁၅၃	ဝေဇာဒေါ	၃၉
လုခံတပံ	၃၆	ဝေဇာမာနမ္ပိ	၁၅၇
လုခေါ လုခပါဝုရဏော	၂၁၃	ဝေဇာဗျာ	၆၀
လောကဇေဋ္ဌံ	၂၇၂	ဝေဇာဘောဂေါ	၁၀၈
လောကန္တဂ္ဂ	၇၆	ဝေဇာသေနာသနာနိ	၁၂၀
လောကနိရောဓဉ္စ	၇၆	ဝေဇာကတာ	၁၄၂
လောကဝိဒ္ဓ	၇၆	ဝေဇာည	၄၂၊ ၅၄
လောကသမုဒယဉ္စ	၇၆	ဝေဇာ	၅၂၊ ၈၁
လောကာဓိပတိသဟဗျတံ	၂၁၉	ဝေဇာတော	၂၅
လောကာနုကမ္ပကာတံ	၆၄	ဝေဇာယံ	၂၅၅
လောကာနုကမ္ပယ	၁၂၈	ဝေဇာမဇ္ဈတော	၁၅၈
လောကာမိသံ	၃၊ ၁၃၈	ဝေဇာပေါ	၄၁
လောမဟံသံ	၁၂၆	ဝေဇာဗျာ +	၁၂၀
လောမဟဋ္ဌတော	၆၄၊ ၆၅	ဝေဇာကော	၂၀၇
လောဟမုမာသောဝ	၉၇	ဝေဇာအနုပ္ပတ္တာ	၁၁၆
[ဝ]		ဝေဇာဂုဏာ	၃
ဝဂ္ဂဂတော	၂၂၅	ဝေဇာဉ္စ	၂၀
ဝဂ္ဂနာ	၂၁၈၊ ၂၃၀	ဝေဇာ	၁၁၀
ဝဂ္ဂနာကာယေန +	၂၁၈	ဝေဇာဏာ	၂၆၈
ဝေဇာနုက္ကမော	၇၇	ဝေဇာဝဂ္ဂံ +	၂၆၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဝ]		[ဝိ]	
ဝသံ	၄၉	ဝိဇ္ဇတိ	၁၀
ဝသဂေါ	၁၅၂	ဝိဇာတာတိ	၁၀၂
ဝသဝတ္တိ ဝေ	၄၃	ဝိဇာနတာ	၂၃၊ ၂၅
ဝသာနဂါ	၁၀	ဝိဇိတသင်္ဂါမ	၂၀၉
ဝသိဘူတာ	၁၆၀	ဝိဇိတာဝိ	၁၃၄
ဝသ္မတိ	၂၁၀	ဝိဇ္ဇု	၁၀၇
ဝသုန္ဒရံ	၁၂၀	ဝိဇ္ဇုပဘာသဝဏ္ဏာ	၃၇
ဝဟတိ	၁၀၈	ဝိဇ္ဇုမာလိ	၁၂၀
[ဝါ]		ဝိဇ္ဇုလတာ	၁၂၉
ဝါဇေယျံ	၉၃	ဝိဇေထ	၁၁၉
ဝါတမိဂေါ ယထာ	၂၄၅	ဝိညူ	၁၀၀
ဝါယသော	၁၅၁	ဝိတက္ကော	၅၀
ဝါရေန္တိ	၅၅	ဝိတတာဗုဒ္ဓ	၂၅၃
ဝါသယေ	၁၁၉	ဝိတ္တံနု ဇိနောတိ +	၁၄၉
ဝါသဝေါ +	၂၀၄	ဝိဒ္ဓါ	၁၄၃
[ဝိ]		ဝိဒ္ဓိတော	၈၁၊ ၁၃၃၊ ၁၄၇၊ ၁၅၆
ဝိကပ္ပယေတိ	၁၈၁	ဝိဒ္ဓေ	၇၈
ဝိကိဏ္ဏဝါစာ	၇၃	ဝိဓာတိ	၄၇
ဝိက္ခိနော	၂၄၂	ဝိဓာသု	၁၄
ဝိဂတမလစ္ဆေရေန	၂၈၃	ဝိဓုနံ	၂၄၀
ဝိဂတလောမဟံသော	၁၈၇	ဝိဓူတေ	၁၇၃
ဝိဂတဝလာဟကေ	၇၈၊ ၂၃၇	ဝိနယန္တိ	၂၈
ဝိဂရဟန္တာ	၃၇	ဝိနယာယ	၅၁၊ ၁၄၃
ဝိဂ္ဂဟော	၂၇၆	ဝိနယဿု	၂၃၉
ဝိဂါဟိယ	၂၈၈	ဝိနိဗ္ဗိဒ္ဓံ	၂၄၄
ဝိစက္ခုကမ္မာယ	၁၃၃၊ ၁၃၇၊ ၁၄၄	ဝိနွတိ	၂၁၈
ဝိစရိဿာမိ	၂၆၅	ဝိနွန္တိ	၆၂
ဝိစာရဏံ	၅၀	ဝိနွတေ	၂၆၄
ဝိစိနာတိ	၁၈၂	ဝိနွေမု	၂၆၇
ဝိစိနေ	၄၁	ဝိနေယျ	၂၆၁
ဝိစေယျ	၂၆	ဝိနေဘဒယ	၂၂၅
ဝိဇညာ	၁၇၅	ဝိနောဒဒေတွာ	၂၂၃
ဝိဇ္ဇယေ	၁၆	ဝိနောဒဒေန္တိ +	၂၅၃
ဝိဇ္ဇနံ	၂၁၀	ဝိပူဇဟေယျ	၂၈
ဝိဇ္ဇိတာ	၉	ဝိပူဇိသာရိ	၁၁၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဝိ]		[ဝိ]	
ဝိပုဗ္ဗတ္တော	၆	ဝိဝေကံ	၂
ဝိပုရိယေသာ	၂၂၇	ဝိဝေကကာမော	၂၃၉
ဝိပဿတော	၁၅၇	ဝိဝေကတ္တိနီ	၁၅၆
ဝိပုသန္ဓေန	၃၉၁၂၀	ဝိဝေကနိဿိတံ +	၁၀၅
ဝိပုဟာနေန	၅၀	ဝိဿံ +	၂၂၀
ဝိပုဟာယ	၂၁၈	ဝိသဋ္ဌာယ	၂၂၉၊ ၂၅၃
ဝိပါကာဝသေသေန	၁၁၁	ဝိသတ္တိကံ	၂၊ ၃၀၊ ၄၅၊ ၆၉၊ ၁၃၄
ဝိပါစေန္ဓိ	၂၉၄	ဝိသမ္ဗလဿ	၅၂
ဝိပုလ္လာ	၂၄၊ ၈၁၊ ၉၃၊ ၁၂၃	ဝိသမေ	၅၊ ၆၁
ဝိဗန္ဓစိတ္တော	၇၃	ဝိသလ္လော	၂၁၈
ဝိဘဇေယျ	၃၇	ဝိသာရဒါ	၁၃၃၊ ၁၃၄
ဝိမလာ	၃၃	ဝိသာသံ	၇၉
ဝိမာနံ	၂၈	ဝိသီဒတိ	၁၀
ဝိမုစ္ဆိတော	၁၃၈	ဝိသီဒေယျ	၁၀
ဝိမုတ္တစိတ္တော	၅၉	ဝိသုဇ္ဈတိ	၉
ဝိမုတ္တာနံ	၁၃၃	ဝိသုဿတိ သေယျတာ	၁၅၃
ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနက္ခန္ဓေန	၁၁၉	ဝိသုကံ	၂၁၀
ဝိမုတ္တိသုခံ ပဋိသံဝေဒီ	၂၃၇	ဝိသုကာယိကာနိ	၁၅၀
ဝိယဉ္ဇနံ	၄၈၊ ၉၇	ဝိသေဝိတာနိ	၁၅၀
ဝိရတော	၄၄၊ ၆၈	ဝိသေနိဘူတော	၁၇၃
ဝိရဇ္ဇတိ	၁၃၇	ဝိသေသီ ဝါ	၁၄
ဝိရတ္တံ	၁၃၈	ဝိသောဓိတံ	၂၃၈
ဝိရာဂနိဿိတံ	၁၀၅	ဝိဟံသု	၁၇၀
ဝိရာဇိတာ	၁၇၂၊ ၂၉၂	ဝိဟဿတိ	၁၉၀
ဝိရာဇိယ	၁၉	ဝိဟာယ	၃၁
ဝိရာဇေတွာ	၂၀	ဝိဟာရပါလော	၂၂၃
ဝိရောစတိ စ	၇၈၊ ၁၃၉	ဝိဟာရပေက္ခိကာယော	၂၂၃
ဝိလိခန္တော	၁၅၁	ဝိဟာရမိ	၁၀၅၊ ၂၂၁
ဝိလုတ္တော	၁၀၂	ဝိဟာသိ	၁၄၅
ဝိလုပ္ပတေဝ	၁၀၂		
ဝိဝဒေတ	၁၄	[ဝိ]	
ဝိဝနေ	၁၁၉	ဝိတဒေါသော	၂၇၁
ဝိဝဇ္ဇယေ	၅၅	ဝိတမစ္ဆရာ	၄၂
ဝိဝတ္တက္ခန္ဓံ	၁၄၇	ဝိတသလ္လော	၁၃၅
ဝိဝိတ္တော	၁၃၄	ဝိတိဝတ္တန္တံ	၁၇၇
		ဝိတိဝတ္တော	၁၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဝိ]		[ဝေါ]	
ဝိတိဝိဟရတိတိ	၁၉၆	ဝေါသိတော	၂၀၀၊ ၂၁၂
ဝိတိသာရေတွာ	၈၉	ဝေါဟရေယျ	၁၈
ဝိရိယေန	၉	ဝေါဟာရမက္ခေန	၁၈
ဝိသတိအဗ္ဗုဒ္ဓါနိရယာ	၁၈၅	[သံ-သ]	
ဝိသတိခါရိကော	၁၈၄	သံ	၂၉၃
ဝိသဝဿသတိကာ	၁၁၆	သံကိလိဋ္ဌိ	၆၃
[ဝု-ဝု-ဝေ-ဝေါ]		သံခိတ္တံ	၁၄၊ ၃၇
ဝုဋ္ဌာပေတွာ	၁၄၄	သံကိတိကာရကာနံ	၄၅
ဝုဋ္ဌိ	၄၇၊ ၅၃	သံပုစ္ဆ	၂၁၃
ဝုဋ္ဌိပရမာ	၈	သံယမာမသေ	၂၅၆
ဝုဇ္ဇာ	၁၁၆	သံယမောပိ	၂၇
ဝုတ္တာနိ	၂၆	သံယုတံ	၂၀
ဝုတ္တိ	၂၀၁	သံယောဂပရမေသေဝ	၂၇၉
ဝုသိတံ	၅၇	သံယောဇနဗန္ဓနစိဒ္ဓါ	၂၃၂
ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော	၇၆၊ ၂၀၂	သံယောဇနဝိမောက္ခာ +	၁၈၇
ဝုသိတဝန္တော	၈၇	သံဝရာယ	၃၀
ဝုပကဋ္ဌော	၁၇၁၊ ၁၉၅	သံဝရော	၈၉
ဝုပသမော	၇	သံဝိဂ္ဂုရူပေါ	၆၅
ဝေကဋ္ဌိဂေါ	၄၅	သံဝိဂ္ဂေါ	၆၄၊ ၆၅
ဝေတရဏိ	၂၆	သံဝိဘာဂီ	၅၄
ဝေဒဂ္ဂ(ဂံ)	၁၇၂၊ ၂၀၂၊ ၂၀၅	သံဝုတော	၉၀
ဝေဒန္တဂ္ဂ	၂၀၂	သံဝေဇေတွာ	၁၇၇
ဝေဒမာနံ	၁၃၅	သံဝေဇေတုကာမာ	၂၄၄
ဝေဒိတဗ္ဗံ	၁၀၆	သံဝေဇေယျ	၁၇၂၊ ၁၇၉
ဝေနကုလေ ဝါ	၁၁၂	သံသီဒါမိ	၂
ဝေပစိတ္တိအသုရိန္ဒော	၂၇၂	သ	၆
ဝေရာနိ စ	၃၀	သကမာတုနိဝေသနံ	၁၇၂
ဝေရောစနော	၆၅	သကလမေဝ	၁၀၅
ဝေဟာသံ	၁၁၁၊ ၁၂၂၊ ၁၇၂၊ ၂၂၅	သကလိကာယ	၃၃၊ ၁၃၄
ဝေဟာသင်္ဂမော	၇၅	သက္ကပဋိရူပကော	၂၈၅
ဝေသော	၁၉၉	သက္ကရေယျာနံ +	၂၁၂
ဝေါရောပေသိ စ	၁၁၀	သက္ကာယဒိဋ္ဌိပ္ပဟာနာယ	၁၆
ဝေါသဂ္ဂရတော	၂၈၃	သက္ကာယသ္မိ	၂၄၃
ဝေါသဂ္ဂပရိဏာမိ	၁၀၅	သက္ကာယနံ	၁၀၄
ဝေါသဋ္ဌ	၁၃၀	သ္မာက္ခာတေ	၁၄၅

ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်	ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်
[သ]		[သ]	
သဒတ္ထပရမာ	၂၇၄	သပ္ပိနိတိရေ	၁၈၆
သဒ္ဓပရိတ္တာသိ	၂၄၅	သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓေါ	၂၆၆
သဒ္ဓဟာနော	၂၆	သဗ္ဗဂတ္တေဟိ	၆၀
သဒါသိတာ	၂၁၉	သဗ္ဗဂန္ထပုမောစနံ	၂၅၇
သဒ္ဓမ္မံ +	၂၁	သဗ္ဗဌာနေသု	၁၃၈
သဒ္ဓါယ	၂၆	သဗ္ဗဌိတိနံ	၂၃၅
သဒ္ဓါယိကော +	၁၂၁၊ ၁၈၂	သဗ္ဗတော	၁၇
သန္တံ	၂၉	သဗ္ဗတ္ထ	၉၀
သနုကမာရော	၁၇၄၊ ၁၈၆	သဗ္ဗဒဒေါ	၃၉
သနန္တနော	၂၃၊ ၂၂၉	သဗ္ဗဓိ	၆၊ ၆၃
သန္တရမာနောဝ	၆၄၊ ၆၅	သဗ္ဗနိဝေသနေသု	၁၅၊ ၂၈
သန္တဿယျံ	၁၃၈	သဗ္ဗနိသာဂါ	၆၈
သန္တာနံ	၆	သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော	၃၁၊ ၁၃၅
သန္တာနကာ	၁၀	သဗ္ဗရတ္တိစာရော	၂၄၅
သန္တိကေ	၄၁	သဗ္ဗဝိဒ္ဓံ	၄၀
သန္တိဌာမိ	၂	သဗ္ဗဝေရဘယာတိတ	၁၄၆
သန္တိပပ္ပယျ	၂၆၁	သဗ္ဗသံယောဇနာတိဂံ	၁၃၈
သန္တပေက္ခာ	၃	သဗ္ဗသင်္ခါရာ	၇
သန္တိမာရဗ္ဗ +	၁၉၃	သဗျဉ္ဇနံ	၁၂၈
သန္တဝံ	၂၁၊ ၅၁	သဗြဟ္မစာရိနော	၁၄၅
သန္တာရော	၂၀၆	သဗ္ဗာကာရဝရူပေတေ	၁၉၂
သန္တဿတိ	၂၂၉	သဗ္ဗာဘိဘူ	၁၆၂
သန္တိဌိကံ	၁၂၊ ၁၄၄၊ ၂၇၀	သဗ္ဗိ +	၈၇၊ ၂၀၄
သန္တော	၂၄၊ ၂၇၊ ၁၁၄	သဗ္ဗိရေဝ	၂၁
သန္တယိက္ခာ	၁၀၀	သဗ္ဗုပဓိပရိက္ခယာ	၁၃၁
သန္တဂဏ္ဌာမိ	၂၉၆	သဘာယံ	၂၂၁
သန္တပတိတာ	၂၂၂	သမံ	၅၊ ၃၅
သန္တသိဝေသု	၉	သမဂ္ဂတာ	၉၃
သန္တဟိတော	၂၀၀	သမဂ္ဂိဘူတာ	၇၊ ၉၆၊ ၉၇
သပညာ	၂၇	သမစရိယာယ	၁၁၅၊ ၁၂၂
သပဒါနံ	၁၇၂၊ ၂၀၀	သမစိန္တေသု	၁၅၂
သပရိဂ္ဂဟံ	၃၈	သမဇ္ဈဂံ	၁၂၅
သပဿု	၂၇၈	သမညံ	၁၈
သပုညော	၁၆	သမဉ္ဇရာ	၂၉၈
သပုရာဇဝဏ္ဏံ	၁၂၉	သမညာတော	၇၃

ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်	ပဒါနက္ခမော	ပိဋကော်
[သ]		[သ]	
သမဏကော +	၂၅၂	သမ္မာပေဋိပ္ပန္နော	၆၃
သမဏဗြာဟ္မဏကပဏဒ္ဓိက		သမ္မာဓာ	၁၀၆၂
ဝနိဗ္ဗကယာစကာနံ	၇၁	သမ္မဒေဝ	၁၉၅
သမဏာ	၅၇	သမ္မန္တိ	၂၇၉
သမဏပါသနဿ စ	၅၉	သမ္ပပဓာနာ	၁၂၇
သမတ္တာနိ	၂၀၂	သမာဂတာ	၃၂၂၃၂
သမတိက္ကမ္မ	၁၃၉	သမာဂမိ	၂၄၆
သမဓိဂ္ဂယု	၁၀၃	သမာစရေ	၈၅
သမနကေ	၇၆	သမာဒပေတိ	၂၂၉
သမနန္တရံ	၁၉၂	သမာဒပေသိ	၁၈၉
သမန္တာ	၁၂၃	သမာဒတံသု	၃၃
သမန္တာဂတော	၁၂၂၅	သမာဒိန္နာနိ +	၂၀၂
သမန္တာဟရိတွာ +	၁၃၇	သမာသေထ	၂၁
သမနုညော	၂၅၉၁၈၆	သမာဟိတော	၆၇
သမန္နေသံ	၂၃၆	သမ္မာ	၅
သမန္နေသတိ	၂၃၆	သမ္မာဒိဋ္ဌိပ္ပုရေစဝံ	၄၀
သမန္နေသတိ	၁၄၈	သမ္မာပဗ္ဗဇိတေ	၂၉၁
သမပ္ပိတာ	၇၉၆၂၉၃	သမ္မာပါသံ	၉၃
သမလင်္ကရိတွာ	၂၂၃	သမ္မာသမ္မောဓိ	၈၃
သမ္ပစုရာ	၁၃၄	သမိဉ္ဇိတံ	၃၂၁၇၄၂၈၁
သမ္ပဇာနမုသာ	၉၁	သမိတာဝိ	၇၆၂၂၆
သမ္ပဇာနော	၁၅၂၃၄	သမိဒ္ဓဿ	၁၄၅
သမ္ပဇူပါယတိ	၂၀၃	သမိဓမ္မေ	၂၂၄
သမ္ပရာယိကံ	၈၉၁၀၃	သမုဂ္ဂတာ	၂၅၈
သမ္ပရာယိကေန	၁၀၀	သမုဉ္ဇကံ	၂၄
သမ္ပရာယိကော +	၂၆၅	သမုတ္တေဇေတိ	၂၂၉
သမ္ပရာယေ	၄၂၁၃၁	သမုတ္တေဇေသိ	၁၈၉
သမ္ပရေတေ	၁၇၅	သမုဒ္ဒပရမာတိ	၈
သမ္ပဿတံ	၂၀၁	သမုပ္ပန္န	၅၁၁၂၁
သမ္ပလိဘဉ္ဇေယျံ	၁၅၀	သမုပဗျူဇေ	၁၁၇၂၇၃
သမ္ပဟံသေတိ	၁၈၉	သမုဿယံ	၁၉၂
သမ္ပဿံ	၄၁၈၅၁၂၃	သမ္ပုဒ္ဓါ	၅
သမ္ပလံ	၈၆	သမ္ပုဒ္ဓိမန္တံ	၁၇၆
သမ္ပရံ	၂၈၁	သမ္ပုဒ္ဓိတိ	၁၉၆
သမ္ပရိမာယံ	၂၉၀		

ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်	ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်
[သ]		[သာ]	
သမ္ဗုလံ	၁၄၇	သာကဋ္ဌိကော	၇၁
သမ္ဗုဟံ	၂၀	သာဂရန္တံ	၂၃၂
သမ္ဗုဟတာ	၁၅၉	သာဏံ	၁၀၇
သမ္ဗုဋ္ဌာနံ	၂၅၀	သာဏသာဋ္ဌိနိဝတ္ထော	၁၄၀
သမေဓ	၁၃၄၊ ၂၂၅	သာတကံ	၂၂
သမေဓန	၂၄	သာတောဒကာ	၁၀၈
သမောဒကံ	၁၆၈	သာတ္ထံ	၁၂၈
သမောဒဟံ	၁၀	သာဒါနေသု	၂၉၃
သမောဓာနံ	၁၀၃	သာဒုတရံ	၅၃
သမော ဝါ	၁၄	သာဓု	၂၅၊ ၈၃၊ ၈၉
သမ္ဗောဂေါ	၂၇၉	သာပတေယျံ	၁၀၇၊ ၁၁၀
သမ္ဗောဒိ	၈၃၊ ၁၉၄	သာမညံ	၉၊ ၆၃
သမ္ဗောဟံ	၃၀	သာမညပတ္တာ	၈၀
သယံကတာနိ	၄၆	သာမယိကံစေတောဝိမုတ္တိံ +	၁၄၆
သရဏံ	၆၃၊ ၈၅	သာမိစိပ္ပဋိပန္နော	၂၇၁
သရဒသမယေ	၇၈	သာယံ	၂၂၁
သရန္တာနံ	၂၇၂	သာရဏီယံ	၈၃
သရာ	၈၊ ၁၉	သာရတ္ထရတ္တာ	၉၄
သရိရန္တိမဓာရိနံ	၄၅	သာရတ္တာ	၉၀၊ ၉၁
သရိသပါ	၁၈၇	သာရမ္ဘဗဟုလေန စ၊	၂၁၇
သလ္လံ	၁၃၀၊ ၁၃၅	သာရယမာမသေ	၂၃၉
သသင်္ခါရနိဂ္ဂဟဝါရိတဂတံ	၃၅	သာရိရိကာ	၃၃၊ ၁၃၄
သသညမ္ပိ	၇၆	သာဝကော	၁၃၉
သသတ္တာဝစယေ	၂၇၆	သာဝေတိ	၉၅
သသုဒ္ဓေဝါ	၁၀၃	သာဟု	၂၆၊ ၂၅၅
သဟဗ္ဗဇ	၂၃	သာဋ္ဌိကာယ	၂၃၀
သဟဗျတံ	၂၈၆	[သိ]	
သဟဿက္ခတ္ထု	၁၇၉	သိက္ခိတဗ္ဗံ	၁၀၆
သဟဿယာဂိနံ	၂၄	သိက္ခေ	၁၄၃
သဟဿယုတ္တံ	၂၉၀	သိက္ခေတ	၅၉
သဟဿာနံသတံ	၂၄	သိက္ခေမ	၂၅၇
သဟဿိလောကဓာတု	၁၉၀	သိဗ္ဗာဋ္ဌကေန	၂၆၁
[သာ]		သိဗ္ဗိပဒေ	၆၆
သာကဋ္ဌိစိန္တာယ	၇၁	သိတံ	၃၀
		သိတံရဇံ	၂၄၀

ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်	ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်
[သိ]		[သု]	
သိထိလံ	၆၂၂၉၄	သုစာရုဇ္ဈပံ	၂၁၈
သိနာတာ	၂၀၅	သုစိဏ္ဍော	၅၃
သိနာနံ	၄၈၂၅၄	သုစိတ္တာ	၈၇
သိရသိ	၁၅၅	သုစေတသော	၆
သိလာဝတိယံ	၁၄၃	သုဇာ	၂၀၄
သိဝကောယက္ခော	၂၅၀	သုဇာနော	၉၇
သိဝထိကံ	၂၁၁	သုဇ္ဈတိ	၁၂၅၊ ၁၉၉
သိဝထိကဒ္ဒါရံ	၂၅၉	သုညဂေဟာနိ	၁၂၉
[သိ]		သုညာဂါရဂတော	၁၃၀၊ ၂၆၉
သီတံ	၅၇	သုနာတာ	၉၆
သီတဝနေ	၂၅၈	သုတံ	၁
သီတိဘူတော	၁၇၃၊ ၂၁၆	သုတ္တပဗုဒ္ဓေါဝ	၁၇၅
သီတောဒကာ	၁၀၈	သုတ္တာ	၄
သီလက္ခန္ဓေန	၁၁၉	သုဒန္တာ	၃၃
သီလတိတ္ထော	၂၀၄	သုဒ္ဓတ္တရံ	၄၃
သီလဝတော ခေါ	၁၁၇	သုဒ္ဓဗ္ဗဒံ	၄၄
သီလဝန္တော	၁၄၅	သုဒ္ဓဿ	၁၆
သီလသမာဟိတတ္တာ	၆၁	သုဒ္ဓသင်္ခါရပုဉ္ဇော	၁၆၄
သီလသမ္ပန္နတရံ +	၁၆၉	သုဒ္ဓါ	၃၃၊ ၁၂၆
သီလသမ္ပန္နော	၈၅	သုဒ္ဓါဝါသကာယိကာနံ	၃၂
သီဟံဝ	၂၀	သုဒ္ဓိမဂ္ဂါ	၁၂၅
သီဟစရိတေန +	၈၀	သုန္နရိကဘာရဒ္ဒါဇော	၂၀၁
သီဟဝတာ စ	၃၄	သုန္နရိကာယ နဒိယာ	၂၀၁
သီဟသေယျံ	၃၄၊ ၁၃၀၊ ၁၃၄	သုနိဟတံ	၃၈
သီဟော ဝတ	၃၄	သုပစ္စတ္တိကော	၂၇၁
[သု]		သုပတိတ္တာ	၁၀၈
သုခဇီဝိနော	၇၄	သုပရိကမ္ပကတော	၇၈
သုခဒေါ	၃၉	သုပုပ္ဖိတဂ္ဂံ	၁၅၉
သုခမာယတိကံ	၁၇၃	သုပုပ္ဖိတသာလဓမ္မက္ခမ္ပလေ	၁၅၉
သုခဝဟာနိ	၃	သုပေါရိသော	၁၃၂
သုခါယ	၁၂၈	သုပ္ပဂဗ္ဘံ	၂၄၄
သုခုမော	၁၆	သုပ္ပဋိပန္နော	၂၇၁
သုခေတ္တေ	၂၆	သုပ္ပဋိဝိဒိတာ	၅
သုဂတပ္ပသတ္တံ	၂၆	သုဖဿိတံ	၁၅၆
သုဂတိ	၁၁၃	သုဗ္ဗတာ	၂၉၄

ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်	ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်
[သု]		[သူ]	
သုဘဂိယာ	၁၀၃	သုရိယသမာ	၈
သုဘာဝိတံ	၃၅	သုရိယေ	၁၃၁
သုဘာသုဘံ	၁၂၆	သုရော	၁၀၃
သုဘူမိ	၂၉၀	[သေ]	
သုဘော	၇၈	သေခါ	၆၁
သုမန္တမန္တိနော	၂၉၃	သေက္ခော	၁၄၇
သုမေခ	၁၈၊ ၄၅၊ ၇၆	သေဌ်	၅၃
သုဝဏ္ဏဆန္ဒော	၉၇	သေဌ်သင်္ကပ္ပေါ	၁၁၅
သုဝါနဇယော	၂၉၆	သေဌ် ဂဟပတိ	၁၀၇
သုဝိဇာနံ	၂၁၇	သေဌော	၉
သုဝိမ္မတ္ထံ	၃၅	သေတိ	၁၀၁
သုဝိမ္မတ္ထမိတ္တော	၁၅၄	သေတုကာရကာ	၄၀
သုဝိလိတ္တာ	၉၆	သေတော	၈၁
သုဝိရံ	၂၆၆	သေတောဒကာ	၁၀၈
သုဝေ	၂၅၄	သေနံ +	၁၅၃
သုသံဝုတတ္ထော	၇၉	သေနာနိဂမော	၁၂၉
သုသံဝုတာ	၁၂၇	သေဟဇာ	၂၅၃
သုသတိ ဇုဂ	၆	သေမာနံ	၁၄၇
သုသန္တိ	၆	သေယရေ	၂၆၁
သုသမာရဒ္ဓါ	၁၄၂	သေယျာ	၂၁၊ ၂၇၊ ၁၂၉
သုသမာဟိတံ	၆၆၈၊ ၁၄၅	သေလံ	၁၂၃၊ ၁၅၁
သုသမာဟိတတ္ထော	၆	သေဝေထ	၁၈၇
သုသမ္ပုဋ္ဌာ	၅	[သော]	
သုသလ္လိမ္ပိတဂတ္ထော	၁၀၀	သော +	၂၆၇
သုသိက္ခိတော	၇၅၊ ၁၁၈	သောကနာသနော	၁၇၀
သုသီလံ +	၂၅၆	သောကပရိယာယံ	၃၀
သုတု	၁၂၊ ၁၅၈	သောကမဇ္ဈေ	၂၂
သုသုခံ	၁၄၀	သောကာဝတိတ္ထံ	၁၄၉၊ ၁၆၇
သုသုနာဂါ	၃၃	သောစတိ	၈
သုသု	၁၄၄	သောစနာ	၈
သုသုသံ	၂၆၄	သောစယိတွာ	၂၅
သုသုသာ	၉	သောစသိနု	၁၅၁
[သု]		သောဏ္ဍိကာကိဋ္ဌဉ်	၁၂၉
သုဇေ	၁၃၅	သောဏ္ဍော	၁၂၆
သုရံ	၂၇	သောတဝန္တော	၁၆၈

ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်	ပဒါနုတ္တမော	ပိဋကော်
[သော]		[ဟ]	
သောတသမာပန္နော	၁၈၈	ဟဒယံဝါ ဗာလေဿာမိ +	၂၂၂
သောတ္တံ	၂၀၆	ဟဒယဿာနုပတ္တိံ	၂၉
သောတ္တံ	၁၃၅	ဟဒယေ	၂၆၀
သောတ္တံ	၆၈	ဟန္တာ-ဟန္တာရံ	၁၀၂၂၃၃
သောပွံ	၁၃၅	ဟန္တ	၁၇၉
သောပွသိကိံ	၁၃၁	ဟရန္တံ	၂၅
သောပွသိနံ +	၁၃၁	ဟရာယာမိ	၁၇၉
သောဘဂဝါ	၂၇၀	ဟရိတော	၆
သောဘမာနာ	၉၇	ဟဝေ	ကု
သောရဇ္ဇံ	၁၁၉၊ ၂၀၉		
သောရတာ စ	၇၈၊ ၂၇၅	[ဟာ-ဟိ]	
သောဝဂ္ဂိကံ +	၁၀၈	ဟာတဝေ	၂၁၂
သော ဟိ နာမ သက္ကော	၂၆၇	ဟာသပညော	၇၇
သောဋ္ဌသိံ +	၂၅၉	ဟိံသတိဇ္ဇဝ	၈၆
[ဟ]		ဟိတံ	၇၁
ဟညရေ	၉၃	ဟိတာယ	၁၂၈
ဟဋ္ဌဟဋ္ဌကေသော +	၁၄၀	ဟိရညသုဝဏ္ဏံ	၁၀၇၊ ၁၂၂
ဟဋ္ဌော ဥဒဂ္ဂေါ	၂၆၀	ဟိရိံ +	၂၀၈
ဟတဇာတိသု	၇၉	ဟိရိနိသေဝော	၁၀၊ ၂၀၂
ဟတ္ထိကာယံ	၁၀၁		
ဟတ္ထိကုန္တံ	၁၃၁	[ဟိ-ဟေ]	
ဟတ္ထိပဒံ	၁၃၁	ဟိနဇ္ဇမ္ပိ	၁၁၉
ဟတ္ထိရတနေဋ္ဌ	၁၃၁	ဟိနတ္ထရူပါ	၃၆
ဟတ္ထိကာယော	၇၉	ဟရံ ဝါ	၁၅၊ ၂၈၊ ၁၀၁
ဟဒယံဝါ	၂၆၅	ဟေတုဘင်္ဂါ +	၁၆၃

